

ئاويْتهى دلّ (الفوائسد)

ئاونتىدى دلا (الفوائسد)

نووسينى أبن قيّم الجوزية

ومرگێڕان و پوخت کردنی فهرمان عزیز نهجار

ناہین

الفوائد

إن قيم الجوزية

فرمان نجار

شنۆ حمدامين

(۲۰۱۰) چاپی دوومم

ژمارهی سپاردن: ۲۰۲۱)ی سالی (۲۰۰۵)ی یی^۲ دراوه.

ناوی کتینب به کــوردی: ئاوینتهی دل

ناوی کتیّب بهعربــــی:

نەخشەسازى نـــاوەوە: نۆره و سالی چـــــاپ:

ژمارهی سیــــاردن:

ISBN 9953-85-240-5

هەوليّر ـ چوارړيانى شيّخ محمودى حەفيد بازاری زانست بۆ كتيب و چاپەمەنى رُ. ت/ ۲۸۹۱۱۵۲ ۲۲(3۲۴++)

> Website www. nareenco.com E_ mail: nareen@nareenco.com

پێشــهکی ومرگــێڕ

إنّ الحمد لله نحمده و نستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيّئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضلّ له، ومن يضلل فلا هادي له، أشهد أنّ لا إله إلا ألله وحده لا شريك له، وأشهد أنّ محمداً عبده و رسوله، أما بعد:

مرۆڤ ييك هاتووه له لاشه و رۆح، گياندارانى تريش تەنها ييك هاتوونه له لاشه و لايەنى رۆحيان نيە، ئەرە تەنھا مرۆۋە لايەنى رۆحى ھەيە، مرۆۋ چۆن پۆريستى بە تيركردن و ئاسوودهكردني لاشهى ههيه، به ههمان شيوهش بيويستي به تيركردن و ئاسبوودەكردنى رۆچى ھەيە، ئەگەر تەنھا بايەخ بە تۆركردنى لاشمەي بىدات و ييويستى رؤحى وازلى بينيت، ئەوە ناتوانيت وەك مرۆۋيكى ئاسايى بىژىت، چونكە خزی له قالبی مرزفایهتی دهرهیناوه و چوته ریزی گیاندارانی تر که بیویستیان به لايهنى رؤحى نيه، ئهوكات ناتواني وهك ئاژه ليش بـ ژيت لهبهر ئهوهي ئاژه ل ييويستى به لايهنى رؤحى نيه، بؤيه ئهو مرؤقه بهردهوام له نيگهرانى و دل تهنگى و دلّے راوکی دادہبیّت نازانیّت چی بکات ئینجا بن ئەوەى خوّى لەو نەھامەتىيە رزگار بكات خنى دەكوريّت، ئەوە حالى ئەو كەسانەيە كە لايەنى رۆحيان فەرامۆش کردووه، جا ئاسوودهکردنی روّح به پاککردن و چاکردنی دل دهبیّت، چونکه ئهگهر دل یاك و باش بوو، ئەوە ھەموى ئەندامەكانى لاشەي مرۆۋ چاك دەبن، بەلام ئەگەر دل خـراپ بـوی، ئـهوه هـهموی ئەندامـهكانى خـراپ دەبێـت، وەك يێغەمبـهرﷺ ده فه رموويّ: ((وَإِنَّ في الْجَسَد مُضْفَقَّ، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسندَتْ فَسندَ الْجَسندُ كُلُّهُ، ألا وَهيَ الْقَلْبُ))(١)، واته: له ناو لاشهى مروِّقْ پارچه گوشتيك ههيه، ئەگەر ئەر يارچە گۆشتە باش و چاك بور، ئەرە ھەمور ئەندامەكانى لاشەي مىرۆڭ باش دەبيّت، بەلام ئەگەر ئەر يارچە كۆشتە خراپ بور، ئەرە ھەمور ئەندامەكانى

⁽۱) صحیح: رواه البخاری و مسلم.

خراپ دەبيّت، ئەر پارچە كۆشتەش دلّــه.

به لی: دل نه خوش ده که ویت هه روه ک چون لاشه نه خوش ده که ویت، شیفا و ده رمانه که شی ته و به شیمانیه، دل ژهنگ و لایل ده بیت هه روه ک چون ناوینه لایل ده بیت هه روه ک چون ناوینه لایل ده بیت، بال بوونه وه که شی به زیکری خوایه، دل پووت ده بیت هه روه ک چون لاشه پووت ده بیت هه روه که چون لاشه پووت ده بیت هه روه که چون لاشه پووت ده بیت بوشا که که شی ته قوایه، دل تینی و برسی ده بیت هه روه ک چون لاشه کی مرز فر برسی و تینی ده بیت، خواردن و خواردنه وه که شی ناسین و خوش و یستن و ته وه کول و گه پانه وه یه بولای خوای گه وره.

جا بق پاککردنه وه ی دلّی خوّم ودلّی نیّوهش نه و کتیبه نایابه مه لبراردووه که نهگه ر خوینه ر به دلیّکی ناماده وه بیخوینیته وه نه وه بابه ته کانی له م کتیب باسکراوه له گه لا دلّی ناوی ته ده بیت و هه ست ده کات دلّی ناو داوه به شبیت که پیریستیه تی، نه م کتیبه که عهره بیه که ی ناوی ((الفوائید)) ه به شاهیدی زانایان یه کیّکه له و کتیبه نایابانه ی له م باره یه وه نووسرابیت، ده بینین زوربه ی نه و نووسه رانه ی ده رباره ی ناسووده یی دل شبیان نووسیوه سوودیان له م کتیب نووسه رانه ی ده رباره ی کتیبه بینیوه، به لام من ناوی کتیبه که م ناوه ((ناوییته ی دل)) چونکه مرؤ له کاتی خویندنه وه یدا دلّی ناویده ی بابه ته کانی ده بیت، به راستی من له وه رگیرانی نه م کتیبه زور شبی نایاب فیربووم و سوودم لی بینی، نومید ده که نیّوه ش لیّی سووده دن، واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

ئاويْتـــهى دڵ٧٠....

كورتهيهك لـه ژياني (ابن القيم)(۱)

ناو و نەسەپى:

ئهم به پیّزه ناوی (محمد)ی کوپی (ابی بکر)ی کوپی (ایوب)ی کوپی (سعد)ی کوپی (حریز الزرعی الدمشقی)یه، لهقه به که شی (شمس الدین)ه کونیه که شی (ابوعبدالله)یه، به لام ئهم به پیّزه ناسراوه به (ابن قیم الجوزیة).

(الجوزیّة) قوتابخانه یه که بوره که باوکی (ابن القیم) به پیّوه به ریّکی چالاکی ئه م قوتابخانه یه به جوّریّک زوّر به چاکی کاروباری ئه م قوتابخانه ی به پیّوه بردووه و مهلّی سوراندووه، هه ر بوّیه ش ناوی کوره که یان بردووه به (ابن القیم)، واته کوری به ریّوه به را به چالاکه که .

له دايىك بوونى:

ئهم به پیزه له (۷)ی (صفر)ی سالی (۱۹۱) ی کرچی له (دمشق) له خانه واده یه کی ناین په روه ر له دایك بووه، ئهم به پیزه له خانه واده یه کی پر له زانست و نه جیب زاده په روه رده بووه، هه ربزیه ش زور تامه زروی زانست و زانیاری بووه و به رده وام هه ولیداوه له هه موو بواریکدا زانست به ده ست بهیننیت، به تایبه تی زانسته عه ره بی و شه رعیه کان، تاکو وای لیهات له م بواره دا بوو به زانا و (مفتی)یه کی پایه به رز.

 ⁽۱) بن ژیان نامهی (ابن القیم) بروانه ئهم کتیبانه:
 یه کهم: (ذیل طبقات الحنابلة) دانراوی (ابن رجب) (۱۶۵۷ ـ 8۵۲).

دووهم: (البداية والنهاية) دانسراوي (ابن كثير) (٧/٧٥٣ ـ ٢٥٨).

سنيهم: (شذرات الذهب) دانـراوی (ابن العماد) (٦/ ١٦٨ ــ ١٧١).

چواره م: (الدررالكامنة) دانـــراوی (ابن حجر) ($7^{1.0}$ _ 1.0).

٨......ئاو<u>ێتــــه</u>ي دڵ

ماموسستاكاني:

(ابن قیم) له لای ئهم به ریزانه ی خواره و دانستی و هرگرتووه:

زانستى عەرەبى لەلاى (مجدالدين ابي بكر محمد المرسي) و (محمد بن ابي الفتح البعلي) و (مجدالدين اسماعيل بن محمد المراني) خويندوه، زانستى (اصول) و (فقه)ى لهلاى (ابن تيمية)ه خويندوه، زانستى حەديسى لهلاى (زين الدين الشيرازى)و (صدر الدين الدمشقي)و (تقي الدين المقدسي)و (عيسى بن عبد الرحمن الحنبلي)و (فاطمة بنت ابراهيم البطائحي) خويندوه، چهندين ماموستاى تريشى ههبووه كه ئيمه ليرهدا ناومان نههيناوه.

قوتابيهكاني:

قوتابيه كانى زؤرن هينديك لهوانه:

يهكهم: (ابن رجب الحنبلي).

دووهم: (ابن کثـــــير).

سنيههم: (ابن عبدالهادي).

چوارهم: (شمس الدين محمد النابلسي)

پێنجهم: (ابراهیم)و (عبدالله)ی کوری.

ستایشی زانایان له بارهیهوه:

زۆرنك له زانايان مەدحيان كردووه لەوانـه:

* (ابن کثیر) ده فهرمووی: نهم به پیزه شه و و پوژ سه رقالی ـ نوسین و خویندن و به ندایه تی ـ بوو، زور نویژی ده کردوو و زور قورنانی ده خوینده وه، پهوشتی زور جوان بوو، دلی زور ساف بوو، حه سوودی به که س نه ده برد، بپواناکه م که س له و سه رده مه ی نیمه هه بووبیت به ندایه تی له و زیاتر کردبیت.

ئاويتـــهى دل

* (ابن رجب) ده فه رمووی: که سم نه بینی له و زاناتربیّت، نه م بینیوه که س وه ك ئه و شاره زایی هه بیّت له قورئان و سووننه و راسته قینه کانی ئیمان، من نالیّم ئه و (معصوم)ه، به لام پیاوی وه ك ئه وم نه بینیوه.

- * (القاضي برهان الدين الزرعي) دهفهرمووي: له سهردهمي خوّيدا كهسي لهو زانا تر نهبوو.
- * (ابن حجر العسقلاني) دهفهرمووى: به راستى ئهم به ريزه كابرايه كى زانا و ليزان بووه، كه شاره زايه كى جاكى به خيلافى (مذهب) هكان هه بووه.
- * (ملا علي القاري الحنفي) ده فهرمووی: هه رکه سیّك (منازل السائرین)ی خویندبیّته وه برّی ده رده که ویّت که خرّی و مامرّستاکه ی زوّر پابه ند بوونه به (اهل السنة و الجماعة) برّت ده رده که ویّت که نه وانه وه لی نه م نومه ته بوونه.

ييــشهكهى:

- ١. پيش نويزي ده کرد له (انجوزية).
- ۲. وتنهوهى وانهى شهرعى له (الصدرية) و چهند شوينى تر.
 - ٣. نووسىنى كتيب.
- ٤. دەركردنى فتواى شياو بۆ ئەو سەردەمەى لى ى ژياوه،

بەرھەمەكانى:

بەرھەمــەكانى زۆرن بــەلام ئىمــه لىدرەدا ھىنــدىكىان دەرمىدرىن لەوانــەى كــه چايكراون:

- ١ زاد المعاد في هدى خير العباد،
 - ۲_ تهذیب سنن ابی داود.
- ٣_ طريق الهجرتين و باب السعادتين.
 - ٤_ اعلام الموقعين عن رب العالمين.
- ٥ اغاثة اللهفان في احكام طلاق الغضبان.

٠٠.....ئاو<u>ێتـــه</u>ي دڵ

٦- اغاثة اللهفان من مصايد الشيطان.

٧ بدائع الفوائد.

٨ الفوائد، ئهم كتيبهيه كه لهبهر دهستت دايه.

٩_ التبيان في اقسام القران.

١٠ تحفة المودود باحكام المولود.

١١ ـ تفسير سورة الكافرون و المعوذتين.

١٢ جلاء الافهام في الصلاة والسلام على خبر الانام.

١٣ اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة و الجهمية.

١٤ حادى الارواح الى بلاد الافراح.

١٥_ الــروح.

١٦ ـ روضة المحبين و نزهة المشتاقين.

١٧ ـ شفاء العليل في مسائل القضاء و القدر و الحكمة و التعليل.

١٨ الصلاة و حكم تاركها.

١٩ الصواعق المرسلة على الجهمية و المعطلة.

٢٠ الطرق الحكمية في السياسة الشرعية.

٢١ عدة الصابرين و ذخيرة الشاكرين.

٢٢ الفروسيية.

٢٣ الفوائد المشوقة الى علوم القران و علم البيان.

٢٤_ الكافية الشافية في الانتصار للفرقة الناحية.

٢٥ مدارج السالكين بين منازل اياك نعبد و اياك نستعين.

٢٦_ مفتاح دار السعادة.

٢٧ الوابل الصيب و رافع الكلم الطيب.

٢٨_ الجواب الكافي.

٢٩ هداية الحيارى في اجوبة اليهود و النصاري.

٣٠ الرسالة التبوكية.

چەندىن كتێبى تريشى ھەيە، بەلام چاپ نەكراون.

ئاويتى كى دىل

ومفات كردنى:

پێشهوا (ابن القیم) پهحمهتی خوای لێبێت له کاتی عیشا له شهوی پێنج شهممهی(۱۳)ی (رجب)ی ساڵی (۷۰۱)ی کوچی وهفاتی کردوه، دوای نیوه پوّ له مزگهوتی (جراح) نوێژی لهسهر کرا، له گوپستانی (الباب الصغیر)یشدا نیّرا که خه لکیّکی زوّر نامادهی جهنازه کهی بوون.

سوود ومرگرتن نه قورئان (۱)

ئهگەر دەتەويت سوودمەندبيت لە قورئان، ئەوە لە كاتى خويندن و گوئ گرتن بېر و هۆشت كۆكەرەوە و بەدلا گوئ ى بۆ بگرە، ئەوسا بە دلا و هۆشەوە ئامادەى بە، وەك ئەوەى كە خواى گەورە ئەم ئايەتانە پاستەوخۆ ئاپاستەى تۆ دەكات، چونكە ئەم قورئانە پەيامى خواى گەورەيە بۆ تۆ، كە لەسەر زمانى پيغەمبەرەكەى كە محمدە الله پايگەياندوە، خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿إِنَّ فِى نَلِكَ لَارْكَرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ, قَلْبُ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدُ ﴾ (ق:٣٧)، واتسە: بيگومان لەم بەسەرهاتانەدا كاريگەرى و بېرخستنەوە ھەيە بۆ كەسيك كە دلايكى زىندووى ھەبية بۆ كەسيك كە دلايكى زىندووى ھەبية، يان بەدلايكى ئامادەوەگوى بگريت بۆ قورئان.

جا ئەم قورئانە لەكاتىكدا كارىگەرى تەوارى خىزى لەسەر مىزى قدا دەبىت، ئەگەر ئايەتەكان شوينى نىشتنەوھيان ھەبىت ـ كە دال نىشتنەوھى ئايەتەكانە ـ ئامرازى وەرگرتنى ئايەتەكانىش ھەبىت ـ كەگوى گىرتن و خويندنەوھ ئايەتەكانى قورئانە ھىچ بەربەستىكىش نەبىت لە سوودمەندبوون لىنى ـ كەبى ئاگاييە لە قورئان جا

⁽۱) خوینده ری به ریز: نه گهر ده ته ویت سوودمه ند بیت له و کتیبه ، نه وه به وردی و به تیگه یشتنه و ه بیخوینه وه .

ئه و ئایه ته ی پیشوو ئه م خالانه ی ههموو له خن گرتوه، که زور به جوانی و به کورتی رونیان ده کاته و ه ده یان گهیه نیته سه ر مه به ست.

کسه ده فسه رمووی: ﴿ إِنَّ فِی ذَالِکَ لَذِحَـرَیٰ ﴾ (ق:٣٧)، واتسه: بیگومان لسه بهسه رهاتانهی قورئاندا کاریگهری و یادخستنه وه هه یه.

ئەمە ئامەژەيە بۆ ئەر ئايەتانەى كە پىيش ئەم ئايەت باسىكراوە لە سەرەتاى سورەتەكە تا ئىرە، ئائەم بەسەرھاتانە كارىگەرى ھەيە.

که ده فه رمووی: ﴿لِمَنَ كَانَ لَهُ, قَلْبُ ﴾(ق:٣٧)، واته: کاریگه ری هه یه بق که سینك که دلایکی زیندووی هه بینت.

ئه مه شوینی نیشتنه وه ی ئایه ته کانه که دله، مه به ستیش به دل، دلی زیندووه که بیر بکاته وه، هه ر وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿إِنَّ هُو إِلَّا ذِكُرُّ وَقُرْءَانُّ مُبِینُ که بیر بکاته وه، هه ر وه ک خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿إِنَّ هُو إِلَّا ذِكُرُّ وَقُرْءَانُ مُبِینُ لِیُسٰو آبِ کَیتًا ﴾ (یس ۲۹ ـ ۷۰)، واته: ئه م قورئانه یادخه رهوه یه قورئانه بینداربکاته وه که قورئانی کی پوون و ئاشکرایه، ئه م قورئانه بین ئه وه یه نه و که سانه بینداربکاته وه به دل زیندوون، که ده فه رمووی: ﴿وَهُو شَهِیدٌ ﴾ (ق:۳۷)، واته: دل ئاماده و به ئاگایه له کاتی خویندن و گوی گرتنی قورئان.

(ابن قتیبة) له تهفسیری ئهم ئایهته دا ده فه رمووی: ﴿ وَهُو شَهِیدٌ ﴾ واته: که گوی ده گریّت بن کتیبه ، گوی ده گریّت بن کتیبی خوا _ که قورئانه _ دلّی ئاماده یه و بیر و هزشی له ویّیه ، بیّ ئاگانیه لیّی.

ئەوە ئاماژەيە بۆ ئەو بەربەستەى، كە رێگرە لەو كارىگەر بوونە بە قورئان، ئەم بەربەستەش بى ئاگاى دل و تێڕانەمانى ئايەتەكانە بە بىير و ھۆشەوە، جا ئەگەر كارىگەريەكە چەنگ كەوت كە قورئانە، شوێنى ئايەتەكانىش چەنگ كەوت كە دڵێكى زىندووە، ئامرازى وەرگرتنى قورئانىش چەنگ كەوت كە گرتن و خوێندنەوەيەتى، ھىچ بەربەستێكىش نەبوو لە سوودمەندبوون لێى كەبى ئاگاى دل و پوو وەرگىرانە لێى بۆ شىتێكى تىر، ئەوكات بەراسىتى قورئان كارىگەرى خۆى

دەبنت و رۆلى خزى دەبىنىت و مرۆقەكەش بەھرەمەند دەكات.

ئهگهر گوترا: باشه ئهگهر مرۆف بهم خالانه له قورئان سوودمهند دهبیّت، بن ئامرازی (أَوِّ) لهم ئایه ته دا ﴿أَوِّ أَلْقَی اَلسَّمْعَ وَهُو شَهِیدُ ﴾ ه به کار هاتووه؟! له کاتیکدا ئهم شوینه شوینی (واوالجمع) ه نه شوینی (أَوْ) چونکه (أَوْ) له نیّوان دوو شتان بن مهبه ستی یه کیّکیان به کاردیّت؟!

له وه لامی نهم پرسیاره دا گرتراوه: نهمه پرسیاریکی زوّر جوانه و وه لامه که شی بهم جوّره یه: نایه ته که به نامرازی (أوّ) ناپاسته کراوه، نهوه ش به گویّره ی حالی بانگ کراوه که یه، چونکه هیّندی که س هه یه، که دلّی زیندوو و به ناگایه و فیتره ت پاك و ته واوه، جا نه گه ر به دل بیری کرده وه و به فیکری خوّی پوانی، نهوه دل و عه قلی پاستی و دروستی قورئانی بو ده سه لمیّنیّت.

جا نیشتنه وه ی نایه ته کان له سه رد لی، کامه رانی ده کات و ده بیّت به پوشنایی بوی که ده کاته پوشنای له سه روشنایی فیتره ت، ئه وه ش وه سفی ئه و که سانه یه که ده رحه قیان گوت راوه: ﴿ وَیَرَی ٱلَّذِینَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ ٱلَّذِی ٓ أُنزِلَ إِلَیْكَ مِن رَّیّاِكَ هُو که ده رحه قیان گوت راوه: ﴿ وَیَرَی ٱلَّذِینَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ ٱلَّذِی ٓ أُنزِلَ إِلَیْكَ مِن رَّیّاِكَ هُو اَلْحَقَ وَیَهٔ دِی إِلَی صِرَطِ ٱلْعَزِیزِ ٱلْحَمِیدِ ﴾ (سبا: ۲)، وات، نه وانه ی زانیاریان پیدراوه چاك ده زانن نه وه ی که له لایه ن په ره وه ردیگار ته وه بنوت ره وانه کراوه حه قه.

ههروه ها ده رحه قیان گوتراوه: ﴿ اللّهُ نُورُ اَلسّمَوَرِتِ وَالْأَرْضِ مَثُلُ نُورِهِ کَیشَکُوٰوۤ فیها مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِی زُبَاجَةٌ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكُبُّ دُرِّیٌ یُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَیْتُونَةٍ

لَا شَرْقِیّةٍ وَلَا غَرْبِیّةٍ یَكَادُ زَیْتُهَا یُضِی ءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارُّ نُورٌ عَلَى نُورٍ یَهْدِی اللّهُ لِنُورِهِ مَن یَشَاءً ﴾ (النور:٣٥)، واتسه: خوای گهوره نور و پووناكی ئاسمانه كان و زهویه، نموونهی نوره كه شی وه ك تاقیدك وایه كه چرایه كی تیدابیّت، چرایه كه شاوه شووشه یك داگیرساوه شووشه یك داگیرساوه به پونی به فه پی زهندگدار وابیّت، كه داگیرساوه له پونی به فه پی زهیتوون، نه پووی له پوژهه لاته نه پووی له پوژناوایه، پونه كه شی خه ریکه خنری دابگرسیت و پرووناکی بداته وه، نهگه رچی ناگریش نه یگاتی، نهم قورئانه نوری وه حیه له سه ر نوری فیتره ت، خوای گهوره ش رینمای نه و که سانه ده کات که ده یه ویت و شایسته ن بن نوره که ی.

به لىن: ئەمە حـــال و گوزەرانى دلى زيندوو و به ئاگايه.

(ابن قیم) ده فه رمووی: له کتیبی اجتماع الجیوش الاسلامیة علی غزو المعطلة و الجهمیة دا باسی نهم نایه تهمان کردووه، که چ نهینی و حیکمه تیکی له خزگرتوه.

جا خاوهنی دلّی زیندوو، دلّی بهجوّریّك لهگهان ئایه ته كانی قورئاندا تیّكهان دهبیّت، ههر وهك ئهوه وایه كه لهسهر پووپهری دلّیدا ئایه ته كان نووسرابیّت، هه كاتیّكیش بیهویّت لهسهر پووپهری دلّیدا ده یخویّنیّتهوه، هیّندیّ كهسیش ههیه ئاماده بیه كی ته واوی نیه، دلّی هوّشیار نیه، ژیانی كامل نیه، ئهمهیان پیّوستی به جیهان بینیه، كه پاستی و ناپاستی بوّ جیابكاتهوه، چونكه دلّی نهگهیشتوّته پلهی دلّی زیندووی هوّشیار، جا ئهم مروّقه بوّ گهیشتن به هیدایه تی خوا، پیّویسته به دل گوی بوّ پهیامی خوا بگریّت له ماناكانی ووردبیّتهوه، ئهوكات دهگاته دلّنیایی، بوشی پوون دهبیّتهوه، كه نهم پهیامه پاست و دروسته.

مرۆقى يەكەم: وەك ئەو كەسە وايە كە شىتىكى پى پابگەيەنن، كە شىتەكەى بە چاوى خۆى بىنىبىت، ـ ئەم جۆرەيان ـ گەيشتورە بە پلەى ئىحسان.

مرۆقی دووهم: وهك ئه و كه سه وایه كه شتیکی پی پابگهیهنن، كه شتهكهی به چاو نهبینیوه، به لام دلنیایه كه هه والده ره كه پاست ده كات و هه واله كه ش پاسته بۆی ده لایت: هه واله كه ی پاست ده زایم به پاست ده لایت: هه واله كه ی به پاست ده زایم به به م جوّره یان با گهیشتووه به پلهی ئیمان، پلهی (علم الیقین)نیان بریوه، واته: دلیشی به ره و (عین الیقین) ده پووات، ئه م جوّره یان بروایه کی پته وی هه یه که نه و بروایه ده ری ده هینی نی بازنه ی کوفر بو بازنه ی نیسلام، (عین الیقین)یش: که جوّری یه که مه.

دووج قرره: جوریکیان له دنیادایه واته: له دنیادا به چاوی دل پاستیهکان دهبینیّت، جوریکیشیان له دواپوژدایه واته: له دواپوژدا به چاوی سهر پاستیهکان دهبینیّت.

ئاويتـــهى دل

جا ئەو(عین الیقین) می له دنیادایه پهیوهسته به چاوی دلهوه، ههر وهك چۆن شایهتی دان لهسهر شتیک یهیوهسته بهبینینی چاوهوه.

به لام (عین الیقین) له دواروزدا، پهیوهسته به و ههواله غهیبانه یکه پیغهمبهران(علیهم السلام) رایان گهیاندووه، له روزی دوایدا به چاوی سهر راستی ئه و ههوالانه دهبینریّت، له دنیاشدا به چاوی دل راستیه کان دهبینریّت، نهوه ههر دوو جوّره کهی (عین الیقین)ه

بنچینه ئیمانیانیهکان له سورهتی (ق) دا

سورهتی (ق) چهندین بنچینهی ئیمانی له خوّگرتووهو کوّیکردوّتهوه، که بهسه بوّ که سیفادهریشه بوّ دلّیك که بیهویّت دریّن به مرهمهندبیّت لهم سوورهته، شیفادهریشه بوّ دلّیک که بیهویّت دلّی زیندوبیّتهوه..

ئهم سورهته ئهو خالانهی له خرکرتووه:

دروست کردنهوهی مروق، پهیمانهکانی رۆژی دوایی، روون کردنهوهی يەكتاپەرستى، روون كردنەوەى گوزەرانى پيغەمبەران، ئىمان بە مەلائىكەت، بەش كردنى خەڭكى بۆ دووبەش مرۆڭى دۆړا و سەركەوتوو، باسكردنى سىيفاتە بەرز و بلنده کانی خوای گهوره به دوورگرتنی له ههموو کهم وکورتیه ك، لهم سوره ته دا باسى دووقيامەت كراوه، قيامەتى بچووكو قيامەتى گەورە، باسى دوو جيهان کراوه، جیهانی گهوهره که جیهانی دوا پۆژه، جیهانی بچووك که جیهانی دنیایه، لهم سورهته دا باسی دروست کردنی مروّق و مردنی و زیندوو کردنه وهی کراوه، باسکردنی ئه و ساتهی که مروّق دهمریّت و زیندوو دهکریّته وه، باسکردنی ناگاداری خوای گهوره بهم مروّقه له ههموو بواریکدا، به لکو به ناگایه به (وسوس)هی ناودلیشی، ههر ووتهیه کی له زمان ده رچیت ئهوه تومار ده کری و روزی دوایی لێپوسينهوهى لهسهر دهكرێ، ههموو مرۆڤێك دوو كهسى له گهڵدايه، يهكێكيان پاڵى پیوه دهنیت و نامادهی ده کات بن لیپرسینه وه، نهوهی تریشیان شایهتی لهسه ر دەدات، جا كاتنك پاسەوانەكە مرۆۋەكە ئامادە دەكات دەلنىت: ﴿ هَٰذَا مَالَدَى عَتِيدً ﴾ (ق:۲۳)، واته: خودایه ئهوه ئهو کهسهیه که فهرمانت دابوو ئاماده بکریّت، ئهوه هيناومه و ئامادهم كردووه.

جا له وکاته ی ئه و مرفقه ئاماده یه ده گوتری: ﴿ أَلَقِیَا فِی جَهَنَّمَ کُلَ کَفَّادِ عَنِیدِ ﴾ (ق: ٢٤)، واته: هه موو کافریکی پقه کار فری ده نه ناو دوزه خ.

ئەم نموونەيە وەك ئەوە وايە كە مرۆۋنكى تاوانبار بنننە خزمەت پاشايەك و بلنن: قوربان ئەوە تاوانبارەكە ئامادەيە، پاشاش بلننت: بىبەن بى بەندىخانە بە ئاويتـــهى دڵ١٧٠...

گوێرهی تاوانهکهی سزای بدهن.

بروانه ئەم سورەتە چۆن ئەرە رۆشىن دەكاتبەرە كبه خواي گەورە خودى ئەو لاشه له ناوچووانه زیندوو دهکاتهوه، چا ئهگهر شیاوی یاداشت بیت، یاداشتی دهکات، نهگهر شیاوی سنزاش بنت، سنزای دهدات، وهك نهو رؤههی که نیمانی هێناوه پاداشت دهکرێت، ئەو رۆچەش كە كافر بوۋە سزا دەدرێت، بەم جۆرە نيـە که ده لین: خوای گهوره روحیکی تر جگه لهم روحه دروست ده کات، جا نهو روحه یاداشت ده کات و سنزا ده دات، هه روه ک نه وانه ی شاره زایه کی ته واویان نیه به و زیندووکردنه وه ی که وا رایان گه یاندووه ، که وا گومان ده به ن خوای گه وره لاشه یه کی ترجگه لهم لاشه له ناوچووه دروست دهکات، جا یاداشت و سزای نهم لاشهیه دەدات، ئەوانە بۆچوونيان وايە كە خواى گەورە رۆحنكى تازە بەدى دەھننىت، نەك ئەو رۆچەي يېشوو زىندوو بكاتەوە، بەلكو لاشىەيەكى تىازە بەدى دەھىنىت، نەك ئەر لاشىمى يېشور دروست بكاتەرە، ئەم بۆچورنەش يېچەرانەي ئەرەپ كە ينغهمبهران لهسهري كـوّكن، ينهوانهي قورئان و حهديس و ههموي يهرتووكه ئاسمانيهكانه، ئەم بۆچۈۈنە لە راستىدا دان نەھننانە بە زىندوو بوونەرە، بەلكو ئەم بۆچۈۈنە وەكو بىروباۋەرى ئەۋانە ۋاپە كە زىنىدۇق بوۋنەۋە بە درۆ دەزانىن، ئەۋانە بروایان بهوه ههیه که خوای گهوره توانای ههیه بن بهدی هننانی لاشهیه کی تاری تازه له باتى ئهم لاشه له بهين چووانه، ئينجا ئهم لاشانه سزابدا و ياداشت بکات،که وابوو ئهوانه چۆن بروا بهوه ناکهن که خوای گهوره توانای ههیه خودی ئه و لاشانه ي ييشوو كه له ناوچوونه زيندوو بكاته وه!

له کاتیکدا که بهچاوی خوّیان ـ له دنیاداـ دهبینن خوای گهوره له ههموو کات و ساتیکدا لاشهیهك بهدی دههینیت و روّح و ژیانی به بهردا دهکات و زیندووی دهکات، چوّن سهیریان پیّ دیّت که به چاوی خوّیان نهمه دهبینن! نهوانه سهیریان بهوه دیّت خوای گهوره زیندوویان بکاتهوه دوای نهوهی که نیّسك و پروسکیان بووه به خوّلهمیّش، نینجا لی پرسینهوهیان له گهادا بکات؟ جا بوّیه دهانیدن: ﴿ أَوِذَا

مِنْنَا وَكُنَّا نُرَابًا وَعَظَامًا أَءِنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴾ (الصافات:١٦)، واته: ئهگهر ئيمه مردين و بووينه خاك و ئيسك، ئايا زيندوو دهكريينهوه؟ ده ليّن: ﴿ذَالِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴾ (ق:٣)، واته: ئهم زيندوو بوونه وه شتيكي دووره له راستيه وه.

که وابو و به دیه یننانی لاشه یه کی تری تازه له باتی شهم لاشه له ناوچووانه پی کی ناگوتری: (بعث) زیندوو کردنه وه، پی کی ناگوتری: (رجع) گیرانه وهی جاری دووه م، به لکو پی ده گوتری: به دیه یننان له نه بوونه وه، شهم نایه ته شمانای ته واوی نه ده دا منه گه و این به و این به به به نایه ته شمانای ته واوی نه ده دانین شم که گه روابا: ﴿ قَدْ عَلِمُنَا مَا نَنقُصُ ٱلْأَرْضُ مِنّهُم ﴾ (ق:٤)، واته: بیگومان نیمه ده زانین کاتیک که مردن زه وی ورده ورده لاشه یان ده کاته وه به خاك.

چونکه خوای گهوره ئهمهی کردووه به وه لامیک بن پرسیاریکی نادیار، پرسیارهکهش ئهوهیه، ئایا بهشهکانی ئهو لاشهیه کودهکاته وه کهبووه بهخاك؟ جا خوای گهوره پییان رادهگهیهنیت، که ئاگاداره زهوی گوشت و ئیسکی کردوون به خاك.

کهوابوو چۆن ئاگاداره به بهشهکانی لاشهیان، به ههمان شیوهش به توانایه لهسهر کوکردنهوه و دروست کردنهوهی لاشهکانیان بو جاری دووهم، خوای گهوره به دهرخستنی دهسه لاتو حیکمهتو زانستی راستو دروستی خوّی زیندوو بوونهوه دهسه لمیننیّت، جا ئه وانه ی بروا به زیندوو بوونه وه ناکهن سی گومانیان ههیه:

یه که م: تیکه ل بوونی به شه کانی لاشه له گه ل زهویدا به جوریک مروقیک له مروقیک له مروقیک که مروقیک که مروقیک ک

دووهم: ئهم کاره ئاستهمه و کهس توانای بهسهردا نیه.

سینیهم: ئهم زیندوو کردنهوهیه هیچ سوودیکی تیدا نیه، به لکو سوود و حیکمهت له به رده وام بوونی ئهم ژیانه دایه که نهوهیه بمریت و نهوهیه کی تر بیته شوینی، به لام سوود و حیکمهت لهوه دانیه که نهو مرزقانه بمرن ئینجا زیندوو بکرینه وه.

بەنگەي زيندوو بوونەوەي رۆژى دوايى

ئەو بەلگانەى كە لە قورئاندا ھاتوون لەسـەر رۆژى دوايى، لەسـەر سى بنـچىنە دامەزراون:

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿وَإِنَ ٱلسَّاعَةَ لَانِيَةٌ فَأَصْفَحِ ٱلصَّفَحَ ٱلجَّمِيلَ ﴿ اللهِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهِ المِلْمُ اللهِ اللهِ

ده فـــه رمووی: ﴿ قَدْ عَلِمْنَا مَا نَنقُصُ ٱلْأَرْضُ مِنْهُمٌ ﴾ (ق:٤)، واتـــه: بینگومـــان ئیمــه ده زانین کاتیک که مردن زهوی ورده ورده لاشهیان دهکاته و به خاك.

دووه م: ده رخستنی توانا و دهسه لاتی بی پایانی خوای گهوره که ده فی می بایانی خوای گهوره که ده فی می بایانی خوای گهوره که ده فی می بایا ناتوانی می بایا ناتوانی می بایا ناتوانی می بایا ناتوانیت دووباره و ده که ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه، ناتوانیت دووباره و ده خویان دروستیان بکاته و ده دو باره و ده کویان دروستیان بکاته و د

هـهروهها دهفـهرمووی: ﴿ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نَّسُوِّى بَنَانَهُ ، ﴾ (القیامـة:٤)، واتـه: بـه لیّ توانامان ههیه که نهخشه و وردهکانی سهر پهنجهکانی بهدی بهینینهوه.

له ئايەتئكى تىر دەفسەرمووى: ﴿ ذَالِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُو ٱلْحُقُّ وَٱنَّهُۥ يُحْيِ ٱلْمَوْتَى وَٱنَّهُۥ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَالِيرٌ ﴾ (الحج: ٦)، واتسه: بئگومان ههر خواى گهوره حهقه، ههر ئهويش مردووان زيندوو دەكاتەوە، ههر ئهويش بەسەر ههموو شتئكدا به توانايه.

خوای گهوره لهم نایه ته دا هه ر دوو سیفه ته مه زنه که ی زانست و توانایه پیکه و کوکرد و ته نایست و توانایه پیکه و کوکرد و ته مه و وه که ده فه رمووی: ﴿ أَوَلَیْسَ الَّذِی خَلَقَ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَیْ اَن یَخْلُقَ مِثْلَهُ مَّ بَلَی وَهُو الْخَلَقُ الْعَلِیمُ ﴾ (یس:۸۱)، واته: نایا نهو خوایه ی که ناسمانه کان و زهوی دروستکردووه، ناتوانیت دووباره وه ک خویان دروستیان بکاته وه ؟! به لی ده توانیت چونکه خوای گهوره له دروست کردندا به توانا و زانایه.

سینیه م: ده رخستنی حیکمه تی بی پایانی خوای گهوره، ههر وه ك ده فه رمووی: ﴿ وَمَا خَلَقَنَا ٱلسَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِيدِت ﴾ (الدخان: ٣٨)، واته: ئاسمانه كان و زهوی و ئه وه ی له نیوانیاندایه به گالته دروستمان نه کردوون.

هـــهروه ها ده فــــهرمووی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا بَطِلًا ﴾ (ص: ٢٧)، واته: ئاسمان و زهوی و دروستکراوانی نیوانمان بی هوده و ههرهمه کی دروست نه کردووه.

له ئايهتيكى تر دهفهرمووى: ﴿أَيَعَسَبُ ٱلْإِنسَانُ أَن يُتَرَكَ سُدًى ﴾ (القيامة:٣٦)، واته: ئايا ئادهميزاد وادهزانيت ههروا وازى ليدههينريت و ليپرسينهوهى لهگهلدا ناكريت.

ده فــــه رمووی: ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَكُمْ عَبَثَا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿ الْمَومُنُونَ الْمَالَّ اللَّهُ الْمَالِكُ الْحَقُ ﴾ (المومنون:١١٥)، واته: ثايا گومانتان وايه كه ثيّوه مان بي هوده دروست كردووه و ثيّوه بي لاى ثيّمه ناگه ريّنه وه، به رزى و بلندى بي خواى گهوره، پاشاى حــه ق ــ له م كاره بي هوده يه ــ.

هـــه روه ها ده فــــه رمووى: ﴿ أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجْتَرَحُواْ ٱلسَّيِّعَاتِ أَن نَجْعَلَهُمْ كَٱلَّذِينَ

ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّلِلِحَاتِ سَوَآء عَيَاهُم وَمَمَاتُهُم سَآء مَا يَعَكُمُون ﴾ (الجاثية:٢١)، واته: ثایا نهوانهی که گوناه و تاوانه کانیان نه نجامداوه، وا ده زانن هه روه ك نهوانه حیسسابیان بن ده که ین که نیمانیان هیناوه و کاروکرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه ؟! ژیانی دنیا ومردن ودوای مردنیان وه ک یه ک ده بیّت؟! نای که بریاری خراب بریار ده ده ن.

جا که وابوو راستی روّژی دوایی به عهقل و شهرع سه لمیّنراوه، وه ناو و سیفاته به رز و بلّنده کانی خوای گهورهش ئهم راستیانه دهسه لمیّنیّت، بیّگومان خوای گهوره دووره له وه ی که ده لیّن: توانای نیه دووباره مروّقه کان دروست بکاته وه.

جا پاشان خوای گهوره رایدهگهیهنیت که ئهوانه چونکه دری راستین، زیندوو بوونهوهش به راست نبازانن ئهوه سهرگهردان بوونه: ﴿فَهُمْ فِيَ أَمْرٍ مَرِيحٍ ﴾(ق:٥)، واته: ئهوان به هزی ئه و گومانانهیانه وه سهرگهردانیدا ده ژین.

پاشان خوای گهوره بانگیان دهکات که سهیری بیناسازی و بهرز و بلندی و جوانی ناسمان بکهن که هیچ کهم و کوپی لی نابینریّت، بانگیان دهکات سهیری زموی بکهن که چوّن پایخستووه و بلاوی کردوّته وه وکیّوی لهسه ردا دامه زراندوه وله ههموو جوّره پوهکیّکی جوان و پازاوه ی جوّرا و جوّری تیدا پواندوه.

نا نهمانه ههر ههمووی روشنکهرهوهی دله، نهگهر بهندهی دل زیندوو لییان وردبیتهوه، نهوه یه کتاپهرستی و روژی دوای یاد دهکهویتهوه که پیغهمبهران پییان راگهیاندوه، نهوکهسهی سهیری نهم دروستکراوانه بکات و لییان وردبیتهوه نهمانهی بو روشن دهبیتهوه:

يەكەم: دڭى رۆشن دەبيت.

دووهم: یه کتاپه رستی راسته قینه و دوار پنژی یاد ده که ویته و ه، شهم پلهیه ش چنگی که س ناکه ویّت، جگه له و که سانه نه بیّت که به دل و به کرده و ه دهگه رینه و ه بزلای ره زامه ندی خوای گهوره، ته نها ره زامه ندی خوای گهوره یان مه به سته. به لیّ: پاشان خوای گهوره بانگیان ده کات که سه رنج بده ن و وردببنه وه له تسوخمی پزق و خیراك و جیل و به رگیان و شامرازی گواستنه وه یاخ و باخچه کانیان که نه مانه هه ر ههمووی به هزی نه و ناوه به فه پره وه به رهه ماتوون که خوای گهوره له ناسمانه وه باراندوویه تیه خواره وه ، که هه ر به هزی نه وهوه یه چهندین باخ و باخاتی جزر به جزر له به رووبوومی له جزری سپی و پهش و سوور و زهرد و شیرین و ترش ده پویننیت، وه دانه ویله ی جزراوجزر له شیوه و توخم و تام ده روینیت.

پاشان خوای گهوره ـ ههر له سورهتی (ق) به ته نها باسی دار خورما ده کات، چونکه داریکی به فه په و حیکمه تی زوری تیایه که شاراوه نیه له و که سه ی لئی ورد ده بینته وه خروای گهوره ده فسه رمووی: ﴿فَأَخِیَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعَدَ مَوْتِهَا ﴾ (البقرة: ١٦٤)، واته: خوای گهوره به و ناوه ی که له ناسمانه وه ده یباریننیت زه وی زیندوو ده کاته وه ، دوای و شك بوون و مردنی. پاشان ده فه رمووی: ﴿کَذَلِكَ لَيْنَدُوو مُردنی مردن له خاکدا زیندوو

ئهم هاوشنوهش زیندوو کردنهوهی مرؤهٔ و پووهك و وینهی ئهمانهش، لهگهان هیندی نهیندی وحیکمه ته کانی له کتیبی (المعالم)دا به پیوهری قورئان باسمان لیوه کردووه.

دهکهینهوه و دینه دهرهوه.

پاشان خوای گهوره ـ ههر له سورهتی (ق)دا ـ دیّت زوّر به جوانی و به کورتی باسی گوزهرانی پیّغهمبهران دهکات و رونی دهکاته وه که پیّغهمبهرانی ناردووه بوّ گهلی (نوح) و (عاد) و (شود) و (لوط) و (قوم فرعون)، به لام نهوان نه و پیّغهمبهرانهیان به دروّ خستوّته وه و بروایان پیّ نههیّناون، بوّیه خوای گهوره به هوّی نهمه وه به سزای جوّراوجوّر له ناوی بردوون.

خوای گەورە دەرحەق بەم گەلانە پەيمانى خۆی بەجى ھێناوە كە لەسـەر زمـانى پێغەمبـەران پــێ ى دابـوون، ئـەويش ئـەوەبووە ئەگـەر ئيمـان نـەھێنن و دەسـت

مەلنەگرن لە تاوان، ئەوكات لە ناويان دەبات.

به لنى: ئەمە حال و گوزەرانى پىغەمبەرانە لەگەل گەلەكانيان، كە پىغەمبەرى ئىسلام _ محمد _ بۆى باس كردووين، بەبى ئەوەى ھىچ مامۆسىتايەك ئەمانەى فىلىر كردبىت يان ژيان نامەيانى لە كتىبىتكدا خويندبىتەوە، بەلكو بە شىنوەيەكى دوور و درىد باسى لە گوزەرانى ئەم پىغەمبەرانە كردووە، بەو شىنوەى كە لەلاى جوولەكە وگاورەكاندا باسكراوە.

جا هیندی که سی گهمژه ده لینن: ئهمانه شتیکی ئاساییه که هییهکه شی به زهمان وکه شهوه به نده، ئهوهی ئه و قسه پووچه لانه ده کات، خیرشی ده زانینت قسه کانی گهنده لا و پووچه، چونکه دان نه هینان به مانه، و ه ک ئه وه وایه که دان نه هینیت به و هه موو پادشا و زانایانه ی رابووردوو.

مانسای (العی)

پاشان خوای گهوره ـ هـه ر لـه سـورهتی (ق)داـ دیسان باسـی زیندوو بوونهوه دهکات دهفهرمووی: ﴿أَفَعِینَا بِالْحَلِّقِ الْأَوَّلِ ﴾ (ق:١٥)، واتـه: ئایا ئیٚمه یهکهمجار ئهم خه لکهمان دروست کرد بی توانا بووین له دروست کردنی؟! ئهگهر کهسـیّك بـی توانا بیّت لهمه پ کاریّك ئهوه پیّی ده لیّن: (عیی به) واتـه: بی توانا بوو به رانبه رئهم کاره.

وه دهلّيْن: (عيي فلان بهذا الامر) واته: فلان كهس بيّ توانا بوو بهرانبهر ئهم كاره.

شاعير دهلينت:

عَيُّ وَا بِأَمْ رِهِم، كَمَا عَيَّت بِبَيْ ضَيتِها الحَمامَة

واته: بی توانا بوون بهرانبهر کارهکانیان، ههر وهك کوتر چون بی توانایه له بهرانبهر هیلکهکهی ـ له کاتی هیرشی دووژمنهکهیدا

خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿ وَلَمْ يَعْى بِخُلْقِهِنَّ ﴾ (الاحقاف:٣٣).

(ابن عباس) و (مقاتل) فهرموویانه: واته: بی توانا نیه له دروست کردنیاندا.

ابن قیم، ده لیّت: نهم ته فسیره به گویّره ی ووته که یه، نه گینا له راستیدا له وه فراوانتره، ههر وه ک عهره به ده لیّن: (اعیانی آن اعرف کذا) واته: نهم توانی نه کابرایه بناسم، نه گهر بیّتوو ده م و چاوی نه بینیّت و نه پناسیّت.

دەلىّن: (اعیاني دواؤْك) واتە: نەم توانى دەرمانەكەت بى بدۆزمەرە، ئەگەر بىّتو چارەسەريەكەى نە دۆزىيەرە.

پاشان خوای گهوره رادهگهیهنیت که نهوانه: ﴿بَلَ هُرَ فِى لَبَسِ مِّنَ خَلْقِ جَدِیدِ ﴾ (ق:١٥)، واته: نهوانه له گوماندان بهرانبهر به دروست بوونهوهیه کی تازه.

پاشان خوای گهوره ئاگاداریان دهکاتهوه که دروست کردنی مروّق گهورهترین به لگهیه به لگه و نیشانه یه لهسهر دهسه لات و پهروه ردگاریه تی خوا، گهوره ترین به لگهیه لهسهر زیندووبوونه و ه و دواروژدا.

که وابوو چ به لگه یه له مه به لگه روشنتر هه یه له سه رده سه لات و توانای خوای گهوره ؟! که ئه ندام و نیسك وگوشت و ده مار و ئامیر و زانیاری و توانا، که هه ر

ههمووی خوای گهوره له دلوپه ناویکدا دروستی کردووه، نهگهر مروّهٔ کهمیّك به دادپهروهرانه و وردبیّتهوه له خودی خوّی که خوای گهوره به شیّوهیه کی جوان و ریّك دروستی کردووه، نهوکات به هنری نهمهوه دلّنیا دهبیّت لهو ههوالانهی که پیّغهمبهران له بارهی خوا و ناو و سیفاته کانی خواوه رایانگهیاندووه.

پاشان خوای گهوره ئهوه پوون ده کاتهوه که له ههموو کات و ساتیکدا به ناگایه له مروّق، به لکو ناگاداره که چی به دل و دهروونیاندا دیّت، پاشان نهوه دهرده خات که به هیر و زانست له مروّق نزیکه، وه ك نهو پهگه دهمارهی له لاشه یدایه.

ماموستای گهورهمان ابن تیمیه له بارهی نهم نایه ته دا: ﴿ وَغَنُّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ جَبّلِ الْوَرِيدِ ﴾ (ق:١٦)، ده فه رمووی: مهبهست به (نصن)واته: نیمه به مه لائیکه تلیی نزیکین ـ نه ک زاتی خوالی ی نزیک بیت ـ هه روه ک ده فه رمووی: ﴿ فَإِذَا قَرَأْنَهُ فَأَلَيْعً لَيْمَ بُهُ القیامة: ۱۸)، واته: کاتیک جبریل قورئانی به سه ردا خویندیت توش شوینی بکه وه له خویندنه وهیدا.

ابن تیمیه دهفهرموی: ئهم ئایهتهش که دیّت به لگهیه لهسهر نزیکی مه لائیکهت که دمّت به لگهیه لهسهر نزیکی مه لائیکهت که دهفهرمووی: ﴿إِذْ يَنَلَقَى الْمُتَلَقِّيَانِ﴾(ق: ١٧)، واته: دوو مه لائیکه ت چاودیّری مروّق دهکه ن.

که خوای گهوره فهرمویه تی: ئیمه له شاپهگی دلّی لیّی نزیکترین، نا لیّره دا ئه و نزیکترین، نا لیّره دا ئه و نزیکییه ی به ستاوه ته و به نزیکی مه لائیکه ت ـ نه ک نزیکی زاتی خوی ـ نه گه ر مه به ست به م نزیکیه نزیکی زاتی خوا بایه، ئهوه خوای گهوره چاودیّری کردنی مروّقی نه ده به ستاوه به ناماده بوونی دوو مه لائیکه ت، که وابوو ئه م ئایه ته هیچ به نگهیه کی تیا نیه بر (حلولی) و (معطلة) ه.

پاشان خوای گهوره ــ هـهر لـه سـورهتی (ق)داــ باسـی ئـهوه دهکـات کـه دوو مهلائیکهت لهلای پاست وچهپی مرزفدا چاودیره که ههموو گوفتار و کرداریکی ئـهم

مرۆقە تۆمار دەكات، ھەر ووتەپەكىش لە دەمى ئەم مرۆقەدا دەربىچىت ئەوە خىرا يەكىك لەو مەلائىكەتانەي چاودىرە تۆمارى دەكات لەسەر كردەوەكانى.

پاشان ـ ههر له سورهتی (ق)داـ خوای گهوره باسی قیامهتی بچووك دهكات، كه (سكرة الموت)ه واته: ئیش و ئازاری مردن، ئهمهش راستهقینهیه و ههر ههموو كهسيك دهبیت تامی ئهم مردنه بچیژیت، ئهم مردنهش گهیشتنه به خوا و بهرزبونهوهی روّحه بو شوینی خوّی، ئهم قیامهته گچكهیهش دهسییکی پاداشت و سزای قیامهتی گهورهیه.

پاشان خوای گهوره باسی قیامه تی گهوره ده کات ده فه رمووی: ﴿ وَنُفِخَ فِی الصُّورِ ۚ ذَالِكَ يَوْمُ الوَعِيدِ ﴾ (ق:٢٠)، واته: که فهوو کسرا به صور، شیتر شهوه رفزی پیشها تنی هه ره شه و ناگادار کردنه وه کانه.

پاشان خوای گهوره باسی حال و گوزهرانی خه لکی ده کات له و پوژه دا که له و پوژه دا هه رکه سیک دیته خزمه ت خوای گهوره مه لائیکه یه که به سه رهوه یه تی ولیّی ده خوریّت، مه لائیکه تیکیش شایه تی له سه رده دات، جگه له شایه تی نه ندامه کانی لاشه ی خوّی که له و پوژه دا شایه تی له سه رده ده ن، جگه له شایه تی زهویش که شایه تی له سه رده ده ن، جگه له شایه تی نه و پیغه مبه ره ی بوی په وان کراوه که شایه تی له سه رده ده ن.

بینگومان خوای گهوره مهلائیکهت و پیخهمبهران و ئهو شوینانهی که چاکه و خراپهیان لهسهر ئهنجامداوه، ههر ههمووی دهکات بهشایهت لهسهر مروقدا، ئهو ئهندامانهش که مروق گوناهی پی ئهنجام داوه خوای گهوره لهسهری دهکات به شایهت، خوای گهوره به تهنها به زانستی خوی بهندهکانی سزانادات، ئهوهش له کاتیکدا که خوای گهوره دادپهروهری ههموو دادپهروهرانه.

پاشان خوای گهوره ـ ههر له سورهتی (ق)دا ـ پوونی دهکاتهوه که نهو مهلائیکهتهی له دنیادا کراوه به چاودیر بهسهر مروّقهوه، ههموو کاروکردهوهکانی دهنووسیّت و دهفهرموویّ: خوایه نهو مروّقهی که پیّت سیاردبووم له دنیادا که

ئاو<u>نت</u>ــــهى دڵ٠٠٠٠

چاودیری بکهم، ئهوه هینناومه و ئامادهم کردووه، ئهم تهفسیره ووتهی (مجاهد)ه.

(ابن قتیبة)ش ده ربارهی شهم ثایه ته دا ﴿ هَذَا مَا لَدَیّ عَیدً ﴾ ده فه رمووی: واته خوایه نه و کارو و گفتارانه ی که کردوویه تی هه موویم له سه ر نووسیوه و واله الام ناماده یه .

به لام له راستیدا ههردوو ماناکه له خو ده گریّت، که به م شیّوهیه: نه و مروّفه ی که من چاودیر بووم له سه ری، نه وه کار و گوفتاره کانیه تی که هه موویم نووسیوه.

ئينجا ئەوكات دەگوترى: ﴿ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ ﴾ (ق:٢٤)، واتــه: فريدوهنه ناو دوزهخ.

جا یان شهم دوو مهلائیکه ته که لیده خوپن و شایه تی له سهر ده دهن، شهم فه رمانه یان شهم دوو مهلائیکه ته که سپاردراوه به سنزادانی شهو شهم فه رمانه ی یی ده کریّت.

شەش رەوشتى خەنكى دۆزەخ

پاشان خوای گهوره ههر له سورهتی (ق)دا باسی رهوشتی ئهو مرزقانه دهکات، که دهچیّته دوزهخهوه، که شهش رهوشتیان لی باس دهکات بهم شیّوه:

یه که م: سیله و کافره به رانبه ر به به خششه کانی خوای گهوره، کافره به یه کتاپه رستی و ناوو سیفات و ئاینی خوا، کافره به پیغه مبه ران و مه لائیکه تانی خوا، کافره به کتیبه کانی خوا و زیندوو بوونه وه.

دووهم: كه لله رهقه و حهق وهرناگريت و رهقه كارى لي دهكات.

سنیه م: رنگری چاکه و خیره، جا ئه م رنگرتن له خیر و چاکه یه گشتیه، جیاوازی نیه رنگری خیر و چاکه بیت بی خودی خیری وه ك بهندایه تی کردنی خوا و نزیك بوونه وه له به خششی خوا، یان رنگری خیر و چاکه بیت بی خه لکی تر، ئا ئهمه نه خیری بی خیری ههیه، نه خیری بی خه لکیش ههیه، ههر وه ك زورینهی خه لکی وان.

چوارهم: لهگهل ئهوهی که خیر و چاکه له خه لکی قهده غه ده کات، زیانیشیان پی دهگه یه نیخت که به زمانی و دهستی ستهمیان لی ده کات و فروفیل و ته له که یان له گه ل ده کات.

پینجهم: (مریب)یشه، که _ گومانی له راستی ئیسلام ههیه _ لهگه لا ئهوه ش چ شتیک گومانی تیابیت ئه و رووی تی ده کا و بنری ده چیت، هه و بنریهش گوتراوه: فلانه که س(مریب)ه ئهگه و که سیکی گومانداربیت.

شهشهم: لهگهل ئهوهی ئهم ههموو کاره قیزهونهشی ههیه(مشرك)یشه به خوا، که هاوبهشی بی خوا و که شوینی خوا دهیپهرستی و خوشی دهوی، ههر کهسیکیش رقی لهو شبته بیتهوه که ئهو کردوویهتی به خوا، ئهویش لینی توویه دهبیّت، ههر کهسیکیش خوایهکهی

ئاويْتـــهى دڵ٩٠

ئه وی خوش بوویّت ئه ویش خوشی ده ویّت، سویّند به ناوی ئه و شته ده خوات که کردوویه تی به خوا، دووژمنایه تی و دوستایه تی خوّی له پیّناوی ده رده بریّت.

جا ئهم مرۆقه له پۆژی دوایی مشت ومپ ده کات له گه لا ئه و شهیتانه ی که چرپاندوویه تی به گوییا که ئه و کارانه بکات، ئه و مرزق شهیتانه که تومه ترمه بار ده کات به وه ی که ئه و ئه م کارانه ی پی ئه نجام داوه، شهیتانه که ش ده لیّت: من ئه و توانا و ده سه لاته م نیه که به زور خه لکی گومپا و سه رگه ردان بکه م، به لکو ئه و خوی له ناو گومپایی و سه رگه ردانیدا نقووم ببوو، خوی گه نده لی و خراپه ی به سه رخوی له ناو گومپایی و سه رگه ردانیدا نقووم ببوو، خوی گه نده لی و خراپه ی به سه رحق و کامه رانیدا هه لبزاد، هه روه ک (ابلیس) له دوا پوژدا کاتیک فریّی ده ده نه ناو دوره خه لکی دوره خیش پووی تیده که ن پیّی ده لیّن: بو وات به سه رئیمه هینا نه ویش پییانده لیّدت: ﴿وَمَا کَانَ لِی عَلَیکُمْ مِّن سُلْطَنِ إِلَّا آنَ دَعُونُكُمْ فَاسَّتَجَبِّتُم ﴾ نسه ویش پییانده لیّدت: ﴿وَمَا کَانَ لِی عَلَیکُمْ مِّن سُلْطَنِ إِلَّا آنَ دَعُونُكُمْ فَاسَّتَجَبِّتُم ﴾ (ابراهیم:۲۲)، واته: من هیچ ده سه لاتم به سه رئیوه دا نه بوه که گومپاتان بکه م، من ته نه بانگم کردن کوفر و تاوان بکه ن نیّوه ش به دمه وه هاتن و نه نجامتاندا.

بهم شیّره یه پوون بوّوه که نهوه ی لهگه لّی دایه شهیتانه که یه نه خزمه ت خوای گهوره مروّفه که و شهیتانه که مشت و مر ده که ن کرّمه لّی له زانایانی تریش فهرموویانه: به لکو نهوه ی مروّفه که مشت و مری لهگه لّدا ده کات مه لائیکه ته که یه مروّفه که ترّمه ت باری ده کات به وهی زیادی له سه ر نووسیوه ، که نه و نهوه نده کاره ی نه داوه ، ترّمه ت باری ده کات به وه ی که په له ی کردووه له نووسینی کاره کانی فه رامی شه کردووه تاکو ته و به بکات.

جا مهلائیکه ته که ده لیّت: هیچ شتیّکی زیادم لهسه رنه نووسیووه و پهله شم نهکردووه له نووسینی کاره کانی: ﴿وَلِکِن کَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِیدٍ ﴾ (ق: ۲۷)، واته: به لکو نهو خوّی له ناوگومرایی وسه رگه ردانیه کی دوور نقووم ببو.

خوای پهروه ردیگاریش ده فهرموی: ﴿لاَ تَخْنُصِمُواْ لَدَیّ ﴾ (ق: ۲۸)، واته: مشت و مر لسه لای من مهکهن.

خوای گهوره له سورهتی (التصافات)دا باسی مشت ومی کافر و شهیتان دهکات، که له خزمهتی نهودا مشت ومی دهکهن، له سورهتی (الزمر)یشدا باسی نهو

٣٠.....ناوێتـــهي دڵ

خه لکه دهکات که له خزمه تیدا مشت ومر دهکـــهن.

له سورهتی (الشعراء) و سورهتی(ص)یشدا باسی مشت ومری خه لکی ناو دوّزه خ ده کات، پاشان خوای گهوره ئهوه روون ده کاتهوه که ههر فهرمانیکیدا ئهوه هه لوه شانه وه ی بو نیه و ناگزریت.

گوتراوه: مهبهست به نهگؤیی فهرمانی خوا شهم ثایه ته یه: ﴿ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾ (هود:١١٩)، واته: دوّزه خ پـپ ده کهم لـه گروّهـی (جن) و خه لکی.

خوای گهوره پهیمانیشی داوه به ئیمانداران به بهههشت، جائهم پهیمانانه هه لاناوه شینه و و ناکوریت.

(ابن عباس) ده فه رمووی: خوای گهوره ده فه رموی: پهیمانی من ناگرپیت به رانبه ربه و که سانه ی ملکه چی من بوونه و به ندایه تی منیان کردووه، پهیمانم ناگرپیت به رانبه ربه و که سانه ش که بی فه رمانی منیان کردووه.

(مجاهد)یش دهفهرمووی: خوای گهوره دهفهرمووی: من بریاری خوم داوه، ئهوه نیه دیسان بریاریکی تر بدهم.

لهم دوو تەنسىرە ئەمـەيان تەنسىرىكى دروسىتە، تەنسىرىكى تـرىش ھەيـە بـۆ ئايەتەكە، ئەويش بەم شىرەيـە:

خوای گهوره دهفهرمووی: فهرمانی من ناگزریت به درو و ته له که، ههر وهك پاشا و کاربهدهستانی دنیا بریاریک دهدهن، پاشان دروی له گه ل دهکهن و نایبهنهسه ر.

مهبهست به گزرینی فهرمان، ئه و فهرمانه یه که داویه تی دهرباره ی نه و دووانه که مشت و مر دهکهن.

(ابن قتیبة) و (الفراء) ئهم پایهیان هه لبژاردووه، (الفراء) ده فهرمووی: ته فسیری ئایه ته که بهم شیّوهیه خوا ده فه رمووی که س دری نه کات له لای من، چونکه من زانستم به شتی نهیّنیش ههیه، (ابن قتیبة)ش ده فه رمووی: خوا ده فه رمووی هیچ ئاويتـــهى دلّ

بریار و فهرمانیّك لای من نه دهگوری و نه زیادیش ده کات و نه که میش ده کات، چونکه خوای گهوره فهرموویه تی: بریار لای من، نه یفه رمووه بریاری من، ئه مه ش وه ك ئه وه یه که ده گوتری: درق مه که لای من، جا به گویره ی ته فسیره که ی یه که م، که (الفراء) ه ئه م ئایه ته: ﴿ وَمَا آنا بِظَلّمِ لِلّهِ عَيدِ ﴾ (ق: ۲۹)، ته واو که ره که ی ئه مه یه: ﴿ مَا یُبُدّلُ اللّهَ وَلُ لَدَی ﴾، واته: ئه و بریاره ی داومه و گووتوومه به رانبه ر به و کارانه یه که ئه نجامی داوه، ئه مه ش کاریّکی زور داد په روه رانه یه و سته می تیانیه.

به گویرهی ته فسیره کهی دووه م، که (ابن قتیبة)یه خوای گهوره زاتی خوی وهسف کردووه به دوو سیفهت:

یه که م: زانستی فراوان و بی پایانی ناهیّلیّت له خزمه تیدا بریار بگوّریّت و حه ق بدا به ناحه ق.

دووهم: دادپهروهری بی پایانی رئ نادا، ستهم له بهندهی بکات.

پاشان خوای گهوره ـ ههر له سورهتی (ق)دا باسی فراوانی دوزه ده کات، که ههر کاتیک کومه لیک فریده رینه ناو دوزه خهوه، دوزه خده لیکت: ﴿هُلَ مِن مَّزِيدِ ﴾ (ق:٣٠)، واته: با بیت زیات نیه بیت؟!

به لام ئه و که سه به هه له داچووه که ده لات ئه مه به مانای "لیس من مزید" واته: شوین نه ماوه له دوزه خ، چونکه حه دیسی (صحیح)یش ئه م بوچوونه ره ت ده کاته وه.

باسكردنى چوار رەوشتى بەھەشتيەكان

پاشان خوای گهوره ـ ههر له سورهتی (ق)داـ باسی نزیکی بهههشت دهکات بن تهقواداران، بهههشتیهکانیش نهوانهن که بهم چوار پهوشتانه وهسف کراون:

یه که م: (اوّاب) ه ، واته: له بی فه رمانی خوا ده گه ریّته و ه بق گویّرایه لمی خوا ، له بی ناگابوون له خوا ده گه ریّته و ه بق سه ر زیکر و یادی خوا

(عبیدي)ی کوری(عمیر) ده فه رمووی: (الاوّاب) ئه و که سه یه که گوناهه کانی بیر ده که ویناهه کانی بیر ده که ویته و ده که ویّته و ه داوای لیّبووردن له خوا ده کات له سه رگوناهه کانی .

(سعید بن المسیب)یش دهفه رمووی: (الاوّاب) ئه و که سه یه که گوناه ده کات، پاشان ته و به ده کات، دیسان گوناه ده کات، پاشان ته و به ده کاته وه.

دووهم: رهوشتیکی تسری بههه شستیه کان وه ك (ابن عباس) ده فسه رمووی: (الحفیظ)ه واته: پاریزه ره له سه ر نه و شتانه ی که خوا فه رمانی پی کردووه .

(قتادة) دهفهرمووی: پاریزهره که حهق و فهرمانی خوا دهپاریزیت و گویزایه لی دهکات.

دهروونی مروق دوو توانا و هنزی ههیه:

- هێزى وهرگــرتن (الطلـب).
- هێزي خۆگرتنهوه (الامساك).

ئینجا (الاواب) بی هیّنی وه رگرتن (الطلب) به کارهاتووه، که مروّقه که پوو ده کاته وه رگرتن و ئه نجامدانی به ندایه تی خوا، (الحفیظ)یش بی هیّنی خوّگرتنه وه (امساك) به کار هاتووه، که مروّقه که خوّی ده گریّته وه له ئه نجامدانی گوناه و بی فهرمانی خوا.

کهوابوو: مروّقی (الحفیظ) خوّی دهگریّته و هو خوّی ده پاریّزیّت له و شتانه ی لیّی قهده غه کراوه، مروّقی (الاواب)یش روو ده کاته به ندایه تی خوا.

سنيهم: رەوشتنكى ترى بەھەشتيەكان ئەرەيە وەك خواى گەورە دەفــەرمووى:

ئاويّت هي دڵ٣٠

﴿ مَّنْ خَشِى ٱلرَّحْمَانَ بِٱلْغَيْبِ ﴾ (ق:٣٣). ئەم ئايەتە ئەو خالانە لە خى دەگرىيت:

که نهم مرزقه نیمانی هیناوه به بوونی خوا و به پهروهردگاریهتی خوا و به دهسه لات و زانستی بی پایانی خوا به رانبه و به همموو کاروباری به نده کانی نیمان هینان به کتیبه ناسمانیه کان و پیغهمبه ران و فهرمان و قهده غه کراوه کانی خوا، دانهینان و نیمان هینان به پاداشت و سزا و زیندوو بوونه وه.

جا ترسان له خوای گهوره به پهنهانی که لهم ئایه ته دا باسکراوه نایه ته جی و سوودی نابیّت تاکو ئهم خالانهی باسکرا تیایدا کر نهبیّته و ه.

چـوارهم: پهوشـتێکی تـری بهههشـتیهکان ئهوهیـه وهك خـوای گـهوره دهفهرمووی: ﴿وَجَآءً بِقَلْبٍ مُّنِیبٍ ﴾(ق:٣٣).

(ابن عباس) له بارهی ته نسیری شهم نایه ته دا ده نسه رمووی: شه و به نده یه ده گهری ته و می نه و به نده یه ده گهری ته و می نه و مانی خوا و روو ده کاته به ندایه تی خوا.

پهشیمان بوونهوه و گهرانهوهی پاسته، بهردهوامبوون و مانهوهی دله لهسهر بهندایهتی و خوشهویستی خوا.

پاشان خوای گهوره ـ هه ر له سورهتی (ق)دا ـ باسی پاداشتی نه و که سانه ده کات که نه م کارانه نه نجام ده ده ن خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ اَدَّخُلُوهَا بِسَلَيْرٍ لَكَ يَوْمُ اَخْلُودِ ﴿ اَدْخُلُوهَا بِسَلَيْرٍ لَكَ يَوْمُ اَخْلُودِ ﴿ اَنَّ اَلْهُ مُا يَشَاءُ وَنَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴾ (ق: ٣٤ ـــ ٣٥)، واته: بفه رموون بچنه ناو به هه شته وه به ناشتی و نارامیه وه، نا نه وه نیتر پوژی نه مرین و نه براوه یه، هه رچیش داوای ده که ن و حه زی لی ده که ن بویان ناماده یه تیایدا، به لکو زوّر له وه ش زیاترمان له لا هه یه.

پاشان خوای گهوره دهیان ترسیننیت ئهگهر بهردهوام بن لهسهر گوناه تاوان ههر وهك چوّن هوّز و نه تهوهكانی پیش ئهوانی له ناو بردووه به سزا له كاتیكا كه ئهوان لهمان زوّر به هیّز و دهسه لات تریش بوون، كه چی هیّن و دهسه لاتیان فریایان نه كهوت.

ئایا هیچ شتیک ههبوو پزگاریان بکات له سزای خوای گهوره؟!

(قتادة) دەفەرمووى: دووژمنانى خوا زۆر گەران بە دواى رزگار بووندا،كەچى بىنيان فەرمانى خوا ھەر دەيانگاتى.

(الزجاج) دهفهرمووی: زور گهران و سووران هیچ شتیکیان نهدوزیهوه که رزگاریان بکات له مردن.

له راستیدا ئهوان دهگهران به دوای شتیك كه دهربازیان بكات له مردن، به لام چنگیان نهده كهوت.

پاشان خوای گهوره، هه رله سوره تی (ق)دا نه وه پوون ده کاته وه که نه وانه ی باســــکران: ﴿ إِنَّ فِی ذَلِكَ لَذِحَرَیٰ لِمَن كَانَ لَهُ, قَلْبُ أَوْ أَلْقَی ٱلسَّمْعَ وَهُوَ شَهِــیدُ ﴾ (ق:٣٧)، واته: بیرخستنه وه یه بن که سنک که دلنیکی زیندووی هه بنت، یان به دلنیکی ئاماده وه گوی بن قور ثان بگریت.

پاشان خوای گهوره ئهوه روون دهکاتهوه که ئاسمانهکان و زهوی و ههرچی له نیرانیشیاندا ههیه به شهش روّژ دروستی کردوون، هیچ ماندویه تیه کیش روی تی نهکردووه، ئهمهش بی به دری خستنهوهی جوولهکهکانه که دووژمنانی خوان که دهایدن خواد که دهایده دهایده،

پاشان خوای گهوره فهرمان به پیغهمبهر ده کات که نارام بگریّت له سهر نه و بوختانانهی که (جوو) به خوای هه لاه به ستن، ههر وه ک چیّن خوای گهوره نارامی گرتوه له سهر نه و قسه گهنده لهی (جوو) که ده لیّن: خوا حه ساوه ته وه پیغهمبه رسیّ ده فه رمووی: ((مَا أَحَد أَصْبُرُ عَلَى أَذَى سَمِعَهُ مِنَ الله، يَدَّعُونَ لَهُ الْولَد، ثُمَّ يُعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ)) (()، واته: هیچ که سیّك وه کو خودا به نارام نیه، نه زیه ت له به نده کانی ده بینیّت و ده بیستیّت، نه وه ی بی بریار ده ده ن له گه ل نه وه شدا ده یان به خشیّت و ریّزیان ده دات.

⁽۱) صحیح: رواه رواه البخاری (۲۷۱)، مسلم (۲۰۹۳).

پاشان خوای گهوره فهرمان به پیغهمبهر شش ده کات، به و شته ی تارامی پی دهبه خشیت که ته سبیحات و سوپاس و ستایش کردنی پهروه ردگاریه تی پیش خور هه لاتن و پیش ناوابوونی، وه له شه وگاریشدا ته سبیحات و ستایشی خوا بکات، وه دوای سوجده کانیش.

پاشان خوای گهوره سورهتی (ق) به باسکردنی زیندوو کردنهوه کوتای پی ده هیننیت، که بانگ بین بین ده هیننیت، که بانگ بین بین بانگی روّ ده کان ده کاته وه بی لاشه کانیان تاکو لیپرسینه وه یان له گه لدا بکریت، نه وه ش روون ده کاته وه که نهم بانگه له شویننیکی زوّ دنیکه وه یه مهموو که سین گوی کی لی ده بینت، هه روه ک ده نه مرمووی: ﴿ یَوْمَ یَسْمَعُونَ اَلْصَیْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِکَ یَوْمُ النِّرُوجِ ﴾ (ق: ٤٢)، واته: نه و روّ ده ده نگیکی زوّ به رز و سامناك به راستیی ده بیستن، نه مه ش بی زیندوو کردنه وه ی خزمه ت خوایه.

خـوای گـهوره دهفـهرمووی: ﴿ يَوْمَ تَشَقَّتُ لَلْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ﴾ (ق:٤٤)، واتــه: پۆژنك ديّت زهوی له ئاستی ئهوان شهق دهبيّت.

ههر وه کو چۆن بۆ رووه ك شهق دهبنت، ئه وهاش زهوى شهق دهبنت و خه لكى له گۆره كانيان دننه ده رهوه (سراعاً) واته: به پهله و هه له داوان، وه ده فه رمووى: ﴿ ذَالِكَ حَشَرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴾ (ق: ٤٤)، واته: ئا ئهوه (حشر)ى مرۆ قه كانه بۆرلىنىدە وه، ئه مه ش لاى ئىد كارىكى زۆر ئاسانه.

پاشان خوای گهوره ئهوه پوون ده کاتهوه که به ناگایه بهوهی دوژمنه کانی دهیلین، وا نه بینت لای خوا شاراوه بینت، به لکو سزاشیان ده داتهوه، خوای گهوره باسی زانست و ده سه لاتی خوی ده کات که ده توانیت سزایان بدات.

پاشان خوای گهوره به پیغهمبهر پردهگهیهنیت که نهو پهوانه نه کراوه تا به دهسه لات و به زوّر نیسلامیان به سهردا بسه پینیت، به لکو خوای گهوره فهرمانی پی ده کات که به قورئان یادهوه ری نهو که سانه بکات که له ههره شه کانی خوا ده ترسن، چونکه نه مانه لهم نامور گاریی و بیر خستنه وانه دا سوود وه رده گرن، به لام که سین که بپوای به زیندوو بوونه وه نه بی و له سیزای خوا نه ترسی و نومیدی به پاداشتی خوا نه بیت نه وه بیر خستنه وه سوودی پی ناگهیه نیت

شُهُرحَى حَهُدِيسَى: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهُ اطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرِ))

ئهم فهرموودهی پیخهمبهرﷺ که به (عمر)ی دهفهرموو: ((وَمَا یُدْرِیكَ لَعَلَّ اللَّهَ اطَّلَعَ عَلَی آهُلِ بَدْرِ فَقَالَ: اعْمَلُوا مَا شِنْتُمْ ، فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ)) (() واته: تق چوزانیت! به لکو خوای گهوره رووی قسه ی کردبیته یارانی (بدر) مردهی دابنی و پینی فهرمووین: چی ده کهن بیکهن، من ههر له ئیستاوه لیتان خوشبووم.

مانای ئهم فهرمووده به برّته گرفت له لای زوّریّك له خه لّکیدا، چونکه پوالهتی ئهم فهرمووده به وا پیّشان دهدات که سه حابه ی به در هه رچی حه زده که نه نهامی بده ن بوّیان دروسته و کاریّکی ئاساییه، ئه مه ش مه حاله و دروست نیه، جا بوّیه کوّمه لیّك له زانایان یه ک له وان: (ابن الجوزي)ه فه رموویه تی: مه به ست له ووشه ی "اعملوا" بوّ (استقبال) نیه واته: له مه ودوا چی ده که ن بیکه ن من لیّتان خوّش بوومه، به لکو "اعملوا" بوّ (الماضی)ه واته: له و کارانه ی کردووتانه خوّش بووم، به لکو العملوا" بو راهاضی دووشته:

یه که م: ئه گهر "اعملوا" بق ئه و کارانه بوایه که لهمه و به دو کریّت، ده با و ه لامه که ی ناوا بایه: "فسأغفرلکم" واته: لهمه و به دوا لیّتان خوّش ده بم.

دووهم: ئاشكرایه كه ئهمه پهیوهسته به گوناحهوه، له پاستیدا ئهم وه لامه بهم شيوهیه: من به هنری ئهم جهنگهوه - كه بهدره - له گوناهه كانی پیشووتان خوش بووم، به لام ئهم رایه بی هیزه له دوو پووهوه:

پ یه که م: ووشه ی "اعملوا" بق کاری داهاتووه نه ککاری پابردوو، وه نه م دیپرهش که ده فه رمووی: "قد غفرت لکم" لیره دا "غفرت" به (فعل ماضی) هاتووه که ده کات به لگه نیه له سه ر نه وه ی که "اعملوا" وه کو (غفر) به مانای پابردوو (ماضی) بینت، چونکه "قد غفر" لیبووردن له مه و به دوا ده گه یه نینت.

⁽۱) صحيح: رواه البخاري (۲٤٩٤)، و ابو داود (۲۹۰۰)، والترمذي (۳۳۰۲)، واحمد في المسند (۸۰/۱).

ئاويتـــهى دڵ٢٠

وه کو نهم نایه ته خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ أَنَىٰ أَمْرُ اللَّهِ ﴾ (النحل:١)، واته: فه رمانی خوا هات، که هیشتا نه هاتوه.

له شویّننیکی تردا دهفهرمووی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ ﴾(الفجر:۲۲)، واته: پهروهردگارت هات، ئهمه له قیامه ته که هیشتا نه هاتووه

دووهم: خودی حهدیسه که بهرپهرچی ئهم بۆچوونه دهداته وه، چونکه ووتنی حهدیسه که به پهرپهرچی ئهم بۆچوونه دهداته وه، چونکه ووتنی حهدیسه که به به هری چیروکه کهی (حاطب) وه بووه، که سیخوری له سه وینه میدر به به به به در بوو نه کی پیش جهنگی به در، به لی نهمه هری ووتنی ئهم حه دیسه یه.

ئه وه ی نیمه تیی گهیشتبین لهم حهدیسه بهم شیوه یه، والله أعلم، خوای گهوره ئهم لیبووردنه ی به که نانیویه تی نه وانه واز له دینداری ناهینن، به لیم لیبووردنه ی به که زانیویه تی نه وانه واز له دینداری ناهینن، به لیم کو کاتیک دهمرن به موسلمانیه تی و له سهر ئیسلام دهمرن، که چی هیندی هه له ش ده که ن وه کو ههموو خه لیم تر، به لام خوای گهوره فه راموشیان ناکات له سهری به رده وام بن، به لیک یارمه تیان ده دات بی ته و به کردن و په شیمان بوونه و چاکه کردن، جا به هی پی نه مانه و ه نه و کاره هه له ی نه نجامیانداوه ده سریته و و نامینینت.

جا تایبهت کردنی لیبووردن به جهنگاوه رانی به در جگه له خه لکی تر، لهبهر ئه وه په چونکه ئه وان هرکاره کانی لیبووردنیان تیادا کوبوته و ده رگای لیبوردنیش کراوه ته وه بر که سیک که به م کارانه هه لسیت که ئه وان ئه نجامیان داوه، هه روه و چون ناگونجیت به به هانه ی لیبووردن دهست له به ندایه تی هه لگریت.

که وات ه نه گهر بیتو و لیبوردن به بی به رده وامی آهسه ر به ندایه تی چه نگ بکه و تا به ندایه تی چه نگ بکه و تا به نه و تا به نه و تا به نه و تا به تا با با تا به تا به تا با با تا با تا با تا با تا با با تا با با با با تا با با تا با با تا با تا

كەوابوو گرينتى بيدانى ليبووردن وا ناگەيەنيت كە دەست ھەلگريت لە ھۆكارەكانى ليبووردن، وينەى ئەمەش ئەم ھەدىسەيە: ((ٱذْنَبَ عَبْدٌ نَنْبًا فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ، أَذْنَبْتُ نَنْبًا فَاغْفِرْ لِى، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَن يمكث، ثُمَّ أَذْنَبَ نَنْبًا آخَرَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ، أَصَبْتُ نَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لَى، فغفر له، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَن يمكث، ثُمَّ أَذْنَبَ نَنْبًا، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ، أَصَبْتُ نَنْبًا، فَاغْفِرْهُ لَى فَقَالَ الله: عَلِمَ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبَّا يَغْفَرُ الذَّنْبَ وَ يَأْخُذُ به، قد غَفَرْتُ لَعَبْدِي، فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ)) (١).

واته: کاتیک به نده گوناهیک ده کات _ پاشان له گوناهه که پهشیمان ده بیته وه ده لایت: نهی په روه ردگارا گوناهیکم نه نجامدا داوات لی ده کهم لیم بب ووره، خواش لیی ده بووریّت، ماوه یه ک ده مینیّته وه بهم شیّوه نه وه نده ی خوا حه زبکات، پاشان گوناهیّکی تر ده کات _ دیسان _ ده لایّت: نهی په روه ردگارا گوناهیّکم نه نجامدا لیّم ببوره، خواش لیّی ده بووریّت، ماوه یه ک بهم شیّوه ده مینیّته وه نه وه نده ی خوا حه زبکات، پاشان گوناهیّکی تر نه نجام ده دات، ده لایّت: نهی په روردگارا تووشی گوناه هاته وه لیّم ببوره، خوای گه وره ش ده نه رموی نبه نده کهم ده زانیّت په روه ردگاریّکی هایه له گوناه ده بووریّت و یان سزای ده دات، که واته من له به نده کهم بوورد چی ده کات با بیکا.

ئه وه ش وا ناگه یه نیّت که خوای گه وره ریّگا به کردنی گوناه و تاوان بدات، به لکو ئه مه وا دهگه یه نیّت که خوای گه وره لیّی ده بووریّت، چونکه به م شیّوه گوناه ده کات و په شیمان ده بیّته وه و ته و به ده کات.

جا خوای گهوره ئه و بهنده ی تایبه ت کردووه به لیّبوردن، چونکه زانیویه تی سوورنابیّت لهسه ر گوناح، به لکو هه ر کاتیّك تووشی گوناهیّك هات به پهله ته و به دهکات، ئه م حوکمه ش گشتیه هه مو که سیّك ده گریّته و ه که به م شیّوه بیّت، به لام ئه و به نده لیّبووردنی بی براوه ته و ه ک یا رانی به در.

به ههمان شیوهش نه و که سانه ی که پیخه مبه رنگ مژده ی به هه شدی پیداون، یان پییانی راگهیاندووه که خوا لییان خوش بووه، نهوه وا ناگهیه نیت که ریگای

⁽۱) صحیح: رواه البخاری (۷۰۰۷)، و مسلم (۲۷۵۸).

ئاو<u>ێت</u>هى دڵ

پیدابن گوناه و تاوان بکهن و واز له بهندایهتی وکاره واجبهکان بهینن، به لکو شهم هاوه لانه دوای شهوی مژدهی لیبوردنیان پیدرا، زیاتر له خوا دهترسان و بهندایهتی خوایان دهکرد، ههر وهك شهو (۱۰) هاوه لهی که مژدهی به هه شتیان پیدرابوو.

بروانه: ئهوه (ابوبکر)ه که نموونهی له خوا ترسان و خواناسان بوو، به ههمان شیوه ئیمامی(عمر)، چونکه ئهوانه دهیانزانی لیبوردنی خوا پهیوهسته به کولنهدان و بهندایهتی کردنی خوا تاکو مردن، هیچ کام له و هاوه لانهی پیغهمبهرگرمانیان بر ئهوه نه ده چوو که رییان پیدراوه چی بکهن با بیکهن به ئاره زووی خویان.

٤٠.....ئاوێتـــهى دڵ

تهفسيرى ئهم ئايهته: ﴿ هُوَ الَّذِي جَمَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ ذَلُولًا ﴾

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿هُوَ ٱلَّذِی جَعَلَ لَکُمُ ٱلْأَرْضَ ذَلُولًا فَٱمْشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزْقِهِ وَ وَلِيَهِ ٱلنَّشُورُ ﴾ (الملك: ١٥)، واته: خوای گهوره زهوی زه لیل و ملکه چ کردووه بن ئه وه ی بگه ریّت به هه موو گزشه و که ناریکیدا، له و رزق و پوزیه ش بخون که پیشکه شتانی ده کات، دلنیا شبن که سه ره نجام گه پانه وه تان بن لای ئه وه.

خوای گهوره لهم ئایه ته دا ئه وه مان بن پوون ده کاته وه که زه وی ملکه چ کردووه بن خه نایه ته دا بیری تیا بن خه ناکو به سه ریدا برن و خانوو به ره ی له سه ردا دروست بکه ن و بیری تیا هه نکه نن، له گه ن نه وه شدا ریگه ی به زهوی نه داوه که رینگریی ته رانبه ر شه م کارانه ی، که خه نکی له سه ریدا نه نجامی ده ده ن .

خوای گهوره نهوهشمان بن روون ده کاته وه که زهوی کردووه به لانك و فهرش و شهوینی حه سانه وه، روونیشی ده کاته وه که زهوی به شینوه یه کی هیلکه یی به دیهیناوه، ناوی لی ده رهیناوه و له وه رگاشی بی مالات لی فه راهم هیناوه، به کیوه کانیش زهوی دامه زراو و راگر کردووه، ریگاشی بی ساز کردوون، له زهویدا ده ریا و کانیاویشی بی فه راهه مهیناون، خیر و بیری زفریشی تیایدا ریژاندووه.

هـهر لـه خيّر و بهرهكهتى زهوى، ئهوهيه كـه هـهموو گيانداران خوّراكيان لـه بهروبوومى زهوى دهدريّت، لـه خيّر و بهرهكهتى زهوى ئهوهيه كـه زهوى ئـارام دهگريّت له ههموو كـاريّكى قيّزهوهن كـه لهسـهر پـشتى ئـهنجام دهدريّت، كهچـى بهرانبهر ئهمهش چاكترين و بهسوودترين بهروبوومت پيشكهش دهكات.

له خیر و بهرهکهتی زهوی نهوهیه که نهو پاشهوپیه پیسهی مروّق له لاشهی فریّی دهدات زهوی بوّی دهشاریّتهوه، بهرانبهر نهمه شخواردن و خواردنهوهی بوّد دهردهدات.

بهم شیوه یه زهوی نیش و نازار و خرایه و پیسیهی لهسه و نه نجام دهدریت، به لام نه و سوود و خیر ده به خشیت.

پوختهی قسان: خوای گهوره زهوی وهك حوشتر ملكه چ كردووه بۆمان، بۆ كوئ لائى دەخورپىت دەپوات، بەراسىتى خوای گەورە جوانی تەعبىر كردووه رۆگا و بانەكانی به شان تەعبىر كردووه، چونكه وهكو شان ملكه چه بۆ بار، له كاتتكدا دەبىنىن پياده لەسەر شانى زەويدا رۆدەكات كە بەرزترىن شوۆنيەتى، ھەر بۆيەش چىايەكان بە شان تەفسىر كراوه، ھەر وەكو چۆن شانى ئادەمىزاد بەرزترىن شوۆنيەتى.

گوتراوه: ئەرەش ئەرە دەردەخات كە رىكردن لەسەر تەختايى زۆر ئاسانترە.
كۆمەلەيەك لە زانايانى تىر فەرموويانە: بەلكو (مناكب) تەنيىشت و لىوارەكانە،
ھەر وەك چۆن شانى ئادەمىزاد لە تەنيىشتەكانيەتى، بەلام ئەرەى لەو بابەتە
دەردەكەويت، ئەرەيە مەبەست بە (مناكب) بەرزاييە، ئەر رووەش كە گياندار
بەسسەرىدا دەروات، ئسەرە رووە بەرزيەكەيسەتى، چسونكە بسەرزايى زەوى رووە
راخرارەكەيەتى، رۆيشتنىش ھەر لەسەر رووە راخرارەكەيەتى، تەعبىر كردنىشى بە

پاشان خوای گهوره لهم ئایه ته دا فه رمانیان پی ده کات له و پزق و پوزیه بخون که له زهوی فه راهه می هیناوه، چونکه زهوی بی ملکه چکردوونه و پیگا و بانیشی بی ساز کردوون، تاکو له سه ری هاتووچی بکه ن، بی پشوودان و حه سانه وه ش خانووی بی په خساندوون، خوراکیشی بی دانیشتوانی بی گیانه و ران ئاماده کردووه له سه ری.

شان زۆر جوانه لەبەر ئەوەى زانرا كە ملكەچە بۆ رۆيشتن بەسەر پشتيدا.

پاشان خوای گهوره ههر لهو ئایهتهدا خه لکی ئاگادار دهکاتهوه که دهفهرمووی: ﴿وَإِلَيْهِ ٱلنَّشُورُ ﴾ (الملك:١٥)، واته: ههر چهنده خوّتان به دنیاوه خهریك بکهن ئهوه ههر دهگهریّنهوه لای من.

لیّره دا خوای گهوره ناگاداریان ده کاته وه که نهم خوّشی و مال و سامانه له زهویدا به رده وام نامیّنیّت تا سه ر، به لکو نه و مروّقه وه ک ریّبواریّک هاتوّته دنیا، جا که واته کاریّکی ژیرانه نیه مروّق نهم دنیایه بکات به مهنزلگای خوّی و بیکات به شویّنیکی جیّگیر و شویّنی مانه وه، به لکو مروّقمان بوّیه هیّناوه ته دنیا تا تیّشوو کی

بکاته وه بن قیامه تی، ئه و قیامه ته ی که به پاستی شوینی ژیانی نه براوه ی هه تا هه تاییه، ئه م دنیایه ش ریگای پیا رؤیشتنه نه ك دانیشتن و مانه وه .

نائهم نایه به نگه به نهسه را به روه ردگاریه تی و به کتابه رستی و ده سه لات و حیکمه ت و به زهبی خوای گهوره، نهم نایه ته مروّق ناگادار و هوّشیار ده کاته وه تا روو نه کاته دنیا و بیکات به موّلگه ی نه براوه، به نکو هانمان ده دات که پهله بکه ین بو گهیشتن به به هه شتی نه براوه.

ئهم ئایه ته ئهم خالانه شی له خن گرتبوه، یه کتاپه رستی، بیر خستنه وه ی به خششه کانی خوا، هاندانی مرؤ ه له سه ر چاکه کردن بن به ده ست هینانی په زامه ندی خوا، خن ئاماده کردن بن گهیشتن به خزمه تی خوا، پوون کردنه وه ی ئه وه ی کاتیکی به سه ردادیت ده پیچریته وه کو نه وه ی که نه بووبیت، ئینجا دوای مردنی مرز قه کان دووباره زیندوویان ده کاته وه بن لیپرسینه وه .

ئاو<u>ن</u>تـــــهى دڵ

روون کردنهوهی سورهتی (الفاتحه)

که کامهرانی و سهربهرزی مرؤقی له خوگرتووه

مرۆڭ دوو هێزى هەيە كە ئەو دوو هێزه مرۆڭ لە گياندارى تر جياى دەكاتــەوە:

- قوة عملية ارادية: هێنى توانا (ارادة)ه كه بهم هێنه دهتوانێت ههموو شتێكى چاك يان خراپ ئەنجام بدات.

جا هنزی زانیاری (العلمیة)ه به پننج خال چنگ دهکهویت:

يەكەم: بە ناسىنى پەرۈەردگارى چنگى دەكەريت.

دورهم: به ناسینی ناو و سیفاتی خوا چنگی دهکهویت.

سێيهم: به ناسيني ئهو پێگايهي دهيگهيهنێته ئامان چنگي دهكهوێت.

چوارهم: به ناسینی دل و دهروونی خوی چنگی دهکهویت.

پێنجهم: به ناسینی کهم و کوریهکانی خوی چنگی دهکهوێت.

ئا به و پینج خاله هیزی جیهان بینینی (العلمیة) هی چنگ ده که ویت، هه رکه سیک ئه م خالانه ی ههمو و تیا کربو و بیته و ه کامه رانترین و زاناترین که سه.

هنزی (ارادة)ش مروّق کاتیّك چنگی ده کهویّت، ئهگهر ره چاوی سنووره کانی خوای گهوره بكات و هه لسیّت به ئه نجامدانی به نیه تیّکی پاك و به و شیّوه ی فه رمانی پی کراوه، ره چاو نه کردنی ئه مانه ش نه گه یشتنیه تی به مه به ست.

ئهم دووهیّزهش مروّهٔ چنگی ناکهویّت ئهگهر به یارمهتی خوا نهبیّت، مروّهٔ پیّویستی به ریّنموویی خوا هه یه تاکو ریّگای راستی پیّشانبدا ئه و ریّگایهی خوا خوشه ویستانی لهسهر جیّگر کردووه، مروّهٔ پیّویستی به یارمه تی خوا ههیه، که به رده وامی بکات لهسهر ئهم ریّگایه تاکو لانه دات لیی، چونکه ده رچوونی لهم ریّگا پاسته دا یان به تیّکچوون و خراب بوونی هیّزی زانستیه تی که نه فام و گوم پا

دەبنىت، يان بە تىكىچوون و خارپ بوونى ھنىزى كاركردنياتى كە كارى وا ئەنجامدەدات تووشى توورەيى خوا دەبنىت.

جا مروّق ئاسووده و کامهران نابیّت تاکو ئهم خالانهی تیا نیّتهجی که باسمان کرد، سورهتی (الفاتحة)ش ئهم خالانهی زوّر به جوانی و ریّکی ریز بهندکردووه که خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿اَلْعَکُمْدُ بِیّهِ رَبِّ اَلْمَکْبِدِتَ ﴾ اَلْخَمْدُ اِلْاَیْجِیدِ ﴾ الفاتحة:١-٢-٣)، ئهم ئایه تانه بنچینهی یه که می له خوّگرتووه، که ناسینی پهروه ردگاره و ناسینی ناو و سیفاته کانی خوایه، بنچینهی ناوه جوانه کانی خواش، ئهم ناوانه ن والهم سوره ته دا باسکراون، که ناوی (الله) و (الرب)و (الرحمن)ه، چونکه ناوی (الله) سیفهتی (الالوهیة)واته: یه کتاپه رستی له خوّگرتووه، ناوی (الرب)یش سیفهتی (الربوبیة)واته: پهروه ردگاریه تی له خوّگرتووه، ناوی (الرحمن)یش سیفهتی (الابوبیة)واته: پهروه ردگاریه تی له خوّگرتووه، ناوی (الرحمن)یش سیفهتی (الاحسان) و (الجود) و (البر)واته: چاکه و چاکه کاری له خوّ گرتووه، ناوه کانی خواش ههر ئه و سیّ مانایه کوّیان ده کاته وه.

﴿إِيَّاكَ نَبْتُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيثُ ﴾ (الفاتحة:٤، ئەم ئايەتەش ناسىنى ئەو رېڭايەى لە خۆگرتووە كە گەيشتنە بە رەزامەندى خواى گەورە، گەيشتن بە رەزامەندى خواش بەو كارانە دەكريت خوا پينى رازيە و پينى خۆشە، ئەمەش بە يارمەتى خوا دەبيت، تاكو لەسەر بەندايەتىدا بەردەوامى بكات و سەرفرازى بكات.

﴿ آمْدِنَا آلِمِّرَطَ آلْسُتَقِيمَ ﴾ (الفاتحة:٥)، ئەم ئايەتەش ئەوەى لە خى گرتووە، كە كامەرانى مرۆۋ تەنھا لەوە دايە بەردەوام بىت لەسەر رىنگاى راسىتى ئىسلام، ھىچ رىنگايەكىش نيە بى بەردەوام بوون لەسەر ئىسلام، جگە لە رىنموونى بەروەردگار نەبىت، ھەر وەك چۆن بەندە بە يارمەتى خوا سەرفراز دەبىت لە بەندايەتى، بە ھەمان شىوەش بەندە بە رىنموونى خوا بەردەوام دەبىت لەسەر ئىسلام.

﴿ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّالِينَ ﴾ (الفاتحة: ٦)، نسم ئايه تسهش نسه و دوو پيگايه مان بق روون ده كاته و كه پيگای سه رگه ردانيه و مرؤد له پيگای راستی

ئاويْتـــهى دڵه

ئیسلام لاده دات و سه رگه ردان و سه رلیشیواو ده بیت، جا لادان له خواناسی و بیروباوه پسه رده کیشیت بی گوما رایی و سه رگه ردانی، لادانیش له به ندایه تی و ملکه چ نه کردن بی خوا، سه رده کیشیت بی توره بوون و سزای خوا.

کسه وابوو: سسه ره تای سسو په ته که په حمسه تی خسوای لسه خسق گرتسووه، ناوه پاسته که شسی به خشششی و نیعمه تی خوای له ختر گرتووه.

جا مرزق به ئهندازهی هیدایه ته که یه تی به خششی خوای به رده که ویّت، به شی له هیدایه تی خواش به ئهندازهی وه رگرتنی ره حمه ته که یه تی، که وات هه مو بنچینه کان ده گه ریّت وه سه ربه خشش و ره حمه تی خوا، به خشش و ره حمه تی خواش پهیوه سته به (ربوبیة)تی خوای گهوره، پهروه ردگاریش ده بیّت سیفه تی ره حمه تی و به خشینی هه بیّت، ئه مه ش به لگه یه له سه ر (الالوهیة)ی راسته قینه ی خوای گهوره، نه گه رچی که لله ره قان دان به مه ناهیّن، موشریکه کانیش له م راستیه لاده ده ن. جا هه رکاتی که مانای سوره تی (فاتحة)ی زانی و کاری پیّکرد و تیّکه لی بوو، نه وه کامه ران ده بیّت به وه ی به ندایه تیه که ی تاییه تی ده بیّت، و ه ک ئه و که سانه ی بله یان یی به رز بووه له خه لکی تر.

ناسینی خوا

له رێگای تێڕوانینی دروست کراوهکانیدا چنگ دهکهوێت

له قورئاندا خوای پهروهردگار بانگی بهندهکانی دهکات و پوونی دهکاتهوه که به دوو پیگا دهگهن به ناسینی خوا:

یه کهم: تیروانین و ووردبوونه وه له دروست کراوه کانی خوا.

دووهم: تێڕوانين و ووردبوونهوه له قورئاني پيرۆز.

يه كه ميان به لكه و نيشانه ى بينراوى خوايه، دووه ميشيان به لكه و نيشانه ى بيستراوى خوايه، به شى يه كه م له و ثايه ته دا ده رده كه ويّت كه خواى گه وره ده نه رمووى: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَلُوتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَافِ ٱليِّلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلْفُلْكِ ٱلَّيَ يَده فه رمووى: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَلُوتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَافِ ٱليِّنِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلْفُلْكِ ٱلَّيَ يَخْدِى فِي ٱلْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَا أَنزَلَ ٱللهُ مِنَ ٱلسَّمَاتِهِ مِن مَاتِهِ فَأَخْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَ فِيها مِن كُلِ دَآبَةٍ وَتَصْرِيفِ ٱلرِيكِج وَٱلسَّحَابِ ٱلْمُسَخَّرِ بَيْنَ ٱلسَّمَاتِه وَٱلْأَرْضِ لَآئِينَ المُسَخَّرِ بَيْنَ ٱلسَّمَاتِه وَٱلْأَرْضِ لَآئِينَ اِلْمُسَخَّرِ بَيْنَ ٱلسَّمَاتِهِ وَٱلْأَرْضِ لَآئِينَ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ ٱلسَّمَاتِه وَٱلْأَرْضِ لَآئِينَ لِقَوْمِ يَعْقِلُونَ ﴾ (البقرة: ١٦٤).

واته: به راستی له دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی و ئالوگوری شه و و پؤردا، له و که شتیانه ی که ده گه ریّت به ده ریادا و به هزیه وه سوود به خه لکی ده گه به ننه له و ئاوه ی که خوا له ئاسمانه وه ده ده باریننیت و ئینجا به هزیه وه زهوی پی زیندو ده کاته وه دوای ووشك بوون و مردنی، هه روه ها جوره ها زینده وه رو گیانله به رو مار و میرووی له سه ر پووکاری زه ویدا بالا و کردو ته و و گوراندن و ها تو و چوک پیکردنی باو شه مالا و راگیر کردنی هه وره کان له نیوان ئاسمان و زه ویدا، ئا ئه مانه هه رهه مووی به لکه و نیشانه ی به هیزن بو ئه وانه ی که عه قل و بیرو هو شیان ده خه نه کار و بیر له ده سه وری خوا ده که نه وه .

خوای گهوره ده فه مرمووی: ﴿ إِنَ فِی خَلْقِ ٱلسَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَفِ ٱلْیَلِ فَالنَّهَارِ لَایْنَتِ لِاَوْلِی اَلْأَلْبَابِ ﴾ (ال عمران:۱۹۰)، واته: به پاسسی له دروست کردنی شاسمانه کان و زهوی شالووگورکردنی شهو و روزدا، به لگه و نیشانهی زور هه ن بن که سانی ژیر و هوشمه ند.

ئايىەت لەسسەر ئىم بابەتسەرە زۆرە لىه قورئانىدا، بەشىي دورەم لىەر ئايەتسەدا دەردەكەريّت كە خواى گەورە دەفسەرمورى: ﴿ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرَّءَانَ ﴾ (النساء: ۲۸)، واتسە: ئايا ووردنابنەرە لەم قورئانسە.

دەفىــــەرمووى: ﴿ كِنَابُ أَنزَلْنَهُ إِلَيْكَ مُبكَرُكُ لِيَكَبَّرُواً ءَايَنتِهِ وَلِيَكَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴾ (ص:٢٩)، واته: ئەم قورئانە كتيبيكى پيرۆزە دامانبەزاندووە بى تىق، بىق ئەوەى لله ووردەكارى ئايەتەكان ووردېنەوە.

به ههمان شنوه ئايهت زوره لهم بارهيهوه.

کارتێکراوهکان به ڵگهن لهسهر ئهوهی کاریان تیاکراوه، کارهکانیش به ڵگهن لهسهر سیفهتی کارکارهکه، چونکه کارتێکراو به ڵگهیه لهسهر کاری کارکهر، ئهمهش مهشخه له بر بوون و دهسه لات و ویست و زانستی خوای گهوره، چونکه مه حاله له نهبونه وه پهیدا بووین، یان له بوونه وه رێکه وه به لام بی توانا و زانست و ئیراده بینت.

پاشان هارچ تایبه تمهندیه کلم کارتیکراوه دا هاه بیت نهوه به لگه یه لهساه ده سه لات و ویستی خوای گهوره، که واته خه سله تی چاکسازی و سوپاسکرا و حیکمه تی خوا.

خەسلەتى خىر و بەخىشىن و چاكە لىەم دروسىتكراوانەدا، بەلگەيلە لەسلەر رەحمەتى بى پايانى خوا.

خهسلهتی هیز و تولیه و سزا لهم دروستکراوانهدا، به لگهیه لهسه ر توو په ی خوا. خهسلهتی به خشنده یی و یارمهتی و دوستایه تی لهم دروستکراوانه دا، به لگهیه له سه ر خوشه و یستی خوا. خەسىلەتى دەسىت پېكى گەشىەكردن وزىيادكردن و بىەرەو تىەواو چوون لىەم دروستكراوانەدا، بەلگەيە لەسەر ھاتنى رۆژى قيامەت.

پووهكو گيانىدار، زيندووكردنىهوه و هه لقولانىدنى ئاوه پۆكان، به لگهن لهسهر زيندووبوونه وهى مرۆڅه كان له رۆژى قيامه ت.

شوینه واری خه سلهتی به خشش و ره حمه ت له سه ر دروستکراوه کانی به لگهیه له سه ر راستی یینه مبه ران.

خهسلهتی بی کهم و کوری لهم دروستکراوانهیدا، بهلگهیه لهسهر کهمالی و بی کهم و کوری خوای گهوره.

دروست کراوه کانی خوا به لگه و نیشانه ی پوون و ناشکران لهسه ر سیفاته کانی خوا و پاستی نه و پیغه مبه رانه ی که په وانی کردوون، جا نه و دروستکراوانه ش به لگه ن له سه ر پاستی قورنان.

خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿ سَنُرِيهِمْ ءَايَتِنَا فِي ٱلْآفَاقِ وَفِيٓ أَنفُسِمِمْ حَتَّى يَبَيَنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُ ﴾ (فصلت:٥٣)، واته: ئيمه به لكه و نيشانه ي سه رسو پهينه ريان نيشان ده ده ين له ئاسـ وكاني بوونه وه ردا له خودي خوشـ ياندا، تـ اكو بويان پوون بيته وه و بزانن كه قورئان حهقه.

خوای گهوره لیرهدا ئهوه پوون ده کاتهوه که ئه م به لگانه یان نیشانده دات، تاکو بزیان پوون بیته و قورئان پاسته و ژیانه وهی مروقی تیایه.

به لى: ئايەتەكانى قورئان و ئايەتەكانى بوونەۋەر ھەموۋى شاھىدن لەسەر يەكتايى خودا، خواى گەورەش شاھىدە بە ئايەتەكانى لەسەر پىغەمبەرايەتى محمد الله مەر ۋەكو ھىندى لە خواناسان فەرموۋيانە: چۆن داۋاى بەلگە لەسەر شتىك دەكەم كە بى خىرى بەلگەيە لەسەر ھەموق شتىك!!

داوای چ به لگه یه ک ده که ی له سه ری له کاتیکدا که بوونی گهوره ترین به لگه یه.

هـهر بۆيـهش پێغهمبـهران بهگهلهكـهى خۆيـان دهفـهرموو: ﴿أَفِي ٱللَّهِ شَكُّ ﴾ (ابراهيم: ۱۰)، واتـه: ئايا گومان له خواى گهوره ههيه؟ لـه كاتێكـدا خواى گـهوره لـه همموو شتێك ئاشكراتره كه ههموو شتێك بهو دهناسرێت.

ئاويتسمه ي د ل

شهرحى حهديسى ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبِدُكَ، ابنُ عَبِدٍكَ، ابنُ أَمْتِكَ))

له "المسند" و "صحيح ابي حاتم" دا حه ديسى (عبدالله)ى كورى (مسعود) ها تووه كه ده فه رمووى: ((مَا أَصَابَ عبداً هَمُّ وَلاَ حَزَنٌ كه ده فه رمووى: ((مَا أَصَابَ عبداً هَمُّ وَلاَ حَزَنٌ فَقَالَ: اللَّهُمُّ إِنِّى عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدُكَ، ابْنُ آمَتَكَ، نَاصِيَتِى بِيَدِكَ، مَاضِ فيَّ حُكُمُكَ، عَدْلٌ في قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ في كتَّابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مَنْ خَلْقَكَ، أَو النُزلَّتَهُ في كتَّابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مَنْ خَلْقكَ، أو اسْتَأْثُرْتَ بِهِ في علْمِ الْغَيْبِ عنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدَرْرَى، وَجَلَاهُ مَكَانَهُ فَرَجاً. قَالُوا: يَا وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هُمَّى وَ غَمِّي، إِلاَ أَنْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ، وَأَبْدَلُهُ مَكَانَهُ فَرَجاً. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلاَ نَتَعَلَّمُهَن؟ قَالَ: بَلَى، يَنْبَغَى لِمَنْ سَمَعَهَن أَنْ يَتَعَلَّمَهَن)) (١٠).

واته: ههر بهنده یه تووشی ناخرشی و خه فه ت بیّت نه گهر بلیّت: خوایه من بهنده ی توّم، کوپی به نده ی توّم، کوپی که نیزه ک و کویله ی توّم، نیّوچه وانم به ده ست توّیه، حووکم و بریارت به سه رمدا رابردووه، بریاره کانیشت به سه رمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیّده که م و لیّت ده پاریّمه وه به ههموو ناوه جوانه کانت که ناوت پی له خرّت ناوه، یان له قورناندا ناردوّتته خواره وه، یان فیّری که سیّکت کردووه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خوّت فیری که سیّکت کردووه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی په نهانی خوّت حه شارت داوه که قورنان بکه یته به هاری دلّم، و نووری سنگم و ره ویّنه وه ی دلا ته ته م و خه فه تم، هه رکه سیّک نه و نزایه بکات نه وه خوای گهوره غهم و خه فه تم، هم رکه سیّک نه و نزایه بکات نه وه خوای گهوره بیست فه رموویان: نه ی پینه مبه ری خوا ایکی خیری نه م نزایه بکه ین؟! بیست فه رموویان: نه ی پینه مبه ری خوا ایکی فیّری نه م نزایه بکه ین؟! پینه مبه ریش نیستی بوو، پیویسته خه لکی پینه مبه ریش نه فه رمووی: به لی، هه رکه سیّک گوی بیستی بوو، پیویسته خه لکی تری که فیّریکات.

⁽١) صحيح: رواه أحمد في مسند (٣٧١٢)، ابن حبان في صحيحه (٩٧٢)، الحاكم في المستدرك (١٨٧٧)، بق زانياري زياتر بروانه: السلسلة الصحيحة للشيخ الألباني (٣٨٣/١).

ئه م حه دیسه به نرخه ، خواناسی و یه کتاپه رستی و ملکه چی له خو گرتووه ، له و خاله به ، که نرخانه ی ئه م حه دیسه له خوی گرتووه ، ئه وه یه که نه و که سه ی به م شیّوه یه نزاکه ی ده رده بریّت: "إِنِّی عَبْدُكَ ، ابْنُ عَبْدِكَ ، ابْنُ أَمَتِكَ "واته : خودایه من به نده ی توّم ، کوری که نیزه ك و کویله ی توّم .

ئا ئهم دهسته واژه یه باوکانی و دایکانی تاکو (ادم) و (حواء) له خن دهگریّت، ئهمه ش نیشانه ی ده ربرینی زه لیلی خنیه تی، له به ر ده ستی خوای گهوره، به وه ی که باوك و باپیرانی ههمووی به نده ی ئه ون، به نده ش هیچ شویّن و مزلگه یه کی نیه، جگه له مولگه ی گهوره که ی نهبیّت، ئهگه ر بیّتو گهوره که ی فهرامزشی بکات، ئه وه رپیسوا ده بیّت و که س دالده ی نادات و که سیش به زه یی پیّیا نایه ته وه و بی چاره ده بیّت، جا بزیه دان ده هیّنی و ده لیّت: به ئه ندازه ی چاو تروکانیکیش من بی تن سه رگه ردانم، که س دالده م نادات، جگه له گهوره که م نه بیّت که من به نده ی ئه وم.

به لنی: نهمه دانهیّنانه به وه ی په روه رده کراوه و فه رمان پی کراوه ، به لکو به پی فه رمانی خوا کار ده کات ، نه ک به هه وه سی خوّی ، له پاستیدا نهمه حالی کویله نیه ، به لکو حالی پادشا و نازاده کانه ، به لام به ندوّکه په فتاریان به پینی به ندایه تیه ، نا نه وانه به نده ن بی به ندایه تی خوا پالدراوه ته لای خوای گه وره ، خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿ إِنَّ عِبَادِی لَیْسَ لَکَ عَلَیْمٍ مُ سُلِّطَلَانٌ ﴾ (الحجر: ۲۲) ، واته : _ خوای گه وره به شهیتان ده فه رمویّت _ بینگومان به نده پاسته قینه کانی من تی هیچ ده سه لات به سه ریاندا نیه .

ده فــــه رمووى: ﴿ وَعِبَادُ ٱلرَّمْنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى ٱلْأَرْضِ ﴾ (الفرقـــان:٦٣)، واته: بهنده كانى خوداى ميهره بان ئه وانه ن لهسه ر زهويدا به هيمنى و لهسه ر خوى ده رؤن.

جگه لهمانهش بهندهی (الربوبیة) و دهسه لاتی خوان، پالدانیشیان بن لای خوا وهکو پالدانی ههموو خانوویه که بن لای خاوه نه کهی، پالدانی شهمانهش بن لای وه کو پالدانی (البیت الحرام)ه بن لای خوا، وه کو پالدانی حوشتره که و به هه شته بن لای،

ئاو<u>يّت</u> هى دڵئاو<u>يّت مى</u> دلّ

پالدانی پینعه مبه ره بق لای که ده فه رمووی: ﴿ وَإِن كُنتُمْ فِي رَبِّ مِمَّا زَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا﴾ (البقرة: ٢٣)، واته: ئه گهر ئیوه گومانتان هه یه له و قورئانه ی دامانبه زاند ق تسه ر به نده که مان.

ههروه ها ده فه رمووی: ﴿ سُبُحَانَ ٱلَّذِی آَسُرَی بِعَبْدِهِ ، ﴾ (الاسراء:١)، واته: پاکی و بیکهردی بق نه و خوایه ی شهوری ی به به نده که ی کرد.

له ئايەتىكى تىر دەفسەرمووى: ﴿وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبَدُ ٱللَّهِ يَدْعُوهُ ﴾ (الجن:١٩)، واتسه: كاتىك بەندەى ئىمه ھەلساوە و داواى كرد.

٥٢ئاوێتـــهى دڵ

ماناي (العبودية) بهندايهتي

که مرزق ده لیّت: "إِنِّی عَبْدُك" ده بیّت ئه م خالانه ی لی بیّته جیّ: ملکه چی و زهلیلی و گهرانه و ه و گوی رایه لی کردنی گهوره که ی بیّت که خوای گهوره یه خویاراستن له و شتانه ی قه ده غه ی کردووه ، په نا ته نها بی خوا ببات ، داوای یارمه تی ته نها له و بکات ، ته وه کولی ته نها له سه ر ئه و بیّت ، په نا ته نها به و بگریّت ، خوشه و یستی و ترس و نومیدی به که سی تر نه بیّت جگه له و ، هه روه ها مانای وایه که من له هه موو روویه که وه به نده ی راسته قینه ی ترم ، به گچکه ی و گهوره ی و مردن و ژیان و گوی رایه لی و تاوانباری و له خوشی و ناخوشی به پور و دان و زمان و نه ندامه کان هه ربه نده ی توم .

ئهم رسته یه (أني عبدك) ئه و مانایه شی تیایه: مال و گیانی من گشتی مولکی تزیه، چونکه کزیله هه ر شتیکی هه بیت ئه وه هی خوی نیه، به لکو هی گه وره که یه تی.

ئه و مانایه شی له خوگرتووه: خوایه ئه و ههمو و به خشش و نیعمه ته ی که من تیایدام ههموی به خشش و نیعمه تی تویه له سه ر منی به نده .

ئەو مانايەشى لە خۆگرتووە: من بەبى فەرمانى تى ھەلسوكەوت ناكەم لە گىان و مالام، ھەروەك چۆن كۆيلە ھىيچ كارنىك ئەنجام نادات بىەبى مۆللەتى گەورەكەى، - بەھەمان شىوەش ـ من تواناى ھىچم نىيە بى خىزم نە گىزانەوەى زەرەر، نە ھىنانى سوود، نە بەردەوام بوونى ژيان نە مردن نە زيندووبوونلەوە!! جا ئەگلەر ئەمانلەى ھەموو تىا ھاتەجى ئائەوە بەندەى راستەقىنەيە.

پاشان که ده لیّت: ((ناصیَتي بِیَدكَ)) واته: تن خاوهنی منی چنت بویّت وا پهفتارم پی دهکهیت، من خودی خوّم هیچم له دهست نایهت، چوّن خوّی هیچی له دهست دیّت، که خوّی له ژیر دهستی پهروه ردگار و گهوره کهیدا بیّت، نیّو چهوانی بهدهستی ئه و بننت، دلّی له ژنیر په نجه کانی ئه و دا بننت؟! مردن و ژبیان و خوشی و ناخوشی و خاکی و خراپی هه مووی له ده ستی خودای گه وره دابننت، به نده هیچ له مانه ی له ده ست نیه، که وابو و له کویله ش بنه نزتره که له ژنیر ده ست گه وره که یدایه، چونکه ئه و ننوچه وانی به ده ستی پاشایه کی به هنزه، چونی بویت وا ره فتاری پی ده کات.

جا ههر کاتیّك مروّق نهوهی هیّنایه پیش چاوی خوّی که نیّوچهوانی نهو و ههموو خه تریش ته نها به ده ستی خوایه چوّنی بویّت وا په فتاریان پی ده کات، نه وا دانیا ده بیّت و له که س ناترسیّت، تکاش له که س ناکات، بو که سیش داناهیّنیّت، چونکه ده زانیّت ههموویان یه که به پیّوه به رو یه که هه سووپیّنه ریان هه یه، ههر که سی نهمه بیّنیّته پیش چاوی خوّی نه وا ملکه چی خوا ده بیّت، به ههمان شیّوه ش نه گهر خه لکی نهمه یان له به رچاو بیّت نه وا هه رگیز ملکه چی ناکه ن بوّکه س، نه و کات ده بیّته که سیّکی خواناس و ملکه چ و پشت ده به ستیّت ته نها له سه رخوا.

هه ر بزیه (هود) به گهله کهی ده فه رموو: ﴿ إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَی ٱللَّهِ رَبِّی وَرَتِی كُو مَّامِن دَابَةٍ إِلَّا هُو ءَاخِذُ إِنَاصِینِهَا أَ إِنَّ رَبِّی عَلَی صِرَطٍ مُّسَتَقِیمٍ ﴾ (هود: ٥٦)، واته: من پشتم به خودا به ستووه و پشتیوانیم هه ر به وه، که په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئیره شه، هیچ گیانله به ریك نیه که جله وی به ده ست خودای گهوره وه نه بین، بیگومان په روه ردگارم له سه ر به رنامه و ریبازیکی راست و دروسته.

كه ده لنيت: ((ماضٍ فِي خُكْمُكَ، عَدْلٌ فِي قَضَارُك)) نهم رسته يه دوو ماناى له خـق گرتووه.

يەكەم: برينەوەى بريارى خودايە بەرانبەر بەندەى خۆى.

دووهم: له خوّگرتنی سوپاس کردن و دادپهروهری خوا، ههر خواش خاوهنی مولك و سوپاسه، نا ئهمه مانای ووته کهی پینهمبهر (هود)ه که دهیفهرموو: ﴿مَّا مِن دَآبَةٍ إِلَّا هُو ءَاخِذُا بِنَاصِیَئِمَا ﴾ (هود:٥٦)، واته: هیچ گیانلهبهریّك نیه که جلهوی بهدهست خودای گهورهوه نهبیّت.

پاشان دەفــهرمووى: ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴾ (هـود: ٥٦)، واتــه: لهگـهن

ئەوەش پادشاو بەدەسەلات و ھەلسوورىنەرى بەندەكانىيەتى، لەسەر پىگايەكى راستەو دادپەروەرانەيە.

به لیّ: خوای گهوره دادپهروهره بهرانبهریان له فهرمایشته کانی و کاره کانی و بریاره کانی و قده خانی و قده خانی و قده خانی و پاداشت و سازایی، مهراله کانی هه رههمووی راسته، بریاره کانی هه رههمووی دادپهروه رانه یه، ئه و کارانه ی فهرمانی داوه به کردنی ههمووی ساورد به خشه، ئه و کارانه ی قهده غه ی کردووه ههمووی بی ساورده، پاداشت دانه وه ی کهسیک، که شیاوی پاداشته له فه زال و گهوره یی خویه تی، سازادانی کهسیکیش که شیاوی سازایه له حیکمه تی خویه تی.

جا پیغهمبهر الله مه حهدیسه دا (الحکم) و (القضاء) ی لیّك جیا کردوّته وه و و شه ی رابردوو (ماضی) ی بو (القضاء) به کارهیّناوه، داپه روه ریشی (العدل) ی بو (القضاء) به کارهیّناوه، داپه روه ریشی (العدل) ی بو (القضاء) به کارهیّناوه، چونکه بریار و حوکمی خودای گهوره بریاری (الدینی الشرعی) لهخوّ دهگریّت، بریاری (الکونی القدری)یش له خوّدهگریّت، هه دوو جوّره که ش به سه ر به نده سه پیّنراوه و به نده له ژیّری دایه، جا حه زبکات یان حه زنه کات، نه وه بریاری به سه ریدایه هه رگیز ناتوانیّت لیّی لادات، به لام بریاری (الشرعی) به سه ریدا ده توانیّت لیّی لادات.

كەواتە (القضاء) برينەوەى شتە، ئەمەش دواى بريار لە بارەى ئەو شتەوە ديت، كە دەفەرمووى: ((عَدْلٌ فِي قَضَاوُكَ)) واتە: ئەو بريارەى داوت بەسەر بەندەكەت دادپەروەرانەيە بۆ بەندەكەت.

به لام بریار دان به ویستی خودای گهورهیه، حهز بکات جی به جینی ده کات، حه زیش نه کات جی به جینی ده کات، خه زیش نه کات جی به جینی ناکات، نه گه ربیت و بریاره که پهیوه ست بیت به نایینه وه، نه وه براوه ته وه به سه ربه نده دا، به لام نه گه ربیت و بریاره که پهیوه ست بیت به بوونه وه ره وه نه گه ر خودای گهوره بیبریته وه نه وا جی به جینی ده کات، نه گه رنه شیبریته وه لینی لاده با، خودای گهوره چ بریاریکی بویت ده یدات، به لام جگه له خوای گهوره هه رکه سینکی تر بریار بدات توانای نه وه ی نیه بریاره که ی

ئاو<u>يت ـــهى</u> دلّن

بهجی بگهیهنیّت، خودای گهوره بریار دهدات و جی بهجیّشی دهکات.

که ده فه رمووی: ((عَدْلٌ فِي قَـضَاؤك)) ئه وه هه موو ئه و کارانه ده گریّته وه که خود ا بریاری داوه به سه ر به نده، له ساغی و نه خرّشی، له ده و له مه ندی و فه قیری، خرّشی و ناخرّشی، ژیان و مردن، سزادان و سزا نه دان... هند.

خسوای گسهوره ده فسه رمووی: ﴿ وَمَا أَصَنَبَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتُ أَيْدِيكُمُ ﴾ (الشوری: ٣٠)، واته: ههر به لاو نه هامه تیه کتان به سه ر داها تبیّت، نه وه دهره نجامی نه و کارو کرده وانه یه که به ناره زووی خوّتان نه نجامتان داوه.

ده فــــه رمووی: ﴿ وَ إِن تُصِبَّهُمْ سَرِبَّتُهُ عِمَا قَدَّمَتُ أَيَدِيهِمْ فَإِنَّ ٱلْإِنسَانَ كَفُورٌ ﴾ (الشورى: ٤٨)، واتــه: ئه گهر به لا و ناخوشيان تووش بيّت، ئه وه به هوى كارو كرده وه نه گريسه كانيانه وه يه، به راستى مرؤ في سيله يه!!

خودای گهوره ههر بپیاریّکی دابیّت به سهر به نده کانیدا، ئه وه زوّر داد په روه را نه بووه، ئه گهر پرسیار کرا و گوترا: که سیّك تاوانیّك ئه کات یان پیاویّك ده کوژیّته وه به (قضاء و قدر)ی خودایه! باشه ئه گهر ئه وه به (قضاء و قدر)ی خودایه! بوّ ده بیّت خوا سزای بدات، که وابیّت ئه وه داد په روه ری چی تیایه؟! له وه لامیدا گوتراوه: ئه مه پرسیاریّکی گرنگه، سته م (الظلم) له لای (أهل السنة) ددا دانانی شتیکه له شویّنیّك که ئه م شویّنه شیاوی ئه و شته نه بیّت، وه کو سیزادانی به نده یه کی گویّرایه لا که هیچ گوناهی نه بیت، ئه مه شد دووره له خوای داد په روه ره به خوای گه وره له زوّر شویّنی قورئاندا خیّی به دوور گرتووه له مکارانه، ئه گه ربیه ویّت که سیّکیش گوم پا بکات، ئه وه له داد په روه ری خیّیه تی، چونکه که سیّك گوم پا ده کات که شیاو بیّت پیّی، چیّن سته م ده کات له کاتیّکدا یه له ناوه جوانه کانی داد په روه ره راه و فه رمانه کانی داد په روه راه وی به جیّیه، له داد په روه ری خودای گه وره ئه وه یه کی پیّگای پاستی بیّ خه ایّی پوشن به جیّیه، له داد په روه ری خودای گه وره ئه وه یه کی پیّگای پاستی بیّ خه ایّی پوشن کرد و ته وه، پیّغه مبه رانی بی ناردوون، قورنانی بی ناردوون، خرا په ی بی بی نین و بینین و

ژیرییه وه، نا نه مانه هه ر هه مووی له دادپه روه ری خودای گه و ره وه یه، نه و که سه سه رفراز ده کات، که حه ز له سه رفرازی ده کاو شیاوی سه رفرازیه، نه مه شه له فه زلا و به خششی خوای گه و ره و ه به نه م که سه ش گوم پایه و شیاوی سه رفرازی نیه، به خشش و فه زلای خوشی پی نابه خشیت، نه مه شه داد په روه ری خویه تی.

گومرایی و سهرگهردانی مروّق دوو جوّره:

یه که م: خوای گهوره بزیه نه و به نده ی گوم پا کردووه ، وه کو سیزادانیک چونکه پیشتی له دینی خوا کردوه و پووی کرد ن دوژمنانی خوا و گویزپایه نی موان ده کات، یاد و ستایشی خوای فه رام ن شیاوه که خوا گوم پا و سه رگه ردانی بکات.

دووه م: خوای گهوره نایه ویّت هه رله سه ره تاوه ئه و مروّقه سه رکه شه گوم پا بکات، به لام که به دیکرد ئه م مروّقه ریّز له به خششی هیدایه ت ناگری و شیاوی سه رفرازی نیه، خوشی به به خته وه ری هیدایه ت نایه و سوپاس و ستایشی خوا ناکات له سه ری، بویه شخوا هیدایه تی نادات و سه رگه ردانی ده کات، چونکه شیاوی نیه، هه روه وه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿وَكَذَالِكَ فَتَنَا بَعْضُهُم بِبَعْضِ لِیّتُولُوا وَكَذَالِكَ فَتَنَا بَعْضُهُم بِبَعْضِ لِیّتُولُوا الله الله عَلَيْهِم مِّن بَیْنِنَا آلیّس الله بِا الله به میندیکاین تاقی ده که ینه وه تاکو بی باوه ران بلین: ئایا نه وانه خوا ریّن که ینون له ناوماندا؟! _ نه ی نیمه شیاوی ریّز نین _ نایا خوا نازانیّت کی سوپاس گوزاره.

له ئايه تنكى تر ده ف مرمووى: ﴿ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّواْ وَهُم مُعْرِضُونَ ﴾ (الانفال: ٢٣)، واته: ئه گهر خودا خيرى تيا به دى بكردنايه، ئه وه واى ليده كردن كه حهق و راستى ببيستن.

که واته نه گه رخوای گه وره که سینکی گومراکرد، نه وه له دادپه روه ری خویه تی به چونکه نه و مروّفه شیاوی هیدایه ت نیه و شیاوی گومراییه به هه روه کو چون وای کردووه مار و دووپشك و سه گی هار ژه هراویی و کوژینه ربن، به هه مان شیوه ش که نه مه ش هه رله دادیه روه ری خویه تی.

به دریّری باسی نهم بابه تهم کردووه له و کتیّبه گهوریه ی که باسی ((القضاء و القدر)) ده کات (۱).

⁽١) مهبهستي كتيبي (شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل).

(التوسل) پارانهوه به ناو و سیفاتهکانی خودا

که دهفهرمووی: ((أَسْأَلُكَ بِكُلِ إِسمِ...)) تا كۆتايى، ئەمه (توسل)ه به ههموو ناوه جوانهكانى خوا، ئەو ناوانهى بەنده پێى گەيشتووه و دەيزانێت، ئەو ناوانهش كه پێى نەگەيشتووه و نايزانێت..

ئه م (التَوسُل) ه به ناوه جوانه کانی خوا زور لای خوای گهوره خوشه ویسته، چونکه پارانه و هیه به کار و سیفاته کانی، که مانای ناوه جوانه کانی تیایه.

قورئان رووناکی و بههاری دلان

پێغهمبهرﷺ که دهفهرمووێ: ((أنْ تَجْعَلَ القُرأْنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَ نُورَ صَدْرِي)) (ربيع) واته: ئهو بارانهی که زهوی ده ژێنێتهوه، جا پێغهمبهرﷺ قورئانی شوبهاندووه بهم بارانه، چونکه ئهم قورئانه ژیانی دڵی پێوه بهنده.

پێۼهمبهرﷺ لهم حهدیسه دا ئاو که ژیانی پێ چهنگ دهکهوێت، نوریش که پووناکی ژیانی پێ چهنگ دهکهوێت پێکهوهی کرکردوٚته وه، ههر وهك خوای گهوره ش پێکهوهی کوٚکردوٚته وه ها آنزَلَ مِن اَلسَّمَاهِ مَاه فَسَالَت گهوره ش پێکهوهی کوٚکردوٚته وه که ده فه رمووێ: ﴿ أَنزَلَ مِن اَلسَّمَاهِ مَاه فَسَالَت أُودِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاَحْتَمَلَ اَلسَّيْلُ زَبْدَا زَابِيَا وَمِمَا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي اَلتَادِ اَبْتِغَاهَ حِلْيَةٍ ﴾ (الرعد: کوای گهوره له ئاسمانه وه بارانی باراندوه، به ئهندازهی ئه و دوّل و شیوه، جا به هزی ئه م بارانه وه پر ده بن ـ ئینجا لافاو دروست ده بیّت ـ ئه و لافاوه ش که ف و کولی به رزی هه لگرتوه، له سهر پووی ئه و کانزایانه ش که ئاگری تیبه رده ده ن و دهیتویّننه وه به ئاگر بی دروست کردنی خشل یان بی پیّویستی تر که ف و کول دروست ده بیّت، وه کو که فی سهر ئاوه که .

هــهروه ها فــهرمووى: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ ٱلَّذِى ٱسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ، ذَهَبَ ٱللّهُ بِنُورِهِمْ ﴾ (البقره: ١٧)، واته: نموونه ى ئه وانه وه كو كهسيك وايه، كه ئاگريك دابگيرسينين، كه چى كاتيك ئاگره كه هه لگيرسا و ده وروبه رى خوى رؤشن ئاو<u>نت</u>ـــهى دڵ

كردهوه، خوا پووناكيهكهيان لى بكوژينيتهوه.

له نایده تنکی تر ده فده مووی: ﴿ اللّهُ نُورُ السّمنونِ وَ الْآرْضُ مَثُلُ نُورِهِ کَیِشْکُوٰوۤ فِیهَا مِصّبَا عُ الْمُصَبَاعُ فِی نُجَاجِةٌ الزّجَاجَةُ کَاْنَهَا کَوْکَبُّ دُرّی یُوفَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبُرَکَةِ زَیْتُونَةِ فِیهَا مِصّبَاعٌ الْمُصَبِّعُ فِی نُجَاجِةٌ الزّجَاجَةُ کَاْنَهَا کَوْکَبُّ دُرّی یُوفَدُ مِن شَجرَةٍ مُبُرَکَةِ رَیْتُونِهِ لَا شَرْقِیّةٍ وَلَا عَرْبِیّةِ یِکَادُ زَیْتُها یَصِیّ وَلَو لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ الْور: ٣٥)، واته: خوای مَن یَشَاءٌ وَیَضْرِبُ اللّهُ الْأَمْثَلُ لِلنّاسِ وَاللّهُ بِکُلِّ شَیْع عَلِیمٌ ﴾ (النور: ٣٥)، واته: خوای گهوره نور و پووناکی ناسمانه کان و زهویه، نموونه ی نوره که شی وه ک تاقید وایه که چرایه کی تیدابیت، چرایه که ش له ناو شووشه یه که دابییت، شووشه که ش وه که چرایه کی پرشنگدار وابیت، که داگیرساوه له پؤنی به فه پی زهیتوون، نه پووی له پؤژهاوایه، پؤنه که شی خه ریکه خوی دابگیرسیت و پووناکی بداته وه ب نه گهرچی ناگریش نه یگاتی، نه م قورنانه نوری وه حیه له سه ر نوری فییتره ت، خوای گهوره ش رینمایی نه و که سانه ده کات که ده یه ویت و شایسته ن بو نوره که ی خوای گهوره نموونه دینیته وه بؤ خه لکی ـ تاکو تیبگه ن ـ خوای گهوره نموونه دینیته وه بؤ خه لکی ـ تاکو تیبگه ن ـ خوای گهوره نموونه دینیته وه بؤ خه لکی ـ تاکو تیبگه ن ـ خوای گهوره نموونه دینیته وه بؤ خه لکی ـ تاکو تیبگه ن ـ خوای گهوره نموونه دینیته وه بؤ خه لکی ـ تاکو تیبگه ن ـ خوای گهوره نموونه دینیته وه بؤ خه لکی ـ تاکو تیبگه ن ـ خوای گهوره نموونه دینیته و نورنانیا به هه موو شتیك.

فه رمووده کهی رابردوو ئهم دوعایهی له خن گرتووه که دلّی زیندوو بکاتهوه به به هاری قورئان و دلّی پی پرشن بکاته وه. خـوای گـهوره دهفـهرمووی: ﴿أُومَن كَانَ مَیْتًا فَأَحْیَیْنَهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا یَمْشِی بِهِ وَ النّاسِ كَمَن مَّنَهُ وَ الظُّلُمَٰتِ لَیْسَ بِخَارِجٍ ﴾ الانعام: ۱۲۲)، واتـه: نایا نه و كهسهی كه مردوو بوو، چونكه بی باوه پر بووه نینجا به هزی نیمانه وه، زیندوومان كرده وه، نور و رووناكیمان بی ساز كرد له ژیانیدا كه قورئانه له ناو خه لکیدا پیده روات هه لسوكه و تی ده كات، وه كو نه و كهسه وایه كه له ناو تاریكایه كاندا گیری خوارد وه لیّی ده رناچیت؟!

چونکه سینگی مروّق فراوانتره له دلّی که دل له ناو سینگ دایه، بوّیه ئه و پووناکیهی ناو سینگی مروّقه که دلّیشی پوناك ده کاته وه، لهبه رئه و پوناکیهی له سنگی دایه دلّیش پوناك ده کاته وه، له هه مان کاتیشدا ده بینین زیندوو بوونی ئهندامه کانیش پهیوه سته به نیّدانی دلّه وه، که وابوو دل ژیان به هه موو جه سته ی ده به خشی .

ههر بزیهش دهبینین پیخهمبهر الله داوای ژیانی دل دهکات، به هنری نیمان و قورئانه و که وهك باران وایه بزریان.

چونکه (الحزن) و (الهم) و (الغم) دل دهمریّنن و پووناکی ناهیّلان له ناو دلّدا، دهبینین پیّغهمبهری داوای کردووه به قورنان تیماری بکات و نهم دهردانه لابهریّت، لهبهر نهوهی قورنان باشترین دهرمانه بق نهم دهردانه، به لام تیمارکردن و لابردنی (الحزن) و (الهم) و (الغم) به قورنان نهبیّت ههرگیز لاناچیّت، چونکه نهگهر بیّت بههوکاری تر بیهویّت نهو دهردانهی لی دوور بکهویّتهوه، وهکو نهوهی بیهویّت (الحزن) و (الهم) و (الغم)کهی به پلهوپایه و خیّزان و مندال و مهتاعی دونیا نهیهیّلیّت، نهوه بیگومان به کاتی نهو دهردانهی لی لا دهچیّت، به لام به نهمانی مهتاعهکی بو دیرتهوه.

ئاوێتـــهى دڵ

جياوازي ماناي (الحزن) و (الهم) و (الغم):

ئه م سیانه پهیوهسته به و کاره ناخرشانه ی که دل پینی ناخوشه..(الحزن): به و پووداوو شته ناخوشانه دهگوتری که پویاندابیت، ئه وه پینی دهگووتریت: (الحزن)، (الهمه): به و پوودا و شسته ناخوشانه دهگوتری که خهیالات بن و هیشتا پوویاننهدابیت، ئه وه پینی دهگووتریت: (الهم)، (الغم): به و پووداوو شته ناخوشانه دهگوتری که ئاماده بن و ئیستا رووبده ن، ئه وه پینی دهگووتریت: (الغم).

دلّ مهنزنگای خواناسی و خوّشهویستیه

فراوانترین و به شکوترین و به پیزترین و به رزترین و پرشنگدارترین و پاکترین دروست کراوی خودا، عه رشی خوای گهوره یه، هه ر بویه شگونجاوه بی بارهگای خوای گهوره یه مه رستیك له عه رشه وه نزیکه، شهوه زور پاك و به پیز و پرشنگدارتره له و شتانه ی که له عه رشه وه دوورن.

بۆیه بهههشتی (الفردوس) خۆشترین و بهرزترین و بهشکۆترین و پرشنگدارترینی بهههشتهکانه، چونکه له عهرشهوه نزیکه که سهقفی (الفردوس) عهرشی خودای گهورهه.

هـهر شتیکیش دوربیّت لـه عهرشـهوه، ئـهوه زوّر تاریك و تهنگه، بوّیه (اسـفل السافلین) له دوّره خراپترین و تهنگترین شویّنه.

به لن خوای گهوره دلی مرؤشی کردوه به مؤلگه بن خوشه ویستی و ناسین و کارکردن بن خوی گهوره دلی مرؤشی کارکردن بن خوی ناسینی و خوشه ویستی خوا نموونه ی به رزیه له دلنی مرؤشی بروادار خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ لِلَّذِینَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْلَاْخِرَةِ مَثَلُ اَلْسَوْءً وَلِلّهِ اَلْمَثُلُ بَوادار خوای گهوره ده فه رمووی (النحل: ۱۰)، واته: ئه وانه ی که بروایان به قیامه تنیه، نموونه ی کاری خرابه ن خوای گهوره ش نموونه ی به رزیه و خاوه نی هه موو

سیفاتیکی به رزو بلند و پیرفزه، خوای گهوره (اَلْعَزِیزُ) و (اَلْحَکِیمُ)ه.

هـهروه ها ده فـهرمووى: ﴿وَهُو اللَّذِى يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَهُو أَهْوَتُ عَلَيْهُ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ وَهُو الْعَزِينُ الْحَكِيمُ ﴾ (الروم: ٢٧)، واته: هـهر خواى گهوره به ديهيندراوه كانى به دى ده هينيت، پاشان ديسان دروستيان ده كاته وه، ئه و كاره ش بق خوا زقر ئاسانه، نموونهى به رز و بلندى هـه رشايسته ى خوايه له ئاسمانه كان و زهويدا، خواى گهوره (العزين) و (الحكيم)ه.

هـ هـ روه ها ده فـ هـ رمووی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ مَنْ اللهِ ﴿ السُّورِي: ١١)، وات هـ هـ يج شَيْ كُهُ والله خواى گهوره ناچينت.

ئه مه نموونه ی دلّی برواداره که وه ک عهرشیک بوّت موّلگه ی خواناسی و خوشه ویستی، لیّره دا بوّمان روون ده بیّته وه دل له نه سلّدا پاکترین شویّنه، چونکه نه گهر دل له هه موو شتیک پاکتر و بیّگه ردترو وشیاوتر نه بوایه، ئه وه هه رگیز ناسینی و خوشه ویستی خوای جی نه ده بووه .

به لام ئه گهر دلی مرؤ فه په یوهست بوو به دنیاوه ئه وه ئه و دله ته نگ ده بینت و تاریك ده بی و تاریخ و

دڻ دوو جۆرە:

«_ دانیکیان عهرشی خوای گهورهیه که دانیکی زیندووه و پره له نوور کامهرانی و خوشی و ئاسوودهیی و شتی چاکه.

* دلّیکیشیان عهرشی شهیتانه که دلّیکی مردووه و ته نگ و تاریك و غهمگین و خههگین و خههگین و خههگین و خهههتبار و بی تاقه ته ، که بهرده وام غهمباره به رانبه رئه و کارانه ی له دهستی چووه ، به رده وام بیرده کاته وه له و کارانه ی که دیّت ، به رده وام دلّته نگه له و ژیانه ی که تیایدایه ، پینه مبه ریسی ده فه رمووی: ((اِذا دَخَلَ النُّورُ الْقُلْبَ، اِنْفَسَحَ وَ اِنْشَرَحَ، قَالُوا: فَمَا عَلَامَةُ ذَلِكَ یَا رَسُولِ الله ؟ قَالَ: الإِنَابَةُ الِی الدارِ الخُلُودِ، وَ التَجَافِي عَنِ الدّارِ الْفُرودِ،

ئاو<u>ن</u>تــــهى دڵ

وَالإِسْتَعْدَاد لِلْمَوْتِ قَبْلُ نُزُولِـهِ))(١).

واته: ههرکاتیک نووری ئیمان چووه ناو دلّیک، ئهوکات ئهو دلّه کامهران و ئاسووده دهبیّت، هاوه لانیش کووتیان ئهی پیغهمبهری خودا نیشانهی ئهو نوورو ئیمانه چییه که دهچیّته ناو دلّ؟ پیغهمبهرﷺ فهرمووی: نیشانه کهی ئهوه یه مروّق پوبکاته مالّی ههتا ههتایی و کارکردنه بوّی که بهههشته، پشت هه لکردنه له دنیاو خهریک نهبوونه پیهوه، خوّ ئاماده کردنه بوّ مردن پیش ئهوهی بیگاتیّ.

ئه و نوورهی دهچیّته دلهوه، نووری خواناسی و ئیمانه، جا بوّیه دلهکه بهم نووره کامهران و ئاسووده دهبیّت، به لام ئهگهر نووری خواناسی و ئیمان نهبیّت دل روّشن نهکاتهوه، ئهوه ئهو دله ههر تاریك و تهنگه.

⁽١) ضعيف: بروانه: (الوابل الصيب)ى (ابن القيم) (ل١٢٢٠).

وورد بهوه له قورئان

ههناسهی شادی و ئارامی دهچیزی

موسلمانی ئازیز: وورد به وه له قورئانی پیروز و تنی بفکره، ئه وکات هه ست ده کهی و ده بینی پادشایه که هه موو شتیک له ژیر ده سه لاتی ئه و دایه، هه و خاوه نی هه موو شتیکه، هه موو کاریکی ستایش کراو له وه وه یه، جله وی هه موو شتیک به ده ست نه و دایه، گه پانه وه هه ر بولای نه وه، جیگیره له سه ر کورسی ده سه لاتیدا، هیچ شتیک له ژیر ده سه لات و نیشتمانی نه ودا شاراوه نیه، به لکو زانا و به ناگایه به چرپه ی ناو دلی مروقه کان به ناگا و دانایه به هه موو کاریکی په نهان و ناشکرایان، به ته نها نیشتمانه کهی ده بات به ریوه، نه م پادشا به ده سه لات که خوای گه و ره بیسی و ده بینی، ده به خشی و ده گریته وه، مروق له سه ر چاکه پاداشت ده کات و له سه ر خراپه ش سزاده دات، که سیک که شیاوی پیز بیت به پیزی ده کات له لای خه لک، که سیکیش که شیاوی پیز نه بیت بی پیزی ده کات، به دیه پیند و و روزی ده ریشه ده ریشه و دوریشه ده ریشه و ده روزی ده کات به ریوه به ریشه و دوریشه و دوریشه و دوریشه و دوریشه و دوریشه و دوریشه و ده روزی ده کات به ریوه به دی به ده دوریشه و د

ههموو کاریّك له خزمهت ئهوهوه نازل دهبیّت، ههموو کاریّکیش بهرز دهبیّتهوه بر خزمهت جهنابی، ههر گهردیلهیهك که دهجولیّت به فهرمانی ئهوه، ههر گهلا داریّك که ههلدهوهریّت خوای گهوره زاناو به ئاگایه لیّ ی.

موسلمانی به پیز: وورد به وه له قورئانی پیریزز بروانه که چین خوای گهوره ستایش و سوپاس و پیزداری ختی ده کات، بروانه چین به نده کانی نامیزگاری ده کات بی نه و کارانه ی سه رفرازی و کامه رانی نه وانی تیایه، هانیان ده دات نه نجامی بده ن ناگاداریشیان ده کاته وه هو کارانه که سه رگه ردانی نه وانی تیادایه، ختی به به نده کانی ده ناسینی به ناو و سیفاته کانی، به خشش و نیعمه ته کانی ختی بیری به نده کانی دینی ته وه تاکو ختی شیان بویت، فه رمانی واجباتیان پیده کات، ناگاداریان

دەكاتەوە لە سىزاى خۆى، بۆيان پوون دەكاتەوە ئەگەر گويۆپايەلى بكەن ئەوە بەھەشىتى بۆ ئامادەكردوون، بەلام ئەگەر بى فەرمانى بكەن ئەوە دۆزەخى بۆ ئامادەكردوون، چارەنووسى پياو چاكان و پياو خراپانيشى بۆ پوون كردوونەتەوە كە ھەرلايەكيان چارەنووسى خۆى ھەيە، ستايىشى كارو كردەوە چاكەكانى دۆرمنەكانى كردووە.

بروانه خوای گهوره له قورئانی پیرۆزدا زۆر به له تیفانه وه سهرزهنشتی خوشه ویسته کانی خوشه وی بیایانا دیته وه و سهریان دهخات و ده بورین و عوزریان لی قبول ده کات، به زه یی پیایانا دیته و هو سه ریان ده خات و پرگاریان ده کات له ته نگ و ناخوشیه کاندا، به وه فایه به رانبه ر به پهیمانه کانی له ئاست به نده کانی، هه ر ئه و زاته پادشای راسته قینه یانه و سه رخه ریانه به سه ر

دوژمنه کانیاندا، ئه و زاته چاکترین پادشا و چاکترین سه رخه ره بن به نده.

ههر کاتیک دل له قورئانی پیروز ورد بووه بوی پوون بووه پادشایه کی گهوره و به په په چه و سهخی و جوان ههیه ئهمهش سیفاته کانیه تی ئه وکات چون خوشی ناویت! به لکو پهله ده کات بو نزیك بوونه وه لهم زاته، ههموو سات و کاته کان له گویزایه لی ئه ودا ده به خشی، خوشه ویستی و ره زامه ندی خوایی زور لا به نرخ ده بی و پیش خوشه ویستی و ره زامه ندی همموو شتیکی تری دیخیت، ئه گهر حهقیقه تی ئهم زاته ی بو پوون بوه ئه وکات چون شادمان و زمان پاراو نابیت به یادی خوا، چون خوشه ویستی و ئیشتیاقی ئه و زاته نابیت، له کاتیکدا زکر و یادی ئه و زاته خوراك و ده رمان و هیزیه تی به شیوه یه كه در بیت و ساوید ای ناسووده یی ژیان وه رناگریت؟!

دنت به چې پر دهکـــهې ۱۹

ئهگهر بتهویّت ههرشتیّك له شویّنیّك دابنیّیت، دهبیّت درهکهی لابهری، ئهمه چوّن له خودی ماده دا ههیه بهههمان شیّوهش له بیر و باوه ردا به دی ده کریّت.

ههرکاتیّك دل پر بوو له خوشهویستی و بیر و باوهری پـوچ، ئـهوه هـیچ شـویّنیّك نامیّنیّت بیّ بیر و باوه ری پـوچ، ئـهوه هـیچ شـویّنیّك نامیّنیّت بی بـی کـه لك و بـی سـوود بکـات، ئـهوه پیّـی ناکریّت قـسهی به سوود بکات تاکو وازنه هیّنیّت له قسهی بی سوود.

هەروەها ئەندامەكانى مرۆۋ ئەگەر سەرقال بن بە غەيرى بەندايەتى خوا، ئەوە ئاتوانىت سەرقال بىت بە بەندايەتى خوا تاكو واز نەھىنىت لە غەيرى بەندايەتى خوا.

ههروهها ئهگهر دلیّك سهرقال بیّت به غهیری خوّشهویستی و هوّگری و ئیشتیاقی خوا، ئهوكات ئهو دله ناتوانیّت سهرقال بیّت به خوّشهویتسی و ئیشتیاق بوّ گهیشتن به خوا تاكو دلّی چوّل نهكات لهم كاره زهرهر مهندانه.

ههروه ها زمان و ئهندامه کانی مروّق ناتوانن خزمه ت و زکر و ملکه چی خوا بکه ن تاکو وازنیّنن له خزمه تکردن و زکر و ملکه چی غهیری خوا.

ههرکاتیک مروّق دلّی سهرقال بوو به دروست کراوهکانی خوا و بهزانستی بی سوود، ئهوه هیچ شویّنیک نامیّنیّت بی سهرقال بوون به بهندایه تی خواو ناسینی ناوو سیفات و شهرعی خوا.

نهینی ئهمهش ئهوهیه: که گوی گرتنی دل وهکو گوی گرتنی گویچکه وایه، ههر کاتی نهمهش ئهوهیه: که گوی گرتنی کاتی دل گوی گرتنی کاتی دل گوی بگری گوی گرتنی نامینیت و سوود له فهرموودهی خوا وهرناگریت، ههر کاتیک دل ویردی کهسیکی تر بکات جگه له خوا، ئهوکات ناتوانیت ویردی خوای گهوره بکات.

له حهدیسی (صحیح)دا هاتووه پیغهمبهرﷺ دهفهرمووی: ((لأنْ یَمتَلِيءَ جَوفُ اُحَدِکُمْ قَیْحاً حَتی یُرِیْهَ خَیِرٌ لَهُ مِنْ أَنْ یَمْتِلِيءَ شِعْراً)) (۱) واته: سینهی یه کیّك له نیّوه پر بیّت له کیم تاکو سینه کانی پر دهبیّت له کیم زوّر چاکتره بوّی لهوهی که سینه ی پر بکات له شیعر.

پینه مبه ری پینه ده کاته وه که دل و هزری مرؤ فی پرده بیت له شیعر و گومان و به ندیشه و چیرو و پیکه نین و زانستی بی سوود و چه ندانی تریش، جا کاتیک دل پر بوو لهم شدتانه، نه و کات نایه ته کانی قورنان و زانستی به سوود دیت بو نیشتنه وه له سهر پووپه ری دلی، به لام ده بینیت هیچ شوینیک نه ماوه بو نیشتنه وه ی بویه رووده کاته لایه کی تر، ههر وه ک چون ناموژگاری مروفیک بکه ی که دلی پر بیت له پیچه وانه ی نهم ناموژگاریانه به جوریک بواری ده رچوونیشیان نه بیت، نه و کات نهو دله دل دله نه و ناموژگاریانه وه رناگریت و ناموژگاریه کان جیگایان نابیته وه له و دله دا.

⁽۱) صحیح: رواه البخاری (۲۸/۹۰)، مسلم (۲۲۵۷)، الترمذی (۲۸۰۰).

ئاوي<u>نت</u>ـــهى دل

تهفسیری (الهاکم التکایسر)

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ أَلْهَاكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ﴿ حَتَّىٰ زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ ﴿ كَلَّا لَوْ تَعَلَّمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿ كَلَّا لَوْ تَعَلَّمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿ كَلَّا لَوْ تَعَلَّمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿ كَلَّا لَكُونَ الْجَحِيمَ ﴿ لَى ثُمَّ كُلَّا لَا تَعْلَى الْيَقِينِ ﴿ كَاللَّهُ وَ كُهِ وَ سهروه تَ وَ سامانى دنيا ٱلنَّعِيمِ ﴿ ﴾ (سورة التكاثر) واته: گالته و گه پ و سهروه تو سامانى دنيا ئيوهى بنى ناگا كردووه، تا نهو كاتهى كه دهمرن و دهبريّته گورستان، واز بهيّنن لهمهودوا تيدهگهن و دهزانن! ديسانه وه ده لايم: واز بهيّنن! وانيه كه خوّتان ئهيزانن ئهگهر ئه نجامى خوّتان بزانيايه به پاستى ئهوه وا بنى ئاگانه ده بوون، بينگومان دوّزه خوّ ئهبينن، دووباره به چاوى سهرتان دوّزه خوّ ئهبينن، پاشان له و پوّژه دا پرسيارى ههموو ناز و نيعمه تيكتان لئى ده كريّته وه.

نا ئهم سوورهته پهیمانی خوای له خن گرتووه، سهرزهنشتی خواشی له خن گرتووه، نهرزهنشتی خواشی له خن گرتووه، ناموژگاری ناو ئهو سوورهته بهسه بن کهسیک که هنشمهند بینت، خوای گهوره که دهفهرمووی: (ألهاکم) واته: بهشیوهیه کی وا مالی دنیا سهرقالی کردووه که هیچ پاساوی بن نیه.

دهگووترى: (لها بشيء) واته: سهرقال بووه بهو شته.

ههروهها دهگووتری: (لها عنه) واته: پشتی لی هه لکرد.جا ووشهی (اللهو) پهیوهسته به دلهوه بی دل به کار دیت واته: به دل سهرقال بیت به شتیك، ووشهی

⁽۱) صحیح: رواه البخاری(۱/۲۰۱ و ٤٠٧)، ابو داود (۹۱۶)، النسائی (۲/۲۷)، احمد (۲/۲۷و۲۱).

(اللعب)یش پهیوهسته به ئهندامه کانی لاشه وه بن جهسته به کار دیّت واته: به ئهندامه کانی سه رقال بیّت به شتیّك، ههر بنیه ش له زنر شویّنان ئهم دوانه پیّکه وه کن ده کریّنه وه وه ك ده گوتری: (اللهو و اللعب)، خوای گهوره ش لیّره دا جوانی فهرمووه: ﴿أَلَهَاكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ﴾ (سورة التكاثر).

دهبینین (أَلَّهَا كُمُّ)ی به كارهیناوه كه زور رهوانتره لهوهی بگووترایه: (شغلكم) چونكه (شغل) واته: سهرقال بوون به شتیك به لام دل بی ناگا نیه له كاتی سهرقالیه كه، (اللهو) بی ناگای و پشت لی هه لكردنیشه.

(أَلتَّكَأثُرُ) لهسهر سيغهى (تفاعل)ه له (الكثرة)وه هاتووه واته: زور و بورى.

ههر شتیک له بهنده زور بیت جگه له گویپایه لی خوا و پیغهمبه ره که و نه و شهر شتیک له بهنده بو قیامه تی، نه وه ده چیته ژیر پکیفی نهم زوریه وه، زوری له هموو شتیکدا هه یه وه ک زوری مال و مندال و پله و پایه و نافره ت و زانست و زور و زوری کتیب و نووسین و لیکولینه وه .

(اَلتَّكَاثُرُ) زوری، ئه وه یه که مروّ داوا بکات زورتری هه بیّت له خه لکی تر، ئه مه ش په سندنیه و لوّمه ی لی کراوه، مه گهر بو شتیك بیّت که پیّی له خوا نزیك بیّته وه، ئه وکات داوا کردنی زوّر، ده بیّته په له کردن بو خیّر و چاکه، له (صحیح المسلم) دا هاتووه پیغه مبه رسی شرق شره آله نگم التَّکائرُ هی ده خوید، پاشان فه رمووی: ئاده میزاد هه ره له له و هاواریه تی بو مال و ده لیّ: ماله کهم واو ماله کهم وا: ئایا پیّم نالیّی ئه م ماله ی تو کامه ی هی تویه، جگه له وه ی که ده یکه ی به خیر و له پیش خوّته وه به پیّی ده که ی بو قیامه ت، یان ده یخوی و له ناوی ده به ییش مردنتا، یا له به ری ده که یت تاکو کون ده بی و ده دریّت (۱۰).

⁽۱) صحیح: رواه مسلم (۲۹۵۸)، الترمذی (۳۳۵۱)، النسائی (۲۸۸۲).

ئاو<u>ن</u>تــــهى دڵ

چەند ئامۆژگاريەكى زيرين

* ههر کهسیّك سوود له چاوی وهرنهگریّت، سوود له گویّیشی وهر ناگریّت، واته: ئهگهر مروّق به چاو ئه و ههموو به لگه جوانانهی، که خودا خولقاندوویه تی دهیبینیّت سوود وهرنهگریّت، ئه وکات ههر چهندی لهگه ل بلی ی گویّیشی سوودی پیّناگهیهنیّت.

* پهرده و نهێنيهك له نێوان خودا و بهندهدا ههيه، پهرده و نهێنيهكيش له نێوان بهنده و خهێنيهكيش له نێوان بهنده و خهێنيهى ههڵدراند كه له نێوان خـێى و خوادا ههيه، ئهوا خواى گهورهش نهێنيهكانى ئهو له نێو خهڵكى ئاشكرا دهكات.

*مرۆق پەروەردگارىكى ھەيە رۆژىك دىت ھەر بە خىزمەتى دەگات، خانوويەكىشى ھەيە بى ئەرەى تىيايىدا بحەسىيتە دە بەھەشىتە ... ، كەوات پىيويستە لەسەر مىزقى ژىر پەروەردگارى لە خىزى رازى بكات پىيش ئەرەى بىگاتى، مالەكەشى بىرازىئىتەرە بىش ئەرەى بىرىت ...

*بهفیرۆدانی کات زور خراپتر و ترسناکتره له مردن، چونکه بهفیرودانی کات مروق دادهبریننیت له کاری چاکه کردن بو گهیشتن به دوا روژ و خزمهت خوای گهمره، به لام مدن مدفق دادمد نندت له دنیا م هام ملانی.

گەورە، بەلام مردن مرۆف دادەبرىنىنىت لە دنىيا و ھاوەلانى. *دنىيا لەسەرەتاوە تا كۆتايى ئەرەندە ناھىنىنىت يەك كاتىرمىنىر غەم و خەفـەتى لى

سنت نهسهره دو دودی مهرود ده مینیت په دارمیر عهم و حهمه دی ی بخوی چه جای نهوه ی ههر هه موو تهمه نت سه رف بکه ی له غهمی دنیادا؟!

* ئەو ئارەزوات و خۆشيانەى ئەمرۆ ئەنجامى دەدەى بەيانى ناخۆشى و سىزاى بەدوادا دۆت، خۆگرتنەوە ئەمرۆ بەيانى خۆشى پاداشتى بەدواوە دادۆت.

«گەورەترىن قازانج لە دنيادا ئەوەيە كە ھەموو كاتىكى خىرت خەرىك بكەى بەو شىتەى كە لە دوارۆردا سوودت بى دەگەيەنى.

*ئهو كەسىه كىهى ژيىرە كىه بەھەشىت و ئەوەى لىه ناويدايىه دەفرۆشىيت بىه كاتژميريك رابواردنى دنيا؟ مرۆقە خواناس و چاكەكان دەمىردن و دەردەچوون لەدنيا لەدوو شت ھەرگيز تير نەدەبوو:

- ۱ _ گریان بق نه فسی خوی.
- ۲ ۔ سوپاس کردنی خوای گهوره،

*ئهگهر له کهسیک یان مهخلوقیک بترسی ئهوه لیّی هه لدیّی، به لام خوای گهوره ئهگهر لیّی بترسی ئهوه دلخوش دهبی پیّی و لیّی نزیك دهبیتهوه.

*ئهگەر زانست بەبى كار پىڭكردنى سوودى ھەبوايە، ئەوە خواى گەورە لۆمەى جوولەكە و گاورەكانى نەدەكرد، ئەگەر كردەوەش بەبى (إخلاص) سوودى ھەبوايە، ئەوە خواى گەورە لۆمەى منافىقەكانى نەدەكرد، كەواتە: زانست دەبىت كردەوەى لەگەلدابىت، كردەوەش دەبىت (إخلاص)ى لەگەلدابىت.

«مههیله خهیالاتی خراپ بهدلت دابیّ، ئهگهر هیشتت، چونکه ئهم خهیالاتانه له دلدا دهبیته بیرکردنهوه، ئهو بیرکردنهوهیه له دلتدا لابهره، ئهگهر لای نهبهیت دهبیته ئارهزوات ، دلّی خوّت پاك کهرهوه لهو ئارهزواتانه، ئهگهر وانه کهی دهبیته (عزیمة) واته: هیّز و کارکردن بی بهجی هیّنانی، ئهگهر ئهویش لا نهبهی دهبیّته (فعل) کار و ئهنجام دهدریّت، ئهگهر فریای نه کهوی بی نهوهی ئهو کاره قیّزهوه نه لابهری به پیچهوانه کهی، دهبیّت به (عادة) خوو، ئه وکات لابردنی و دهربازبوون لیّی زور ئاسته م دهبیّت.

التقوى سى پلەى ھەيە:

يهكهم: خزپاراستن له شتانهى كه جهرامن (المحرمات).

دووهم: خزپاراستن له و شتانه ی که پهسهند نین (المکروهات).

ئاوێتــــهى دڵ٧٠

سنیهم: خۆپاراستن لهو شتانهی که حهلالن بهلام پیویست نین و زیاده پوییه (الفضولیات).

جا بهشی یه کهم ژیان به مروّهٔ ده به خشیّت، بهشی دووهم هیّن و لهش ساغی به مسروّهٔ ده به خسیّت، به شسی سسیّیهم خوّشسی و کامه دانی و شسادمانی به مسروّهٔ ده به خشریّت،

کهسی بهههشتی بهردهوام ناخوشی بق پیش دیّت، کهسی دوّزه خیش بهردهوام خوّشی و نارهزواتی بو پیش دیّت.

ئادەم كەويسىتى بە سايەى ئەو دارەى كە خواردى لە بەھەشىتا بەينىت ەوە، كەچى پىچەوانە بوو، بەلكو دەركردنى بەدوا داھات، (يوسف)يش كاتىك ويسىتى بە سايەى ئەو دوو كەسەى كە خەونەكەى بى راقەكردن لە بەندىخانە بىتە دەرى، كەچى چەند سالىك لە بەندىخانەدا مايەوە، واتە: تىق وادەزانى بەرۋەوەندى تىق لە شتىكدا ھەيە كەچى وانيە.

هەركاتىك (قدر)ىك بەسەر مرۆقدا هات مرۆقەكەش پىلى ناخۇش بوو، ئەوە شەش حىكمەتى بۇ روون دەبىتەوە:

یه که م: یه کتاپه رستی خوای بن پؤشن و پوون ده بنته وه که خوای گهوره و یستوویه تی ناوابنت که ته قدیری کرده و و دروستی کردووه، هه و شتنک خوا بیه وینت ده بنت، هه و شتنکیش خوا نه یه وینت نابنت.

دووهم: دادپهروهری خوای بۆ پوون دهب<u>ن</u>تهوه که بپیاریکی دادپهروهرانهی به سهرداوه.

سێیهم: رهحمهتی خوای بـێ پوون دهبێتـهوه کـه پهحمـهتی خـوای گـهوره لـهم قهدهرهدا بالّی کێشاوه بهسهر تووړهیهکهیدا.

چوارهم: حیکمهتی خوای بـ قرون دهبیّتـهوه کـه حیکمـهتی خـوای گـهوره وای ویستوه به خوّرایی و بی هووده تهقدیری نهکردووه.

پینجهم: کهمته رخه می خوّی بق ده رده که ویّت به رانبه ربه سوپاس و ستایشی خوا که خوای گهوره شیاوی ستایشه له هه مووشتیکدا.

شهشهم: بهندهیی خنری بن دهردهکهویت دهزانیت که نهو بهندهی خوای گهورهیه له هموو روویهکهوه، گهورهکهی فهرمانی بهسهردا دهدات، چونکه بهندهی خزیهتی، چونی بویت هه لسوکهوتی پی دهکات له فهرمانه قهدهریهکانیدا، ههر وهك چون که هه لسوکهوتی پی دهکات له فهرمانه ئایینیهکاندا.

سه رفراز نه بوون، تیک چوونی بو چوون، پاسستی لی وون بوون، دل ویّران بوون، نهمانی زیکر، کات به فیروّدان، ناموّی نیّوان به نده و په روه ردگاری، گیر نه بوونی دوعا، دل په وقی، نهمانی به ره کهت له ته مه ن و پرزقدا، بی به شبوون له زانستی به سوود، سه رشوری، گالّته پیّکردنی له لایه ن دورٔمنانیه وه، دل ته نگی، توش بوون به براده ری خراپ که دلّی بوگه ن ده که ن و کاتی به فیروّ ده ده ن، غهمگینی و خه فه ت باری، بی کامه رانی و ریان ناخوشی ... هند.

ئهمانه ههر ههمووی له گوناهو بی ناگای له یاد و زیکری خوا پهیدا دهبیّت، ههر وهك چوّن كشتوكال له ناو پهیدا دهبیّت، سوتانیش له ناگر پهیدا دهبیّت، به لام پیچهوانهی ئهوانه له بهندایهتی و ملكهچی بی خوا پهیدا دهبیّت.

ئاوي<u>ّت</u>ـــهى دڵ٥٧

كهمتهرخهمي بهرانبهر خودا

سهرفرازی بن شهو کهسهی دان به کهمته رخه می خنقی دهنیت به رانبه ربه پهروه ردگاری له کاروکرده و عهیبی نه فسی.

سهرفرازی بق ئه و کهسهی دان دهنیت که کهمته رخهمی کردووه به رانبه ربه مافه کانی خوا و له هه لسوکه وتی به رانبه ربه خوا.

جا کاتیّك خوای گهوره سزای دهدات لهسهر گوناهه کانی، دهزانیّت ئه و سزادانه له دادپهروه ری خوایه، به لام که سزای نادات لهسه ر تاوانه کانی دهزانیّت، ئهم سرزا نهدانه ی له فهزل و به خششی خوایه، نه گینا نه و شیاوی سزایه.

کاتیکیش کاریکی چاکه ئه نجام ده دات وا ده بینیت ئه مه له خواوه یه و به خششی خوایه، ئینجا ئهگه ر خوای گهوره ئه م کاره چاکهی لی وه رگرت ئه وه به به خششینکی تری خوای داده نینت، به لام ئهگه ر کاره که ی رهت کراوه ئه و کات ی داده نینت ئه و کاره ی ئه و ئه نجامی داوه شیاوی وه رگرتن نیه، هه ر کاتیکیش کاریکی خراپی ئه نجامدا وا ده بینیت خوا ده ست به رداری بوه و زه لیلی کردووه.

ئهمه ش له دادپهروه ری خوای گهوره وه په به رانبه ربه ودا، لهم کاره پدا سته مکاری نه فسی خوّی ده رده بریّت و ئاتاجی خوّی ده رده بریّت به رانبه ربه خوا، جا ئهگه رخوای گهوره لیّی خوّش بوو، ئه وه له چاکه و به خشش و که رهمی خوّیه تی.

نهیّنی ئهمهش لهوه دایه که ئه و په روه ردگاری به چاکه کار و به خشنده ده زانیّت، خوّشی به خراپه کار و که مته رخه م داده نیّت، وا داده نیّت که هه رکاریّك دل خوّشی ده کا و چاکبیّت ئه وه له فه زل و چاکه ی خوای گهوره یه، هه رکاریّکیش دل ته نگی بكا و خراپبیّت، ئه وه تاوانی خوّیه تی و له داد په روه ری خوای گهوره یه.

باسي غيسرهت

غیره تی سوپاسکراو به رانبه رخودا، ئه وه یه مرزق غیره تی هه بینت بی خوشه ویستی خوا به جوریک که که سی له گه آندا نه کات به هاوبه ش، یان غیره تی هه بینت له سه رئه وه ی که س نه توانیت کاره کانی لی گه نده از بکات، یان غیره تی هه بینت له سه ر کرده وه کانی هیچی بو غه یری خوا نه بینت، یان غیره تی هه بینت له سه رئه وه ی کاریکی وا نه کات خوا پینی ناخوش بینت له ریا و خوبایی بوون، یان غیره تی هه بین له سه رئه وه ی به خششه کانی خوای له پیش چاوبینت.

به کورتی نه وه یه: غیره تنکی وای هه بنت که وا بخوازنیت کار و گوفتار و کرده وه کانی، ههر هه مووی بق خوا بنت، ههروه ها غیره تیشی له سه رئه وه هه بنت که کاته کانی ته نها له په زامه ندی خودا سه رف بکات، نه مه غیره تی به نده یه به رانبه ربه خوا له سه رئه وکارانه ی نه نجامی ده دات بق په زامه ندی خودا.

به لام غیره تی خودا ئه وه یه په سه ندی ناکات روو له خوشه ویستی ئه و وه رگیرن بو خوشه ویستی هه ربویه شخوای بو خوشه ویستی، هه ربویه شخوای گه و ره له به ربویه تی خراپه ی حه رام کردووه، چونکه دروست کراوه کانی هه رهم موویان به ند و که نیز که ی ئه ون.

ئاويْتـــــهى دڵ٧٧....

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

هه رکه سیّك ریّزی خودای له دل دابیّت و بی فه رمانی نه کات، خوای گهوره ش به ریّزی ده کات له ناو دلّی خه لکی.

ئهگهر تۆوى خواناسى له زەويى دلدا چينرا، ئەوە خۆشەويستى خوا وەك درەخت له دلدا دەرويت، جا كاتيك ئەم درەخته پتەو بوو، ئەوە بەرى ملكەچى و بەندايەتى دەدات، بەردەوام ئەم درەخته ﴿ تُوَّتِى أُكُلَهَا كُلَّ حِينِ بِإِذْنِ رَبِّها ﴾ (إبراهيم: ۲۰)، واته: هەموو كات و دەميك بەروو بوومى خىزى دەبەخشيت بە فەرمانى پەروەردگارى.

یه که مجار خوای گهوره داوا له مرزق ده کات که لیّره وه ده س پیّبکات : ﴿آذَکُرُوا اللّهَ ذِکْرُ کَثِیرًا اللّهَ وَسَیِّحُوهُ بُکْرُهُ وَآصِیلًا ﴾ (الاحزاب: ٤١). واته : نهی نهو که سانه ی نیمان و باوه پتان هیّناوه زوّد یادی خوا بکه ن له به یانیان و نیّواران ته سبیحات و ستایشی خوا بکه ن.

پاشان که نهمه یان کرد ده که و نه پله ی ناوه پاست: ﴿ هُو اَلَّذِی یُصَلِّی عَلَیْکُمْ وَمَلَیْ عَلَیْکُمْ وَمَلَیْ مِنْ اَلظُّلُمُنِ إِلَی اَلنُّورِ ﴾ (الاحزاب: ٤٣)، واته: خوای گهوره خوی سلاوات و ره حمه تی خویتان هه میشه و به رده وام به سه ردا ده باریخنی، ههروه ها مه لائیکه ته کانی داوای لیخوشبوونتان بو ده که ن، بو نه وهی له تاریکیه کان ده رتان بکات و بتانخاته ناو نوود و رووناکیه وه.

دوای ئه وه ی نه م پله شیان بری ده که و نه پله ی کوتایی نه ویش نه وه یه خوای گه ورد ده نه وه یه خوای گه ورد ده نه درمووی: ﴿ تَحِیَّتُهُمْ یَوْمَ یَلْقَوْنَهُ رَسَلَمٌ ﴾ (الاحزاب: ٤٤)، واته: نه و روّ و که به دیداری خوا شاد ده بن، به سه لام کردن پیشوازیان لی ده کری.

فیترهتی مرؤهٔ وهك زهویه کی نهرم وایه چی تیا بچینی قبولی ده کات، ئه گهر دره ختی ئیمان و تهقوای تیا بچینی ئه و کات به رده وام شیرنایه تی ده به خشی، به لام ئه گهر ده رختی نه فامی و نه زانی تیا بچینی ئه و کات هه موو به ره که ی تال ده بیت.

بپوانه بۆ ئەم نموونەيە: پەرسىتش و بەندايەتى و گەشەكردنى و زياد كردنى، وەك نموونەى ناوك وايە كاتۆك دەيپوۆنىت، دەبۆت بە درەخت، پاشان ئەم درەختە بەروو بووم دەدات، ئىنجا كە دەيخۆيت ناوكەكە دەپوۆننيەو، بەم جۆرە ھەر جارۆك بەروو بوومەكە دەخورۆت ناوكەكە دەپوۆننىقەو، بەھەمان شۆوە گوناھىش ئاوايە، ئەگەر بۆت و كەسۆكى ۋىر بىربكاتەوە لەو نموونە يە تۆدەگات، ئەوەش بزانە ھەر كاتۆك چاكەيەك ئەنجام دەدەى لە پاداشىتى ئەو چاكەيە چاكەيەكى تىرى بەدوادا دۆت، ھەر كاتۆكىش خراپەيەك ئەنجام دەدەى لە سىزاى ئەو خراپەيە خراپەيەكى تىرى بەدوادا دۆت.

سهیر لهوهدانیه که تن وهك بهندهیهك خودا دهپهرستی و ملکهچی بن دهکهیت و له فهرمانهکانی بی تاقهت نابی چونکه تن ئاتاجی ئهو زاتهی، به آم سهیر لهوه دایه خودا که پادشای ههموو جیهانه تنی وهك بهندهی خنی خنش دهوی و به ههموو جنریک بهخششت لهگه آدا ده کات بی ئهوی ئاتاجی تنی بهنده بیت.

که وابنت: ئه وه نده سه ربه رزیه تبه سه که تن به نده ی ئه و زاته ی، ئه وه نده شانازیه ش به سه که ئه و زاته په روه ردگاری تن بیّت.

خوّت بپاریّزه له گوناه چونکه گوناه مروّهٔ بیّ ریّز دهکات ههر وهك (ابلیس) که له ناو مهلائیکه ته کان به ریّز بوو، به لام که خوای گهوره پیّی فهرموو: ﴿اَسْجُدُوا﴾ (البقره: ۳٤). تهنها ئه و سوجده ی نهبرد بوّیه بیّ ریّز و زهبوون بوو.

خۆت بپارپیزه له گوناه چونکه دوات ده خات، ههر وهك خوای گهوره به ئادهمی فهرموو: ﴿اَسْكُنْ ﴾ (البقره:٣٥)، واته: جینشین به له به هشی گوناهه و ه ده رکران لیپهوه.

ئای ئەمە چ ساتیك بول كە ھەزار سال دلتەنگی جیهیشت كە بەردەوام بە فرمیسكی پەشیمانی دیری خەفەت باری دەنووسیت و بە ھەناسەی پەشیمانیەوه دەینیریت تاكو ئیمزای (فتاب علیه)ی بی ھات.

(ابلیس) زوّر دلخوش بوو به ده رچوونی ئاده م له به هه شدا، نه شی ده زانی دابه زینی ئاده م به رز بوونه وی به دوا دیّت، ده بینین چه ند جار خوای گهوره له باره ی ئاده مه وه فه رموویه تی: ﴿ إِنِّ جَاعِلٌ فِی ٱلْأَرْضِ خَلِیفَةً ﴾ (البقره: ٣٠)، واته : من جینشینیك له سه ر زه ویدا دروست ده که م.

به رانبه ر به تنوش ئه ی (ابلیس) فه رموویه تی: ﴿ قَالَ اَذْهَبْ فَمَن بَبِعَكَ مِنْهُمْ ﴾ (الاسراء: ٦٣)، واته: برق چی ده که ی بکه، تنو و ئه وه ی شوینی تنوش ده که ویت، دوزه خی پی پر ده که مه وه.

ته وه ی به سه رئاده مدا هات سه لماندنی بوونیه تی، ده بینین پیغه مبه رگی ده فه رمووی: ((و الذی نفسی بیده لو لم تذنبوا لذهب الله بکم و لجاء بقوم یذنبون و یستغفرون فیغفر لهم)) (۱) واته: سویند به وه ی گیانی منی به ده سته، نه گه ر هه رهیچ گوناه نه که ن، نه وه خوای گهوره لاتان ده بات گه لیکی تر دینیت که گوناه بکه ن و داوای لیبووردن بکه ن خواش لییان ده بووریت.

ئهی ئادهم دلگیر مهبه که پیم فهرمووی: (له بهههشت دهرچی) چونکه من ئهو بهههشتهم بی تی و نهوه چاکهکانی تی دروست کردوه.

ئهی ئاده م بی تاقه ت مه به له وهی هه له ت کرد و پینت هه لخلیسکا، چونکه ده ردی خو به گهوره به ر: خوای گهوره ده ردی خو به گهوره به ر: خوای گهوره ده فسه رمووی: ﴿وَعَسَى آن تَكْرَهُوا شَيْعًا وَهُو شَرِّ لَكُمْ وَعَسَى آن تُحِبُوا شَيْعًا وَهُو شَرِّ لَكُمْ وَعَسَى آن تُحِبُوا شَيْعًا وَهُو شَرِّ لَكُمْ

⁽۱) صحيح: رواه مسلم (۲۷٤٩).

لَكُمُ وَاللّهُ يَعَلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُوكَ ﴾ (البقرة:٢١٦)، واته: زوّر جار ئيّوه شتيكتان پئ خوشهو پئ خوش نيه كهچى خيرى بو ئيّوه تيايه، زوّر جاريش ئيّوه شتيكتان پئ خوشهو كهچى خيرى بو ئيّوه تيا نيه، خواى گهوره دهزانيّت خيّر لهچى دايهو له چى دانيه.

ئهی ئادهم ترّم له به هه شت ده رکرد وه نه بیّت برّ که سیّکی ترم دروست کردبی، به لکو برّ ئه وه یه تاکو بیرازینمه وه برّت، به نده کانم تیبکوشن و کوش بکه ن بر ئه م به لکو برّ نهم شه نیم نه نه م بیرازینمه وه برت، به نده کانم تیبکوشن و کوش بکه ن بر نهم شه سیرده: ﴿ نَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفَا وَطَمَعًا ﴾ (السبده: ۱۲)، واته: راکیشان و حه سانه وه یان که مه، به لکو زوّر خه ریکی نویّر و به ندایه تین، ده ترسن له په روه ردگاریان و لی ی ده پارینه وه به نومیّدی نه وه ی به مه شه تیان پی که رم بکات.

سویند بهخوا لهکاتی گوناه و بی فهرمانی خوا مرؤشی سهربهرز هیچ شتیك سوودی پیناگهیهنیّت، ههر وهك (ابلیس) له نیّوان مهلائیکهتهکاندا سهربهرز بوو، بهلام که خوای گهوره پیّیانی فهرموو: سوجده بهرن بی نادهم ههموویان سوجدهیان برد جگه له (ابلیس) نهبیّت نهو سوجدهی نهبرد، بیّیه سهربهرزیهکهی سوودی یی نهگهیاند.

له کاتی گوناه و بی فه رمانی خوا مرؤثی به پیز هیچ شتیک سوودی پیناگه یه نیت، هه روه ک خوای گهوره ناده می فیره هه موو شتیک کرد، چونکه بی فه رمانی خودای کرد پیزی زانسته که ی سوودی پینه گه یاند.

اُله کاتی گوناه و بی فهرمانی خودا، مشت و مری مروّق بی سووده، ههر وهك (ابلیس) کاتیّك بی فهرمانی خوای کرد مشت و مری لهگه لا خوای گهوره ده کرد و خوای گهورهش پینی فهرموو: نهی نیبلیس نهوه چی نه بهیشت و نایه لیّت سوجده بهریت بو نهو که سهی که به دوو ده ستی خوّم دروستم کردووه ؟! له کاتی بی فهرمانی خوا فه خر و شانازی مروّق سوودی نیه ههر وه ک خوای گهوره ده فه مرمووی: ﴿وَنَفَحُتُ فِيهِ مِن رُّوحِی …﴾ (الحجر: ۲۹). که نهمه شانازیه بی نادهم، به لام له کاتی بی فه رمانیه کهی کرد نهمه سوودی پی نه گهیاند.

ئاويتـــهى دڵناويتـــهى دل

(على)ى كورى (ابى طالب) ـ (سلمان)ى كورى (الاسلام)

نهی (محمد) شخ تق (ابو طالب)ت دهویّت، نیّمهش (سلمان)مان دهویّت، (ابو طالب) نهگهر پرسیار له ناوی بکریّت دهلیّن: ناوی (عبد المناف)ه، گهر پرسیار لهرهچهله کی بکریّت نهوهی هوزیّکی ناوداره که شانازی پیّوهده کریّت، گهر پرسیار له سهروهت و سامانی بکریّت کابرایه کی دهولهمهنده و به چهندان حوشتری ههیه.

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

- تاگاداربه گوناه وهك برين وايه، جارى واش ههيه برين قول دهبيت مرؤفه كه ده كوژيت.
- نهگهر عهقلت له ژنیر دهستی ههوا و نارهزوات دهرچوو، نهوکات وهك پادشای دهولهتی لیدیت لهسهر ئهندامه کانی لاشهت.
 - ئەگەر چوويە ژنىر ركىنفى ئارەزوت، ئەوە بزانە تەمەنت دۆراندووە.
- ئەگەر چاوت بە نەزەرىكى حەرام كەوت، ئەوە بزانە پىيش ھاتى جەنگە
 ئاگادار بە لە ناوت دەبات، جا بۆيە چاوت بيۆشە لەو حەرامە.
- مرۆڤ ئەگەر لە ناو دەرياى ئارەزوات رۆبچێت ئەو تىا دەچێت، خراپترین شت بۆ مەلەوان چاو كردنەوەيە لە ناو ئاودا، لە ناو دەرياى ئارەزواتىشدا ھەر كاتێك چاوت كردەوە زیانت یێ دەگات.
- چەند جار جووتىار كۆلگەى لۆكردۆتەرە وايزانىدە پى گەيشتوە كەچى
 يۆنەگەيشتورە.
- زووکه نه فسی خزت بکره وه به کارووبار و کرده وه ی چاك، چونکه ئیستا
 بازار کراوه یه که دنیایه پاره شت له دهست دایه که توانای به ندایه تیه ...
- مرۆق دەبۆرژى و خەوى ئارەزوات دەيگرىت، بەلام مرۆق دەبىت خەوخىش نەبىت، چونكە ئىشكگرەكانى شار بانگ دەكەن: بەيانى نزىك بورە.

مهبهست لیرهدا ئهوهیه که مرزق بی ناگا دهبی و تووشی ناره زووات دهبیت وهك چون مرزق بی خهود دهبیت وه ک چون مرزق بی خوای گهوره چه ند پیغهمبه ری بی ناردووه تاکو ناگاداری بکهنه وه لهو پوژه ی دیت که قیامه ته وهك نیشکگره کهی شار که بانگ ده کات: به یانی نزیك بووه .

- رووناکی عهقل دهدرهوشینتهوه له نیو تاریکایی نارهزوواتدا، جا مرؤفی ژیر
 به رووناکی عهقل کار و کردهوه چاکهکان دهدوزینتهوه.
- خۆت پزگارکه لهم دنیا پپ له ئارەزووات و ناخۆشه، خۆت ئامادەکه و
 پووبکەرە مالیّکی فراوان که ههموو شتیّکی تیایه نه چاو بینیویهتی و نه گویش

ئاويّتـــهى دڵمى د ل

بیستوویهتی، ئا لهو بهههشته دا چی داوابکه ی دهستت دهکه ویّت، ههر شتیّکیش له لات خوّشه و پست منت هوّگرته.

نهی نه که که که که نه نه نه نه نه نه نه نه نه و نه و نه نه و نه نه و نه نه و نه

که مورف ناگاداریه و هیز بده به خوت بیتاقه تی رووت تینه کات تی ده زانی له سه رینگای کینی؟! تی له سه رینگایه ک ده روی که ناده م تیای ماندوو بوو، رینگایه ک که نوح له پیناو گهیاندنی نه م رینازه ره نجی زوری کیشا، رینگایه ک (ابراهیم) له پیناویدا فریدرایه ناو ناگر، رینگایه ک (اسماعیل) له پیناویدا گیانی خوی له سه ری ببرینت، رینگایه ک که (یوسف) له پیناویدا فروشرا به پاره یه کی که م، چه ند سالیش له به ندیخانه مایه وه، رینگایه ک (زکریا) له پیناویدا به مشار کرایه دوو له ت، رینگایه ک (یوسی) له پیناویدا سه ریرا، رینگایه ک (ایوب) له پیناویدا به مشار کرایه دوو له ت، رینگایه ک (داود) له پیناویدا شهریزا، رینگایه ک (ایوب) له پیناویدا به نه خوشی تاقی کرایه وه، رینگایه ک (داود) له پیناویدا فرمیسکی زوری ره شت، رینگایه ک (عیسی) له پیناویدا بین هوگری رینی کرد، رینگایه ک (محمد) نیستان له پیناویدا نازاری له سه ر چیزت، که چی توش ده ته ویت نه و رینگایه به گالته بری.

فیتره ی مرؤهٔ وه ک چرایه کی پرشنگدار وایه بن مرؤه، ئه و فیتره ته پاکه رنیی
 چاکه به مرؤهٔ پیشانده دات پنش ئه وه ی شه رعی خواشی بن بنت.

 ⁽قس) کابرایه کی چاو ساغ بوو پێغهمبهریشی نهدیبوو، به لام (أبن أبي)
 کافر بوو که چی نوێژیشی لهگه ل پێغهمبه ردا ده کرد له مزگهوتدا.

○ زۆر كەس ھەيە ئاويكى زۆرى لە بەردەستدايە كەچى خەرىكە لە تينا
 بخنكى، _ مەبەستى ئەرەيە زۆر كەس ھەيە ئەم ئىسلامە پاكەى پىگەيشتوە،
 بەلام رەرى ناگرىت _ .

خۆشەويستى بۆ پيغەمبەرى خودا

الى كم حسبها تشكر المضيقا أثرها، ربما وجدت ضريقا

واته: تاکو کهی خوّت بهنده کردووه، دهی هیمهت بکه بوّ ریّگای دهربازبوون. بهمامی گوت: مامه زوّر دهمیّکه چاوه پوان بووم که موسلّمان بیت، به لاّم هیچم لیّ به دی نه کردی.

له وه لامدا مامی پنی گرت: کوره تیو نه کا موسلمان بوبی.. سویند به خوا نه گهر موسلمان بوبیت، هه موو نه و شتانه ی که پنیم به خشیویت لیّت ده سنینمه وه، (دو البحادین) که نه مه ی بیست ده نگی خوشه ویستی بو پیخه مبه رسی البحادین که نه مه ی بیست ده نگی خوشه ویستی بو پیخه مبه رسی الله الی به رز بو و گووتی:

والله عنيني (محمد) الله خوشه ويستتره له ههموو دونيا و نهوى له دنيادا ههيه.

جا کاتیک خوی ناماده کرد بچیته خزمه ت پیغه مبه گی مامی هه موو جل و به رگه کانی لی سانده و ه ، بویه دایکی پوشاکیکی بو هینا و کردی به دوو پارچه ، یه کیانی و ه کو بیجامه له خواریم پیچا نه و هی تریشی و ه کو قه میس له سه ره و ه کالاند.

⁽۱) ذو البحادين: ناوى (عبدالله) كوړى (عبد نهم المزنى)بووه.

به لنی: ئهم لاوه بی نازه به خزمه ت پیغه مبه رسی گهیشت کاتیکیش بانگی جیها د رادرا به تامه زر قییه و هاری بوو که یه کیک بیت له کاروانی جیها د، چونکه که سیک حه زله شتیک بکات ریگای دووری تیا نابینیت.

جا که ئهم هاوه له بی نازه شههید کرا له کاتی له گۆپ نانی پیغه مبه رنگ ده یفه رموو: ((اللهم إني أمسیت عنه راضیا فأرضي عنه)) (۱) واته: خودایه من لیّی رازیمه، خودایه توش لیّی رازیبه.

(أبن مسعود) که گوێی لهم دوعایهی پێغهمبهر بووﷺ دهیگوت: (یا لیتني کنت صاحب القبر) واته: خۆزگه من له شوێنی ئهو مردووه بامایه.

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرين

- ئەگەر مرۆڤ ھێز بداته خۆى، دەگاته مەبەست و ئامانج.
- نهو که سهی به راست گزیانه ریده کات به رهو خواناسی کوسپی ریگای بن ناسان ده ننت.
- له رنگای دیندار و بهرهو خوا چوون مرزف تووشی چهندین ناخوشی دینت،
 تاکو راستگو و دروزن لیک جیا بیتهوه، جا نهگهر مرزف گویی نهدایه نهو ناخوشیانه، نهوه بوی دهبیته یاریدهدهریک بو گهیشتن به نامانجه کهی.

(١) بروانه: (الاصابه).

ئاو<u>ن</u>تــــهى دڵمى

نموونهى دنيا

ئهی مرؤقی ژیر ئاگاداریه، پۆیشتن بهرهو دنیا وهك پۆیشتنه له ناو ئاویکی ترسناکی پپ له دپنده، مهلهوانی کردن تیایدا، وهك ئهوه وایه مهلهوانی بکهی له ئاویکی ترسناك و پر له تمساح، ئهو شتانهی که مرؤق دلا خوش ده کات له دنیادا، ههمان شته مرؤق دلا تهنگ ده کات، پهیدابوونی ئیش و ئازار له دنیادا، به هوی خوشیه کانه وه ئهو ئیش و ئازاره پهیدابووه، دلا تهنگی له دنیا به هوی دلا خوش بوونه له دنیادا.

ئارەزوەكانى دنيا ھەمووى پازاوە و چاو پفێنن، بەلام ئەو كەسانەى بپوايان بە (الغيب) ھەيە، لە ئاسىتى ئەو ئارەزواتانەدا چاو دەنوقێنن، كەچىى ئەو كەسەى لە ئاسىتى ئارەزوەكاندا چاو ناپۆشى دل تەنگ و زەرەر مەندە، جا خواى گەورە لە بارەى بروادارەكاندە و دەفسەرمووى: ﴿أُولَتِكَ عَلَىٰ هُدُى مِن رَبِهِمٍ وَأُولَتِكَ هُمُ ٱلْمُغْلِحُون بالبقرە:٥)، واتە: ئەواندى لەسدى رىڭاى راسىتى پەروەردگاريانن، ھەر ئەوانىش سەرفراز و سەركەوتوون.

به لام خوای گهوره لـه باره ی خراپه کانه وه ده فـه رمووی: ﴿ كُلُواْ وَتَمَنَّعُواْ قَلِيلًا إِنَّكُمُ مُحَرِّمُونَ ﴾ (المرسلات: ٤٦)، واته: بخون و که میّك رابویّرن ، به راستی نیّوه تاوانبار و تاوانکارن. به لیّ: خواناسان که دهزانن مانه وه له دنیادا بن ماوه یه کی که مه، بنیه ناره زووی خویان ده مریّنن بن ئه وه ی له دوا پوردا سه رفرازین، جا له خهوی بی ناگایی خه به ریان ده بیّته وه، نه وه زور به تامه زروّییانه وه پوو ده که نه خواناسی، نه وکات ژیانی تالیّان به خواناسی شیرین ده بیّت، ریّگای دووریان پی نزیك ده بیّت.

خــوای گــهوره دهفــهرمووی: ﴿هَلَذَا يَوْمُكُمُ ٱلَّذِی كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴾ (الانبیاء:۱۰۳)، واته: نهمه نهو رفزهیه که کاتی خوّی به لینتان پیدرابوو، نیوه نیتر رزگارتان بوو له تهنگانه و ناخوشی.

ئاوێتـــهى دڵ

سهیره.. به راستی سهیره

به لکو له وهش سهیر تر ئه وه یه که تق ده زانی له هه موو شتیکدا ئاتاجی خواییت، که چی تق پووی لی وه رده گیری و پووی تیناکه ی، ئاره زووی ئه و شتانه ده که ی که دوورت ده خاته وه له خوا.

ئه نجام دەرى حەرام

مروَّهُ که روو دمکاته حمرام له دوو ریّگاومیه:

یه که م: (سوء ظنه بربه) واته: گومانی خراپ دهبات به پهروه ردگاری، که وا ده زانیت گهر گوی پایه نی خوا بکات و واز له و حه رامه بینیت، نه و کات نه و شته ی له ده ست ده چیت، خواش چاکتر له م حه رامه ی پی نابه خشی.

دووهم: ئه و گومانه خراپه نابات به پهروه ردگاری، چونکه ده زانیّت هه ر که سیّك گوی پایه لی خوا بکات، له به ر خاتری خوا واز له شتیّك بهیّنیّت، ئه وکات خوای گه وره له و شته ی چاکتر پی ده به خشیّ، به لام پوو ده کاته حه رامه که چونکه له سه رحه رام ئارامی پی ناگیریّت و ئاره زوو به سه ریدا زالّه و ئاره زوو به سه رعمقلیدا زاله، جا مروّقی یه که م که پوو ده کاته حه رام له به رنه زانینیه تی، به لام مروّقی دووه م که رووده کاته حه رام له به رکه م ژیریه تی.

(یحیی)ی کوری (معاذ) دهفهرمووی: ههر کهسیک به دلّی نامادهوه داوا له خوا یکات، نهوه خوای گهوره رهتی ناکاتهوه.

ابن قیم ده لیّت: منیش ده لیّم: ئهگهر به بروا و نومیّدیّکی پتهوهوه و بهدلیّکی ناماده وه نزا بکات ئه وه گیراو ده بیّت. ئاو<u>ێت</u>ـــهى دڵئاو<u>ێتــــهى</u> دڵ

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

ئەوانەى كە چاو ساغ و هۆشىيارن، دەبىنن قامچى دنىيا بالى كىشاوە بەسەر خەلكەكەدا، نەفامەكانى خەلەتاندنەوە بە خۆشىيەكانى، دەبىنن شەيتان بالى كىشاوە بەسەر دلەكاندا، دەبىنن نەفسى خراپەكار بۆتە پادشاى لاشەكان.

بۆیه ئەوانیش روو دەكەنـه قـه لاى ملكهچـى و رووكردنـه خـودا، هـهر وهك چـۆن كۆيله كه ناچار دەكريّت روو دەكاته مۆلگهى گەورەكەى.

ئاره زووه کانی دنیا وه ك گانته و گه پ وایه، جا مرؤشی گهمژه و نه زان ته نها سه یری پووکاری دنیا ده کات، به لام مرؤشی ژیر و دانا ده زانیّت دوای ئهم خوشیانه چی پووده دات، بزیه خوّبان لی ده پاریّن.

چاو ساغان کاتیک که دهستیان بی ئاره زوات برد بویان ده رکهوت که ئهمه ته نهمه ته نهری باله فری بوون، ئه وکات لهمه به ست گهیشتن و ریگای راستیان گرته به ر.

دوو ریّوی به ته لهوه دهبن، یه کیّکیان بهوه ی تر ده لیّت: که ی پیّك ده گهینه وه؟ نهوه ی تریش ده لیّت: دوای دوو روّژی تر له ده باغ خانه پیّك ده گهینه وه واته: سهر ده بریّن و که ولّده کریّن.

سویند به خوا ئه و پورژانه ی دی و ده پوا وه ك خه و وایه، جا هه ولبده ن تیایدا سه رکه ون.

ئه و رۆژانهى دنيا كه رۆيشتن وهك خهون بـوون، ئـهو رۆژانـهى مـاوه ئاگـات لێـى بێت، كاتيش له نێوان ئهم دوانه به فيرۆ چووه.

ئەر كەسە چۆن سەلامەت دەبئت، كە ژنئكى ھەيە بەزەيى پى نايەتەوە، رۆلەيەكى ھەيە پاساوى بۆ ناھئنئتەوە، لە دراوسىئكەى دلنىا نەبئت، ھاورئكەى نامۆژگاری نه کات، شهریکه که ی راست گن نه بنت له گه لایدا، دووژمنه که ی سل ناکاته وه له دووژمنه یه نه نه نه بدات، دونیای رازاوه بن ی ناکاته وه له دووژمنایه تیدا، نه نه سی خرابه ی هانی بدات، دونیای رازاوه بن ی لاخراوه، ئاره زووی سه رشنتی، تو په یی، پازاند نه وه ی شه بتان بنی، بی هنری که هنرشی بن دینیت ... جا ئه گه ر پووی کرده خوا ئه وکان خوای گه و ره یارمه تی ده داو ئه و کارانه ی هه رهم مو و بن چاره سه رده بیت، به لام ئه گه ر پووی له خوا نه بو و خوای گه و رهش فه رامن شی ده کا و سه رگه ردان ده بیت.

پشتکردنه قورئان و سوونهت

ههر کاتیّك خه لّکی پشتیان کرده قورئان و سوونهت، حوکمیان بهم دووانه نهکرد، بروایان وابوو که پیّویستیان بهم دووانه نیه، رووشیان کرده بیّچوونی فلان و فلان و قیاس و ئیستعان و ووتهی زانایان، ئهوکات تووشی سهرگهردانی دهبن، دل تاریك دهبن، هزر گهنده ل و عهقل بیّگهن دهبن، تا وای لی دیّت ئهو کارانه به به دویاندا زال دهبیّت و کویّریان ده کات له ناست پاستی، تاکو وایان لی دیّت گچکه و گهوره لهسهر ئهمه پادیّن و به خرابهی نازانن، ئهوکات دهولهتیّکیان بی فهراههم دهیّت که بیدعه شویّنی سوونهت دهگریّتهوه، نه فس شویّنی عهقل دهگریّتهوه، گومرایی شویّنی هیدایهت دهگریّتهوه، ههواو ئاره زوو شویّنی ژیری دهگریّتهوه، گومرایی شویّنی هیدایهت دهگریّتهوه، نهزانی شویّنی زانین دهگریّتهوه، پیا شویّنی ئیخلاص دهگریّتهوه، ناموّرگیاری دهگریّتهوه، سیتهم شویّنی دادبه روهری ناموّرگیاری شهریّنی پاستگریی دهگریّتهوه، کهمتهرخهمی دهگریّتهوه، تاوای لیّ دیّت نهم شانه بال دهکیّشتیّت به سه رخه لکیدا و دهبیّته یاسای دهولهت، که خه لکی پاپرسی پی ده کهن بینیت ئهمانه زال بوو باسای دهولهت، که خه لکی پاپرسی پی ده کهن به بینیت ئهمانه زال بوو بهسهر دهولهتادا و نالای شه کایهوه، ئه و کات سویّند به خوا مردن خوّشتره له ژیانی شار، ژیان له گه ل درنده نارامتره لهم ژیانه.

به لیّ: به هرّی سته می خراپه کارانه وه فه ساد له زه وی و ده ریادا بیلاو ده بیّته وه ، ئاسمان تاریك ده بیّت، زهوی گوزه رانی تیّك ده چیّت، خیّرو به ره که ت نامیّنیّت، درینده له به ین ده چیّت، به هرّی سته می خراپه کارانه وه ژیان تیّك ده چیّت، روونا کی پیّژ و تاریکی شه و له به رئه م کاره قیّزه وه نانه هاواری لی هه لاه مستی و ده ست ده کات به گریان، له به رزوری کاری خراپه و به دکاری مه لائیکه تی پیّك گهیشتو و رکرام الکاتبون) سکالا ده که ن له لای په روه ردگاریان.

سویند بهخوا ئهم خراپه کاریه وهك ههوریکی رهش وایه که ناگادارمان

ده کاته وه، وا لافاویکی پر له سزا له پیوهیه، ناگادارمان ده کاته وه به و تاریکاییه که سزای به دواوهیه.

جا کهوابوو زووکهن خوتان رزگار کهن لهم لافاوه به ته و به یه یه پراستگریانه تا کات ماوه و ده رگای ته و به دانه خراوه، ئیوه وه که نه وه وانه که له به رده رگایه ک پراوه ستاون نزیکه دابخریّت، وه کو ئه وه وانه که مامه لهی (الرهن) تان کردوه که چی نزیکه کاته کهی نه مینیّت که چی نزیکه له کار بک هون: ﴿وَسَیَعَامُ الَّذِینَ ظَلَمُوا اَی مُنقَلَبِ یَنقَلِبُونَ ﴾(السشعراء: ۲۲۷)، واتسه: سه رئه نجام ئه وانه ی سته میان کردووه ده زانن که به چ تیک شکاوییه ک ژیره و ژوور ده بن و تیا ده چن.

ئاوي<u>نت</u> هى دلناوي<u>نت مى د</u>ل

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

ئه مرق نه فسی خقت بکپه وه ـ به کاروو کرده وه ی چاکه ـ چونکه بازار کراوه یه ، پاره ش هه یه و چهنگ ده که ویّت ، که ل و په لیش هه یه و هه رزانه ، چونکه پوژیک دیّت نهم بازا په داده خری و که ل و په لیش نامیّنیّت خوای گه وره ده فه رموویّ: ﴿ وَیَوْمَ وَیَعَشُ الطَّالِمُ عَلَى یَدَیْهِ ﴾ (الفرقان: ۲۷)، واته: ئه و پوژه سته مکار گاز له هه ردوو ده ستی خوی ده دات له په شیمانیدا.

اذا انت لم ترحل بزاد من التقى وأبصرت يوم الحشر من قد تزودا ندمت على أن لا تكون كمثله وأنك لم ترصد كما كان أرصدا

واته: ئهگهر بهبی تویشووی تهقوا گهشتی قیامهت دهست پی بکهی، جا که حهشر کران دهبینی ههیه تویشووی پییه، بزیه توش ئهوکات پهشیمان دهبیهوه که وهکو ئه و نهبووی.

کارکردنیّك که ئیخلاصی لهگهان نهبیّت و لهسهر ریّگای پیخهمبهر ﷺ نهبیّت، وه کو گهشتیاریّك وایه که تورهگهیه کی پیبی تورهگهکهی پر کردبیّت له خوّل، ئهم گهشتیاره هیچ سوود لهمه وهرناگریّت جگه له ماندوو بوون.

ئهگەر دلات پر بوو له غهم و خەفهتى دنيا، وه له خۆراك پيدانيشى كەمتەر خەميت كردبوو، كه ئيمان و زكر و يادى خوايه، ئهوكات تى وەكو ئهو گەشىتيارە وايت كه ولاغهكهى باريكى زۆرى لى بار دەكات، كەچى ئالىكى چاكى پينەداوه، جائە ولاغه چونكه تيرنهكراوه هەر كاتيك پەكى بكەويت له پەك دەكەويت.

ههر كهسنك شيرينى ئيمان بزاننت، ئازارى ئارامگرتنى لهسهر سووك دهبنت.

ههر کهسیّك شیرینی عافیهت وئیمان بزانیّت، ئهوكات ئازاری ئارامگرتنی لهسهر سووك دهبیّت.

گیرۆدەی داوی نەرىت بووی، ئەگەر بنتوو ھىمەت بدەيتە خۆت گومانى تىا نىيە سەردەكەويت.

جیاوازی ئیمانداری راستگل له خه لکی له هیمه ت به رزیه که ی دایه، نه ك له رهنگ و روویدا.

جیاوازی نیّوان تیّ و ئیمانداری سهرفراز چیایهك له ئارهزواته، ئهوانه پیش ئارهزوات كهوتوونه، به لاّم تیّ دوای ئارهزوات كهوتویته، كهواته تیّش وابکه بهوان دهگهیت.

دنیا وهکو گزرهپانی پیشبرکی وایه، که خه لکی به پیاده و به سوار پیشبرکی دهست پی دهکهن، جا تزروخون له گزرهپانه که به رزده بیته وه به جزریك گزرهپانه که پر ده بیت له تزر وخول، ئه وکات براوه تیایدا وون ده بیت، به لام له پاشان که تزر و خوله که دامرکایه وه ئینجا ده زانن کی براوه یه.

ئارەزوات وەك دەنكە گەنمىك وايە لە ژىر تەلە دابىت، جا بىر بكەوە چۆن گيانىدارىك بە تەلەوە بىت سەردەبرىت، تىزش ئەگەر بە تەلەى ئارەزوات بى دەفەوتىي، ئەگەر وا بىربكەيەوە ئەوكات ئارامگرتنت زۆر لا ئاسان دەبىت.

رەزىل مرۆۋىكى فەقىرە، كەچى وەكى فەقىر لەسسەر ھەۋاريەكەي پاداشىت وەرناگرىت.

جگه له گهورهکهت داوا لهکهس مهکه، چونکه کویله له کهسیکی تر داوا بکات جگه له گهورهکهی به سهریدا ده شکیته وه.

مانه وه به تهنها بق ئه وه ی زکر و یادی خوا بکات هوگری به مروّ ده به خشیّت. واز بیّنه له وه ی لیّت جیاده بیّته وه، هوگریه به وه ی که لیّت جیا نابیّته وه.

گۆشەگىرى مرۆقى نەزان گەندەلىيە، بەلام گۆشلەگىرى مرۆقى زانا خۆراكە بۆ ھىزرى.

ئهگهر عهقل و یهقین پیکهوه گزشهگیر بوون، فکریش ئامادهبوو ئهوکات ووتوویژ دهستپیدهکات.

ئەگەر دووژمنەكەت پىنى گووتى گەمىژە، واى پىي مەلىوە ئەگىنا ئەويش وا دەلىنتەوە.

که بهزهییت به نهفستدا دیّتهوه نیشانهی ئهوهیه که نهفست ناناسی، ئهگهر به چاکی بتناسیبایا، ئهوه سهرزهنشتت دهکرد و یارمهتیت نهدهدا.

توورهیی خوّت به زنجیرهی شارامی ببه سته وه، چونکه توورهیی وهکو سهگ وایه، نهگهر به رتدا ده روات و په لاماری خه لك ده دات.

ئهگهر (قدر)ی خوا وابوو مرزفین کامهران بینت، ئه وکات (قدر) توی کامهرانی له دلی نهم مرزفه دا ده چینینت، پاشان به ناوی (ترغیب) و (ترهیب) ناوی ده دات، پاشان چاودیری ده کاو نیشك گریکی زانستیشی بی ده گرینت، واته: به چاو ساغانه ریبکات، نابه م شیره به رینی ده کا.

ئهگهر له گیرژاوی تاریکایدا ئهستیرهی هیمهتت درهوشایهوه، پاشان مانگی عهزیمهتیش به دوای ئهو داهات و درهوشایهوه، ئهوه دلا به نووری پهروهردگاری پرشنگدار دهبیّت.

کاتیک شه و داهات خه و و بزرژان بال ده کیشیت به سه رخه لکیدا، به لام ئه و سه ربازانه ی له پیشه وه ن، که ناماده ن بز هیرش کردن، به و شه وه خه ویان له چاو تزراوه، جا له خوشیا بیت یا له ترسا، که چی سه ربازه بیناگاکان له پرخه ی خه ودان، نه گه رسه ربازه کان به جه رگ به زانه تییان کوشا، سه رده که ون به سه رسه ربازه که م ته رخه مه کان، که به یانیش دادیت غه نیمه ته کانیان دابه شده که نه به سه رخاوه ن به شه کان.

له دهرگای پهحمهتی پهروهردگار بده، ئهگهر دهریشی کردی بی نومید و بی تاقهت مهبه لهبهر دهرگاکه پاوهسته، سلا مهکه له نزا کردن و پاسا و هینانهوه بی ههلهکانت، ئهگهر چی چهند جاریکیش دووبارهی بکهیهوه، ئهگهر دهرگای نزا کرایهوه و نزای خهلکی وهرگیرا هی تو وهرنهگیرا، ههر سلا مهکه و بی تاقهت مهبه، به لکو زیاتر بهردهوامبه، وه کو مندالیّك به ملکهچی له دهرگا بده و دهستت پانکهوه و بلی هرتشمد گیران بی بکه.

ئەگەر پۆشاكى تەقوات پۆشا، ئەوە بە ئامانجت دەگەى.

گوناهو تاوان ریگره له بهرهکهتی کاسبیدا.

هەر كەسىنك ئەگەر بىھويت قەدرى چەندە لاى خودا، بابروانىت خودا فەرمانى بە چى پىدەكات ئەويش بەچى سەرقالە.

ببه به رۆلهى دوارۆژ، مەبە بە رۆلهى دنيا، چونكە مندال شوينى دايكى دەكەريت.

دنیا وهك كەلەشنكى بۆگەن وايه، كه شىزرىش بە كەلەشى بۆگەن رازى نىيە و نايخوا ئەى چۆن تۆ پىنى رازى دەبى.

دنیا خهیاله، به لام دوا پرز نیشتمانی راسته قینه یه، پیویستیه کانیش له نیشتمانی راسته قینه دهست ده که ویت.

تیکه ل بوون و دانیشتن لهگه ل هاوری و برادهر دوو جوّره:

یه کهم: داده نیشن و کوده بنه وه له سه رشتی تروهات و کات به فیرودان، جا ئه م جوّره یان زیانی زیاتره له سووده که ی، چونکه هه رهیچ نه بیّت دلّیان فه ساد ده بیّت و کاتیان به فیرو ده چیّت.

دووهم: دادهنیشن و کودهبنه و بن یارمه تیدانی یه کتر له سه رئه و هزکارانه ی مروّهٔ به ره و به هه شت ده بات، نامزرگاری یه کتری ده که ن له سه ر پنگای راستی نیسلام بن و له سه ری به رده وام بن و ئارامی له سه ربگرن، ئه م جزره یان زوّر به سووده، به لام جاری وا هه یه مروّهٔ له م جزره یان تووشی نه م سی به لایه ده بیت:

ئەرەيە كە قسە بۆ يەكترى دەرازيننەرە، كە ئەمـە بەلايـە ئەگـەر كـارى لەگەلـدا نەبيـت.

دانیشتنه که یان ده بنته قسه کردن له سهر شتی تریش زیاد له پنویست.

وای لیّدی نهم دانیشتنه دهبیّته شتیّکی عادهتی، مه بهستهکهی نامیّنیّت، که خیّ نامادهکردنه بیّ دواریّد.

ئاويتـــهى دڵ١٩٠

پوختهی قسان ئهوهیه:

تیکه لبوون و دانیشتن لهگهل خه لکیدا، یان ئهوه ته خوراکه و ئاودانه بو (النفس الامارة)ه واته: زیانت یی دهگه به نن.

یان خوراکه و ناودانه بو (النفس المطمئنة)ه واته: سودت پی دهگهیهنن، جا بهرههمه کهی به گویرهی خوراکه و ناودانه کهیه، نهگهر خوراک و ناودانه کهی چاك بوو نهوکات به روو بوومه که شی چاك و به سوود ده بیت، به هه مان شیوه روحی پاك چونکه نام فرگاری مه لائیکه ن له هزری خویدا ده چیننیت، نه وه پاکه.

وه رۆحى پیسیش چونکه ئامۆژگارى شەیتان له هزرى خۆیدا دەچیننیت، ئەوه پیسه، خواى گەورەش به حیکمهتى خۆى واى داناوه پاکهکان بن پاکهکان بن، پیسهکان بن.

١٠.....ئاوێتـــهى دڵ

ئاگات له گهورهیی خودا بیّت

هیچ شتیک له بوونه وه ردا نیه به ته نها به یه ک (سبب) کاریگه ربیّت، به لکو یه ک (سبب) کارناکات، مهگه ربه پالپشتی (سبب) یکی تر نه بیّت، ریّگری کاریگه ریه که نه میّننیّت، نه مه له و (سبب)انه یه که به چاو به دی ده کریّت، له و (سبب)انه ی که نادیاره و مه عنه و یه که کاریگه ری خوّر بو گیاندار و رووه ک نه مه له سه ر چه ند (سبب)ی تره و ه و هستاوه، له شوینی و ه رگرتن، چه ند (سبب)ی ک پالپشتی نه م (سبب) ه ده که ن.

ههروهها مندال بوون پهیوهسته به چهند (سبب)وه جگه له جووت بوونه که، به ههمان شیّوه ههموو (سبب) و (مسبب)یك بهم شیّوهیه، جا نهو دروست کراوانه ی که تنی که دوترسی و داوای لیّده کهی به شیری کهمه له (سبب) به تهنها کاریگهری نیه جگه له خوای گهوره و بالا دهست نهبیّت.

که واته ناگونجیّت داوا و ترسان له غهیری خوا بکهیت، نهمه به لگهیه کی پیشنه که ترس و داوا کردن جگه له خوای گهوره شتیّکی پوچه له، نهگه رگریمان نهو (سبب)ه به تهنها کاریگهره، نهوه ده کات (سبب)که له غهیری نهوه وهیه لهو نیه، هیچ هیّزیّکی نیه کاری پی بکات، چونکه ههر هیّزو توانایه که ههبیّت نهوه تهنها به خواوه یه ههر خودایه ههموو هیّز و توانایه کی بهدهسته، نا نهو هیّزو توانایه ی که مروّق لیّی ده ترسی و داوای ده کات له راستیدا بهدهستی خودایه.

چۆن له كەسنىك دەترسىنت و داواى لىدەكات كە ھىچ ھىز و توانايەكى لە دەست نايەت، بەلكى ترسان لە دروست كراوەكان و داوا لىنكردنيان (سېب)ىكە بى بى بەش بوون، و تووشى بەلا ھاتن بەوھى كە داواى دەكا و لى ى دەترسى، چونكە چەند لەكسىنى بىلا ھادى خواى گەورە ئەوھ بە پىنى ترسەكەت لەوكەسە، خودا ئەو

ئاويتـــهى دل

کهسهت بهسهردا زال دهکات، به پیّی داواکردنت له غهیری خوای گهوره نهوه بیّ بهش دهیی.

ئا ئەوە حالى خەلكيە بە گشىتى جا ھەر شىتىك خواى گەورە بيەويىت ببىيت ئەوە ھەر دەبىيت، ھەر شىتىكىش خواى گەورە بيەويىت نەبىيت ئەگەر چى ھەر ھەمۇو خەلكىش بىرى كۆك بن.

يەكتا پەرستى مرۆڭ رزگار دەكات

یه کتاپه رستی پزگارکه رو پشتیوانه بق دووژمنانی خوا و بق دوستانی خواش، ده بینین خوای گهوره دوژمنانی خقی له ناخوشی و نه هامه تیه کانی دنیادا پزگار ده کات نه گهر هانیا بق یه کتاپه رستی نه و به رن ﴿ فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلْفُلِّكِ دَعُواْ ٱللَّهَ مُغْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا بَحَنْهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ إِذَا هُمَ يُشْرِكُونَ ﴾ (العنكبوت: ٦٥).

واته: ههرکاتیّك ـ بی باوه پان ـ سواری که شتی دهبن، که مهترسی نوقم بوون و تیاچوون پوویان تی دهکات، به ملکه چی و به دله وه هانا و هاوار بی خوا دهبهن، به لام کاتیّك خوای گهوره رزگاریان ده کات لهم ناخوشییه، که دهگهنه و شکانی، له ریّبازی یه کتاپه رستی ده ترازیّن و هاوبه شی بی خوا بریار ده ده ن.

هه روهها یه کتاپه رستی پشتیوانیه بر دوستانی خواش، له ناخوشی و نه مامه تیه کانی دنیا و قیامه ترگاریان ده کات. جا بویه پیعه مبه ر(یونس) له ناوسکی حوتدا هانای بو نه و یه کتاپه رستیه برد، خوای گهوره ش له ناو نه و هه مووتاریکاییه دا رزگاری کرد..

دەبىينىن شوينكەوتوانى پىغەمبەران كاتىك ھانايان بىق يەكتاپەرسىتى بىردووە پزگارىيانبووە لىە سىزاى كافران لىە دنىيادا، وە پزگار بوونىه لىە ناخۆشىيەكانى دواپۆژىش، بەوەى كە خواى گەورە بەخششى زۆرى بىق ئامادەكردوون.

به لام (فرعون) له وکاته ی خه ریك بوو له ناوبچی هانای بی یه کتاپه رستی هیننا که چی هاناکه ی هیچ سوودی پی نه گه یاند، چونکه ئیمان هینان بی یارمه تیدان هیچ سوودی نیه، ئه مه سوونه تی خوایه له سه ربه نده کانی.

جا بۆیه دوعای تەنگانە بە يەكتاپەرستى خودايه، وەك دوعاكەی (يونس) كە لـه ناو سكى حوتەكەدا داوای پئ لە خوا كرد، دوعايەكى گيراوه.

گهورهترین و ناخزشترین تهنگی له شیرکهوه هه لده قولنیت، پزگاربوونیش لهم ناخوشیه به یه کتاپه رستیه جیگای نومید و مولکه و قه لا و هانای خه لکیه.. و بالله التوفیق.

ئاو<u>نت</u>ـــهى دڵناو<u>نتـــهى</u> دڵ

چیّژ وهرگرتن و حهزلیّبوون له شتیّك به گویّره ی خرّشهویستیه که ته بر نه و شده ، جا به گویّره ی خوّشهویستیه که ی هیّز و بی هیّز ده بیّت ، هه رکاتیّك خوّشهویسته که ی بیّ بیّ و به هیّز بوو ، نه وه تامه زروّی ده بیّت و حه زده کات زوو پیّی بگات ، مروّفیش کاتیّك شتیّکی خوّش ده ویّت نه گهر بیناسی و زانستی پیّی هه بیّت ، جا هه ر کاتیّك ته واو بیناسی و زانستی پیّی هه بیّت زیاتر خوّشی ده ویّت ، هه ر که سیّك نیمانی به خوا و ناو و سیفاته کانی و دینی خوا هه بیّت نیشتیاق و خوشه ویستی بی خوا زیاتر ده بیّت، حه زده کات زوو بگات به خزمه تی و بروانیته پووی خوا و گوی له و و ته کانی پابگریّت.

جا ههر ههموو خوّشی و ئاسوودهی و کامهرانیه که لهم خوّشیه وه ک دانوپه ئاویّه که نه نه نه ده دریایه که که وابوو که سیّک هوّشی له سهردا هه بیّت چوّن خوّشیه کی که م که له دوایدا نازاری به دوا دادیّت ده گوریّته وه به خوّشیه کی گهوره ی به رده وامی نه براوه ؟!

بزانه: مرؤق به گویرهی ئهم دوو هیزه هه لسوکهوت دهکات:

١_ العلم: زانست.

٧_ الحب: خۆشەويسىتى.

چاكترين و به سوود ترين زانستيش، زانسته به خوا.. چاكترين و به سوود ترين خوشه ويستيش، خوشه ويستى خوايه، خوشترين تام و چيزيش لهم دووانه دايه كه باسمان كرد.. والله المستعان.

ریگای گهیشتن به رهزامهندی خودا

ههرکهسیّك بیهویّت به سهرفرازی به خوا بگات و له دوا روّژیشدا کامهران بیّت، دهبیّت له دوو شتان خوّی بهند بکات:

یه کهم: خوّی به ند بکات بو نه نجامدانی نه و شتانه ی که خوا فه رمانی پی کردووه، واته: گویّرایه نی خوا بکات.

دووهم: خوّی به ند بکات له ئه نجام نه دانی ئه و شتانه ی که خودا قه ده غه ی کردووه، واته: بی فه رمانی خوا نه کات.

وهك ئهوهى زمانى بهند بكات و بيگريّتهوه لهو شتانهى كه سوودى پىيّ ناگهيهنيّت، زمانى بهند بكات و تهرى بكات به ويّردوو زكرى خودا و ئهو شتانهى كه ئيمانى زياد دهكات.

ئەندامەكانى بەند بكات لە گوناھ و تاوان، ئەندامەكانى بەند بكات لەسەر كردنى واجبات و سووننەتەكان، بەم شىيوەيە تاكو دەگاتە خواى گەورە با خىزى بەند بكات، ئەوكات خواى گەورەش پزگارى دەكات لەم بەندىخانەى دنىيا و دەيخاتە خۆشترىن و فراوانترىن شوين.

ئه وه ش بزانه: هه رکاتیک مرؤهٔ ئارامی نه گرت له سه ر به ند کردنی ئه م دووانه و پووی کرده پابواردن و ئاره زوان، ئه وه دوای پابواردنه که ی مرد و له دنیا ده رچوو به ند کردنه ناخ قشه که ی به دوادادیت که دوّزه خه به مشیّوه یه هه ده مریّت و ده رده چیّت له دنیا یان ئه وه تا پزگاری ده بیّت له به ندیخانه ی دنیا و به ره و خوّشی به هه شت ده پوات، یان له پابواردنی دنیا به ره و به ندیخانه ی دوّزه خ ده پوات. و بالله التوفیق.

تهقوا و رەوشت جوانى دوو شتى زۆر بەرزن

(ابن عون) بانگی پیاویکی کرد و پینی گووت: تهقوای خوا بکه، چونکه مروّقی به تهقوا ههرگیز ههست به وهحشهت و تهنهای ناکات.

(زید)ی کوری (أسلم) دەیفەرموو: هەر كەسىنك تەقواى خوا بكات خەلكى خۆشيان دەونت، ئەگەرچى دووژمنىشى بن.

(الثوري) به (لإبن ابی ذئب)ی دهفهرموو: ئهگهر تهقوای خوات کرد و له خوا ترسای، ئهوه خه لای خوا ترسای، ئهوه خه لای خوای گهوره. سوودت یی ناگهیهنی لای خوای گهوره.

(سلیمان)ی کوری (داود) ده فه رمویّت: ئه وه مان پیدراوه له وه ی خه لکی پینی دراوه و ئه وه شکی پینی دراوه و ئه وه شدی نه دراوه، زانیومانه له وه ی خه لکی ده یزانیّت و نایزانیّت، هیچ شتیّکمان نه بینیوه له ته قوای خوا چاکتر بیّت له په نهایی و ناشکرای، له داد په روه ری له تووره ی و ره زامه ندی، له هه ژاری و ده وله مه ندی.

له کتابی (الزهد)ی ئیمام أحمد هاتووه که خوای گهوره ده فه درویت (هه دروشت کراویک و پشتی پی ببه سبتی هویه کانی مروّقیک جگه له مین رووبکاته دروست کراویک و پشتی پی ببه سبتی هویه کانی ئاسمانه کان و زهوی لی ده گرمه وه ، جا نه گه در داوای شبتیکم لی بکات پینی نابه خشم ، نه گه در نزا بکات نزاکهی گیراو ناکه م ، نه گه در داوای لیبووردنم لی بکات لینی نابوورم .. هه در مروّقیکیش روو بکاته مین و پشتم پی ببه سبتی ، نه وه رزقی له ناسمانه کان و زهویدا زامین ده که م ، جا نه گه در داوای شبتیکم لی بکات پینی ده به خشم ، نه گه در نزا بکات نزاکه ی گیراو ده که م ، نه گه در داوای لیبووردنم لی بکات لینی ده بوورم).

دەبىينىن پىغەمبەر تەقوا و رەوشىت جوانى پىكەوە بەستۆتەوە، چونكە تەقواى خوا كىردن نىپوان بەنىدە خۆش دەكات لەگەل پەروەردگارى، رەوشىتى جوانىش نىپوان مرۆڭ خۆش دەكات لەگەل خەلكى..

که وابوو: ته قوای خوا کردن به نده خوّشه ویست ده کات لای خوا، ره وشتی جوانیش مروّق خوّشه ویست ده کات لای خه لکی.

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

له نیوان به نده و خوا و به هه شت پیگایه که هیه که به دوو هه نگاو ده بریت: هه نگاوی یکیشیان له خه لکیه، هه نگاویکیشیان له خه لکیه، هه نگاوی نه فسی دایده بریت له خوی و خه لکی، هه نگاوی خه لکیش، که مردنه. ده یگه یه نیت به خوا، که واته: ته نها روو له و شتانه بکه که ده تگه یه نیت به خوا.

بانگ بیّژیّك هاواری كرد هاوه لآن ﴿آقَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ ﴾(الانبیاء: ۱). وات. ا لیّییرسینهوهی خه لّکی نزیك بیّرتهوه.

دله كانيان له ترسا راچله كا، له ترسان ئاو له چاوانيان دههات

دنیا بن ئیمامی (علی) پازاندرابنوه، ئیمامی (علی)یش به دنیای دهووت: (أنت طالق ثلاثا لا رجعة لی فیك). واته: من تنم تهلاقدا سی به سی هیچ گه پانه وهشت بی نیه.

نووری حەق زۆر رووناكتره له نووری رۆژ.

رینگای به ره و خوا چون چوّله له و که سانه ی که گومانیان هه یه و شوینی هه واو ئاره زوواتیان که و توونن که بروایه کی ئاره زوواتیان که و توونن که بروایه کی پته ویان به ئیسلام هه یه و ئارامگرن له سه ریدا هه ر وه ك خوای گه وره ده فه رموی: ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَبِمَّةٌ يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُواً وَكَانُوا بِعَایِنَتِنَا یُوقِنُونَ ﴾ (السجده: ۲۶). واته: که ئارامگرتنیان کرده پیشه یان ئیمه ش کردمانن به پیشه وا، له و کاته ی دلنیایی و بروایه کی ته واویان هه بو و به ئایه ته کانی ئیمه.

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دلّناوي<u>ّتـــهى</u> دلّ

بروای پتهو رزگارت دمکات

له کاتی سه رهمه رگدا شه هاده ی (لا اله الا الله) کاریگه ری گهوره ی هه یه بن سرپینه وه ی گوناه و تاوان، چونکه له کاتی سه رهمه رگدا ئه و مرزقه به دله و ده لایت: (لا اله الا الله) ده زانیت ماناکه شی چیه، له کاتیک ئه م شایه تیه ده دات که ئاره زوه کانی هه مووی مردوه و سه رکه شی نه ماوه کاتیک خزی به گهوره ده زانی و سه رکه شی ده کرد، ئیستاکه ملکه چه و خزی به زهلیل و زهبون ده زانیت، چونکه هیچ ئومیدی به دونیا و ئاره زواتی دنیا نه ماوه.

ئیستاکه وا لهبه ردهستی پهروه ردگار و دروستکارو گهوره کهی زوّر به ملکه چییه وه وهستاوه به ئومیدی ئهوه ی لیّی ببوریّت و ره حمی پیّبکات، به بروایه کی پتهوه وه دوور له ههموو شیرکیّك رووی کردوّته خودا، ئه و شتانهی ههموو به لاوه ناوه که له دونیا پیّوه ی سه رقال بوو، ئیستاکه ههموو غهمی ئه و شویّنه یه که به ره و رووی ده روات که نازانیّت شویّنه کهی چوّنه.

جا بۆیه مرۆق له کاته دا پر به دله وه پوو ده کاته خوای گهوره به دل و لاشه ته سلیمی خوا ده بنت، به دل و لاشه وه ده لنت: (لا اله الا الله) که دلنی ته نها خوای گهوره ی تیایه، دلی خوی پاك کردوته وه له هه موو شتیکی تر.

بینگومان له کاته دا دلی پاك کردوته وه له دنیا، پووی کردوته پهروه ردگاری، ئاگری ئاره زواتی دامرکاندوته وه، ئومیدی به قیامه ته و ته نها ئه وی له به ر چاوه، دنیای پشت گوی خستووه له کاتیک دا ئه و شایه تی دانه که به دله وه ده یلیّت دوا کاریه تی ئه م شه ها ده یه گوناهه کانی له سه ر ده سریّته وه، به ره و په روه ردگاری ده بات، چونکه به شایه تی دانیکی دلسوّرانه به په روه ردگاری گهیشتوه، که به دل و لاشه نه م شایه تیه ی داوه. جا ئهگهر بنتو له کاتی سهلامهتیدا بهم شنوه ئهم شههادهی له دلدا بایه، ههرگیز هوگر و دلخوش نهدهبوو به خوشیهکانی دنیا، به لکی و دوکرده خودا، ههر بهخوا دلخوش دهبوو.

به لام ئه و له کاتی سه لامه تی به و شیّوه یه بروای پته و نه بووه ، به لکو ئه و له گه لا شه هاده ی (لا اله الا الله) دلّی پر بوو له ئاره زوات و خوّشویستنی دنیا ، نه فسی پرپووه له خه یا لات و شتی تر ، پووی وه رگیّراوه له خوای گهوره ، ئه گه ر بیّت و دلّی پاك بکردایه وه مییّوه یه ی له سه ره مه رگ دایه ، ئه و کات گوزه رانیّکی تری ده بوو جگه له و ژیانه ئاژه لیه ی ئیستای والله مستعان .

ئاويتــــهى دڵناويتـــهى دڵ

كارهكانت بسييره خودا

ئه و که سه چی به ده سته که نیّ چه وانی خوّی به ده ستی خوایه، دلّی له ژیّر دوو په نجه ی خوایه ویّن و مردنی به ده ست خوایه ، په نجه ی خوایه و به نجویله و وه ستان و کارو گفتاری به ویست و فرمانی خوایه ، هور جووله یه ده کات به فرمانی شهوه ، هه رکاریّك ده کات به ویستی شهوه .

که نه مانه هه مووی به ویستی خوایه سوپاسی ده ویّت، چونکه نهگه ر خوای گهوره نه و کارانه ی بسپیریّته خودی مروّقه که ، مروّقه که بی هیّزه و ناتوانیّت پای پهریّنیّت، نه وکات تووشی هه له و سه رگه ردانی ده بیّت، نه گهر نه و کارانه بسپیریّته که سیّکی تریش جگه له خودی مروّقه که ، ده کات سپاردوویه تیه که سیّکی بی هیّز که نه سوود و نه زهره ر و نه ژیان و نه مردن و نه زندووکردنه وه ی له ده سته ، نهگه ر خوای گهوره ش فه راموّشی بکردایه ، نه کاته دووژمن به سه ریدا زال ده بیّت و ده یکات به دیلی خوی.

جا بزیه نه و به نه ندازه ی چاو تروکانیکیش مرزق به بی خوای گهوره حالی پهریشانه، به لکو له گه لا همه موو هه ناسه یه کدا پیویستی به خودایه به نه ندازه ی گهردیله یه کیش بی خوا سه رگه ردانه، له کاتیکدا که به رده وام ناتاجی خودایه یکه چی له گه لا نه وه شدا پشتی تی ده کات و پووی لی وه رده گیریت و به گوناه و تاوان خودا له خوی توویه ده کات، له کاتیکدا له هه موو پوویه که وه ناتاجی نه وه.

پشت به خوا ببهسته، خوا فهراموّشت ناكات

ئهی مرؤشی بی ٹاگا تی خوت سه پقالکه به و کارانه ی که خوا فه رمانی پی کردووی بیکهی، خوت سه پقال مه که به شتیك که بوت دابین کراوه و دانراوه، چونکه خوای گه وره دوو شتی بوت بریوه ته وه:

کے ۔ پنق و پؤنی.

کے نهجهل و مردن.

ئهم دووانه مرۆشهکان بۆ يهكێكيان ههوڵ دهدن و لهوى تريشيان ڕادهكهن، كهوابوو پێويست ناكات مرۆش خۆى بۆ ئهم دوانه سهر قالا بكات، چونكه ههر كاتێك تهمهن مابێت، ئهوا پزق و پۆزى بهڕێوهيه بۆى، ههر كاتێكيش خواى گهوره به حيكمهتى خۆى دهرگايهكت لى دابخات، ئهوا به پهحمهتى خۆى دهرگايهكت لى دهكاتهوه.

وورد بهوه و بیر بکهوه له حائی ئهو کورپهلهی ناو سکی دایك، کاتیّك که خویّنه، خوای گهوره له یهك ریّگاوه خوراکی بو دهنیریّت که ریّگای ریخوّله که یه، جا که له سکی دایکی دهرچوو، ئهو ریّگایهی لیّ داده خریّت، که چی دوو ریّگای تری لیّ دهکریّته وه که لهویّوه خوراکی زور لهوهی پیشتری خوشتر و پاکتری بو دیّت که شیریّکی پاك و بی گهرده، جا که تهمهنی شیرخواردنیشی تهواو دهبیّت ئهو دوو ریّگایهی لیّ داده خریّت، به لام چوار ریّگای چاکتر لهوی پیشوتری لی دهکریّته وه، نهویش دوو خوراکه و دوو خواردنه وهیه، دوو خوراکه کوشتی گیاندار و رووه که، دوو خواردنه وه که مردیش ئهم چوار ریّگایه شی می ناوو شیر و شته به تام و لهزه ته کاران بیّت خوای گهوره چوار ریّگایه شی داده خریّت، به لام نهگهر له چاکه کاران بیّت خوای گهوره ههشت ده رگای به هه شته نه وکات به کامیاندا هه شت ریّگای بو ده کاته وه، که هه رهشت ده رگای به هه شته نه وکات به کامیاندا ده چیته ژوره وه، به م شیّوه یه خوای گهوره له دنیا هه ر شتیک له مرویشی

بروادار بستیننیته وه، نه وه له و چاکتر و باشتری پی دهبه خشی، نه مه ش ته نها بی مرؤفی برواداره، چونکه خوای گهوره شتیکی لی ده ستینیته وه بی نرخ بیت و نرخی نه بیت له بری نه ودا شتیکی به سوود و به نرختری پی دهبه خشی، به لام مرؤف چونکه چاکهی خوی نازانیت، به خشش و حیکمه ت و به زه یی خواش به چاکی ناناسیت، نازانیت سوود له و شته ی لیی سه ندراوه ته وه چیه و نه و شته ی بوی ناماده کراوه له باتی نه و چیه! به لکو نه و حه زده کات زوو شته که ی به ده ست بگات نه گه ربه نرخیش بیت، حه زله شتیك ناکات دره نگ به ده ستی بگات نه گه ربه نرخیش بیت، حه زله شتیك ناکات دره نگ به ده ستی بگات نه گه ربه نرخیش بیت.

نهگهر مروّق به دادپهروهرانه بروانیته شه و کارانهی خوای گهوره بو ده رده کهوییت که خوای گهوره له دنیادا ههر خوّشی و له زهتیکی لی بسینییته وه بو نهوه به نهوه به نهوه به تاکو چاکتری پی ببه خشیت، هه ر شتیکی لی ده سینییته وه، شه وه له فه ده به خاکتری پی ده به خشی، کاتیک تووشی نه هامه تی ده کات تاکو لینی ببوریت، کاتیک تاقی ده کاته وه بی نه وه ی پاکی بکاته وه، ده یمرینیت تاکو زیندووی بکاته وه و له م دنیایه دا پرنگاری بکات و بیگه یه نیته نامانج و به خششی خوی: ﴿ وَهُو َ الْنَیْکُلُ دَنیایه دا پرنگاری بکات و بیگه یه نیته نامانج و به خششی خوی: ﴿ وَهُو َ الْنَیْکُلُ دَنیایه دا پرنگاری بکات و بیگه یه نیته نامانج و به خششی خوی: ﴿ وَهُو َ الْنَیْکُلُ دَالِیّکُ وَلَا الله وَ الله و الله و پروژی به شوین یه کدا ریکه یخستوه، په نده بی که سیک که خوای گهوره شه و و پروژی به شوین یه کدا ریکه یخستوه، په نده بی که سیک که ده یه ویت یاده وه ری و ه ربگریت و ده یه ویت سوپاس گوزاری نه نجام بدات.

ده ف موی : ﴿ فَأَبَى ٱلظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴾ (الإسراء: ٩٩). وات، سته مكاران هه ر بریاری یاخی بوون و سه رکه شی و کوفریان داوه و هیچی تر. ١١٢ناوێته ي دڵ

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

ههر کهسیّك به راستی نه فسی خوّی ناسیبیّت سه رقال ده بیّت به چاکردنی هه له و عهیب کانی خوّی، عهیبی خه لکی له بیر ده کات، هه ر که سیّکیش به راستی په روه ردگاری خوّی ناسیبیّت، سه رقال ده بیّت به وه ی که چوّن په روه ردگار له خوّی رازی بکات و ببیّت به خوّشه ویستی خودا، نه وکات هه وا و ناره زواتی له بیر ده کات.

چاكترين كردهوه ئهوهيه به ئيخلاصهوه بيّت و دوور بيّت له خه لّكى و منه تيشى لهسه ر نهكهى.

زۆربەي خەتكى ئە سى رېگاوە تووشى دۆزەخ دەبن:

- ١٠ له ريّگاى گوومانه وه، كه وا له مرزة دهكات گومانى په ياكات له ئاينى خوا.
- ۲. له ریکای ئاره زواته وه، که وا له مرؤهٔ ده کات ئاره زوات و رابواردن پیش ره زامه ندی و گوی رایه لی خوابخات.
- ۳. له پیگای توورهییهوه، کهوا له مرؤهٔ ده کات به رده وام توو په بیت و خه لکی پقیان لی بیته و ه.

خرا په كۆ دەبيتەوە ئە سى بنچينە:

- ۱، الکبر: خق بهگهورهزانین، که ههر خق بهگهورهزانین بوو وای له نیبلیس کرد تووشی نهفرهتی خوا بیت.
- ۲. الحرص: سووربون لهشت، لهسهر ئهو سووربونه بوو واى له ئادهم كرد له
 بهههشت دهركرا.
- ۳. الحسد: ئیرهیی یان حه سوودی، ههر حه سوودی بوو وای له کورهکهی ئادهم کرد براکهی خوّی بکوژیت.

جا ههر کهسیّك خوّى لهم سیانه بپاریّزیّت نهوا له شهر و خراپه به دوور دهبیّت، چونکه کوفر له خوّبهگهورهزانیه و سهرهه لده دات، گوناح وتاوانیش له سوربوونه و سهرهه لده دات، خرایه و ستهمیش له حه سوودیه و سهرهه لده دات.

خوای گهوره به حیکمهتی خوّی ئهندامهکانی دهره وه ر و رووره وی لاشه ی مروقی ههر یه که و بو شتیک دروست کردوه، چاوی کردووه به نامیّریّک بو بینین، گویّچکه ی کردووه به نامیّریّک بو بینین، گویّچکه ی کردوه به نامیّریّک بو بون کردن، زمانی کردوه به نامیّریّک بو کارکردن، قاچهکانی کردوه به نامیّریّک بو کارکردن، قاچهکانی کردوه به نامیّریّک بو ناسینی یهکتاپهرستی، کردوه به نامیّریّک بو ناسینی یهکتاپهرستی، پوحی کردوه به نامیّریّک بو خوشهویستی خوا، عهقلّی کردوه به نامیّریّک بو بیرکردنه وه و وردبوونه وه کاری دین و دنیا و ههلبژاردنی کاری چاکه و بهسوودو به لاوه نانی کاری بی سوود.

خهسارهت مهندترین کهس ئهوه یه که سهرقاله به ههوا و نه نه خوّی ناگای له خوا نیه، له ویش زهره رمه ندتر ئهوه یه سهرقاله به خه لکی و ناگای له نه نه نه خوشی نه ماوه، له حه دیسی (أبي سعید)هاتووه ده نه رمووی: ((اذا أصبح ابن آدم فإن الاعضاء کلها تکفر اللسان، یقول: اتق الله، فانما نحن بك، فإن إستقمت استقمنا، و إن أعوج بت اعوج بنا))(()، واته: کاتیک ئاده میزاد به یانی ده کاته و ، هه موو ئه ندامه کانی لاشه ی ملکه چی زمان ده بن، هه موو ئه ندامه کانی لاشه ی به زمانی حال ده لین: ئهی زمان له خوا بترسه، چونکه ئیمه په یوه ستین به تووه، ئه گهر تق راست و راستگربیت ئه وکات ئیمه ش راست ده بین و کاری چاکه ئه نجام ده ده ده ین، به لام ئهگهر تق راست و راستگربیت ئه وکات ئیمه ش چه وت و له ویرده بین.

گووتراوه ماناى : (تكفر اللسان) واته: ئەندامەكان ملكەچى زمان دەبن.

⁽١) حسن: رواه الترمذي (٢٤٠٩)، ابن خزيمة في صحيحه، البيهقي في شعب الايمان.

ههر وهك ووشهى (تكفر) له حهديسيكى تريش هاتووه: (إن الصحابة لما دخلوا على النجاشي لم يكفروا له) واته: هاوه لآنى پيغهمبهر كاتيك چوونه كۆشكهكهى (نجاشي) مليان كهچ نهكرد بۆ (نجاشي) و سوجدهيان بۆ نهبرد، ههر لهبهر ئهم ملكهچ نهكردنهبوو (عمرو)ى كورى (العاصي)، به (نجاشي) گووت: (ايها الملك: انهم لا يكفرون لك) واته: ئهى پادشا، نابينى ئهوانه ملكهچى ناكهن بۆت؟! جا كه ئهندامهكانى لاشه ملكهچى زمان دهبيّت، چونكه زمان پۆسته و تهرجمانى دله و ويستگهيه له نيوان دل و ئهندامهكان.

که ئەندامهکانی لاشهش به زمان ده لین: (إنما نصن بك) واته: ئیمه به سایهی توّه پزگار دهبین و بهسایهی توّشهوه تی دهچین، جا بوّیه ده لین: (ئهگهر توّ پاست و پاستگوبیت ئهوکات ئیمهش پاست دهبین و کاری چاکه ئه نجام دهدهین، به لاّم ئهگهر توّ پاستگونهبی و چهوت و لهویّر بیت، ئهوکات ئیمهش چهوت و لهویّردهبین).

ئاو<u>يّت</u>ــــــهى دڵئاو<u>يّتــــــهى</u> دڵ

كامهراني دنيا و قيامهت

پێغهمبهرﷺ لهم فهرموودهیهدا، بهختهوهری دنیا و قیامهتی پێکهوه کێ کردوٚتهوه، که دهفهرمووێ: ((فاتقوا الله و أجملوا في الطلب))(۱)، واته: تهقوای خوا بکه، له دنیاش ههر شتێك دهکهی به جوانی و پوختی ئهنجامی بده.

مهبهست لهم حهدیسه ئهوهیه، به تهقوای خواکردن مرؤهٔ له قیامهت پزگاری دهبیّت و بهختهوه دهبیّت، له دنیاش مرؤهٔ ئاوا بیّت که به پوختی کارهکانی ئهنجامبدات و نه زیاده پوی نه کهم تهرخهمی له عیباده تدا نه کات، ئهوکات له دنیاشدا بهم کارانه ی به خته و هم دهبیّت.

جا به تهقوای خودا مروّق به ختهوه ری له قیامه ت به دهست دیّنیّت، به جوانی و پوختی ئه نجام دانی کاره کانیشی، ئارامی دل و لاشه سوور نه بوون له سهر دنیا و ماندوو بوون و کهله پهقی و ههولدان و نهگبهتی، خوّشه ویسستی دنیا و ههولدان بو دنیا به دهست دیّنیّت.

کهوابوو: ههر کهسیک له خوا بترسیت و تهقوای خوا بکات سهرفراز دهبیت و دهگات به خوش و نیعمه ته کانی به ههشت، ههر که سیکیش کاره کانی به جوانی و پوختی نه نجام بدات له دنیادا ده حه سیته وه له هه ولدان بن دنیا و پزگاری دهبیت له غهم و خه فه تی دنیا، شاعیر ده لیت:

قد نادت الدنیا علی نفسها لو کان فی ذا الخلق من یسمع کم واثق بالعیش أهلکته و جامسع فرقت ما یجمع واته: دنیا هاوار ده کات و ده لیّت: نای له وانه ی که ده بیستن، چه ندین که س

⁽۱) صحيح: رواه ابو نعيم في (الحلية:۲۷/۱۰ _ ۲۲).

له وانه ی که به دنیا دلخوش بوون به فه تاره م بردوون، چه ندین که سه روه ت و سامانیان کو کردوته و ه سامانه کانیان دام براندوون.

ئازارى قەرزدارى و تاوان

پێغهمبهرﷺ زوّر له نزاکانیدا خوّی دهپاراست له گوناه و له قهرزداری، چونکه مروّقی گوناهبار له دوا پوژدا زهرهرمهنده، مروّقی قهرزداریش له دنیادا زهرهرمهنده.

ئاويتـــهى دڵناويتـــهى دل

تهفسيرى ئايهتى ﴿ وَالَّذِينَ جَهَدُواْ فِينَا ﴾

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ وَٱلَّذِينَ جَهَدُواْ فِينَا لَنَهُ دِينَهُمْ سُبُلَنَاْ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ (العنكبوت: ٦٩)، واته: ثهوانهی كه له پیناو ئیمه دا و بـ قردامه ندی ئیمه هه ول و كوششیانداوه و خویان ماندوو كردووه، بیگومان ئا ثه وانه رینمونی ده كه ین بق ریگای راستی خومان، به راستی خوای گهوره له گه ل چاكه كارانه.

دهبینین خوای گهوره لیسره دا هیدایه تی به ستاوه ته وه به تیکوشان، هه رکه سیکیش هیدایه تیکی ته واو و پوخت درا بینت، نه وه جیها دیکی زوری کردوه، واجبترین و له پیشترین جهادیش جیهادی نه فس و ناره زوات و جیهادی شهیتان و جیهادی دنیایه.

جا ههرکهسیّك له پیّناوی خودا هه لسیّت جیهاد بکات لهگه لا ئهم چواره دا، ئه وکات خوای گهوره ش هیدایه تی ده دات بی سه ر پیّگای په زامه ندی خیّی ئه و پیّگایه ی ده یگه یه نیّته به هه شت، هه ر که سیّکیش واز بیّنیّت له جیهاد و پشت گویّی بخات، ئه وه به ئه ندازه ی که مته ر خه میه که ی هیدایه تی له ده ست ده چیّت.

(الجنید) له ته فسیر ئه م ئایه ته دا ده فه مرمووی: واتاکه ی ئه وه یه ئه وانه ی له پیناوی ئیمه دا جیهاد له گه ل هه واو ئاره زووه کانیاندا ده که ن به ته و به شیمانی، هیدایه تی سه رینگای ئیخلاصیان ده ده ین، ناگونجینت مرؤ قبیهاد له گه ل دووژمنی ده ره وه ی بکات، جا ده ره وه ی بکات تاکو جیهاد له گه ل ئه م دووژمنانه ی ژووره وه ی نه کات، جا هه رکاتیک سه رکه وت به سه ر دووژمنه کانی ناخی خزیدا ـ که باسمان کرد _ ئه وه به سه ریدا به سه ریدا زال ده بیت، هه رکاتیکیش دووژمنانی ناخی به سه ریدا زلل بن، دوره وه شبه به سه ریدا زال ده بن.

هەوڭدان بۆ بەدەست ھێنانى زانست

ههولدان و تیکوشان بی بهدهست هینانی زانست پلهیه کی زور به رزه و گهورهیه، چاکترین و به سوودترین زانستیش قورئان و سووننه و تیگه پشتنیکی چاك و دروسته لهم دووانه و زانست به و شتانه ی چهمکه کانی له سه ر نازل بووه.

خراپترین زانستیش که قوتابی خوی پیوه ماندوو بکات، زانستی بابه ته ناموّکانه، نه و بابه تانه ی که له لایه ن خواوه نازل نه بووه، زانستیکی سه رده میش نیه که سوود به خش بیّت، یان خوی ماندوو ده کات بو فیربوونی بابه ته نیختلافیه کان پوو ناکاته فه رمووده ی خوا به به لکو پوو ده کاته قسه ی فلان و فلان و شویّنی ده که ویّت، به هیچ جوریّکیش هه ولّنادات رای راست و دروست هه لبریّدیّت.

جا ئەمانە زۆر كەمن كە سوود لەم زانستەيان ببينن. پيرۆزتىرىن و باشىترىن كارىش، ئەو كارانەيە كە خوا پىنى خۆشە، چونكە ئەو كارانە مىرۆڭ خۆشەويست دەكات لەلاى خواو رىكىشە لەگەل دىن و دنيا.

خراپتیرین کاریش ئه و کارانه یه که دینداری به ناوی شتیکه وه دهکات، جا که بهندایه تی خوا دهکات بی مهبه ستی ختی ده یکات نه ک بی خوا.

جۆرى يەكەم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى خواى گەورەيە.

جۆرى دووەم: بەندايەتى خوا دەكات مەبەستى شتىكى ترى ھەيە.

ئاويتـــــهى دڵناويتــــهى دل

حالی زانای بی عهمهل

زانایانی به دکار به و ته کانیان خه لکی بانگ ده که ن بن به هه شت، به کاره کانیشیان خه لکی بانگ ده که ن بن د نزه خ

جا که به ووتهکانیان ده لین: خه لکینه پوو بکهنه به هه شت، کار و کرده وه کانیان ده لین: خه لکینه گوییان لی مه گرن، چونکه نه گهر بیت و راستگی بن خویان وه لامی خویان ده ده نه وانه خویان چاو ساغ و ریپیشانده ری کاروانه کان پیشانده ده ن، به لام له راستیدا وه ک چه ته یه ک وان له سهر رینی خه لکی و سهرگه ردانیان ده که ن.

چەمكىٰ ئە ژيانى پىغەمبەر

پینهمبه رسی کی ده رجو و له ژیر بالی دوژمن، جوه ژیر بالی سه رکهوتن، له که ناوی له ههمو کوچ و قوژبنیکدا به رز بنوه جا خه لکی که پوویان تیکرد سی جوّر بوون:

يهكهم: ئيمانداران كه ئيمانيان به خوا و پێغهمبهر هێنابوو.

دووهم: خۆيان تەسلىمى كردبـوو.

سنيهم: له ترسا هاتبوونه ژير بالي.

خوای گهوره ئارامگری له کیّلگهی دلّان ده چیّنیّت: ﴿فَأَصْبِرْكُمَا صَبَرَ أُولُواْ اَلْعَزْمِ ﴾ (الاحقاف: ٣٥)، واته: توش ههروه كو پیخه مبهره لی براو و نهبه زه كان، سووربه لهسه ركاره كه و خوّراگربه.

پێغهمبهرﷺ له کاتی فهتح کردنی (مکة)دا بهشێوهیهك چووه ناو (مکة) که کهس پێش ئهو و دوای ئهویش بهم شێوه نهچۆته (مکة)، هاوهڵان له (المهاجر) و (الانصار) دهورهیاندابوو که به ملکهچییهوه ملی پێگایان گرتبێوه بهر، هاوهڵان ههر کهسه کاری خێی بێ دیاری کرابوو، به کێمهل دههاتنه ژوورهوه، مهلائیکهت بهسهریانهوه بوو، (جبریل) هامووشێی دهکرد له نێوان پێغهمبهرﷺ و خوای گهورهدا، حهرهمی بێ پێغهمبهر ﷺ حهلال کرد که بێ کهسی تر جگه لهو حهڵڵی نهکردبوو.

كه ئه و پۆژه خۆشه به راورد دهكريت لهگه لا ئه و پۆژه ى ﴿ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ ٱلَّذِينَ كَمْرُواْ لِيُشِتُوكَ أَوْ يَعْتُمُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ﴾ (الانفال: ٣٠)، واته: بيته وه بيرت ئه وساخودانه ناسه كان ويستيان فيليكت لى بكه ن، يان به ندت كه ن، يان بتكوژن، يان ده رتبكه ن.

پینه مبه ریش به خوی و هاوه آه که ی کوچی کرد بو (مدینی) که چی پینه مبه ریش به سه رکه و تووی هاته و ه بو (مکة) بویه ملی که چک کرد بو شه و خوایه ی که سه ربه رزی کرد به سه ر دوژمنه کانیدا، نیستا به سه ری خستووه و کردوویه تی به سه ربه رزی

ئه وه ش (بلال) ه دوای ئه و روّ و تالانه ی که به هوّی گوتنی (أحد... أحد)وه پاکیش ده کرا به سه رئه و زهویه گهرمه دا، که چی ئیستا به سه ر (کعبة)دا سه رکه و توه و بانگ ده دات، خه لکیش له هه موو کوچیکه و ه پوویان تیده کرد و پول پوّل ده هاتنه ناو ئیسلامه و ه ، به لام پیشتر تاك تاك ده هاتن.

که پینهمبه ری سه رکه و ته سه رکورسی سه ربه رزی و سه رکه و تن اینی نه ها ته خواره و ه ، پادشاکان هه موو ملیان بی که چ کرد، هه ندیکیان کلیلی شاریان ته سلیم کرد، هه ندیکیان داوایان لیده کرد وازیان لی بینیت و ناشت بیته و ه له گه لیاندا، هه ندیکیان رازی بوون که (الجزیة)یان لی بسینیت، هیندیکیشیان خویان ناماده ی جه نگ کرد بو و .

به لىّ: پىێغەمبەرﷺ ئەو پەيامەى كە ئەمانەت بور لەسەر شانى رايگەيانىد و سەركەرتنى بە دەست ھىێنا، خواى گەورەش پىێى راگەيانىد: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحَامَٰبِينَا لَى فَتَحَامَٰبِينَا لَى فَتَحَامَٰبِينَا لَى فَتَحَامَٰبِينَا لَى فَتَحَامَٰبِينَا لَى فَيْغَرَلُكَ اللهُ مَا نَقَدَّمَ مِن ذَبْلِكَ وَمَا تَأْخَرَ وَيُتِيمَّ نِغْمَتَهُ, عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَطًا

مُسْتَقِيمًا اللهُ وَيَنْصُرُكَ اللهُ نَصَرًا عَزِيزًا الله (الفتح: ۱ - ۳). واته: ئهى محمد بيكومان ئيمه سهركه وتنيكى ديارو ئاشكرامان به تق به خشى تا خودا خوشبيت له تاوانه كانى پيشتر و داها تووت، تاكو نيعمه تى خوى به ته واوى بريد ژيت به سهرتدا، تا هيدايه تت بدات بق شوينكه وتنى راسترين ريكا, هه روه ها تا خودا به سهر دو ژمناندا سه ركه و تووت بكات به سه ركه و تنيكى بالا دهستانه.

ئینجا (جبریل) هاته خزمه پیغهمبه رنگ سه رپشکی کرد له نیوان مردن و ژیان، پیغهمبه ریش خزمه خوای هه لبژارد، چونکه تامه زرزی دیداری خوابوو،

ههر بۆیه بهههشتیهکان بۆپیشوازی رۆحی پیرۆزی خۆیان پازاندهوه نهك بهو شیوهیهی که تهشریفی هینایه (مدینة)، چونکه ئهگهر بیّت و عهرشی خوا بۆیهك له شویّن کهورهای کهورهی کهورهی دهبیّت به گهیشتنی روّحی پیروزی گهورهی دروست کراوان که محمده دهبیّت چوّن بیّت؟!

ئىاى لىەوەى كىە روو لىە پىغەمبەر ناكىات، ئىاى لىەوەى كىە لىە دەرگىاى پىغەمبەر نىلى لىەوەى كىە لىە دەرگىاى پىغەمبەر نىڭ ناوەستىت، لەمەودوا رۆژى حەشر دەزانى چى بەسلەرا دىيت: ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآيِرُ ﴾ (الطارق: ٩). واتىه: ئالەو رۆژەدا ھەموو نەينىيەكان ئاشكرا دەكرىن.

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵئاوي<u>ّتـــهى</u> دڵ

حالی له خوبای بووهکان

ئهی ئهو کهسهی که مهغرور بویته و دلّت به دنیاوه بهنده، ئاگاداریه و بزانیه (ابلیس)ی نهفرهتی لیّ کرا و لهو پلهوپایه دهرکرا بههیّی ئهوه بوو فهرمانی یهك سیوجدهی پیّکیرا نهیبرد، ئیادهمیش لیه بهههشت دهرکیرا بههیّی شهوه بوو که لوقمهیهکهوهبوو، (قابیل)یش له بهههشت قهده عهکرا بههیّی ئهوهوه بوو که دهستی سوورکرد به خوینی براکهی، بزانه که فهرمان به کوشتنی زینا کهر کراوه بههیّی تامیّکی کهمی حهرامهوهیه، بههیّی یهك ووشه که کهسیّکی پی لهکهدار بکریّ مروّق جهلدهی لیّ دهدریّت، یان بههیّی خواردنی دلوّپهیهك مهیهوه، بههیّی بکریّ مروّق جهلدهی لیّ دهدریّت، یان بههیّی خواردنی دلوّپهیهك مهیهوه، بههیّی دزینی سیّ درهم دهستی دهبریّت، کهواته گوناه بهکهم مهزانه نهکا بههیّی گوناهیّکهوه تووشی ئاگربیت: ﴿وَلَا یَخَافُ عُقَبِها ﴾ (الشمس:۱۵). واته: خوای گوناهیّکهوه تووشی ئاگربیت: ﴿وَلَا یَخَافُ عُقَبِها ﴾ (الشمس:۱۵). واته: خوای

تاوان به کهم مهزانه، نافره تیک به هنری پشیله یه که وه چووه دوّزه خ، جاری وا هه یه مروّق قسه یه کی هه له ده کات گویی پینادا و به که می ده زانی، که چی به هنری ئه و قسه یه وه به نه ندازه ی نیّوان روّژه هه لات و روّژناواوه ده چینه ناو ناگری دوّزه خه وه، جاری واش هه یه مروّق چه ندین سال ده ژی له سه ر به ندایه تی خوا، که چی له کوّتایی ته مه نیدا شتیکی وا ده کات که کوّتای به خراب ه دیّت و تووشی دوّزه خده بیّت.

کهوابوو تهمهن کوتاییه کهی مهرجه، کردهوهش کوتاییه کهی حیسابه، ههر کهسیک له نویژدا پیش سهلام دانه وه دهستنویژی بشکی، ئهوه نویژه کهی ههموو هه لاده وهشیته وه، ههر کهسیکیش پیش بانگ فتار بکاته وه، ئه وه روژوه کهی به فیرو ده پوات، ههر کهسیکیش ئاخر شه پیت کوتای کرده وه کانی به خرابه بیت که به پهروه ردگاری ده گات کوتاییه که ی بو ده ژمیردریت.

له دنیادا ههر کاریّك ئهنجام بدهی پوّژی قیامهت بهروّکت دهگرنهوه، به لام کاره خراپه کانت تووشی ئازار و سزات ده کهن، بیر بکه وه چهند جار چاکه وخیّر ده رگایان پی گرتوویت ده رگات لی داخستوون و توته: له مه و دوائه نجامی ده ده م یان پهنگه تهمه نم مابیّت بو ئیّستا بیکه م یان به شکو ئه و شته م بو ببیّت ئینجا ئه نجامی ده ده م.

چۆن ئەو مرۆقە سەرفراز دەبىت كە ئىمانىكى نەخۆشى ھەيە، ئومىدىكى زۆرى بەدنىا ھەيە، دائى نەخۆشە و چارەسەرىشى ناكات، ئارەزويەكى سەركەشى ھەيە، سەرگەردان و بى ئاگايە، كويرە بەرانبەر بە حالى خراپى خۆيدا، نوقم بووە لىه ناو گیژاوى نەفامىدا، دال تەنگ دەبىت بە پەروەردگارى، داخۆش و كامەران دەبىت بەخەلكى، يادو باسى خەلكى كامەران و بەھىزى دەكات، ياد و باسى خواش دال تەنگ و بىزارى دەكات، لە پوالەتىدا بەشىنكى كەمى بى خوا دىيارى كردوە، وەكو كردنى نويرى بى گىيان، بەلام دال و ناخى ھەموو بەستىتەوە بەغەيرى خوا.

ئاويّتــــهى دڵناويّتـــهى دڵ

دروستكردني قه لهم و ئادمم

یه که م دروستکراو که خوای گهوره دروستی کردبیّت قه له م بوو، تاکو ئهندازه ی ههموو دروست ههموو دروست کردنیان، ئادهمیشی له کوّتای ههموو دروست کراوه کاندا دروست کردووه، ئهمه ش چهندین پهند و حیکمه تی تیّدایه:

یه کهم: سهره تا دهبیّت خانی دروست بکریّت، ئینجا دهبیّت له ناوی جیّنشین بیت.

دووهم: لیّرهدا ئادهم غایهت و مهبهسته که ئاسمانهکان و زهوی و روّر و مانگ و وشکانی و دهریایی له پیّناوی ئهودا فهراههم هیّناوه، ههر بوّیهش دهبیّت له کوّتایی بیّت.

سینیهم: وهستای پسپور و شاره زا کاره چاك و بهنرخه کانی له کوتایدا ئه نجامده دا، ههر وهك چون ئیشه پیشه کیه کان له سهره تا دا ئه نجامده دا.

چوارهم: دهروونی مروّق وایه چاوه پوانی ئه و شتانه ده کات، که دهست پیده کریّت تا بزانیّت کوتاییه که کوی دهگات، هه ربزیه شده بینین (موسی) کاتیّك به ساحره کانی فه رموو: ﴿ اَلْقُواْ مَا آنْتُم مُّلْقُونَ ﴾ (یونس: ۸۰). واته: ئاده ی چیتان هه یه فریّی بده ن و بیخه نه پوو!!

جا که خه لکی نهم کارانهی نهوانیان بینی، چاوه پوانی کاره کانی تریان ده کرد که (موسی) نه نجامی ده دات.

پینجهم: خوای گهوره چاکترین پهرتووك و پیغهمبهرانی دوا خستوه بی ناخیر زهمان، وای کردوه نهوانهی کوتایی دین بهسوودتربیت لهوانهی یهکهم، دهبینین لهسهرهتادا چهند جار (جبریل) به پیغهمبهری فهرموو (إقرأ) پیغهمبهریشه دهیفهرموو: (وما أنا بقاریء) واته: من خویندهواریم نیه، کهچی خوای گهوره له

كۆتايدا پنى فەرموو: ﴿ آلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ﴾ (المائدة: ٣). واتىه: لـه ئيمرۆوه ئاينى ئيسلامم بۆ ئنيوه تەواو كرد كه هەموو بوارنكى ژيانى له خۆ گرتووه.

شهشهم: خوای گهوره له ئادهمی كۆكردهوه بهوهی كه له جیهان ههیه، ئهو جیهانی گچكهیه، ئهوهشی پیوهیه كه له جیهانی گهورهدایه.

حەوتەم: ئادەم پوختەى بوونەوەرە، جا بۆيە وا گونجاوە كە دروست كردنى لـه دواى ھەموو دروست كراوەكان بيت.

هه شته م: له ریز لینانی خوا بن ئاده م، ئه وه یه که هه موو پیویستی و ئاتاجیه کی ژیانی بن فه راهه م هیناوه، کاتیک ئاده م سه ری به رز کرده و هیناوه، کاتیک ئاده م سه ری به رز کرده و بینی ئه وانه له لای ئاماده نه.

نوّیهم: خوای گهوره دهیویست فهزل و شهره فی نادهم لهسهر ههموو دروست کراوهکانی تر دهربخات، جا بوّیه چهند شتیّکی پیش نهو دروست کرد، ههر بوّیهش مهلائیکه تهکان فهرموویان: خوای گهوره ههر شتیّك حهز بكات دروستی دهکات، کهواته هیچ دروست کراویّك له ئیّمه بهریّزتر نیه.

کاتیّ خوای گهوره ئادهمی دروستکرد، فهرمانی به مهلائیکهتهکان کرد سوجده ی ریّزی بر بهرن، بهم شیّوه فه زل و ریّزی ئادهم بهسه ر مهلائیکهتهکان به زانست و زانیاری دهرکهوت، کاتیّکیش که ئادهم تووشی ئه و گوناهه بوو، مهلائیکهتهکان گومانیان وابوو که به هرّی ئهم گوناهه وه ئه و ریّزه ی نامیّنیّت، جا که تهویه ی کرد و رووی کرده پهروه ردگاری، مهلائیکهتهکان برّیان ده رکهوت که له دروستکراوهکانی خوای گهوره نهیّنی ههیه جگه له خوّی کهسی تر لهم نهیّنیه نایزانیّت.

دهیهم: خوای گهوره به دروستکردنی قه لهم، ئهم جیهانه ی دهستپیکرد، به دروستکردنی مرزقیش کوتایی پیهینا، چونکه قه لهم ئامرازیکه بن گهیشتن به زانست، به لام مرزقه که زاناکهیه، ههر بزیهش خوای گهوره فهزلی ئادهمی دا به سهر مه لائیکه ته کان به هزی زانسته وه بوو.

بروانه: خوای گهوره چون پیش دابهزاندنی شاده م بو زهوی عوزری لی و درگرتووه و فه زل و رینزی بو مه لائیکه ته کان ناشکرا کردووه، پیش به دیهینانی ناوی بردووه که فه رموویه تی: ﴿إِنِّ جَاعِلٌ فِی ٱلْأَرْضِ خَلِیفَةً ﴾ (البقرة: ٣٠). واته: من جی نشینیك له زهویدا دروست ده که م.

بروانه که چون ناوی بردووه به خهلیفه پیش دروستکردنی، عوزری لی و درگرتووه پیش دابهزینی، بهوهی که دهری بریوه بهوهی (فی الارض) واته: من جی نشینیك له زهویدا دروست دهکهم.

به لی نه گهر که سینک که سینکی خوش بوویت عوزری لی وه رده گریت پیش نه نجام دانی تاوانه که ی، جا کاتیک که به دیهینا و وینه ی کیشا (٤٠) سال له به رده رگای به هه شت هیشتیه و ه، چونکه حالی خوشه ویست وایه، کاتیکیش که زه لیلی کرد تاکو له و پوژه له خوبایی نه بیت که سووجده ی بی ده بریت.

(ابلیس) به تهنیشت لاشه کهیدا ده رؤیشت و زؤری پی سهیر بوو ده یگووت: بیگومان ده بیّت نهمه بی مهبه ستیّك دروست كرابیّت!

ئینجا له دهمی دهچووه ژوورهوه له پشتیهوه دهردهچوو دهیگوت: ئهگهر بهسهرتدا زالبم ئهوه به هیلاکت دهبهم، به لام ئهگهر تـق بهسـهرمدا زال بووی ئـهوه بی فهرمانیت دهکهم، نهشی دهزانی که لهسهر دهستی ئهودا به هیلاك دهچیّت.

ئیبلیس که ده ببینی قوره به که می ده زانی، جا کاتیّك خوای گهوره ویّنه ی قوره که ی کیشا ئیبلیس حه سوودی پی هات، که روّحی به به را کرد له حه سوودیا وه خت بوو بمریّت، کاتیّکیش به ریّن کردو سه ربه رزی کرد له ناو مه لائیکه ته کان و دروست کراوه کانی عه رز کرد، مه لائیکه ته کان ووتیان: خودایه ئه وه نیه ئیمه به پاکت راده گرین و ته سبیحاتت ده که ین، خوای گهوره ش فه رمووی: ئه وه ی من ده یزانم ئیوه نایزانن، ده ی ئه گه ر ده یزانن ناوی ئه و شتانه م پی بایّن؟! جا چونکه هیپیان پی نه بوو سه ریان شور کرد و دانیان هیّنا.

ههر بۆیه له ناو مهلائیکه ته کاندا بانگبیزی رینی شادهم به رزبوّه و فه رمووی: کپنوشی رینز به رن بو شادهم، شینجا هه موویان کپنوشی ریزیان بو برد، ته نها (ابلیس) نه بیّت که له گوشه یه ک وه ستابوو کپنوشی نه برد، چونکه پیسه و پیسیه که شی رقه کاری و دهمارگیریه که بدا په نگی داوه ته وه، پیسیه که ی پاك نابیّته و ه چونکه تیّکه ل بروه له گه ل خودی خزی، جا کاتیّك ئاده م ته واو دروستکرا گوترا: ده بیّت به کپنوش بن بردنی برازیّندریّته و ه ، قه ده ر وابوو که گوناهی به سه ردا بیّت تاکو شویّنه واری به ندایه تی له زه لیلی به دی بکریّت.

ئه ی ئادهم: ئهگهر گویمان نهدابا به و لوقمه ی که خواردت، ئهوکات حه سووده کان دهیانگووت: چین ریز له که سیک ده گریت که رام ناگریت له سهر لوقمه یه که .

ئهی ئادهم: ئهگهر دانه به زیبای له به هه شت ئیستاکه به ریزه وه سه رنه ده که وتی بی بر به هه شت نامه ی قبول بوونی دووعاشت بی نه ده هات که ده لیت: (هل من سائل)واته: ئایا که سهه هه نزا بکات نزاکه قبول کهم؟! ئهگهر دانه به زیبای ئه وکات بینی ده می ریزووه وان ئاوا پیریز نه ده بوو، ئینجا روون بیروه که خواردنی ئه م لوقمه یه له خرایه ی ئاده مه وه نه بووه .

ئەى ئادەم: خۆشى پۆكەنىنت لە بەھەشت بۆ خۆت بوو، گريان و پەشىمانىشت لە دنيا بۆ ئۆمە بوو.

بهرده وام ئه و خواردنه ی که ئاده م خواردی دووباره دهبیّته وه، به جوّریّك که ئه ده رده نه و هکانیشی گرتوّته وه، جا بوّیه خوای زانا و میهره بان له سه ر دهستی پزیشکانی بوونه وه ر ده رمانی چاره سه ری بن ناردوون: ﴿ فَإِمَّا يَأْلِينَكُم مِّنِی هُدَی فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَای فَلَا یَضِلُ وَلَا یَشْقَی ﴾ (طه: ۱۲۳). واته: ئه گه ر هیدایه تی من بنی وه هات، ئه وه ی شوینی هیدایه تی من بنه ویّت، نه گوم یا ده بیّت، نه ناسوری دیته ریی.

جا پزیشکه که فهرمانی پیده کات که خویان بپاریزن له قهده غه کراوه کان، فهرمان پیکراوه کانیش نه نجام بدهن، جا نه گهر وای کرد نه وه سه لامه ت ده بیت. به لام هاوار بی نه و که سه ی هیری خوی ناپاریزیت و نارام له سه رده رمان و عیلاجه کان ناگری، نه وه به ره و تیا چوون ده چیت، نه گهر قهده ریارمه تی بدا و ئاو<u>ێت</u>ــــهى دڵ٢٩...

تۆش پشتیوانی پزیشك بكهی لـهوهی كـه پارێزگـاری خـۆت بكـهی، ئـهوه سـهرفراز دهبی، به لام ئارهزووات چاوی كوير كردوون كه وادهزانن تهنها هـهر ئـهو ئارهزووانـه ههیه و هیچی تر.

ئای که چاو ساغی چهند باشه بر مروّف، ناتوانیّت کات ژمیّریّك ئارام بگریّت، کهچی ته حهمولی به رده وام زهلیلی ده کات، گه شت ده کا به رهو رووی دنیا که چی دنیا له و هه لّدیّ، دانیشتوه و گه شت ناکات به رهو قیامه ت که چی ئه و به رهو رووی دنت.

ئهگهر کهسیکت بینی شتی به نرخ و نایاب به شتی بی که لك و بی نرخ ده گزریته و ، بزانه ئه و کابرایه گیل و گهمژهیه.

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

ئادەم چونكە خواناسى راستەقىنە بوو، بۆيە خواى گەورە بەھۆى گوناھەكەى سەرگەردانى نەكرد.

خوای گهوره به نهوهی ئادهم دهفهرمووی: ئهی نهوهی ئادهم ئهگهر به گوناهیکی زوّرهوه به ئهندازهی زهوی بهخزمه تم بگهی، هیچ هاوبه شیکت بو بریار نهدابم، ئهوکات منیش پر به زهوی لیّبووردنت بو ئاماده دهکهم.

کاتیک خوای گهوره دهزانیت که بهنده گوناهیک دهکات، مهبهستیشی بی فهرمانی نهو نیه و رهخنهی نهگرتووه له حیکمهتی نهو، به لکو ههواو نارهزوات بهسهری زال دهبی و شهیتان بزی دهرازیننیتهوه، نومیدیشی به لیبووردنی خواش ههیه.

ئەگەر ئەنجامىدانى گونىاح نەبايىە ئىەرە ئىادەم لەببەر لىە خۆبىايبوون لىە بىەين دەچوو.

خۆت سەرقال بكه به خوا له دنيا، دواى مردنت تەنها ئەوت بەسە.

سەير لەوە دانيە ھەۋارىك چاكەكارىكى خۆشىدەويت، چونكە چاكەى لەگەل كردووه، بەلكو سەير لەوەدايە چاكەكارەكە ھەۋارەكەى خۆشدەويت.

ئاوێتــــهى دڵئاوێتــــهى دڵ

باسى قورئان

قورئان ووته ی خوای گهوره یه ، جا خوای گهوره ئه م قورئانه ی بن به نده کانی پر شن کردوّته و به سیفاته کانی خوی ، ئهگه ر به دلّیکی ئاماده و دادپه روه رانه ووردبوویه و له قورئان ، ئه و کات ده بینین خوای گهوره به ههیبه ت و گهوره یی و شکوّداری خوّی پر شنی ده کاته و ه ، ئه و کات ئه و مروّقه ملکه چ ده کات و ئاره زواتی خوّی بر ده شکیّنیّت ، خوّبه گهوره زانین له ناخی خوّی ناهیّلیّت ، هه ر وه ك (خویّ) چوّن له ئاودا ده تویّته و ه .

جاری واش هه یه ئه م قورئانه به سیفاته جوان و بی که م وکوپیه کانی پؤشن ده کاته و ، ناو و سیفات و کاره کانیه تی که به لگه ن له سه ر بی که م و کوپی زاتی خوای گهوره ، ئا ئه و کات ئه و مرزقه به گویره ی ناسینی سیفاته جوان و بی که م و کوپیه کانی خودا دلی پر ده بیت له خزشه ویستی ئه و ، ئه گه ر که سیکی تر بیه ویت ئه م خزشه ویستی خوی دلی رازی نابیت .

ههر کاتیکیش قورئانی پوشن کرده وه به سیفاتی (الرحمة) و (البر) و (اللطف) و (الاحسان)ی خوّی، هیّزی نومیّد له به نده سه ر هه لّده دات و نومیّدی به خوا پته و دهبیّت، ته ماعی بو پهیاده بیّت و پوو ده کاته پهروه ردگاری، جا نهگه ر مروّف نومیّدی بو شتیّك پهیدابوو کاری بو ده کات، هه ر وه ك جوتیار نهگه ر چاوی له به روبوومیّکی زور بیّت نومیّدی پی بیّت زهویه کهی چاك ده کیّلیّت و خوّی پی ماندو ده کات، به لام ئهگه ر بی نومید کهی له کیّلانی که مته رخه می ده کات.

هـهر کـاتێکیش قورئـانی روٚشـن کـردهوه بـه سـیفاتی دادپـهروهری و تولّـه لیّسهندنهوه و سزادانی بهنده بـه تـورهیی خـوّی، ئـهوه نهفسی سـهرکهش ملکـه چ دهبیّت و سل دهکات و پـشت ههلدهکات لـه ئـاروهزوات و گهمـهو گالتـه و حـهرام، جلّهوی نهفسی خوّی دهگری و ترس و بیم دایدهگریّت.

ههر کاتیکیش قورئانی روّشن کردهوه به فهرمان و قهده غهکردن و پهیمان و ئاموّژگاری و ئاموّژگاری و ئاموّژگاری و بیخستنه و به باراستن له قهده غهکراوه کان له مروّقدا سهرهه لاهدات.

ههرکاتیکیش قورنانی روّشن کرده وه به باسکردنی سیفاتی بیستن و بینین و زانستی خوّی، نه وکات هیّزی شهرم له به نده دا سه ر هه لده دات، که شهرم ده کات خوای گهوره له سه ر شتیک بیبینیّت که نه و شته حه رام بیّت، شهرم ده کات خوای گهوره شتیکی لی ببیستی شته که حه رام بیّت، ده ترسیّت له و شتانه ی که له دلیّدا په نهانی داوه نه کات خوای گهوره سزای بدات، تاوه کو وای لیّدیّت هه موو جووله و کارو کرده وه و گوفتاره کانی به پیّی شه رع ده بیّت.

ههر کاتیک خوای گهوره قورئانی روشن کرده وه به وه ی هه لسورینه ری کاروباری خه لکیه و روزیان ده دات و زیانیان لی به دوور ده خاته وه و دوستانی خوی سه ر دیخیت و ده یانپاریزیت و له گه لیاندایه، مروق که نهمه ی بو روشن بووه ته وه کولی به خوا ده بیت و رووی تیده کات و به هه موو کاروو باره کانی خوا رازی ده بیت.

(التوکل) واته: بهنده بی دهسه لاتی خوی دهردهبریت به رانبه ر به خوا و رازی دهبیت به کارانه ی که خوا بوی هه لبراردووه.

ههر کاتیکیش سیفاتی (العن) و (الکبریاء) بن مروّق روّشن بوّوه، ئهوکات ئهو مروّقه دلّی ئارام دهگری و ملکه دهبیّت بن گهورهی خوا و خوّی به کهم دهزانیّت بهرانبه ربه (الکبریاء)ی خوا و دل و ههموو ئهندامه کانی لاشه ی ملکه چی خوا ده کهن، ئهوکاتیش شله ژان و ترس و په شوّکانی له دلّدا نامیّنیّت، به لکودل و زمان و ههموو ئهندامه کانی تریشی ئارام و ئاسووده ی دایده گریّت.

كۆى ئەوانە بگووترى ئەوەيە:

مرؤة به سیفاتی (الالوهیة)ه خوا دهناسیت یان به سیفاتی (الربوبیة)ه خوا دهناسیت، مرؤة له ریگهی ناسینی سیفاتی (الالوهیة) خوشهویستی خوای له دل دهچهسپیت، به جوریك تامه زروی نهوه دهبیت به خزمه تی بگات، هوگر و دلخوش

دهبیّت به بهندایهتی کردنی خوا، پهله دهکات و پیٚشبرکی دهکات بی نهوهی نزیك بیّتهوه له خوا، بهندایهتی زوّر دهکات تاکو خوّشهویست بیّت له لای خودا، بهردهوام ویّرد و یادی خوای لهسهر زماندایه له خهاکی ههدییّت روو دهکاته خوا، همموو مرازی دهبیّته رهزامهندی خوای گهوره.

له ریّگای ناسینی سیفاتی (الربوبیة)ش مروّق ته وه کولی له دلّدا ده چه سپیّت و
پوو له خوا ده کات و داوای یارمه تی له و ده کات و هه ر ملکه چی ئه و ده بیّت،
بیّگومان مروّق ده بیّت (الربوبیة)ی خوا له (الالوهیة)ی خوا به دی بکات، (الالوهیة)ی
خواش له (الربوبیة)ی خوا به دی بکات، واته: که (الربوبیة)ی بو روّشن بوّوه
ملکه چی (الالوهیة)یه ش بیّت، سوپاس و ستایشی خوا له مولکی خوا به دی بکات،
عیزه تی خوا له لیّبووردنی خوا به دی بکات، حیکمه تی خوا له (قضاء و قدر)ی خوا
به دی بکات، نیعمه تی خوا له تاقیکردنه وه کانی خوا که به سه ری دیّنیّت به دی بکات،
به خششی خوا له و شتانه به دی بکات که لیّی قه ده غه کردووه، چاکه و لوتف و
ره حمه تی خوا له هه لسوریّنه ری کاره کانی خوا به دی بکات، به زه یی و چاکه ی خوا
له لیّخوّش بوونی خوا به دی بکات.

به راستی ئهگه روردبینه وه نه وه له فه رمان و قه ده غه کراوه کانی خوا به خشش و حیکمه تی خوا به دی ده کریّت، له ره زامه ندی و توو په یی خوا عیزه تی خوا به دی ده کریّت، ئارامی خوا له پهله نه کردن له زادانی به نده کانی به دی ده کریّت، به زه یی و به خششی خوا له وه رگرتنی نزای به نده کانیدا به دی ده کریّت، ده و له مه ندی خوا له وه رگرتنی که ئاتاجی که س نیه.

به لیّ: ئهگهر به دلیّکی ناماده و دادپه روه رانه ووردبوویه وه له قورئان، ئه وکات بیّت روّشن ده بیّته وه که پادشایه که همیه هه لسوریّنه ری هه موو جیهانه و له سه روی هه موو ئاسمانه کان دایه له سه ر (عرش)ی خوّی ده سه لاتداره و جیّگیره، کاروباری به نده کانی به ریّوه ده بات، فه رمان ده دا و قه ده غه ده کات، پیّغه مبه ران په وانه ده کات، له و که سه ش ده کات، په یام په وانه ده کات، له و که سه ش

تووپه دهبیّت که بهدکاره، به پینی کاری به نده کانی پاداشت و سازایان ده داته وه ده به خشی و ده گریّته وه، مروّق به عیزه تا ده کا یان زه لیلی ده کات، به نده کانی به رز و نزم ده کا، له سه روی هه رحه و تاسمانه کانه وه ده بیستی، زانایه به هه موو کاریّکی په نهان و تاشکرادا، چی بویّت ته نجامی ده دات، دووره له هه موو که م و کوریه که هی شتیک جووله ناکات تاکو گه ردیله یه کیش بیّت مه گه ر به فه رمانی ته و نه بیّت، هه رگه لایه که دره ختی که و مورد نابه خشی و گه لایه که دره ختی که و مورد نابه خشی و توانای سوودی نیه مه گه ر به فه رمانی ته و نه بیت.

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵناوي<u>ّتـــهى</u> د ل

كۆچكردنى پيغهمبهر بۆ مهدينه

پێغهمبهرﷺ که بهیعهتی له (أهل العقبة) وهرگرت فهرمانی به هاوه له کانیدا کوچ بکهن بو (مدینة)ه، جا (قریش) که بهمهیان زانی و زانیان که پێغهمبهر و هاوه لانی زفر بوونه و لهمهودوا دهیپارێزن و پشتگیری لی دهکهن، بهم بونهیهوه کهوتنه بیرکردنهوه بو چارهسهری نهم کاره که وهك کوسپێك بوو له ناودلێاندا، ئهوهبوو هێندێکیان وایان به چاك دهزانی بهند بکرێت، هێندێکی تر به چاکیان دهزانی له (مکة) دهربکرێت، به لام پاشان لهسهر ئهوه کوك بوون که بکورژرێت.

که گهیشتنه نهشکه و ته که (ابو بکر) پیش پیغه مبه ریگی چووه ژووره وه، تا چ شتیکی ترسناکی تیابیت نه و تووش بیت نه ک پیغه مبه ر، خوای گه و ره شد درختیکی له ویدا بی پواندن که پشتر له ویدا نه بو و تاکو ببیت به سیبه ر بی نه وان و ریگاش له دو ویدا بین وون بکات، جال جالاکه یکیش هات له سه رکونی نه شکه و ته که در وستکرد، خوای گه و ره شدو کوتری نارد له سه رکونی هیلانه ی خوی در وستکرد، خوای گه و ره شدو و کوتری نارد له سه رکونی نه شکه و ته که و یکوتری نارد له سه رکونی نه شکه و ته که و یکوتری نارد له سه رکونی نه شکه و ته که وی بینان دامه زراند، تاکو چاوی نه و دو ژمنانه کوی بیکات که له دوایاندا ده گه پین، نه مه (معجزة)ی تیابه که به م سه ربازه بی هیزانه به رگری له در ستانی خی ده کات، نه و دو وژمنانه ی به دوایان که و تبون، ها تنه سه رده رگای نه شکه و ته که به جی بینه مبه رو (ابو بکر) گوی بیستی ده نگیان بوون، بی به (ابو بکر) ترس لی نیشت و گووتی: نه ی پینه مبه ری خوا

ئەگەر بىتتو سەيرى ژىر پىيان بكەن ئىمە دەبىنن، پىغەمبەرىشى دەيفەرموو: ((ئهی (ابو بکر) گومانت چیپه به دوو کهس که خوا سنیهمیانه؟)).

جا پێغەمبەرﷺ بينى (ابو بكر) زۆر پەرێشانە، ئەوەش لەبەر خۆي نەبوو، به لکو لهبهر پیغهمبهری بوو، بزیه پیغهمبهرﷺ دلنی دهدایهوه بهم مردهیه: ﴿لَا تَحَدْزُنْ إِنَ ٱللَّهَ مَعَنَا ﴾ (التوبة: ٤٠). واته: ئهى ـ ابو بكر ـ دلگير مهبه خوا لەگەڭمانە،

(ابو بکر) به راستی پیکهوه بووه به مانای کهلیمه، بهوهی دهبینین به پیغهمبهرسی گوتراوه (رسول الله)، به (ابو بكر)يش گوتراوه (صاحب رسول الله)، كه پێغهمبهرﷺ وهفاتیشی کرد، به (ابو بکر)یان دهگوت: (خلیفة رسول الله) _ هـهر پیکهوه بوو لهگه لیدا ـ به لام کاتیک (ابو بکر) وهفاتی کرد به کهسی تر نهگووترا (خليفة رسول الله) به لكو ده گووترا: (امير المؤمنين).

بهم شیوهیه سی روزان له ئهشکهوتهکهدا مانهوه، پاشان له ئهشکهوتهکه دهرچوون و رییان گرته بهر بن (مدینة)ه، (قضاء و قدر)ی خواش به زمانی حالا دەيگووت: بێگومان بەشێوەيەكى ئاوا دەچيە (مدينة) كە نە پێش تـۆ نـه دواى تـۆ کهس بهم شیوهیه نهچوته (مدینة)ه، ئینجا که دهرویشتن بی (مدینة)، له ریگادا (سراقة)ه پنیان گهیشت، پنغهمبهرﷺ بینی وا (سراقة) خهریکه دهیانگاتی، نزای کرد که خوا پزگاریان بکات، بزیه ههردوو پینی نهسپهکهی (سراقة) به زهویدا چەقى، (سراقة)ە كەزانى ئەمە نەينىيەكى تيايە ناتوانىت دەستيان بەسەردا بگرىت، پێی گووتن: ياره و خۆراكتان ناوێت؟

پێغەمبەرﷺ پارەى (سراقة)ى بۆ چيە لە كاتێكدا بە كۆل پارەى پێشكەش كىرا رەتى كردەوه، ئەى خۆراكى بۆ چپە لە كاتتكدا بۆ خۆى دەيفەرموو: ((أبيت عند ربي يطعمني و يسقيني))(١). واته: من پهروهردگارم خواردن و خواردنه و م دهدات.

⁽١) صحيح: رواه البخاري و مسلم.

(ابو بکر) کاتیک که موسلمان بوو چل ههزار درههمی ههبوو هه همووی له پیناوی خوا بهخشی، له کاتیکدا که موسلمانان زوّر تاتاج بوون، بوّیه پینهمبهرسی دهیفهرموو: ((مانفعنی مال، ما تفعنی مال ابی بکر)) واته: مال و دارایی کهس وهکو مال و دارایی (ابو بکر) به فریام نهکهوت.

⁽۱) پیخهمبه ریک یه که م که س بووه که کاری موسلمانانی هه لسوړاندووه، دوای ئه و ابـو بکـر بـووه، کـه دهکات دووهم که س بووه له هه لسوړاندنی کاری موسلمانان.

 ⁽۲) ئیمامی (الطبری) له میژووهکهی خویدا دهفهرموی: ده نین هنری مردنی ابو بکر ئه وه بوو که جوولهکه ژه هریان بنر کردوته ناو خواردنه کهی... ئه وه بوو سالایك به و ژه هره و ه نالاندی دوای ساله که و ه فاتی کرد.

چهندین ئایهت و حهدیس باسی فهزنی (ابو بکر) دهکات، (مهاجر) و (أنصار) ههموو پهیمانیان دایه (ابو بکر) لهسهر (خلافة).. جا ئهی ئهو کهسانهی رقتان له (ابو بکر)ه ههرکاتیّك ناوی دیّت دلّتان پر دهبیّت له ئاگر، ههر کاتیّك باسی فهزلی (ابو بکر) دهکریّت ئهوان گهمژهتر دهبن و له خهفهتان بچوکتردهبنهوه، ئایا شیعهی بی براو که جنیّو بهو زاته پاکه دهدهن ئهم ئایهتهیان نهبیستووه: ﴿ثَافِلَ اَتَنَیْنِ اِنْدَهُمَا فِی اَلْفَارِ ﴾ (التوبة:٤٠)

ئه و پیاوه به ریّزه کاتیّك پیخه مبه رسی داوای لی کرد موسلمان بیّت بی مشتوم و وه لامی دایه وه و موسلمان بوو، ریّگای گرته به ربی سل کردن، ئارامی گرت له سه رئه و ناخوشیانه ی به سه ریدا ده هات، مالی خوّی به خشی به بی ترس.

کی هاوریّی پیغهمبه ربوو له گهنجایه تی؟ کی بوو یه که م که س له هاوه لانی پیغهمبه ربی پیغهمبه ربوو له (مجلس) دا که پیغهمبه ربی پیغهمبه ربی پیغهمبه ربی ده کرد یه که س نویّری له گه ل پیغهمبه ربی که که بوو دوای نویّری له گه ل پیغهمبه ربی کرد؟ کی بوو دوای نویّری له گه ل پیغهمبه ربی بوو ؟ کی بوو دوای مردنیش له ناو گل له گه لیدا پاکشابوو؟ که وابوو دراوسی ی پاسته قینه بناسن.

(ابو بکر) ئه پیاوه بوو که به ره نگاری هه نگه پاوه کان بۆوه له پۆژی (الردة)دا، هه رکه سیک (ابو بکر)ی خوش بویت، به باسکردنی فه زلّی (ابو بکر) دلخوش ده بیت که سیکیش پقی لی بیته وه که باسی بکریّت دل ته نگ ده بیّت وه کو شیعه کان که به وان بیّت له و کوپه ی باسی (ابو بکر)ی لی ده کریّت هه لیّن، به لام بو کوی ده پون، که باسی فه زلّی (ابو بکر)ی لی نه کریّت؟ (ابو بکر) به مال و نه فس به رگری له پیغه مبه رسی هه رله ته نیشت گوپی نه ودا نیژرا و له گه ل یه و دابوو، به دابووه، کاتیک که مردیش هه رله ته نیشت گوپی نه ودا نیژرا و له گه ل نه و دابوو، به پاستی فه زلّ و گه و ره یی (ابو بکر) گه لیک زوره.

به لام سهیر لهوه دایه! ئهو کهسهی که چاوی به خوّر هه لنایهت دهیهویّت بهری خوّر به بیّژینگ بگریّت.

ئاويتـــهى دڵ

کاتنے کے جوونه ناو نه شکهوته که (ابو بکر) شه ترسی لی نیستبوو نهوه ک پیغه مبه ریک شتیکی به سه را بیت، بزیه پیغه مبه ریک پی ده فه رموو: (چ گومانیک ده به یت به دوو که س که خوا سی په میانه).

که (ابو بکر) زانی ئهمه وهحیه دلّی ئارام بۆوه، بانگی سهر کهوتنیش لـه هـهموو شاریّکا بلاو بۆوه (ثانی اثنین اذهما فی الغار).

سویند به خوا خوشویستنی (ابو بکر) ششتیکی پاك و چاکه، رق لیبوونه وهشی شتیکی گهنده لا و خراپه، چونکه (ابو بکر) شبه به ریزترین و چاکترین هاوه لی پیغه مبه ری خوا بووه، به لگهش له سه رئه مه زوره.

 ١٤ئاوێــــهى دڵ

چەند ئامۆژگاريەكى زيرين

- - تاگاداری دوو دوژمن به که زۆرنك له خه لکی پنی به هيلاك چوونه:

یه که م: ئه و که سه ی خه لکی دوور ده خاته وه له ریبازی خوا به گومان و قسه ی سه رقوزی بن ئالوز.

دووهم: ئه و که سه ش که فریوی خواردوه به دنیا و ناوبانگ دهسه لاته وه.

- ههموو هیزیکی مروّق تام و چیزی خوّی لی وهردهگیریّت، هیزی جووت بوون تام و چیژ له جووت بوون وه ده گیریّت، هیزی توره یی تام و چیژ له به کارهیّنانی ئه و توره یی وه ده گیریّت، هیزی خواردن و خواردنه وه تام و چیژ له به کارهیّنانی ئه دوانه وه رده گیریّت، هیزی خواردن و خواردنه وه تام و چیژ له به کارهیّنانی ئه دوانه وه رده گیریّت، هیزی زانست تام و چیژ له وه رگرتنی زانست وه رده گیریّت، هیزی پهشیمانی هیزی خوشه ویستی تام و چیژ له خوشه ویستی خوا وه رده گیریّت، هیزی پهشیمانی تام و چیژ له گهرانه وه بو لای خوا وه رده گیریّت، هیزی هیوگری و ئیشتیاق تام و چیژ به هیوگری له گهرانه و و ئیشتیاق بو خوا وه رده گیردریّت، ههموو تام و چیژیك چیژ به هیوگری له گهرانه و و ئیشتیاق بو خوا وه رده گیردریّت، ههموو تام و چیژیك
- © ئاگاداری (فراسة)ی مرؤقی به تهقوابه، چونکه ئهو مرؤقه کارو کردهوهکانت لهو دیوی پهردهوه دهبینیّت، پیغهمبهرﷺ دهفهرمویّت: ((اتقوا فراسة المؤمن، فانه ینظر بنور الله))^(۱)، واته: خوّت بپاریّزه له (فراسه)ی بپوادار، چونکه ئهو به نوری خوا دهروانیّت.

⁽١) رواه الترمذي (٣١٢٥) له سهنه ده كه يدا (عطية العوفلي) هه يه كه به (ضعيف) ناو دهبريت.

ئاويتـــهى دڵ

● سبحان الله، نه نهسی مروّق (کبر)ی (إبلیس)ی تیایه، حهسوودی (قابیل)ی تیایه، سهرکهشی (عاد)ی تیایه، توغیانی (ثمود)ی تیایه، جورئهتی (نمرود)ی تیایه، خوّ بهگهوره زانی (فرعون)ی تیایه، فیر و لهخوّبایی (قارون)ی تیایه، فرتوفیّلی (اصحاب السبت)ی تیایه، سهرکهشی (الولید)ی کوری (المغیرة)ی تیایه، نه نه نهامی (ابی جهل)ی تیایه، نه نه نه سهرگو په وشتی ئاژه لی ههیه، سووربوونی قه له په خرابهی سهگی ههیه، هه له شهی تاوسی ههیه، سوکی و که می خلیّتکهی ههیه، خرابهی مارمیّلکهی ههیه، پقی حوشتری ههیه، خوّماتکردنی پلنگی خلیّتکهی ههیه، سپلهی مارمیّلکهی ههیه، پقی حوشتری ههیه، گهنده لی ماری ههیه، تروهاتی مهیمونی ههیه، تهماعی میّرولهی ههیه، فروفیّلی پیّوی ههیه، نهیّنی و پهنهانی پهپوولهی ههیه، خهوی کهمتیاری ههیه.

کهچی ئهم رهوشته قیزهوهنانه ههر ههمووی به تهزکیه پاك دهبینه و نامینینت، به لام ههر کهسیک خنری پاك نه کردهوه لهم رهوشتانه، ئهوه کهل و پهلهکهی شیاوی کرین نیه: ﴿إِنَّ اللَّهُ اَشْتَرَیٰ مِنَ اَلْمُوَّمِنِینَ اَنْفُسَهُم ﴾ (التوبة: الله واته: خوای گهوره نه فسی ئیماندارانی کریوه، که واته خوای گهوره هیچ کردهوه یاکرینت، ئهگهر به ئیمان پاك نه کرابینه و و وازی له و کردهوه قیزه وه ناه نه نهینابیت و رووی نه کردبینه شاری ته و به کاران و خواناسان.

- کهل و پهلی فرۆشراو تەسلىمی خاوەنه کهی بکه نهوهك لـه دەسـتت شـتێکی
 لا بێت، جا ئەوكات خاوەنه کهی وەری نهگرێت.
- قیمه تی که ل و په ل به کپیار و نه و پاره ی پنی ده کپنت و نه وه ی بانگی بن ده کات ده رده که ویت، نه گه ر کپیاره که گه وره و به پنز بوو، پاره که شدی به قیمه ت بوو، بانگکه ره که ش شکزدار بوو، نه وه دیاره که ل و په له که زنر به نرخه.
- فهی ئه کهسه ی خوّت به لیزان ده زانیت، ئایا نه فسی خوّت ناسیوه ؟ده زانی چهند به ریزی، بزانه ئهم بوونه وه رهه مهر ی بی تی فه راهه م هیندراوه.

تۆش واتاكانى بىت، ئەو شىتانە ھەمووى وەك پۆخلەواتى گەوھەرات وايە تىۆش گەوھەرەكەى بىت، ئەوشتانە ھەمووى وەك دۆ وايە تۆش ئەو رۆنەى بىت كە لىلى وەرگىراوە.

- ئەى مرۆڭ لە كوئ بوويت ھانام بۆ ببه من ليت نزيكم وەلامت دەدەمەوە،
 كەواتە بە خاترى كەسانيك ھانا بۆ من مەبە، چونكە من لەو كەسەى بە خاترى ئەو
 ھانام بۆ دينى نزيك ترم.
- ئەگەر رىزى خۆت لاى ئىمە بزانىبايە ھەرگىز سوكت نەدەكرد بە گوناھ و تاوان ئەى ـ بىرت نايەت ــ كە (ابلىس)مان لە رەحمەتى خۆمان دەركىرد لەبەر ئەوەى رىزى تۆى نەگرت و سوجدەى بى تۆ نەبرد، تۆش ئەوكات لە پىشتى باوكت ئادەم بووى، زۆر سەيرە كەچى تۆ ئىستا لەگەل (ابلىس) بووى بە دۆست و پىشتت لە ئىمە كردوه، والله سەيره! ئەگەر بىتوو خۆشەويىستى ئىمە لە داتدا بايا ئەوە لەسەر جەستەت دەدرەوشايەوه.
- © ئەگسەر خۆشەويسىتيەكەت راسىت بايسە بىق خىوا، تىكسەلى ئسەر كەسسانە نەدەبوويت كە باسى خۆشەويسىتەكەت بۆ ناكەن و بە بىرت ناھىنىنەوە _ كە خوايە _ سەير لەو كەسانەدايە كە دەلىن: خوامان خۆش دەويىت، كەچى خوايان لەبىر نيە پىرويسىتيان بە خەلىكى ترە خوايان بىرخەنەوە، خواى بىر ناكەويىتەوە مەگەر كەسىنك بۆى باس نەكات، چونكە نزمترىن پلەى خۆشەويسىتى ئەوەيە كە خۆشەويسىتيەكەت لە ياد بىنت.
- © ئەگەر كەسىپك بىدوپت بىروات بى بىنىينى خۆشەوپستەكەى سەربازەكانى لەگەلىدا دەرۆن، جا خۆشوپستن لە پېشەوەى ھەموو سەربازەكانەوەدا دەروات، ئومىدىش بەدەورەپدا دەسورىت، تامەزرۆى بىنىنىشى لىلى دەخورىت، ترسىش كۆى دەكاتەوە لەسەر رىگادا، كاتىكىش گەيشتە دەرگاى شار دلدارەكە بىشى دەكەوىت بىر بىنىنى خۆشەوپستەكەى.
- © تۆ سەگەكەت فىرى راو كردووه، ئەو سەگە وا فىركراوه كاتىك نىچىرىكت بۆ راو دەكات، ئارەزووى خىزى لىن دەگرىتەوھ و ھىلچى لىن ناخوات، چونكە

ئاويتـــهى دڵ٤٣٠...

نیعمه ته کانی تۆی له پیش چاوه ده ترسی سزای بدهی، که چی تو ماموستای ئایینی ده نیت ده نیت: روو مه که حورام و واز له ئاره زوات بینه، به لام تق به گویی ناکهی.

- سەگى فىرىنەكراو ئەگەر نىچىرىك راو بكات بى خىزى ئەوە خواردنى نىپچىرەكە حەرامە، كەواتە كارى مرۆقى نەفام كە بى ئارەزووى نەفسى خىزى دەيكات بەھەمان شىرومىه.
- ئەى مىرۆۋ تىق عەقلى مەلائىكەتت ھەيە، ئارەزووى ئاۋەلىت ھەيە، ھەواى شەيتانت ھەيە، جا دەتوانى بەسەر ئەم سىيانە زال بىيت: ئەگەر بەسەر ھەوا و ئارەزوواتدا زال بوويت، ئەوە دەگەيتە پلەى مەلائىكەت، ئەگەر ھەواو ئارەزوو زال بوو بەسەرتدا، ئەوە دەگەيتە يلەى سەگ.

باسی بروادار و بی بروا

خوای گەورە دەفـەرمووى: ﴿وَكَانَ ٱلْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ عَلَىٰ رَبِّهِ عَلَىٰ ﴿ الفرقان: ٥٥)، واتــه: بەراسىتى مرۆڤى كافر بەردەوام در بەخوا دەوەستىنت.

ئه مسه جوانترین شینوازی ده ربرینه که قورئان ده ریده بریّت و مانای لیّك ده داته و ، بیّگومان ئیماندار به رده وام لهگه ل خوای گهوره یه و در به نه فس و ئاره زوات و شهیتان و دووژمنانی په روه ردگاریدا ده وه ستیّت، ئه مه مانای ئه وه یه که حزبی خوایه و سه رباز و دوستی خوایه.

که به پالپشتی خوای گهوره دژایهتی دووژمنی دهرهوه و ناخی خوّی دهکات و دهجهنگیّت، ههر وهك چوّن نهوانهی دوستی پادشان پالپشتی له پادشاکهیان دهکهن و له دژی دووژمنهکانی دهجهنگن.

به لام مرؤقی کافر به پالپشتی شهیتان و نه فسی خوّی درایه تی پهروه ردگار ده کات، ههر بویه شهینانی چاکمان لهم بارهیه وه زوّره و پیشینانی چاکمان لهم بارهیه وه زوّره و پهنگی داوه ته وه (ابن ابی حاتم) له (عطاء)ی کوری (دینا) و (سعید) ی کوری (جبیر) ده گیریّته وه ده فه رموویّ: (وَکَانَ الْکَافِر عَلی رَبِه ظَهِیراً) واته: به درّستانی شهیتان درّایه تی خوا ده کات و هاویه شی بر بریار ده دات.

(اللیث)یش له بارهی تهفسیری ئهم ئایه تهدا له (مجاهد) ده گیریتهوه دهفه رمووی: واته، شهیتان پالپشتی مرؤ ده کات لهسه ربی فه رمانی خوا.

(زید)ی کوری (اسلم)یش دهفهرمووی: (ظهیرا) به واتای (موالیاً)نه واته: شهیتان دووژمنانی خوا جوّش دهدات تاکو بی فهرمانی خوا بکهن و هاوبهشی بوّ بریار بدهن، پالپشتیان دهکات تاکو خوا له خوّیان تووره بکهن.

مرۆڤى بروادار بۆ ئەنجامدانى كارى چاك بە پالپشىتى خوا ئەنجامى دەدات،

کهچی مرؤقی کافر و فاجر کارهکانی به پالپشتی شهیتان و ئاره زوواتی خوی ئه نجامی ده دات، جا بزیه سه ره تای ئایه ته که به م شیوه ده ستی پی کردووه: ﴿ وَیَعَبُدُونَ مِن دُونِ اللّهِ مَا لَا یَنفَعُهُم وَلَا یَضُرُهُم ۖ ﴾ (الفرقان: ٥٥)، واته: کافران له جیاتی خوای گهوره شتیك ده په رستن نه سوودیان پیدهگهیه نیت نه زیان.

بی برواکان به پیچهوانه ی دوستانی خوا که خوای گهوره پالپشتیان ده کات له سه در درایه تی کردنی شهیتان و ههواو شاره زووی خویان، شهم مانا جوانه گهوهه رایه تی قورثان ده رده خات بی که سیّك تیّی بگات خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿وَالَّذِینَ إِذَا ذُکِّرُواْ بِاَیْنَ رَبِّهِمْ لَرَّ یَخِرُّواْ عَلَیْهَا صُمَّا وَعُمْیاناً ﴾ (الفرقان: ۲۳)، واته: ثهوانه که به ثایه و فه رمووده کانی خوا بیّدار ده کریّنه وه، ههر وا به که پی و کویّری و به لالیدا تیّناپه رن، به لکو تیّده فکرن و لیّی وورد ده بنه وه ثینجا پهیره وی ده که ن.

(مقاتل) دهفه رمووی: کاتیک به قورئان ئاموّرٔگاری دهکریّن ههروا بهکه پی و کویّری گویّی بر ناگرن که هیچ نهبیستن و کویّری گویّی بو ناگرن که هیچ نهبیستن و دهیبیستن و دهیبینن.

(ابن عباس) له بارهی نهم ئایهته دا ده فه رمووی: واته، هه روا به که و و کویرانه به رانبه ر ناموژگاریه کانی قورئان ناوه سنت، به لکو به ترس و له رزهوه به رانبه ر ئاموژگاریه کانی قورئان ده وه سنت.

(الكلبي) دەفـهرمووى: كاتىك گوى بىسىتى ئامۆژگاريەكانى قورئان دەبن ملى بىۆ كەچ دەكەن و چاو و گويى بۆ دەكەنەوه.

(الفرّاء) دەفـهرمووى: كاتىك قورئانيان بەسەردا دەخويندرىتەوە لەسەر شـيوەى پىشوو دانانىشن كە تەواو گوى بىسىتى نـهبن، بـهلكو بـه شـيوەيەك دادەنىيشن كـه گويبيست بن.

(الزجاج) دەفەرمووى: واتە: كە قورئانيان بەسەردا دەخوينريتەوەبەملكەچى و گريانەوە كرنۆش دەبەن بۆ فەرمانەكانى خوا.

(ابن قتیبة) دهفهرمووی: واته: که ئامۆژگاریهکانی قورئان دهبیستن بی ئاگانین لینی وهکو کابرایهکی که و کویر که نهدهبیستی و نهدهبینی.

١٤٦................

گوناه و تناوان

بنچینهی ههموو گوناهیکی گهوره و گچکه پهیوهسته بهم سیانه:

- ۱ _ پەيوەست بوونى دل بە غەيرى خواى گەورە.
 - ۲ _ به گوئ کردنی هیزی توورهیی.
 - ۳ _ به گوئ کردنی هیزی ئاره زووات.

ئه مسیانه ش (شیرك) و (سته م) و (بی پهوشتی) ده گریته وه، چونکه دل پهیوه ست بوون به غهیری خوای گهوره ئهوه شیرکه، که ده کات یه کینکی تری کردووه به هاوبه شی خوا، گوی پایه لی کردنی هیزی تووپه یش کوشتنی به دوادادیت ئهمه شیان سته مه، گوی پایه لی کردنی هیزی ئاره زووش زینای به دوادادیت که ئهمه شیان سته مه، گوی پایه لی کردنی هیزی ئاره زووش زینای به دوادادیت که ئهویش بی پهوستیه، جا بزیه خوای گهوره لهم ئایه ته دا هه رسینکی پیکه وه کوکرد تو ته وه که ده فسه رمووی: ﴿وَاللَّذِینَ لَایدَعُورِکَ مَعَ اللّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا یَقَتُلُونَ کَوکرد تو ته وه که ده فسه رمووی: ﴿وَاللَّذِینَ لَایدَعُورِکَ مَعَ اللّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا یَقَتُلُونَ کَوکرد تو ته وانه ی هیچ پهرستراویکی تر جگه له خوای گهوره ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حهرام کرد بیت مه گه ر به حه ق و په وا، هه روه ها زیناش ناکه ن.

به لني: ئهم سيانه پالپشتن بۆ يه كترى، وه ك ئه وهى شيرك پالپشتيه بۆ ستهم و بى په رهوشتى، ههر وه ك چۆن ئيخلاص پالپشتيه بۆ يه كتاپه رستى و ستهم و بى په وه ره شتيش له مرۆ دوور ده خاته وه، خواى گهوره ده فه رمووى: ﴿كَذَلِكَ لِنَصَّرِفَ عَنْهُ ٱلسُّوءَ وَٱلْفَحَشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُخَلَصِينَ ﴾ (يوسف: ٢٤)، واته: به ههمان شيوه بۆيه وامان كرد بۆ ئه وهى ههرچى گوناه و خراپه يه ليى دوور بخه ينه وه به ياستى ئه وه له به نده ياكه كانى ئيمه يه.

بههمان شيوهش ستهم سهر دهكيشيت بي پهوشتى، چونكه گهورهترين ستهم شهريك پهيا كردنه بي خوا، ههر وهك چين گهورهترين دادپهروهرى يهكتاپهرستيه، ستهميش دوستى شيركه، ههر بويهش خواى گهوره ئهم دووانهى پيكهوه كي كردوتهو، به لگهى يهكهم كه گهوره ترين دادپهروهرى يهكتاپهرستيه ئهم ئايه تهيه: ﴿ شَهِدَ اللّهُ أَنّهُ لاَ إِلَهَ إِلّا هُوَ الْمَرْبِيرُ الْمَكَيِكُمُ ﴾(ال عمران: ١٨)، واته: خوا و مه لائيكهت و زانايانى به ئينسافيش به دادپهروه رانه شايه تيان داوه كه هيچ پهرستراويك نيه جگه له "الله"

به لگهی دووه م که گهوره ترین سته میش شیرکه نهم نایه ته: ﴿ إِنَ ٱلشِّرُكَ لَكُهُ مَ عَظِیدٌ ﴾ (لقمان: ۱۳)، واته: به راستی هاوبه ش بریاردان بن خوا سته میّکی زفر گهوره یه.

كەواتە: ئەم سىيانە (شىرك) و (ستەم) و (بى پرەوشتى) ھىنىدىكىيان پالپىشتن بۆ ھىنىدىكىيان، جا ھەر كاتىك خواناسى لە دلدا بى ھىز بوو و شىرك بالادەست بوو، ئەوكات فاحىشە رووى تىدەكات خۆى تى دەئاللىنى، ھەر وەكو خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿ فَمَا أُولِيتُم مِن شَيْءٍ فَلَكُ أَلْحَيَوْةِ ٱلدُّنَيا ۖ وَمَا عِندَ ٱللّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوكَلُونَ ﴿ وَأَلْفَونِهِ مَن كَاللّهِ مَا يَضِبُوا هُمَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوكَلُونَ ﴾ وَكُلَى رَبِّهِمْ يَتَوكَلُونَ ﴾ وَالْفَونِهِمْ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمَ

یَغَفِرُونَ ﴾ (الشوری: ٣٦–٣٧)، واته: ههر شتیکتان پیبهخشراوه نهوه زینهتی ژیانی نهم دنیایهیه، به لام نهو بهشهی که له لای خوایه چاکتر و بهردهوامتره بن نهوانهی باوه پیان هیّناوه و پشت به پهروه ردگاریان دهبهستن، نهوانهی خوّیان له گوناهی گهوره و تاوانی خراپ و ناشیرین ده پاریّزن، کاتیّکیش که تووره ده بن چاوپوّشی دهکهن.

لیّره دا خوای گهوره پوونی کردوّته وه که شهو به شه ی که له لای خوّیدا هه یه ، چاکتر و باشتره له وه ی له دنیادا هه یه بو نه وانه ی نیمانیان هیّناوه و پشتیان به خوا به ستووه ، نا نهمه یه کتاپه رستیه ، پاشان که خوای گهوره ده فه رمووی : ﴿ وَاللَّهِ مَ اللّهُ مُ وَالْفَوَرِحِشَ ﴾ نائه مه شیان خیر پاراستنه له هیّن ی باره نوو.

پاشان خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُواْ هُمَّ یَغْفِرُونَ نَا نُهمه شیان خوای شاه استن و به گوی نه کردنی هیزی توو په یه خوای گهوره خواناسی و داوین پاکی و داد په روه ریشی پیکهوه کو کردوته وه که خیر و چاکه ههمووی لهم سییه دا کوبوته وه.

ئاو<u>نت</u>ـــهى دڵناو<u>نتــــهى</u> د ل

پشت هه لکردن له قورئان

واز هیننان له قورئان و پشت تیکردنی چهند جوری ههیه:

يه كهم: پشتى تيده كا و گويى بن ناگرى و ئيمانى پى ناهينيت.

دووهم: پشتی تیدهکا و کاری پی ناکا و گوی ناداته حهرام و حهلالی، ئهگهر چی خویندبیشیهوه ئیمانی پی هینابیت.

سنیهم: پشتی تیده کات و حوکمی پی ناکات له ههموو روویه که وه، بروای وایه که ئهمه شتیکه ته نها ووته یه و باوه رپی کراو نیه.

چوارهم: پشتى تندهكات و لني ووردنابنتهوه بزاننت خوا چې پئ مهبهسته.

پننجه م: بن نهخوشی دل و ده روون سوودی لی نابینیت و پشتی تیده کات، به لکو پوو ده کات ه غهیری قورئان و سوود له قورئان وه رناگریت. ئه مانه هه د همه مووی له م ئایه تسه دا ده رده که ویت: ﴿ وَقَالَ ٱلرَّسُولُ یَرَبِّ إِنَّ قَوْمِی ٱتَّخَذُوا هَاذَا اَلْمُرُولُ یَرَبِّ إِنَّ قَوْمِی ٱتَّخَذُوا هَاذَا اَلْمُرْءَانَ مَهُ جُورًا ﴾ (الفرقان: ۳۰). واته: پیغه مبه ریک سکالا ده کات و ده فه رمووی: په روه ردگارا به راستی قه ومه که م وازیان له م قورئانه هیناو پشت گوییان خست.

ئەرانە ھەر ھەمووى پشت كردنە لە قورئان، ئەگەر چى ھێندێكيان لە ھێندێكيان كەمتر.

مروّقی دنیا ویست و مروّقی دنیا نهویست

مىرۆڭ كاتىك رۆژ و شىەو دەكاتەوە ئەگەر مەبەسىتى تىەنھا خوا بىيىت و دان و ئەندامەكانى پەيوەست بىت بەخوا، ئەوكات خواى گەورە ھەموو پىويستىەكانى بىق فەراھەم دىنىنىت، دانى پى دەكات لە خۆشەويستى خۆى، زمانى پالاو دەكات بە يادى خۆى، ئەندامەكانى ملكەچ دەكات بى بەندايەتى خىرى.

به لام ئهگهر رپزژ و شهوی کردوه مهبهستی ته نها دنیا بوو، ئه وه خوای گهوره همهوو کاره کانی ده یسپیریته نه فسی خودی مرزقه که خوی، ئه وکات دلا ته نگ و غهمگین و په ژاره ده بیت، دلی خه ریك ده کات به خوشه و یستی غهیری خوا، زمانی ته نها ستایشی غهیری خوا ده کات، ئه ندامه کانی له خزمه ت غهیری خوا سه رف ده کات، وه کو ئاژه لا که چون کاریک ده کات که سوودی بو غهیری خوی ههیه، بو نموونه وه کو (کووره) په راسووه کانی تیک ده شکینی بو گهرم کردنی ئاگره که که چی هیچ سوودیکی له م کاره یدا بو خوی نیه، ههر که سیکیش واز بینینت و پشت که چی هیچ سوودیکی له م کاره یدا بو خوا، ئه وه تووشی په رستنی دروست کراوی بکاته به ندایه تی خوا و خوشه و یستی بو غهیری خوا ده رده بریّت، خوای گهوره ده فوا ده رمووی: ﴿ وَمَن یَعْشُ عَن ذِکْرِ الرَّمْنِ نُقیِّضٌ لَهُ شَیْطَناً فَهُ وَ لَهُ وَیِن ﴾ (الزخرف: ده مه رکه سیک له ناستی شوینکه و تنی قورئانی پیروز دلی کویربیّت و پشت بکاته فه رمایشته کانی خودا، ئه وه شه یتانیک ده که ینه هاوده می، تا له گه لیدا بینیته براده رو هاوریّی.

(سفیان)ی کوری (عیینة)ه به دوسته کانی خوی فه رموو: هه رپهندیکی باوی عهره بی بیننه وه من نایه تیك دینمه و که یال یشتی بکات.

ئاويتــــهى دڵئاويتـــهى دڵ

پیاویّك پیّی ووت: ئایه هیچ ئایهتیّك ههیه له قورئاندا پالپشتی ئهم پهنده بكات: (اعط اخاك تمرة فإن لم یقبل فأعطیه جمرة؟) واته: خورمایه ك بده به درسته کهت ئهگهر وهری نهگرت یشكریه کی ئاگری یی بده.

(سفیان)ی کوری (عیینة)ش فهرمووی: ئهم ئایهته پالپشتی ئهو پهنهد دهکات:

﴿ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَانِ نُقَيِّضْ لَهُ، شَيْطَانًا ﴾ (الزخرف: ٣٦).

١٥٢

باسی زانست و زانیاری

(العلم) زانست: وات گواستنهوهی وینهی شتیکی زاندرا و له دهرهوه بن چهسپاندنی له ناخی خویدا.

(العمل) کارکردن: واته، گواستنهوهی وینهی شته زانراوهکهیه له ناخیهوه بن چهسپاندنی له دهرهوه لهسهر ئهندامهکانیدا.

جا ههر کاتیک ئه و زانسته ی له ناخی خویدا ده یچه سپینیت یه کی گرته و هه له گه ل ئه وه ی له دلیدایه ئه وکات ئه وه زانستیکی ته واوه و به سووده.

به لام زوریک له خه لکی ئه و زانسته ی وه ری ده گرن به هیچ شیوه یه ک نیه له گه ل ناخیاندا، که چی وا ده زانن ئه و شته ی وه ری گرتووه زانسته، به لام له راستیدا وانیه، به لی زورینه ی زانستی خه لکی به م شیوه یه.

ئەو زانستەى لەدلدايه، وە يەكىش دەگرىتەوە لەگەل دەرەوەيدا دوو جۆرە:

◄ جۆرێكيان به چەنگ كەوتنى مرۆڭ كامەران دەكات، ئەم جۆرەشيان ناسىن و
 زانست بوونە بە خوا و ناو و سىيفات و كارەكانى خوا و كتێببەكانى و فەرمان و
 قەدەغەكراوەكانيەتى.

ک جۆرەکەی تریان ئەگەر مرۆڭ نەیزانیت زەرەری پی ناگات، ئەوەشیان ئەو زانستەیە کە نە بەنەزانینی زیانت پیدەگات، نە بەزانینیشی سوودت پی دەگات، دەبینین پیغەمبەرﷺ ھەموو کاتیك پەنای دەگرت بە خوا لە زانستیك کە سوودی پی ناگەیەنیت، ئەمە زۆریك لەو زانستانە دەگریتەوە ئەگەر نەیزانی زیانت پی ناگات، وەکو زانستى گەردوونناسى و زانستى زەویناسى و نموونەی ئەمانەش.

پله و پایه و بهنرخی زانست بهپێی زانراوهکه و ناتاج بـوون پێـی دهردهکـهوێت، هیچ پله و پایهکیش نیه بگات به پله و پایهی زانست بوون بهخوا. ئاو<u>ن</u>تـــــهى دڵ

ئەو زانستەى كارەساتى لە دوادايە، ئەو زانستەيە كە خوا پينى خۆش نيە، ئەمەشيان دوو جۆرە.

کجاری وا ههیه زانسته کهی فه ساده، جا فه سادی زانسته کهی ئه وه یه که وا ده زانیت نه نجامدانی نه و کاره خوشه ویسته لای خوا که چی واش نیه، یان وا ده زانیت نه نجامدانی نه و کاره له خوای نزیك ده کاته وه که چی واش نیه.

کجاری واش ههیه مهبهست و ئیرادهکهی فهساده، فهسادی مهبهست و ئیرادهکهشی ئهوهیه کاریک دهکات مهبهستی خوا و ئاخیرهت نیه، به لکو لهم کارهی مهبهستی دنیا و رهزامهندی خه لکیه.

به لیّ: نهمه دوو کارهساته که له کار و زانستدا ههیه، مروّقیش لیّی پزگار نابیّت مهگهر خوّی فیری ئه و شتانه نه کات که پینه مبهر ای نه نجامی داوه و فه رمانی پیداوه نهمه له بوواری زانستدا، له بوواری کارو کرده وه شدا، ده بیّت مهبه ستی خواو دواپور بیّت. نه گهر وای نه کرد نه و کات کاروکرده و هکهی و زانسته کهی فه ساد ده بیّت.

ئهوهش بزانن (الإیمان)و(الیقین) زانستی دروست به مروّق دهبه خشن و مهبه سنتی دروست به مروّق دهبه خشن و مهبه سنتی دروست به مروّق دهبه خشن، نا لیّره دا بوّمان پوون دهبیّته و ه که زوّرینه ی خه لّکی نیمانیّکی دروستیان نیه،

مرقفیش ناگات به ئیمانی راست ودروست مهگهر له رنگای پیغهمبهره و نهبیت و واز نههینیت له ههوا و ئاره زواتی خنی، ئه وکات ده کات زانسته کهی له ده لاقه ی سروشی وه رگرتووه، مهبه ستیشی خوا و دوا رفرژ ده بینت. ئا ئه مه زانستیکی دروسته و کاریکی دروسته له نیوان خه لکیدا هه بینت، ئه وه کاری ئه و که سانه یه که خوا هیدایه تی داون ئه وانه ی که به راستی شوینکه و ته ییغه میه رن هوانه ی که به راستی شوینکه و ته ییغه میه رن

جۆرەكانى ئيمان

ئىمان دوو جۆرى ھەيە:

۱. ئیمانی روالهتیه، واته: ئیمانه که یه له سهر زمانی و له سهر ئهندامه کانی بدره و شنته و ه کاری پی بکات.

۲. ئیمانی ناو دله، واته: به دلهوه ئیمانیکی پتهوی ههبیت به خوا و ملی بن
 که چکات و خوشی بویت.

ئهگینا کاروکردهوه به پوالهت سوودی پیناگه یه نیت، ئهگه ردلی ئیمانی تیا نهبیت، ئهگه ردلی ئیمانی تیا نهبیت، ئهگه رچی ئیمان هینانی به پواله ته کهی خوین و مال و منالی ده پاریزریت _ به لام ئه و کارانه ی به رواله تده یکات رؤژی قیامه تسوودی یی ناگه یه نیت _

به هـــه مان شــــ نوه ش ئیمــانی دل ســوودی پیناگه یــه نیت، ئهگــه ر هــیچ کاروکرده و هیه کی دهسه لات بیت یان کاروکرده و هیک یان لهترسی لهناوچوون کاروکرده و ه نهکات.

جا ئیمان کاکله و دلّی ئیسلامه، یهقینیش کاکلّه و دلّی ئیمانه، ههر زانست و کردهوهیه کیش ئیمان و یهقینی پی زیاد نهبیّت نهوه عهیبداره، ههر ئیمانیّکیش کردهوه ی لهگهلدا نهبیّت عهیبداره.

ئاويْتـــــــهى دڵناويٚتــــــهى دڵ

تەوەكول و جۆرەكانى

تەوەكول لەسەر خودا كردن دوو جۆرى ھەيە:

یه که میان: مرۆق که ته وه کول له سه رخودا ده کات بق پرکردنه وه ی ناتاجیه کانیه تی له دنیا. نات بق لی لابردنی نه هامه تیه کانیه تی له دنیا.

دووهمیان: تهوه کول له سه رخودا ده کات به مه به سستی به ده سست هینانی شه و شتانه یه خوا. شتانه یه خوا.

گهوره ترین جوزی تهوه کول کردن له سهر خوا تهوه کولی هیدایه و یه کتاپه رستی و شوینکه و تنی پینه مبه رو جیهاده، که نهم جزره یان تهوه کولی یینه مبه ران و شوینکه و توانییانه.

تهوهکول جاری وا ههیه دهبیّته ناچاری، ئهویش کاتیّك مروّق هیچی چهنگ ناکهویّت تهنها تهوهکول نهبیّت لهسهر خوا، ههر وهك ئهوهی دهبینین مروّقیّك هیچ له دهسه لاتی نایهت لهو کارهی بوّی پیش هاتووه، دهبینیت هیچ موّلگهیهك نیه جگه خوا نهبیّت، بوّیه ئهوکات به ناچاری تهوهکول لهسهر خوا دهکات.

جاری واش ههیه ته وه کول به هه نبراردنی خوی مرزقه که خزیه تی، نه مه شیان له کاتیکدا ده بیت که ده بینیت هر کاریک ههیه بر پاپه پاندنی کاره که ی، جا ئه وکات نه گهر هاتو و هر کاره که ی ههیه شهرعی بو و خوا ریگای دابو نه نجام بدریت، نه وه وازلیّهینانی لوّمه کراوه و باش نیه، به لام نه گهر هاتو و ته نها پشتی به هر کاره که به ست و پشتی له ته وه کول کرد نه مه ش لوّمه کراوه باش نیه، به نکو وا چاکه و واجبه هر کاره که نه نجام بدات و ته وه کولیشی له سه رخوا بیّت.

به لام ئهگهر هاتوی ئه نجام دانی هزکاره که حه رام بوی، ئه وه واز له هزکاره که ده هنننیت و پشت به ته وه کوله که ده به ستی، چونکه ته وه کول گه وره ترین هزکاره بردنی به گه بردنی نه هامه تیه کان، به لکو به هیزترین هزکاره پشه، ئه گه ر

هرکاره که (مباح) بوو، ئهوه تیّی ده پوانی بزانی ئایا ئه و ته وه کوله ی له سه ر خوا هه ته بی هیّزی ده کرد، ئه وه وازهیّنانی هه ته بی هیّزی ده کرد، ئه وه وازهیّنانی چاکتره، به لام ئهگه ر بی هیّزی نه ده کرد ده ست پیّوه گرتنی چاکتره، چونکه حیکمه تی خوای گهوره وا ده خوازیّت، ناکریّت وا نه کریّت، به تایبه ت له به ندایه تییدا، ئه وکات ده کات به ندایه تی دلّت به (توکل) کردووه، به ندایه تی نه ندایه که ندامه کانیش به هر کار ئه نجام داوه.

ئەوەى تەوەكول پتەو دەكات دەستگرتنە بەو ھۆكارانەى فەرمانيان پێكىراوە، ھەركەسێك بەم شێوە نەكات ئەوە تەوەكولەكەى دروست نابێت، ھەر وەكو چۆن دەست گرتن بە ھۆكارەوە بۆ ئامانج ئەوە (رجاء) بۆ مرۆڭ فەراھەم دێنێت، ھەر كەسێك وانەكات ئەوە (رجاء)ەكەى تەمەننايە، ھەركەسێك دەست بە ھۆكارەوە نەگرێت، دەكات تەوەكولى بى دەسەلاتيە، بى دەسەلاتيەكەشى تەوەكولە.

نهینی و راستهقینهی ته وه کول پشت پی به ستنی دله ته نها به خوا، ده ست گرتن به هزکاریش زیانی پی ناگه یه نیت ئهگه ردلی پیوه نه به ستیته وه و پشت و په نای ته نها ئه وبیت، هه روه کو ئه و سوودی پیناگه یه نیت که بلیت: (توکلت علی الله) واته: (توکل) م له سه رخوا کردووه. لهگه لا ئه وه شدا پشت و په نا و بروای به که سیکی تر بیت، چونکه (توکل) به زمان شتیکه و (توکل) به دلیش شتیکی تره، هه روه کو ته وبه کردن به زمان لهگه لا سووربوونیشی له سه رگوناه شتیکه، وه ته وبه کردن به دلا و به زمان نهگووتنی شتیکی تره.

بهنده که ده لیّت: (توکلت علی الله) واته: (توکل)م لهسهر خوایه، لهگه ل ئه وه شدا به دله وه پشتیوانی به غهیری خوا بیّت، وه کو نه وه وایه که بلیّت: (تبت الی الله) واته: ته ویه م کردووه بی خوا، به لام لهگه ل نه وه شدا سووربیّت له سه ر گوناه و تاوان. ئاو<u>يّت ـــ</u>هى دلّناوي<u>ّت ـــهى</u> دلّ

سكالاي خواناس وسكالاي نهفام

مرۆشى نەفام و نەزان ئەرەپە كىە گلەيى لە خوا دەكات لاى خەلكى، ئەرە ئەرپەرى نەفاميە بەرانبەر بە خواى گەررە، چونكە ئەگەر پەروەردگارى خۆى بناسىبايە ئەركات ھەرگىز گلەيى لى نەدەكرد، ئەگەر خەلكىشى بناسىبايە ئەرە ھەرگىز گلەيى لا نەدەكردن.

هیندی له زانایانی (السلف) پیاویکیان بینی گلهیی له لای پیاویک دهکرد له دهست ههژاری و ئاتاجی دنیا، جا پییان گووت: کابرا سویند بهخوا ئه و گلهییهی تق هیچ سوودی نیه، تق چون گلهیی له کهسیک دهکهی که په حمت پیدهکات له لای کهسیک که په حمت پی ناکات.

مرۆقی خواناس گلهیی خوّی تهنها لای خوای گهوره دهکات، به لیّ نهگهر مروّق زوّر خواناس بیّت گلهیی لای خوای گهوره دهکات له نه فسی خوّی نه له له لای خوای گهوره دهکات له نه فسی خوّی نه له له له خه لکی، به لکو نه و گلهیی له کاره قیزه و نه کانی خه لکی و خوّیه تی، چونکه نه و سهیری نه و نایه ته ده که ده فه رموی: ﴿ وَمَاۤ أَصَنَبُكُمُ مِّن مُّصِیبُ وَ فَهِ مَا کَسَبَتُ أَیّدِیکُو ﴾ (الشوری:۳۰)، واته: ههر به لاو نه هامه تیه کتان به سه رها تبیّت، نه وه ده ره نجامی نه و کارو کرده وانه یه که به ناره زووی خوّتان نه نجامتان داوه.

هــهروهها دهفــهرمووی: ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّنَةِ فَين نَفْسِكَ ﴾ (النــساء:٧٩). واتــه: ههرچی ناخوشیهکت بو پیش دیت ئهوه دهستی خوتی تیدایه.

ئەمەمان بۆ ھات؟ ئەى بۆ لە يادتىان چوو لە جەنگى بەدردا بەراسىتى ئىدو دوو ئەوەندەتان بەوان كرد ئىنجا پىيان بلىن: ئەم بەلايە لەلايەن خۆتانەوە توشىتان ھات.

جا گلەيى كردن يلەي ھەيە:

يهكهم: خراپترينيان ئەرەپه گلەيى له خوا بكەي له لاي خەلكى.

دووهم: بهرزترین و باشترینیان ئهوهیه گلهیی له نهفسی خوت بکهی له لای خوا.

سێيهم: مام ناوهنديه كهشى ئهوهيه گلهيى له خرابهى خه ڵكى بكهى له لاى خوا.

ئاويّتـــهى دڵئاويّتـــهى دڵ

ژیان له گویْرایهنی خوا و پیغهمبهر دایه

ئەم ئايەتە پىرۆزە چەند شتى لە خۆگرتووە:

یه که م: ژیانی ئاسووده ی و کامه رانی به وه لامدانه وه ی خواو پیخه مبه رسی چنگ ده که ویت به وی کامه رانی به وه لامدانه و ی که مب که سب یک وه لامی بانگه وازی خواو پیخه مبه رسی نه داته و و گویزایه لیان نه کات مردووه و ژیانی چنگ نه که و تووه ، ئه گه رچی ژیانی ئاژه لایشی هه بیت، که ئه م ژیانه ئاژه لایه نزمترین ئاژه لا له گه لا ئه ودا تیایدا به شداره.

جا ژیانی راستهقینه و کامه ران ئه وه یه که به دل و لاشه وه لامی بانگه وازی خواو پیغه مبه رنگ بداته وه، نا نه مانه ژیانیان له به ردایه نهگه رچی به لاشه مردووش بن، جگه له وانه مردوون نهگه رچی به لاشه ش زیندووبن.

که واته ئه و که سه ژیاننکی کامل و ئاسووده ی ههیه که به ته واوی وه لامی بانگه وازی پنغه مبه رشتنک خواو پنغه مبه رخه لکی بن بانگه وازی پنغه مبه رشتنک خواو پنغه مبه رخه لکی بن بانگ بکه نه وه ژیانی پنوه به نده ، هه رکه سنک به شنکی لن بفه وتی ده کات به شنکی ژیانی لن فه وتاوه ، به نه ندازه ی وه لامدانه وه ی بانگه وازی پنغه مبه رمر پر ژیانی کامه ران ده بنت.

(مجاهد) دهفهرموی: (لما یحییکم) واته: خواو پیغهمبهرسی بانگتان دهکهن بی نهو شتانه ی حهق و ژیانی نیوه ی تیایه.

(قتادة) دهفهرموی: (لما یحییکم) واته: وهرن بهرهو پیلی ئهم قورئانه چونکه ژیان و بهختهوهری تیایه، پزگاربوونی دنیا و قیامهتی تیایه،

(السدي) دهفهرمووي: واته: ئا ئهم ئيسلامه ژيانتان پي دهبه خشيت دواى ئهوهي كه كافر بوون وهك مردوو وا بوون.

ووتهی ئهم زانایانه له راستیدا ههمووی یهك ده گریتهوه ئهویش نهوهیه گویرایه لی و جی به جی کردنی نهو پهیامهیه به دل و لاشه که پیغهمبه رسی الله میناویه تی.

(الواحدي) ده فه رمووی: زورینه ی زانایان له سه رئه وه ن که مانای (لما یحییکم) جیهاده، ئه مه شیان ووته که ی (ابن اسحاق) ه، که زوریک له زانایان ئه م رایه یان هه لبژاردووه، (الفراء) ده فه رمووی: هه رکاتیک خوای گه وره بانگی کردن بو ژیان ئه وه فه رمانتان پیده کات به جیهاد که بجه نگن له دری دووژمنانتان، ده یه ویت به م جیهاده به هیزتان بکات، به لام ئه گه روازیان له جیهاد هینا ئه وه بی هیز ده بن و دووژمن به سه ریاندا زال ده بیت و تیکیان ده شکینیت.

(ابن قیم) دهفهرمووی: منیش ده لیم: جیهاد پلهیه کی زود به رزه ژیان به مروق ده به خشیت له دنیا و به رزه خ و دواروژدا.

دەبىنىن لە دنىيا ژيان بە مرۆڭ دەبەخشى، چونكە بالا دەستى و سەركەوتنىيان بە جىھادە، لە بەرزەخىش ژيان بە مىرۆڭ دەبەخشى ھەر وەك خواى گەورە لەم بارەيھوه دەفسەرمووى: ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَ ٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ آَمُوَتًا بَلَ أَحْيَاءً عِندَ

رَبِّهِمْ يُرِّزَقُونَ ﴾ (ال عمران:١٦٩). واته: وا نهزانن ئهوانه ی له پیناوی خوا شههیدبوون و کوژراون، مردوون، نهخیر وانیه، به لکو ئهوانه زیندوون، لای پهروهردگاریان له پزق و پوزی تایبهت بههرهوهرن.

له دوا رۆژىيش ژيان به مىرۆڭ دەبەخىشى، ئەرەپ كە بەشى جەنگاوەر و شەھىدەكان لە خۆشى و بەخششى خوا لە بە ھەشت لە ھەمور كەسىك زياترە.

جا بزیه (ابن قتیبة) دهیفهرموو: مانای (لما یحییکم) واته: گهیشتن به کاروانی شههیدانه.

هینندی له زانایانی تهفسیریش فهرموویانه: (لما یحییکم) واته: بهههشت، چونکه بهههشت ژیانیکی کامهرانی و ئاسوودهی بهردهوامه.

جا ئەم ئايەتە ئەر تەفسىرانە ھەمورى دەگرىتەرە، چونكە ئىمان و ئىسلام و قورئان و جيهاد، بەختەرەرى و ژيانى دلى پىرەبەندە.

به ههمان شیرهش ژیانی کامل و نهبراره و ناسووده تهنها له بهههشتدایه، پیغهمبهریش خه لکی بانگ ده کات بن نیمان و بهههشت، که واته پیغهمبهری خه لکی بانگ ده کات بن ناسووده له دنیا و دوار پرژدا، مرز فیش پیویستی به ههردوو جزره ژیانه که هه یه:

ژیانی جهسته یی که بهم ژیانه شتی به سوود و بی سوود جیاده کاته وه، ئه و شتانه هه لده برژیری که سوودی پی دهگه یه نیت.

ئهگهر ژیانی جهستهی ته واو نه بیّت، ئه وه به گویّره ی ناته واویه که ی تووشی ئیّش و ئازار و بی هیّزی ده بیّت، بوّیه ژیانی مروّقی نه خوّش و خه فه ت بارو غهمگین و ترسنوّك و هه ژار وه کو ژیانی مروّقی دروست نیه.

ژیانی دلیش که بهم ژیانه راست و ناراست و چاك و خراپ و هیدایهت و سهرگهردانی لیك جیاده کاتهوه، به لام بهم ژیانه حهق هه لده بریّریّت به سهر ناحهق.

ههر بهم ژیانه روّحیه مروّق ده توانیّت زانست و کاروکرده وه ی به سوود و بی سوود این که مروّق ده کات هیّنی ئیمان و سوود لیّك جیابکاته وه، هه ر سُهم ژیانه ش وا له مروّق ده کات هیّنی ئیمان و خوّشه ویستی بی حه ق پیده به خشی، رق لیّبوونه وه ی بی ناحه قی پیده به خشی.

مرۆڤ ئەگەر ژیانی رۆحی نەبوو ئەوا ناتواننت شتی بەسوود و بی سوود له یەك جیا بكاتەوه، ئەگەر چی هنزی جیاكردنەوەشی هەبنت هەر ناتواننت شىتى بەسوود بەسەر شىتى بى سوود ھەلبرىنت.

ههر وهك چۆن مرۆڤ جهستهى ژيانى لهبهردانيه تاوهكو مهلائيكهت به فهرمانى خواى گهوره ژيانى بهبهردا نهكات، كه ئهو مهلائيكهته نيردراوى خوايه تاكر رۆحى بهبهردا بكات، جا بهم رۆحه جهستهى مرۆڤهكه زيندو دهبيت، ئهگينا پيشتر لهگهلا مردوواندا ده ژميردرا، بهههمان شيوهش دلا مردووه و ژيانى لهبهردا نيه تاكو پيغهمبهر الله نهو رۆحهى لهبهردا نهكات كه لهلايهتى، خواى گهوره دهفهرمووى: ﴿ يُنَزِّلُ ٱلْمَلَيْكِكَةَ بِالرَّوجِ مِنْ آَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَآهُ مِنْ عِبَادِهِ ﴾ (النصل: ٢)، واته: خواى گهوره به مهلائيكهت ژيانهوه كه قورئان دهنيريت بن ههركهسيك بيهويت له بهندهكانى.

خوای گهوره ده فه رمووی : ﴿ يُلْقِی ٱلرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ هِ ﴿ غَافَر: ١٥) ، واته: خوای گهوره ژیان به فه رمانی خوّی ده نیریّت بن هه رکام له به نده کانی که بیه ویّت.

له ئایه تیکی تر ده فه رمووی : ﴿ وَگَذَالِكَ أَوْحَیْنَاۤ إِلْیَكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَاْ مَا كُنتَ بَدّرِی مَا الْكِنْبُ وَلَا ٱلْإِیمَنُ وَلِکِکِن جَعَلْنَهُ نُورًا نَهْدِی بِهِ مَن نَشَآ هُ مِنْ عِبَادِنَا ﴾ (الــــشوری: ٥٧). واته: به هه مان شیّوه ش ئیمه قورئانمان بی په وانه کردیت له لایه ن خیرمانه وه، که ژیان به خشه به دل و ده روون، له کاتیکدا که تی نه تده زانی قورئان چیه و ئیمان چیه، به لام ئیمه ئه م قورئانه مان کرده رووناکی و نوریک که رینموونی هه رکه سیکی پی ده که ین که بمانه ویت له به نده کانمان.

خوای گهوره لیّرهدا پوونی دهکاتهوه وه حی که قورئانه روّح و نوور و ژیانهوه ی دلّی پیّـوه بهنـده، وه ژیانی جهسـتهش لهلایـهن مهلائیکـهتی فـهرمان پیّکـراو دهبه خـشریّت، کهواتـه هـهر کهسـیّك پوّحـی جهسـتهی بهبـهردا کرابیّت لهلایـهن مهلائیکهتهوه، پوّحـی دلّیشی روحـی به بـهردا کرابیّت لهلایـهن پیخهمبـهرهوه که قورئانه، دهکات له ههردوو ژیان سهرفرازه و ههردوو ژیانهکهی چنگ کهوتووه.

ههر کهسیّکیش مهلائیکه تجهسته ی پوّحی به به ردا کرد، به لام پوّحی قورنانی وه رنه گرتبوو، ده کات یه ک جوّره ژیانی هه یه و ژیانیّکی له ده ست داوه که ژیانی پاسته قینه یه خوای گهوره ده فه رموویّ: ﴿أُوَمَن كَانَ مَیّتًا فَأَحْییَنْنَهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا یَمْشِی بِهِ فِی النّاسِ کَمَن مَّنَلُهُۥ فِی الظّلُمَتِ لَیْس بِخَارِج مِّنْهَا ﴾ (الانعــــام: ۱۲۲). واته: ثایا نه و که سه ی که مردووه به هوّی بی باوه پیهوه، ثینجا به هوّی ثیمانه وه زیندوومان کرده وه و نوور و پووناکیمان بوّ ساز کرد له ژیانیدا که قورئانه له ناو خه لکیشدا پیّی ده روات و هه لسوکه و تدهکات، وه کو نه و که سه وایه که له ناو تاریکیه کاندا گیری خواردووه و لیّی ده رناچیّت؟!

خوای گهوره لهم ئایهته دا نوور و ژیانی پێکهوه کۆکردۆته وه بێ ئهو کهسهی ئیمانی هێناوه، بێ ئهو کهسه که پشتی کردووه له دینی خوا مردن و تاریکایی پێکهوه کۆکردۆتهوه.

(ابن عباس) و ههموو زانایانی تهفسیر له بارهی نهم نایه ته دا ﴿أُوَمَنَ كَانَ مَیْــتُا فَأَحَیـیّنَنُهُ ﴾ فهرموویانه، واته: مروّقی كافر گومرابووه، نیّمه هیدایه تماندا.

كه دەفەرمووى : ﴿وَجَعَلْنَا لَهُونُورًا يَمْشِى بِهِ وَفِ ٱلنَّاسِ ﴾ چەند شىتى لـه خىق گرتووە:

یه که م: ئه و که سه که ئیمانداره نوور و روناکیه کی پییه پی ده روات، که چی ئه وانه ی سه رایشیواون له ناو تاریکیدان، جا نموونه ی ئه و مروقه ئیمانداره و ئه و سه رایشیواوانه و ه که نموونه ی کومه له خه لکیک وایه که له شوینیکی تاریکدا شه ویان به سه رداها تووه و ریگایان لی وون بووه بویه راوه ستاون.

دووهم: ئـهو کابرایـه بـه نـوور و پووناکیـهوه بهناویانـدا دهپوات ئـهوانیش بـێ پێویستی خوٚیان نووری لیٚ وهردهگرن.

سیپیهم: ئه و کابرایه ی خاوه ن نووره پوژی قیامه ت به سه ر پردی (صراط) دا ده پوات نووری خوی به ده سته وه یه له کاتیکدا موشریك و منافیقه کان نووریان لی کوژاوه ته وه .

له سهره تای باسه که مان که باسمان کرد خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿ وَأَعْلَمُواْ اللّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ﴾ (الانفال: ٢٤). ئه و پایه ی مه شهوره له باره ی ئه م ئایه ته وه ئه وه یه خوای گهوره ده بیته له میه رله نیوان بروا و کوفر، له نیوان کافر و ئیماندار، له نیوان ئه وانه ی گویز ایه نی خوا ده که ن و له نیوان ئه وانه ی گویز ایه نی خوا ده که ن و له نیوان ئه وانه ی و به وردی زانایانی ته فسیره.

تەفسىرىكى ترىش ھەيە بى ئەم ئايەتە ئەوپش ئەوەيە كە خواى گەورە نزىكە لـە دلى بەندەكانى ھىچ شتىكى لى شاراوە نيە.

(الواحدي) له (قتادة)ه دهگيريتهوه دهفهرمووی: ئهمه گونجاوه بـ تهفسيری ئهم ئايهته، چونکه وه لامدانهوه له دلدا هه لدهقوليّت، کهواته وه لامدانهوه ئهگهر به دلا نهبيّت جهسته هيچ سوودی نيه، چونکه خوای گهوره به ئاگايه بهوهی له ناو دلي مروّقدا چی هه په دهزانيّت وه لامی داوه ته وه یان نا.

جا ووته ی یه کهم وا ده رده خات ئه گهر که مته رخه میتان کرد له وه لامدانه وه ی خواو پیغه مبه رسید ای نیوان مروّف و دلیدا، بویه مروّفه که ناتوانیت به ده م بانگه وازی خواو پیغه مبه ره وه بچیت ئه مه ش وه کو سزایه ک وایه بر مروّفه که، چونکه حه قیان بر روّشن برّوه به لام وه لامیان نه داوه.

خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿ وَنُقَلِّبُ أَفْدَتُهُمْ وَأَبْصَدَرَهُمْ كُمَا لَمْ يُؤْمِنُواْ بِهِ اَوْلَ مَنَّ وَ ﴾ (الانعام: ١١٠)، واته: ئيمه دل و چاوه كانيان هه لاه گيرينه وه، ههر وهك چون يه كه مجار له سه ره تاوه باوريان نه هينابوو.

ههروه ها ده فه مهووی: ﴿ فَلَمَّا زَاعُوا أَزَاعُ اللَّهُ قُلُوبَهُم ﴾ (الصف: ٥)، واته: كاتيك ئه وان گوييان بغ راستى نه گرت و له حه ق لاياندا، خواى گهوره ش دله كانيانى له خشته برد و مؤرى بيدانا.

ئاو<u>ن</u>تــــــهى دڵئاو<u>ن</u>تـــــهى دڵ

له نايه تنكى تر ده فه رمووى: ﴿ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبَلُ ﴾ (الأعراف: ١٠١)، واته: چۆن له پيشدا بروايان به خوا نه بوو، هه رواش بى باوه پ

له ئايەتەكەدا مىرۆڭ ئاگادار دەكاتەرە كە بە دل وەلامى خواو پىغەمبەر الله ئايەتەكەدا مىرۆڭ ئاگاداردە دەكاتەرە، بەلام با دلىشى لەگەلدابىت.

نهننیه کی تریش له نایه ته که دا هه یه نه ویش نه وه یه که خوای گه وره شه رعی ناردووه فه رمانیشی به مروّق کردووه کاری پی بکات، به هه مان شیوه شقه ده رو نیمان هینان به قه ده ری پیکه وه کو کردوته وه خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿لِمَن شَاءَ مِنكُمُ أَن یَسَّاَعَ مِنكُمُ أَن یَسَّاَءُ وَنَ لِلَّا أَن یَشَاءَ اللّهُ رَبُّ الْعَلَمِینَ ﴿ اللّهُ وَرَا لَا لَکُورِد ده الله ویز: ۲۸ التکویر: ۲۸ واته: نه م قورنانه یادخه ره وه یه، به لام بو نه وانه تان که ده یانه ویّت ریّبازی راست و دروست بگرنه به ر، ویسستی نیّوه ش نایه ته دی مه گه رکاتی که خوای په روه ردگاری جیهانیان بیه ویّت.

ده ف ده ده ده ده ده وین: ﴿ فَمَن شَآءَ ذَکَرَهُ, ﴿ فَمَا يَذَكُرُونَ إِلَّا آن يَشَآءَ ٱللَّهُ ﴾ (المدثر:٥٥-٥٦)، واته: نهم قورئانه ناموّژگاریه، نهوهی بیهویّت با یادی بکات و شویّنی بکهویّت، نهو خه لکهش یاده وه ری وه رناگریّت و بیر لهم راستیانه ناکاته وه مه گهر ویستی خوای له سه رنه بیّت.

١٦٦ناوێتـــهى دڵ

تۆ نازانى خير له چى دايه

خوای گهوره ده فه ده وی از گُیّب عَلَیْکُمُ الْقِتَالُ وَهُوکُرُهُ لَکُمُ وَعَسَیَ آن تَحِبُوا شَیْعًا وَهُوشَرُّ لَکُمُ وَاللَهُ یَعْلَمُ وَآنتُمْ لَا تَکْرَهُوا شَیْعًا وَهُوشَرُّ لَکُمْ وَاللَهُ یَعْلَمُ وَآنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ٢١٦)، واته: جهنگ له سه رتان بریار دراوه که شتیکی گرانه لاتان، به لام له وانه یه شتیکتان لا ناخوش بیت که چی خیری تیا بیت بوتان، هه روه ها له وانه شه شتیکتان پی خوش بیت که چی شه ری تیا بیت بوتان، بیگومان خوای گه وره ده زانیّت خیر له چی دایه، نیّوه نایزانن.

له ئایده تیکی تدرده فدرمووی : ﴿ فَإِن كُرِهُ تُمُوهُنَ فَعَسَی آن تَكُرهُوا شَیْكا وَ عَلَی الله فیدِ خَیرًا ﴾ (النساء: ۱۹). واته : ئه گهر خوشتان نه ویست و لییان بیزار بوون، ئه وه دوور نیه و ده شیت حه زتان له شدتیك نه بیت و خوا بیكات به مایه ی خیر و بیری زور و بی سنوور بوتان.

ئایهتی یهکهم باسی جیهاد دهکات که هیّزی توپهیی له خوّگرتووه، ئایهتی دووهمیش باسی ژن خواستن دهکات که هیّزی ئارهزووی له خوّ گرتووه، مروّق بهم هیّزه تووپهییهی که ههیهتی له لای گرانه بهرهنگاری دووژمن ببیّتهوه له نهفسی خوّی دهترسیّ، به لام ئهوهی که لهسهر نهفسی گرانه خیّری دنیا و قیامهتی ئهوی تیایه، حهزیش دهکات بهرهنگاری دووژمن نهبیّتهوه ئهمهش شهری دنیا و قیامهتی ئهوی تیایه، بهههمان شیّوهش حهز ناکات ئافرهتیّك بخوازیّت لهبهر هیّندیّ پهوشت که پیّی خوّش نیه، به لام ئهو پهوشتانه خیری بو ئهو تیایه کهچی ئهو بهم خیّرو بیره نازانیّت، حهز دهکات ئافرهتیّك بخوازیّت لهبهر هیّندیّ پهوشت که پیّی خوّشه بیره ورهوشتانه شهری بو ئهو تیایه کهچی ئهو بهم خیرو شهو پهورهوشتانه شهری بو ئهو تیایه کهچی ئهو بهم شهره ناورپهوشتانهی ههیه، به لام ئهو پهوشتانه شهری بو ئهو تیایه کهچی ئهو بهم شهره نازانیّت.

مرۆ هەر وەك خواى گەورە وەسفى كردووە ستەمكار و نەفامـه، مـرۆ بـه هەلـه دادەچنِت ئەگەر وا لنكبداتەوە كـه شـتنكى بـئ خـۆش بنِت ئـەو شـته بـۆ ئـەو بـه سوودە، شتنكىشى پئ ناخۆش بنِت وابزاننِت ئەو شتە بـۆ ئـەو بـئ سـوودە، بـهلكو ئەو شتە بۆ مرۆ به سوودە كـه خوا فەرمانى پنكردووه، ئەو شتەش بئ سوودە كـه خوا قەدەغهى كردووه.

چاکترین شت بز مرؤهٔ که سوودی تیدابیت گویزایه نی پهروهردگاریه تی به دل و لاشه، وه خراپترین شتیش بز مرؤهٔ بی سوودبیت بی فهرمانی پهروهردگاریه تی، نهگهر مرؤهٔ بهدایی سافه وه گویزایه نی خوا بکات، نه وه ههر شتیکی به سه ربیت که پنی ناخوش بیت خیری بز نه و تیایه، به لام نهگهر گویزایه نی و به ندایه تی خوا نه کات، نه وا ههر شتیکی پی ناخوش بیت شهری بز نه و تیایه، ههر که سیک به نه کات، نه وا ههر شتیکی پی ناخوش بیت شهری بز نه و تیایه، ههر که سیک به چاکی پهروهردگاری بناسیت ناو و سیفاته کانی بناسیت، دانیا ده بیت که نه و ناخوشیانه ی که به سهریدا دیت خیرو قازانجی پیوه یه به لام نه و پنی نازانیت، به لکو خیر زیاتر له وه دایه که مرؤهٔ پنی ناخوشه نه له له وه ی پنی خوشه، چونکه هه مو و خیر و چاکه یه له و شتانه دایه که له لای گرانه، هه روه ک چون هه مو و زه ره رو هیلاکی مرؤهٔ له و شتانه دایه که له لای خوشه و یسته.

بـێ نموونــه: بڕوانـه باخـهوانێکی لێـزان بـهکاری باخـهوانی، بڕوانـه کـه چـێن
ههرشـتێك بـچێنێت ئـهوه ئـاوی دهدات و خـهریکی دهبێت تـاوهکو درهختهکه پـێ
دهگا، ئینجـا ڕووی تێـدهکات و دهچـێت لقـی گـهێکان دهقرتێنێـت، چـونکه ئـهو
دهزانێت ئهگهر ههروا لێی بگـهڕێت، ئـهوا بهرهکـهی چـاك نابێـت، ئـهو لـهو كارهیـدا
مهبهسـتی بـه پیـت و بهرهکهیـهتی، جـا كاتێـك درهختهکه پـێ دهگات و لقـهکانی
دهلکێن بهیهکهوه و تێکهل دهبن و بهریش دهدات، باخهوانهکه دهچـێت که ئـهو
لقانهی دهرختهکه بێ هێز دهکات دهیقرتێنێت، جا که بـه مهقهسـی ئاسن لقـهکانی
ئهم درهخته دهبڕێت و تووشی ئازاری دهکات، مهبهستی چاکسازییه بـێ درهختهکه
نهک ئازاردانی، بـێ ئـهوه وا دهکات تـاکو بهرهکـهی بـاش بێـت و پێشکهشی پاشـا
بکرێت، پاشان ههروا بهخڕپایی وازی لێ ناهێنێت، بهڵکو هێندێ جـار تـێنی دهکـات

ههندی جاریش ناوی دهدات، بهردهوام ناوی نادا نهگهر چی ناودانی بهردهوام زوو ده ده پرسکینی، پاشان نه و لق و گهلایانهی که درهخته کهی پازاندو ته وه زور یکی لی ده قرتینیت، چونکه نه وجوانیه ناهیلیت به چاکی پی بگات هه روه کو درهختی تری و وینه ی نه و وایه، جا که نه و گهلا و لقه جوانه که ی به مهقه سی ناسن ده قرتینیت، مه به سستی چاکسازیه بی دره خته که، نهگهر بیتو نه و دره خته وه کو گیاندار هی شمی هه بایسه، واگومانی ده بسر که نه م باخه وانه ده یه ویت تیکی بدا و زه ره ری پیبگه یه نیت، که چی له پاستدا نه م کاره ی باخه وانه که سوود به خشه بی دره خته که.

به ههمان شیّوهش باوکیّکی دلسوّز بوّ پوّله کهی خوّی، چاك دهزانیّت چی چاکه بو پوله کهی، ئهگهر پوله کهی تووشی نه خوشیه ك بیّت بزانیّت خویّنی پیسی لیّده رکریّت چاك دهبیّته وه، ده چیّت لای پزیشك نه شته رگه ری ده کات به وهی که پیّسته کهی دهبریّت و تووشی ئازاری ده کات تاکو چاك بیّته وه، ئهگه ر بزانیّت به لیّکردنه وهی ئه ندامیّکی لیّده کاته وه، له پاستیدا ئه ملیکردنه وهی ئه ندامیّکی چاك دهبیّته وه، ئه ندامیّکی لیّده کاته وه، له پاستیدا ئه کارانه ش ده کات به زهیی به پوّله کهی دیّته وه تاکو چاك بیّته وه نه وه لیّی کارانه شده که ده زانیّت نهگه ر وا نه بیّت به هوی نه م شته وه به هیلاك ده سیّنیّته وه ، چونکه ده زانیّت نهگه ر وا نه بیّت به هوی نه م شته وه به هیلاك ده چیّت، به ههمان شیّوه ش ناهیّلیّت زوّریّك له ئاره زوات ئه نجامبدات، باوکه که له کاره شیدا پوّی له پوّله کهی نابیّته وه، به لکو به زه یی پیّدا دیّته وه و خوّشی ده ویّت بویه هده کی ده ویّت

جا خوای گهوره به په حمترین و حهکیم ترین و زانا ترین که سه، خوای گهوره بق به نده کانی به په حمتره له خقیان بق خقیان، له باوك و دایکیان به په حمتره، مرقق کاتیك شتیکی به سه رادیت پینی ناخق شه شه و خیری بق شه و تیایه، چونکه خوای گهوره ناوپی به خیری لی داوه شه وه، به لام نهگه ربیتو و مرقق ختی کاری ختی هه لبزاردایه نه وه نهیده توانی پایپه پینیت، به لام خوای گهوره به انست و حیکمه ت و په حمه تی خقی کاره کانی مرقق ده بات به پیوه، جا پییان خقش بیت یان نا، نینجا

مرۆڤى ئىماندارى راستەقىنە كە ناو و سىفاتى خواى ناسىبىت، بە ھەموو حوكمىنكى خوا رازيە ھەر چىدك بىت، ھىچ گلەيى لە حوكمى خوا نىيە بىنى: غەدرى لى كردووم.

به لام مرزقی نه زان که خوای گهوره ی به ته واوی نه ناسیوه، گله یی له حوکمی خواو حیکمه تی خوا ده کات، ملکه چ ناکات بق حوکمی خوا، به لکو درایه تی حوکمی خوا ده کات به عه قله گهنده له کهی خقی، نا نه و مرزقانه نه په روه ردگاریان ناسیوه نه به مه رامه کانیشیان گهیشتوونه.

ههر کاتیّك مروّق سهرکهوتوو بوو له ناسینی خوا به چاکی پهروهردگاری خوّی ناسیبیّ، ئهوه له دنیادا کامهران و دل ئارام دهبیّت پیش ئهوهی بگات به ئاخیرهت، چونکه ئهو بهردهوام له پهروهردگاری رازیه، رازی بوونیش له پهروهردگار دنیا بو مروّقی خواناس دهکات به بهههشت، چونکه ههر شتیّکی بهسهر بیّت دهزانیّت لهلای خواوهیه و پیّی رازیه، دلّی ئارامه به حوکمی خوای گهوره، ئا ئهمه ئهوهیه که رازیه خوا پهروهردگاری بیّت، ئیسلام دینی بیّت، محمد بیّد پینهمبهری بیّت، ههر کهسیّکیش ئهمانه ی لی نیّته جی دهکات تامی ئیمانی نهچهشتووه.

رازی بوونی مرؤهٔ به حوکمی خوا به گویرهی ناسینی دادپهروهری و حیکمهت و رهحمه تی پهروهردگاریه تی، ههرکاتیک چاکتر نهمانه بناسیت زیاتر له خوا رازی دهبیت.

چونکه ئه و بریارانه ی خوا به سهر به نده کانیدا ده یدات له ده وری ئه م چواره ده خوانده ده خوانده ده خوانده که ده خوانده که خواند که خوانده که خواند که خوانده که خواند که خواند

ك العدل: داديه روه رانه يه بن مرؤق.

که المصلحة: قازانج و بهرژهوهندی مروّثی تیایه.

کے الحکمة: به حیکمهت و لیزانی خوی فهرمان دهدات.

ك الرحمة: به سۆز و بهزهييه لهگهل بهندهكانى.

فهرمانه كانى خواى گهوره لهم چواره دهرناچينت، ههر وهك پيغهمبهر الله الله نزايه مه شهوره كه يدا دهيفه رموو: ((الله مَّ إِنِّى عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيتِي بِيدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ

أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَثُورَ صَدْرِي، وَجَلاءَ حُرْنِي، وَذَهَابَ هَمَّى وَغمي، إِلاَ أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُرْنَهُ، وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجاً. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلاَ نَتَعَلَّمُهَن؟ قَالَ: بَلَي، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمَعَهَن أَنْ يَتَعَلَّمُهَن؟ قَالَ: بَلَي، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمَعَهَن أَنْ يَتَعَلَّمُهَن؟ قَالَ: بَلَي، يَنْبَغِي لِمَنْ

واته: خوایه من بهنده ی تقم، کوپی بهنده ی تقم، کوپی کهنیزه و کقیله ی تخم، نیوچهوانم به دهست تقیه، حووکم و بپیارت به سهرمدا پابردووه، بپیاره کانیشت به سهرمدا دادپه روه رانه یه، خودایه داوات لیده کهم و لیت دهپاپیمه و به همموو ناوه جوانه کانت که ناوت پی له خیرت ناوه، یان له قور باندا نارد ق تخواره وه، یان له قور باندا نارد ق تخواره وه، یان له زانستی پهنهانی خواره وه، یان فیری که سیکت کردووه له دروستکراوه کانت، یان له زانستی پهنهانی خیرت حه شارت داوه که قور بان بکه یته به هاری دام، و نووری سنگم و پهوینه و دل ته نوت حه شارت داوه که قور بان بکه یته به هاری دام، و نووری سنگم و پهوینه و دل ته نوت موای گهوره که می و خه فه ته م و خه فه ته م و خه فه ته م و خه فه ته که ده و خه فه ته که ده و خه فه ته که که و بیست یا داره به به داری خواست که که نوایه بکه ین؟! پیغه مبه ریش نور، پیویسته خه الکی نیز بیستی بوو، پیویسته خه الکی توری کی فیری کات

مهبهست لهوه ی که ده فه رمووی: (عَدْلٌ فِي قَضَاؤُك)، ئه مه هه موو ئه و بریارانه ده گریّته وه که خوا ده یدا به سه و به به نده که یدا له سزا و ئازار و هیّی ئه مانه ش، خوای گهوره دادپه روه ره له بریاره کانی، ئه م بریاره ی خوا خیّری بی ئیماندار تیایه، هه وه ک پیخه مبه رسی ده فه رمووی: ((والذي نَفْسي بِیده لا یَقْضِي الله لِلمؤمن قضاء إلا کان خیراً له، ولیس ذلک إلا للمؤمن))(۲)، واته: سویند به وه ی که گیانی منی

⁽١) صحيح: رواه أحمد في مسند (٣٧١٢)، ابن حبان في صحيحه (٩٧٢)، الحاكم في المستدرك (١٨٧٧)، بق زانيارى زياتر بروانه: السلسلة الصحيحة للشيخ الألباني (٣٨٣/١).

⁽۲) صحیح: رواه مسلم (۲۹۹۹).

بەدەستە، خواى گەورە ھەر برياريك بەسەر مرۆڤى ئىماندار بىدات، ئەوە خىرى بىق ئەو تىايە، ئەمەش بى كەسى ترنىيە جگە لە ئىماندار.

ابن قیم دهفهرموی: پرسیارم له مامیستای به پیزمان (۱) کرد: ئایا نهمه بریاری گوناهیش ده گریته وه ؟ له وه لامدا فه رمووی: به لی به مه رجی خوی، له قسه که یدا فه رمووی (به مه رجی خوی) که تایبه تمه ندیه کانی گوناه ده گریته وه ملکه چی و په شیمانی و خشوع و زه لیلی و گریان و شتانی له م جوره.

⁽۱) مەبەستى شيخ (ابن تيمية)يه.

١٧٢ ئاوێت ٥ دڵ

رِیْگای به دهست هینانی زوهـد

مرۆف تامەزرۆ و ئیشتیاقی دوا رۆژ نابیت تاکو واز له حەرامەکانی دنیا نەھینیت، ناشتوانیت واز له حەرامەکانی دنیا بینیت مەگەر لەم دوو ریگایهوم نەبیت:

یه که م، دروق بروانیت و بیر بکاته وه له ناوچون و نه مانی خوشیه کانی ئه م دنیایه و بیقیمه تی و ئیش و ئازاری و نه گهیشتن به ئامانجی، که چی ئه گه ر مولك و سامانیکی زوریشی هه بیت له م دنیایه ئه وه دوای ئه مه داخ و حه سره تی به دوا دیت، ده بینین مروق هه موو هه ول و کوششی خوّی ده دات بو نه وه ی خوشیه کانی دنیا به ده ست بینیت، پیش به ده ست هینانی دل گرانه و خه فه تی بو ده خوات، کا تیکیش به ده ستی ده هینیت هه ر دل گرانه و خه فه تی بو ده خوات، که له ده ستیشی ده رده چینت هه ر دل گرانه و خه فه تی بو ده خوات، که له ده ستیشی ده رده دو یکیکه له و ریگایانه ی ده رده و ده توانیت دوا پوژ بو خوی به ده ست به پینینت.

دووهم: مروّق بروانیّت و بیر بکاته وه له دوا روّن که روّنیّکه هه دیّت برانه وه ی بوّ نیه، بیر بکاته وه له خیّر و به ره که تی دوا روّن نینجا به راوردی بکات له گه لا شهم دنیایه ی نه و تیایدایه، هه ر وه ك خوای گهوره ده فه رمووی : ﴿ وَٱلْآخِرَةُ خَیْرٌ وَاَبْقَی ﴾ (الاعلی:(۱۷)، واته: ناخیره ت چاکتره له دنیا و به رده واه ه، وه کو دنیا نیه، به لام نه م دنیایه وه ك خه یالات وایه و ده بریّته وه.

جا ئهگهر بهم دوو پیگایه دا بپوانیته دوا پیر و بیری لی بکاته وه نه وه پوو ده کاته کاری چاکه و چاکه هه لاه بری پیش له خراب ده هینیت، ته بیعاتی هه موو که سینکیش هه روایه که واز له شتیك ناهینیت له به رده ستدابیت بی شتیکی نادیار که ناماده نیه به نرختره له و شته ی ناماده نیه به نرختره له و شته ی ناماده یه نه کات روو له به نرخه کان ده کات.

به لام نه گهر هاتوو شته بی نرخه کهی له سهر شته به نرخه که هه لبرارد، نه وه یان نه و شته به نرخ داده نیت یان حه زله شتی به نرخ ناکات، ئه و دووانه ش هه دردوو کی به لگه یه له سه ربی هیزی نیمان و که م عه قلی و گه و جی ئه و مروقه، چونکه ئه و که سه یان بروای وایه ئه مه که سه یاره زووی له دنیایه و پووی کردو ته دنیا، ئه و که سه یان بروای وایه ئه مدنیایه دنیایه له دوا پوژ چاکتره و هه ر ده مینیت، یان بروای وایه دوا پوژ له مدنیایه چاکتره و نه براوه یه، جا نه گه ر بروای وابوو دنیا له دوا پوژ به نرختره ئه وه ئیمانی نیمانی دردوه، ده کات گه مرده یه و مه سله حه تی ختی نازانیت.

كەوابوق مرۆۋ لەم دوق جۆرە دەرناچىت:

چونکه هه لبژادنی دنیا به سه ر دوا پوژدا، یان نه و که سه نیمانی ته واو نیه ، یان عه قلی ته واو نیه ، بان عه قلی ته واو نیه ، بزیه ها وه لانی پنغه مبه ر دنیایان پشت گوی خستبو و نه یان ده کرد ده میشت مه یلی دلیان بر دنیا بروات ، به لکو وه کو به ندیخانه سه یری دنیایان ده کرد نه که وه کو به هه شت.

به راستی نهوان زاهید بوون له دنیادا، نهگهر مهبهستیان دنیا بایه و دنیایان بویستایه نهوه ههموو خوشیه کانی دنیایان بو نهوان فهراهام دههات، دهبینین پیغهمبهری کلیلی دهرگای خهزینه کانی پیشکهش کرا، به لام نهو ره تی کردهوه، هاوه لانیشی به ههمان شیوه دنیایان نهگوریه وه به دوا روز، چونکه نهوان دهیانزانی که نهم دنیایه شوینی حهسانه وه نیه، به لکو شوینی پیا رویشتنه، شوینیک نیه مروق به رده وام تیای بمینیته وه و دلخوش بیت ییی.

پینه مبه ریک ده فه رمووی: ((مَالي وَللدُنیا، إِنَما أَنا کراکبِ قام في ظل شَـجَرةٍ ثُـم رَاحَ وَ ترکَها)) (۱)، واته: من چیم له دنیا داوه، من له و دنیا هه روه ک ریّبواریّك وام که که میّك له ژیر داریّکدا ده حه سیّته و ه چاوی گه رم ده کات، پاشان ده روا و نه و داره به جیّ ده هیّلیّت.

⁽۱) صحیح: رواه الترمذی (۲۳۷۸)، و ابن ماجه (٤١٠٩)، و احمد فی مسند (۲۰/۲).

ههروه ها له فهرموده یه کی تر ده فهرمووی ((مَا الدُّنْیَا فِی الآخرة إِلاَ کَمَا یدخل أَحدُکُمْ أُصنبُعَهُ فِی الْیَمِّ فالیَنْظُرُ بِمَ تَرْجِعُ!!))(۱) واته: دنیا له چاو دوارپرژدا، وه کو ئه وه وایه که یه که که په نجه ی بخاته ناو ده ریایه که بپوانیت که په نجه ی چه ند ئاو له گه ل خوی ده هینیت، دنیاش له چاو دوارپرژبه م شیوه یه.

خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوْةِ ٱلدُّنْيَا كُمَّآءٍ أَنزَلْنَهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَأَخْلَطُ بِهِ، نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلْأَنْعَكُمُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِٱلْأَرْضُ ﴿ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَلَ أَهُمُ أَنَّهُمْ فَلِدِرُونَ عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ أَمَّرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِٱلأَمْسِ كَذَالِكَ نَفُصِّلُ ٱلْآيَاتِ لِقَوْمِ يَنَفَكَّرُونَ اللَّهُ وَاللَّهُ يَدْعُوٓ أَ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَامِ وَيَهْدِى مَن يَشَآهُ إِلَى صِرَطِ مُسْنَقِيمِ الله ﴿ وَاللَّهُ اللَّهُ ال بنگومان نموونهی ژیانی ئهم دنیایه، ههر لهو بارانه دهچیّت که له ئاسمانهوه دامانباراندووه، جا به هزیه وه رووه کی زهوی گهشه ده کات و به یه کدا ده چن _ بهرووبوومی خوّی پیشکهش دهکات _ له خوّراکانهی که ههم خه لکی و ههم ئاژه لیش لیّی دهخوات، ههر کاتیّك وای لیّ دیّت زهوی، بهجوانی نهخش و نیگاری خۆى دەردەخات و خۆى دەرازيننيتەوه، خەلكەكەى وا گومان دەبەن بەراسىتى ههمیشه دهسه لاتداری ته واون به سه ریدا _ نا له و کاته دا که خه لکی روو له گوناه و تاوان دهکهن _ ئهوه فهرمانی ئیمهیان بق دهردهچیت له شهودا یان له پوژدا، ئەوسا وەك كشتوكال دروينه كراوى لى دەكەين، ھەر وەكو دوينى نەبووبيت، بەو شيوهيه ئايهته كانى خرومان روون ده كهينهوه بن كهسانيك كه بير بكهنهوه و تیبفکرن، خوای گهورهش بانگهواز دهکات بن بهههشتی پر له شادی و ناشتی و ئاسایش، ههر کهسیک خوای گهوره بیهویت رینموونی دهکات بو ریگهی راست.

لهم ئایه ته دنیا ده کات، باسی که می دنیا و وازهینان له دنیا ده کات، باسی به هه شت ده کات و خه لکی بن بانگ ده کات.

⁽۱) صحیح: رواه مسلم (۲۸۰۸)، و الترمذی (۲۳۲۶)، و ابن ماجه (۲۰۱۸).

ده فه رمووی: ﴿ وَاَضْرِبْ هُمُ مَّمُلُ الْحَیَوْةِ الدُّنیا کَمَآةٍ أَنزَلْنهُ مِن السَّمَآةِ فَاَخْلُطَ بِهِ مَناتُ الْاَرْضِ فَأَصَبَحَ هَشِیماً لَذَرُوهُ الرِّیَاحُ وَکَانَ الله عَلَیٰ کُلِ شَیْءِ مُقَلِدًا ﴿ اَلَمَالُ الله عَلَیٰ کُلِ شَیْءِ مُقَلِدًا ﴿ الْمَالُ الله وَالْمَالُ الله وَالَهُ الدُّنَیا الْمَالُ وَلَا الله واله که له تاسمانه وه ده یباریّنین و پووه کی زهوی به هویه وه نهو تاوی بارانه واله که له تاسمانه وه ده یباریّنین و پووه کی زهوی به هویه وه به یه کدا ده لکیّن، له دوای ماوه یه کی که م مهموو ته و پووه و گروگیایه ده بین که وورد و خاش، پهشهبا به م لاو به و لادا بلاوی ده کاته وه خوای گهوره ش ده سه لاتی به سه رهمه و شتیکدا هه یه، مال و سامان و وه چه، خوای گهوره ش ده سه لاتی به سه رهمه و شتیکدا هه یه، مال و سامان و وه چه، زینه ت و جوانی بو ژیانی دنیا، به لام دلنیابن کرده وه چاکه کان که به رهه میان ده مینیته و میاداشتیان چاکتره لای په روه ردگارت و تومید و هیوای چاکتریشی لی ده کریّت بر خاوه نه کانیان.

خوای گهوره له ئایه تیکی تر ده فه مهووی: ﴿ اَعْلَمُواْ اَنَّمَا اَلْحَیَوٰهُ اَلدُیْا لَعِبُ وَلَمُو وَرِیْنَهُ وَیَفَاخُر اینَّنکُمْ وَیَکاثُر وَ اَلْاَوْلِ وَالْاَوْلِیْلِ کَمْثُلِ غَیْثٍ اَعْجَبَ الْکُفّار نَبَانُهُ ثُمَّ وَرَضُونَ مُ وَکَاثُر وَ فِی اَلْاَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِیدٌ وَمَعْفِرَةٌ مِّن اللهِ وَرِضُونَ وَمَا اَلْحَیوٰهُ اَلدُیْوَ اُللهٔ مَنکعُ اَلْفُرُورِ ﴾ (الحدید: ۲۰)، واته: چاك بزانن ژیانی دنیا بریتیه له یاری و گهمه و پازاندنه وه و خق هه لکینشان له نیوان یه کتریدا، هه روه ها روزکردنی سامانی مال و منداله، جا نه وانه هه ر هه مووی وه کو بارانیکی به پیت وایه که ببیته هوی به رهه میکی روزه که گه شتیاره کان سه رسام بکات، له وه ودوا وشک ببیت و زه رد هه لگه رید، پاشان ووردوو خاش بیدت و بکه ویت، بیگومان له قیامه تی سازی روز سه خت بی دنیا په رستان ناماده یه، له و لاشه وه لی خوشبوون و په زامه ندی له لایه ن خواوه نیماندارانی چاکه خوازی لی به هره وه ده کریت، ژیانی دنیاش دوور له خواناسی و دینداری جگه له وه ی که بریتیه له رابواردنیکی که م شتیکی تر نیه، زور که سیش پی غروور و ده ستخه روزده و ده بیت.

وَٱلْقَنَاطِيرِ ٱلْمُقَاطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَٱلْفِضَكَةِ وَٱلْخَيْلِ ٱلْمُسَوَّمَةِ وَٱلْأَنْفَكِمِ وَٱلْحَارِثُ ذَالِكَ مَتَكُعُ ٱلْحَيَوْةِ ٱلدُّنِيَّ وَٱللَّهُ عِندَهُ, حُسْنُ ٱلْمَعَابِ اللَّ ﴿ قُلْ أَوُنَيِتَ كُم بِخَيْرٍ مِّن ذَالِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّنتُ تَجْرِي مِن تَعْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَذْوَاجٌ مُّطَهَّكُوةٌ وَرِضْوَاتُ مِّنَ ٱللَّهِ وَأَللَهُ بَصِيرًا بِٱلْهِ بَالْهِ بَالْهِ اللهِ عمران: ١٤ _ ۱۵). واته: ئارەزووى ئافرەت بوونى نەوەى نيرينى و خاوەنيەتى ئالتون و زير و زیوی زوره و زهبهند و نهسیی چاك و رهسهن، ههروهها مالان و زهوی و زاری كشتوكالى بۆ خەلكى رازينراوەتەوە، ئەوانە ھەر ھەمووى نازونىعمەتى ژيانى دنيان، خوای گهورهش بن چاکه کاران شوینی گه پانه وهی پازاوه و خوشی لای خنی ئامادەكردووە ـ كە بەھەشتە _ ئەي محمد (ﷺ) بەر خەلكە بلى: ئايا ھەوالى چاكتر لەو ناز و نىعمەتنەتان پىرابگەيەنم؟! _ ئەويش ئەمەيە _ بى ئەوانەى پاریزگار و خواناسن، لای پهروهردگاریان باخهکانی بهههشت ئامادهیه بزیان که چەندەھا رووبار بەژىر درەختەكانىدا بەبەردەم كۆشكەكانىدا دەروات، مرۆۋ لەگەل ريانی نهبراوه لهگهل هاوسهرانی پاکردا و بهدهم ههست کردنی بهردهوام بەرەزامەنىدى پەروەردگاريان دەگوزەرينن، بيكومان خواى گەورە بينايە بە بەندەكانى.

خوای گهوره له ئایهتنکی تر ده فه رمووی: ﴿ وَفَرِحُواْ بِالْخَیْوَةِ ٱلدُّنَیا وَمَا ٱلْخَیْوَةُ ٱلدُّنیا فِی الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَنَعٌ ﴾ (الرعد:٢٦)، واته: خه لکی دلخوشن به ژیانی دنیا، له کاتنکدا که ژیانی دنیا له به رانبهر ژیانی دوا پوژ ته نها رابواردنیکی کهم نه بیت هیچی تر نیه.

خوای گهورهش هه پهشهی زور توندی کردووه له و که سانه که به ژیانی دنیا پازین و پشتیان کردووه له ثایاتی خوا و بهنیازی گهیشتن به خوانین خوای گهوره ده فه مرمووی: ﴿إِنَّ ٱلَّذِینَ لَا یَرْجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُوا بِالْحَیَوْةِ ٱلدُّنیَا وَاطْمَأَنُوا بِهَا

وَٱلَّذِينَ هُمْ عَنَ ءَايَلِنِنَا غَلِفِلُونَ ﴿ أُولَيَبِكَ مَأُونَهُمُ ٱلنَّارُ بِمَا كَانُواُ يَكُسِبُونَ هُمْ عَنَ ءَايَلِنِنَا غَلِفِلُونَ ﴿ أُولَيَبِكَ مَأُونَهُمُ ٱلنَّارُ بِمَا كَامَادهبوونى يَكْسِبُونَ ﴿ هُوانه يَلْمِهُ نَيْ وَإِلَى بوون به رُيانى نُهم دنيايه و دليان پيههوه بهنده، نهوانه به بناه الله نايه و دروستكراوهكانى نيمه، نا نهوانه شوين و جيكهيان ناگره به هي ناگان له نايهت و دروستكراوهكانى نيمه، نا نهوانه شوين و جيكهيان ناگره به هي نه كارو كردهوانهى كه دهيكهن.

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَا لَكُرُ إِذَا قِيلَ لَكُرُ أَنِ سَبِيلِ ٱللّهِ ٱثَّاقَلْتُم إِلَى ٱلْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِٱلْحَيَوْةِ ٱلدُّنْيَا مِنَ ٱلْآخِرَةِ أَلَا قَلِيلً ﴾ (التوبة: ٣٨)، واته: ئهى ئهو فَهَا مَتَنعُ ٱلْحَيَوْةِ ٱلدُّنْيَا فِي ٱلْآخِرَةِ إِلّا قَلِيلً ﴾ (التوبة: ٣٨)، واته: ئهى ئهو كهسانهى ئيمانتان هيناوه ئهوه بغچى كاتيك پيتان ده گوتري راپه رن له پيناو خودا، ئيوه لهشتان گران ده بيت و ده لكين به زهويه وه، ئايا رازين به ژياني دنيا و به گرنگتري ده زانن له ژياني نه براوه ي دوا رؤژ له به هه شتى به ريندا، بيگومان ژياني دنيا به راورد له گه لا ژياني پر له شادي دوا رؤژ زور كه م ته مه ن و كه م خوشيه.

مرۆ بهئهندازهی پازی بوونی به دنیا و دل بهند بوونی به دنیا لهشی گران دهبیّت له بهندایه تی و کارکردن بی دوا پور ئه م نایه ته ش به سه بی نه و که سه ی بیاوه ش به دنیا نه به نه کات: ﴿ أَفَرَءَیْتَ إِن مَّتَعْنَکهُمْ سِنِینَ ﴿ ثُورُ جَاءَهُم مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴾ (الشعراء: ٢٠٥ ــ ٢٠٧). واته: باشه نهگهر چهندان سال پابویّرن، پاشان نهگهر نه و هه پهشه و سزایهی که لهوان کراوه هاته دی و پیش هات، ده توانن چی بکهن، نه وسا ئیتر نه و پابواردنهی دنیایان هیچ فریایان ناکه و پت سوود ده بیّت بویان.

خــواى گــهوره دهفــهرمووى: ﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمَ كَأَن لَّرَ يَلْبَثُوٓا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ ٱلنَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمُ ﴾ (يونس:٤٥). واته: پۆژێك دێت خوا ههر ههموويان كق دهكاتهوه، وا ههست دهكهن تهنها سهعاتێك له پۆژيان پێچوه ههموويان يهكتر دهناسنهوه.

هـهروهها دهفـهرمووى: ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوِّنَ مَا يُوعَدُونَ لَرَ يَلْبَثُواْ إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارِّ بَكَنُّ فَهَلْ يُهَلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَسِقُونَ ﴾ (الأحقاق:٣٥). واته: ئه و روّده ى كه به لينيان دراوه تى هه ركاتيك پيشهات واده زانن ته نها ساته وه قتيكتان له روّديك دا پيچوه، ئه مه به لين و په يام و راگه ياندنيكى ته واوه، جا ئه و كات مه گه رته نها تا وانباران وه كو گوناهكاران نين كه تياده چن؟!

له ئایه تیکی ترده فه رمووی: ﴿ یَتَنَاوُنَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَیّانَ مُرْسَهَا ﴿ اَنْ فِیمَ أَنتَ مِن ذِکْرَهُا اَنَ مُنذِرُ مَن یَخْشَنها ﴿ اَنْ کَانَهُم یَوْمَ یَرَوْنَهَا لَرَ یَلْبَنُوا اِلّا عَشِیّةً اَوْ ضُحنها ﴿ النازعات:٤٦-٤٤)، واته: پرسیارت لی ده که ن د محه محمد (النازعات:٤١ که که ی و چ کاتیک به رپا ده بیت؟ جا تق له کوی ده زانیت که ی به رپا ده بیت!! تق له کوی و یه کاتیک به رپا ده بیت واته ی دنیا و به رپابوونی قیامه ت، هه رپه روه ردگار ده یزانیت، بیگومان نه رکی تق ته نها بیدار کردنه و هی نه و که سانه یه که له و ساته ده ترسن، نه و روزه ی که قیامه ت به رپا ده بین باوه ران وا ده زانن که ته نها سه رله نیواره یه کیان سه رله به یانیه که در بین دنیا نان سه رله به یانیه که در بین دریانی دنیا یان سه رله به یانیه که در بین دریانی دنیا یان ده به در باید ده به بیانیه که در بین دریزی ژبانی دنیایان چیزتو و .

خــوای گــهوره دهفــهرمووی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقَسِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ مَا لَِبِثُواُ غَيْرَ سَاعَةً ﴾ (الروم:٥٥)، واته: ئهو رۆژهی که قیامهت بهرپا دهبیّت تاوانبـاران سـویّند دهخوّن ــ که ژیانی دنیایان ــ تهنها کات ژمیّریّك بووه.

ئاو<u>نت</u> هى دڵئاو<u>نت</u> هى دڵ

دەفەرمووى له راستىدا مانەوەتان لە دنيادا ھەر زۆر كەم بووە، ئەگەر بەراسىتى دەتانزانى؟

ههروه هاده ف مهروه ف مهروه ف مهروه ف مهروه ف مهروه مهرون الله مهرون الهرون الله مهرون الله مهرون

بۆ تووشى نەھامەتى دەبيت

بنچینهی ههموی خیریّك ئهرهیه که بزانی ههر شتیّك خوا حهز بكات دهبیّت، ههر شتیّکیش خوا حهزبكات دهبیّت، ههر شتیّکیش خوا حهزنه كات نابیّت، ئه و كات دلّنیا دهبی که ئه و شته چاكانهی به سهرت دادیّت له به خششی خوای گهورهیه، برّیه سوپاسی له سهر ده کهی و ملی به ندایه تی بو که چ ده کهی تاکو لیّت نه بریّته وه، دلّنیاش ده بی که ئه و به لایانهی به سهرت دادیّت، سزای خوای گهوره یه برّ ترّ، برّیه ده پاریّیته وه لیّ که لیّت تووره نه بیّت و فهرام قشت نه کات.

زانایان کۆکن لەسەر ئەوەى كە ھەر خیریك تووشى مرۆڭ دەبیت ئەوە پىشتیوانى خواى گەورەيە بۆ ئەو مرۆڭە، ھەر بەلايەكىش تووشى مرۆڭ دەبیت، ئەوە فەرامۆش كردنى خواى گەورە بۆ ئەو مرۆڭە.

وه ده لین: سه رفرازی خوای گهوره بن مرزق، نهوهیه که نهت سپیریته نهفسی خوت، زهلیل کردنی مرزقیش نهوهیه فه رامنشت ده کات و دهت سپیریته نهفسی خوت.

که ههموو خیر و چاکه یه که به دهست خوایه و به دهستی که س نیه، که واته کلیلی ده رگای نه و خیر و چاکانه نزا و ملکه چی و پروکردنه خواو خوشه ویستی و ترسی خوایه، ههر کاتیک به نده نه و کلیله ی به دهست هینا ده توانیت ده رگاکه بکاته وه، ههر کاتیکیش نه و کلیله ی به دهست نه هینا نه و هدرگای خیر و به خشش به نه و ناکریته وه به غهیری نه و ده کریته وه.

پیشه وای ئیمانداران (عمر بن الخطاب) ده فه رموی: من غهمی وه لامدانه وهی ئه و نزایانه م نیه که ده یکه م، به لکو غهمی نزاکه م هه یه، چونکه ئهگه ر به پوختی نزام کرد ئه وه بیگومان گیراویش ده بیت.

به ئەندازەى نيەت و تۆكۆشان و تىرس و خۆشەويىستى مىرۆڭ خۆىرو بەرەكەت و يارمەتى خوا دادەبەزۆت، بەھەمان شۆوەش بە ئەندازەى پىشت تۆكردنى مىرۆڭ لە

ئاويتـــهى دل

دینی خوا تووشی ئازار و به لا دهبیّت.

چونکه خوای گهوره زور زانا و دانا و به حیکمه ته، کی شیاوی سه رفرازی بیّت سه رفرازی ده کات، چونکه زانا و به حیکمه ته. زانا و به حیکمه ته.

ههر کهسیک که تووشی سهرگهردانی بووه، هزیه کهی ئهوهیه که نزا و ملکه چی و سوپاسی خوای نهکردووه، ههر کهسیکیش که سهرفراز بووه هزیه کهی که به کاره کانی خوی هه لساوه، نزا و ملکه چی و شوکرانه بیّژی خوای کردووه.

سەرى ئەمانەش ھەر ھەمووى ئارامگرتنىه، چونكە ئارامگرتن لىه ئىمانىدا وەكو سەر وايە بۆ لاشە، كە ھەر كاتىك سەر نەما ژيانىش نامىنىت.

١٨٢ناوێتـــهى دڵ

خەرمانەي دٽان

- 💌 گهورهترین سزا که بهسهر مرزفدا بنت دل رهقی و دوور بونیهتی له خوا.
 - 💌 ئاگر دروست كراوه بن تاواندنهوهى دلنى رەق.
 - 💌 دوورترین دل له خوای گهوره دلی پهقسه.
 - 🗢 ئەگەر دل پەق بور چار كوير دەبيت بەرانبەر ھەق.
- 🗢 چوار شت ههیه دلّی مروّهٔ رهق دهکات ئهگهر زیاد له پیّویست ئهنجامدرا:
 - ١. زور خــواردن.
 - ٢. زۆر خەوتىن.
 - ۳. زۆر قسەكردن.
 - ٤. زۆر تېكەل بوونى خەلكى.

همهروه کو چنون جه سنته ئه گهر نهخوش که وت تنام و سنوود له خواردن و خواردنوه و مرناگریّت، به هه مان شنیوه شدل ئه گهر به هه واو ئاره زوات نهخوش که وت سنوود له ئامورگاری و مرناگریّت.

- هەر كەسنىك دەيەونىت دلى ساف بنت، با گونىپايەلى خوا پىنش گونىپايەلى
 ئارەزواتى بخات.
- ◄ دل به ئەندازەى پەيوەست بوونى بە ئارەزوواتەوە دوور دەكەويتەوە لە
 خواى گەورە.
- ◄ دلهکان دهفره ی خوای گهوره ن له زهویدا، خۆشهویستترینیان ئهوهیه که ساف و بنگهرد و پاکه.
- ♥ خه ڵکی د ڵیان سه رقال کردووه به دنیاوه، ئهگهر بیّتوو د ڵیان سه رقال که ن به خوا و روّژی دوایی چاو روّشن ده بن به ئایات و نیشانه کانی خوا، وه کامه ران و ئاسووده ده بن.

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵ

 حنهگهر دل و دهروون به ویردی خوا خوراك بدریّت، به بیركردنهوه له دروست كراوه كانی خوا ئاو بدریّت، پاكیش بكریّتهوه له خراپه، ئهوكات ئهو دلّه به ختهوه ر دهبیّت و شتی سهیر دهبینیّت، حیكمهتی بو دیّت.

♥ مهرج نیه ههر کهسیک خوی پازاندبوه به زانست و حیکمه و بلیمه تی ئه وه نه کارانه پپ به پیستی بیت و زانا و به حیکمه و لیزان بیت، به لکو نه و که سانه زانا و بلیمه و لیزانن که دلیان زیندوو ده که نه وه مهواو ناره زواتیان.

به لام که سیّك دلّی بکوژی و ههواو ئاره زواتی زیندوو بكاته وه، ئهوه زانست و بلیمه تیه که ی به تاله و تهنها زمانی دریّره و هیچی تر.

- دل به بی ناگایی و نهترسان له خوا کاول دهبیّت، به یاد و ترسی خواش
 ناوهدان دهبیّتهوه.
- ♥ ئەگەر دان پشتى كردە سفرەى دنيا ئەوە داوەتى خوانى ئاخىرەت دەكرىت،
 بەلام ئەگەر رازى بوو بەسفرەى دنيا و رووى تىكىرد، ئەوە خوانى ئاخىرەتى لەچنىڭ دەچىن.
- ▼ تامه زرۆی گەیشتن به خوا وه ك شهمالنكه هه لده كات به سهر دلدا و ئاگرى دنیاى تیا ده كوژنینته وه.
- ههر کهسینک دلی پهیوهست بینت بهخوا ئهوه ئاسووده و کامهران دهبینت،
 ههر کهسینکیش دلی پهیوهست بینت به خه لکی ئهوه دل ته نگ و نیگهران دهبینت.
- خۆشەويستى خوا ناچئتە دلنك كە خۆشەويستى دنياى تىيا بنىت، مەگەر
 حوشتر بەكونى دەرزىدا بروات.

دەبنتە پەزامەندى خوا، زمانى بە زكىرى خوا تەپ دەكات، ئەندامەكانى دەكاتە خزمەتى.

- ◄ دلا نهخوش ده کهویت هه روه ک چون لاشه نهخوش ده کهویت، شیفا و ده رمانه که شی ته و به شیمانیه، دلا ژهنگ و لایل ده بیت هه روه ک چون ناوینه لایل ده بیت هه روه که چون ناوینه لایل ده بیت، پال بوونه وه که شی به زکری خوایه، دلا پووت ده بیت هه روه ک چون لاشه پووت ده بیت، پوشا که که شی ته قوایه، تینی و برسی ده بیت هه روه ک چون جه سته ی مروق برسی و تینی ده بیت، خواردن و خواردنه وه که شی ناسین و خوشویستن و ته وه کول و گه پانه وه یه بول لای خوای گه وره.
- ▼ نهکهی بی تاگا بیت له و خوایهی نهجهلی بی ژیانت داناوه، بی پیژو و ههناسه کانت ماوهی داناوه، ههموو شتیك جگه له و لیت جیا دهبیتهوه، تهنها خوایه ههرگیز لیت جیانابیه و ههرده و ام پیویستت پییه تی.
- ههر کهسیّك کارهکانی دنیای سپارده ی خوا کرد، یان مندالهکانی یان ترسی هه ژاری یان پزگار بوون له دووژمنی سپارده خوای گهوره و پشتیوانی پی بوو و پازی بوو به وه ی که خوا بزی دیاری ده کات هه موو کاره کانی خسته به رده ستی خوا و به ویستی و بریاره کانی ئه و پازیش بوو، ئه وکات نیگه ران و غه مگین و خه فه تبار نابیّت، به لام ههر که سیّك به بریاری خوا پازی نه بیّت له نه فسی خوی پازی بیّت، تووشی به د به ختی و شله ژانی گوزه ران و ماندوو بوون ده بیّت و ژیانی نیگه ران ده بیّت، دلی ته نگ ده بیّت، کاری چاکی بی نایه ت، نیازه کانی بی نایه ته دی، ئیسراحه ت له خوّی ناکات.

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵ٠٥٠....

◄ هەر كەسنىك سەرقال بنىت بە نەفسى خۆى ئاگاى لە خەلكى نامنىنىت، هەر
 كەسنىكىش سەرقال بنىت بە يەروەردگارى ئاگاى لە نەفسى خۆى نامنىنىت.

- په دامهندی ئهوهیه دلی رازی بیت به بریارهکانی خوای گهوره.
- ◄ خه ڵكى له دنيا تووشى ئيش و ئازار دهبن به ئهندازهى پهيوهست بوونيان
 به دنياوه.
- ◄ دل شهش شت ههیه وهکو نیشتیمانی خوی تیایدا دهخولیتهوه، ئهم
 شهشهش سیانیان نزم و بی ریزه، سیانیشیان به رز و به ریزه.

سیانه نزم و بی ریزهکه ئهمانهن:

- ۱. دنیایه که خوی بو رازاندوتهوه.
- ٢. نەفسىيەتى يى ىى دەلىت ئەرە بكە ئەرە مەكە.
- ٣. ئەو دوژمنەيەتى كە شەپتانە وەسوەسەى بۆ دروست دەكات.

ئهم سیانه بهردهوام له دلمی مروقی خراب دادین و دهچن.

سیانه بهرز و بهریزهکهش نهمانهن:

- ۱. زانستنکه شتی خراپ و راستی بن رنشن دهکاتهوه.
 - ۲. عەقلە كە ريكاى يىشاندەدات.
 - ٣. خودايه که دهيپه رسنتيّ.

ئهم سيانهش بهردهوام له دڵى مرۆڤى چاكدا دێن و دهچن.

♥ شویننکه و تنکه هه واو ناره زوات و نومیدی درین به دنیاوه تیکده ری هه موو کاریکه، چونکه مرود که شوینی هه واو ناره زوات که و چاوی کویر ده بیت له ناست حه قدا، نومید بوونی به دنیا دوا روزی له بیره ده باته وه، ده بیته ریگر له کارکردن بو دوا روزی.

◄ هەر كاتنك خواى گەورە بىيەونىت چاكەيەك لەگەلا بەندەكەيدا بكات، واى
لىدەكات دان بەھەلەكانىدا بنىن، خەرىك نەبىت بە ھەلەى خەلكى، بەخىشىدە بىنت
بەو شتانەى لەلايەتى، تەماعى لە مالا و سامانى خەلكى نەبىت، ئارام بگرىت لەسەر
ئىش و ئازارى دىنيا، بەلام ئەگەر خواى گەورە بىيەويت سىزاى بدات ئەمانەى بىن
پىچەوانە دەكات.

🎔 سەرفرازى مرۆۋ لە سى شت دايە:

 ۱۰ ناسینی سیفاته به رز و بلنده کانی خوا، چونکه به ناسین و خوشه ویستی خوا ئیراده ی زیاد ده بیت.

۲. وورد بوونه وه به خششه کانی خوا، چونکه به ووردبوونه وه به خششه کانی خوای گهوره زیاتر ملکه چ و شوکرانه بژیری ده بینت.

۳. بیرکهوتنهوهی گوناهه کانی، چونکه به بیرکردنه وهی گوناه و تاوانه کانی زیاتر په شیمان ده بینته و ه و ته و به ده کات.

جا سهرقال بوون جگه بهم سیانه مروّق تووشی وهسوهسه و نیگهرانی دهکات.

ههرکهسیّك پووبکاته دنیا و دلّی پیّیهوه پهیوهست بیّت، ئهوه دنیا بی پیّن سهیری دهکات و دهیکات به خزمهتکاری خوّی، ههرکهسیّکیش پشت له دنیا بکات، ئهوه دنیا بهگهورهی دهزانیّت و دهبیّت به خزمهتکاری.

گه شتیار به شهو نخوونی و تیکوشان و ماندووبوون گه شته کهی بی تهواو ده کریّت، به لام نه گهر گه شتیار خاوی لیکرد و له ریّگادا شهوان خهوت، نهوه چوّن ده گاته مه به ستی؟

ئاويّتــــهى دڵئاويّتــــهى دڵ

نموونهی زانای بهد عهمهل

ههر زانایهك دنیا ویست بیّت، ئهوه قسهی ناحهق به ناوی خوا بلاو دهكاتهوه و فتوا به پیّی بهرژهوهندی دهدات.

چونکه زوریّك له خه لکی فهرمانه کانی خوایان یی خوش نیه، به تابیهت دەسەلاتداران و سەركردەكان، ئەوانەي شوينى ھەواو ئارەزواتى خۆيان كەوتوونە، چونکه ئەوان ناگەن بە مەبەستەكانيان مەگەر لە رێگايەكى گەندەل كە پێچەوانەي حەق بنت، جا ھەر كاتنىك زانا و دادوەر حەزيان لە يلە ويايە و دەسەلات بوو و روويان كرده هەواو ئارەزوات، ئەوە ناگەن بە مەبەستيان مەگەر بە ريكايەك نەبيت يێچەوانەي حەق بێت، بە تاببەت ئەگەر بەڵگەيەكى گوماناوي دەست كەوێ، ئەوكات ئارەزوات واي لىدەكات ئەو گومانەي بكات بە بەلگەي كارەكەي بۆبە ھەوا و ئارەزوات واى ليدەكات راسىتى لى وون بيت، ئەگەر چى لە راستىدا ھەق روون و ئاشكرايه هيچ گووماني تيا نيه، به لام چاوي به رانبه ر به حهق كويره بووه نويه پشتى تېكردووه، لهگەل ئەوەشدا لە دلى خۆيدا دەلىت: دەي دەي تەوپەيەك ده کهم خوا لیم خوش دهبیت!! خوای گهوره دهربارهی ئهوانه و وینهی ئهوانه ش دەفەرمووى: ﴿ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفُ وَرِثُواْ ٱلْكِنَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَلَا ٱلْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغَفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ. يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمَ يُؤْخَذَ عَلَيْهِم مِيثَقُ ٱلْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيلِّهِ وَٱلدَّارُ ٱلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنْقُونٌ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (الاعراف: ١٦٩). واته: جي نشينانيكي بهدفهر هاتنه جيكايان، كتيبهكهي خوايان بهمیراتی وهرگرت، ئهوانه پهلاماری کهل و پهلی حهرامی ئهم دنیاپهیان داوه و دەشيان گوت: خوا ليمان دەبوريت، ئەگەر دىسانىش لە شتىك دەستيان گىربايە وهریان دهگرت، باشه نایا ئهوانه له و کتیبهدا یهیمانیان لی وهرنهگیراوه که بهناوی

خواوه شتیّك نهلیّن جگه له حهق؟ خق ههرچی لهو كتیبهدا ههیه ئهوانه خوينديانوتهوه و دهيزانن!!

خوای گهوره لیرهدا ئهوه روون ده کاتهوه که ئهوانه روویان کردوته حهرامی دنیا، له کاتیکدا که دهیانزانیش لییان حهرام کراوه، دهشیان گووت: خوا لیمان خۆش دەبىت.

به لكو ئەوانە سوور بوون لەسبەر حەرام، ھەركاتىكىش چەنگيان بكەوتاپە بە تامەزرۆپيەوە دەيان لۆشى، جا كاتنىك ئەم كارەيان ئەنجامىدەدا دەشىيان گووت: ئەمە حوكمى خوايه و دينى خوايه خوا فەرمانى پى كردووين.

کهچی دهشیانزانی حوکم و دینی خوا پیچهوانهی ئهم کارانهی ئهوانه، یان جاری وا هەبوو دەيان گووت: ئەم كارانە حەلاله بەبى ئەوەى هيچى لى بزانن بەناوى خواوه قسهیان دهکرد، به لام ئهوانهی له خوا ترسن دهزانن دوا پور چاکتر و نهبراوهتره له دنیا، ههر بویهش ههوای نارهزوات و سهروهت و سامانی دنیا وای لێنهدهکردن دوا رۆژ له بیربکهن.

جا بۆ ئەوەى مىرۆڭ سەرفراز بىت پىويىستە دەسىت بە قورئان و سوونەتەوە بگریّت و پشت به نویّد و نارامگرتنه وه بگریّت، بروانیّته کهمی دنیا و زوو له ناو چوونی، وه بروانیته بهردهوامی دوا روّژ و پیش هاتنی.

ئائهمه دەردىكه كه تووشى زانايان دەبىت، ئەگەر پوو بكەنە دنيا و شويىنى سەروەت و سامان و ھەواو ئارەزوويان بكەون، ئەم ئايەتەش باسى ئەوان دەكات تاكو دهگاته ئيْـره: ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنُ بَعْدِهِمْ أَفَنْهَلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٣٣﴾ وَكَذَالِكَ نُفَصِّلُ ٱلْآيِكَ وَلَعَلَهُمْ يَرْجِعُونَ اللَّ وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱلَّذِي ءَاتَيْنَهُ ءَايَلِنِنَا فَأَنْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتَبَعَهُ ٱلشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ ٱلْغَاوِينَ ﴿ وَلَوْ شِتْنَا لَرَفَعَنَهُ بِهَا وَلَنكِنَّهُۥ أَخْلَدُ إِلَى ٱلْأَرْضِ وَٱتَّبَّعَ هَوَلَهُ فَلَنُكُهُۥ كَمَثَلِ ٱلْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَتْ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَتْ ذَالِكَ ﴾ (الاعراف:١٧٥ ـ ١٧٦). واته: ـ نهى محمد ـ ههوالی ئه و که سهیان به سه ردا بخوینه وه که فه رمانی خیرمان پیبه خشی بوو، که چی ئه و خوی لی دامالی و خوی لی دووره په ریز گرت، ئه وسا ئیتر شهیتان شوینی که وت و دایه پیش و چووه ریزی سه رلیشیواوان، خی ئه گه ربمانویستایه ئه وه به و ئایه ت و فه رمانانه به رزمان ده کرده وه، به لام ئه و خوی چه سپان به زه ویه وه شوینی هه واو ئاره زووی خوی که وت، جا نموونه ی ئه و جوره که سانه وه کو نموونه ی سه گ وایه ئه گه رده ری بکه یت و پیایدا هه لبشخییت هه ناسه برکییه تی، زمان ده رده ده رده کیشیت یا خود ئه گه روازی لیبهینیت ئه وه هه ره ناسه برکییه تی.

ئەمە نموونەى زاناى خراپ كە كار بە زانستەكەى ناكات، بروانــه ئــهم ئايەتــه لە چەند رووەوە سەرزەنشتى زاناى خراپ دەكات:

یه که م: دوای ئه وه ی زانستی به ئیسلام بوو ئینجا پشتی تیکرد و گومرابوو، کوفری به سهر ئیماندا هه لبزارد نه ک به نه فامیه و ه، به لکو به عهمدی.

دووهم: بهشیوهیه کی وا پشتی له ئیمان کردووه که جاریکی تر نهگهرییته وه سهری، ههر وه ک چون مار له کیفکه ی دهرده چیت ئه ویش به ههمان شیوه، ئهگهر ئومیدی تیامابایه ئه وه به م شیوه له ئیسلام دهرچوو.

سێيهم: شهيتان گهيشت پێي که وهك نێچيرێك ڕاوى کرد.

چوارهم: دوای ئهوهی حهقی دۆزیهوه ئینجا گومرابوو،واته: گومرابوو لهزانست و نیهت، که دهکاته بهفهساد چوونی زانست و بیرو باوهری.

پێنجهم: خوای گهوره نهیدهویست بهزانست بهرزی بکاته وه که ببێت به هـێی تیاچوونی، چـونکه ئهگـهر رای نهپـهرێنێت دهبێت بهسـزا بـێی، ئهگـهر بێتـوو زانـا نهبایه چاکتر بوو بێی و سزای کهم تر دهبوو.

شەشەم: خواى گەورە گەمژەيى ئەو پووندەكاتەوە، كە بى نرخى لەسـەربەنرخ و بەرزى ھەلبژارد.

حه و ته م : جا که بی نرخه که ی هه نبراردووه وانه بیت به ته نها فکریک یان قسه یه ک بیت ، به نکو نه و پووی کردوته دنیا و کردوویه تیه باره گای خوی ، چونکه بنچینه ی مانای (إخلاد) واته: مانه و های به رده وام له شوینیک ، هه ر وه ک نه وه وایه گوترابیت : پووی کرده زهوی ، له و باره یه وه ده گووتری : فلان که س له م شوینه دا ده مینیت ه وه نه گه ر له وی مایه وه .

هه شته م: وازی له هیدایه تی خوا هیناوه پووی کردوته ههواو ناره زوی خنی، ههوا و ناره زوی کردوته پیشه وای خوی و شوینی که وتووه.

نزیهم: خوای گهوره به سهگی چواندووه که بی نرخترین ئاژه له، نه فس نزمترین ئاژه له، نه فس نزمترین ئاژه له، نه و سهگ.

دهیهم: تامهزرق و بی نارام بوونی لهسهر دنیا، خوای گهوره چواندوویهتی به ههناسهبرکی و هانکه هانکی سهگ لهکاتی دهرکردنی و وازلیّهیّنانی، بهههمان شیّوهش نه کهسهش نهگهر وازی لیّبهیّندریّت هانکه هانکیهتی بو دنیا، نهگهر ناموّژگاریشی بکری و ریّی لی بگیریّت ههر هانکه هانکیهتی بو دنیا، بهردهوام تامهزرق و هانکه هانکیهتی بو دنیا و هکو سهگ.

(ابن قتیبة) د دهفه رمووی: هه مووگیان له به ریّك هانکه هانکیه ی پی ده که ویّت له کاتی ماندووبوون و تیّنوویه تیدا جگه له سه گ نه بیّت که به رده وام هانکه هانکیه تی له له کاتی ماندووبوونیه تی و له کاتی ئیسراحه تدا، له کاتی تیّنوویه تی و له کاتی تیّد ئاویشدا، بوّیه خوای گه وره ش نموونه ی ئه م کافره ی به و سه گه هیّناوه ته و که ده فه رمووی: ئه گه ر ئامور گاری بکه ی هه رگوم پایه، ئه گه ر ئامور گاری نه که ی هه رگوم پایه و هکو سه گ، ئه گه ر ده ری بکه ی و پاوی بنیّیت هانکه هانکیه تی، خو ئه گه ر له شویّنی خوشی لیّی گه ریّی هه ر هانکه هانکیه تی.

نموونهى دينداريكي نهزان

دینداری نهزان دهردهکهی نهفامی و بی ناگاییه له دین، جا بوّیه (سفیان)ی کوری (عیینة) و چهندین زانای تریش فهرموویانه: خوّتان بیاپیّزن له زانایه کی له خوا نه ترس و فاجر، وه له دینداریّکی نهزان و بی ناگا له دین، چونکه ئه و دووانه دهردن بی خه لکی، ههرچی دینداره نهزانه کهیه مروّقیّکی نهزانه و سوودی زانستی نیه و دهبیّته لهمپهر بی زانست، ههرچی زانا خوا نه ناسه که شه خه لکی سهرگهردان دهکات خوای گهوره نموونه دینیّتهوه و دهفهرموویّ: ﴿ کَمَثُلِ ٱلشَّیْطَنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَنِ لَهُ فَکَانَ خُوای گهوره نموونه دینیّتهوه و دهفهرموویّ: ﴿ کَمَثُلِ ٱلشَّیْطَنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَنِ اَلَّ فَکَانَ اَنْهُمَا فِی ٱلنَّارِ خَلِدَیْنِ فِیها و وَدَالله جَزَرُوا ٱلظَّالِمِینَ ﴿ کَمَثُلِ ٱلشَّیْطَنِ اِلْاَ فَکَانَ الله و الله و الله و الله و الله و الله و الله کوفر دهکات و دهسوه سهوه، پیّی ده لیّت: کافریه، جاکاتیّك مروّقه که پوو له کوفر دهکات و کافرده بیّت، پیّی ده لیّت: کافریه، جاکاتیّك مروّقه که پوو له کوفر دهکات و کافرده بیّت، پیّی ده لیّت: کافریه که هه تا هه تایه، له ناگردا دهمیّننه وه، به لام سهره ناداشتی سته مکارانه.

خوای گهوره وای داناوه ههر بهنده یه ک پازی بیّت به دنیا و دلّی پیّیه وه به ند بیّت و بی ناگا بیّت له نایه ته کانی خوا و وردنه بیّته وه لی و کاری پیّنه کات، نه وه به هری نهمانه وه تووشی سهرگهردانی ده بیّت، ههرگیز رازی بوون به دنیا و بی ناگای له نایه ته کانی پهروه ردگاره پیّکه وه کونابنه وه له دلیّك، مهگهر دلیّك نه بیّت که نیمانی به دوا روی نهبیّت و نومیّدی گهیشتن به خوای نه بیّت، نهگهر وانه بایه و نیمانی به دوا روی هه بایه نه وه هه رگیز به دنیا رازی نه ده بوو، پشتیشی له نایه ته کانی خوا نه ده کرد.

پاشان باسی چارهنووسی که سانیک ده کات که پیچه وانه ی نه و گرفهه ی که ده فسسه رمووی: ﴿إِ إِنَّ ٱلَّذِینَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِحَتِ یَهِدِیهِمْ رَبُّهُم بِایمَنِهِمُّ تَجَرِی مِن تَعَیْهِمُ ٱلْأَنْهَدُرُ فِ جَنَّدَتِ ٱلنَّعِیمِ ﴾ (یونس: ۹)، واته: بیکومان نه وانه ی که باوه پیان هیناوه و کاروکرده وه چاکه کانیان نه نجامداوه په روه ردگاریان هیدایه ت و پینموونیان ده کات، له و جیهانی شدا له ناو به هه شدته جورا و جوره پر له نازو نیعمه ته کاندا چه نده ها رووبار به به رده میاندا ده روات.

نا ئهوانه ئیمان بوونیان به ئامادهبوونی به ربارهگای خوا ناهیّلیّت رازی بن به دنیا و دلّی پیّوه پهیوهست بکهن، ئهوانه بوّیه بهردهوام یادی ئایه تهکانی خوا دهکهن، بهلیّ: ئهوه به رووبوومی ئیمانه به دوا روّژ، ئهوهی پیّشووش باسمان کرد به رووبوومی بیّ ناگایی و ئیمان نهبوونه به خواو دوا روّژ.

ئیمان و زانست چاکترین شتن

گهوره ترین و پیرۆزترین شت که دلا و دهروون ههولی با بدات به دهستی بهینیت، وه به نده پیی به رز بیته وه له دنیا و قیامه تا زانست و تیمانه، هه ربیه ش خوای گهوره له زور شویندا زانست و تیمانی پیکه وه لکاندووه وه ک ده هم رمووی: ﴿ وَقَالَ ٱلَّذِینَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ وَٱلْإِیمَنَ لَقَد لَبِ تُتُدُ فِی کِنْبِ ٱللّهِ إِلَی یَوْمِ ٱلْبَعْثُ فَهکذا یَوْمُ الْبَعْثِ ﴿ وَقَالَ ٱلّذِینَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ وَٱلْإِیمَنَ لَقَد لَبِ تُتُدُ فِی کِنْبِ ٱللّهِ إِلَی یَوْمِ ٱلْبَعْثُ فَهکذا یَوْمُ ٱلْبَعْثِ ﴾ (الروم: ٥٦). واته: ئه وانه ی زانیست و ئیمانیان پی به خشرابوو ده لاین: بیگومان ئیوه به پاده ی ئه وه ی خوا بریاری له سه ربووه ماونه ته وه، تا روّژی زنده و به ده نه وه.

خوای گهوره له ئایه تنکی تر ده فه رمووی: ﴿ یَرْفَع اللّهُ الَّذِینَ ءَامَنُواْمِنكُمْ وَالَّذِینَ اللّهُ الّذِینَ ءَامَنُواْمِنكُمْ وَالّذِینَ الْمَوْانَهِ اللّهِ المجادلَة: ۱۱)، واته: خوای گهوره ئه وانهی ئیمانیان هیناوه له ئیوه و ئه وانه شتان که زانست و زانیاریان پیدراوه چهنده ها پله و پایه به رزیان ده کاته و ه کاترین که سن که شیاون پله ی به رزیان پیبدرینت.

به لام زورینه ی خه لکی به هه له دا چوونه له پاسته قینه ی ئه و زانست و ئیمانه ی که ئاسووده یی و سه ربه رزی مرؤ فی پیّوه یه به نده ، به لکو هه رگروهه و وا ده زانیّت ئه و زانست و ئیمانه ی ئه وان له سه رینه پاسته و مرؤ فی پیّیان ده گات به کامه رانی ، که چی له پاستیدا وانیه ، به لکو زوریان نه ئیمانه که ی باسی ده که ن مرؤ فی کامه ران ده کات ، نه زانسته که شیان مرؤ فی سه ر به رز ده کات ، به لکو بگره به م کاره یان پیّگاش له خوی ان ده گرن بی گه یشتن به و زانست و ئیمانه ی پینه مبه رسی و هاوه لانی و گه له که وی به وی به وی به وی دوای نه وانیش له سه ری بوونه .

هه موو گرفه یکیش بروای وایه که نه و زانست و بزچونانه ی لای نه وانه راسته و پینی دلخوشن هه و وه که خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُم زُبُراً كُلُ

حِزْبِ بِمَا لَدَیْمِ مَوْرِحُونَ ﴾ (المؤمنون:٥٣). واته: زوربهی خه لکی بیر و بوچونی خویان به ش به ش و پارچه کرد، ههموو گروهیک و حزبیکیش به ریباز و حزبه کهی خوی دهنازیت و به باشی دهزانیت.

زۆربەى لەوەى كە ئەوان ناوى دەبەن بە زانست قسەى گەورە و بۆچوون و درۆيە، كەچى لە راستىدا زانست قسەى گەورە نيە، ھەر وەك (حماد)ى كورى (زيد) دەفەرمووى: بە(ايوب)م گوت: ئايا لەم سەردەمە زانست زۆرترە يان پيشتر زانست زۆرتر بوو؟ لەوەلامدا فەرمووى: لەم سەردەمە قسە زۆر بووە، بەلام پيشتر زانست زۆرتر بوو! بروانه چۆن ئەم زانا ليهاتووه زانست و قسەى ليك جيا كردۆتەوه.

به للى : وايه كتيب زور بووه، قسه زور بووه، مشتوم و بوچوون زور بووه، كهچى زانست ئهوه يه كه پيغهمبه ركه چى زانست ئهوه يه كه پيغهمبه ركه لايه ن خواوه هيناويه تى بو گهله كهى.

کاتیّك سهردهمی نهم زانسته پاکه دوور کهوتهوه، خه آگی ههر بیرو رایه کیان به هیزردا ده هات وه ریان ده گرت و ده یان کرد به زانست و کتیّبیّکیان له سهر داده نا و خوّیان پیّوه خه ریك ده کرد و کاتیان پیّ به فیریّ ده دا، په راوه کانیان به م شتانه پرده کرده وه، دله کانیشیان به م شتانه په شده کرد، نه مه شهیتان له بن گویّیانی چرپاندوه و له نیّوانیان بلاوه ی پی کردووه تاکو سه رگه ردانیان بکات، جا دلیّان داده مالدریت له زانست و نیمان، وه کو مار که چوّن خوّی داده مالیّت له پیّسته که ی وه کو پیّشاك چوّن له به رده کریّته وه .

(ابن القیم) ده فه رمووی: هیندی له هاوریکانم پییان راگهیاندم که هیندی له شوینکه و تووی قوتایی ئه وانه ی که به م شیوه سه رگه ردان بوونه ، سه رقائی له به رکردنی کتیبی ماموستاکانی بووه و له به رکردنی قورئانی پشت گوی خستووه ، جا که پییان گوتوه: کاکه گیان سه ره تا قورئان له به ربکه یت باشتر نیه له کتیبانه ؟! له وه لامدا گوتیه تی: بن زانست و زانیاری له قورئاندا هه یه! هیندی له

پیشه وایانی ئه وانه پنیان گوتم: ئیمه گوی بق حه دیس ده گرین مه به ستمان زانست و زانیاری لی وه رگرتنی نیه، به لکو بق به ره که تگویی بق ده گرین، چونکه ئیمه تویشووی زانایانی خومان به سه جا بویه ئیمه کوله گهمان نه وه یه که نه وان تیمی گهیشتوون و بریاریان له سه ر داوه.

ئائهوه به لگهیه لهسه رئهوه ی هه رشتیك له لایه ن خواوه بیت ئیختلاف تیا نابیت، به لام ئه وه ی ئیختلاف تیایه و درایه تی یه کتری تیایه، ریک نیه له گه لا ئه وه ی لای خوایه، چون ده کریت بوجوون و خه یا لات بکریت به دین و خه ایکی دینداری پیوه بکات، حوکمیش بدا به وه ی که راسته و خوا و پیغه مبه ر پیی رازیه، پاك و بیگه ردی بو تو خوایه به راستی ئه وه بوختانیکی گهورهیه.

به راستی زانستی هاوه لانی پینه مبه رسی که یه کتریان پی نام ترگاری ده کرد، نه و زاسته نه بوو که نه و سه رگه ردان و در قرزنانه پییه وه سه رقالن هه روه ک (الحاکم) له ژیان نامه ی (أبسی عبدالله البخاری) دا ده گیریته وه و ده فه رمووی: هاوه لانی پینه مبه رسی کاتیک کوده بوونه و به قورئانی پهروه ردگاریان و سوونه تی پینه مبه ره که یان نام قردگاری یه کتریان ده کرد.

ئەو ئىمانەي خوا و پيغەمبەر دەيانەويت

دهبینین زورینهی خه لکی یان هه رههمو خه لکی بانگهیشتی شه وه ده که نکه نیماندارن، به لام له راستیدا زوریه ی خه لکی شیمانیکی ته سکیان هه یه، به لام شیمانی فراوان شه و شیمانه یه که پیخه مبه رکت هیناویه تی بی گهله که ی ناسینی خوا و دان پینانی و خوشویستنی و ناسینی شه و شتانه ی که خوا پینی ناخوشه و لینی تووره یه، شا شه و شیمانه راسته قینه یه که پیخه مبه رکت له سه ری بووه و به گهله که ی راگه یاندووه، شا شه و شیمانه شیمانی گروهی راست گویانه.

له لای زفریه ی خه لکی واده زانن ئیمان دان هینانه به بوونی دروست کاریک، هه در ئه ویش ته نهایه و ئاسمانه کان و زهوی و ئهوه ی له نیوانیاندایه دروستی کردووه، به لام ئیمانی کامل ئه وه نده نیه به ته نها چونکه بت په رسته کانی (قریش)یش ئه م ئیمانه یان هه بووه، که واته به مه ناگووتری ئیمان.

له الا الله و اشهد ان محمد رسول الله _ جا كارى لهگه لدا بيّت يان نا به دل بيّت يان پيّچه وانهى دل بيّت يان پيّچه وانهى دل بيّت.

له لای هیندی خه لکی تریشدا واده زانن ئیمان ته نها نه وه یه مرزق به دل ئیمانی هه بینت که خوا دروست کراوی ئاسمانه کان و زهویه و (محمد)یش به به نده و نیردراوی خوایه، نه گهر به زمانیش نه یلیت و کاریشی پی نه کات قه یناکا، به لکو نه گهر جنیویش به خوا و پیغه مبه رشت بدات و هه موو گرناهی کی گهورهش بکات، ته نها نیمانی به خوا و پیغه مبه رهبیت نه وه نیمانداره.

له لای هیندی خه لکی تریش واده زانن ئیمان ته نها دان هینانه به سیفاته به رزه کانی په روه ردگار وه کو سیفاتی به رزی عه رش و سیفاتی قسه کردن به ووشه و سیفاتی (سمع)و (بصر)و (مشیئة)و (قدرة) و (إداة)و (حب)و (بغض) و چه ندین

سیفاتی تریش که خوا بر خرّی باسی کردووه بان پیّغهمبه ره که ی باسی کردووه ،

به لکو ئیمان له لای ئه وانه دان نه هیّنانه به مانه و گویّرایه لی کردنی برّچ وونی

مامرّستایه گهمژه و نه زان و دروّزنه کانیانه که ووته کانیان هیّندیّکی در به یه که و همتری مه لاده وه شیّنییّته و همرانه وه کو ئه وه نه میمام (عمر)ی کوری (الخطاب) و

ئیمام (احمد) فه رموویانه: ئیختیلافیان له قورئاندا هه یه و پیّچه وانه ی قورئان ده که ن کوکن له سه روازهیّنان له قورئان.

هێندێ خهڵکی تریش وادهزانن ئیمان تهنها پهرستنی خوایه به پێی ئارهزوو و ههواو ههوهسی خوّیان، بی ئهوهی پهیوهست بن بهو فهرمانانهی پێغهمبهرسَّ لهلای خواوه هێناویهتی.

هیّندی خه لکی تریش واده زانن ئیمان ته نها ئه نجامدانی ئه و کارانه یه که باوك و باپیرانی و پیشینه ی ئه وان ئه نجامیان داوه جا چوّن و کی بیّت ئه وه باس نیه، به لکو ئیمانیان له سه ر دوو شت دامه زراوه:

یه که م: ئه وه پیشینه یه و باو باپیرانمان وایان گوتووه ئیمه ش نه نجامی ده دهین. دووه م: هه رئه وهی نه وانیش گوتیانه راسته و هیچی تر.

میندی خه لکی تریش واده زانن ئیمان ته نها په وشت جوانیی و هه لسوکه و تی چاکو پووی خوش و گومانی چاکه بردن به خه لکی و دوور که و تنه و لیه بیناگای خه لکییه .

هیندی خه لکی تریش واده زانن ئیمان ته نها خودامالینه له دنیا و ده رکردنی دنیایه له دلا و زهد کردنی دنیایه، جا ئه وانه هه رکاتیک که سیکیان بینی به م شیوه یه بوو نه وه به ئیمانداریکی مه زنی ده زانن نهگه رچی زانست و کرده وه شی نه بیت.

ئائهمانه ههر ههموویان ئیمانی راستهقینهیان نهناسیوه و شویننی نه که و توون و چهنگیان نه که و توون و چهنگیان نه که و تووه که و نهوانه ی رابران چهند جوریکن: هیندیکیان ئیمانه که یان ههر به ئیمان ناژمیردریت، هیندیکیان ئیمانی راسته قینه یه و به نیمان ناژمیردریت، هیندیکیان

ئیمانه که یان مه رجی ئیمانه به ته نها به وه نه گهیشتوونه به ئیمان، هیند نکیشیان مه رجیان داناوه بن گهیشتن به ئیمان که چی مه رجه کان هه لوه شیننه ره و و دری ئیمانه، هیند نکیشیان مه رجیان داناوه بن گهیشتن به ئیمان که هه ر په یوه ندی به ئیمانه وه نیه.

له راستیدا ئیمان دووره لهمانه به لکو ئیمانی راسته قینه تیکه له ناسینی ئه و شتانه ی که پیغهمبه رسینی له لایه ن خواوه هیناویه تی، جا به دل ئیمانی پینی هه بیت و به زمانیش دانی پیدا به پینی و به خق شه ویستی دلیشیه و ملکه چی بیت، به دل و لاشه کاری پیبکات، به پینی توانا جیبه جینی بکات و بانگه وازی بی بکات.

به لیّ: ئیمانی راسته قینه ی مرؤ فی ئیماندار ئه وه یه که خه لّکی له راهی خوا خوّش بوویّت، رق لیّبوونه وه ی له راهی خوا بیّت، له رای خوا ببه خشیّ و له راهی خوا نه به خشیّ، وه به ته نها خوای گه وره بپه رستیّ و ملی بی که چ بکات، مرؤ فه گه ر بیه ویّت بیه ویّت بیه دل و لاشه ته نها شویّنی بیه ویّت بگات به و ئیمانه راسته قینه یه ده بیّت به دل و لاشه ته نها شویّنی پینه مبه ری خوا بکه ویّت الله ده بیّت چاوی دلّی بنو قیّنیّت له ناوردانه وه بی که سانی تر جگه له خوا و پینه مبه ری خوا.

ئاوي<u>نت</u> هى دڵناوي<u>نت</u> هى دڵ

چەند ئامۆژگاريەكى زيْرِين

بینگومان ههر کهسیک بیهویت دهست له شتی هه نگری که خووی پیوه گرتووه ئه وه زوّر بوّی ئاستهمه و ناتوانیّت، چونکه لهبهر خاتری خوا وازی لیّ ناهیّنیّت، به لاّم ئه و کهسهی به دلیّکی ساف و لهبهر خاتری خوا وازی لیّده هیّنیّت، ئهوه زوّر به ئاسانی دهستی لی هه لده گریّت، ته نها یه که مجار ماندوو ده بیّت ئه مه ش تاقی کردنه و هی خوای گهوره یه تاکو ده رده که ویّت ئایا راست ده کات یان دروّ ده کات، جا ئهگهر یه که مجار که میّك ئارامی گرت له سه ر ئه م ئازاره ئه وه کامه ران ده بیّت.

(ابن سیرین) ده فه رمووی: گویم له (شریح)بوو سویندی ده خوارد ده یووت: هه ر به نده یه و از له شتیک به نینیت له به ر خاتری خوای گهوره، نه وه بینگومان خوای گهوره شوینه که ی بر پر ده کاته وه.

که گووتوویانه: (من ترك لله شیئا عوضه الله خیرا منه) واته: هه ر که سیك واز له شتیك بهینییت له به در خاتری خوای گهوره، نهوه خوای گهوره له و شته چاکتری پی ده به خشی.

به راستی نه وه راسته (عوض) واته: پیدانی شتیکی تر، چه ند جوری ههیه، به نرخترین و چاکترینیان که خوا له بری نه و شته ی وازی لیهیناوه پینی ببه خشی، خوشه ویستی و هوگر بوونه به خواوه، دل نارام بوونه به خوا، هیز و ناسووده یی و ره زامه ندی په روه ردگاره.

- * بنگرمان گەوجترین كەس ئەوەيە كە نزیكە لە گەشتەكەيدا بگاتە شوپنى مەبەست لەوكاتەدا رنگاكەى لى وون بنت.
- * ئەر عەقلانەى سەركەرتورنە وادەبىنى ئەر پەيامە كە پىغەمبەر كىلى ھىناويەتى * ئاست رايىستە رايىكە ئەرسىتە رايىكە ئەرگەردانى سەرگەردانى

وا دهبینن ئه و پهیامه ی پیغهمبه رنگ هیناویه تی ریک نیه لهگه ل عهقل و حیکمه ت.

- * نزیکترین مزکار بز گهیشتن به رهزامهندی خودا سی ریگایه:
- ۱. پهیوهست بوونه به سوونه ته کانی پیغه مبه ر و کار پیکردنیه تی به دل و لاشه.
 - ۲. بهرده وام خوّى به زليل و ئاتاج بزانيّت بهرانبه ر به خوا.
 - ٣. ههموو كاروكردهوهكاني تهنها بل خوابيت و مهبهستي تهنها خوا بيت.
- جا ههر کهسیّك بیهویّت بگات به رهزامهندی خوا تهنها بهم سنی رپّگایه، ههر کهسیّکیش نهگات به رهزامهنی خوا ئه وا دابراوه لهم سنی ریّگایه یان له یه کیّکیان.
- * ئەر بنچىنانەى كامەرانى مرۆقى پێوە بەندە سى بنچىنەيە، ھەر يەك لەر سىينانەش درى خۆى ھەيە، جا ھەر كەسىك يەكىك لەر بنچىنانەى لە دەست بچىت ئەرە تورشى درەكەى دەبىت.
 - ١. يەكتايەرستى، درەكەشى شەرىك دانانە بۆ خوا.
 - ۲. سىوونەت، درەكەشى بىدغەيە.
 - ٣. گوێ ڕايهڵؠ خوا. دژهکهشي بێ فهرماني خوايه.
- ئهم سیانه ش ههموو یه ك دریان هه یه: ئه ویش دل په یوه ست نه بوونه به خوا و به به هه شدی خوا، وه نه ترسانه له خوا و نه ترسانه له دوزه خوا،

ئاوێتـــــهى دڵئاوێتـــــهى دڵ

ریبازی نیمانداران و ریبازی تاوانباران

خـــوای گـــهوره دهفـــهرمووی: ﴿وَكَذَالِكَ نُفَصِّلُ ٱلْآیکتِ وَلِتَسْتَبِینَ سَبِیلُ اَلْمُجْرِمِینَ ﴾ (الانعام:٥٥)، واته: به هه مان شیوه ش به دریدی ثایه ته کانیان بی شی دهکه ینه و ه تاکو ریبازی تاوانبارانیان بی روون بیته و ه .

خوای گهوره له ئایهتیکی تر ده فهرمووی: ﴿ وَمَن یُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنْ بَعَدِ مَا نَبَیْنَ لَهُ ٱلْهُدَیٰ وَیَتَیعُ غَیْرَ سَبِیلِ ٱلْمُؤْمِنِینَ نُولِدٍ مَا تَوَلَّی ﴾ (النساء: ١١٥). واته: هه رکه سیک دوژمنایه تی پیغه مبه رسی المُولِی بیات و لیی جیابیته وه له دوای نه وه ی پیگه ی راست و دروستی بو پوون بووه، ئینجا ریبازیک بگریته به رکه جیابیت له ریگه و پیبازی ئیمانداران ئهوه پووی وه رده چه رخینین بو ئه و پیگه و به رنامه هه لیب داردووه و پووی تیکردووه.

خوای گهوره له قورئاندا به دریّژی ریّبازی ئیماندرانی روون کردوّتهوه، به ههمان شیّوه به دریّژیش ریّبازی تاوانبارانی روون کردوّتهوه چارهنووسی ههردوو لاشیانی روون کردوّتهوه، کاروکردهوهی ههردوو لاشیانی روون کردوّتهوه، دوّستانی ئیمانداران و دوّستانی تاوانبارانی روون کردوّتهوه، هوّکاری سهرفرازی ئیمانداران و سهرگهردانی تاوانبارانیشی روون کردوّتهوه، بهم شیّوه خوای گهوره له قورئاندا ئه و دوو ریّبازهی به جوانی روّشن کردوّتهوه، تاکو بوّ خه لکی روشن بیّتهوه وهکو رووناکی و تاریکی، ئهوانهی زانان به خوا و قورئان و دینی خوا، به دریّری ریّبازی پیمانداران و تاوانباران دهناسن، ههردوو ریّبازهکهیان بوّ روّشن بوّتهوه، ههر وهك ئیمانداران و تاوانباران دهناسن، ههردوو ریّبازهکهیان بوّ روّشن بوّتهوه، ههر وهك ئیمانداران و تاوانباران دهناسن، ههردوو ریّبازهکهیان بوّ روّشن بوّتهوه، ههر وهك

جا ئه وانه چاکترین و زاناترین که سن بن خه لکی که نامزرگاریان ده که ن و ریگای پاست به خه لکی نیشان ده ده ن، هه ربه مه ش بوو ها وه لانی پیغه مبه ریگی چاکترین که س بوون، له هه موو نه وانه ی له دوایان دین تاکو ریزی قیامه ت، چونکه نه وان له ناو گرم پایی و کوفرو شیرك و سه رلیشیواویدا ژیابوون، به دریزی نه مه یان ناسی بوو، جا پاشان پیغه مبه ریگی ها تو و ده ری هینان له ناو سه رگه ردانی و تاریکایی بی سه ریگیای پاست و هیدایه ت، ده ری هینان له تاریکایی بی رووناکی، له شیرك بی پیکخواناسی، له نه فامی بی زانین و زانیاری، له سه رگه ردانی بی سه رفرازی، له سته مکاری بی داد په روه ری، له سه رلیشیواوی و کویری بی هیدایه ت و چاوساغی، چونکه نه وان ده یانزانی کاتی خوی چه نده سه رلیشیواو و گوم پا بوونه، که چی پیستا له چ خوشی و کامه رانیه ك دانه.

که وابوو: به شتی خراپ پێچه وانه که ی ده ناسرێت که چاکه یه، چونکه شت به پێ چه وانه که ی پێشن ده بێته و و ده ناسرێت. گهر وابوو زیاتر تامه زرو و خوشه ویستی ئه و شته یان ده که وێته دل که بوی هاتوون، وه زیاتر له وه ی پێشتر هه لدێن و پقیان لێده بێته وه، ئه وانه به خواناسی و ئیمان و ئیسلامیان زوّر له لا خوشه ویسته، زوّر پقیشیان له پێچه وانه که یه تی چونکه ئه وان زانان به م پێبازه.

به لام ئه وانسه ی دوای هاوه لان سه ریان هه لدا، هیندیکیان له ناو ئیسلامدا گه وره بوون بزیه خراپه یان به چاکی نه ده ناسی، هیندی شتی ریّبازی ئیماندارانیان لی تیکه لا بوو له گه لا ریّبازی تاوانباران، چونکه مروّهٔ کاتیّك شتی لی تیکه لا ده بیّت ئهگه ر به چاکی هه ردوو ریّبازه که نه ناسیّت یان یه کیان نه ناسیّت، هه روه ك (عمر)ی کوری (الخطاب) ده فه رمووی: که سیّك له ناو ئیسلامدا گه وره بوری و سه رگه ردانی و نه فامیش نه ناسیّت بیّگومان راستی ئیسلامه تیه که ی به ره به ره لی کالده بیّته وه.

به لیّ: ئهمه نیشانه ی پله به رزی زانستی (عمر)ه (ش) چونکه ئهگه رگوم پایی و نه فامی نهناسیّت که ئه شتانه ده گریّته وه پیچه وانه ی پهیامی پینه مبه ره ئه وکات چوّن ده توانیّت خوّی لی بپاریّزیّت، جا هه رشتیک پیّچه وانه ی ئه و پهیامه بیّت که پینه مبه رسیّ هیّناویه تی نه وه پیری ده گوتریّت نه فامی.

ههر کهسیک پیبازی تاوانباران نهناسیت و بوی پوشن نهبووبیته وه، دوورنیه هیندی شتی پیبازی تاوانباران به هی ئیمانداران بزانیت، ههر وه ک دهبینین زوّر شتی تاوانباران و دووژمنانی پیغهمبهران له بواری بیروباوه پدا و زانست و کاروکرده وه دا تیکه لی ئومه تی ئیسلام بووه، که هیندی که سی نه فام و نه زان تیکه لیان کردوه له گه ل پیبازی ئیمانداران که وایان زانیوه ئه وانه پهیوسته به پیبازی ئیماندارانه وه، هیندی شیبان حه لال کردووه که خواو پیغهمبه رسیبانی ئیماندارانه وه، هیندی شیبان حه لال کردووه که خواو پیغهمبه رسیبانی کردووه، هه وه وه ک زوریه ی بیدعه چیه کان تووشی ئه مه بوونه که بیدعه یه که دادینن ئینجا بانگه وازیشی بو ده کهن که سینکیش پیچه وانه ی بکات کافری ده که ن.

خەلكى لەو باوەرەدا چوار جۆرن:

گرۆهی یه کهم: ئه وانه ن که ریدانی ئیمانداران و ریدبازی تا وانبارانیان به دریدی بو روشن بوته و به زانست و کرده و ه، ئه وانه زاناترین که سن.

گرۆهی دووهم: ئەوانەن كە چاويان كويره لـه بەرانبـەر هـەردوو ريبازەكـه وەكـو وينهى ئاژەل وان، ئەوانەش بە ريبازى تاوانباران دەژميردرين.

گرۆهی سنیهم: گیانی خوّی سهرف دهکات بو ناسینی ریّبازی ئیمانداران به کورتیش پنچهوانه کهی دهناسنت، دهزاننت ههر شتنک پنچهوانهی ریّبازی ئیمانداران بنت ئهوه پوچه له ئهگهرچی بهدریّژیش نهیزاننت، به لکو ههر کاتیک گوی که شتیک بنت که پنچهوانهی ریّبازی ئیمانداران بنت یهکسهر گوی لاده با و گوی ی بو ناگریّت، خوّی سهرقال ناکات بزانیّت مانای چیه و تنی بگات، یان لیّی بکولیّتهوه بزانیّت بو خرابه تاکو گویی بو بگریّت.

به پێچهوانهی گرۆهی یهکهم، چونکه ئهوان ئارهزووات دهناسن، وه نهفسیشیان بۆی دهچێت به لام بهربهرهکانێی نهفسی خوّیان دهکهن و له پێناوی خوا وازی لیدێنن.

کاتی خوّی له م باره یه و نامه یه کیان بو ئیمامی (عمر)ی کوری الخطاب نووسی و پرسیاریان لیّکرد، کامیان چاکتره: پیاویّك که ئاره زووات به خهیالیا نایه ت، یان پیاویّك ئاره زووات به خهیالیدا دیّت که چی به ربه ره کانیّی له گه لّدا ده کات و له پیناوی خوا وازی لیّ ده هینییّت؟ له وه لامدا ئیمامی (عمر) نووسی: ئه وه ی که نه فسی حه زله ئاره زووات و گوناه ده کات به لام ئه و له پیناوی خوا وازی لیّ ده هینییّت له و جوّره یه که خوای گه وره ده رباره یان ده فه رمووی ن اللّه الله مُعَفِرَة وَاجر عَظِیم به (الحجرات: ۳). واته : نه وانه ئه و که سانه ن که و حوا دله کانیانی تاقی کردوّته وه به ته قوا، نه وانه لی خوّش بوون و پاداشتی گه و ره یا داشتی

ئه و که سه ش به هه مان شیره فه زلّی هه یه که بیده و شیرك و ناحه ق و پیچکه کانی بناسیّت، ئینجا له پای خوا پقی لیّبیّته وه و خه لّکی لیّ ئاگادار بکاته وه خوّی لیّ به دوور بگریّت و نه هیّلیّت ئیمانه که ی شه لاق بکات و گومان له دلّیدا بمیّنیّت، به لّکو به ناسینی ناحه ق چاکتره حه ق بناسیّت و خوّشی بویّت، وه چاکتره پقی له ناحه ق بیّت و لیّی دوور که ویّته وه، ئه مه چاکتره له وه ی که ئه م شتانه به خه یالیدا نایه و به دلیدا نایه ت، چونکه ئه و مروّقه هه رکاتیّك ئه و خراپانه به دلیدا دیّت، ئه وه خوّشه ویستی بو حه ق زیاتر ده بیّت و چاکتر پایه ی حه ق ده ناسیّت و پیّی داخوّش ده بیّت و ئیمانی پی به هیّز ده بیّت، هه روه ك چوّن ئه و که سه ی که گوناه و ئاره زووات به خه یالیّا دیّت زیاتر سوور ده بیّت له سه ر پیّچه وانه که ی و حه زی لیّده کات.

هـهرکاتیّك خـوای گـهوره بهندهیـه کی بـپواداری تـاقی بکاتـهوه بـه گونـاه و ئاره زووات، ئه وه بق ئه وهیه تاکو خوشه ویستی چاکتر و به سـوودتر و بـهرده وامتری بو فه راهه م بیّنیّت، تاکو بهنده به ربه ره کانی لهگه ل نه فسی خوّیدا بکات بو گهیشتن به م خوّشه ویستیه به رزه مهرکاتیّکیش نه فسی بو گوناه و ئاره زووات چـوو، ئه و تامه زرقی خوّشه ویستیه به رز و به رده وامه کـه ی تـری لیّی لاده بـات، بـه پیّچه وانه ی نه فسیی که هیچ شتی وای تیا نیه.

ئایا کهسیّك که بهنا و کهنده لآن و درك و بهردا رئ دهگریّته به ربی گهیشتن به خوشه ویسته که ی به ریّزتر نیه له و کهسه ی که تووشی هیچ ئازار نابیّت لهسه ر پشتی سواریکی حاك دهگاته خوشه ویسته که ی ؟!

كەسىنىك كى بە بەربەرەكانى لەگەل نەفىسى خۆيىدا خۆشەويىستى خىوا ھەلدەبىرىنى، وەك ئەو كەسە وايە كە بەبى بەربەرەكانى خۆشەويىستى خىوا ھەلدەبىرىنىد.

گرزهی چوارهم: ئهوانهن که به دریدژی ریبازی خراپهکاران و بیدعهچیان و کافران دهناسن، به لام به کورتی ریبازی ئیمانداران دهناسن، ئهمانهش حالی زوربهی ئهو کهسانه یه بره و به مهقالات وکتیب و فیکره ی گهلانی بیگانه دهدهن، به چاکی شارهزاییان لی ههیه که بهم جوره شارهزایان له و پهیامه نیه که پیغهمبه ریبا هیناویه تی، ئهگهر بروانیته کتیبهکانیان ئه وه به روون و ئاشکرایی دهبینیت.

به هه مان شیوه ش نه و که سه ی که به دریّری شاره زایه به خرایه و سته م و فه ساد، نه گهر ته و به ی کردو گه رایه و فه ساد، نه گهر ته و به نه و به و به و به و به و شیره ی که ته مه نی تیا به فیریّردا.

مهبهست لهمانه دا ئه وه یه خوای گه وره حه ز ده کات ریّبازی دووژمنانی بناسریّت تاکو خه لّکی خوّی لیّ بپاریّزیّت و رقی لیّبیّته وه، هه ر وه کو چوّن حه ز ده کات ریّبازی درّستانی بناسریّت تاکو خه لّکی بیگریّته به ر و خرّشیان بویّت.

کهوابوو: شارهزابوون له و شتانه سوود و نهیّنی زوّری له خو گرتـووه تـهنها خوا دهیزانیّت، له ناسینی پهروهردگاریهتی خواو حیکمهت و کهمالی ناو و سیفاته کانی و پهیوهست بوونی به شویّنی خوّی و شویّنه واری، چونکه نهمه گهوره ترین به لگهیه لهسـه ر پهروه ردگاریـه تی و پادشـایه تی و خوایـه تی و خوشه ویـستی و تـووپهیی و پاداشت و سزای خوا، والله اعلم.

۲۰۰ عاونتــهی دلّ

ده شت ههیه هیچ سوودی نیه بو مروّڤ

- ۱. زانستنك كه كارى پى نەكريت.
- ٢. كاروكردهوهيهك ئيخلاصى تيا نهبيّت.
- ۳. سـهروهتو سـامانیّك لیّـی نهبهخـشریّت كـه خاوهنهكـهی نـه لـه دنیـا لیّـی
 بههرهوهر دهبیّت، نه هیچیشی پیش دهخات بق قیامهتی.
- دلیّك چۆلبیّت له خوشهویستی خوا و تامهزروی گهیشتن به خوا نهبیّت و هوگر نهبیّت به خوا.
 - ٥. لاشهیهك كه بهندایهتی خوا نهكات.
- ۲. خۆشەويسىتى خوا كە واى لى نەكات گويپايەلى بكات وپەزامەندى بە دەست
 بېيننىت.
- ۷. ئەگەر كاتنىك مىرۆش سوودو چاكەى دەست كەوت لە خزمەتى دىنى خوا
 بەكارى نەھنىنىت.
 - ٨. فيكر و بيريّك كه له شتيّك دهگه ريّت سوودى پيناگه يه نيّت.
- ۹. كاركردن بن شتنك كه ئهو كاره نزيكت نهكاتهوه له خوا، چاكسازى دنياشت نابنت.
- ۱۰. ترست له کهسیّك بیّت و ئومیّدت به کهسیّك بیّت که بیّ خیّی نیّوچهوانی به دهست خوایه، دهست خوایه، که زهرهر و قازانج و مردن و ژیان و زیندووبوونهوهی خیّی به دهست نیه.
 - ئهمانه ههر ههمووی شتی بی هووده و بی سوودن.
 - گەورەترىن زەرەرىش كە مرۆڭ بىكات دووانن كە بنچىنەى ھەموو زەرەرىكى:
 - ١. إضاعة القلب: دل به فيرقدان.
 - ٢. إضاعة الوقت: كات به فيرؤدان.

دل به فیرودان ئهوه یه دنیا به سهر دوا روزدا هه لبزیریت، کات به فیرودانیش دل به به به دنیا.

چونکه ههموو خراپه یه ك له و دووانه كۆبۆت ه وه شويننکه وتنی دنیا و ئاره زووات، ئومیدی نه براوه به دنیا، چاکه ش ههمووی له دوو شت كۆبۆته وه:

- ۱. شوننکه وتنی هیدایه ت و خواناسی،
 - ٢. خن ئامادەكردن بن قيامەت،

سهیر بق نه و که سه ی که ناتاجی شتیک دهبیت هانا بق خوا دهبات، که چی داوای ژیان و شیفا ناکات بق دلی که به دهردی نه فامی و گومان و ناره زووات مردووه، به لام نه گهر مرق دلی مرد هه ست به گوناه ناکات.

مرۆڤى ژيــــر

خوای گهوره فهرمانی ههیه فهرمان دهدات بهسه ر بهندهکانی، بریاریشی ههیه بریار دهدات بهسه ر بهندهکانی، نیعمهت و بهخششی ههیه نیعمهت دهرژینیت لهسه ر بهنده کانی، بهنده لهم سیانه دهرناچیت.

(القضاء) واته: بريار دوو جوره:

١. (مصائب).

٢. (معائب).

جا خۆشەويسترين كەس لەلاى خواى گەورە ئەوەيە كە بە جوانى لە ھەموو ئەو بووارانەدا بەندايەتى خوا ئەنجام بدات، جا ئەوە نزيكترين كەسە لە خواى گەورە.

دوورترین کهسیش له خوای گهوره نهوهیه که بهندایهتی خوا ناکات لهو بووارانه دا.

بەندايەتىكردنى خواله فەرمانەكانى، ئەوەيە بە ئىخلاصمەرە گويْرايەلّى خوا بكات، شويّنى پىغەمبەرﷺ بكەويّت.

بهندایه تی خوا له قهده غه کراوه کانی خق پاراستنه له ترس و گهورهی و خوشه و یستی خوای گهوره.

بهندایهتی کردنی خوا له (قضاء المصائب)، ئهوهیه بهنده ئارامی لهسهر بگریّت، ئینجا پیّشی رازی بیّت که ئهم پلهیه بهرزتره له ئارامگرتنهکه، ئینجا سوپاسی خواش بکات لهسهری که ئهمه پلهی بهرزتره له رازی بوونهکه.

به نده کاتیک ده توانیت به م شیوه بیت، نهگه رخوشه ویستی خوای له دلدا جیکیر بووبیت و بزانیت خوا هه رچی بیش بینیت له سوودی نه و دایه، بزانیت که خوای گه وره به مکاره ساته چاکه و سوزی بی نه و ده ویت نهگه رچی به نده ش کاره ساته که رخوی به نده ش کاره ساته که ی پیناخوش بیت.

بهندایهتی کردنی خوا له (قضاء المصائب) ئهوهیه بهنده دهست پیشخه بیت و پهله بکات بر ته وبهکردن و پزگاری بیت، ملکه چ بکا و عوزر بینیتهوه، بزانیت که س ناتوانیت پزگاری بکات و بیپاریزیت جگه له خوا، ئهگه ر بهردهوام بیت له تاوانه کهی دوور ده که ویته وه له ده رگای خوا، جا بریه هه موو پالده داته لای خوای گه در ه .

پهنادهگریّت به خوا له تووپهیی خوا، پهنا بگریّت به لیّبووردنی خوا له سنزای خوا، ههر هاناو پهنا بی خوا به ریّت، دهزانیّت نهگهر خوای گهوره فهرامیّشی بکات و بیسپیریّته خوّی سهرگهردان دهبیّت، هیچ ریّگایهکی نیه بیّ واز هیّنان و تهویه کردن مهگهر به یشتیوانی خوا نهبیّت.

ئه وه به دهستی خوایه به دهستی به نده نیه، چونکه به نده زوّر بی دهسه لات و بی تواناتره له وه که په زامه ندی خوا به دهست به ینینت به بی نیزن و ویستی خوا، به نده مولکی خوایه، ملکه چ و زه لیل و فه قیر و داماوه له به ردهستی خوا، ئاتاجی ده رگای خوایه و ملکه چ و هه ژار و پیویست و داماوی خوایه، جهسته ی سه رقاله پینی، دلنی ملکه چه له ژیر دهستی، به یه قینی ده زانینت هیچ خیر و چاکه و چاکسازی له دهست نایه ت، هه موو خیر و چاکه یه که و خاوه یه و له دهست نهوه، به و خاوه نی به خششه کانیه تی پیداوه به بی هیچ به رانبه ر.

به راستی خوای گهوره جینگای مهدح و سوپاس و ستایشه، به لام به نده جینگای لامه و کهم و کوری و عهیبه، ههموو سوپاسیک بق خوایه، ههموو خیر و چاکه یه به دهست نهوه، ههموو فه زلیک لهوهوه یه، ههموو ستایشیک شیاو به خوایه، ههموو منه تیک بق خوایه.

چاکسازی و چاکه له خوداوهیه، خراپه له بهندهوهیه، خودا به بهخششهکانی خوشهویستی بهخشش ده کات بز بهنده کهی، بهنده ش به گوناهه کانی خودا توو په ده کات، خودا نامزژگاری و چاکسازی ده به خشی به بهنده خودا نامزژگاری و چاکسازی ده به خشی به نده کانی، که چی بهنده خیانه تده کات له مامه له کهی، له به ندایه تی کردنی خوا له به خششه کانی، نهوه یه

یه که مجار دان بنیّت که نهمه له لایه ن خواوه یه ، پاشان په نا بگریّت به خوا که نهم به خششانه به هی که سی تر نه زانیّت جگه له خوا، نهگه رچ هزیه کیش هه بیّت به لام له خواوه یه .

وا دابنیّت که ههموو نیعمهتیّك تهنها لهلایهن خواوهیه، پاشان ستایشی لهسهر بكات و له بهندایهتی خوا سهرفی بكات.

به ندایه تی کردنی خوا له به خششی و نیعمه ته کانی، ئه وه یه که نیعمه تی که میش به زوّر بزانیّت، وه سوپاس کردنه کانی خوّشی له سه رئه م نیعمه ته به که م بزانیّت، ئه وه ش بزانیّت که ئه م نیعمه ته له لایه ن گه وره که یه وه پنی به خشراوه به رانبه رئه و په نجه که مه که نیمه نیمه وه به هوّی هو کاره وه نیه، وه به ناچاریش پی ی نه به خشراوه، له پاستیشدا ئه م نیعمه ته هی خوایه نه ک هی به نده، ئه م به خششه ملکه چی و نه رم و نیانی و خوّشه و یستی به به نده ده به خشی .

هه رکاتیکیش نیعمه ته که به سه ریدا دووباره بیّته وه، شه وه زیاتر ملکه چی و خوشه ویستی و گویّرایه لی خوا ده بیّت، هه رکاتیّک نیعمه ته که ی لیّبسه ندریّته وه، موه پی ی رازی ده بیّت، هه رکاتیّک گوناهی کی تووشهات نه وه په شیمان ده بیّته وه و عووزر دیّنیّته وه، نا نه مه مروّقی ژیر و دانایه، به لام مروّقی بی هیّز و نه زان نه و هه و هه به هیّوه نه بیّت.

ئاو<u>نت</u>ـــــهى دڵناو<u>نتــــــهى</u> دڵ

به پشتیوانی خوا کارهکانت ئه نجامده

ههر کهسیّك کارهکانی بسپیّریّته خوا له پی بهخشین و نهمان و لهش ساغی و نهخرشی، بزانیّت خوای گهوره دهسه لاتی بهسهر ههموو شتیّکدا ههیه، ههر ئهو زاتهش به پیّوهبهره و دهزانیّت چی بو بهنده کانی باشه، به پیّوهبردنی خوا چاکتره بو بهنده له به پیّوهبردنی خوّی بو خوّی، چونکه خوا چاکتر دهزانیّت چی بو بهنده سوودمهنده له بهنده خوّی بو خوّی، خوا به تواناتره له بهنده بو سوود پی گهیاندن و زیان پی گهیاندن، خوا زور به پهحمتره بو مروّق له نه نه نه نه خوّی بو خوّی.

دهزانیّت که بهبی بریار و (قضاء و القدر)ی خوای گهوره ناتوانیّت شهقاویّکیش بهاویّت، بزیه نهفس و ههموو کاروکردهوهکانی دهسپیّریّته دهستی خوای گهوره وهکو کوّیلهیه کی بی هیّز که چوّن خوّی دهسپیّریّته دهستی گهورهکهی، ئهوکات گهورهکهشی چوّن حهز بکات بهندهکهی ههاندهسوریّنیّت کهچی بهنده ناتوانیّت نهوی به هیچ شیّوهیه که ههانسوریّنیّت.

به لیّ: مروّق نه وکات ئیسراحه تده کات و دل ته نگی و غهم و خه فه تو په ژاره ی نامیّنیّت، چونکه کاره کانی سپاردوّته که سیّك که له به پیّوه بردنی کاره کانی هیچ باکی پیّ نیه، بویه به ته نها سپاردویه تیه نه و چونکه ده زانیّت زوّر به به زهیی و چاك و به ره حم و چاكسازه بو به نده کانی.

چونکه ئه و بهندهیه ههموو کارهکانی تهنها سپاردوه به خوا، بۆیه خوای گهورهش ئاتاجیهکانی له دنیا و قیامهتیش بۆ جیبهجی دهکات، ئای که ژیانیکی دهبیت، که دلی بهخششی پی دراوه، ئای که بهختهوهر و کامهرانه.

به لام ئهگهر رازی نهبوو پهروه ردگار سهرپه رشتی بکات و کارو باره کانی بن فهراهه م بننیت، خوی بووه سهر پشك و به ریوه به دی خوی نهوکات تووشی غهم و

خهفه ت و نیگه رانی و به دبه ختی و ترس و ماندوو بوون و په ژاره یی ده بیّت، جا نه دلّی پاك و كامه ران ده بیّت، نه كاره كانی چاك ده بیّت، نه به ناواتیش ده گات، نه ئیسراحه تیش ده كات، نه تامیش وه رده گریّت، به لكو خوّشی و ناسووده یی و چاو پوونی هه مووی لی دوور ده كه ویّته وه، چونكه نه و وه كو درنده تیده كوشیّت ته نها بوّ به ده ست هینانی دنیا، سه ركه و تو و نابیّت له ناواته كه ی، سه ركه و تووش نابیّت له دوا روّژ چونكه هیچی بو ناماده نه كردووه.

خوای گهوره فهرمانی به بهنده کردووه فهرمانهکانی جینبه جی بکات، جا نه گهر پره نجی کیشا و به پاست گزیانه و ئیخلاصه وه فهرمانه کانی به جی هینا، ئهوه خوای گهوره به و شتانه ی زامنی پیداوه له پزق و ئاتاجی و سهرخست و جینبه جینکردنی پیویستیه کانی بی فهراهه م دینیت، چونکه خوای گهوره پزقی بی کهسیک زامن کردووه که کهسیک زامن کردووه که تهوه کولی لهسه ر خوا بیت، لیبووردنی زامن کردووه بی کهسیک که داوای لیبووردنی لی بکات، دابین کردنی پیویستیه کانی زامن کردووه بی کهسیک که به پاستگزیانه لی بکات، دابین کردنی پیویستیه کانی زامن کردووه بی کهسیک که به پاستگزیانه داوا ده کات و متمانه و ئومیدی به به خشش و کهره می خوا به هیزه.

مرۆقی ژیر و دانا ئەوەیە كە ھەلدەستیت بە جیبهجیکردنی فەرمانەكانی خوا بیر له زەمانەتی خوا ناكاتەوە بی كارەكانی چونكە دەزانیت خوای گەورە راست گزیه و وەفا بە زەمانەتەكەی خیری دەكات بی كەسیك كە پەیمانەكەی لەگەلدا بەریته سەر.

له نیشانه ی کامه رانی مرزفیش ئه وه یه که سه رقالی جینبه جینکردنی فه رمانه کانی خوا بینت، نه ک بچینت له زهمانه تی خوا بکولیته وه ، له نیشانه ی بی به ش بوونی مرزف لله کامه رانی ئه وه یه واز بینیت له جیبه جینکردنی فه رمانه کانی خواو خوشه ویستی و ترسی خوا، روو بکاته زهمانه تی خوا و لینی بکولیته وه .

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵ

روو له دینی خوا بکسه

(بشر)ی کوری (الحارث) دهفهرمووی: ئهوانهی پیاوی دوا روّژن سی کهسن:

- ۱. عابید.
- ۲. زامید.
- ۳. راستگۆ.

جا مرۆقی (عابید) ئەو كەسەیە كە بەندایەتی خوا دەكات بەلام مباحەكانیش ئەنجام دەدات، (زاهید) یش ئەو كەسەیە بەندایەتی خوا دەكات بە جۆریّك كە واز لە مباحەكانیش دەهیّنیّت، (راستگۆ)ش ئەو كەسەیە بەندایەتی خوا دەكات لەسەر رەزامەندی و ملكەچی خوا، ئەگەر بزانیّت شتیّك له دنیا مباحه و پیویست ناكات ئەنجام بدریّت ئەو دەستی لی هەلدەگریّت، ئەگەر بزانیّت شـتیّك له دنیا مباحه و پیویسته ئەنجام بدریّت ئەنجامی دەدات.

ئاگاداربه ئەگەر خواو پێغەمبەر لەلايەك بوون نەكەى تۆ بچيە لايەكى تر، چونكە ئەو كارە مرۆۋ رادەكێشێت بۆ سەرپێچى و دژايەتى، چونكە ئەم دووانە بنچينەى ھەموو خراپەيەكن، لەبەر ئەوەى سەرپێچى ئەوەيە كە مرۆۋ لەلايەكدا بێت ئەوەى پێـچەوانەشى دەكـات لەلايـﻪكى تـر دابێـت، دژايــەتيش ئەوەيــﻪ كـﻪ مرۆۋەكـﻪ لەلايەكدابێت دووژمنەكەشــى لـﻪ لايـﻪكى تـر، جا ئەوە بـﻪ ساكار مەزانـﻪ، چونكە سەرەتا و كەمەكەى سەر دەكێشێت بۆ زۆربوون و فراوان بوون، كەواتە رووبكە ئەو لايـﻪ و لـﻪو لايـﻪ بـﻪ كـﻪ خـوا و پێغەمبەرەكـەى لێيـﻪ، ئەگەرچـيش خـﻪلكيش هـﻪر ھەمووى لەو لاى تر بن، چونكە ئەمە بۆ چارەنووسى مرۆۋ زۆر باشترە، هـيچ شـتێك نبه لە دنيادا لەمە سوودمەندتر بێت بۆ مرۆۋ.

زۆربەی خەلكى لەو رىزەنە كە خوا و پىغەمبەرى لى نىيە، بە تايبەت ئەگەر چاويان لە دنيا بىت، نزيكە كەس بەدى نەكەى لە ريىزى خواو پىغەمبەرى خوا، به لکو ئه وانه ی پیبانی خواو پیغه مبه ریان هه لبر ژاردووه خه لکی به که معه قلیان ده زانن و وا داده نین که نه یان زانیوه چاکه ی خویان هه لبر نین، به لکو تومه تباریان ده که ن به ده که نه به بیشه ی دووژمنانی پیغه مبه رانه که به میرات بویان ماوه ته و که هه رکه سیک له پیزی ئه وان نه بیت تومه تی شیتی ده ده نه یالی.

که وابو و گوی مه ده سه رپیچی کردنی خه لکی به رانبه ربه خوا، پوو بکه ره خوا و پیغه مبه رسی نه گهره خوا و پیغه مبه رسی نه گهره بی بینه و ده تپاریزیت و چاود نیریت ده کات، به لام بروا و نارامیه که ت تاقی ده کاته و ه

ئەوەش بزانە كە دواى يارمەتى خوا گەورەترىن پشتىوانى بى پەيوەسىت بوونىت بەرىنى ئەرەش بزانە كە دواى يارمەتى و ترس، ھەر كاتىك خىزت دامالى لەم دووانە، ئەوە پەيوەسىت بوونىت بەرىبازى خوا و پىغەمبەرى ئاسان دەبىت و

ئاو<u>ێت</u>هى دڵئاو<u>ێت</u>هى دڵ

بهرده وام دهبیّت لهسهر ریّبازیاندا، به لام ههر کاتیّك چاو برسی و ترس له دلّتدا بوو ئه وه چاوه ریّی هیچ مه که.

ئهگەر گووتت به چ شتنك بتوانم خۆم دامالم له چاوبرسىيەتى و ترسنۆكى؟

منیش ده لیّم: به یه کخواناسی و ته وه کول و بروا بوون به خوا، بشزانیت ته نها خوا چاکه ت بیّ دینیّت، ته نها خوا خرابه له مروّق لا ده بات، هه موو شتیّك و بریاریّك هی خوایه و هی که سی تر نیه.

رِيْگايهكى ئاسان بۆ گەيشتن بە رەزامەندى خودا

وه ره رووبکه خوا و مالی ناشتی به بی شه که تی و ماندووبوون و کوله مه رگی، به لکو به نزیکترین و ناسانترین ریگادا.

ئەوەش بزانـه كە تۆ لە نێوان دوو كاتان دايت، ئەويش تەمەنتە، چونكە تەمەنت بەو كاتانە دەگووترى كە ئامادەيە و ئەوكاتانەش كە رابردووه.

ئه و کاتانه ی که رابردووه به ته وبه و په شیمانی و داوای لیبووردن و چاکساز دهبیّت، ئه وه ش نه ماندووبوونی تیایه نه شه که تی تیایه نه کاریشی تیایه که هیلاك بیت، به لکو ئه و کارانه هه مووی کاری دلّه به ته نها.

خـێ پاراسـتن لـهو گوناهانـهش کـه وادێـت هـیچ مانـدووبوونی تیانیـه چـونکه خۆپاراسـتنت بـێ داهـاتوو کارێـك نیهکه بـه ئهندامـهکانت ئـهنجامی بـدهی تووشـی ماندوویـهتیت بکـات، بـه لکو ئهمهشـیان بهنیـهت دهکرێـت کـه جهسـته و دلّـت پێـی ئاسووده دهبێت.

که وات ه نه و کاتانه ی رابووردووه به ته وبه چاکساز ده بیّت، وه نه و کاتانه ی داها تووش به نیه تی خو پاراستن و بریاردان چاکساز ده بیّت، جا له و دوانه دا ئه ندامه کانی لاشه هیچ شه که تی و ماندوویه تیه ک نابینیّت، به لام ته مه نت تووشی شه که تی ده بیّت، ته مه نیش نه و کاتانه یه که له نیّوان نه و دوو کاتانه دایه، نه گه ر نه کاتانه ی ناماده یه به فیروّتدا ده کات به خته وه ری و سه رفرازی خوّت به فیروّدا، به لام نهگه ر پاراستت له کاتیکیشدا کاره کانی رابووردوو و داها تووشت چاکساز کرد بیّت به و شیّوه ی باسمانکرد نه و کات رزگار ده بی و دلنیایی و کامه رانی و نیعمه ت ده به یه وه.

پاراستنی ئه و کاتانه ی که ئاماده یه زور سه ختتره له چاکسازی کردنی کاته کانی رابووردوو و داهاتوو،

چونکه پاراستنی ئه و کاتانه به وه دهبیّت که نه فست په یوهست بکهی به و شتانه ی که سوودمه ند و به که لکه و کامه رانیت بن به چه نگ دینییت.

جا لهوهدا خه لکی جیاوازیان ههیه، سویند به خوا نه و پورژانه ی که تویشووی تیادا کوده که یه بورد و به به شدت ده بات بان به ره و دوزه خت ده بات، نه گهر نه و کاتانه ت کرده پیگایه که بو گهیشتن به خوا به نه نجامدانی کاری چاکه ده کات گهیشتووی به سه رفرازی و به خته و هریه کی گهوره له و ماوه که مه دا که هیچ بارسته ی نیه له چاو دواپوژردا، به لام نه گهر پووتکرده ناره زووات و پابوواردن و گالته و گهمه و نه وانه ت هه لبرارد، نه وکات به ماوه یه کی زور که م نه مانه ت لی ده بریت و می نیز و نازار و ناخوشی زوری به دوا دادیت که زور گرانتر و به رده وام تره له ناپه حه تی و نارامگرتن له سه رقه ده غه کراوه کانی خوا و نارامگرتن له سه ربه به داید به دوا دادیت که زور گرانتر و به رده وام تره له ناپه حه تی و نارامگرتن له سه روه ده غه کراوه کانی خوا و نارامگرتن له سه ربه ندایه تی خوا.

نیشانه ی دروستی ئیراده ی مرزقیش ئهوه یه که ههموو غهمی په زامه ندی په روه ردگاری بیّت و خوّی ئاماده ی بارهگای خوا کردبیّت، خه فه تبارییّت له و کاتانه ی که له دهستی ده چیّت و له په زامه ندی خوا به کاری نه هی نابیّت، کوّی ههموو ئه مانه ش ئه وه یه کاتیّك به یانی و ئیّواره ده کاته و مه به ستی خوا بیّت.

چونکه مروّق ته نها به خواوه ده وله مه نده ، که وابوو نه گه ر خه لکی خوّیان ده وله مه ند ده کرد به مالی دنیا ، توش خوّت ده وله مه ند بکه به خوا ، نه گه ر خه لکی دلخوّش ده بوون به دنیا ، توش دلخوّش به به خوا ، نه گه ر خه لکی هوّگر ده بوون به خوّشه ویسته کانیان ، توش هوّگریت با له گه لا خوابیّت ، نه گه ر خه لکی خوّیان خوّشه ویست ده کرد له لای پادشا و سه رکرده کانیان و لیّیان نزیك ده بوونه و ه تاکو ناو ده رکه ن و به رز ببنه و ه ، توش خوّت خوّشه ویست بکه لای خوای گه وره چونکه سه ربه رزی و سه رفرازی ته نها له لایه ن خواوه یه .

ووتهى يهند ئاميْز

یه کی له زاهیده کان فه رموویه تی: نه مزانیوه که سیک گویبیست بووبیت به هه شت و دوره خهیه که چی کاته کانی به یادی خوا یان به نویژ یان به قور تان خویندن یان به چاکه سه رف نه کات.

جا پياويك پيني ووت: من زؤر دهگريم.

ئەويش فەرمووى: ئەگەر پێبكەنى بەلام دان بەھەللەكانت بننيى زۆر چاكترە لەوەى بگرينيت كەچى بە كارەكانت بنازى، چونكە كەسنىك بە كاروكردەوەى خىزى بنازىت كردەوەكانى لەسەر سەرى بەرزتر نابىتەوە.

جا پياوه كه پێى ووت: كەوابوو ئامۆژگاريم بكه.

ئه ویش فه رمووی: دنیا واز لیّبیّنه بن خاوه نی خنی که ئه وانه ن پوویان تیّکردووه هه روه ک پوویان دوا پوریان واز لیّهیّناوه بن خاوه نی خنی، له دنیادا وهکو هه نگ به، چونکه هه نگ ئهگهر شت بخوات شتی پاك ده خوات، ئهگهر خنراك بدا خنراكی پاك ده دات، ئهگهر بكه ویّته سهر شتیّکیش نایشكیّنی و تیّکی نادات.

ئاويتــــهى دلناويتـــهى دل

زوهد و جــۆرەكانى

(الزهد)واته: وازهێنان، چهند جۆرێکی ههیه:

- * وازهێنان له حه رام، ئهمه یان واجبه.
- * وازهینان له شتی گومان لیکراو، ئهوهشیان به پینی گومانه که پهفتاری له گهانه که پهفتاری له گهاندا دهکرینت، ئهگهر گومانه که زوّر بوو، ئهوه واز لیّهینانی به واجب دادهنریّت، به لام ئهگهر گومانه که م بوو ئه وه وازلیّهینانی به سوونه ت دادهنریّت.
 - * وازهننان له شتى زياده مهسرهفى.
- * وازهیننان له و شتانه ی پهیوهندی به وه وه نیه وه کو قسه کردن له شتیك که پهیوهندی پهیوهندی به وهوه نیه وهوه نیه به یوهندی به وهوه نیه و سهردان و چهندان شتی تریش.
 - * وازهينان له خه لكى.
- * وازهننان له نهفسی به دکار به شنوه یه که له به رخاتری خوا نه فسی له لای هیچ بایه خی نیه.

ئه وه ی له هه مووشیان گهوره تره که کوکه ره وه ی هه موو ئه و زوهدانه یه و از هینانه له هه موو ئه و شتانه ی واز هینانه له هه موو ئه و شتانه ی دوورت ده کاته و ه خوا. گهوره ترین (زهد)یش شاردنه و و ده رنه خستنی (زهد)ه، گرانترین (زهد)یش وازهینانه له حه زه کانی.

جياوازي له نيوان (الزهد) و (الورع)دا:

جیاوازیه که ی نهوه یه (الزهد) وازهینانه له و شتانه ی که سوودی پی نابه خشی له دوا روزدا.

(الورع)یش وازهینانه له و شتانهی که مهترسی ئهوهی لیدهکری زیانی پیی به خشی له دوا پوژدا، به لام دلیک که پهیوهست بیت به ناره زواته وه ئه دله نه ده توانیت نه ده توانیت وه رعیش بکات.

۲۲۰ئاوێتــــهى دڵ

ووتهى پهند ئاميْز

(يحيي)ى كورى (معاذ) دەفەرمووى : سەرم له سى كەس سوورماوه:

- ۱. پیاویّك كاریّك دەكات تاكو مرۆڤیّكی وەكو خوّی بیبینی كهچی كار ئەنجام نادات بر خوا.
- ۲. پیاویک قرچۆکی دهکات له مالهکهی که پهروهردگاری به قهرزی داوهتی،
 کهچی ئه و بهقهرزی نادات.
- ۳. پیاویک حهز به دوستایهتی و خوشهویستی خه لکی ده کات، له کاتیکدا خوا بانگی ده کات بو دوستایه تی و خوشه یستی خوی.

اوێتـــهى دڵ۲۱۰

وازهیننان له فهرمانهکانی خوا

تاوانی زور گهورهتره له ئه نجامدانی گوناه

(سهل)ی کوپی (عبدلله) دهفهرمووی: وازهینان له فهرمانه کانی خوا تاوانی زور گهوره تره له نه نجامدانی گوناه، چونکه دهبینین خوای گهوره ئادهمی قهده غه کرد و له دره خته نه خوات، به لام ئادهم هه له ی کرد و خواردی پاشانیش ته و به ی کرد و خوای گهوره ش ته و به کهی لی وه رگرت، به لام ده بینین ئیبلیس فه رمانی پیکرا کرنوش بی ئادهم به ریت که چی کرنوشی بی نه برد و فه مانی خوای جی به جی نه کردو و شکاندی بویه ته و به ی لیوه رنه گیرا.

ابن قیم دهفهرمووی: منیش ده لیّم: ئهم بابه ته زوّر گرینگه و بایه خی زوّریشی ههیه، ئهویش ئهوه یه وازهیّنان له فهرمانه کانی خوا تاوانی زوّر گهوره تره له لای خوا له ئهنجامدانی گوناه، ئهمه ش له چهند روویه که وه روون ده بیّته وه:

یه کهم: وهك ئهوه ی که (سهل) باسی کرد له باسی ئادهم و دووژمنی خوا ئیبلیس.

دووهم: ئەنجامدانى شتە قەدەغەكراوەكان سەرچاوەكەى پالە پەستى و ھىرشى ھەواو ئارەزووات بۆي مىرۆڭ ئەو تاوانان ئەنجام دەدات، بەلام وازھىنان لە فەرمانەكانى خواو ئەنجامنەدانى سەرچاوەكەى فىزو خۆبەگەورە زانىنە ھەر بۆيەش پىغەمبەر الله ئەنجامنەدانى سەرچاوەكەن ئى قلبە مثقال نرة مىن الكبر))(١). واتە: ئەو كەسە ناچىتە بەھەشت ئەگەر بە ئەندازەى گەردىلەيەك (كبرى) لەدلارىت.

به لام ئه و که سه ده چینته به هه شت ئه گه ربمری له سه ریه کخوانا سی ئه گه رچی زیناشی کردبیت و دزیشی کردبیت.

⁽۱) صحيح: رواه مسلم (۹۱)، و ابو داود (٤٠٩١)، والترمذي (١٩٩٩)، و احمد في المسند (٣٨٥،٤٢٧/١).

سنیهم: ئەنجامدانى ئەو كارانەى خوا فەرمانى پنكردوه زۆر خۆشەويستره لاى خوا لە نەكردنى ئەو شتانەى قەدەغەى كردووه، ئەمەش چەندىن بەلگەى لەسەره ئەوەتا پنغەمبەر الله الىلىد دەفسەرمووى: ((أحب الاعمال الى الله الىصلاة على وقتها))(۱)، واته: خۆشەويستترين كار لەلاى خواى گەورە كردنى نويژەكانە لە كاتى خۆى.

خوای گهوره له ئایه تنکی تـر دهفهرمووی: ﴿وَاللَّهُ یُحِبُّ ٱلْمُحَسِنِینَ ﴾ (ال عمران:۱۳٤)، واته: خوای گهوره چاکهکاران و چاکسازانی خوش دهوییت.

هـــهروهها دهفـــهرمووێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ ﴾(الحجـــرات:٣)، واتــــه: دادپهروهر بن خوای گهوره دادپهروهرانی خوّش دهویّت.

⁽۱) صحيح: رواه البخارى (۷/۲)، ومسلم (۸۵)، والترمذى (۱۸۹۹)، والنسائى (۱۹٤/١).

⁽۲) رواه أحمد فة المسند (٩/٣٣٥)، والترمذي (٣٣٧٤)، وأبن ماجه (٣٧٩٠)، وحاكم في السندرك (٤٩٦/١) و صححه الحاكم ووافقه الذهبي.

ده فه رمووی: ﴿والله یعب السمابرین﴾ (ال عمران: ۱٤۹)، واته: خوای گهوره ئارامگرانی خوش ده وید.

هـهروه ها ده فـهرمووی: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلُّ مُخْتَالِ فَخُورٍ ﴾(الحديد: ٢٣)، واتـه: خوای گهوره ئه و که سانه ی خوش ناویت که خو به گهوره زانن و فیزاوین.

هـهروهها لـه ئايـهتێكى تردهفـهرمووێ: ﴿وَلَا تَعَـٰـتَدُوۤۤ ۚ إِنَ ٱللَّهَ لَا يُحِبُ ٱلْمُعُــتَدِينَ ﴾ (البقرة:١٩٠)، واتـه: دهستدرێژى مهكهن چونكه خواى گـهوره ئـهو كهسانهى خۆش ناوێت كه دهست درێژى دهكهن.

خـــوای گـــهروه دهفــهرمووی: ﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴾(النـساء:٣٦)، واتــه: خـوای گـهوره ئـهو کهسانهی خــقش ناويــت کـه خوبهگهوره زان و فيزاوينه.

که نهمه زانرا ئهوکات ئه و کارانهی که خوا خوشی دهوییت (مقصود بالذات) واته: خودی کارهکه خوی مهبهسته.

هه ربزیه شخوای گهوره ئه و شتانه ی ناپه سه ندن لای ته قدیری ده کات بن گهیشتن به و کارانه ی پنی خزشه ، هه روه ک گوناه و کوفر و فسق ته قدیر ده کات بن گهیشتن به و شتانه ی پنی خزشه له جیهاد و به ده ست هننانی یله ی شه هیدی.

تاکو بهنده تهوبهبکات، ملکه چبیت بوی، ده رکه وتنی دادپه روه ری ولیبوورده ی و سنزا و توانای خوای بو روشن بیته وه.

تاکو بهنده خوشهویستی و پق لیبوونهوهی لهبهر خوا بینت، چهندینی تریش به هزی ئه و کاره ناپه سهندانه مروّق پینی ده کات.

چوارهم: ئەنجامىدانى ئەو كارانىهى خوا فەرمانى پۆكىردووه خۆى لە خۆيىدا مەبەسىت، بەلام وازھۆنان لىه قەدەغەكراوەكان مەبەسىت تياپىدا بۆ چاكىسازى

٢٢٤......ئاوێتـــهى دڵ

ئه نجامدانی فه رمانه کانی خوایه، جا ئه و شته بزیه قه ده غه کراوه چونکه زه ره ربه فه رمان پیکراوه کان ده دات و بی هیز و که می ده کات، هه روه ک خوای گه و ره ئه مه ی پوون کرد و ته و باره ی قه ده غه کردنی شه راب و قومار چونکه هه ردووکیان ریگرن له یادی خوا و نویز ئه نجامدان که دوو کاری فه رمان پیکراوه له لایه ن خواوه.

پینجهم: ئه نجامدانی کاره فهرمان پیکراوه کان بی پاراستنی هینری ئیمان و مانه وهی ئیمان و مانه و کاره نیمان و مانه وی مانه، به لام وازهینان له کاره قه ده غه کراوه کان بی پاسه وانی شه و شتانه یه هیزی ئیمان ده شیوینی و لاری ده کات.

جا که وابوو پاراستنی هیزه که له پیش پاسه وانی لی کردنیه تی، چونکه هیز هدرکاتیک زیاد بکات شته خراپه کان راده مالیّت، هه رکاتیکیش بی هیزبیّت ئه وه شته خراپه کان به سه ریدا زال ده بیّت، به لام پاسه وانی بی پاراستنی و زیاد بوون و مانه وهی هیزه، جا بیّه هه رکاتیک هیزی ئیمان پته وبوو، ئه وه هه موو گهنده لیه که راده مالیّت و ناهیلیّت زیاد بکات، ئه مه ش به پیّی به هیزی و بی هیزی ئیمانه که یه، به لام نه گه رئیمان بی هیز بوو نه وه گهنده لی به سه ریدا زال ده بیّت.

بهجوانی لهم بهشهیان وورد بهوه و بیخوینهوه بوّت پوون دهبیّتهوه.

شهشهم: ئهنجامدانی ئه و کارانه ی خودا فهرمانی پیکردووه ژیان و خوراك و جوانی و ئاسووده یی و چاوگهشی و خوشی و نیعمه تی دل و دهروونه ، به لام وازهینان له قهده غه کراوه کان به بی ئه نجامدانی فه رمان پیکراوه کان هیچ له مانه ی باسمان کرد ده ست ناکه ویت ، بی نموونه نهگه رواز له هه موو قه ده غه کراوه کان به پیننیت که چی ئیمانی نه بیت و فه رمان پیکراوه کانیش ئه نجام نه دات ، ئه و کات وازهینان له قه ده غه کراوه کان هیچ سوودی پیناگه یه نیت به لاکو به رده وامیش له دوره خدا ده مینیته و ه

پێنجهم: ههر کهسێك ئه کارانه ئهنجامبدا که خودا فهرمانی پێکردووه لهگهاڵ ئهوهشدا ئه و کارانهش ئهنجاميبدا که قهده غهش کراوه، ئه و کابرايه يان رزگاری دهبێت له دوٚزه خ ئهگهر چاکه کانی زياتر بوو له خراپه کانی، يان پزگاری دهبێت ئاويتـــــهى دڵناويتــــهى دل

ئەويش دواى ئەوەى ماق خەلكى لى دەسىنىدرىتەوە و لەسەر خراپەكانىشى سىزا دەدرىت ئىنجا پزگارى دەبىت، جا بۆيە رزگارى دەبىت چونكە فەرمانى خواى ئەنجامداوە.

به لام که سینك واز له و کارانه بینیت که فهرمانی پیکراوه، له و کارانهش که قهده غه کراوه، ئا ئه وه به هیلاك چووه و پزگاری نهبووه، چونکه مروّق به هیچ شیتی پزگاری نابیت له دوره خهنها به ئه نجامدانی ئه و کارانه نهبیت که فهرمانی پیکراوه ئه ویش (التوحید)ه یه کتابه رستی.

ئهگەر گوترا: ئەرە بۆيە بە ھىلاك چورە چونكە شىركى ئەنجامداوە، لە وەلامدا گووتراوە: بۆ بە ھىلاك چورنى ئەرە بەسە كە يەكتاپەرسىتى نەبورە كە فەرمانى پىكىراوە، ئەگەر چى پىچەوانەكەشى ئەنجام نەدابىت كە شىركە، بەلكو ھەر كاتىك دلى خالى بور لە يەكتاپەرستى و خواى بە تەنھا نەدەپەرست ئەرە بە ھىلاك چورە ئەگەر چى كەسى ترىشى نەپەرستبىت لەگەل خوادا، بەلام ئەگەر كەسىنكى ترىشى پەرست لەگەل خوادا، ئەرە سىزا دەدرىت لەسەر ئەرەى يەكتاپەرسىت نەبورە لەكاتىكدا فەرمانى بەمە پىكرابور، سىزاش دەدرىت لەسەر ئەنجامدانى شىركەكەشى كەلەسەرى قەدەغەكرابور.

ههشتهم: نهگهر کهسیّك بلّیت: من خوا نه به راست ده زانم نه به دروشی ده زانم، نه خوشم ده ویّت نه رقیشم لی ده بیّته وه، نه دهی په رستم و نه که سی تریش ده په رستم له شویّنی خودا، نا نه و مروّفه به ته نها به دان نه هیّنان و پشت تیّکردنی فه رمانه کانی خودا کافر بووه، به پیّچه وانه ی نه و که سه ی که ده لیّت: من پیّغه مبه ریی به پاست ده زانم، خوشیشم ده ویّت، نیمانیشم پیّیه تی، نه و کارانه ش نه نجامده ده م که فه رمانی پیّکردووم، به لام ناره زوواتم زال بوونه به سه رمدا و وام لیّده که نه و کاره قه ده فه کراوانه نه نجام بده م، نه گینا من ده زانم که نه و کارانه حدرامه و خوا و پینه مبه ری خوا حه رامیان کردووه، به لام من نارامم له سه ری پی خه رامه و خوا و پینه مبه ری خوا حه رامیان کردووه، به لام من نارامم له سه ری پی ناگیریّت، نا نه و مروّفه یان به کافر دانانریّت، حوکمیشی وه کو حوکمی نه وی یه که م

نیه، چونکه ئهمه له پوویهکهوه گویٚپرایه نه، به لام که سیّك که به ته واوی وازی له فهرمانه کانی خوا هیّناوه ئه و له هیچ پوویه که وه گویّپایه از نیه.

نۆيەم: (عمرى كورى العاصىي) له كاتى سەرمەرگىدا دەيفەرموو: خودايە من ئەو كەسەم كە فەرمانت پۆكردم كەچى من بى فەرمانىم كردى، بەلام شايەتى دەدەم ھىچ پەرستراونك نيە بە حەق جگە لە تۆ.

مەبەست لە ناردنى پێغەمبەران گويپايەڵى كردنيانە، گوێپايەڵيش بە ئەنجامدانى ئەو كارانە دەكرێت كە فەرمانيان پێكردووە، خۆپاراستنيش لە قەدەغەكراوەكان تەواوكەرى ئەنجامدانى كارە فەرمان پێكراوەكانە، ئەگەر ھاتوو كەسێك خۆى پاراست لە كارە قەدەغەكراوەكان، بەلام ھىچ كارێكى فەرمان پێكراويشى ئەنجام نەدا ئەوكات ئەو كەسە ناكات گوێپايەڵى خوايە بەلكو دەكات ياخيە، بە پێچەوانەى ئەو كەسەى كە كارە فەرمان پێكراوەكان ئەنجامدەدات، بەلام تووشى ئەنجامدانى كارە قەدەغەكراوەكانيش دەبێت، جا ئەوە ئەگەر چى بە ياخى و گوناھباريش دادەنرێت بەلام گوپرايەلى فەرمانەكانىشى كردووە، بە پێچەوانەى ئەو كەسەى كە دادەنرێت بەلام گوپرايەلى فەرمانەكانىشى كردووە، بە پێچەوانەى ئەو كەسەى كە فەرمان پێكراوەكان ئەنجام نادات چونكە ئەو بە خۆپاراستنى لە قەدەغەكراوەكان بە گوێړايەلى ناۋمێردرێت.

ده یه من گویزپایه لای فه رمانه کانی خوا به ندایه تی و نزیك بوونه وه یه خوا ، گویزپایه لای خوا نه و په رستشه یه که مروّق له پیناوی نه و دروست کراوه خوای گهوره ده فه مروی نه و دروست کراوه خوای گهوره ده فه مروی نه و رَمَا خَلَقْتُ اَلِّمِ نَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِیَعَبُدُونِ ﴾ (الذاریات:٥٦). واته: من جنوکه و ئینسانم دروست کردوه ته نها بی نه وه ی بم په رستن.

خوای گهوره ئهوه پوون ده کاتهوه که جنزکه و ئینسانی درووست کردووه تهنها بز بهندایه تی.

به همه مان شینوه شکه پیغه مبه رانی په وانه کردووه بن مرزق و کتیبی بن دابه زاندوون بن نهوه ی بیه رستن.

که وابوو به ندایه تی خوّی له خوّیدا مه به سته که مروّهٔ و جنوّکه له پیّناوی ئه ودا دروست کراوه، بوّ ئه وه دروست نه کراوه ته نها خوّی بپاریّزیّت له گوناه، چونکه گوناه خوّی له خوّیدا وجودی نیه مروّهٔ خوّی گوناه فه راهه م دیّنیّت، گوناه شتیّکه وجودی نه بووه هه ر بوّیه ش که مالیه تیشی پیّوه به ند نیه چونکه نه بوو، به پیّچه وانه ی گویّرایه لی فه رمانه کانی خودا چونکه ئه و شتیّکه هه بووه و خوّی له خوّیدا مه به ست بووه و فه رمانیشی پیّکراوه.

یانزههم: ئه وه ی خوای گه وره داوای کردووه له مه پر قه ده غه کراوه کان ئه نجام نه دانیه تی که ده کات خبری له خبیدا هیچ وجودی نیه، به لام ئه وه ی خوای گه وره داوای کردووه له مه پی فه رمان پیکراوه کان ئه نجامدانیه تی که ده کات شتیك وجودی هه یه ببریه خودا فه رمانی پیکردووه، که وابوو قه ده غه کراوه کان شتیک نیه وجودی هه بیت هه ربزیه که مالی تیا نیه مه گه رپه یوه ست بکری به شتیکی هه بوو که فه رمان پیکراوه.

دوانزهم: زانایان ئیختلافیان ههیه لهسهر کاره قهدهغهکراوهکان به چهند رایهك: وا خوازراوه له قهدهغهکراوهکان دهستی لی هه لگیریّت و خوّی لی بگیریّتهوه، ئهمهش دیاره شتیّکه که ههیه دهلیّن: چونکه داوا له شتیّك دهکریّت که نهنجام بدریّت که تهقدیر کرابیّت، وه شتیّکیش که نهبیّت (مقدور) نیه، نهمه ووتهی جمهوره.

(ابو هاشم) و چهندینی تریش ده فهرموون: خوازرا و له قهده غه کراوه کان نه بوونی کاره، جا ههر بۆیه مرۆ به نه کردنی ده گات به مهبهست، نه ک بهدهست لی هه لگرتنی بگات به مهبهست، نه گهر بیّتوو دهست لی هه لگرتن خوازرا بیّت، ده کات نه گهر نه یکات گوناهبار دهبیّت، ههر بوّیه ش خه لکی نه و که سه مه دح ده که ن که کردنی خرایه ی به خه یالدا نایه ت، نه مه رایه کی (القاضی ابی بکر)ه ههر بوّیه نه نجام نه دانی (مقدور)ه بو مروّ فی د

دەڧەرمووى: مەبەست لە قەدەغەكراو مانەوەيەتى ھەر لەسەر نەبوونى بنەرەتى خۆى ئائەوە (مقدور)ه.

سیننزهههم: خوای گهوره پاداشتی ئهنجامدانی کاری خیری یهك به ده دانــاوه، به لام پاداشتی وازهینانی له کاری خراپهی یهك به یهك دانــاوه.

ئەرە بەلگەيە لەسەر ئەرەى ئەنجامدانى ئەر كارانەى خوا فەرمانى پېكردووه زۆر لەلاى خۆشەرىسىتترە لە وازھېنانى ئەر كارانەى قەدەغەى كردووه.

ئهگەر وا نەبايە ئەوە خراپە يەك بە دە دەبوو، چاكەش يەك بە يەك دەبوو.

چواردههم: مهبهست له قهده غه کراوه کان ئه نجام نه دانیه تی، جا نیه تی ئه نجامدانی ههبیّت یان نا، وه به خه یالیدا هاتبیّت یان نا، ته نها مهبهست ئه وه یه نه نجامدانی ههبیّت یان نا، به لام مهبهست له فه رمان پیّکراوه کان ئه نجامدانیه تی به نیه ت و کرده وه، نهیّنی ئه مه ش له وه دایه: که ئه نجامدانی ئه و کاره ی خودا فه رمانی پیّکردووه زوّر له لای خوشه ویستتره له واز هیّنان له و کاره ی قه ده غه ی کردووه، که وابوو کاریّك که فه رمانی پیّکردووه زوّر له لای خوشه ویستتره له کاریّك که قه ده غه ی کردووه.

پانزههم: بیکومان ئه کارانه که خوا پینی خوشه و مروقی لهسه هانده دا و پاداشتیان لهسه د ده دات و مهدح و ستایشی لهسه ر کردووه ئه وه له ره حمه تی خواوهیه، ئه و کارانه ش که خوا پینی ناخوشه و سنزای بی داناوه و زهم و ئیش و

ئازاری به دوا دادیّت نه وه له تووره یی خواوه یه وه ره حمه تی خواش پیش تووره یی خوا که ووتوه ، چونکه خوا به رده وام به ره حمه ت له سیفاتی زاتی خوایه وه ك زانست و توانا و ژیان و بیستن و بینین و چاکه ی خوا ، ناگونجی به پیچه وانه ی نه وه بیّت ، نابیّت تووره یش به مشیوه بیّت ، چونکه تووره یی له سیفاتی زاتی نیه که به رده وام تووره بیّت و لیّی جیا نه بیّته وه ، به لکو نیر دراوه که ی وای فه رمووه که شاره زاترین که سه به و له روزی قیامه ت که ده فه رمووی : ((ان ربی قد غضب الیوم غضبا لم یغضب قبله مثله وان یغضب بعده مثله)) (۱) . واته : به راستی په روه ردگارم له و روزه د و و که هه رگیز نه پیشتر و نه پاشتریش به مشیره یه تووه ره نه بووه .

ره حمه تی خوا هه موو شتیکی گرتزته وه ، به لام توو په یه که ی هه موو شتیکی نه گرتزته وه ، به لام بیت نه ینووسیوه تروره نه گرتزته وه ، خوای گه وره نه سه رخزی نووسیوه به ره حم بیت نه ینووسیوه تروره بینت ، ره حمه ت و رانستی خوا هه موو شتیکی گرتزته وه به لام ترو په ی و سزای خوا هه موو شتیکی نه گرتزته وه ، ره حمه ت و شوینه وار و تایبه تمه ندیه کانی به سه رتوو په ی و شوینه واره کانی ده که ویت .

ههر شتیک پهیوهست بیّت به رهحمهتی خوا زوّر خوشهویستتره له لای خوا لهو شتانه ی پهیوهسته به تووره ی خوا ههربوّیه خوا رهحمهتی زوّر پی خوشتره له سزا دان، لیّبووردنی زوّر پیّخوشتره له توّله سهندنه وه، ئه نجامدانی ئه و کارانه ی زوّر له لا خوشه ویستتره له واز هیّنانی ئه و کارانه ی پیّی ناخوشه، به تایبه ت له کاتی واز هیّنان له قهده غه کراوه کاندا، ئه و کارانه ش بفه و تی که پهیوسته به و کارانه ی خوا خوشی ده ویّت، چونکه ئه ویش به هه مان شیّوه پیّی ناخوشه.

شانزهههم: شوینهواری ئه و شتانهی خوا پنی ناخوشه که قهده غهکراوه کانه به و شتانه زوو لاده چیت که خوا پنی خوشه، بیگومان خوای گهوره به لیبووردنی خوی

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٢٦٤/٦)، و مسلم (١٩٤١)، والترمذي (٢٤٣٦)، و احمد في المسند (٢٥٥/٦).

لیّی لادهبات، به ته و به و گه پانه و ه کاری چاکه و تاقی کردنه و ه ه فاعه ت و ئه و کاره چاکانه ی خراپه لا ده به ن لاده چیّت، ئه گه رچی گوناهه کانی به نده بگاته تاقی ئاسمانیش ئه گه ر داوای لیّبروردن له خوا بکات خوا لیّی ده بووریّت، ئه گه ر به نده به ئه ندازه ی زه وی گوناهی هه بیّت، ئینجا به خوا بگاته وه شه ریکی بی خوا بریار نه دابیّت ئه وه خوا به نه ندازه ی زه وی لیّبروردنی بی ناماده ده کات.

خوای گهوره له گوناه دهبووریّت ئهگهرچی گهورهش بیّت، شویّنهواری گوناه به کهمترین ههولّدانی بهنده دهسریّتهوه، به تهوبهی راستگزیانه و پهشیمان بوونهوه لهسهر ئهوهی ئهنجامی داوه لیّی دهبووریّت، ئهمهش تهنها لهبهر ئهوهی کارانهیه که پیّی خوشه که تهوبهکردنی بهندهیه و گویّرایهانی و یهکتاپهرستیه، ئهوهش بهلگهیه لهسهر ئهوهی ههبوونی ئهو کارانهی زوّر ییّخوشه.

حه فده هه م: خوای گهوره ئه و کارانه ی ته قدیر کردووه که پینی ناخوشه و لینی توویه یه بین خوای که پینی توویه و اینی توویه و بینی خوشه و فه رمانی پیکردووه .

دەبىنىن خواى گەورە بە تەوبىەى بەندەكەى زۆر خۆشىحالاترە لەو كەسىەى كە شىتىنىن خواى گەورە باشان دەيدۆزىتەوە، وە لەو كەسىەى كە مندالايان نابىيت پاشان مندالايان دەيدۆزىتەوە.

پێغهمبهریشﷺ نموونهیهك به خوشحالی خوا دێنێتهوه كاتێك كه بهندهكهی تهویه دهكات كه وێنهی نیه ئهو خوش حالیهی خواش مروّق بهو كارانه دهیگاتی كه فهرمانیان پێكراوه كه تهوبهیه.

خوا گوناه تەقدىر دەكات بۆ گەيشتن بەو شتەى كە پێى خۆشە، جا مەبەست بەو خۆش حاليەكىش بەد خۆش حاليەكىش بەد خۆش حاليەكىش وێنەى ئەم خۆش حاليە نىيە، ئەم بەلگەيە لەسەر ئەوەى ئەنجامدانى فەرمان پێكراوەكان زۆر خۆشەويستترە لاى خوا لە وازهێنان لەقەدەغەكراوەكان كە تەوبەو شوێنەوارى تەوبەشى پێ دەفەوتێ.

ئەگەر گووترا: خوا خۆش حاللە بە تەوبەى بەندەكەى تەوبەش وازھينانە لە قەدەغەكراوەكان، كەواتىە دەكات خوا خۆش حاللە بە وازھينانى قەدەغەكراوەكان، له وه لامدا گووتراوه: ئه مه به م شیوه یه نیه، چونکه به ته نها وازهینان له قه ده غه کراوه کان ئه م خوشحالیه ناگه یه نیت، مه دحیش ناکری و پاداشتیشی له سه و وه رناگیرینت، ته و به شه به ته نها وازهینان نیه له قه ده غه کراوه کان، ئه گه ر چی وازهینان له قه ده غه کراوه کان یه کینکه له تایبه ته مه ندیه کانی ته و به ه به ته و به نامدانی کاره که ته و به کار پوو ده کاته په روه ردگاری و په شیمان ده بیته و و گویزایه لی خوا ده کات. یه کینکیش له تایبه ته مه ندیه کانی ته و به و ازهینان له قه ده غه کراوه کانه بی خوای گه و ره ده فه رمووی: ﴿ وَأَنِ اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُرُ ثُمْ تُوبُوا اَیْکِهِ ﴾ (هود: ۳). واته: داوای لیخوش بوون له په روه ردگارتان بکه ن، پاشان ته و به بکه ن و بگه رینه و ه لای.

ته و به کردن ته نها وازهینان نیه له قه ده غه کراوه کان، به لکو وازهینانه له و شته ی که خوا پینی ناخوشه بی نه نه نامدانی نه و شتانه ی که خوا پینی خوشه، چونکه نه گه ر که سیک ته نها واز له گوناه بینیت، روو نه کاته نه و کارانه ی که خوا پینی خوشه پینی ناگوتری ته و به کارانه ی که و ازهینانه نه و کارانه ی که و ازهینانه نه و ازهینانه له گوناه به لکو وازهینانه له گوناه که و رووکردنه خوا و په شیمان بوونه وه شه .

هه ژده هه م: فه رمان پیکراوه کان ئه گه ر مر ق شه نجامی نه دات ده کات ژیانی له دهست داوه حیسابی مردووی بق ده کریت خوای گه وره له م باره یه وه ده فه رمووی:

﴿ يَا أَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱسۡتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُم ٓ لِمَا يُحَيِيكُم ۖ ﴾ (الأنف النه النه واته: ئه ی ئه و که سانه ی ثیمانتان هیناوه وه لامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه ربده نه و کاتیك بانگتان ده که ن بق شتیك که ده تانژینیته وه و ژیان لای ئیوه ی پیوه به نده.

ده فسه رمووی: ﴿أَوْمَنَ كَانَ مَيْتَا فَأَحْيَيْنَهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِ ٱلنَّاسِ كَمَن مَّنَكُهُ فِ ٱلظُّلُمَاتِ ﴾ (الانعام: ١٢٢). واته: ثايا ئه و كهسه ي كه مردوو بوو به هـ قي بيمانه وه زيندوومان كرده وه و نوور و هـ قي بيمانه وه زيندوومان كرده وه و نوور و پووناكيمان بق ساز كرد له ژيانيدا كه قورئانه له ناو خه لكيدا هه لسوكه وتي

پیده کات، وه کو نه و که سه وایه که له ناو تاریکاییدا گیری خواردووه و لیّی ده رناچیّت.

لهبارهى كافرهكانهوهش دهفهرمووى: ﴿ أَمُواَتُ غَيْرُ أَخَيَـا مِ ﴾ (النحل:٢١). واته: ئهوانه مردوون زيندوو نين.

خواى گەورەدەفـەرمووى: ﴿إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَى ﴾(النمل:٨٠).

واته: تق ناتوانی مردوو ببیستینی.

به لام قەدەغه کراوه کان ئەگەر مىرۆڭ ئەنجامى بىدات، ئەوھ تووشىي نەخۆشىي دەروونى دەكات، بەلام ژيان بە نەخۆشيەوھش بيت ھەر باشترھ لە مردن.

جا ئەگەر گوترا: ھێندێ لە قەدەغەكراوەكان ھەيە ئەگەر مرۆۋ ئەنجامى بدات بە ھىلاكى دەبات ئەويش شىرك برياردانە بۆ خوا، لە وەلامدا گوترا: مرۆۋ بە ئەنجام نەدانى يەكتاپەرستى بە ھىلاك دەچێت ئەم يەكتاپەرستيەش فەرمانى پێكراوە و ژيانى مرۆۋى پێوەيە، كەواتە ھەر كاتێك پشتى لە يەكتاپەرستى كرد بە ھىلاك دەچێت، ئەمەش بۆيە بە ھىلاك چووە چونكە دەستى لە فەرمان پێكراو ھەلگرتووەو ئەنجامى نەداوە.

بیستهم: ئەنجام نەدانی فەرمان پیکراوهکان مرۆق تووشی سەرگەردانی و هیلاکی بەردەوام دەکات، بەلام قەدەغەکراوەکان بەم شیوه نیه.

بیست ویه کهم: نه نجامدانی ئه و کارانه ی خود افه رمانی پیکردووه وا له مرؤهٔ ده کمات قه ده غه کراوه کان واز لی بهینیت نه گهر مرؤهٔ به نیخلاص و شهرعیانه فه رمان پیکراوه کان نه نجام بدات خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿إِنَّ الْطَالُوةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكِّ ﴾ (العنکبوت: ٤٥). واته: بیگومان نه نجام دانی نوین مرؤهٔ دوور ده کاته وه له گوناه و شتی خراب.

به لام وازهننان له قهده غه كراوه كان وا له مرؤق ناكات كارى چاكه ئه نجام بدات.

ئاو<u>نت</u> هى دڵ٢٣٣...

بیست و دووهم: ئه و کارانه ی که خوا پینی خوشه و فه رمانی پیکردووه په یوه سته به سیفاتی خواوه، ئه و کارانه ش که خوا پینی ناخوشه و قه ده غه ی کردووه په یوه سته به کارتیکراوه کان، ئه مه باسیکی گرنگه پیویستی به پوون کردنه وه هه یه بویه ده لین ته ده غه کراوه کان خراپه یه سه ریش ده کیشیت بو خراپه، فه رمان پیکراوه کان چاکه یه سه ریش ده کیشیت بو چاکه، هه موو خیر و چاکه یه که رمان پیکراوه کان چاکه یه سه ریش ده کیشیت بو چاکه، هه موو خیر و چاکه یکه یک به ده ای خوا، چاکه یکه وای گه وره یه، به لام شه پ و خراپه پالنادریته لای خوا، چونکه شه پ و خراپه له سیفات و کارو ناوه کانی خودا نیسه، به لکو له کارتیکراوه کاندایه له گه ل نه وه شه پ به نه وه شه پ به نه وه شه پ نه وه شه پ نه نه وه شه پ نه نه وه شه پ نه نه وه نه وه ای په نه ده نه وی بو ساز ده کا، نه نجام نه دانی قه ده غه کراوه کان و له چه نگ به نه ده نان شه پ بو فه راهه م دیت.

٢٣٤ناوێتـــهى دڵ

باسی زیکری خوا و شوکرانه بژیری

دين بيناكراوه لهسهر دوو بنچينه:

- ١. الذكر: زيكرى خـوا.
- ۲. الشكر: شوكرانه بژيري.

خــوای گـــهوره دهفـــهرمووی: ﴿ فَأَذَكُرُونِ آَذَكُرَكُمْ وَاشَكُرُواْ لِی وَلَا تَكُفُرُونِ ﴾ (البقرة:۱۵۲)، واته: ئهگهر یادی من بکهن منسیش یـادی ئیّــوه دهکـهم، وه شــوکرانه بژیری من بکهن کوفرانهم مهکهن.

پێۼهمبهرﷺ به (معاذ)ی فهرموو: ((والله إِنِّی لاُحبُّكَ فلا تنسی أن تقول دُبُرِ كُلِّ صلاة، اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی ذِکْرِكَ وَشُکْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ)) ((). واته: سوێند به خوا –ئهی معاذ _ من ترّم خوش دهوێت، نه کهی له بیر کهی دوای ههموو نوێژه کانت بلّی: خوایه یارمه تیم بده له سه ریاد کردنت و سویاس کردنت و چاك په رستنت.

جا مهبهست به زیکری خــوا تهنها زیکر نیه به زمان، به لکو مهبهست به زیکر زیکری دل و زمانیشه.

زیکر و یادی خوا ئهمانه ههمووی دهگریّتهوه یادکردنی ناو و سیفاته کانی خوا و ئه نجامدانی فهرمان پیّکراوه کان و وازهیّنان له قهده غهکراوه کان و قورئان خویّندنیش دهگریّتهوه.

جا ئهم یادکردنه بهم شنوه سهردهکنشنت بن ناسینی خوا و ئیمان پنهننانی و ناسینی سیفاته بهرز وبلندهکانی و سوپاس و ستایش کردنی به ههموو جزرید، ئهمانه ش تهنها به یهکتایه رستی خوا یته و دهبیت.

⁽١) صحيح: رواه النسائي (٥٣/٣)، و ابو داود (١٥٢٢)، و احمد في المسند (٥/٥٢و ٢٤٧)،.

زیکر کردنی راسته قینه ی خوا ده بینت به م شیوه بینت، ده بینت باسی نیعمه ت و چاکه و به خششه کانی خوا بی خه لکی روشن بکاته و ه .

به لام شوکرانه برژیری هه لسانه به گویزایه لی کردنی خوا و نه نجامدانی شهو کارانه ی له خوات نزیك ده کات به دل و لاشه.

که واته: ئه و دووانه (الذکر)و(الشکر) کۆکه ره وه ی دینن، چونکه به زیکرکردنی خودا مرؤ قده گات به خواناسی، شوکرانه بژیریشی گویپایه لی و به ندایه تی خوای له خو گرتووه.

ههر له پیناوی نهم دووانهش جنزکه و نینسان و ناسمانهکان و زهوی دروست کراوه، ههر له پیناوی نهم دووانهشه پاداشت و سنزا داندراوه، خوا کتیبهکانی رهوانهکردووه، پیغهمبهران (علیهم الصلاة والسلام) رهوانهکراون، ههر نهمهش حهق و راسته که ناسمانهکان و زهوی له پیناویدا دروست کریت، نهوهی پیچهوانهی نهوه یه همووی پوچه و گومانی دووژمنانی خوایه.

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَاءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطِلًا ۚ ذَلِكَ ظَنُّ الْنَيْنَ كَفَرُواً ﴾ (ص: ۲۷). واته: ئيمه ئاسمان و زهوی و دروست كراوه كانی نيوانيان بي هووده و هه پهمه كی دروست نه كردووه، به لكو ئه وه گومانی ئه و كهسانه یه كه كافر و بی بپوان.

هـهروهها دهفـهرمووى: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَنُوَتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ ﴿ مَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَنُوَتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ ﴿ مَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَنُوتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ ﴿ مَا خَلَقْنَاهُمَا ۚ إِلَّا بِٱلْحَقِى ﴾ (الدخان: ٣٨). واته: ثيمه ئاسمانه كان و زهوى و ئهوهى له نيوانيشيان دايه به گالته و بئ هـووده دروست نـهكردووه، بـه لكو لهسـهر حـهق و راستى دروستمان كردوون.

له ئايه تنكى تر ده ف مرمووى: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَإِلَا رَاكَ وَ وَهُ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِٱلْحَقِ وَ وَهُ وَهُ لِهِ وَإِلَى السَّمَانِ كَانُ وَ وَهُ وَ هُ وَهُ لَكُ لَا يَوْانَيْسَيانَدا هُ هُ يَهُ بَهُ حَهُ قَ وَ رَاسَتَى دروستمان كردووه، بَيْكُومان رَوْرَى قيامه تيش بهرينوه يه و دينت.

خوای گهوره له سووره تی (یونس) دوای ئهوهی باسی به لگه و نیشانه کانی خوّی ده کات ئینجا ده فه مرمووی: ﴿مَا خَلَقَ اللّهُ ذَلِكَ إِلّا بِٱلْحَقِّ ﴾ (یونس: ٥). واته: خوای گهوره ئهوانه ی بی هووده دروست نه کردووه ، به لکو هه مووی له سه ر بنچینه ی حه ق و راستی به دیهیناوه.

هـهروهها دهفـهرمووی: ﴿أَيَحُسَبُ ٱلْإِنسَانُ أَن يُتَرَكَ سُدًى ﴾ (القيامـة:٣٦)، واتـه: ئايـا ئينسان وا دهزانيت پشت گوي ده خري و لي پرسينه وهي لهگه لادا ناكريّت؟

خوای گهوره له ئایه تنکی تسر ده فه رمووی: ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَكُمْ عَبَثَا وَأَنَّكُمْ عَبَثَا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ (المؤمنون:١١٥)، واته: ئایا وا گومان دهبه ن که ئنوهمان بی هووده دروست کردووه، ئنوه ناگه پنه وه بغ لای ئنمه؟

هـهروهها دهفـهرمووی: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلِجِّنَ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعَبُّدُونِ ﴾(الـذاريات:٥٦)، واتـه: من جنوکه و ئينسانم تهنها بغ بهندايهتي دروست کرووه.

خوای گەورە لە ئايەتىكى تر دەفــەرمووى ﴿ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَتِ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْنَزُّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمُواْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ مَا اللَّهِ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهِ مِنْ اللَّهِ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عِلَمًا ﴾ (الطلاق: ۱۲)، واته: خوای گهوره حهوت چین ئاسمانی دروستکردووه، زهویشی به وینهی ئهوان دروستکردووه، فهرمانی خوا له نیوانیاندا دادهبهزیّت و جیبه جیبه جی دهبیّت، بی نهوهی بزانن که به راستی خوا دهسه لاتی بهسه ر ههموو شتیکدا ههیه، بیگومان خوای گهوره به زانست و زانیاری خوی گهماروی ههموو شتیکی داوه.

خوای گهوره له ثایه تنکی تر ده فه رمووی: ﴿ جَعَلَ اللهُ ٱلْكَعْبَ آَلُهُ الْكَعْبَ ٱلْهَ الْكَعْبَ ٱلْكَرَامُ وَالْفَالَةِ الْكَرَامُ وَالْفَلَدِي وَالْقَلَتِيدُ ذَالِكَ لِتَعْلَمُواْ أَنَّ ٱللّهَ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَواتِ وَمَا فِي ٱللَّهَ اللّهَ اللّهَ مَا فِي ٱلسَّمَواتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ وَٱلْكَ اللّهَ بِكُلِ شَيْءٍ عَلِيدُ ﴾ (المائدة: ٩٧)، واته: خوای گهوره که عبه که (البیت الصرام)ه کردوویه تی به هنری هه ستانه وه و بوژاندنه وه ی خه لکی که (البیت الصرام)ه کردوویه تی به هنری هه ستانه وه و بوژاندنه وه ی خه لکی که

له هـ هـ دروو دنیادا _ هـ هـ دروه ها مانگه حه رامـ ه کانیش و دیاریی و قوربانیه دیاری کراوه کانیش، ئه وه ش بق ئه وه یه بزانن و دلنیا بن که خوا ئاگاداره به هه رچی له ئاسمانه کاندایه و هه رچی له زه ویدا هه یه، به راستی خوا به هه موو شتیك به ئاگا و زانایه.

که واته له وه ی رابردو بر مان ده رکه و تکه در وستکردنی بوونه وه ربی نه وه یه زیکری خوا بکه ن و شوکرانه بر برس خوا بکه ن، ده بیت یادی خوا بکریت له بیر نه کریت، سوپاسی بکریت و کوفرانه ی نه کریت، بیگومان خوای گه وره یادی نه و که سه ده کات که سوپاسی ده کات، سوپاسی نه و که سه ده کات که سوپاسی ده کات، جا یاد کردنی خوا هزیه که بر یاد کردنی مرزق، سوپاس کردنی خوا هزیه که بر زیاتر یی به خشینی.

زیکری خوا پهیوهسته به دلا و زمان، سوپاس کردنی خواش پهیوهسته به دلا و خوشهویستی و پهشیمانی، ستایش و حهمدیش پهیوهسته به زمان، گویزایه لی و ملکه چی پهیوهسته به نهندامه کانی لاشه.

۲۳۸کاو نتے ہے، دا

ریّگای سهرفرازیی و گومرایی

كاروكردهوه جا به دل بيت يان به لاشه ئهگهر باشه بيت هزيهكه بن هيدايهت، ئهگهر خراپهش بيت هزيهكه بن گومړايى، مرؤڤ چهند كاروكردهوهيهك به دل يان لاشه ئهنجام دهدات سهر دهكيشيت بن هيدايهت، يان بن گومړايى.

که واته: کاروکرده وه ی چاکه به روبوومه که ی نه وه یه سه رده کیشینت بن هیدایه ت، هه رکاتیک مرؤ فی کاروکرده وه ی چاکه ی زیاتر بینت خوا زیاتر هیدایه تی ده دات.

به لگه له سه ربنچینه ی یه که م : که کاروکرده وه ی چاکه یه و سه رده کینشیت بی هیدایه ت خوای گه و ره ده فه رمووی: ﴿ الْمَرْ الله اللَّهِ اللَّهُ اللَّالَالَ اللَّهُ اللَّاللَّا اللَّالِحُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا ا

ئەمە دوو شتى لە خۆ گرتووە:

یه که م: خوای گهوره به م قورئانه ئه و که سانه هیدایه ت ده دات که پیش ئه وه ی کتیبی خوا نازل بیت ئه وان کاری چاك و باشیان ئه نجام داوه، چونکه هه موو چینه کانی خه لکی ئه وه ده زانن که خوا رقی له سته م و داوین پیسی و فه ساد

بلاوکردنه وه یه لهسه رزه ویدا و ئه وه ی به و کاره ده کات خوّشی ناویّت، به لکو پیّی خوشه دادپه روه ری و چاکه و راستگویی و چاکسازی لهسه رزه ویدا بلاوبیّته وه، ئه و کاره ش ئه نجام بدات خوّشی ده ویّت.

کاتیّك قورئانی نازل کرد، هیدایهتی ئه و چاکه کارانه ی دا بق ئیمان له پاداشتی ئه و چاکانه ی ئه نجامیان ده دا و گویّرایه لی خوایان ده کرد.

ئه و که سانه ش که خراپه کار و داوین پیس و سته م کاربوون گوم پای ده کردن و هیدایه تی نه ده دان.

دووهمیشیان: بهنده که ئیمانی به قورئان هینا و به پاستی زانی و گویپایه لی کرد، ئهوه به گویره نهم قورئانه هیدایه و مورده گرینت، ئا ئه و ئیمان هینانه ی هزیه که بی سه رکیشان بی هیدایه تی تر، چونکه هیدایه تی کی تایه ته گهرچی بهنده بشگاته چه له پی پهش، لهبه ر ئهوه ی لهسه ر هیدایه تی خی ی هیدایه تی تری بهدوا دا دین ته دوای ئه ویش هیدایه تی تر بهدوا دا دین تا کی تایی نایه تا

که واته: ههر کاتیّك بهنده زیاتر تهقوای پهروه ردگاری بكات زیاتر به رز دهبیّته وه بیّ هیدایه تی تر، به و جوّره به رده وام هیدایه تی زیاتر دهبیّت ما دام به نده تهقوای زیاتر بیّت.

ههر كاتنكيش تهقواى كهمتر بنت هيدايه تيشى كهمتر دهبنت به پنى نهمانى تهقواكهى، ههر كاتى زياتر تهقواى خوا بكات ئهوه هيدايه تى زياتر دهبنت ههر كاتى هيدايه تى زياتر بنت تهقواى زياتر دهبنت خواى گهوره ده فهرمووى: ﴿ قَدْ جَاءَ كُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَا كُنتُم أَخُفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَبَعْفُوا عَن كَمْ مَن اللّهِ نُورٌ وَكِتَبُ مُبِينُ اللّهِ وَيَعْفُوا عَن عِيدِ اللّهُ مَنِ اتّبَعَ رِضُوانَهُ شُبُلَ السّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظّلَمَاتِ يَهْدِى بِهِ اللّهُ مَنِ اتّبَع رِضُوانَهُ شُبُلَ السّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظّلَمَاتِ إِلَى النّورِ بِإِذِنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴾ (المائدة:١٥٥-١٦)، واته: بينگومان ئيوه لهلايهن خوداوه به ناردنى ئهو پيغهمبهره رووناكيهكى گهوره و ئاشكراتان بن هاتووه, به هنى ئهم قورئانه وه خودا هيدايه تى ئهو كهسانه دهدات كه

خویان دهیانه و شوین په زامه ندی خودای په روه ردگار بکه ون, هیدایه تیان ده دات به ره و ریکایه کی ناشتی و دلنیایی, هه روه ها خودا نیمان ده خاته دلیان و به فه رمانی خوی له تاریکایی ریکاو پیبازه تاریك و چه و ته کان ده ریان ده هینیت و ده یانخاته ناو پووناکی باوه پ و نایینی پاسته وه, پیکای پاستی ژیانیان بو پوون ده کاته و هیدایه تیان پی ده کاته و هیدایه تیان پی ده به خشیت تابیگرنه به رو لینی لانه ده ن

خسوای گسهوره ده فسسه رمووی: ﴿اللهُ يَجْتَبِیۤ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِیۤ إِلَيْهِ مَن يُشَآءُ وَيَهْدِیۤ إِلَيْهِ مَن يُشَآءُ وَيَهْدِیۤ إِلَيْهِ مَن يُشَآءُ وَيَهْدِیۤ إِلَيْهِ مَن يُنيبُ ﴾ (الشوری: ۱۳)، واته:خوای گهوره که سانی شایسته هه لاه بریّن بو گهیاندنی ئاینه که ی و ریّنموویی خه لکانیّك ده کات که بگهریّنه وه بو لای به رنامه که ی.

ههروهها دهفهرمووى: ﴿سَيَذَكَرُ مَن يَخْشَىٰ ﴾(الاعلى:١٠)، واته: بيْگومان ئهوهى لـه خوا بترسينت سوود له ئامۆژگاريهكانت وهردهگرينت.

خوای گهوره له ئایهتیکی تر ده فهرمووی: ﴿وَمَا یَتَذَکَّرُ إِلَّا مَن یُنِیبُ ﴾ (غافر:۱۳)، واته: که سیکی پوو له خودابی

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ إِنَّ ٱلَّذِینَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُوا ٱلصَّنلِحَتِ یَهْدِیهِمْ رَبُّهُم بِالْمَنْهِمْ ﴾ (یونس:۹)، واته: به راستی نه وانه ی نیمانیان هیناوه و کار و کرده وه ی چاکیان نه نجامداوه، به و نیمانه ی که ههیانه پهروه ردگاریان ریّگایان نیشان ده دات.

یه که مجار خوا رینموویی کردوون بر نیمان، جا کاتیک که نیمانیان هیناوه دیسان هیدایه تیان ده دات بر نیمان، وینهی نهمه نه و نایه ته یه ده فه رمووی: ﴿ وَیَزِیدُ اللّٰهُ اللّٰذِیرَ اَهْ تَدَوَّا هُدًی ﴾ (مریم: ۲۱)، واته: نه وانهی ریبازی هیدایه تیان گرتوته به رخوا زیاتر هیدایه تیان ده دات.

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ إِن تَلَقُواْ ٱللَّهَ يَجَعَل لَكُمَّ فَرُوَانَا ﴾ (الانفال:٢٩)، واته: ئهی ئهو کهسانهی ئیمانتان هیناوه، ئهگهر تهقوای خوا بکهن، ئهوه خوا بهرچاو رؤشنایه کی ته واوتان بن فه راهه م دینیت که حهق و ناحه قی پی بناسن.

له تایبهت مهندیه کانی (الفرقان) ئهوه یه که نووریّك به مروّق ده به خشیّت حه ق و ناحه قی بی جیا بکاته و ، عیزهت و سه رکه و تن به مروّق ده به خشی که حه قی پی سه رده که ویّت و نا حه قی پی ده تویّته و ، به هه مان شیّوه ش قورئان به و دووانه راقه کراوه .

خـوای گـهوره دهفـهرمووی: ﴿إِنَّ فِى ذَالِكَ لَاَيَةً لِّكُلِّ عَبْدِمُنِيبٍ ﴾ (سـبأ: ٩)، واتـه: به راسـتی لهمانـه دا نیـشانه ی روون و ناشـکرا ههیـه، بـن هـه ر به ندهیـه ك گهرابیّته وه لای خوا.

هــهروهها دهفــهرمووی: ﴿إِنَّ فِی ذَلِكَ لَآیَنَتِ لِّكُلِّ صَبَّارِشَكُورِ ﴾(لقمــان:٣١)، واتـه: بهراستی لهوانهدا به لگه و نیشانهی زوّر ههیه، بـق کهسـیّك کـه زوّر ئـارامگر و شوکرانه بژیربیّت.

خوای گهوره لهبارهی قیامه ته وه ده فه رمووی: ﴿ إِنَّمَا أَنَتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَنْهَا ﴾ (النازعات:٤٥)، واته: بینگومان ئه رکی تق ته نها بیّدار کردنه وهی نه و که سانه یه که له قیامه ت ده ترسیّن.

به لام که سیّك که ئیمانی به و پۆژه نه بی و خوّی بو ئاماده نه کردبی و ای بی نه ترسی، ئه وه نه سوود له به لگه و نیشانه کانی خوا وه رده گریّت نه سوود له ئایه ته کانی قوورئانیش وه رده گریّت، هه رله به رئه مه شه خوای گهوره کاتیّك له سوره تی (هود) باسی سیزادانی ئه و گه لانه ده کات که پیغه مبه رانیان به در فِحستو ته و له توّله ی ئه وه ش خوای گهوره هه رله دنیادا له ناوی بردن، پاش در فِحستو ته و له توّله ی ئه وه ش خوای گهوره هه رله دنیادا له ناوی بردن، پاش ئسه م به سه رهاته ده فیسه رمووی: ﴿إِنَّ فِی ذَلِكَ لَایَهُ لِمَنْ خَافَ عَذَابَ ٱلْآخِرَةُ ﴾ (هو:۱۰۳)، واته: به راستی له و به سه رهاتانه دا نیشانه و په ند و ناموژگاری هه یه بی که سیّك که له سزای دوا روّژ بترسیّت.

لیّرهدا خوای گهوره ئهوه پوون دهکاتهوه که ئهو گهلانهی بهم شیّوه سیزا داوه تاکو ببیّت به پهند بق ئهوانهی له سزای دوا پوّژ دهترسیّن، بهلام ئهم بهسهرهاتانه نابیّت به پهند بق کهسیّك که ئیمانی به دوا پوّژ نهبیّ و له سیزای خوا نهترسیّت، به لکو کاتیّك شتی وا ببیستی دهلیّت: ئهمه زهمانه شتی چاك و خراپی تیا پوو دهدات، خوشی و ناچهشی تیا پوودهدات، ئاسوودهیی و ناچههتی تیا دهبینریّت.

دەلىّت: لەوانەيە ھۆيەكى گەردوونى بىّت ئەم كارەساتە رووى دابىّت، چەندىن قسەى پرووپوچى لەم شىروەيە دەكەن.

جا ئەوەش بزانە ئارامگرتن و شوكرانە برتىرى هۆيەكن بى سوود وەرگرتن لە نىشانە و ئايەتەكانى خوا، چونكە ئىمان بىنا كراوە لەسەر ئارامگرتن و شوكرانە بريىرى، دەكات نىوەى ئىمان پىكھاتووە لە ئارامگرتن و نىوەكەى تريىشى شوكرانە بريىيە، جا هىزى ئىمانى بەندە بە ئەندازەى ئارامگرتن و شوكرانە بريىريەكەيەتى.

که واته: که سیک سوود له نایهت و نیشانه کانی خوا وه رده گریّت که نیمانی به خوا هه بیّت، نیمانیشی کامل نابیّت مهگه ر به نارامگرتن و شوکرانه بریّری نه بیّت،

چونکه سهری شوکرانه بژیری یه کتاپه رستیه، سهری نارامگرتنیش وه لام نه دانه وهی بانگ خوازی ریبازی هه وا و ناره زوواته.

به لام ئهگهر موشریك بوو و شوینی ههوا و ئاره زوواتی خوی کهوت ناکات ئارامگرو شوكرانه بریره، ئایات و نیشانه کانی خواش سوودی پی ناگهیه نن و کاریشی تیناکه ن بق ئیمان.

خوای گهوره له ئایه تنکی ترده فه مرمووی: ﴿ یُثَبِّتُ اللّهُ الَّذِینَ ءَامَنُواْ بِالْقَوْلِ الشّهُ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهُ مَا الشّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ مَا يَشَاءُ ﴾ (ابراهیم: ۲۷)، واته: خوای گهوره له دنیا و قیامه تدا، به قسهی پتهو ئیمانداران راگیر ده کات، ستهم کارانیش گومرا ده کات، خودا چونی بویت وا ده کات.

هـــهروه ها ده فـــهرمووی: ﴿ فَمَا لَكُو فِى ٱلْمُنَافِقِينَ فِعَتَيْنِ وَٱللَّهُ أَرَكُسَهُم بِمَا كَشَبُواً ﴾ (النساء: ٨٨)، واته: ئهوه چیتانه دهربارهی منافقه کان بوون به دوو دهسته وه ؟! له کاتیکدا خوا وه ری گیراونه ته وه سه ربی باوه ری به هی ئه و کرده وانه ی که کردویانه.

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ وَقَالُواْ قُلُوبُنَا عُلَفُ أَبِلُ لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴾ (البقرة: ٨٨)، واته: _ جووله كه كان _ ده يان گوت: دله كانمان داخراوه _ له ئاست گوفتاری تؤدا _ نه خير وانيه، ئه وانه خوا نه فرينی ليكردوون به هنری كوفر و خوا نه ناسيانه وه، كه وا بوو به كه م شت بروا ده كه ن.

ههروه ها ده فه مرمووى: ﴿ وَنُقَلِّبُ أَفِيدَتَهُمْ وَأَبْصَدَرَهُمْ كَمَا لَرَ يُؤْمِنُواْ بِهِ اَوَّلَ مَرَّ وَ ﴾ (الانعام: ١١٠)، واته: دلا و ديده ى ئه وان له كار ده خه ين، ههر وه ك چنن يه كه مجار ئيمانيان به قورئان نه هينا.

خوای گهوره لیّره دا ئهوه پوون ده کاته وه که سزای داون، چونکه کاتیّك حه قیات بق هات که قورئانه پشتیان تیّکرد و ئیمانیان پی نه هیّنا، جا بقیه دل و دیده ی له کارخستن و دووری کردن له ئیمان ههر وه ک خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿ يَتَأَیّّهَا الَّذِینَ ءَامَنُوا اَسْتَجِیبُوا لِلّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُم لِمَا یُحِیبِکُم وَاعَلَمُوا اَنَی اَمْنُوا اَسْتَجِیبُوا لِلّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُم لِمَا یُحِیبِکُم وَاعَلَمُوا اَنَی اَمْنُوا اَسْتَجِیبُوا لِلّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُم لِمَا یُحِیبِکُم وَاعَلَمُوا اَنَی اَلْمَرْءِ وَقَلِّهِ عَهُ (الانفال: ۲۶)، واته: نهی نهوانهی که نیمانتان هیّناوه وه لامی بانگهوازی خوا و پینه مبهر الله بده نه وه کاتیک بانگتان ده که ن بق ریّبازیّك که ژیانه وه ی نیّوه ی تیایه، چاک بزانن به راستی خوا ده توانیّت ده سه لاتی بکه ویّته نیّوان ناده میزاد و ـ ناواته کانی ـ دلیه وه.

لیّرهدا خوای گهوره فهرمان به مروّق دهکات که وه لامی بانگهوازی خوا و پیخهمبه رسی الله الله بانگیان دهکهن بق شتیّك که ژیانه وهی تهوانی تیایه د نیسلامه بی باشان تاگاداریان دهکاته وه که نهکهن نهم بانگهوازه پشت گوی بخهن و لیّی لادهن و وه لامی نهده نهوه، چونکه نهوه دهبیّت به هوّی نهوهی ببیّت به لهمیه له نیّوان ناده میزاد و دلیدا.

خــوای گــهوره دهفــهرمووی: ﴿فَلَمَا زَاغُوا أَزَاغَ اللّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّهُ لَا يَهْدِی اَلْقَوْمَ الْفَوْمَ وَاللّهُ لَا يَهْدِی اَلْقَوْمَ الْفَسَقِینَ ﴾ (الحسف:٥)، واتـه: کاتیک نهوان گوییان بن راستی نهگرت و له حهق لایاندا، خوای گهورهش دلهکانیانی له خشته برد و منری پیوهنا، چونکه خوای گهوره رینموویی گهلیك ناکات که تاوانبار و له سنوور دهرچووین.

هـهروهها دهفـهرمووی: ﴿كُلِّ بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ ﴾ (المطففـين:١٤)، واتـه: نهخير، وانيـه به لكو دليـان ژهنگـی هيناوه، لهسـهر ئـهنجامی ئـهو كـارو كردهوانه ی كه دهيانكرد.

خوای گهوره لیرهدا ئهوه رپوون ده کاتهوه که ئه و کاروکرده وانه یان بوته په رده و دلی داپوشیون، به جوریک وای لیکردوون ئیمان به ئایه ته کانی خوا نه هینن بویه به قورئانیان ده گووت: ﴿أَسَاطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ﴾ (المطففین:۱۳)، واته: ئه مه ئه فیسانه ی پیشینانه و باوی نه ماوه.

خوای گهوره دهربارهی مونافیقه کان ده فه رمووی: ﴿نَسُوا اللّهَ فَنَسِیَهُم ﴾ (التوبة: ۲۷)، واته: ئهوانه خوایان فه راموّش کردووه و له بیر خوّیان بردوّته وه، جا له سزای ئهوهی خوایان له بیر کردووه خوای گهورهش فه راموّشی کردن له هیدایه ت و ره حمه تی خوّی.

خوای گهوره لیره دا نهوه روون ده کاته وه که وای لیکردن خویان له بیر بکهن به وه ی که داوای زانیاری به سوود و کرده وه ی چاك نه که نه م دووانه هیدایه تن بو مروّف، جا بویه داواکاری و خوشه ویستی و ناسینی نه مهیان له بیر چووه له سزای نه وه یه که خوایان فه راموش کردووه خوای گهوره ده رباره یان ده فه ورمووی: ﴿ أُولَئِينَ طَبَعَ الله عَلَى الله عَلْ

لێرهشدا خوای گهوره شوێنکهوتنی ههواو گومڕایی پێکهوه کۆکردۆتهوه، به لام بێ ئهوکهسانهی که ئیماندارن تهقوا و هیدایهتی پێکهوه کۆکردۆتهوه،

کۆکردنهوهی هیدایهت و رهحمهت پیکهوه، کۆکردنهوهی گومرایی و بهدکاریش پیکهوه

خوای گهوره له قورناندا هیدایهت و په حمه تی پیکه وه کوکرد و ته هه مان شیوه شکوم و به هه مان شیوه شکوم و به دکاریشی پیکه وه کوکرد و ته و خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ أُوْلَتِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَتُ مِن رَّبِهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُوْلَتِكَ هُمُ ٱلْمُهَتَدُونَ ﴾ (البقرة: ۱۵۷)، واته: ئا ئه وانه چه نده ها ستایش و په حمه ت به سه ریاندا ده باریت له لایه نه روه ردگاریانه و و نه وانه ئه و که سانه ن که ریبانی هیدایه تیان و هرگرتووه و

دهربارهی ئیماندارانه وه ده فه رمووی: ﴿ رَبَّنَا لَا تُرْغَ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَیْنَنَا وَهَبُ لَنَا مِن

لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴾ (ال عمران: ٨)، واته: ئمیانداران ده لدین: پهروه ردگار
دوای ئه وه ی که هیدایه تت داین و رینمونیت کردین، دله کانمان لامه ده له رینگه ی
راست و له ره حمه ت و به خششی تایبه تی خوت، به هره وه رمان بکه، چونکه
به راستی تق به خشنده و به خشینه ری.

یاوه رانی نه شکه و ته که ده یانگووت: ﴿ رَبَّنَا ٓ ءَالِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَیِّی ٓ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴾ (الکهف: ١٠)، واته: پهروه ردگارا له لایه ن خوته و محمه ت و میهره بانی تایبه تمان پی ببه خشه و له سوزی خوت به هره و هرمان بکه و ریگه ی رزگاری و سهر فرازیمان بی بسازینه له م کاره ماندا.

هـهروه ها ده فـهرمووی: ﴿ لَقَدَّكَاتَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأَوْلِي ٱلْأَلْبَابُ مَاكَانَ مَدِيثَا يُفَتَرَك وَلَكِن تَصَدِيقَ ٱلْآذِى بَيْنَ يَكَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدَى مَدِيثَا يُفَتَرَك وَلَك فَن تَصَدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَكَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدَى وَرَحْمَةً لِقَوْمِ يُوْمِنُونَ ﴾ (يوسف:١١١)، واته: بينگومان له بهسه رهاتی پينه مه مبه راندا پهند و ئامورگاری هه يه بن كه سانيك كه ژير و هن شمه ند بن، وه نه بيت ئه م قورئانه قسه و باسنيك بنيت هه لابه ستراوبنيت، به لكو (راسته) باوه رده كا به وه ي له به ردهستی

دایه و شیکهرهوهی ههموو شتیکه، وه پی پیشاندهر و رهحمه ته بی که سانیک که ئیمانیان هیناوه.

ل منایه تنیکی ترده ف مرمووی: ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَیْكَ ٱلْكِتَنَبَ إِلَّا لِتُبَیِّنَ لَمُمُ ٱلَّذِی اَخْنَلَفُواْ فِیهِ وَهُدُی وَرَحْمَةً لِقَوْمِ یُوْمِنُونَ ﴾ (النحل:٦٤)، واته: نهم قورنانه مان بق دابه زاندووی تاکو بیکهی به شیکه رهوه ی کیشه ی خه لکی و هیدایه ت و ره حمه ته بق که سانیك که نیمانیان هینابیت.

هـــه روه ها ده فـــه رمووی: ﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَنَبَ بَبْيَنَا لِكُلِّ شَيْءِ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾ (النحل: ۸۹)، واته: ئه و قورئانه مان بن په وانه كردووى كه روون كه رهوه ى هه موو شتيكه و هيدايه ت و په حمه ته و مـ ژده ده ريشه بن موسلمانان.

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ يَنَأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَاءَتُكُمُ مَّوْعِظَةٌ مِّن رَبِّكُمُ وَشِفَاءً لَمَا فِي ٱلصُّدُورِ وَهُدَى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (يونس: ٥٧)، واته: ئه ی خه لکینه، به راستی ئیوه ئاموژگاریه کی گهوره و گرنگتان له لایه ن په روه ردگارتانه وه بن هاتوه ـ که قورئانه ـ شیفایه بن دله کانتان، هیدایه ت و ره حمه تیشه بن ئیمانداران.

پاشان خوای گهوره دیسان دووبارهی دهکاته وه و ده فهرمووی: ﴿ قُلَ بِفَضِّلِ ٱللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ وَ فَهِ فَالْ وَوَبِرَحْمَتِهِ فَا فَالْ وَوَبِرَحْمَتِهِ فَا فَالْ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَمُ مَا يَكُ اللَّهُ اللّ اللَّهُ اللَّ

زانایانی سه له ف چه ند ته فسیر یکیان بن (الفضل و الرحمة) کردووه، به لام ته فسیری راست له بارهی (الفضل و الرحمة) نه وه یه که ده کاته (الهدی و النعمة) واته: هیدایه تو به خششی خوایه،

که واته: (الفضل)ی خوا ده کات به رانبه رهیدایه تی خوا، (الرحمة)ی خواش ده کات به رانبه ربه خششی خوایه، هه ربزیه شهیدایه تو به خششی خوایه، هه ربزیه شهیدایه تا و به خششی خوا

هاتووه، ههر وهك خواى گهوره له سوورهتى (الفاتحة)دا دهفهرمووى: ﴿ آهْدِنَا الْمُسْتَقِيمَ ۞ صِرَطَ اللَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ (الفاتحة: ٦)، واته: خودایه هیدایهتی سهر ریّگای راستمان بده، ریّگای ئهو کهسانهی بهخششت لهگهلدا کردوون.

لیّره دا خوای گهوره هیدایه تدانی و به خشش لهگه ل کردنی پیّکه وه لکاندووه، به وهی که پهنایداوه و ده ولهمه ندی کردووه.

وته کهی (نوح)یش ههر لهم باره یه وه یه که به گهله کهی ده فسه رموو: ﴿ قَالَ یَنْقُوْمِ اَرْءَیْتُمْ إِن کُنْتُ عَلَیْ بَیْنَةِ مِّن رَّبِی وَءَالَنٰی رَحْمَةُ مِّنْ عِنلِهِ اِ ﴿ هـود : ٢٨)، واته: _ نوح _ فهرمووی: ئهی گهله کهم ئه گهر بیش پهروه ردگارم ره حمه تی به من داها تبی و نیشانهی ئه وم له لایه و ئیوه ئاگاتان لی نیه، چین ده بینن؟

(شعیب)یش به گهله که ه ده فه رموو: ﴿أَرَءَ يُتُمَّرُ إِن كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّ يِّى وَرَزَقَنِى مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ﴾ (هود: ۸۸)، واته: گهله کهم نه گهر بیژم به لگه یه کی به هیزم له پهروه ردگارمه وه له لایه و ههر نه ویشه بژیوی باشی پیداوم، چوّن ده بینن؟

خوای گهوره له بارهی (خضر)یشهوه ده فه رمووی: ﴿ فَوَجَدَا عَبَدًا مِّنَ عِبَادِنَآ ءَالْیَنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِبَادِنَآ عَلَمًا ﴾ (الکهف: ٦٥)، واته: له وی به نده یه ك له به نده کانی نیمه ناشنا بوو که له په حمه تی تایبه تی خومان به هره وه رمان کردبوو و زانست و زانیاری تایبه تی خومانمان پی به خشی بوو.

خواى گەورە بە پىغەمبەرەكەى فـەرموو: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحَا مُبِينَا ۚ لَيُعْفِرُكَ اللَّهُ مَا نَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ. عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَطًا مُسْتَقِيمًا ۚ لَ وَيَنْصُرُكَ ٱللَّهُ نَصَّرًا عَزِیزًا ﴿ الفتح الص ٢) ، واتع : نه ی پیغه مبه ریالی به راستی ئیمه سه رکه و تنیکی ناشکرامان پیبه خشیت ، تاکو خوا له هه موو گوناهی رابووردوو و ناینده شت خوش بیت و به خشینه کانی له سه رت ته واو بکات و بتخاته سه ر ریگه ی راست و دروست ، تاکو سه رکه و تنیکی به هیزت پی ببه خشیت .

هـهروه ها ده فـهرمووی: ﴿وَأَنزَلَ ٱللّهُ عَلَيْكَ ٱلْكِئنَبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعَلَمُ وَكَالَمَكُ مَا لَمْ تَكُن تَعَلَمُ وَكَاكَ فَضُلُ ٱللّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴾ (النـــساء:١١٣)، واتـــه: ئــهی پێغهمبهرﷺ خوای گهوره قورئان و حیکمه تی بۆ دابه زاندوویت و فیری ئه وشتانه ی کردوویت که جاران نه تده زانی، به رده وامیش فه زلّی خوا له سه ر تق زوره.

ده فه رمووی: ﴿ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُرُ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَى مِنكُر مِّنَ أَحَدٍ أَبَداً ﴾ (النور: ٢١)، واته: ئه گه و فه وزل و ره حمه تى خوا نه با یه له سه رتان، ئه وه هه رگیز که ستان رزگارى نه ده بوو و پاك نه ده بۆوه .

جا (الفضل)ی خوا لهم ئایه ته دا هیدایه تی خوایه، وه (رحمة)ی خواش ده کاته به خشش و چاکهی خوا بزیان خوای گهوره ده فه رمووی : ﴿ فَإِمَّا يَأْنِينَ كُم مِّنِی هُدَی فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَای فَلَا یَضِ لُ وَلَا یَشْقَی ﴾ (طه:۱۲۳)، واته : نه گهر هیدایه تی من بق نیّوه هات، هه رکه سیّك شوینی هیدایه تی من بکه ویّت نه گوم پا ده بیّت و نه ناره حه تیش ده بیّت.

گهر خوای گهوره هیدایه ته که سیک بگریته و ه تووشی گومرای دهبیّت، ره حمه تیش له که سیک بگریته و ه تووشی نه گبه تی دهبیّت.

خوای گهوره ئا ئهمهی لهسهره تای سووره تی (طه) دا باسکردووه که ده فهرمووی: ﴿طه (طه الله مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لِتَشْقَی الله ﴿طه الله عَلَيْكَ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لِتَشْقَی الله ﴿طه الله عَلَيْكَ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَی الله ﴿طه الله عَلَيْهُ عَلَيْكَ الله عَلَيْهُ عَلَيْكَ الله عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَيْكُ عَلِيكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ عَلْكُمُ عَلَ

لیّرهدا خوای گهوره نازل کردنی قورئان و نهفسی شهقاوهتی پیّکهوه لکاندووه، ههر وهك له كرّتایی ئه و رئانه ههر وهك له كرّتایی ئه و رئانه

بکسه ویّت تووشسی نه گبسه تی نابیّست کسه ده فسسه رمووی: ﴿فَلَا یَضِ لُّ وَلَا یَشَعَی ﴾ (طه: ۱۲۳).

جا هیدایه ت و فه زل و نیعمه ت و ره حمه ت پیکه و لکاوون لیک جیا نابنه وه، هه ر وه کو چون گومرای و شه قاوه ت پیکه و لکاوون لیک جیا نابنه وه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿إِ إِنَّ ٱلْمُجَرِمِینَ فِی ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴾ (القمر: ٤٧)، واته: بیگومان تاوانباران له گومرای و (سعر) دانه.

(السعر) كۆى (سعير) ئەو سىزايەيە كە مىرۆڭ بىە ھۆى شەقاوەتەوە تووشى

خوای گهوره ده رباره ی نه وانه ده فه رمووی: ﴿ وَقَالُواْ لَوْ کُنَا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا کُنَا فَ فَقِلُ مَا کُنَا فَ فَعِلْ مَا کُنَا فَ فَعَقِلُ مَا کُنَا فَ فَعَلَمُ الله عَلَمُ اللهُ عَلَمُ اللهُ الله

هه روه ها خوای گه وره هیدایه ت و دلخوشی و ژیان و کامه رانی پیکه و هه کوکردوته و ده فسسه رمووی: ﴿ فَمَن يُرِدِ ٱللّهُ أَن يَهْدِيهُ يَشْرَحْ صَدِّرَهُ وَلِإِسْلَمْ وَمَن يُرِدِ ٱللّهُ أَن يُهْدِيهُ يَشْرَحْ صَدِّرَهُ وَلِإِسْلَمْ وَمَن يُرِدِ ٱللّهُ أَن يَهْدِيهُ يَشْرَحْ صَدِّرَهُ وَلِإِسْلَمْ وَمَن يُرِدِ ٱللّهُ أَن يَهْدِيهُ وَسَنْ مَا مَدَر که سَيْك خوا حه زبكات يَجْعَلُ صَدْرَهُ وَسَيْك خوا حه زبكات

ئاو<u>ێت</u>ـــهى دڵناو<u>ێتـــهى</u> دڵ

هیدایه تی بدات سینه ی ئاماده ده کات بن ئیسلام، هه رکه سیک خوا بیه ویّت گوم پای بکات له به رنه شیاوی خنری دلی توند ده کات.

ههروهها خوای گهوره هیدایه ت و گهرانه و و پهشمانی پیکه وه کوکردو ته وه گومرایی و دلا ره قیشی پیکه وه کوکردو ته و گومرایی و دلا ره قیشی پیکه وه کوکردو ته و که خوای گهوره ده فه درمووی: ﴿اللّهُ يَجْتَبِی إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴾ (الشوری: ۱۳)، واته: خوای گهوره که سانی شایسته هه لاه بریّریت بی گهیاندنی ناینه که ی، هیدایه تی که سانیکیش ده دات که بگهرینه وه بی لای به رنامه که ی.

خُواى گەورەدەفەرمووى: ﴿ فَوَيْلُ لِلْقَنَسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ ٱللَّهِ أُولَيَهِكَ فِى ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (الزمر:٢٢)، واته: هاوار بغ ئەوكەسانەى كە دلىيان رەقە لە ئاسىتى قورئـان و يادى خوا، ئا ئەوانە لە گومرايى ئاشكرادان.

هیدایهت و رهحمهت، ئه و می پهیوه سته به وانه ش له فه زل و نیعمه ت، هه ر هه مووی پهیوه سته به سیفه تی (العطاء) به خششی خواوه، گوم رایی و سزا و ئه وه ی پهیوه سته به وانه وه ش، پهیوه سته به سیفه تی (المنع) گرتنه وه ی خوای گه وره.

خــوای گــهوره خــۆی بهنــدهكانی هه لدهســوورینیت لــه نیــوان ســیفهتی (العطاء)و(المنع)دا ئهمانهش ههر ههمووی خوای گهوره به حیکمهتی بی سـنووری خوی به ریوه ی دهبات.

۲۵۲.....٠٠٠٠ ناوێتـــه ي دڵ

زيانەكانى درۆ

ئهی مرؤقی ژیر خوت بپاریزه له درق، چونکه درق شتهکانت لی تیک دهدات، کارهکانت لی نالاز دهکات، راسته قینه ی کاره کانی توش له خه لکی تیک ده چیت، چونکه دروزن شتی نه بوو به هه بوو پیشان ده دات، شبتی هه بوو به نه بوو پیشان ده دات، شبتی هه بوو به نه بوو پیشان ده دات، حه ق به ناحه ق پیشان ده دات، ناحه قیش به حه ق پیشان ده دات، خیروچاکه به شه پوخراپه پیشان ده دات، شه پوخراپه ش به خیروچاکه پیشان ده دات، جا بویه له سبزای نه وه دا زانست و کاره کانی لی ده شیوین، پاشان به مشیوه شده هم شبتانه پیشانی نه و خه لکه ده دات که پیری خه له تاوه، جا مرؤشی درون له بوونی حه ق و راستی لاده دات و روو ده کاته ناحه ق و گهنده لی.

که واته: هه رکاتیک بوچوون و زانسته که ی به فه ساد چوو که سه رچاوه ی هه موو نیاز و کاره کانیه تی، ئه وه فه ساد و گه نده لی سه رده کیشیت بی هه موو کارو کرده و هکانی، ئه وکات نه سوود له زمانی و هرده گیریت نه له کاره کانی.

ههر بۆيەش دەگوترى درۆ سەرچاوەى هەموو كاروكردەوەيەكى خراپە، ھەر وەك پىغەمبەر ﷺ دەفسەرمووى: ((إِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِى إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِى إِلَى الْنُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِى إِلَى النَّار))(۱)، واته: درۆ سەردەكىشىنت بۆ خراپەكارى، خراپەكارىش سەردەكىشىنت بۆ ئاگرى دۆزەخ.

دروستبوونی درق سهرهتا له دهروونهوه سهرهه لدهدات و هه لدهقولایت بق زمان، ئینجا به زمان درقیه که ده سه لمینیت، پاشان له زمانه وه سهرده کیشیت بق ئه ندامه کانی لاشه ی، ئه و کات کاروکرده و ه کانی به فه ساد ده بات هه روه ک چقن

⁽۱) صحیح: رواه البخاری (۲۲/۱۰)، ومسلم (۲۹۰۷)، و ابو داود (٤٩٨٩)، والترمذی (۱۹۷۲)، و احمد فی المسند (٤٩٨٩)،

ئاويتـــهى دلناويتـــهى دل

زمانی به فهساد برد، تا وای لیدیت درق ههموو ژیان و کاروکردهوه و گوفتاری دهگریتهوه، نهو مرقه و ای لیدیت فهساد و گهنده لی بالی بهسهردا ده کیشیت و بهرهو فهوتانی دهبات، نهگهر خوای گهوره فریای نه کهویت نهو مرقهه ش به دهرمانی راستگویی چاره سهری خوی نه کات.

ئه وه ش بزانه راستگویی سه رچاوه ی زوربه ی زوری نه خوشیه کانی دلیه، وه ك له ریبا و له خوبایی بوون و خوبه گه وره زانی و شاره دنه وه ی حه ق و بی توانایی و لاوازی و ترس و بی نرخی و چه ندین شتی تریش که له درویدا هه لاه قولین.

به لىن: ههموو كردهوه يه كى جاكى مرؤق له راستگوييه وه هه لده قوليت، ههموو كردهوه يه خراپى مرؤقيش له درؤوه هه لاه قوليت.

خوای گهوره سزای دروزن به وه ده دات که ویّلی ده کات له چاکه کانی، پاداشتی راستگوش به وه ده داته وه که سه رکه و تووی ده کات بن کاری چاکه له دنیا و قیامه ت.

هیچ شتیك نیه وه كو راستگوی سوود به خش بیت بو دنیا و دواروژی مروق هیچ شتیك نیه وه كو درو زه ره رمه ند بیت بو دنیاو دواروژی مروق خوای گهوره ده فستیكیش نیه وه كو درو زه ره رمه ند بیت بو دنیاو دواروژی مروق خوای گهوره ده فسله ورمووی: ﴿یَكَأَیُّهُا الَّذِینَ ءَامَنُوا اَتَّقُوا اللّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّدِقِینَ ﴾ (التوبة: ۱۹۹)، واته: ئهی ئه و كه سانه ی ئیمانتان هیناوه له خوابترسن و ته قوای خوا بكه ن و له گه ل راستگویان دابن.

هــهروهها دهفــهرمووى: ﴿هَلَا يَوْمُ يَنفَعُ ٱلصَّلاِقِينَ صِدَّقُهُم ﴾(المائــدة:١١٩)، واتــه: ئهمه پۆژنیکه که پاستگلایان پاستیهکهیان سوودیان پی دهگهیهنیّت.

خوای گهوره له ئایه تنکی تر ده فه رمووی: ﴿فَإِذَا عَزَمَ ٱلْأَمَّرُ فَلَوَ صَـَدَقُواْ ٱللّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَلْهُمْ ﴾ (محمد: ٢١)، واته: كاتى كار گهیشته قایمی ئهگهر لهگه ل خوادا راستگر بوانایا، ئه وه چاكتر بوو بزیان.

هـه روه ها ده فـه رمووى: ﴿ وَجَاءَ ٱلْمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَمُمَّ وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ كَذَبُولُ اللهَ وَرَسُولَهُ مَّ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابُ ٱلِيمُ ﴾ (التوبـة: ٩٠)، واتـه:

پاکانهکاران له بیابانی نیشتمانی عهرهب هاتنه خزمهت پیغهمبهری بی نهوهی مولهتیان بدریت که نهچن بی جیهاد، ههروهها بهوانهش که درییان لهگهان خوا و پیغهمبهردا دهکرد دانیشتن و بهشداری غهزاکهیان نهکرد، نهوانهی کهبی باوه پیوون لهناو نهوانهی له نایندهدا سزایهکی پر نیش و نازاریان تووش دهبیت.

ئاوێتـــهى دڵناوێتـــهى دل المسلمان المس

چەند نهينى كە ئەم ئايەتە لە خۇى گرتووە: (وَعَسَىٓ أَن تَكُرَهُوأ...)

لهم ئايه ته دا ﴿ وَعَسَىٰ أَن تَكُر هُوا شَيْعًا وَهُو خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُوا شَيْعًا وَهُو شَرِّ لَكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: ٢١٦)، واته: له وانه يه ثنيوه شتيكتان بي ناخوش بنيت كه چي خنري تيابنيت بوتان، يان شتيكتان بي خوش بنيت كه چي خنري تيابنيت بوتان، يان شتيكتان بي خوش بنيت كه چي شه پي تيابنيت بوتان، بنگومان هه رخوا خوى ده زاننيت خنير له چي دايه ئنيوه نازانن.

لهم ئایهته پیرۆزهدا چهند سوود و نهینی و حیکمهتی تیایه بو بهنده، جا ئهگهر بهنده زانی ناخوشی خوشی بهدوای خوی دادینیت، خوشیش ناخوشی بهدوای خوی دادینیت، خوشیشت نهوکات بی ئومید نهدهبوو که کامهرانی بی بین بیت له تهنیشت نههامهتیهوه لهبهر نهزانینی چارهنووسی کارهکانی، چونکه ئهوهی خوا دهیزانیت بهنده نایزانیت نهوه چهند شتیک بو بهنده فهراههم دیت:

گویزپایه لی کردنی فهرمانه کانی خوا چاکترین شته که سوودی پین بگهیه نینت، نه گهرچی له سهره تادا نه نجامدانی له سهری گران بینت نه فسیش پینی ناخوش بینت، چونکه دوای هه موو فه رمان پیکراوه کان خیر و کامه رانی و له زهت و شادمانیه.

 شادمانیه.

 گویزپایه کردنی فردنی فی می می کردن بین کرد و کامه رانی و له زه تو شادمانیه.

 شادمانیه کردنی فی می کردنی فی می کردنی فی می کرد و کامه رانی و له زه تو به دوای فی کردنی فی کردنی و کامه رانی و له زه تو به دوای فی کردنی فی کردنی و کردنی پینی به کردنی و کردن

به هه مان شیوه ش ئه نجامدانی قه ده غه کراوه کان له هه موو شتیک زیاتر زیانی بوی هه یه، نه گه رچی نه فسیش بزی بچیت و پیی خوش بیت، چونکه دوای هه موو قه ده غه کراوه کان ئیش و نازار و خه فه ت و شه ر و نه هامه تی به دواوه یه.

مرۆقى عاقلىش ئەرەيە كە ئارام بگرىت لەسەر ئىش و ئازارىكى كەم كە لەزەت و خىر و خىرى خىر يەدواوە دىت، خىرى دەپارىزىت لە تام و چىرىكى كەم كە ناخىرى و ئىش و ئازارىكى زۇرى بەدواوە دىت.

به لام مرؤقی نه فام و نه زان سه یری چاره نووسی کاره کانی ناکات، ته نها مرؤقی عاقل و ژیر به رده وام سه یری چاره نووسی کاره کانی ده کات، به جوّریّك که له دوای نهم کارانه یه و چاره نووسی چاکه و خرایه به دی ده کات.

چونکه مرۆقی ژیر قەدەغهکراوەکان وەك خواردنێکی خۆش و بەلەزەت دەبينێت که ژەھری کوشندەی تێکەل کرابێت، بۆیه هـهر کاتێك دەيـهوێت دەسـتی بـۆ درێـر بكات که ژەھرەکه دەبينێت دەسـتی دەکشێنێتهوه، فـهرمان پێکراوهکانیش وەك دەرمانێکی تام ناخۆش دەبينێت که پێی چاك دەبێتهوه، بۆیه ههر کاتێك لهبهر تام ناخۆشی دەپـوێت نهوه سوودی چاك بوونهوهکهی بـیر دەکهوێتـهوه بۆیـه تاڵیهکهی بیر دهکوێتـهوه بۆیـه تاڵیهکهی بیر دهچێت.

به لام ئهمه پیویستی به وه هه یه که بزانیّت چارهنووسی کارهکان چیه، پیویستی به ئارامی هه یه که نه نهسی ختری جیّگیر بکات له سه ر ته نگ و چه لهمه کانی گهیشتن به ئامانجی، چونکه ئهگه ریه یین و ئارامی له ده ستدا ئه وه کاره که ی لی ئاسته م ده بیّت، به لام ئهگه ریه یین و ئارامی به هیّز بوو ئه وه ته نگ و چه لهمه کانی له سه رئاسان ده بیّت و له پیّناوی خیّر و له زه تیکی به رده وام ئارامی له سه رده گریّت.

- ♦ له نهینیهکانی نهو نایهته نهوهیه کهوا دهخوازیت مروّق کارهکانی بسپیریته
 نهو خوایهی که چارهنووسی ههموو شتیک دهزانیت، رازی بیّت بهو کارانهی که
 خودا برّی ههددهبریّریّت و بریاری بهسهردادهدات.
- ♦ نهێنیهکانی ئه رئایه ته ئه وه یه ئه و مروّقه داوا له خوا ناکات شتێکی بدات
 که زانستی پێی نهبێت، چونکه له وانه یه ئه و شته ی ئه و داوای ده کات زیان و
 زه ره ری پێوه یه بۆی به لام ئه و پێی نازانێت، جا بۆیه هیچ شتێك له سه ر خوا داوا
 ناکات و هه لنابژێرێت، به لکو داوای ئه وه له خوا ده کات چاکه ی بۆ بێنێته پێ، به وه
 پازی ده بێت که خوا بۆی هه لّده بـژێرێت، ده زانێت خوا بـۆی دیاری کردووه ئه وه
 چاکترین شته بۆ ئه و.

 چاکترین شته بۆ ئه و.

♦ لـه نهێنیـهکانی ئـهو ئایهتـه ئهوهیـه ئهگـهر بهنـده کارهکـانی سـپارده
پـهروهردگاری و پازی بـوو بـهوهی کـه خـوا بـۆی ههڵبـژاردووه، ئـهوکات خـودا لـهو
شتهی بۆی ههڵبژاردووه هێـز و عهزیمـهت و ئـارامی پـێ دهبهخـشێ، نههامـهتی لـێ
لادهبات، ئهو نههامهتیهی که تووشی ئهو کهسانه دێـت کـه خوٚیـان کـار بـێ خوٚیـان
ههلدهبژێرن.

نەفسى خۆت بناسى خواش دەناسى

مرۆق سوود له نیعمهتی خوا و له ئیمان و زانست وهرناگریّت ئهگهر نهفسی خوّی به چاکی نهناسیّت، به جوّریّك که له شویّنی خوّی بهکاری بهیّنیّت و له سنوور تیّنه پهریّنیّت، کارهکان به هی خوّی نهزانیّت، بروایه کی پتهوی ههبیّت که هی خوایه و به خواوهیه، که خودایه منهتی لهسهر بهنده کهی کردووه بهبیّ هیچ بهرانبهریّك.

جا مرۆق ئەر نىعمەتە ملكەچى دەكات كەرا دەبىنىت ھەرگىز نەنسى خۆى ھىچى لە دەست نايەت، ئەر خىر و چاكەى تورشى ھاتروە مولكى خوايە و بە خوارەيە و لە خوارەيە، ئەركات ئەم بەخشىشە وا ملكەچى دەكات كە تەعبىر ناكرىت، ھەر كاتىك بەخشىشەكەى بەسەردا تازەبىتەرە ئەرە ملكەچ و خىشوع و خىرشەرىستى و ترس و رەجاى بى خوا زياتر دەبىت.

ئەمەش بەروبوومى ئەو دوو زانستە بە نرخەيە:

یه که م: زانست و زانیاری به په روه ردگاری هه بیّت، بزانیّت وشاره زابیّت له کاملی و چاکه و ده ولّه مه ندی و به خشنده ی و باشی و په حمه تی خوا، یه قینی وابیّت هه موو خیّر و چاکه یه ک ته نها له ده ست خودا دایه، خودا مولك و سامانی خیّیه تی به هه رکه سیّک حه زبکات ده یبه خشی، هه رکه سیّکیش حه زبکات نایبه خشی، له سه رکه سیّکیش حه زبکات نایبه خشی، له سه رئه وه شدا سوپاسی ده ویّد، به پاستی نه وه شدیاوی سوپاس و ستاید شی راسته قینه یه.

دووهم: زانست و زانیاری مروّق به نه نسی خوی، مروّق بزانیّت نه نسی که متورخه و سته مکاره و نه نه نانیّت هیچ خیریّك له نه نسیدا نیه و پیّوه ی نیه و لیّوه ی نیه، بزانیّت که نه نه نسی هیچی له دهست نایه ت، به لکو هه رچی خیّر و بیّریّك هه یه همووی له خواوه یه هیچ بالادهستی نه نسی تیا نیه.

ئاوێتـــهى دڵئاوێتـــهى دڵ

جا ههرکاتیک نهم دوو زانسته پهنگی دایهوه لهسهر دلّی مروّقدا نه کته ته نها لهسهر زمانی نهوکات ده زانیّت که سوپاس و ستایش ههر ههمووی شایسته ی خوای گهورهیه، بریار و خیر و چاکه ههمووی له دهست خوا دایه، ههر خواش شیاوه سوپاس و ستایش و مهدح بکریّت، نه فسیشی شیاوی نهوهیه سهرکوّنه و زهم و توّمه توّمه باریّت.

که واته: هه رکه سیک نهم دوو زانسته ی نه بیت کار و گوفت ار و گوزه رانی لا تیک ده چیت و نالوّزده بیّت که وای لیّدیّت ریّگای راسته قینه ی گهیشتن به خوای لی وون ده بیّت، چونکه مروّق به زانین و کارپیّکردنی نهم دوو زانسته به خوا ده گات، هه ربه نه بوونی نهم دووانه ش ریّگای لیّ وون ده بیّت.

ئا ئەوە ماناى ئەر روتەيە كە دەڭين: (مىن عىرف نفسە عىرف ربـە) واتــە: هـەر كەسىك نەفس و دەررونى خۆى بناسىت، ئەرە پەروەردگارىش دەناسىت.

چونکه کهسیّك نهفسی خوّی بناسیّت و بزانیّت نهفام و ستهمکار و کهم و کوپی ههیه و ئاتاجه و ههژاره و ملکهچ و داماوه و هیچی له دهست نایهت، ئهوکات پهروهردگاری به پیّچهوانهی ئهوانه دهناسیّت و سهنگی مهجه کی نهفسی خوّی دهگریّت، سوپاس و ستایشی پهروهردگاری دهکات ههموو خوّشهویستی و ترس و ئومیّد و گهرانهوه و تهوهکولّی تهنها بو خوا دهبیّت، که خوای له ههموو شتیّك خوشتر دهویّت و ترسی خوای له ههموو شتیّك زیاتر دهبیّت و ئومیّدی تهنها به خوا دهبیّت، نا ئهوه بهندایهتی راستهقینهیه.

ده گیرنه وه که هیندی له (حکماء)کان له سهر ده رگای خانوه که یاندا نووسیوه: (إنه لن ینتفع بحکمتنا إلا من عرف نفسه و وقف بها عند قدرها، فمن کان کذلك فلیدخل و إلا فلیرجع حتی یکون بهذه الصفة).

واته: کهس سوود له حیکمهتی نیمه وهرناگریت، مهگهر نهو کهسه نهبیت که نهفس و دهروونی خوی ناسیوه و سهنگی مهجهکیشی گرتووه، جا ههر کهسیک بهم شیوهیه بوو که باسمان کرد بابیته ژوورهوه، نهگهر نا با بگهریتهوه تاکو خوی بهم شیوه لیدهکات نینجا بیتهوه.

زیانهکانی گوناح و نارمزووات

ئارامگرتن لەسەر ئارەزووات زۆر ئاسانترە لە ئارامگرتن لەسەر ئەو ئازارانەى ئارەزووات تووشى مرۆقى دەكات.

چونکه ئاره زووات یان ئه وه تا مرز ق تووشی ئیش و ئازار ده کات. یان به ئه نجامدانی ئه و ئاره زوواته وه خوشیه کی تری له ده ست ده چیّت که زوّر چاکتره له ئاره زووه که ی. یان کاتی به فیری ده چیّت که پهشیمانی به دوادا دیّت. یان گوناهه که ناوی ده زیّنی و ئابرووی ده بات. یان مال و سامانی له پیّناودا سه رف ده کات که مانه وه ی زوّر چاکتره بوّی له نه مانی. یان ریّز و شکوّی خوّی له ده ست ده کات که مانه وه ی زوّر چاکتر بو و بوّی. یان نیعمه تی له چه نگ ده چیّت که مانه وه ی نعمه ته که مابایی زوّر چاکتر و به له زه تتر بوو له گوناهه که ئه گهر مابا. یان سه رگه ردان و و ی وی تووش نه هاتووه. یان تووشی غهم و خه فه ت و نیگه رانی و ترس ده بیّت که گوناهه که زوّر زوّر که مه له چاویدا. یان زانیاری و زانستی له بیر ده چیّته وه که مانه وه ی زوّر چاکتر بوو له ئه نجامدانی گوناه. یان زانستی له بیر ده چیّته وه که مانه وه ی زوّر چاکتر بوو له ئه نجامدانی گوناه. یان دووژه منی پی خوّش ده بی و دوستانی پی دل گران ده بیّت. یان نه نجامدانی گوناه. یان دووژه منی پی خوّش ده بی و دوستانی پی دل گران ده بیّت. یان نه نجامدانی گوناه که روونی ناسته مه .. چونکه کار و کرده وه ده بیّت به سیفات و نه خلاق.

ئاوێتـــهى دڵناوێتـــهى دڵ

له ههموو شتيك ناومراست بگره

ههموو ناکار و رهوشتیك سنووری خوّی ههیه هه کاتیك لهو سنووره تیپه ری دهبیّت به خراپه کاری، هه ر کاتیکیش نهگهیشته سنووری خوّی ئهوه کهم و کوری تیایه.

الغضب: توورهیی، سنووری خوّی ههیه که جوامیری و نازایه تیه که خوّی له خوّی به کارنه هیندرا و لهم سنووره تیّه وی، خاوه نه کهی ده بیّت به سته مکار، نه گهر له سنووری خوّشی که متر بیّت ده بیّت به ترسنوکی.

الحرص: سووربوون لهسهر شت، سنووری خوّی ههیه که سوود وهرگرتنه له دنیا به پنی پنویست، به لام ههرکاتنک لهم سنووره کهمتر بوو دهبنت به فیرودان، نهگهر له سنورهکهی خوشی تنبه ری دهبنته رووکردنه دنیا که کارنکی چاك نیه.

الحسد: ئيرهيى، سنوورى خۆى ههيه كه پيشبركى كردنه بق كامل بوون، بهلام ههر كاتيك لهم سنووره تيپهرى دهبيته ستهم و خراپهكارى كه مرؤة لهگهلا پيشبركيكهى ئوميدى ئهوه دهكات ئهو نيعمهته له خاوهنهكهى بسينيت بي خوى ئهگهر به ئازاردانيشى بيت، ههر كاتيكيش له سنوورهكه خوشى كهمتر بوو دهبيته بي هيمهتى و لاوازى نهفس، پيغهمبهر الله ورخل اتاه الله الحكمة فهو يَقضي بها رَجُل اتاه الله الحكمة فهو يَقضي بها ويُعلَّمها الناس))(۱). واته: حهسوودى دروست نيه تهنها له دوو شتدا نهبيت: حهسوودى به پياويك ببريت كه خوا مال و سامانى پي بهخشيوه ئهويش له كارى

⁽۱) صحیح: رواه البخـاری (۱/۱۰۳)، ومـسلم (۸۱۹)، و احمـد فـی المـسند (۱/۳۸۰و۴۳۲)، وابـن ماجـه (۲۲۸).

خیّر و چاکه دا سه رفی ده کات، پیاویّکیش خوا حیکمه ت و زانستی پی به خشیوه نهویش کاری پیّده کا و خه لکیشی لی فیّر ده کات.

ئا ئەمە خەسبوودى پێشبركێى پىێ دەگووترێ كە مىرۆۋ ھەوڵ دەدات پێش بكەوێت لە كارى چاكە، نەوەك خەسبوودى بېات كە ئەو نىعمەتە لەو كابرايە بىسەندرێتەوە بدرێت بەو.

الشهوة: حهز و ئارهزووات، سنووری خنری ههیه که به ئهنجامدانی ئارامی و په حهتی به دلا و عهقلا دهبه خشی و یارمه تی ده دات له سه ر به ندایه تی و به هره کان، به لام هه رکاتیک له م سنووره تیپه پی دهبیت به چلیسی و هه رگیز تیر نابیت و خاوه نه که ی دهباته پله ی ئاژه ل، هه رکاتیکیش له سنووره که ی خوشی که متر بوو دهبیت به بی هیزی و لاوازی و که مته رخه می.

الراحــة: حهسانه و رهحـهتی، سنووری خــقی ههیـه، کـه حهسانهوهی دل و دهروون و هیزره بق به دهستهیّنانی هیّزی بهندایهتی خوا و کاری چاك به جوّریّك که بی هیّز و ماندوو نهبیّت له کاتی نه نجامدانی، به لام ههر کاتیّك لهم سنووره تیّپه پی دهبیّت به تهمه لی و کـات به فـیروّدان کـه مـروّد زوّربهی بههره کانی لـه دهست ده چیّت، ههرکاتیّکیش له سنووری خوّی کـهمتر بوو نـهوه زیـان بـه هیّزی بهرههم هیّنن دهگهیهنیّت.

الجود: بهخشندهیی، سنووری خوّی ههیه که خوّی له خوّیدا شتیّکی زوّر باشه، به لام ههر کاتیّك لهم سنووره تیّپه ری دهبیّت به دهست بالاوی و به فیرودان، ههر کاتیّکیش له سنووری خوّی که متر بوو دهبیّت به رهزیلی و پیسکهیی.

الشجاعة: جوامیری و ئازایهتی، سنووری خنری ههیه که خنری له خنیدا سیفهتیکی باشه، به لام هه کاتیک لهم سنووره تیپه پی ئازایه تیه که هه ره سنووری دینیت، هه رکاتیکیش له سنووری خنری که متر بوو ده بیت به ترسنزکی.

جا سنووری جوامیّری و نازایهتی نهوه یه بروا بق نهو شویّنانهی که شیاوه بقی بروا، نهروات بق نهو شویّنانهش که شیاوی رقیشتن نیه، ههر وهك (معاویة)به

(عمرو)ی کوری (العاص)ی دهگووت: سهرم له تق سوورماوه نازانم ئازایت یان ترسنزکیت؟! چونکه هیندی جار دهتبینم پیش دهکهوی ده لیم: ئازاترین کهسی، جاری واش ههیه ده کشییهوه ده لیم: ترسنزکترین کهسی..

جا (عمرو)ی کوری (العاص) له وه لامدا ووتی:

شجاع إذا أمكنتني فرصة فإن لم تكن لي فرصة فجبان.

واته: ئەگەر ھەلام بىلى رىڭ كەويىت ئەرە ئازام، بەلام ئەگەر ھەلام بىلى رىڭ نەكەويىت ئەرە ترسىنىكم.

الغیرة: غیرهت بوون لهسه رشت، سنووری خوّی ههیه نهگه رلهم سنووره تیپه ریّت دهبیّت به بوختان و گومانی خراپ بردن به کهسیّکی بی تاوان، نهگه رله سنووری خوّشی کهمته رخهمی بکریّت دهبیّت به گویّنه دانه پهوشت وبی ئابپوویی و دهیوسی کردن.

التواضع: خۆبهگەورە نەزانىن، سنوورى خۆى ھەيە كە سىفەتىكى باشـە، بـەلام لە سىنوورى خـۆى تىپـەرى دەبىيّـت بـە زەلىلـى و سـەر شـۆرى، ھـەر كـاتىكىش لـە سنوورى خۆى كەمتر بوو دەبىيّت بە خى بە گەورەزانى و خى ھەلكىيشان.

العـز: عیـزهت، سنووری خـۆی ههیـه، هـهر کاتێـك لـه سنووری خـۆی تێپـه پی دهبێت به خۆبهگهوهزانی که پهوشتێکی خراپ و لۆمه لێکراوه، ئهگـهر لـه سنووری خوشی کهمتر بێت دهبێته زهلیلی و سهر شوٚری.

جا وا چاکه مروّق لهمانه دا دهست بگریّت به ریّگای ناوه راست نه له نه ندازه به ده رده رده رحییّت نه کهمته رخه میشی تیابکات، چونکه ریّگای ناوه راست سوود به به خشه بو به هره وه ربوون له دنیا و له دواروّن، به لکو ته نها به م ریّگایه سوود به جهسته ده گات، به لام هه رکاتیک له م ریّگایه لابدا جا زیاده رهوی تیادا بکات یان کهمته رخه می تیا بکات، نه وه هیّز و له ش ساغی له ده ست ده دات به نه ندازه ی هه له کانی.

به ههمان شنوهش کاره سروشتیه کانیش وه کو: خه و و شه و نخونی و خواردن و خواردن و خواردن و خواردنه و خواردنه و خواردنه و و مرزش و تنکه ل نه بوونی

خه لکی و چهندین شتی تری لهم شیوش.. ئهگهر لهسهر رینگایه کی ناوه راست بوو نه له ئهندازه به دهر بوو نه که مته رخه میشی تیا کرابوو ئه وه سوود به خشه و باشه، به لام ئهگهر لایدا بق لایه کیان ئه وه مرزقه که تووشی زیان ده بینت.

بۆیه پیرۆزترین و به سوودترین زانست، شاره زابوون و زانیاریه به سنووره کان، به تایبهت سنووره شهرعیه کان ئه وانه ی فهرمانی پیکراوه و ئه وانه ی که قه ده غه کراون.

که واته: زاناترین که س نه و که سه یه که زانیاری به م سنوورانه هه بیّت، چونکه نه شتیکیش نه نجام ده دات له سنوور ده رچیّت، شتیکیش نه نجام نادات له سنووری شه رموی نه شه رعی نه هاتبیّت خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ اَلْأَعْرَابُ اَشَدُّ كُفُرًا وَنِفَاقًا شه رعی نه هاتبیّت خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ اَلْأَعْرَابُ اَشَدُ كُفُرًا وَنِفَاقًا وَاَحْدَدُ اَلَا یَعْلَمُوا مُدُودَ مَا اَنزل الله عَلَى رَسُولِهِ وَالله عَلِيمُ حَکِمٌ ﴾ (التوبيه وه، واته: ۹۷)، واته: عهره به ده شته کیه کان زور دل په قترن له باره ی کوفر و دووپوییه وه، شایسته ترن نه و سنوورانه نه زانن که خوا ناردوویه تیه خواره وه بن سه رپیغه مه ره که ی.

به دنی پر نه تهقوا دهگهی به رهزامهندی خودا

هـه روه ها ده فـه رمووی: ﴿ لَن يَنَالَ اللّهَ لَحُومُهَا وَلَا دِمَآوُهَا وَلَكِكِن يَنَالُهُ النّقَوَىٰ مِنكُمْ ﴾ (الحج: ٣٧)، واته: دلنيابن گوشت و خوينه كه ى به خوا ناگات، به لكو ته قواو پاريزگارى ئيوه به خوا ده گات.

پینهمبهریش ده فهرمووی: ((التقوی ها هنا، وأشار الی صدره))(۱)، واته: تهقوا و خواناسی لیرهدایه، ناماژهی بن سنگی کسرد.

که واته: مرؤشی ژیر ریگای به ره و خوا چوون به عه زیمه و ووره ی به رز و نیه تیکی ساف و کاروکرده وه یه کی که م ده بریّت، زوّر چاکتریش ریّگا ده بریّت له و که سه ی که نه مانه ی نیه لهگه لا نه وه شدا زوّر ماندوو ده بیّت و گه شته که ی لا که سه ی که نه مانه ی نیه لهگه لا نه وه شدا زوّر ماندوو ده بیّت و گه شته که ی لا که سته م ده بیّت، چونکه عه زیمه و حه زکردن له شتیک ته نگ و چه له مه ی گهیشتن به نامانج له سه ر مروّق سووک ده کا و گه شته که ی بو ناسان ده کات، چونکه که و تنه ری به ره و په زامه ندی خودا به هیمه ت و حه ز و ترسیّکی پاستگویانه ده بیّت، هه ر بویه شه و که سه ی هیمه تی به رزه به نارامه و ه زور زیاتر پیشده که و یّت له و که سه ی

⁽۱) صحیح: رواه مسلم (۲۹۷۶)، والترمذی (۱۹۲۸)، و احمد فی المسند (۲۷۷۲و-۳٦).

که کاریکی زور ده کات که چی نه وه ی نیه، نه گه ر له هیمه تیشدا یه کسان بوو به کار ییشی ده که وی.

چاکترین پیگرتنهبهریش بهره و په زامهندی خودا نه و پیگایه یه که پیغه مبه رسی گرتبوویه به ر، پیگایه کی گرتبوو بی که م و کوپی، له گه لا نه وهی خوای گهوره له همه و هه له یه کی پیش و پاشیشی خوش ببوو نینجا نه وه نده نویدی ده کرد تاکو پایسه کانی ده ناوسا، نه وه نده پوژووی ده گرت تا خه لکی وایان ده زانی پوژو ناشکینیت، له پیناوی خودا ده جه نگی، تیکه لی ها وه لانی ده بوو خوی لی به دوور نه ده کرتن، یه که هو ونده ده ویردانه ی جی نه ده هیشت که مرؤ ه ناتوانیت به همه مهموی هه لسی .

خوای گهوره فهرمانی به به نده کانی کردووه به پوواله تیان هه لسن به دروشمه کانی نیسلام، پاسته قینه ی نیمانیش له دل و ده روونیاندا بسه پینن، له (المسند)دا هاتووه پیغه مبه رسیسته می الله الله الله الله علانیة و الایمان فی القلب)) (۱) واته: دروشمه کانی نیسلام به پواله ته، به لام نیمان له ناو دلدایه.

ههر ئیسلامه تیه کی به روالسه ت نهگه رخاوه نه کهی به ره و ئیمانیکی ده روونی راسته قینه نه بات ئه و هیچ سرودی نیه هه تا ئه و کاتهی ئیمانی دلی لهگه لدا نه بینت، هه رئیمانیکیش ئهگه رخاوه نه کهی هه لنه ستیت به ئه نجامدانی دروشمه کانی ئیسلام به رواله ت ئه وه هیچ سرودی نیه ئهگه رچی ئیمانه که شی هه بیت.

کهوابوو: ئهگهر هاتوو دانیك هه لقرچا به خوشه ویستی و ترسی خوا، به لام به پواله هه لنه ستا به ئه نجامدانی دروشمه کانی شه رعی خودا، ئه وه پزگاری نابیت

⁽۱) رواه احمد فى ((المسند)) (۱۳۰/۳ ـ ۱۳۳)، قال الهيثمى فى ((مجمع الزوائد)) (۵۲/۱) رواه احمد وابو يعلى بتمامه، والبزار باختصار، ورجاله رجال الصحيح ما خلا على بن مسعدة، وقد وثقه ابن حبان وابو داود الطياليسى وابو حاتم وابن معين، وضعفه اخرون.

له دۆزەخ، بەھەمان شنوەش ئەگەر بە رواللەت ھەلسا بە ئەنجامىدانى دروشمەكانى ئىسلام بەلام ئىمانى راستەقىنەى لە دلدا نەبوو ئەوە بەمە رزگارى نابنت لە دۆزەخ. جا ئەگەر ئەوە زانرا، كەواتە ئەوانەى رى دەگرنە بەر بەرەو رەزامەندى خودا و بە چەنگ ھىنانى دوا رۆژ ئەوە دوو بەشن:

یه که م: ئه وانه ن که ئه و کاتانه ی لیّیان زیاد ده بیّت دوای ئه نجامدانی فه پرزه کان به په رستشی لاشه یی پری ده که نه وه و خوّیانی پی ماندوو ده که ن، سرور نابن له سه ربه چه نگ هیّنانی تویّشووی پووحی و ئیمانی بی دلّه کانیان، وه نه بیّت بنچینه ی ئیمانی پاسته قینه یان له دلّدا نه بیّت، به لکو ئیمانی پاسته قینه یان له دلّدا هه یه، به لام ئه وانه زیاتر هیمه تی خوّیان سه رف ده که ن له ئه نجامدانی به ندایه تیه جه سته ییه کان

دووه م: ئەوانەن كە ئەو كاتانەى لۆيان زياد دەبۆت دواى ئەنجامدانى فەپز و سووننەتەكان بايەخ دەدەن بە دلا و دەروون و خىلا يەكلايى كردنەوه بىلا خوا و پاراسىتنى خەتبەرەكانى ناو دلايان و ئىيرادەيان، ئەوانە زياتر بايەخ دەدەن بە پاستكردنەوە و پتەو كردنى ئەو كاراكانەى پەيوەسىتە بە دلا و دەروونەوە وەكو: خۆشەويستى و تىرس و پەجا و تەوەكول و گەپانەوە بىلا لاى خوا، بۆيە ئەوانە بەشىدى كەم لەم جۆرە كارانەى پەيوەستە بە دلاوە زۆر لەلايان خۆشەويسىترە لە ئۆرىدى لەو بەندايەتيانەى پەيوەستە بە لاشەوە، ئەگەر يەكىدىيان ھىزگرى يان خۆشەويستى يان تامەزرۆى يان ملكەچى چەنگ كەويت ئەۋە ھەرگىز بە ھىچى ناگۆرىتەوە.

بنچینهی کاری چاك و خراپ

سه رچاوه ی ههموو کاریکی خرابه لهمانه وه سه ر هه لده دات: خوبه گهوره زانی و سه رشوری و سوکی.

سەرچاوەى ھەموو كاريكى چاكەش لەمانەوە سەر ھەلدەدات: لـه خـوا ترسـان و ورەبەرزيەوەيە.

که واته: شانازی و حهق شاردنه و و ه خوبایی بوون و حه سوودی و خراپه کاری و خوبه گه وره زانی و سته م و دل په قبی و سته مکاری و پیشت هه لکردن له پاستی و وه رنه گرتنی ئامور گاری و خوسه پاندن به سه رخه لکیداو خوشه ویستی مال و مندال و سولته حه زکردن له ستایشی خه لکی و چه ندین شتی تریش، ئا ئه مانه هه رهمووی له خوبه گه و ره زانی سه رهه لا د دات.

درۆ و بى قىمەتى و خيانەت و رىبا و فىنل و تەلەكە و تەماع و تىرس و لەرز و پەزىلى و لاوازى و تەمەلى و ملكەچ كىردن بى خەلكى و گۆرىنى شىتى چاكە بە خراپەو چەندىن شتى ترىش، ئا ئەمانەش ھەر ھەمووى لەسەرشىقرى و بىي سىوكى مرۆۋەوە سەرھەلدەدات.

خوره وشته جوانه کانیش وه کو: ئارامگرتن و ئازایه تی و دادپه روه ری و پیاوه تی و داوین پاکی و خزپاراستن و به خشنده یی و لهسه رخزیی و لیبورده یی و عیزه تی نه فس و ته وازوع و قه ناعه ت و راستگزیی و ئیخلاص و به نمه کی و پاداشت دانه وه ی چاکه و دووربوون له بی ئاگایی و وازه ینان له و شتانه ی که پهیوه ندی به ونیه و دووربوونی دل له و ره وشته خراپانه و چه ندینی تریش، هه رهه مه ووی له خوا ترسی و ووره به رزییه و سه رهه الده دات.

خوای گهوره نهوهی پوون کردوتهوه که زهوی ملکهچ دهبیّت بن نهو بارانهی دهباریّته سهری پاشان بهرووبومی جوانی لی دهپویّت و دهبیّته باخ و باخاتیّکی

قه شه نگ و نایاب، به هه مان شیره ش شه و دروستکراوانه له زهوی دروستکراون، شهر به شهر خوبی و مرکرت له سه رفرازی و مکو شه و باخه ده شه کیته و ه

به لام ناگر پهوشتی وایه لهناویه رو خوّبه گهوره زانه که چی پاشان سه رشتور ده بیت ونامیّنیّت، به ههمان شیّوهش نه و دروستکراوه ی که وه ک ناگره به رده وام له کاتی گهشانه وه ی خوّی به گهوره ده زانیّت، به لام کاتیّك کپ بوّوه سه ری شورده کاته وه ، جا پهوشته خرابه کان شویّنکه و ته ی ناگرن و له و دروست بوونه ، پهوشته جوانه کانیش شویّنکه و ته ی زهوین و له و دروست کراون.

ههر کهسیّك هیمهتی بهرز بیّت و له خواترس بیّت به پهوشتی جوان خوّی ده پازینیّته و ، ههر کهسیّکیش هیمهتی نهبیّت و له سنوور ده رچووبیّت به پهوشتی ناشیرین خوّی ده پازیّنیّته وه .

هیمهت و نیهتی بهرز

كەواتە: ئەگەر ھىمەتى مىرۆڭ بەرز بوو، ئەوە پەيوەسىت دەبىيت بە ئامانجى بەرز.

به لام ئهگهر هیمه تی مرؤف به رز نه بوو و نزم بوو، ئه وکات په یوه ست ده بینت به ئامانجی نزم په یوه ست نابیت به ئامانجی به رز.

حالی مروّق پهیوهسته به هیمهت و نیهتی، نهو دووانه ریّگای رهزامهندی خودای بر فهراههم دیّنن، نهوهش تهواو و پوخت نابیّت مهگهر واز له سی شت نههیّنیّت:

یه کهم: وازهیننان له و داب و نهریتانه ی که خه لکی دایان ره شتووه.

دووهم: دوورکهوتنهوه و وازهینان لهو شتانهی سهرقالی دهکات و دووری دهکاته و دووری دهکاته و دووری

سیّیهم: وازهیّنان لهو شتانهی که دهبیّته بهربهست له نیّوان دلّی و رهزامهندی خودا.

جیاوازی له نیّوان ئهوهی دووهم و سیّیهم نهوهیه، دووهم سهرقال بوونه بهو شدتانهی له دهرهوهی دهروونی مروّقه، به لام سیّیهم نهو شده مباحانهیه که پهیوهست دهبیّت به دلّی مروّقهوه.

چەمكىٰ لە ووتەكانى (عبدالله)ى كورى (مسعود)

کے پیاویّك له خزمهتی (ابن مسعود)دا فهرمووی: ئای چهند حهز دهكهم پۆژی قیامهت لهو كهسانه بم كه نامهی كارهكانیان به دهستی پاست وهردهگرن، حهز دهكهم له (المقربین)بم، (ابن مسعود)یش فهرمووی: دهنا نا نهوهته پیاویّك حهز دهكات نهگهر مرد ههر زیندوو نهبیّتهوه، مهبهستی خوّی بوو.

ک پۆژێکیان (ابن مسعود) له ماڵ هاته دهرهوه و دهرێیشت بینی وا کومهڵێك خهڵکی به دوایدا دهرێن، ئهویش پێیانی ووت: ئایا هیچ پێویستیهکتان به من ههیه؟! ووتیان: نهخێر، تهنها حهز دهکهین لهگهڵتدا برێین، جا پێیانی ووت: بگهرێنهوه، چونکه ئهو کارهی ئێوه دهیکهن زهلیلیه بێ ئێوه و فیتنهشه بێ من.

ع دەيفەرموو: ئەگەر نەفسى منتان بەر شىپو، بناسىبايە كە مىن خىرم دەيناسى، ئەرە خۆلتان بەسەرمدا دەكىرد.

دهبیّت، کارهکانیشی لهسهر دهنوسریّت، مردنیشی له پپ دهگاتی، جا ههر کهسیّك خیر و چاکهی چاندبیّت حهز دهکات زوو بیدوریّتهوه، ئهوهی خراپهشی چاندبیّت دهستی دهگهزی و حهز ناکات بیدوریّتهوه، ئهوهش بزانن ههموو جووتیاریّك ئهو شته دهدوریّتهوه که چاندوویهتی، مروّقیش ناگات به شتیّك توانای بهسهریدا نهبیّت ئهگهرچی حهزیشی لیّبیّت.

ک مهر که سیّك چاكه یه ك بكات خواش چاكه ی لهگه لدا ده كات، مه ر كه سیّكیش خرّی و خه لکی بپاریّزیّت له شه پ خواش ده یپاریّزیّت له شه پ.

ع تەقواداران گەورە و بە شىكۆن، زانايانىش سەرۆك و پېشەوان، دانىشتن لەگەل ئەم دووانەش سوود بەخشە.

ک بینگرمان چاکترین ووته ووتهی خوایه ـ که قورنانه ـ چاکترین هیدایه تیش هیدایه تیش هیدایه تیش هیدایه ته داهیندراون له دین، ههر داهیندراویکیش له دین بکریت بیدعه یه.

مەبەسىتەكانتان دريد دەتان لەسسەر نەكىسىت، مىواكانتسان بەفسەتارەتان نهبات، بنگومان ههر شتنك له رنگادابنت ئهوه حهتمهن دهگاتى و نزيكه، بهالام ئاگادار به ئەوەى كەدوورە ناگاتى، بزانە و ئاگاداربە خراپ ئەو كەسەپە كە لە سکی دایکیدا خرایه، کامهران و چاکهش نهوهیه که ناموژگاری وهردهگریت له غەيرى خوى، بزانه گۆشىتى موسلمان كوفره، جنيو پيدانيشى مرزق تووشى فيسق دەكات، دروست نيه بق موسلمان لـه سـئ رۆژ زيـاتر قـسه لهگـهلا بـراى موسـلمانى خوّی نه کات به جوٚریّك که له شویّنیك پیّی بگات رووی خوّی لی وه رگیریّت، به لکو دەبيت ئەگەر ينى گەيشت سەلامى لى بكات، ھەر كاتيك موسلمانيك دەعوەتى برایه کی موسلمانی خوّی بکات دهبی وه لامی بداته وه، نهگهر نه خوشیش کهوت دەبيّت سەردانى بكات، بزانە خراپترين شت گيّرانەوەى شىتى درۆيـە، بزانـە كـە درۆ گالته و گهپی نیه نابیت پیاو پهیمان به مندالهکهی بدات شستی بن بینیت کهچی درۆى لەگەل بكاو بۆى نەھىنىىت، چونكە درۆ مرۆڭ بەرەو خراپە دەبات، خراپەش مرۆڤ بەرەو ئاگر دەبات، راستگۆیش مرۆڤ بەرەو چاكە دەبات، چاكەش مرۆڤ بەرەو به هه شت ده بات، به مروقی راستگر ده گوتری راستگریه و چاکه، به دروزنیش دهگوتری دروزنه و خراپه، محمد الله پیی فهرمووین: پیاوی وا ههیه بهردهوام راستگۆیه تاوای لی دی لای خوا به راستگو دهنوسریت، پیاوی واش ههیه درو دهکات تاوای لی دینت لای خوا به دروزن دهنووسریت.

بهراستی راستگزترین قسه قورئانی خوایه، پتهوترین لووتکه ووشه ی تهقوایه، چاکترین کرمه لیش کرمه لی (ابراهیم)ه، چاکترین سروننه تیش سروننه تی (محمد) چاکترین (هدی)ش هدی پیغه مبه رانه، به نرخترین قسه ش زیکری خوایه، چاکترین چیرزکیش ههر قورئانه، چاکترین شتیش چهسپاوه کانه، خراپترین شتیش داهینداوه کانه، نهوه ی که مه و پوخته زور چاتره له وه ی زوره و بی سه نگه، نه فسیک

که مروّق پرنگار ده کات زوّر چاکتره له وه زوّری و بوّریه که به ژمار نایه ته خراپترین پاساوه پنانه وه له کاتی سه ره مه رگه، خراپترین په شیمانی په شیمانی پورژی قیامه ته، خراپترین گوم پایی نه وه یه مروّق هیدایه تی وه رگرتبیّت نینجا گوم پایت هوه، چاکترین ده و له مه ندی ده و له مه ندی نه فس و دل و ده روونه، چاکترین تیشو و ته قوایه، چاکترین شت بو دل یه قینه، گومان له کوفره وه سه رهه لاه ددات، خراپترین کویری کویر بوونی دله، مه ی هوی خراپه و گوناهه، نافره ته ته له که شه یتانه، گه نجایه تی به شیکه له شیتایه تی، شین و روّ روّ کارو پیشه ی نه فامیه ته.

میندی کهس مه یه که دینه نویژی هه ینی به له شگرانی دینت، که زیکری خوا ناکاو پشتی تی دهکات، گهوره ترین تاوان زمانیکه که دروزن بینت، ههر که سیک لیبروورده بیت خوا لیبی ده بووریت، ههر که سیک له پیناوی خوا توویه یی خوی بخواته وه خوا پاداشتی ده داته وه، ههر که سیک لیخوشبه ربیت خواش لیبی خوش ده بیت، ههر که سیک لیخوشبه ربیت خواش لیبی خوش ده بیت، ههر که سیک لیخوشبه ربیت ته عویز ده کاته وه.

خراپترین کاسبیش ریبایه، خراپترین خواردنیش خواردنی مالی ههتیوه، ئهوهندهتان بهسه که دلاتان پنی قانع بنت، کردهوهش به کوتاییه که یه دلاتان پنی قانع بنت، کردهوهش به کوتاییه که یه درنیش نهوه یه مرؤف شههید بنت، ههر کهسنک خوی به گهوره بزاننت نهوه خوا نزمی ده کاتهوه و سهرشوری ده کات، ههر کهسنک بی فهرمانی خوای گهوره بکات نهوه گویرایه لی شهیتان ده کات.

پیویسته لهسه ر تیگهیشتو له قورئان و هه لگری قورئان به نویزی شهوانی بناسریّت کاتی خه لکی خهوتوون، به پوژو بناسریّت کاتیّك خه لکی بی ئاگاو شادومانن، به گریانی بناسریّت کاتیّك خه لکی پوچوونه له قسه دا، به له خوا ترسی بناسریّت کاتیّك خه لکی بی فه رمانی خواده که ن، پیویسته له سه ر هه لگری قورئان گرینو و غه مبار و حه کیم و ئارامگر و له سه ر خوبیّت، نابیّت هه لگری قورئان و شك و بیناگا و به هات و ها وار بیت.

هدر کهسیککیش تهوازوعی ههبی و ختری بهگهوره نهزانیّت خوای گهوره ده پیشکیّنیّته وه، هدر کهسیککیش تهوازوعی ههبی و ختری بهگهوره نهزانیّت خوای گهوره بهرزی ده کاته وه، بینگومان مهلائیکه تخه خهته ره ههیه، شهیتانیش خهته رهیه کی ههیه، خهته رهیه کی ههیه، خهته رهیه کی ههیه، خهته رهیه کی ههیه که و به پاست زانینی حهق، کهواته: ههر کهسیّك نهم خهته رهی له دلّی ختیدا ههست پیّکرد با سوپاسی خوای لهسه ر بکات، به لام خهته رهی شهیتان مروّق هانده دات بی شه پ و خرابه و بهدرق زانینی حهق، که واته: ههر کاتیّك ههستتان بهم خهته رهیه کرد په نابگرن به خوا.

کے میندی که س قسه ی گهوره گهوره ده که ن، جا هه رکه سین قسه کانی له گه ل کرده وه کانی یه که ل کرده وه کانی یه که به وی نه وه سه رفرازه، به لام هه رکه سین قسه کانی پینچه وانه ی کرده وه کانی بو و به راستی نه وه خوی هه لاه خه له تینیت.

کے وا مهکهن که به روّر ههر خهریکی پیویستیهکانی دنیا بن، به شهویش لیّی بخهون وهکو که له شیکی مردوو، به راستی من رقم لهو که سه یه که بی کاره نه سوود له کاری دنیا وهردهگریّت نه کاریش بیّ دوا روّری دهکات، ههر که سیّك نویّره که ی نزیکی نهکاته وه له خراپه، نهوه هیچ سوودی نیه لای خوا به نکو دووری ده کاته وه.

که نیشانه کانی دلنیایی نهوه یه که خه لکی رازی نه که ی به تووره یی خوا، که سیش سوپاس و ستایش مه که له سه ر رزقی خوا، که سیش سه رزه نشت مه که له سه ر نه و شته ی خوا نه به سووری مرؤهٔ له سه ر نه و شته ی خوا پینی نه به خشیووی، چونکه رزقی خوا نه به سووری مرؤهٔ له سه ری چهنگ ده که ویت، نه به پیناخی ش بوونی مرؤهٔ پینی ده گه ریته وه، خوای گه ورده به داد په روه ری و حیلمی ختری وای کردووه نارامی و دلخی شی له دلنیایی و پازی بوون دابیت، واشی کردووه غه م و خه فه ت و دل ته نگی له گومان و تووره ی و رازی نه بوون دابیت.

کے تا ئەركاتەى تۆ لە نوێژدابى دەكات ھەر لە دەرگاى پادشايەك دەدەى كە خوايه، ھەر كەسىيكىش لىه دەرگاى پادشا بىدات بیٚگومان ھەر دەرگاى لى دەكریّتەوە.

که من وا دادهنیم پیاو نه و زانست و زانیاریه ی که فیری بووه به گوناه و تاوان نه نجامدان له بری ده چینه وه .

کے ببن به سهرچاوه ی زانست و زانیاری، ببن به مهشخه لی ریکای هیدایه ت، ببن به مولته زیمی مال، ببن به چرای شهوان، ببن به ریکا و تویشو بو دل، ببن به فروشیار، گهر وابوون ده ناسرین له لای خه لکی ناسمان، شاراوه ن له لای خه لکی زهویش.

کے بیکومان دلا ناره رووی هه یه و پشت تیکردنیشی هه یه، جا هه رکاتیک دلا ناره روو ده کا و روو له و شته ده کات که ئاره رووی ده کات تی ئه و کات بکه به فرسه تو بزانه و ریگای لی بگره، به لام کاتیک پشتی هه لکردووه و وازیهیناوه تی ش لیی گهری.

کے زانست ئەرە نیە كە كابرا قسە زان و بلیمەت بیّت، بەلكو زانست ئەرەپە كە لە خوا بترسیّت.

کے نیّوہ دہبینن که کافر لهشی له ههموو که سساغترہ، به لام دلّی زوّر نه خوشه، دہبینین ئیمانداریش دلّی له ههموو که سساغترہ و به لام لهشی نه خوشه، سویّند به خوا نهگهر بیّتوو دلّتان نه خوش بیّت به لام له شتان ساغ بیّت، نهوه له لای خوا زوّر بی نرخترن له خلیّنکه.

کے بهنده ناگات به ئیمانی راسته قینه تاکو خوّی نه رازینیته وه به لوتکه که ی، ناشگات به لوتکه که که تاکو هه ژاری خوّشتر نه ویّت له ده ولهمه ندی، ته وازووعی خوّشتر بویّت له شهره ف و گهوره یی، تاکو خه لکی مه دحی بکه ن یان زهمی بکه ن لای وه کو یه که بیّت.

که به راستی گوناه و تاوان دل ده کوژی و دهست به سه ریدا ده گریت.

کے مەموو نەزەرنىك بالنكى شەيتانى بىيرەيە.

کے لهگهان ههموو خوشیهك ناخوشیش ههیه، ههر مالید پر بینت له خوشی ئهوه پره له عیبرهت و دهبیت پهندی لی وهربگیریت.

کے نیوه وهکو میوان وان ماله که شتان خوازراوه (استعارة)یه، که وابوو میوان دهبیّت شویّنه که ی جیبهیلیّت، خوازراویش دهبیّت بدریّته وه به خاوه نه که ی.

کے له ناخیر زهماندا کهسانیک پهیدا دهبن چاکترین کردهوهکانیان لرّمهکردنی خه لکیه له نیّران خوّیان ناویشی دهبه ن به (الانتان) واته: بوّگهن.

حەق گران و تالله، ناحەقىش سووك و شىرىنه.

کے زور جاری وا نارہ زووات مروق تووشی غهمگینی و خهفه تباری ده کات.

کے میچ شتنک لهسهر پوری ئهم زهوییهدا نیه که وهك زمان پیویستی به بهندکردنیکی زور ههبیت.

کے مہر کاتیک زینا و پیبا له شوینیک سهری هه لدا و بالاوهی کرد با چاوه پوانی تیچوون بن.

کے مەر كەسنىك لە ئىرە ئەگەر دەتوانىت گەنجىنەكەى لە ئاسمان دابنىت با داينىت، چونكە نە كرمۆل دەبىت نە دەستى كەسىشى دەگاتى، دلى مرۆڤىش بەو شوينەدە كە گەنجىنەكەى لىيە.

کے نهکهن له دیندا تهقلیدی کهسیک بکهن، به جوّریّك ئهگهر ئیمانی هیّنا ئیّوهش ئیمان بهیّنن، ئهگهر کافریش بوو ئیّوهش کافر بن، به لاّم ئهگهر ویستان ئیقتدا به کهسیّك بکهن تهقلیدی مردوو بکهن چونکه مروّقی زیندوو ئاشووبهی ههرههیه.

کے نهکهن لهگهلا هه للای خه لکی بن، ووتیان قوربان هه للای خه لکی چیه ؟! فهرمووی: هه للا ئه وه یه که بلیّت: من لهگهال خه لکیدا ریده کهم، ئهگه رخه لکی له سه ر چاکه بوون و چاکه یان ئه نجامدا ئه وه منیش وا ده کهم، ئهگه رخه لکی له سه رخرا په بوون و خرا په یان ئه نجامدا ئه وه منیش وا ده کهم، جا ئیّوه وا مه بن به لکو

ئاونتىــــەى دل

ئيّوه دهرونتان جيّگيركهن لهسهر ئيمان، ئهگهر خهلّكيش لهسهر كوفر بـوون ئيّـوه ههر لهسهر ئيمان بن و كوفر ههلّمهبژيّرن.

کابرایه که ماته خزمهت (عبدالله)ی کوپی (مسعود) پینی گوت: قوربان فیدی چهند ووشه یه کم که کوپی که ره و به سوود بیت، (ابن مسعود)یش فه رمووی: خوا بپه رسته و هاوبه شی بر بریار مهده، تیکه لی قورئان به، نه گهر که سیک نامزژگاری به حهق کردی لی ی وه رگره نه گهرچی رقیشت لیبیت و نهشی ناسی، هه رکه سیکیش نامزژگاری ناحه قی بر کردی لی ی وه رمه گره و ره تی که وه نه گهرچی درستیشت بیت و خرشیشت بویت.

بزانه دلّت له و سن شویّنانه یه! له کاتی بیستنی قورئان، له کاتی زیکر و یادی خوا، له کاتی خهلوه ته دلّت خوادا، نهگه ر دلّت له و سن شویّنه نهبوو نهوه دلّت مردووه بزیه داوا له خوا بکه تا دلیّکی زیندووت پی ببه خشی .

۲۷۸ئاو<u>يّت</u>هى دڵ

ئیخلاص له دلیّکدا جیّگیر نابیّت ئهگهر ئه و دلّه حهز بکات خه لکی مهدح و ستایشی بکهن، ئهگهر کوشبیّته وه وه کوبونه وهی ئاو و ئاگر ده بیّت پیّکه وه که ئهمه ش ههر مه حاله _ .

ئهگەر دەتەويىت ئىخلاص لە دالىدا دروست بىت، ئەرە رووبكە ھەز و ئارەزووات بە چەقىرى بى ئومىدى سەرى بېرە.

ههروهها: واز له مهدح و ستایشی خه لکی بینه وه کو نه و که سه ی عاشقی دنیایه و وازی له دوا پیر هیناوه، جا نه گهر حه ز و مهدح و ستایشی خه لکیت له دلمی خیرت ده رهیناو و وه کو کی تر سه رت بری پیگای نیخلاصت بی ناسان ده بین.

ئهگەر پرسیاری ئەوەت كرد: بەچی رینگام بى ئاسان دەبیّت بى ئەوەی حەز و مەدح و ستایشی خەلكی له دلامدا ریشهكیش كهم؟ منیش له وهلامدا دەلیّم: ریشهكیش كردنی حەز و ئارەزووات بهو جۆرە بىۆت ئاسان دەبیّت كه بروایهكی پتەوت ھەبیّت ھەر شتیك حەزی لیدەكهی ئەوە به دەستی خوای گەورەیه كهس توانای بەسەریدا نیه بۆت فەراھهم بینیّت، بهندەش هیچ رۆلیّكی تیا نابینیّت له به دەست هینانی.

به وه ش بۆت ئاسان دهبیّت مه دح و ستایشی خه لکی له دلّتدا ریشه کیّش بکه ی که بروایه کی پتهوت هه بیّت که مه دح و ستایشی خه لکی هیچ سوودت پی ناگهیه نیّت، به لکو ناگهیه نیّت، به لکو زهره ریّکت پی ناگهیه نیّت، به لکو زهره ر و قازانج هه رهمو و ته نها له ده ست خوایه.

كەوابوو: وازبيننه لەوەى كە خەلكى مەدحت بكەن چونكە مەدح كردنى خەلكى بۆ تۆ ھىچ سوودت پى ناگەيەنىت، وازبىننە لەوەى كە خەلكى زەمت بكەن، چونكە

زهمکردنی خه لکی هیچ زیانت پی ناگهیه نیّت، به لکو حه زبکه که خوا مه دحت بکات، چونکه مه دحی نه و سوودت پی ده گهیه نیّت، حه زبکه نه و زهمت نه کات چونکه زهمی نه و زیانت پی ده گهیه نیّت، ناشتوانی بگهیت به م نامانجه ته ته نها به (الصبر) نارامگرتن و (الیقین) دلنیایی نه بیّت، که واته: هه رکاتیک دلنیا و نارامگر نه بووی ده کات تی وه کو نه و که سه وای که ده یه ویّت به ده ریادا گه شت بکات که چی که شتی پی نیه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعُدَ اللّهِ حَقُّ وَلَا يَسْتَخِفَنَكُ اللّهِ عَقْ رُالروم: ۲۰)، واته: نارام بگره، بیکومان وه عد و به لیّنی خوا حه ق و راسته و هه ردیته دی، نه وانه یکه نیمانیان نیه بی نارامت نه که نه و ساردت نه که نه و ساردت نه که نه و ه

خوای گهوره ده فرمووی: ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيِمَةُ يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبُرُواً وَكَانُواً بِعَالَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴾ (السجدة: ٢٤)، واته: له وانيشدا چه ند كه سانيكمان كرده ريبه ر، كه هه ربه فه رمانى خومان رينموويى خه لكى بكه ن، چونكه تواناى تارامگرتنيان تيدا بوو، به ته واويش باوه ريان به نيشانه كانى تيمه هينا بوو.

تام و چێژ ومرگرتن

له زهت وه رگرتنی هه رکه سیک به نه ندازه ی قه در و هیمه ت و ریزی نه فسیه تی ، جا به ریزترین نه فس و به رزترین هیمه ت و به شکرترین قه در بر نه وکه سه یه که تام و له زه ت له ناسینی خوشه ویستی و نیشتیاقی گهیشتنی به خوا و ه رده گرید، نه و کارانه ده کات که خوا پینی خوشه و لینی رازیه ، نا نه و ه تام و له زه ت له روو کردنه خوا و خو پی خه ریك کردنی و ه رده گرید.

کهچی هیندی کهس هه یه تام وچیژ له شتی وا وه رده گرن گه رخوا بزانیت به لکو تام وچیژ له شتی وا وه رده گرنت که رخوا بزانیت به لکو تام وچیژ له پیسترین کار و گفتار و شت وه رده گریت که مرزقی یه که م تام و چیزی لی وه رده گرت ره تی ده کاته و و پیشتی تیده کات بگره نازاریشی پیده خوات مهروه ک چین مرزقی یه که م نه و تام و چیزه ی نه و کابرایه ی پیشکه ش بکریت ره تی ده کاته و و پشتی تیده کات.

خوشترین و به رزترین چیژ نه وه یه که مروّق چیّژ بوّ دان و روّحی و جهسته ی وه رگریّت، به و جوّره ی که چیّژ له شته مباحه کان وه رده گریّت به شیّوه یه ک نه بوّ دوا روّدی زیانی هه بیّت، نه ریّگای چیّژ وه گرتن له ناسینی و خوشه ویستی و هوّگری خواشی لیّ بگریّت، نا نه م جوّره چیژه خوای گهوره باسی کردووه و ده نه درمووی: ﴿ قُلُ مَنْ حَرَّمَ زِینَهُ اللّهِ الّیِّیَ اَخْرَے لِعِبَادِهِ و وَالطّیِبَتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلُ هِی لِلَّذِینَ ءَامَنُوا فِی الْحَیوَةِ اللّهِ الّیِینَ عَرَمَ الْقِینَمَةِ ﴾ (الأعراف: ۳۲)، واته: نه ی محمد پییان بلیّ، نه وه کییه پوشاك و زهینه و جوانیه خواییه کانی له به نده کانی حه رام کردووه که خوا بو به نده کانی دروستی کردووه ؟ هه روه ها کییه رزق و روّزیه چاك و پاکه کانی حه رام کردووه ؟ نه ی محمد به و خه که بلیّ: نه وانه بوّ بروادارانه له ژیانی دنیادا، بی برواکانیش له په نای نه واندا به ژداری ده که ن، به لام له روّژی دوایی تایبه ته به برواداران.

خراپترین و نزمترین چیزیش، ئهوه یه مروّق چیز له و شته وه ربگریّت که ده بیّته به ربه ست له نیّوان نه و تام و چیزانه ی له قیامه ت بی مروّق ناماده کراوه خوای گهوره به وانه ده فه رموویّت: ﴿أَذَهَبَّمُ طَیِّبَیّرُو فِی حَیَاتِکُو الدِّنیَا وَاسْتَمْنَعْتُم بِهَا ﴾ (الأحقاف: ۲۰)، واته: هه رچی تام و چیز و خوشییه که هه بوو له ژیانی دنیاتاندا ئه نجامتان داو به ناره زووی خوتان راتان بوارد.

به لی: گرزهی یه که م تام و چیزیان له خوشیه کان وه رگرتووه به و جوره ی که خوای گهوره فه رمانی پیکردوون، نه وانه ده کات خوشی و چیزی دنیا و دوار پوریان پیکه وه به ده ست هیناوه، به لام گرزهی دووه م تام و چیزیان وه رگرتووه به و جوره ی هه واو ناره زواتیان فه رمانی پیداون، نه وان هه موو چیزیک نه نجام ده ده ن جوا فه رمانی پیدابیت بیکه نیان نا، نه وانه دوای نه وه ی نه و خوشیه کاتیانه ی له دنیا نه نجامی ده ده ن دوای نه نجام دانی تام و چیزه که ی نامینیت، له هه مان کاتیشدا خوشی و چیزی قیامه تیشیان له چه نگ ده چیت، بویه به م کاره یان نه خوشی و چیز له قیامه تیشیان ده بین.

هـهر كهسـیّك دهیهویّت بـهردهوام خوّشـی و چـیژ وهرگریّت و ژیانی خـوّش و كامهران بیّت، با خوّشـیهكانی دنیا بكات بـه هوّیـه ك بـوّ گهیشتن بـه خوّشـیهكانی قیامـه ت، بـه وهی ئـه و خوّشـیانه بكات بـه پالپشتیّك بـوّ یهكلاكردنـه وهی دلّی بـوّ بهندایه تی خوا، به لكو خوّشی وهرگریّت بوّ ئهوهی پیّی بههیّز و توانای هـهبیّت بـوّ ئه نجامدانی ئـه و كارانـهی خـوا فـهرمانی پیّكردووه نـه ك خوّشـی تـهنها بـوّ هـهوا و ئاره زووی وهرگریّت.

ئهگهر لهو کهسانه بوو که خوشی و لهزهتی پاکی دنیای بن پاخرا بوو و پهخسا بوو، با ههندیکی لی بگریته وه به ئومیدی نهوهی له قیامه تزیاتر له خوشی دابیت، با لیره دا لیی بگریته وه بن نهوه ی له قیامه تزیاتری پی ببه خشریت.

بیّگومان خوّشیه پاکه کانی دنیا باشترین پشتیوانیه بو ئهوانه ی په زامه ندی خواو قیامه تیان مهبه سته، خراپترین پیّگریشه بو نهو که سانه ی دنیایان مهبه سته،

ههر کهسیّك سوود له دنیا وهرگریّت به جوّریّك که زیان به دوا روّری نهگهیهنیّت، ئهوه له دنیا و قیامهت سهرکهوتوو و سهرفراز دهبیّت، به لام به و جوّره نهبیّت سهرگهردان و خهسارهت مهندی دنیا و قیامهت دهبیّت. ئاو<u>نت</u>هى دلئاو<u>نت</u>هى دل

سوودی وازهێنان له گوناه

چهندین سوود و قازانج ههیه له وازهینان له گوناه و تاوان، نهگهر مروّق دوورکهویّتهوه له گوناه و تاوان نهم خهسلهته چاکانهی دهست دهکهویّت لهوانه:

- √ مرۆف يىغى شكۆدار دەبىت..
- ✓ شـهرهفي يارێزراو دهبێت..
- ✓ مال و مندالی پی پاریزراو دهبیت..
- ✓ ئەو ماللەى كە خوا بۆى كردووه بە چاكسازى دنيا و قيامەت پاريزراو
 دەبيت...
 - ✓ لاى خەلكى خۆشەويست دەبئت و قسەى لەلايان دەپوا...
- ✓ ژیانی کامهران دهبیّت، ئهندامه کانی لاشه ی ئیسراحه ت ده کات، دلّی به هیّن دهبیّت، نه فسی ئاسووده دهبیّت، دلّی به ختیار دهبیّت، سینه فراوان دهبیّت..
 - ۰۰. ✓ ناترسی له و شتانه ی فاسق و خرایه کاران لیّی ده ترسن۰۰۰
 - ✓ خەفەت و غەم و نىگەرانى زۆر كەم دەبئت...
- ✓ نـووری نـاو دلــی پـارێزراو دهبێــت، چـونکه گونــاه و تــاوان نــووری دل دهیکوژێنێتهوه..
- ✓ دەرگای خیری لی دەكریتهوه ئهو دەرگایانه ی كه له خراپه كاران
 داده خریت..
- ✓ پزقی بۆ فراوان و ئاسان دەكريت به جۆريك كه خۆشى نازانيت چۆن، ئەو شتانەى بۆ ئاسان دەبيت كە لەسەر خراپەكاران گرانە، ريكاى بەندايەتى كردنى بۆ ئاسان دەبيت، ريكاى بە دەست هينانى زانستى بۆ ئاسان دەبيت..
- ✓ خەلكى بە باشە ستايشى دەكەن، دووعاى خيرى بۆ دەكەن، پوخسارى جوان دەبيت لە لاى خەلكى، سام و شكۆى لە ناو دلى خەلكى پەيدا دەبيت، سەرى دەخەن كاتىك ستەمى لى بكريت، بەرگرى لى دەكەن كاتى غەيبەتى بكرى...

- ✓ ههر به وازهێنان له گوناه و تاوان ههست به تهنهایی ناکات له نێوان خوّی و خوا..
- ✓ مهلائیکهتی خوا لی نزیك دهبنه وه، شهیتانی ئینسان و جنوکه لی ی دوور
 دهبیته وه...
 - ✓ خه ڵکی پیشبرکی ده که ن بق خزمه تکردنی و دابین کردنی پیویستیه کانی..
- √ ترسی مردنیشی نابیّت، به لکو به هاتنی مردن دلفوشیش دهبیّت، چونکه مردن به پهروهردگاری دهگهیهنیّت..
- ✓ دنیای له پیش چاو گچکه و بی نرخ دهبیت، دوا پوری له لای به رز و به نرخ دهبیت، سوور دهبیت بی به دهست هینانی ره زامه ندی خوا..
- ✓ تام و چێژله بهندایهتی خوا وهردهگرێت، ههست به تام و چێژی ئیمان
 دهکات..
- √ مهلائیکهتی (حملة العرش) و ئهوانهی له دهوریشی دان نزای بن دهکهن، ئهو دوو مهلائیکهتهی شت دهنووسن پینی دلخوش ئهبن و ههموو سیاتیک نیزای بین دهکهن...
 - ✓ عەقل و هیزر و ئیمان و زانیاری به هیز و پتهو دهبیت..
- √ خوّشهویستی خوای بق فه راهه مدیّت و خواش خوّشی ده ویّت، خوا خوّشمال ده بیّت به ته و به کردنه کهی، بوّیه خوّشی و ناسووده بیه که دانی که به رانبه ر ناکریّت له گه ل نه و که مه خوّشیه ی گوناه.

ئا ئهمه هیندی سوود و قازانجی وازهینان بوو له گوناه و تاوان له دنیادا، به لام سووده کانی وازهینان له گوناه دوای مردن، ئهوه یه که مه لائیکه ته کانی خوا مرژده ی په روه ردگاری پی ده ده ن به به هه شت، نه ترس نه غهمگینیش ده بیت، له به ندیخانه ی ته تکی دنیاشدا ده گوازینه وه بر باخیک له باخه کانی به هه شت که تاکو قیامه ت داهات خه لکی هه موو قیامه ت دادیت به خششی له گه لادا ده کریت، جا کاتیک قیامه ت داهات خه لکی هه موو له ناو گه رما و عاره قه دان، به لام ئه و له ژیر سیبه ری عه رشی خوا داده بیت.

ئاو<u>نت</u>هى دلّناو<u>نته</u>ى دلّ

کاتیکیش خزمه تی خوا جیدهیلان لهگه ل مه لائیکه ته کان و لهگه ل خواناسان و سه رکه و توان ده گوازریته وه: ﴿ذلك فضل الله یؤتیه من یشاء و الله نو الفضل العظیم ﴾ واته: نا ئه وه فه زلا و به خشی خوایه ده یدات به هه رکه سیک که بیه ویت، خوای گه وره خاوه نی فه زلا و به خششی گه وره و زوره.

به کارهکانت مهنسازه

(ابن مسعود) له (الطبقات) ه که ی خزیدا باسی (عمر)ی کوپی (عبد العزیز) ده کا و ده فه رمووی: هه رکاتیک (عمر)ی کوپی (عبد العزیز) له سه ر (منبر) ووتاری بدابایه ئهگه رهه ستی به له خزبایی بوونی بکردایه به پهله ووتاره که ی ده پچپاند، هه رکاتیکیش نامه یه کی بنووسیبایه ئهگه رهه ستی به له خزبایی تیا به دی کردبایه هه لا که ده کرد و ده یفه رموو: (اللهم إنی أعوذ بك من شر نفسی) واته: خوایه په نات پی ده گرم له شه پ و خراپه ی نه فسم.

به لیّ: بزانه مروّق هه رکاتیّك ده ست به قسه یه ك یان کاریّك بکات پیّویسته له سه ری مه به ستی له و کاره یدا په زامه ندی خوا بیّت، بزانیّت نه وه منه تی خوایه له سه ریدا، به یارمه تی نه و نه نه خامید اوه، بزانیّت خوا بیّی فه راهه م هیّناوه، نه ك نه فسی خوّی و شاره زایی و فیکر و هیّز و توانای خوّی، به لکو بزانیّت نه و که سه ی نه نمان و دل و چاو و گویّی بی به دیهیّناوه، هه ر نه ویشه منه ت و به خششی له گه لدا کردووه و نه و قسه و کاره ی بی فه راهه م هیّناوه، جا نه گه ر ها تو و نه مانه ی له پیش چاو بوو، نه وه له خوّبایی نابیّت، چونکه بنچینه ی له خوّبایی بوون نه وه یه نه نه جاه یا ده و به خششی خوای له نه نه به یی به هیّز و بازووی خوّی بزانیّت و منه ت و به خششی خوای له پیّش چاو نه بیّن.

به لام ئهگهر هاتوو ئه و خالانه ی له به رچاو نهگرت و به هیز و بازووی خنری زانی، تووشی له خزبایی ده بیت ئه و کاتیش کار و گوفتاره که ی به فه ساد ده چیت.

دەبى ئەوەش بزانىن كە ھىچ شتىك لە لەخۆبايبوون خراپتر نىيە بى خراپكردنى كارووكردەوەى مرۆۋ، ئەگەر خواى گەورە چاكەى بى بەندەيلەكى بويىت للە ھلەموو

کارو گوفتاریّکی وای لیّده کات منه ت و به خششی خوای له به رچاو بیّت، ئه و کات له خوبایی نابیّت، پاشان ئه و به نده یه بی ده سه لاّتی خوی ده رده بین و داوای لیّب و وردن له په روه ردگاری ده کات، شه رمیش ده کات داوای پاداشت له سه رکاره کاره کانی بکات.

به لام نه گهر وانه بوو نه وه مرزقه که له خزبایی ده بینت و واگومان ده بات که کاره کانی ریّك و پیّك و ته واوه و به هیّز و بازووی خوّی نه نجامی داوه، گهر وابوو نه وه کاره ی لای خوا سه نگی نیه و خوشه ویست نیه و لیّی و ه رناگیریت.

که واته: مروّقی خواناس هه رکاریّك ئه نجام بدات، خوایه تی و منه ت و فه زل و یارمه تی خوای له به رچاوه، شه رم ده کا و داوای لیّبووردن ده کات له وه ی نهگه رکاره کانی به ته واوی نه نجام نه دابیّت.

به لام مرزقی نه فام و خوانه ناس هه رکاریک ئه نجام بدات بی هه واو ئاره زووی خویه تی هه رکاریکیش بکات به هیز و بازووی خوی ده زانیت، له خوی رازیه و منه ت له سه رخواش ده کات، ئائه وه ره نگیکه و نه وی تریش ره نگیکی تره.

ئهو شتانهی ریگرن بۆ گهیشتن به رەزامەندی خودا

بن گهیشتن به پهزامهندی خوا پیویسته مروّق واز له (عادات) داب و نهریت بهیننیّت، داب و نهریت چهند بیر و برّچون و شتیکه که خهانکی خوویان پیّوه گرتووه، وهکو شهرع حیسابی بیّ دهکهن، به انکو له شهرعیش له لایان به نرختر و به پیّزتره، چونکه نهوان زوّر پقیان له و کهسانه یه که پیچهوانه ی داب و نهریتی نهوان دهکهن و به گوییان ناکهن به جوّریّك که بهم جوّره پقیان له و کهسانه نیه که پیچهوانه ی شهرعی خوا دهکهن و پیّی پازینین.

به لکو زوّر جار ته کفیری ئه و که سه ده که ن که پیّچه وانه ی داب و نه ریتی ئه وان ده کات به گرم پا و سه رایشیواو و بیدعه کاری داده نیّن، یان قسه ی لهگه لا ناکه ن و سیزای ده ده ن، چونکه پیّچه وانه ی داب و نه ریتی ئه وانی کردووه، سوونه تی له پیّناودا ده مریّنن، وه کو بتیش به ناوی پیّغه مبه ره وه هه لی ده واسن دوّستایه تی و درایه تی له پیّناودا ده که ن.

چاکے لهلای ئهوان ئهو شتانهیه که ریّك بیّت لهگهل داب و نهریتی ئهوان، خراپهش ئهوهیه که پیچهوانهی داب و نهریتی ئهوان بیّت.

جا ئەو داب و نەرىت بالى بەسەر زۆربەى چىنەكانى رووى زەوى كۆشاوە لە ھەموو چىنەكان لەپادشاكان و كاربەدەستان و زاناكان و سۆفيەكان و ھەۋارەكان و خەلكى عامىش، كە لەسەر ئەو داب و نەرىت منداللەكانيان پەروەردە دەكەن، گەورەكانيان لەسەرى راھاتوون، كردوويانە بە سوونەت بەلكو لە سوونەتىش لە لايان بەرىزتر و بە نرخترە.

که وابوو: هه رکه سیّك لهگه ل ئه و داب و نه ریتانه ریّبکا و خیری پیّوه په یوه ست بکات ئه وه ده به ستریّته و ه ریّگای به ره و خوای لیّ ده پچریّت.

به لیّ: نه و نه خوشیه زوریک له خه لکی به گشتی گرتوته و ه ه و له به رخاتری داب و نه ریت پشت له قورئان و سوونه ت ده کریّت، هه رکه سیّکیش خوی پی هه لکیّشی و شوینی بکه ویّت و پشت له قورئان و سوونه ت هه لکا، بیّگومان سه رگه ردان ده بیّت لای خوای گه و ره و هیچیشی لی و ه رناگیریّت.

به راستی نه وه گهوره ترین به ربه سته بن مرز ه که رنگای لی بگریت بن گهیشتن به ره زامه ندی خوا و پینه مبه ری خوا.

به لام (العوائق) کرسپ و تهگهرهکان، ئه و سهرپینچیانه ن که دهبنه کرسپ بی دلی مروّق و رینگای گهیشتن به ره زامه ندی خودای لی ده پچریّنن، ئه مهش سی شتن:

- ١. الشرك: هاوبهش دانان بق خوا.
- ٢. البدعة: ئهو شتانهيه كه داهينراوه له دين.
 - ٣. المعصية: كوناه و تاوان.

به یه کتاپه رستی کرسپی هاوبه ش دانان بن خوا لاده چنت، به نه نجامدانی سوونه تی پنغه مبه ریش گرسپی بیدعه ش لاده چنت، به ته وبه و په شیمانیش کرسپی گوناه و تاوان لاده چنت.

ئه و کوسپ و تهگهرانهش بن مرزهٔ دهرناکهویّت تاکو ههانه ستیّت ههوانده دات بن په رامه ندی خودا و سهرفرازی دوا پنژ، که ههوانیدا ئه وکات به گویّره ی ههواندانه که ی بن پوون ده بیّته وه و هه ستی پیده کات که پیّگره له به رئه و کارانه ی بن خوا ده یکات، به لام ئهگهر دانیشتبی و هیچ ههوانیک نه دات بن په زمانه ندی خودا ئه وه هیچ له و کوسپانه ی بن پوون نابیّته وه.

به لام (العلائق) جگه له خوا و پینه مبه ر، نه و شتانه ده گریته وه که دل پیوه ی په یوه ست ده بیت و هاورییه تی و تیکه ل بوون و په یوه ست ده بیت و هاورییه تی و تیکه ل بوون و په یوه ست بوون پییانه وه .

هیچ رنگایه کیش نیه مرزق له و سیانه ی باسمان کرد رزگار بکات _ واته: (عادات)و(العوائق)و(العلائق) _ تهنها یه ک رنگا هه یه نه ویش دل پهیوهست بوونه به

ئاويتى د لناويتى د ل ماران بالماران بالمار

ئامانجی گهوره ـ که پهزامهندی خوایه ـ ئهگهرنا پزگاربوون لی مه حاله، چونکه نه فس شتیك جی ناهیلت که خوشی ده وی و پیوهی هزگر بووه، مهگهر بی شتیك له و خوشه و یستتر و چاکتر و گرنگتر بیت له لای.

که واته: ههر کاتیک دلی زیاتر پهیوهست بیت به و شته ی حه زی لییه تی نه وه پهیوهست بوون دلی به شتی تره وه بی هیز ده بیت، چونکه دل پهیوهست بوون به شتیکه وه نیشانه یه بی نه وه ی که زور حه زی لییه تی.

دهبینین له و کاته وه ی خوای گهوره پینه مبه ری گان به رز و شکودار کرده وه ، خه لکی هه موو ثاتاجی بوون له دنیا و قیامه ت.

جا ئاتاجیان به پیغهمبهرﷺ له دنیادا زوّر پیّویستتره له ئاتاجیان به خواردن و خواردنه و ههناسه که ژیانی جهستهیانی پیّره بهنده،

به لام ئاتاجیان به پیخه مبه رنگ له قیامه ت، ئه وه یه دین داوا له پیخه مبه ران ده که ن که داوایان به پیخه مبه رنگ ده که ده که داوایان بی له خوا به که میچیان بی ناکه ن ته نها (محمد) کا داوایان بی له خوا ده کات، هه رئه ویشه که ده رگای به هه شتیان بی ده کاته وه .

نیشانهی کامهرانی و سهرگهردانی مروّق

نیشانه ی کامه رانی و سه رفرازی مرؤف نه وه په هه رکاتیک زانست و زانیاری زور بوو ته وازوع و به زه ی زیاتر بیت، نه گه رکار و کرده وه ی زورتر بوو ده بیت ترسی له خوا زیاتر بیت، نه گه ر به ته مه نتر بوو ده بیت چاو تیرتر بیت، نه گه ر مال و سامانی زیاتر بوو ده بیت نیاتر بوو ده بیت زیاتر بوو ده بیت زیاتر بوو ده بیت زیاتر بود ده بیت نه گه ر قه در و شکری زیاتر بوو ده بیت له خوبایی نه بی و له خه لکی نزیک بیته و و ناتا جیه کانیان بی دابین بکات.

ئه وانه ی باسمان کرد تاقی کردنه وه ی خوای گهوره یه بق به نده کانی، جا هیندی که سه رفراز که سه رفراز که سه رفراز ده بن، هیند یکی سه رفراز ده بن.

به هه مان شیوه ش پیزاینانی مرؤفیش هه ر تاقی کردنه وه ی خوایه ، وه کو مولك و ده سه مان شیوه ش پیزاینانی مرؤفیش هه ر تاقی کردنه وه ی خوایه ، وه کو مولك و ده سه لات و مال و سامان خوای گه وره له سه ر زمانی پیغه مبه ر (سلیمان) دا ده فه درمووی: کاتیک (سلیمان) بینی کوشکی (بلقیس) له لایه تی فه درمووی: همندا من فضل رَقِی لِبَلُونِ مَا شُکُرُام اَکُفر النمل: ٤٠) ، واته نه مه له فه درل و به خششی په روه دردگارمه وه یه بن نه وه ی تاقیم بکاته وه که نایا سوپاسگوزار ده بم به رانبه رئه و فه درنه ی له که لی کردووم یان سپله و به دنمه ک ده بم.

که وابوو: نیعمه ت و به خششیش بن مروّق هه رتاقی کردنه وه ی خوایه، تاکو سوپاسگوزار و سیله و به دنمه ک لیک جیا بکاته وه، هه روه کو ناخوشیش تاقی

ئاويتىسەي دل١٩١٠...

کردنه وهی خوایه، چونکه خوای گهوره خه لکی تاقی ده کاته وه به خوشی و نهمات خوای گهوره نیعمه ت، ههر وه کو چون تاقیان ده کاته وه به ناخوشی و نهمات خوای گهوره ده فیصل ده فیلی ده فیلی نیمه و نهمات خوای گهوره ده فیلی نیمه و نهمات خوای گهوره ده فیلی نیمه و نهر نیمه و نهر نیمه و نام اینکه و نیمه و نام اینکه و نیمه و نام اینکه و نیمه و نام و ن

نه خیر وانیه .. به و شیوه یه ی ئه وان بیری لیده که نه وه که هه رکه سیک خوای گه وره ناز و نیعمه تی به سه ردا پژاند ئه وه پیزی لیناوه و خوا خوشی ده و یت یان هه رکه سیک پرزق و پوزی لیکرتبیته وه و تاقی کردبیته وه ئه وه پقی لیکی بی و پیسوای کردبیت.

بناغمى كارمكانت يتمو بكه

ئهگهر ههر کهسیّك ده یه ویّت ساختومانه که ی به رز و بلند و نایاب بیّت، ئه وه پیّویسته بناغه که ی پته و و به هیّز بکات، چونکه به رزی بینا و ساختمان په یوه سته به پته وی بناغه و بنچینه کهی.

جا کاروکرده وهی مرزقیش وه کو ئه و بینا و ساختمانه وایه که ئیمان بناغه که یه نیمان بناغه که یه نیمان بناغه که یه نیمان بناغه که یه نیمانه بناغه که یه نیمانه به وی به وی به وی نه وی به وی ده گریّت، هم وی کاتیکیش هیندیک له ساختمانه که ی پووخا ده توانیّت فریای که ویّت و چاکی بکات.

به لام ئه گهر بناغه که ی پته و نه بوو، ئه وه بینا و ساختمانی له سه ر جینگیر نابی و بلند نابیت ه ه که در هیندیکیش له بناغه که تیک چوو پووخا ئه وه بینا و ساختمانه که هه ر هه مووی ده پووخیت یان نزیکه وای لیبیت.

به ڵێ: مرۆڤی خواناس کۆشش ده کات بۆ پته و کردن و راستکردنه وهی بناغه ی کاره کانی ـ که به هیزکردی ئیمانه ـ به لام مرۆڤی نه زان ته نها هه ولده دات بینا و ساختمانه کهی به رز و بلند بیّت و هیچی تر، گیش ناداته پته وی بناغه کهی خوای گه وره ده فه رمووی : ﴿ أَفَمَنُ أَسَس بُنْكَنَهُ عَلَى تَقُوی مِن اللّهِ وَرِضُونٍ خَیْر اُم مَن اللّهِ وَرِضُونٍ خَیْر اُم الله و که سه چاکتره که بیناکهی له سه ربنچنه ی ته قوا و له خوا ترسان دروست کردبیّت و ره زامه ندی خوای مه به ست بیّت ؟! یاخود نه و که سه ی که بیناکهی له سه رلیواری که نده لانیّکی بیّه ییّز و رووخاو دامه زراند بیّت، نینجا له گه ل خویدا بروخیّته ناو لیّواری که نده لانیّکی بیّه ییّز و رووخاو دامه زراند بیّت، نینجا له گه ل خویدا بروخیّته ناو ناگری دوّره خ.

بناغه بن کارهکانی مرؤهٔ وهك هیزی بهرگری وایه بن لاشهی مرؤه، ئهگهر هیزی لاشهی پتهو بیت، ئهوه لاشهی بههیز دهبیت و زوریک له بهلای لی دوور دهکاتهوه،

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵ٢٩٣....

به لام ئهگهر هیزی لاشهی پتهو نهبیّت، ئهوه لاشهی بی هیّـز دهبیّـت و زوو تووشیی به لا دهبیّت.

که واته: تۆش بناغه ی کاره کانت به ئیمان پته و بکه، چونکه ئهگه ر کاره کانت لهسه ر ئیمانیکی پته و بیناکدش به وه ئه گه ر هاتو و هیندی لهسه ره وه ی بیناکه ش پووخا ده توانی به ئاسانی فریای بکه وی واته: ئهگه ر تووشی خراپه یه کیش بوو ئه وه چونکه ئیمانیکی پته وت هه یه ده توانی فریای بکه وی به لام ئهگه ر بناغه ی کاره کانت پته و نه بو و که خراپه یه ک پووت تیده کات میچت بن ناکریت.

بناغهی کارهکانیش دوو جوّره:

یه که م: بناغه ی کاره کانت پته و بکه ی به ناسینی خوا و سنووره کانی و ناو و سیفاته کانی.

دووهم: بناغهی کارهکانت پتهو بکهی به خنق یهکلایی کردنهوه بنق ملکهچی و گویّرایه لی کردنی خوا و پیّغهمبهرهکهی عَلَیْ اَلْمَالَالْمَالَالِی کردنی خوا و پیّغهمبهرهکهی عَلَیْ اَلْمَالَالْمَالِی

ئەمە چاكترىن و پتەوترىن بناغەيە كە مىرۆڭ ساختمانى كارەكانى خۆى لەسەر بىنا بكات، ئەگەر وابوو ئەوكات ھەر چەند ھەز بكات دەتوانىت بىناكەى بەرز و بىند ىكات.

به لیّ: هیمه ت بده خوّت و بناغه ی کاره کانت پته و بکه به ئیمان، به هیزیش بپاریّزه، به رده وامبه له سهر حیمایه کردنی، ئاگاداریش به شتی خرابه ی لهگه لا تیکه لا نهبیّت، ئهگه ر وات کرد ئه وکات دهگه ی به مهبه ستی خوّت.

جا ئهگهر ساختمانه کهت ته واو بوو، ئه وه به په وشت جوانی و چاکه کردن به رانبه رخه لکی بیرازینه وه، پاشان به په رژینی ئاگاداری ده وری بده با دووژمن ده ستی نه یگاتیی و داینه بریّت، پاشان ده رگاکان داپوشه، پاشان ده رگاگهوره که ی ساختمانه که ت زمانه و قوفل بده به قسه نه کردن له و شتانه ی که مه ترسی هه یه بر دواپروژت، پاشان کلیلیکی له زیکری خوا بر درووست بکه که به و بکریته وه و دابخریّت، که هه رکاتیک ویستت بیکه یه وه به و بیکه یه وه و دایبخه یت، نه گه ر

به و شیوهت کرد ئه وکات ده کات تی قه لایه کی قه لفانیت پیکهیناوه که هه رگیز دووژمن ناتوانیت زهفه رت پی به ریّت، دووژمن به ده وری قه لایه که دا ده سوریّت دهبینیّت هیچ ریّگایه ک نیه بچیّته ژووره و برّیه بی نومیّد ده بیّت.

پاشان ههموو کاتیک زور ئاگاداری قه لاکهت به، چونکه دووژمن ئهگهر نه توانیت به دهرگاش بیته ژوورهوه، ئهوه به پیمه ده گوناه دیواری قه لاکهت لی کون ده کات، جا ئهگهر توش فه راموشت کرد ئه وه زور به ئاسانی ده گاته ناو قه لاکه ت ئه وکاتیش ده رکردنی زور ئاسته مه، که هاته ناوه وه ش کار بی سی شت ده کات:

- ١. يان كار دەكات بق ئەرەى بالادەست بيت بەسەر قەلاكەدا.
- ۲. يان كار دەكات بق ئەوەى لەگەل تۆدا جينشين بيت تيايدا.
- ۳. یان کار دهکات بن نهوهی سهرقالت بکات لهو شتانهی سوودی بن تن ههیه.
- ئاگاداربه ئەگەر ئەو دووژمنە ھاتە ناو قەلاكەت، ئەوھ سىن زەرەرى بۆ تۆ ھەيە: ١. قەلاكەت لى گەندەل دەكات.
 - ۲. دەست بەسەر بەروو بوم و كەل و پەلەكەى دادەگريت.
- ۳. دەبنته چاو ساغى ئەو دزانەى كە وەكو خۆيەتى، جا بەردەوام بەسەرتدا
 دەدەن تاكو بى ھنيز و شەكەت و ماندووت دەكەن، بەم شىنوە تىنش دەسىتى لى
 ھەلدەگرى و قەلاكەى بى جى دەھىنىت.

به لیّ: نه وه حالی روّربه ی خه لکیه له گه ل نه م دووژمنه یان، هه ربویه شده بینی له به رخاتری نه فسیان خوا له خوّیان تووی ده که ن، به لکو له به رخاتری مروّفیّکی وه کو خوّیان که نه زه ره رو نه قازانجی له ده ست دیّت خوا له خوّیان تووی ده که ن، دینه که یان ده فروّشن به مالی دنیا، نه فسی خوّیان به فیروّ ده ده ن بو شتیّك که بوّیان نامیّنیّت، له سه ر دنیا سووین له کاتیّکدا دنیا پشتی له وان کردووه، دوا پوّژیان فه راموّش کردووه له کاتیّکدا دوا پوّژ به ره و پوویان دیّت، شویّنی ها و مناره نووی خوّیان که و توویان له په روه ردگاریان کردووه، خه ریکن به دنیا و باسی ده که ن به لام مردنیان له بیر چووه و باسی ناکه ن، خه ریکی ها و دنیا د نوی خوّیان په یمانی خوایان له بیر نیه، به دنیا د لخوّشن و له سه ر نه مانی دلّ د نوی خوّیان په یمانی خوایان له بیر نیه، به دنیا د لخوّشن و له سه ر نه مانی دلّ

ئاو<u>ێت</u>ـــهى دڵ٥٠٠

تەنگن، كەچى بە فەرتانى بەھەشت دان تەنگ نابن، داخىنش نابىن بە ئىمان وەكو داخىنشن بە دىنار و درھەم، حەق بە نا حەق پىيس دەكەن، ھىدايەت بە گومرايى پىس دەكەن، خاكە بە خراپە پىس دەكەن، ئىمان لەگەل گومان تىكەل دەكەن، حەلال لەگەل خەرام تىكەل دەكەن، پىشتىان لەو ھىدايەت كىدووە كە خوا بىرى ناردوونە.

له ههمووشی سهیرتر ئهوهیه که ئه و دووژمنه کاتیک دهست بهسهر قهلاکه دهگریت، خاوهن قهلاکه بهکار دینیت بر ویران کردنی قهلاکه بهدهستی خزی.

سەرچاوەكانى كوفر

سەرچارەكانى كوفر چوار شتە:

١. الكبر: خل به گهورهزاني.

٢. الحسد: حه سوودي.

٣. الغضب: تــوورديي.

٤. الشهوة: رابواردن و ئارەزووات.

خۆبهگهورهزانی رنگا به مرزق نادات ملکه و گویرایه لا بیت بی خوا.. حهسوودیش رنگا به مرزق نادات گوی بو ناموژگاری شلکا و ناموژگاری وهرگریت.. توورهیش رنگا به مرزق نادات دادپهروهر بیت.. شههوهت و نارهزوواتیش رنگا به مرزق نادات دادپهروه.

ئهگهر هاتوو مرزق هیزی دایه بهر ختری و خوبهگهورهزانی له ناخی خویدا پووخاند ریکای ملکهچی و گویزایه لی بی ناسان دهبیّت، نهگهر حهسوودیشی له ناخی خویدا پووخاند ریکای وهرگرتنی ناموژگاری بی ناسان دهبیّت، نهگهر تووپهییشی له ناخی خویدا پووخاند دادپهروهری بی ناسان دهبیّت، نهگهر شههوه و ناره زوواتیشی له ناخی خویدا پووخاند ریکای نارامگرتن و داویّن پاکی بهندایه تی بو ناسان دهبیّت.

به لام ئهگهر کهسیّك به مانه وه گیری خواردبیّت، ئه وه لابردنی چیا له شویّنی خوی زوّر ئاسانتره له لای له و چواره، به تایبه تهگهر ئه مانه بووبیّت به خوو و مهله که و سیفات، ئه و کات زوّر ئاسته مه کاری لهگه لّدا بکریّت، بوّیه هه رکاتیّك بیه ویّت کاریّك ئه نجامدات ئه وه ئه م چواره لیّی فه ساد ده کات، سه رچاوه ی هه موو خرابه یه کیشی له م چواره و هه و سه رهه لاه دات.

ئهگەر بنتوو ئەم چوارە بەسەر دلىدا زال بوو، ئەوە ناھەق بە ھەق دەبىنىت، ھەقىش بە خاكە دەبىنىت، خاكە دەبىنىت، خاكە بە خراپ، دەبىنىت، خراپ، خراپ، خراپ، خراپ، خراپ، خراپ، خراپ، خراپ، خراپ، دەبىنىت، دىياى لى نزىك دەبىنىتەوە دوارىدىلىشى لى دوور دەكەويىتەوە.

ئهگەر وورد بىنەوە لە سەرچاوەى كوفرى گەلانى پێشوو، ئەوە دەبىنىن لەو چوارە ھەلقولاوە، ھەر لەسەر ئەمەشە سىزادراوون، جا كەم و زۆرى سىزاكە بە ئەندازەى كەم و زۆرى ئەم چوارەيە.

که واته: هه رکه سیک نه م چوار ده رگایه له سه رخی دابخات، نه وه هه موو ده رگاکانی خرایه یه له سه ردا داده خریّت، چونکه نه م چواره ریّگا به مروّف ناده ن که ملکه چواره ریّگا به مروّف ناده ن که ملکه چواره ریّگا به مروّف ناده ن که ملکه چواره ریّگانان وه ریگریّت و ملکه چواره ی بی خوا و به نده کانی خوا هه بیّت.

ئەمەش دژايەتى (القضاء و القدر) و حەز و پێناخۆشى خوايە، بۆيە (ابليس) دووژمنى راستەقىنەى خوايە، چونكە گوناھەكەى ھەلقولاوى خۆبەگەورەزانى و حەسوودى بوو.

هه لکینشانی نهم دوو رهوشته ش (کبر) و (حسد) به ناسینی خواو یه کتاپه رستی دهبیّت، به رازی بوونی به بریاری خوا و گهرانه وهی بر لای خوا ده بیّت.

هه لکیشانی توورهیش به ناسینی نه فسی ختری ده بیّت، به وه ی که نه فسی شیاوی نه وه نیه له به رخاتری نه و تووره بیّت و توّله بسیّنیّت، چونکه نه و هه لبراردنی نه فسه به سه رئه و په روه ردگاره ی دروستی کردووه، به سوودترین و گرنگترین شتیش که نه م به لایه ی پی له ختری دوور بکاته وه، راهیّنانی نه فسیه تی له سه رئه وه ی که له به رخاتری خوا تووره بیّت و ره زامه ندیشی هه رله به رخاتری خوا بیّت، که وابوو هه رکاتیّك له به رخوا تووره بو و و رازی بوو، نه وه تووره یی بی نه فسی ختری نامیّنیّت.

دهرمانی ئارهزوواتیش زانست و زانیاری درووسته، چونکه زانست و زانیاری درووست و اله مروّ دهکات که چاو ساغ بیّت بهرانبه ر به راستی شتهکان.

(الغضب) توورهیی، وه کو ئاژه لی درنده وایه، ههر کاتیک خاوه نه کهی له ناو چوو دهست ده کات به خواردنی.

(الشهوة) ئاره زووات، وه كو ئاگر وايه، ئهگهر خاوه نه كه ی هه لی گیرساند گرپه ده كا و ده يسوتينني.

(الكبر) خۆبهگەورەزانى، وەكو لى گرتنەوەى مولكى مەلىكە، ئەگەر بـ هىلاكت ئەبات ئەوە دەرت دەكات.

(الحسد) ئيرهيى، وهكو درايهتى كردنى كهسيكه كه له تق به ميزتره.

باسیکی زور گرنك و به سوود

ئەوانەى خوا ناناسن و ناو و سىفاتە بەرزەكانى خوا ناناسىن، خەلكى لە خوا توورپە دەكەن، خەلكى سارد دەكەنەوە لەسەر خۆشەويستى خوا و بەندايەتى كردنى.

ئەوانە بى ئەوەى خەلكى لە خوا دوورېخەنەوە چەند رىكايەك دەگرنە بەر لەوانىە:

یه کیک له و ریگایانه ی خه لکی پی له خوا دوور ده خه نه وه له دلی خه لکی ئیمان لاواز ده چینن که نه گهر هه ر چه ندیی به ندایه تی خوا بکه ی بی سووده، ده لین: چونکه به نده دلنیا نیه له مه کری خوا، له به رئه وه ی جاری وا خوا مرؤشی به ته قوا له (محراب)ی مزگه و تبه ده رده نیت بی مهیخانه، له یه کتاپه رستی و ته سبیحاتی خوا سه رگه ردانی ده کات بی شیرک و گهمه و گالته و هه لیه رکی، خوا دلنی مرؤشی ئیماندار هه لاه گه رینیت و بی کوفر، به لگه شربه مایه ته دلنی مرؤشی ئیماندار هه لاه گه رینیت و بی کوفر، به لگه شربه مایه دین نیا دلنیا بوون له مه کری خوا ؟! بیگومان که س دلنیا نابیت له مه کری خوا جگه له و که سانه نه بیت که خه ساره ت مه ندن.

ئه و ئايه ته شه به لكه ديننه وه: ﴿ وَاعْلَمُواْ أَنَ اللّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلِيهِ عَهُ (الانفال: ٢٤)، واته: بيكومان ئه وه بزانن كه خواى گهوره به ربه ست ده كاته نيوان مروّف و دليه وه.

(ابلیس)یش ده که ن به به لگه له سه رئه و بزچونانه یان ده لین: (ابلیس) تاووسی مه لائیکه ت بوو که چی خوای گهوره ئه و ها سه رگه ردانی کرد، که چی قه ده رو حیکمه تی خوا ئه و پاکه ی گزری و کردی به خراپترین شت.

ده لنن: هنندى له (السلف)يش فه رموويانه: (أكبرُ الكبائر الأمن من مَكْرِ الله و القنوط من رحمة الله) واته: گهوره تريني گوناهه كان دلنيا بوونه له مه كرى خوا و ئومند بوونه به ره حمه تى خوا.

جا بنچینه پوچهکانیان بهم شیّوه پیز دهکهن، که ئینکاری کردنی حیکمهت و ته علیل و نهسبابی خوایه، نهوانه بپوایان وایه که خوای گهوره نه به حیکمهت و نه به (سبب) کاردهکات، به لکو ههروا چی بویّت ده یکات، که ده توانیّت به نده ی ملکه چی خوّی تووند ترین سزا بدات، دووژمنان و گوناه کارانیش چاکترین پاداشت بکات، به لکو چاکه کار و تاوانبار به نیسبهت خوا و هکو یه که.

⁽۱) صحیح: رواه البخاری (۲۲۰/۱)، ومسلم (۲۹۶۳)، و ابو داود (۴۷۰۸)، والترمذی (۲۱۳۸)، وابن ماجه (۲۲۷).

ئاو<u>يّت</u>ــــــهى دڵئاو<u>يّتــــــه</u>ى دڵ

وه لامدانه وهى گومانه پوچه كهيان:

ئەوە چۆن دەبنت كە ئىمە گويرايەلى خوا بكەين، واز لە خۆشى و ئارەزوواتى دنيا بهىنىن، بەندايەتىش ئەنجام بدەين، لەگەل ئەوەشدا دلانيا نەبىن لە خوا بلاين: لە ئىمانەوە وەرمان دەگىرىت بۆ كوفر، لە يەكتاپەرسىتيەوە وەرمان دەگىرىت بۆ شىيرك، لە بەندايەتى وەرمان دەگىرىت بۆ گوناھ و تاوان، لە چاكەوە وەرمان دەگىرىت بۆ گوناھ و تاوان، لە چاكەوە وەرمان دەگىرىت بۆ خراپە، سزامان دەدات، ئەگەر وابىت دەكات ئىمە خەسارەت مەندى دىيا و قيامەت دەبىن.

خوای گهوره ئهوهی بر پروون کردوتینه وه که خه لکی به گویره کاره کانیان حیسابیان له گه لا ده کریت، پاداشت و سزا به پنی کرده وه کانیان ده بینت، چاکه کار ناترسی سته می لی بکری و مافی بخوری، ناترسی له وه ی کرده وه چاکه کانی بی نرخ ته ماشا بکریت، له گوناهیشی چاوپوشی نه کریت، چونکه خوای گهوره هه رگیز چاکه ی چاکه ی چاکه کاران به فیرو نادات، به لکو نه گهر بیتووچاکه ی به نده به نه ندازه ی گهردیله یه کیش بیت نه وه له لای خوای گهوره به فیرو ناچیت و سته م له که سناکریت خوای گهوره ده فیرو ناچیت و سته م له که سناکریت خوای گهوره ده فیرو ناچیت و سته م له که سناکریت خوای گهوره ده فیرو ناچیت نه وه خوای گهوره بر ناگر می خوای گهوره و بین شنوودی پی اَدِیْ تَه و هودی بی نه که دره و بی سنوودی پی بی می بی که دره و بی سنوودی پی ده به خشیت نه وه خوای گهوره و بی خوبه خشیت.

به لنی: ئهگهر چاکهی مرؤفر به ئهندازهی گهردیلهیه کیش بیّت، ئه وه خوای گهوره پاداشتی دهداته وه و به فیروی نادات، به لام سزای تاوان ههر تاوانیکه و زیاد ناکات لهگه لا ئه وه شدا به ته و به شیمانی و ئیستیغفار و چاکه ناخوشیش نامینییت، که چی چاکه یه ك به ده یه واته: به رانبه ریه ك چاکه خوای گهوره ده پاداشتی

دەداتەوە، بەڭكو لەوەش زياترى دەكات بۆ حەوت سەد قات، بەڭكو لەوەش زياترى دەكات بۆى.

خوای گهوره مرۆفی خراپهکار چاك دهکات، تهوبه له تاوانباران و گوناهباران و ورده گریّت، ئهوانهی به هیلاك چوونه و گومپا و سهرگهردان بوونه پزگاریان دهکات و هیدایه تیان دهدات، نه فام و نه زانان هی شیار و دانا ده کات، چاو ساغی به سهرلیخشیواوان ده به خشی، بی ناگایان به یاد دینیته وه، به لام مروّف کاتیک خوا سرای دهدات که له سنوور ده رچیت و سهرکه شی بکات، ئه و سزایه ی خواش دوای ئه وه دیّت که چهندین جار بانگی کردوون بی نیمان هیّنان به خوا و په روه رگاریه تی و فهرمانه کانی، که چی ئهوان هه رسه رکه شی بوونه، تاکو ئه و کاته ی که هیچ نومیّدی و و دان هیّنان به یه کتاپه رستی و په روه ردگاریه تی خوایه تیان نامیّنیّت، و و لامدانه و و دان هیّنان به یه کتاپه رستی و په روه ردگاریه تی خوایه تیان نامیّنیّت، ناموکات خوای گهوره ده زان به و دان به و ده نامینی که خوا سته می لی ناکات، هه و وه کو خوای گهوره ده رباره ی دوزه خیه کان ده نیّت که خوا سته می لی ناکات، هه و وه کو خوای گهوره ده رباره ی دوزه خیه کان ده نست که خوا سته می لی ناکات، هه و وه کو خوای گهوره ده رباره ی دوزه خیه کان ده نست که خوا سته می لی ناکات، هه وه کو خوای گهوره ده رباره ی دوزه خیه کان ده نست که خوا سته می لی ناکات، هه و هم خوای گهوره ده رباره ی دوزه خیه کان ده نست که خوا سته می لی ناکات، ها و کو خوای گهوره ده رباره ی دوزه خیه کان ده نستی به جوزی نامی دوری خوای گهوره ده رباره ی دوری که میهره بانی خود ا بو هاوریّیانی دوزه خ

خوای گهوره ده رباره ی نه وانه ی له دنیادا به هیلاکی بردوون ده نه رمووی: کاتیّك هه سنیان کرد که سزای خوا به ره و پوویان هاتووه و خه ریکه یه خهیان بگریّت ده یان گسسووت: ﴿ قَالُواْ یَوَیْلُنَا ٓ إِنَّا کُنَا ظَلِمِینَ ﷺ فَمَا زَالَت یَلْک دَعُونهُم حَتَّی جَعَلْنَهُم حَصِیدًا خَلِمِینَ ﴾ (الأنبیاء:۱۵ـ۱۵)، واته: هاوار بن نیمه به پاستی نیمه سته مکار بووین، به رده وام هه رئه وه قسه یان بوو، هه تا هه موویانمان له ناوبرد و له جینگاکانی خویاندا وه ک ده غلیّکی دروی نه کراه هه ناسه مان لیبرین و کوراندمانه وه.

خاوهن باخه کهش کاتیک باخه کهی خویانی بینی خوا خرایی کردووه گوتیان:

﴿ قَالُواْ سُبِّحَنَ رَبِّناً إِنَّا كُنَّا ظُلِمِينَ ﴾ (القلم: ٢٩)، واته: گوتيان، پاكى و بيْگهردى بـ ق پهروهردگارمانه، به راستى ئيمه ستهمكار بووين.

خــوای گــهوره دهفــهرمووی: ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِینَ ظَلَمُواْ وَٱلْحَمَّدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِینَ ﴾ (الأنعام: ٤٥) واته: نهو گهلهی پیشهیان ستهم بوو بنبی کران، سوپاس و ستایش بی خوای (رب العالمین).

ئه و بنبرکردن و لهوناو بردنه سوپاسی پهروهردگاری لهسهر دهکریّت، لهبهر حیکمهت و دادپهروهری کارهکهی، که سزای کهسیّك دهدات شیاو بیّت به و سزایه.

به لنی: خوای گهوره سزای که سینك ده دات، ئه و که سه خود استزای داوه ئه گه ر توش بیناسی ده لینیت: به راستی ئه و سزایه شیاوی شو که سه یه، نه و ته نها شیاوی سزایه.

بۆیەش خوای گەورە ئەوە روون دەكاتەوە كە دوای ئەوەی حوكم لە نينوان بەندەكانىدا دەكات، ھەر كەسيك چاكەكار و بەھەشىتى بوو بەرەو بەھەشىت بەپئ دەكرى، ھەر كەسيكىش خراپەكار و دۆزەخى بيت ئەوە بەرەو دۆزەخ بەرى دەكرى، مەر كەسيكىش خراپەكار و دۆزەخى بيت ئەوە بەرەو دۆزەخ بەرى دەكرى ئىنجا دەفسەرمووى: ﴿وَقُضِى بَيْنَهُم بِالْحَقِ وَقِيلَ الْحَمَدُ لِلَهِ رَبِّ الْعَلَمِينَ ﴾(الزمر: ٧٠)، واته: حوكم و برارى خواى گەورە بە دادپەروەرانىه لىه نيوانيانىدا جيبەجى كرا، ئىنجا دەگووترى (الحمد لله رب العالمين).

ليّره دا (فاعل)ى ئه و ووتهى (الحمد لله رب العالمين) (حذف) كراوه و ديار نيه ، بيّ ئه وه مه مه على الله على المعدد لله رب العالمين) كاتيّك دهبيستن خواى گهوره حوكم وبرياره كهى زوّد حه ق و داد په رورانه و به خشنده بووه .

 وه کو ئه وه وایه که بوونه و هممووی وایان پیبلیّت: نه ندامه کانیان و روّحیان و زهوی و ناسمانیش وایان پی ده لیّت.

خوای گهوره ئهوه پوون ده کاتهوه ئهگهر دووژمنانی لهسهر خراپه کاری له ناوببات، ئهوه دۆسته کانی لههموویان پزگار ده کات، نهوه ک به ههوه س هموویان پیکهوه له ناوببات.

ههر وهك (نوح) داوای له خوا كرد كه كورهكهی رزگار بكات، به لام خوای گهوره پنی راگهیاند كه غهرقی دهكات لهبهر ئهو كوفر و كاره خراپانهی ئه نجامی دهدا، نهی فهرموو: به ههوهس غهرقی دهكهم به بی هیچ گوناه و هزیهك.

بیکومان خوای گهوره زهمانهتی داوه که نهوانهی له پینناوی نهودا دهجهنگن زیاتر هیدایهتیان بدات و سهرفرازیان بکات، نه یفهرمووه: سهرگهردانیان دهکهم و کارهکانیان به ههدهر دهبهم، ههروهها زهمانهتیشی داوه که نهو کهسانه زیاتر سهرفراز و هیدایهتبدا که تهقوادارن و دوای پهزامهندی خوا کهوتوونه، نهوهش پوون دهکاتهوه که کهسیک سهرگهردان و گومپا ناکات، تهنها نهو کهسانه نهبیت که فاسق و پهیمانی خوایان ههلوهشاندوتهوه، نهو کهسه گومپا دهکات سهرگهردانی و گرمپایی بهسهر سهرفرازی و هیدایهت ههلاهبریریت، نهوکات بههوی نهو کارهیهوه خوا مور دهنیت بهسهر چاو و دلیدا، نهوهشی پوون کردوتهوه که دلی کهسیک وهردهگیپیت کاتیک هیدایهتی خوای بو دی پینی پازی نهبی و نیمانی پی نههینی و وهردهگیپیت، خو نهگهر خوای گهوره نهو کهسهی گومپا و سهرگهردانی کردووه وهردهگیپیت، خو نهگهر خوای گهوره نهو کهسهی گومپا و سهرگهردانی کردووه خیری تیا بهدی بکردایه، نهوه وای لیدهکرد که حهق و پاستی تی بگا و خیری تیا بهدی بکردایه، نهوه وای لیدهکرد که حهق و پاستی تی بگا و هیدایهتیشی دهدا، به لام دیاره شیاوی به خشش و پیزایگرتنی خوا نیه.

خوای گهوره به لگه و نیشانه ی بن هیناونه ته وه ، پیگای هیدایه تی بن ئاسان کردوون، که سیش گوم پا ناکات ته نها فاسق و سته مکاران نه بیت، دلی که سیش من پر لینادا ته نها نه و که سانه نه بیت که له سنوور ده رچوونه، که سیش تووشی نه هامه تی ناکات مه گهر منافقه کان نه بیت، نه و ژه نگه شی که دلی کافرانی پی داپوشتووه هه ر

به هنری بروا و کاره قیزه و نه کانی خویانه وه یه ههر وه ک خوای گهوره ده نه رمووی: ﴿ كَلِّ بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوجِمٍ مَّا كَانُواْ يَكْسِبُونَ ﴾ (المطففین: ۱۶)، واته: نه خیر وانیه به لکو دلیان ژهنگی هیناوه و چلکی گوناه دایپوشیوه به هنری نه و کار و کرده وانه ی که ده یانکرد.

خوای گهوره دهربارهی جووله که کانش ده فه رمووی: ﴿ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلَفُ أَبِلَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْمَ اللَّهُ عَلَيْمَ الخراوه و به رکی طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْمَ الخراوه و به رکی پیوه یه مه مه ستیان نه وه یه ناماده نین گوی بی هیچ راستیه ک بگرن _ نه خیر به و جوره نیه که نه وانه ده یلین: به لکو خوا موری ناوه به سه ر دل و ده روونیاندا به هوی بی باوه ی بوونیانه وه .

خوای گهوره ئهوهی پوون کردوّته وه که هیچ که سیّك گومرا ناکات تاکو ریّگای هموو شتیّکی به تهواوی بن پوون نه کاته وه، به لکو مروّقه که بن خوی خرابه هه لده بژیریّت و گومرایی و سه رگه ردانی به سه ر هیدایه ت و سه رفرازیدا هه لده برژیریّت.

وه لامدانه وهى به نگه پوچه كانيان:

√ دهربارهی (مهکر)ی خوا که خوّی پی وهسف کردووه، مهکری خوا سزایه بیّ ئهو کهسانهی مهکر له دری دوّستان و پینهمبهرانی خوا دهگیّپن، جا _ ئهو گروّههی پیشتر باسمان کرد _ مهکره پیس و خراپهکهی مروّق بهراورد دهکهن لهگهان مهکری چاك و دادپهروهرانهی خودا، چونکه مهکری ئهوان پیسترین و خراپترین شته، به لام مهکری خوا چاكترین شته چونکه دادپهروهرانهیه.

√ به ههمان شنوهش (خداع) فنِلْی خوا، سزایه بن نهو کهسانه ی فینل و ته له که له دژی دنستانی خوا و پیغهمبه رانی خوا ده گیرن، جا (خداع) و (مکر)ی خوا چاکترین شته.

[√] دەربارەى ئەو ھەدىسەش كە باسى ئەو كەسە دەكات: ((إن أَحَدَكُم لَيَعْمَلُ

بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَةِ حَتى ما يكونُ بَيْنَه و بينها إلا نراع فيسبق علية الكتاب فيعمَلُ بِعَمل أَهْل النارِ فَيدخَلها)) (() واته: هيندي كهس له تُيْوه كارى بههه شتى تُه نجام دهدات، ههتا له بههه شت نزيك تُه بينته وه به تُه ندازهى قرّليّك، جا كتيبه كهى پيشى ده كهوى _ كه نووسراوه درّزه خيه _ برّيه دهست دهكات به كارى درّزه خي وده چيّته درّزه خ.

لیّره مانای ئهوه یه که ئه و کاره ی ئه و که سه ده یکات له لای خه لّکی کاریّکی به هه شتیه ، نه گینا ئه گهر به پاستی کاریّکی چاك و پاك بایه و به هه شتی بایه ، ئه وه خوا ئه و كاره ی كاره خوا لیّی خوش ده بوو و لیّی پازی ده بوو ، هه رگیز كاره كه رگیز كاره كه ی لیّ پوچه ل نه ده كرده و ه .

به لام ئهگهر تیبینی بکه بن کیشه که له کوتای حه دیسه که دایه ئه ویش ئه مه یه:

(لم یبق بینه و بینها إلا ذراع) جا له م باره یه وه گوتراوه: مرزق حیسابی کوتایی بی ده کریت، به لام ئه و کابرایه ئارامی نه گرتووه تا کوتایی، به لاکو له کاره کانیدا کاره ساتیکی نادیاری هه یه که سه رگه ردانی ده کات، وای لیده کات تووشی دوزه خ بیت و کاری دوزه خی ئه نجامبدات، ئهگینا ئهگهر بیتو و هیچ گهنده لیه کاره کانیدا نه بیت خوا ئیمانی لی ناگوریت، خوای گهوره ش چاکتر به نده کانی خی کاره ناسیت له وه ی ئه وان که یه کتر ده ناسن.

√ دهربارهی ئهوهش که (ابلیس) چاك بووه خوا وای لیّکردووه بیّگومان خوای گهوره به مهلائیکه ته کانی فـهرموو: ﴿إِنِّ أَعْلَمُ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة:٣٠)، واتـه: ئهوهی من دهیزانم ئیّوه نایزانن.

خــوای پــهروهردگار دهیزانــی چــی لــه دلّــی (ابلــیس)دا ههیــه لــه کــوفر و خوبهگـهورهزانی و حهسـوودی، کهچـی مهلائیکهت ئهمهیان نـهدهزانی، جـا کاتیّـك خوای گهوره فهرمانی پیّکردن که کرنوش بر ئادهم بهرن، مهلائیکهتهکان ههموویان

⁽۱) صحیح: رواه البخاری (۲۲۰/۱)، ومسلم (۲۹۶۳)، و ابو داود (۲۷۰۸)، والترمذی (۲۱۳۸)، وابن ماجه (۲۲).

گریزایه لیان کرد، ئه وه ی له دلیاندا هه بوو له به ندایه تی و خوشه ویستی و ترس و ملکه چی ئه و کاتی ده رکه وت، ئه وه ی له دلی (ابلیس)یش دابوو ئه و کاتی ناشکرا بوو له خوبه گه و ره زانی و خیانه ت و حه سوودی، بویه کرنوشی بو ناده م نه برد و سه رکه شی کرد له فه رمانه که ی خوای گه و ره، بویه چووه ریزی کافرانه وه.

√ دهربارهی نهوهش که نهوانهی دوّستی خوان له مهکری خوا دهترسن، نهوه شتیکی ناساییه و دروسته و هیچی تیانیه، چونکه نهوان که دهترسن لهبهر گوناه و ههلهکانیان دهترسن، دهترسن لهوهی نهوه کو خوای گهوره به هوّی نهو گوناهانهوه تووشی سهرگهردانیان بکات، نهوان له گوناههکانیان دهترسن و داوای نومیّدی خوا دهکهن.

دەربارەى ئەسە ئايەتەش كەسەدەفسەرمووى: ﴿ أَفَا مِنُوا مَصَّر اللَّهِ ﴾
 (الأعراف:٩٩)، ئەوە دەربارەى كافر و خراپەكارانە.

مانای ئایهته که ئاوایه: که س نیه گوناه و بی فه رمانی خوا بکات له گه لا ئه وه شدا دلنیا بیّت له مه کری خوا مه گهر ئه و که سانه نه بیّت که خه ساره ت مه ندن، به لام ئه وه ی له خوا ده ترسی خواناسانن نه وه کو خوای گه وره سیزای کاره کانیان دوا بخات جا ئه وانیش له خزبایی بن و له گه لا گوناه رابیّن ئینجا سیزای خوایان بی بیت.

خالیّکی تریش: ئهوهیه بی ناگانه و یادی خوایان له بیر کردووه، خوای گهورهش فهراموّشیان دهکات، ئهگهر پشت له یاد و بهندایهتی ئهو بکهن، جا ئهوکات تووشی نههاتی و به لا دهبن، مهکری خواش بی ئهوان فهراموّش کردنیانه.

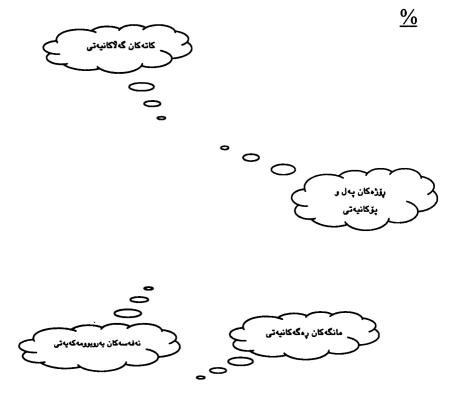
خالیّکی تریش: خوای گهوره به ههموو گوناه و تاوانیّکیان دهزانیّت کهچی ئهوان به خویان نازانن، جا به جوریّك مهكری خوایان بو دیّت که ههستیشی پی ناکهن.

خالیّکی تریش: خوای گهوره بهو شتانه تاقیان دهکاتهوه که ئارامی لهسهر ناگرن، بزیه پیّی به فهتارهت دهچن، ئهمه مهکری خوایه. ٣٠٨.....ئاوێتـــهى دڵ

درهختی ژیـــان

سال وهك درهختنك وايسه، مانگهكان پهگهكانیهتی، پۆژهكان پهل و پنهل و پنهان ده درهختنى و پنهان په دانده دان گهلاكانیهتی، ههناسه و نهفهسهكان بهروبوومهكهیهتی.

جا ههر کهسیّك ههناسه و نهفهسه کانی له بهندایه تی خوادا سهرف بکات، بیّگومان ئهوه بهرووبوومی درهخته کهی چاك و به که لك دهبیّت، ههر کهسیّکیش نهفه سه کانی له گوناه و تاواندا سهرف بکات، ئهوه بیّگومان بهرووبومی درهخته کهی بی که لك دهبیّت وه کو گورالك.

ئاو<u>پت</u>ے ہی دلّئاو<u>پت</u>ے ہی دلّ

درهختی ئیخلاص و یهکتا پهرستی

ئیخلاص و یه کتاپه رستی دره ختیکه له دلّی مروّقدا، په گه کانی کاروکرده وه یه ، به رووبومه که شی ثیانیکی کامه ران و ئاسووده یه له دنیا و نیعمه ت و خوّشیشه له دوا پوژدا.

جا که چۆن بهرووبومی بهههشت بهرده وام ههیه و نهبراوهیه، به ههمان شیوهش بهرووبومی یه کتاپه رستی و ئیخلاص له دنیادا برانه وهی نیه.

درهختی شیرك و درو و ریا

شیرك و درق و ریا درهختیکه له دلّی مرققدا، بهرووبومهکهی له دنیادا تـرس و غهم و خهفهت و دلا تهنگی و دلا پهشیه، بهرووبومهکهشی له دوا پوَژدا زهقووم و سیزایه کی بهردهوامه، خیوای گهوره له سیووپهتی (إبراهیم)دا باسی شهو دوو درهختهی کردووه.

پلەكانى كامەرانى مرۆۋ

کاتیک مرق دہبیتہ کهسیکی کامل، ئه پهیمانه ی پی دهدریته وه که پهروه ردگار پیشتر لیی وه رگرتبوو _ ئه و پهیمانه ی که هیشتا له پیشتی باوکی بووه خوا پینی فهرمووه ئایا رازی من پهروه ردگارت بم، ئه ویش وتیه تی به لی خودایه رازیم پهیمانت پیده ده م _ .

جا ئهگهر هاتوو به عهزیمه ته وه ریگرت که دینی خوایه به بردنه سهری کردن، ئه وه ژیانی کامهران ده بیّت به شیّوه ی ئه وانه ی هه نساون به بردنه سه ری پهیمانه که یان، ئهگهر هاتووش له کاتی وه رگرتنی پهیمانه که ی دنی که وته له رز و به گهوره ی زانی و گووتی: من ئاماده م بر وه رگرتنی پهیمانی په روه ردگارم، کی له من شیاوتره بر وه رگرتن و جیّبه جیّکردنی؟ له هه مان کاتیش سوور بوو له سه ر پهیمانه که ی و بیرکردنه وه لیّی و ناسینی و ئامیرژگاری گهوره که ی، پاشان له سه ر پهیمانه که ی و بیرکردنه وه لیّی و ناسینی و ئامیرژگاری گهوره که ی، پاشان ده ستی کرد به گویرایه نی و ئه نجامدانی ئه وه ی تییدایه، ئه وکات به چاوی دنی ئه وه ی له پهیمانه که دایه برّی پرنشن ده بیّته وه، هیمه تیّکی تری بر دروست ده بیّت بی مندانی پیش ئه وه ی عهزیمه تیکی تری بر دروست ده بیّت جگه له و عهزیمه ته ی کاتی مندانی پیش ئه وه ی بگاته ئه و پهیمانه، ئارام گرتنی له سه ر شه ره نی هیمه ت بر په یاده بیّت و په رده ی تاریکایی ده در پینی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه فه زنه تاریکایی ده در پینی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی ئارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی نارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی نارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی نارامی و تیکوشانی به و نه قین، به پیّی نارامی و تیکوشانی به و نه قین به بی به بی به بینی نارام گروره بی بی به خوای گه و دانی به بی بی به بی به بی بی به بی به

سه ره تای کامه رانی مرؤ اله وه ده ست پیده کات که گوین چکینکی به ناگا و ژیری هه بینت، دانیکی وای هه بینت هه رکاتی گوی شتینکی بیست نه و داله ده رکی بکات، نه گه ربه م شیوه بوو هه رشتینکی بیست بیری ای کرده وه، نه وه راسته قینه ی بی گه ربه م شیوه بوو هه رشتینکی بیست بیری ای کرده وه، نه وه راسته قینه ی بوون ده بینته وه، کاتیک ده بینیت زوربه ی خه الکی الیانداوه اله ریگای راست نه و په یوه ست ده بینیه وه ی، اله گه ای نه و خه الکه دا ریگای گوم رایی ناگریته به رکه دینی خوایان شکاندووه و وه ریان نه گرتووه، یان وه ریان گرتووه به الام به بیزاریه و ه

نه ک به عهزیمه ت و پهروشیه وه وایان نه کردووه بیری لیبکه نه و و تینی بگه ن و کاری پیبکه ن و نامورگاریه کانی جیبه جی بکه ن به لکو کاتی دینداریه که شده ده که خووی مندالی و دینی عاده تی لکاوه پیوه یان، شه و عاده ته ی که باوک و دایکی خوویان پیوه گرتبوو، بویه شهور به و شیوه دینداری ده کات له سه ر عاده تی پیشینانی خوی، عاده تیش ریسی پینادا که تی بگات له دین و کاری پی بکات.

ئهگهر دینداریش بکات ئهوه ده پوانیته داب و نه ریتی خرم و که س و هاوپی و دراوسی و خه لکی شاره کهی، ئهگه ر له سنووری داب ونه ریتی ئه واندا ده رچوو، ئه وه هیچ بیری لی ناکاته وه و خوی پیوه خه ریك ناکات، به لکو ده گه پیته و سه ر داب و نه ریتی ئه وان به دینی عاده تی پازی ده بیت.

به لام ئهگهر هیمهت و عهزیمهتی به هیز و به رز و بلند بوو، نه وه نه و دینی خوا و مرده گریت و بیری لی دهکاته وه و کاری پی دهکات، ده زانیت خاوه نی نه و دینه و هکو که س نیه، بریه هه ولده دات بیناسی و ناشنای سیفات و ناو و کار و بریاره کانی بیت، نه و کات له ریگای نه و دینه وه بری روشن ده بیته و هه موو شتیك خوای گه وره بالاده سته، ده وله مه نده و پیویستی به که س نیه و هه موو شتیك

پیویستیان بهوه، دهبینی و دهبیستی، فهرمان دهدات و قهده فه شده ده کات، پیغه مبه ران دهنیریّت بی هه موو گه لیّك به ووته ی خیّی، نه و ووته ی خیّی حه ز بكا به كیّی بویّت ده یبیستیّنیّ، دادپه روه ره، پاداشت ده دات و سزا ده دات، ئارامگره و لیّبوورده یه و سوپاسکراوه و به خشنده یه و چاکه کاره، خاوه نی هه مووسیفاتیّکی به رز و بلنده، دووره له هه مووعه یب و که م و کورتی یه ک، وینه شی نیه.

ئهگهر ئه و مرۆشه به و شدیوه بو و ئه وه حیکمه تی خوای له به پیوه بردنی نیشتیمانه که ی به دی ده کات، که چنن به نه ندازه گیری و پیک و پیکی هه لی ده سووپینیت، نه مانه ی بی ده رده که و یت له (العقل) و (الشرع) و (الفطرة) وه، به و شیوه تی ده گات له باره ی خواه که خودا خنی له قورئانه که یدا وه سفی خنی کردووه و پاسته قینه ی ناوه کانی خنی پوشن کردوته وه، هه ر به م سیفاتانه شه به نده خودا ده ناسیت، تا ئه وه ی عه قلیش دان ده هینیت، وه فیتره شدان ده هینیت.

مرۆ ئەگەر بە دلا سىفاتە بەرز و بلندەكانى خاوەنى دىنەكەى خۆى بۆ رۆشىن بۆوە، ئەوە سىفاتەكانى دلى رۆشىن دەكاتەوە، ئاواى لىدى وەكو ئەوە دەبىت كە بىيىنىت، كە دەبىينى ئەو سىفاتانە پەيوەسىتى بە دروست كراوەكان و فەرمانەكانى خودا، ئەوانىش پەيوەسىتى بەوەوە، شويىنەواريان ھەيە لە جىھانى (الحسى) و جىھانى (الروحى)، دەبىينىت ئەو سىفاتانە رۆل دەبىينى لە بوونەوەردا، بە چاوى دلى دادىپەروەرى و فەزلا و رەحمەتى خواى گەورەى بىلى رۆشىن دەبىيتەوە، ئەوكات ئىمانى بەوانە رۆشىن دەبىيتەوە كە خواى گەورە بە توانا و دەسەلاتە، دادىپەروەر و بە حىكمەتە، بەرزە لەسەر ھەموو دروست كراوەكانى، بە زانىستى خىقى دەورەى ھەموو شىتىكى داوە و لەگەلا ھەموو شىتىكە، گەورە و بە شىكۆيە، خاوەنى (كېرىياء)يەو تۆلە سەنە، لەگەلا ئەوەشىدا بە رەحم و چاكە و بەخىشىدەيە و

ئاوێتــــهى دڵناوێتــــهى دڵ

باسی حالی روّح و لاشهی مروّدُ

لاشهی مرزق له زهوی دروستکراوه، رؤحیشی له مهههکووتی ناسمان دروستکراوه، نهم دووانهش بهراووردکراوه،

جا ئهگهر هاتوو مروّق لاشهی برسی بکات و خهو زپی بکات و بهردهوام خهریکی نهبیّت، ئهوه روّحی له تیف و ئارامگر دهبیّت و تامهزروّی ئهو جیهانه بهرزهی خوّی دهبیّت که لیّ ی دروستکراوه.

به لام ئهگهر هاتوو مرؤهٔ لاشهی خزی تیر ئاره زووات بکات و تیر خهوی بکات و به رده وام خهریکی بیّت، ئه وه لاشه ی له و شوینه ده مینینته وه که لی کی دروستکراوه، بویه لاشه ش روّح بو لای خوّی راده کیشیّت و روّح به ند ده کات، جا ئه و کات ئهگهر روّح هر گرنه بووبیّت به و به ندیخانه یه وه، ئه وه له ئیش و ئازاری دابرانی له و جیهانه ی لی دروستکراوه هانا و هاواری لی هه لده ستی وه ک نه و که سه ی که سرنا ده دریّت هانا و هاواری لی هه لده ستی وه ک نه و که سه ی که سرنا

پوختهی قسان ئه وه یه: هه رکاتیک لاشه ی سووک بوو، رقحیشی له تیف ده بیت و رپووده کاته جیهانی به رز و بلندی خوی، به لام ئهگه رلاشه ی قورس بوو و رپووی کرده ئاره زووات، رقحیشی گران ده بی و داده به زی له جیهانی به رزی خوی بق جیهانی نزمی زه وی، بق نموونه: تق پیاوی وا ده بینی که به لاشه له لای تقیه که چی به رقح له لای خوا و مه له کوتی ئاسمانه، ده بینی به لاشه له سه رجیگای خویدا خه و تووه ه که چی به رقح له لای (سدرة المنتهی)یه و له ده وری عه رش ده سوریت.

کهسیّکی تریش دهبینی بهرده وام خهریکی تیرکردنی لاشه یه تی، به لاشه لای توّیه کهچی روّحی له نزمی دایه و خهیالی له دهوری شتی خراب دهسووریّته وه.

ئەرەش بزانن ھەر كاتنىك رۆح لە لاشەى مىرۆڭ جيادەبنىتەرە، يان پەيوەنىدى دەكات بە شوينە باشەكەى خىزى، يان پەيوەنىدى دەكات بە شوينە خراپەكەى

خۆی، جا شوینه باشه کهی چاوگه شی و نیعمه ت و ناسووده ی و خوشی و شادی و ژیانی کامه رانی پیوه به نده، به لام شوینه خرابه کهی غهم و خه فه ت و دل ته نگی و غهمگینی و ژیان ناخوشی و (مَعِیشَةٌ ضَنگاً)ی پیروه به نده خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ وَمَنَّ أَعَرَضَ عَن ذِكِرِی فَإِنَّ لَهُ مَعِیشَةٌ ضَنكاً ﴾ (طه: ۱۲٤)، واته : هه رکه سیک پشت بکات له زیکری من که قورنانه ی نهوا ژیانیکی ته نگی بی هه یه یه .

زیکری خوا لیّرهدا، ووتهی خوایه که نازلّی کردوّته سهر پیّفهمبهرهکهی، پشت تیکردنیشی واته: بیر لیّ نهکردنهوه و کارپی نهکردنیهتی، (المعیشة الضنك)یش (ابن مسعود)و(أبو هریرة)و(ابو سعید الخدري)و(ابن عباس) دهفهرموویانه: (انها عذاب القبر) واته: ژیانیّکی تهنگی سزای ناو گوره.

بنچینهی ووشهی (ضَنك) له زمانی عهرهبیدا: به مانای (الضیق)تهنگی، و (الشدة) تووندی، دیّت، ههر شتیکیش تهنگ بیّت نهوه (ضَنك)ه، ههر وهك دهگووتری: (منزل ضنك)واته: خانوویه کی تهنگه.. (عیش الضنك)واته: ژیانیکی تهنگه.. کهوابوو: (المعیشة الضنك) بوّیه سهر ههادهدات له تیرکردنی نه فس و الشه به ههوا و ناره زووات.

به لنی: هه رکاتیک نه فس تیر بکریت به هه وا و ناره زووات، نه وه دل ته نگ ده کات تاکو وای لیدی ده بیته (معیشة ضنك)، هه رکاتیکیش نه فسی بگریت ه و له هه وا و ناسووده ناره زووات، نه وه دل فراوان ده بیت تاکو وای لیدی که دل فراوان و ناسووده ده بیت.

جا خوّگرتنه وه له دنیا و تهقواکاری فراوانیه بـق بـهرزهخ و دوا روّژ، رابـواردنیش له دنیادا به ههوا و ئاره زووی خوّی تهنگیه بـق بـهرزهخ و دوا روّژ، تـوّش بزانـه کـام لهم دوو ژیانـه چاکتر و خوّشتر و بهرده وامتره ئهویان هه لبرژیره.

که وابوو: ئهی مرؤق به سایه ی لاشه ته وه رؤحت به خته وه ربکه ، نه که ی رؤحت ئه زیسه تا بنده ی بن به خته وه ری لاشه تا چیونکه نیعمه تا روز گه و ره تر و

ئاويْتـــــهى دڵناويٚتـــــهى دڵ

بهرده وامتره، نيعمهتى لاشهش كورتر و كهمتره.

کابرای خواناس به خه لکی نالیّت واز له دنیا بیّنن، چونکه توانای وازهیّنانی دنیایان نیه، به لکو پیّیان ده لیّت واز له گوناه بیّنن و له دنیاش بگوزه ریّنن، چونکه وازهیّنان له دنیا (فضیلة)چاکه، به لام وازهیّنان له گوناه (فریضة) واجبه، چوّن به کهسیّك ده لیّی: چاکه نه نجام بدات له کاتیّکدا واجباتی نه نجام نه داوه .

جا ئهگهر هاتور وازهننانی گوناهیان لهلا گران بوو، تنبکوشه بو ئهوهی خوایان لهلا خوشهویست بکهی به باسکردنی دروست کراوهکانی و نیعمه و چاکهکانی و سیفاته بهرز و بلندهکانی، چونکه دل لهسهر خوشهویستی خوا به دیهنزراوه، ئینجا ئهگهر دلی پهیوهست بوو به خوشهویستی خوا، ئهوه وازهننان و دوورکهوتنهوهی له گوناه لا ئاسان دهبینت.

(یحیی)ی کوپی (معاذ) دهفهرمووی: (طلب العاقل للدنیا خیر من ترك الجاهل لها) واته: داوای مروّقی عاقل بق دنیا، زور چاكتره له وازهینانی مروّقی نهفام له دنیا.

سه یر له و که سه دانیه که ملکه چی خوا ده کات نه کاتیکدا له شی ساغ بیت و کاتی هه بیت و کاتی هه بیت و کاتی هه بیت و له فه راحی دابیت ، به نکو سه یر له و که سه دایه که نه خوش و بی هیزو سه رقاله ، که چی هه ر ملکه چی خوا نه کات و سل ناکات و دلی به خواوه به نده .

ناسینی خوای گهوره دوو جۆره

یه کهم: ناسینی خوا له وه ی که دانده هیننیت به وجودی خودا، ئه م جوّره یان هه موو خه لکی تیایدا به ژدارن چاك و خراپ و گویزایه ان و گوناهبار.

دووهم: ناسینیکه که حه یا به مروّق ده به خشی، خوا له لای مروّق خوشه ویست ده کات، دلّی په یوه ست ده کات به خوا، تامه زروّی گه یشتن به خوای ده کات، ای کی ده ترسی، ده گه ریّته وه لای، به خوا هوّگر ده بیّت، له ده ست خه لکی هه لّدی بوّ لای خوا، نه مه ش نه و ناسینه تاییه تیه یه له سه رزمانی خه لکی باوه، جیاوازی پله ی خه لکیش له م ناسینه دا که س ناتوانیّت سه رژمیّری بکات جگه له خوا نه بیّت، خوای گه وره ناسینی خوّی بوّ دلّیان روّشن کردوّته وه، هه رکه سه به پله ی خوّی.

بۆیه دهبینین زاناترین کهس که پیخهمبهر به خوا ده فهرمووی: ((لا أُحْصِي ثناءً علیك، أنت کما أثنیت علی نفسك)) (۱) واته: ناتوانم ستایشی تق بکهم به و جۆرهی که تق خوت ستایشی خوتت کردووه.

پینغه مبه ری ده فه رمووی: رفزی قیامه ت فیری ستایش و سوپاسیکی وام ده که نیستا نایزانم.

بن گەيشتن بەم خواناسىيە دوو دەرگاى فراوان ھەيە:

دهرگای دووهم: ووردبوونهوه و بیرکردنهوهیه له دروستکراوهکانی خوا، تیرامانه له شوینهواری حیکمهت و دهسه لات و لوتف و چاکه و دادپهروهری خوا لهسهر

⁽۱) صحیح: رواه مسلم (۶۸۹)، والنسائی (۲۲۲/۲)، و ابو داود (۸۷۹)، والترمـذی (۳٤۹۱)، و احمد فی ((المسند)) (۸۷۹و(۲۰)، وابن ماجه (۳۸۶۲).

دروستكراوهكاني.

کوّی نهوانه: تیّگهیشتنه له مانای ناوه جوانه کانی خوای گهوره و شکوّداری و بی کهم و کوری و به تاك زانینی و پهیوهست بوون به دروستکراوه کانی و فهرمانه کانیه تی.

گەر وابوو شارەزا دەبيّت لـه فەرمانـهكانى و قەدەغـهكراوەكانى خـوا، شارەزا دەبيّت لـه (القـضاء و القـدر)ى خـوا، شارەزا دەبيّت لـه نـاو و سـيفاتهكانى خـوا، شارەزا دەبيّت لـه بريارى (الدينى الشرع) و بريارى (الكوني القدري) خوا.

﴿ ذَالِكَ فَضُلُ اللّهِ يُوْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَ اللّهُ ذُو الْفَضْلِ الْمَظِيمِ ﴾ (الحديد: ٢١)، واتد: ئەرە فەزلى خوايە دەيبەخشى بەھەر كەسىك كە خۆى ھەز بكات، بەراسىتى خواى گەورە خاوەنى فەزلى گەورەيە.

پاره چوار جۆرى ھەيە

- ۱. پارهیه ک به حه لالی و به گویّرایه لی خوا پهیدا کراوه، له پیّناوی خواش به حه لالی سهرف ده کریّت، نه وه چاکترین پارهیه بن مروّق.
- ۲۰ پارهیه که جهرام و بی فهرمانی خوا پهیدا کراوه، له گوناهیش سهرف دهکریت، ئهوه خراپترین پارهیه بی مروق.
- ۳. پارهیه که به نهزیه تدانی موسلمانان پهیداکراوه، له نهزیه تدانی موسلمانانیشدا سه رف ده کری، نهوه ش خراپترین پارهیه بر مروّق.
- ٤٠ پارەيەك بە مباح پەيداكراوە، لە خۆشيەكى مباحيشدا سەرف دەكريت، ئەوە نەھىچى بۆ ھەيە و نە ھىچى لەسەرە.
- ئا ئەمە بنچىنەى جۆرەكانى پارەيە، لەم چوار جۆرە چەند لقىكى تريشى لى دەبىتەوە:
- √ پارهیهك به حه لالّی و دروستی پهیدا كراوه، كهچی له حهرام و نادروستی سهرف دهكریّت.
- √ پارهیهك به حهرامی پهیدا كراوه، كهچی له حه لال سهرف دهكريّت، ئهوه سهرف كردنی له حهق كهفارهتهكهیهتی.
- √ پارەيەك پەيدا كراوه، بەلام گومانى تيايە كە ئايا ھەلاللە يان ھەرامە، كەفارەتەكەشى ئەوەيە لە بەندايەتى خوا سەرف بكريت.
- جا چۆن سەرفكردنى پاره پاداشت و سزا و مەدح و زەمى لەسەره، بە ھەمان شىنوەش پەيداكردنيىشى پاداشت و سىزا و مەدح و زەمى لەسەره، ھەروەھا پرسىيارى لى دەكرى لە كويى پەياكردووە و لە چى سەرف كردووه.

دل نهوایی کردنی ئیمانداران

یارمهتی دان و دل نهوایی کردنی ئیمانداران چهند جوّریکی ههیه لهوانه، به سهروهت و سامان دل نهوایی ئیمانداران دهکریّت، به خانهواده دل نهوایی دهکریّت، به لاشه و خزمهت کردن دل نهوایی دهکریّت، به ئاموّرگاری دل نهوایی دهکریّت، به دووعا و داوای لیّبووردن کردن له خوا دل نهوایی دهکریّت، به دل دانهوه و به ژداری خهم کردن دل نهوایی دهکریّت.

جا يارمهتى دان و دل نهوايى كرن به پێى ئيمان له مرۆڤ هه لدهقولێت، ههر كاتێك مرۆڤ ئيمانى بى هێز بوو ئهويش بى هێز دەبێت، بهلام ئەگهر ئيمان به هێز بوو ئەويش به هێز دەبێت.

پێغهمبهرﷺ چاکترین کهس بووه که به ههموو جۆرێك یارمهت و دل نهوایی هاوه لانی کردووه، یارمهتی دانی خه لکیش بهپێی شوێنکهوتنی پێغهمبهرﷺ دهبێت.

رۆژۆك مۆندى له هاورۆكانى (بشر الحافى) له كەشۆكى زۆر سەرما و ساردا هاتنه خزمەتى، كاتۆك چوونه ژوورەوە دەبينن وا جلەكانى لەبەر كردۆتەوە و لە سەرما هەلدەلەرزى، ووتيان: ئەوە چيە ئەى (ابا نصر)؟

فهرمووی: سهرما و سۆلی ههژارهکانم بیرکهوتهوه، هیچیشم نهبوو یارمهتیان بدهم و دل نهواییان پی بکهم، جا بزیه حهزم کرد به خو سهرما کردن یارمهتیان بدهم و به ژداری سهرماکهیان بکهم.

٣٢٠ئاوێتـــهى دڵ

ويسستكهى ئيمان

شارهزا نهبوون به بهربهسته کانی ریّگای گهیشتن به رهزامه ندی خوا مروّق تووشی ماندووبونیّکی زوّر ده کات و سوودیّکی کهمیشی پی ده گهیه نیّت، چونکه ئه و مروّقه ناشارهزایه دهبینی خوّی به سوونه ته کان خه ریك ده کات که چی فه رزه کان ده فه و تینیّت، یان کاریّك به لاشه ئه نجام ده دات که چی دلّی له گه لی دانیه، یان کاریّك به دل و لاشه وه ئه نجام ده دات به لام له سهر را رهوی شه رع نیه، یان ده یه ویّت کاریّك به دل و لاشه وه ئه نجام ده دات به لام له سهر را رهوی شه رع نیه، یان ده یه ویّت کاریّك بکات که چی تیّبینی مه به سته که ی ناکات، یان کاریّك ده کات خوّی ناپاریّزیّت له خرایه کانی له کاتی ئه نجامدانی، یان بی ناگایه له هیّندی کار که ده بیّت خوّی روّلی تیا به دی ناکری که چی ئه و عوزری تیا به دی ناکری که چی ئه و عوزری تیا دینیّته وه، یان هیّندی کار هه یه به چاکی ئه نجامی نه داوه، که چی واده زانیّت به چاکی ئه نجامی داوه، کام ده کات له گه کان مه وی به رووبوومه که ی که م ده کات له گه کان مه وه شده از و ر ماندووش ده بیّت له نه نجامدانی.

ئهگهر مروّهٔ ویستی ریّگا بگریّتهبهر بهرهو رهزامهندی خوای گهوره، ئهوه چهندین بهربهست دیّته ریّگای، سهرهتا به ئارهزووات و پلهوپایه و خوّشی و ئافرهت و جل و بهرگ تاقی دهکریّتهوه، ئهگهر بهوانه رازی بوو و رووی تیّکردن و ئهوه له گهشتهکهی داده پچریّت، به لام ئهگهر پیّیان رازی نهبوو پشتی تیّکردن و راستگر بوو له داواکردنی رهزامهندی خودا، ئهوه تاقی دهکریّتهوه به شویّنکهوتهی روّد، که دهستی ماچ دهکهن و خه لکیّکی روّد داده نیشن له مهجلیسی، داوای دوعا و بهرهکهتی لیّ دهکهن و چهندین شتی تری لهم جوّره، ئهگهر رازی بوو بهوانه و بهرهکهتی لیّ دهکهن و چهندین شتی تری لهم جوّره، ئهگهر رازی بوو بهوانه و پیّیان به فیتنه چوو، ئهوه داده بریّت له گهشته کهی بهرهو رهزامهندی خوا، چونکه پیّیان به فیتنه چوو، ئهوه داده بریّت له گهشته کهی بهرهو رهزامهندی خوا، چونکه به و ئهوه داده بریّت له گهشته کهی به دهو رهزامهندی خوا، بهرنکه به و به دهوی دهویست، به لام ئهگهر بهوانه ههانه خه له تا و پیشتی تیّکرن و به درده و له گهشته کهی، ئه و که رامات تاقی ده کریّته و ه، نهگهر به وانه هه لخه له تا

ئه وه له خوا ده پچریّت، چونکه ئه و ئه وه ی ده ویست، به الام نه گه و به وانه هه النه خه اله تا به وه تاقی ده کریته وه به نه کردنی گوناه و دوورکه و تنه و له دنیا و عیزه ت، نه گه و به وانه هه الخه اله تا ئه وه له گه شته که ی ده پچریّت، به الام نه گه به وانه شه النه خه اله تا و به رده وام بوو له گه شته که ی، به جوریّك که خوا چی پیخوش بیت نه نجامی بدا، جا پینی ماندوو بیّت یان ماندوو نه بیّت، خوش بیّت یان ناخوش بیّت، خوش بیّت یان ماندو نه بیّت، خوش بیّت یان ناخوش بیّت، به ئاره زووی خوی هیچ هه الناب ریّریّت مه گه و نه وه نه بیّی توانا ئه نجامی ده دا، و درامه ندی خوای پیش هه موو شتیک خستوه اله نه فس و ناره زووات.

نا ئەوە ئەو بەندەيە كە گەشتەكەى تەوار دەكات و بە رەزامەندى خوا دەگات، مىچ شتىكىش لە گەشتەكەى نايپچرىنىت.

٣٢٢......ئاوێتـــهى دڵ

نيعمه تهكاني خودا

نيعمهت و بهخششهكاني خودا سي جوّره:

۱. نیعمهتیک که بهنده چهنگی کهوتووه و پیی دهزانیت.

٢. نيعمه تنك كه بهنده چهنگى نه كه و تووه، به لام ئومندى بن دهكات.

٣. نيعمه تنك كه بهنده چهنگى كه وتووه، به لام هه ستى پئ ناكات.

ئهگەر خواى گەورە بيەويّت نيعمەتى خۆى برژيّنيّت بەسەر بەندەكەى، ئەوە ئەو نيعمەتەى چەنگى كەوتووە پيّى دەناسيّنى، واشى ليّدەكات شوكرانە بـژيّرى بكات ھەتا سەرگەردان نەبيّت، وە سەرفرازى دەكات بى كارانيّك ئەو نيعمەتەى پى چەنگ كەويّت كە چاوەرەيى دەكات، ئەو ريّگايانەى بى رۆشىن دەكاتەوە كە دەبىن بە بەربەست بى ئەو نيعمەتە چاوەروان كراوە، سەرفرازى دەكات بى خى لى پاراسىتنى، ئەو نيعمەتە چاوەروان كراوە، كەوتورە، بەلام ھەستى پى ناكات.

دهگیرنسه وه ده نین: کابرایسه کی ده شسته کی چسووه خرمسه ت پیسشه وای ئیمانداران (هارون الرشید)، (هارون الرشید) پی فه رموو: خودا ئه و نیعمه ته ته له سه ریسته پیننیت که خوا پیلی داویت به به رده وامی شوکرانه بریزی، ئه و نیعمه ته شده تبین فه راهه م به پیننیت که به گومانی چاکت به خوا و به ندایه تی به رده وامت ئومیدی بی ده کهی، به و نیعمه ته ت بناسینیت که چه نگت که و تو وه به لام هه ستی پیناکه یت تاکو شوکرانه بریزی بکه یت، کابرایه که نه مه ی زور پی سه یر بوو، گووتی: چه ند جوان بوو دابه شکردنه که ی.

ئاو<u>ێت</u>هى دڵ

ئەو خەتەرەي بە دئت داديّت؟

چاککردنی خه ته ره و بیریش به وه ده کریّت ره چاوی نه و شتانه بکات که به رز ده بیّته وه بر خرمه تی خوا، بزانیّت خوا پیّی رازیه و پیّی خوشه یان نا، چونکه هه ر چاکه و هیدایه ت و سه رفرازی و پاراستنیّك هه بیّت نه وه ته نها له خوای گه وره وه یه ، مروّفیش به هره وه رده بیّت له خیروبیّری خودا، به پیّی په یوه ست بوون و جیّگیر بوونی خه ته ره و بیریه و به نیعمه ت و یه کتاپه رستی و خواناسی و به ندایه تی و هه ست کردن به چاودیّری و مراقه به ی و ناگادار بوونی خوا به هه مو و چرپه و کاره کانی، نا نه وکات شه رم ده کات خوای گه وره به و خه ته ره و بیریکردنه وانه ی بزانیّت، بوّیه پاریّزگاری ده کات و نه فسی خوّی سه رکوت ده کات بیرگردنه وانه ی برانیّت، بوّیه پاریّزگاری ده کات و نه فسی خوّی سه رکوت ده کات ده یپاریّزیّت و هه لی ده بریّری ای ده بری ی کرد نه وه خوای گه وره ریّزی ای ده نیّ و هه لی ده بریّریّت و ده یپاری خراب و یپس و گه نده لا.

بزانه مروّق چاکترین دروستکراوی خوای گهورهیه، ئهگهر له خوا نزیك بیّتهوه و پهیوهست بیّت به فهرمانهکانی و قهده غهکراوهکانی و کارهکانی له پهزامهندی خوا

⁽۱) خەتەرە: بەر شتانە دەگرىترى كە بە دال دادىت.

بیّت و خوا پیش ههموو ههوا و شاره زوواتی بیّخیّت، به لام مروّهٔ خراپترین دروستکراوه، نهگهر دوور بیّت له خوا و دلّی نهجوولیّت بو شهوه ی له خوا نزیك بیّته وه و پهیوهست نهبیّت به بهندایه تی و ره زامه ندی خودا.

که وابوو: هه رکاتیک مروّهٔ نزیکی خوای هه لبرژاردو خوای گهوره ی پیش هه واو ناره نوواتی خوی خست، نه وه دل وعه قل وئیمانی بالاده ست ده بیّت به سه رنه فس و ناره نووات و شه یتانی، سه رفرازی و هیدایه تی بالاده ست ده بیّت به سه رسه رگه ردانی و هه وا و هه وه سی، به لام نه گه ردووری له خوای هه لبرژارد، نه وه نه فس و هه وا و ناره نووات و شه یتانی بالاده ست ده بیّت به سه رعه قلّ و دل و سه رفرازی.

چاك بزانه: خهته ره و وهسوه سه رده كيشيت بق بيركردنه وه، بيكردنه وهش سه رده كيشيت بق بيركردنه وه شيراده شيراده شيراده شيراده شيراده شيراده شينت بق يادكردنه وه شينت بقوكات نه و كاره شينا لاهم كانى لاشه، نه وكات نه و كاره شينا بالاده ست ده بيت و ده بين به عاده ت، جاله سه ره تاوه چاككردنى خه ته ره ناسانه، به لام كه پيراگه يشت و ته واو بوو چاككردنى زقر ئاسته مه.

ئەوەش بزانى بە ھىچ شىپوەيەك مرۆڭ ئەوەى پى نەدراوە كە ئەو خەتەرانەى بە دىلى دادىت لە بنچىنەوە رىشەكىشى و بنىپى بكات و ھىچى ئى نەھىيىلىت، چونكە ئەر خەتەرە و وەسوەسانە وەكو ھەناسەى مرۆڭەكە وايە بەردەوام ھىرشى بى دەھىيىن، بەلام لىرەدا ئەگەر مرۆڭ ئىمان و عەقلى بە ھىزبوو، ئەو خەتەرە چاكانەى بە دىلى دادىيت ھەلىدبىرىرىت و پىئى رازى دەبىئ و ھىزگرى دەبىيىت، ئەو خەتەرە خراپانەشى بە دىلى دادىيت، پىئى ناخىشە و پىشتى تىدەكات و لىيى دوور دەكەويىتەوە، ھەر وەكو ھاوەلان بە پىغەمبەريان ئىلى فەرموو: ئەى پىغەمبەرى خوالى ھەريەك لە ئىمە جارى وا ھەيە ھەست بە شتى وا دەكات لە نەفىسى خىزى ئەگەر بە ئاگر بىسوتىنىرىت تاكى دەبىيت بە خەلىر، ئەوە زۆر پىيى خىزشىرە نەك ئەو خەتەرەيە بە بىسوتىنىرىت تاكى دەبىيت، پىغەمبەرى قەرمووى: ((ئايا ھەست بەۋە دەكەن؟))،

هاوه لآن ووتیان: به لی، پیغه مبه ریش فه مرمووی: ((ئا ئه مه نیشانه ی ئیمانه)) (۱). لیره دا که پیغه مبه ریش فه رمووی: ((ئا ئه مه نیشانه ی ئیمانه)) نه و ه دوو راشه ی

بق كراوه:

یه که م: و ه رنه گرتن و په تکردنه و ه ی و پی ناخوش بوونی ئه م خه ته ره یه ، ئه و ه خوّی له خوّیدا نیشانه ی ئیمانه .

دووهم: که شهیتان ئه وخه ته رانه به دلّی ئه و مروّف داده هینینت، ئه وهش نیشانه ی ئیمانه، چونکه دیاره ئه و مروّفه ئیمانی له دلّدایه بویه شهیتان ئه و خه ته داده خه ناو دلّی تاکو ئیمانه که ی له که دار بکات یان لایببات.

به لیّ: خوای گهورهش نه فسی مروّقی دروستکردووه وه ک باراش وایه، چوّن باراش نابی به چوّلی ئیش بکات به لکو ههر ده بیّت شتیّکی تیبکریّت تاکو بیهاریّت، باراشیش ئهگهر گهنمی تیبکریّت ده یهاریّت، ئهگهر خوّل یان چهوی تیبکریّت ههر ده یهاریّت، به هه مان شیّوهش ئه و خه ته ره و خه یالاتانه ی که له دلّی مروّقدا ده سوریّته وه، وه کو نه و گهنمه وایه که ده کریّته ناو ناشه که، چونکه ئه و ناشه هه رگیز به چوّلی کارناکات، به لکو هه رده بیّت شتیّکی تیبکریّت تا بیهاریّت.

هیندی کهس ئاشه که یان گه نمی تیده کریت و گه نم ده ها پیت، بو یه ناردیکی بو دهرده چیت که بو خودی از ده بودی ای ده بین به الام نور به که خود که بو خودی این خود یان کا ده ها پیت، جا که کاتی نه وه دادیت که بیکات به هه ویر و بیکات به نان نه وه راسته قینه ی نارده که ی بو پوشن ده بیته وه.

ئهگەر ئەو خەتەرە خراپانەى بە دلات دادىت دوۋرت كردەوە لە خۆت، ئەوە ئەو شتانەى بە دوايدا دىن بى خىزى نامىنىت، بەلام ئەگەر پووت تىكىرد و وەرتگىرت خەتەرەكە دەبىت بە فىكىر، فىكىرىش لە خزمەتى ئىرادە دا دەبىت، ئىرادە و

⁽۱) صحيح: رواه مسلم (۱۳۲)، و ابو داود (٥١١١)، و احمد في ((المسند)) (٢/٤٤).

فیکریش له خزمه تی ئه ندامه کاندا ده بن، به لام ئه گهر ئه وه نه کرا پووده که نه دل تاکو به هه وا و ئاره زووات له خشته ی به رن، ئه وه ش پوون و ئاشکرایه که چاکردنی فیکر ئاسانتره له چاکردنی ئیراده ش ئاسانتره له چاکردنی کاروکرده وه ئاسانتره له بنبرکردنی داب و نه ریت.

چاکترین چارهسه ریش بق نه و ده رده، نه وه یه که خوّت به شتیّك سه رقال بکه ی که پهیوه ندی به که پهیوه ندی به توّوه نه بیّرکردنه وه له شتیّك که پهیوه ندی به توّوه نیه ده رگای هه موو خراپه یه کتابه وه .

ههر کهسیّك بیر له شتیّك بكاته وه پهیوه ندی به و نهبیّت، ئه و کات ئه و شتهی پهیوه ندی به ویه و شتهی پهیوه ندی به ویه و شدی که سوودی بق نه و نیه، به رانبه ر به شتیّك که سوودی بق نه و ههیه.

که وابوو: خه ته ره و بیرکردنه و و ئیراده و هیمه ت شیاوترین شتن که مرؤ فخی سه رقال بکات به چاککردنیان، چونکه ئه وانه ئهگه ر خراپ بوون له خوا دوورت ده خه نه وه به نه گه ر باشیش بن له خوا نزیکت ده خه نه وه به و خوایه ی که کامه رانی و ئاسووده یی تق له نزیك بوونه و و په زامه ندی ئه و دایه، سه رگه ردانی و خراپی تق شه دووربوونه و و و و دایه.

ئاگاداربه: نه که ی به یقلی شه یتان خانووی خوّی له بیرکردنه و و ئیراده ت دروست بکات، چونکه نه گهر ریّگات پیّدا نه و کاره بکات نه وه گهنده لی ده کات، نه وسا فریاکه و تنی زوّر ناسته مه، نه گهر نه وه ی بوّ ریّك بکه ویّت نه وه به هه وه سی خوّی هه موو جوّره وه سوه سه و شتی خراپ ده خاته بیرکردنه وه و خه یالت، به ربه ستی کتر به و بیرکردنه وانه ی سوود به خشن بوّت، به ربه ستی کتر دروست ده کات بو گهیشتن به و بیرکردنه وانه ی سوود به خشن بوت، لیّره شدا تا وانی خوّته که یارمه تیت داوه با لاده ست بیّت به سه ر نه فستدا به وه ی ده رگای دلّت بو کردو ته وه که وابرایه ی نموونه ی توّو نه و وه کو نه و کابرایه ی ناشه وان وایه که خه ریکی هارینی گهنمی باش و پاکه، که چی که سیّك له لاوه دیّت _

فهردیّك ـ خوّل و قشپل و خه لوز و پوخله واتی به شانی خوّیدا داوه داوا له ناشه وان ده کات بیکاته ناو باراشه که و بیهاریّت، جا لیّره دا نه گهر ناشه وانه که نه و کابرایه ی ده رکرد و نهیهیّشت نه و پوخله واته بکاته ناو ناشه که یه وه ناشه که به رده وام ده بیّت له سه ر هارینی گهنمی به سوود و پاك، به لام نه گهر ناشه وانه که ریّگای به و کابرایه دا نه و پوخله واته ناو ناشه که ی، نه و به هنی نه و پوخله واته وه نه و گهنمه ی له ناویشیه تی هه ر هه موو پیس ده بیّت و خه سار ده بیّت.

چارهی ئهم دمرده:

له پووی زانسته وه، ئه وه یه که بیرکردنه و و خه یالی خوت سه رقال بکه ی به و زانیارانه ی ده تگه یه نیته یه کتاپه رستی و خوشه و یستی خوا، خو سه رقال کردن به و زانیارانه ی راستی مردن و هه واله کانی ترت تا به هه شت و دوزه خ بو پوشن ده که نه وه، خو سه رقال کردن بو به ده ست هینانی زانیاری له سه رئه و کاره خرابانه ی مروق تووشی تو په ی خوا ده که ن و پیگای خو لی پاراستنی.

ئەنجام نەداوه، ئەگىنا دلى پىرە لە پادشا، كەسى دووەمىيش خيانەتەكەى ئەنجامداوه، كەچى دلى پيى ناخۆشە، وەنەبيت سوور بيت لەسەر خيانەت و لە دلى خۆشى حەشارى دا بيت، جا ئەوەيان حال و عاقىبەتى زۆر چاكترە لە كەسى يەكەم.

پوختهی قسان ئه وه یه: دل هه رگیز چۆل نابیت له خه ته ره و بیر کردنه وه، ئینجا ئه و بیر کردنه وه، ئینجا ئه و بیر کردنه وه یه یان هانی ده دات بی چاکسازی حالی دوا پۆژی، یان ئه و بیر کردنه وه یه بیر کردنه وه یه وه یه یان ئه و بیر کردنه وه یه تووشی چه ندین و هسوه سه و نیاز و شتی بی هوده ی ده کات.

پیشتر باسمانکرد که نه فسی مروّق وه کو ناش وایه هه رچی تیهاوی ی ده بهاریت نهگه رگه نمی تیبهاویت نهگه ر شووشه و به رد و قسپلی تیبهاویت ده بهاریّت، جا خوای گه وره خاوه ن و به ریّوه به ری نه و ناشه یه _ که نه فسی مروّفه _ مهلائیکه تیکی بر ناماده کردووه شتی به سوودی تیبکات، نه فسیش ده بهاریّت، شهیتانیکیش شدی بی سوودی تیده کات نه فسیش ده بهاریّت، جا نه وانه ی مهلائیکه ت ده بخاته دلّی مروّقه وه ، هاندانیه تی بر خیر و به راستدانانی روّژی دوایی، نه وه ی شهیتانیش ده بخاته دلّی مروّقه وه هاندانیه تی بر خرابه و به راست دانه نانی روّژی دوایی، بودی شهیتانیش ده بخاته دلّی مروّق، هاندانیه تی بر خرابه و به راست دانه نانی روّژی دوایی،

ئاو<u>ێت</u>ے هى دڵ

فهرموو: بهرداغينك له ناوى نيمان

(شقیق)ی کوری (ابراهیم) دهفهرمووی: دهرگای تهوفیقی خوا لهسهر مروّق له شهش شت داخراوه:

- ١. سه رقال بوونیان به به خششه کانی خوا و سوپاس نه کردنی،
 - ۲. حەزكىردن لە زانست و زانسىيارى و كار پىننەكردنى.
 - ٣. پەلەكردنى بۆ گوناھ و دواخستنى تەوبە،
 - ٤. فريوخواردن به هاورييهتى پياوچاكان و چاو لينهكردنيان.
 - ه. پشت تێکردنی دنیا لهوان، کهچی ئهوان پووی تێدهکهن.
- ٦. رووتێکردنی دوا رێڎ بۆيان، کهچی ئهوان پشتی تێدهکهن.
- _ ابن قیم دهفهرمووی _ منیش ده لایم: ئه وانه بو وایان به سه رهاتووه چونکه، حه زکردن له چاکه و ترسان له خراپه یان له دلا انیه، یه قینی کی بی هیزیان هه یه، چاو ساغیان نیه، بنچینه ی ئه وانه بی نرخی نه فسه و گورینی شتی چاکه یه به خراپه، ئه گه روانه بایه و نه فسی نرخی هه بایه، ئه وه شتی چاکه ی نه ده گوری به خراپه.

کهوابوو: بنچینهی ههموو خیر و چاکهیه الله دوای سهرفرازی خواد اله بهرزی و پاکی و بهنرخی نه فسهوه سهرهه الاهدات، بنهینهی ههموو خراپهیه کیش الله گهنده الی و پیسی و بی نرخی نه فسهوه سهرهه الاهدات خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿قَدُّ أَقَلُحَ مَن زَكَّنُهَا الله وَقَدُّ خَابَ مَن دَسَّنُهَا الله ﴾ (السشمس: ۹ سه ۱۰)، واتسه: به پراستی نه و که سه سهرفرازه که نه فسی پال و پوخت کردووه به به ندایه تی خوا، نه و کهسه ش زهره رمه ند بوو که نه فسی خوی گهنده ال و پیس و پوخل کردووه به به بین فهرمانی خوا،

به لن: نه فسی پاك و به ریز ته نها شتی به رز و چاك و سوپاسكراوی ده ویت، به لام نه فسی پیس و بی نرخ رووده كاته شتی قیزه ون وگه نده ل و پیس وه ك میش و مه گه ز كه چون ته نها روو ده كه نه سه رشتی پیس، نه فسی پاك و به ریز به سته م و فاحیشه و دری و خیانه ت رازی نابیت، چونكه زور له وه به رزتر و به نرختره كه پیی رازی بیت، به لام نه فسی بی نرخ و پیس و گهنده ل به پیچه وانه ی نه ویه.

پوختهی قسان: ههر نهفسیّك مهیلی بن ئه و كارانه ده چینت كه لهگه ل خویدا دهسازی، ئه و مانای ئه و ئایه ته یه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ ﴾ (الأسراء: ۸٤)، واته: ههر كه سه و كاریّك ئه نجام ده دات كه لهگه ل خویدا بسازی.

هـهموو مرۆڤێـك لهسـهر ئـهو رێبـاز و مهزهـهب و داب و نهريتهيـه كـه خـووى پێوهگرتووه، مرۆڤى خراپ كارێك ئهنجامدهدات كه لهگهل خـۆى بگونجـێ، لـه بـرى سوپاس كردنى خوا لهسهر بهخششهكانى بێ فهرمانى دهكات، مرۆڤـى ئيمانداريش كارێك ئهنجامدهدات كه لهگهل خۆيدا بگونجـێ، بۆيـه شـوكرانه بـژێرى خـوا دهكات لهسـهر نيعمهتـهكانى و خۆشـى دهوێ و شـهرمى لێ دهكات و ههسـت بـه چـاودێرى دهكات و به شكۆ و گهورهى دادهنێت.

ئهگهر کهسیّك نه فسی خوّی نه ناسیّت، چوّن دروست کاره کهی ده ناسیّت؟ _ به ووردی بروانه ئه و نموونه جوانه _ خوای گهوره له سینگتدا خانوویه کی دروستکردوه که دلّه، له ناو ئه و خانووهش کورسیه کی بی سازاندووه، ئه و کورسیه شروناسی و خوشه ویستی و یه کتاپه رستی خوا له سه ری جیّگیر ده بیّت و داده نیشیّت، کورسیه کهش به پهروّیه که داپورشراوه که پهزامه ندی خوایه، له ته نیشتی لای راست و چهپیش فه رمانه کانی خوا پیزکراوه، ئه و خانووهش به باخچه یه که دهوردراوه، جا خوای گهوره بارانی ووته کانی خوی به سه ردا ده باریّنیّت، نه وکات چه ندین جوّر گول و گولزار و دره ختی به به ری لی ده پویّت له به ندایه تی و رالله اکبر)کردن و ته سبیحات و سوپاسگوزاری و به پاک پاگرتنی خوا، له ناوه پاستی

باخچه که ش دره ختیکی خواناسی بی ده پویینی، ئه و دره خته: ﴿ تُوَیِّ آُکُلَهَا کُلُ وَیِنِ بِإِذْنِ رَیِّهَا ﴾ (ابراهیم: ۲۰)، واته: ئه و دره خته ی هه موو کاتیك به روبوومی خوی ده به خشیت به ویستی په روه ردگاری، له خوشه ویستی و گه پانه وه و له خواترسان و دل ئارامی و ئاسووده یی.

ئه و درهخته ش به بیرکردنه وه له قورئان و تنگه یشتنی و کارپیکردنی ئاوده دریّت، له و ماله دا چرایه که هه لواسراوه که به پووناکی خواناسی و ئیمان و یه کتاپه رستی ده دره و شیته وه، دیواریکیشی بز باخچه که کردووه، تاکو بیپاپیزیّت له هه موو به لایه کی خراپ، مه لائیکه تیشی وه ک چاودیّر بن ناماده کردووه که ده ییاریّن له کاتی خه وی یان به خه به ری.

کاتیک خاوهنی ئه و خانووه ده زانیت دانیشتوانی زوّر چاک له ناو ماله که ی دان، بویه به رده وام هه موو غهمی ئه وه ده بیّت خانووه که ی پوخته بکات، تاکو دانیشتوانی ناو ماله که ی رازی بن، هه ر کاتیکیش هه ست به ناله باریه ک بکات له خانووه که ی ئه وه زوّر به په له هه ولاه دات چاکی بکات، به راستی دانیشتوانی ناو ئه و خانووه دانیشت گه لی باشن، به راستی ئه و خانووه ش خانوویه کی باشه.

چهند جیاوازی هه یه له نیّوان نه و خانووه و خانوویه که کاول بووه و برقته شویّنی میّش و مهگه ز و پیسی و پر خله وات، هه ر که سیّك بیه ویّت ده س به ناو بگهیه نیّت ده چیّته نه ویّ، چونکه ده بینی کاوله و که سی تیا نیه و دیواری نیه و شویّنی پیساییه و تاریکه و بر نی برگهنی لیّدی و هه مووی تیّك چووه و پریه تی له پیسی و پر خلّی و که س پیّی هی گر نابیّت، که سیش ناچیّته نه وی ته نها میی ش و مهگه ز و نه وه می پیّی راها تووه، جا شهیتان له ناو نه و خانووه له سه ر کورسیه کهی دانی شتووه، کورسیه که ش د دانی شتووه، کورسیه که ش به پهری یه که داپر شراوه که نه نه امیه ، له لای راست و چه پیدا ناره زووات ریز کراوه، له ناو خانووه که باخچه یه که مه یه پریه تی له زه لیلی و سه رگه ردانی و رووکردنه دنیا و دل پیّوه به ند بوون و وازهینان له دوا رق ژه نه و باخچه یه بارانی نه فامی و ناره زووات و شیرک و بید عه به سه ریدا ده باریّت، که

همه موو جنره درك و دار و گوژانكنكى تيا ده رويست، به رووبومه كه گوناه و سه رينچى و ملكه چنه كردن و قه شمه ريات و گانته و گه پ و و تنى شيعرى داداريه، له ناوه راستى باخچه كه ش دره ختى خوا نه ناسى و پشت كردنه خوا رواوه، هم موو كاتيك به رووبومى خويده دا له فيسق و گوناه و گانته و يارى و قه شمه رى و رويشتن له گه لا مه صله حه ت و شوينكه و تنى ئاره زووات و غه م و خه فه ت و دان ته نكى و ئيش و ئازار و دانه راوكن، ئاوى ئه و دره خته ش شوينكه و تنى هه وا و ئاره زووات و مه غروورى و ئوميد بوون به دنيايه.

به لی: خوای گهوره دروستکاری ههر دوو خانوه که یه دله، جا ههر که سیک دلی وه ک نه خانوه و پاکهی یه که مجار باسمان کرد رابگریّت نهوه له دنیا وقیامه ت سهرفراز دهبیّت، ههر که سیکیش دلی وه ک نه و خانووه پیسه ی دووه م رابگریّت، نهوه له دنیا وقیامه ت شهرمه زار و سهرگه ردان دهبیّت.

ئاو<u>يّت</u>ـــــــهى دڵناو<u>يّتــــــهى</u> دڵ

ويســتگهى ئيمان

پرسیار له (سهل التستري)ی کرا ووتیان: پیاوی وا ههیه پۆژی یه جهم ده خوات؟ فهرمووی: نهمه خواردنی (الصدیقین) پاستگزیانه، پییان ووت: نهی نهگهر دوو جهم بخوات؟ فهرمووی: نهمه شخواردنی نیماندارانه، پییان ووت: نهی نهگهر سی جهم بخوات؟ فهرمووی: به ماله وه یان بلین با ناخوریکی بر بسازینن.

(الأسود)ی کسوری (سالم) ده فه رمووی: دوو رکعات نویزبکه م زور له لام خوشه ویستتره له به هه شت و نه وه یه ناویشیدا هه یه .

پنیان ووت: قوربان ئەمە ھەلەیە، ئەویش لە وەلامدا دەیفەرموو: با بۆتان پوون بكەمەوە، بەھەشت بۆ رازى بوونى نەفسى خۆمـه، بەلام دوو ركعات نويژەكـه بـۆ رازى بوونى پەروەردگارمه، كەوابوو، رەزامەندى پەروەردگارم لا خۆشەويستترە لـه رەزامەندى نەفسى خۆم.

مرۆڤى خواناس لە زەويىدا وەكو گوڵى رێحانـەى بەھەشـت وايـە، كە مرۆڤـى
 موسلمان بۆنى دەكات تامەزرۆى بەھەشت دەبێت.

دلّی مرزقیّك که خوای خرّشبویّت له نیّوان شکر و جوانی خوا وهستاوه، ههر کاتیّك وردبیّته وه له گهوره یی خوا شکرداری خوا له دلّیدا ده دره و شیّته وه، ههر کاتیّکیش ووردبیّته وه جوانی خوا تامه زروّی ده بیّت.

به لایه کی نادیار که تو نازانی؟

یه کیّك له به لا نادیاره کان ئه وه یه که مروّق له نیعمه تی خوا دایه و خوا نیعمه تی به سه ردا پژاندووه، که چی ئه و مروّقه به نه زانی خوّی ده یه ویّت له ژیّر ئه م نیعمه ته ده رچیّت واده زانیّت له وه ی چاکتر چه نگ ده که ویّت، به لام په روه ردگاری به نه فامی و نه زانی ئه و ناکات و به په حمه تی خوّی له ژیّر نیعمه تی خوّیدا ده یهیّلیّت ه وه، تاکو ئه و کاته ی به ته واوی بیزاری و ناپه زایی خوّی ده رده بریّت، ئه وکات خوای گه وره نیعمه ته که ده که ده و نه و شته ی پی ده دات که داوای کربوو، به لام کاتیّك مروّقه که ده گات به وه ی خوّی داوای کردووه، ده بینیّت جیاوازیه کی زوّر هه یه له نیّوان ئه وه ی پیّشو و نه و ه ه و داوای کردووه، نینجا دل ته نگ ده بیّت و نیمشیمان ده بیّت و ه شیمان ده بیّته و داوا ده کات دیسان بگه پیّته و ه سه رئه وه ی پیشتر.

که وابوو: هیچ شتیک وه کو ئه وه خراپ نیه که مرز قبیزار بیت و بی تاقه ت بیت له نیعمه تی خوا، چونکه ئه و مرز قسه ئه و نیعمه تهی به سه ریدا پرژاوه به نیعمه تی خوای نازانیت، سوپاسی خواشی له سه ر ناکات و دلخی شنبیت پینی، به لکو لینی بینزاره و گله یی لینی هه یه و به گرفتی ده زانیت، زوربه ی خه لکی دری هیندی نیعمه تی خوانه که پینی به خشیوون، چونکه هه ست ناکه ن ئه وه نیعمه تی خوایه به لکو واده زانن ئه وه به لایه به به نه فامی و نه زانی خویان تی ده کوشن بی ئه وه ی له خویانی لابه رن.

چهند که س که نیعمه تی خوای به سه ردا رژاوه، که چی نه و به نه زانی خوی هه ولیداوه له خوی لاببات خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿ ذَالِكَ بِأَنَ اللّهَ لَمْ يَكُ مُعَيِّرًا لَهُ لَمْ يَكُ مُعَيِّرًا لَعْمَةً أَنْعُمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَقَى يُعَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِمٍ ﴾ (الأنفال:٥٣)، واته: خودا هه رنیعمه تیکی به هه رگه ل و نه ته وه یه ك به خشیبیت لییان ناسینی ته وه لییان ناگوریت، تا خویان

ئاو<u>يّت</u> ـــــهى دلّئاو<u>يّت</u> ـــــهى دلّ

به خراپهی خویانه وه ئه و نیعمه ته له سه ر خویان لانه به ن و یاخود نه یگورن.

خـوای گـهوره دهفـهرمووی: ﴿إِنَ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَقَّى يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِمِمٌ ﴾ (الرعد: ١١)، واتـه: بينگومان خوای گهوره له هميچ گهليك ناكورينت، تـا ئهوان لـه نهفسی خويان نه کورن.

هیچ دووژمنیّك سهرسهختتر نیه بق دژایهتی كردنی نیعمهتی خوا له نهفسی مروّق نهفسی مروّق لهگهل دووژمنهكهیدا پشتیوانه، كه دووژمنهكهی شاگر له نیعمهته که بهرده دا نهفسیش بزی خوّش دهكات، یهكهمجار ریّگای به دووژمن داوه شاگری تیبه ربدا پاشان یارمهتی دهدات، جا كاتیّك ناگرهكه خوّش بوو هاواری ناگركوژینه و دهكات و گلهیی له (قدر) دهكات.

٣٣٦ ئاويْت مى دڵ

به چ سیفه تیک خودا دهناسی

هیندی له خه لکی خوا به به خشنده و فه زل و چاکه ده ناسن، هیندیکیش خوا به لیخوش بوون و تارامی و لیب ورده یی ده ناسن، هیندیکیش خوا به سیزا و توله سه ندنه وه ده ناسن، هیندیکیش خوا به زانست و حیکمه تده ناسن، هیندیکیش خوا به عیززه ت و (کبریاء) ده ناسن، هیندیکیش خوا به په حمه ت و چاکه ده ناسن، هیندیکیش خوا به وه لامدانه وهی نزاو هیندیکیش خوا به وه لامدانه وهی نزاو به هانا هاتن و دابین کردنی پیویستیه کانی ده ناسن.

له همووان فراوانتر ئهوه یه که خوا له قورئانه وه بناسی، چونکه له پیگای قورئانه وه پهروه ردگاریّك دهناسیّت که خاوه نی ههموو سیفاتیّکی به رز و بلند و کهماله، دووره له ههموو کهم و کورتیه ک خاوه نی ههموو ناو و سیفاتیّکی چاك و کاملّه، چی بویّت ئه نجامی ده دات، له سهرووی ههموو شتیّکه و له گه ل ههموو شتیّکه، به ده سه لاته به سهر ههموو شتیّکدا، هه لسوریّنه ری هموو شتیّکه، فه رمان ده دات و قه ده غه ده کات بی کهم و کوریه، به شکرتره له ههموو شتیّک به ههموو شتیّک به ههموو شتیّک به هموو شتیّک به ده سهرو شتیّک به ههموو که سیّک به ره حمتره، له ههموو که سیّک به ده سهرو که سیّک به ده سه لاتره، له ههموو که سیّک به ده سهرو که سیّک به ده سیّک به ده سهرو که دی به ده سهرو که سیّک به ده دو کمی به ده ده دو کمی به ده دو کمی به ده دو که در که دو کمی به ده دو کمی به دو ک

که وابوو: قورئان نازل بووه تاکو به نده کان خوای پی بناسین و به پیگای قورئانه و به ناسینی خوا.

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵناو<u>يّتـــه</u>ى دڵ

فراوانترين جۆرى خواناسى

فراوانترینی جۆرهکانی خواناسی، ناسینی خوایه به سیفهتی (الجمال) جوانی، همر کهسه و و خوا به سیفهتیّك دهناسیّت، به لام چاکترینیان ئه وه یه خوا به شکوداری و بی کهم و کوری بناسیت، جا جوانی خوای گهوره ویّنهی نیه، گریمان ئهگهر ههر ههموو خه لکی له سهر ویّنهی جوانترین که س بن، جا جوانی ده رهوه و ژوره و هیان به راوورد بکهی له گه لا جوانی پهروه ردگار، ئه وه جوانیه که یان زوّر که متره له رووناکی خوری پرشنگدار، هه رئه و کهمتره له رووناکی چرایه کی بی هیّز به رانبه ر رووناکی خوری پرشنگدار، هه رئه و به سه بو جوانی خوای گهوره که هه رههموو شته جوانه کانی دنیا و قیامه ت دروست کردووه؟! ئه وه به به بی ده بیت جوانی ئه وه چون بیّت که ئه وانه ی دروست کردووه؟! ئه وه به بو جوانی خوای گهوره که خاوه نی ههموو عیزه تیکه، خاوه نی ههموو ده سه لاتیکه، خاوه نی ههموو ده به مؤلایکه. خاوه نی ههموو ده و فه زلیّکه.

یه کیّك له ناوه جوانه کانی خوای گهوره (الجمیل)ه له حه دیسی (صحیح) دا هاتووه پیّغه مبه ریّ ده فه رمووی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِیلٌ یُحِبُّ الْجَمَالَ))(۱). واته: خوای گهوره جوانه و جوان و پاکیشی خوّش ده ویّت.

جوانی خوای گەورە چوار پلەی ھەيە:

- ١. جمال النذات: جنواني زاتي خنوا.
- ٢. جمال الصفات: جواني سيفاته كاتى خوا.
 - ٣. جمال الأفعال: جواني كارهكاني خوا.
- ٤. جمال الأسماء: جواني ناوهكاني خوا.

⁽۱) صحیح: رواه مسلم (۱۹)، ابو داود (۳۰۹۱)، والترمذی (۱۹۹۹)، و احمد فی ((المسند)) (۱/۳۸۰و۲۲۷).

ناوهکانی خوای گهوره هه رههمووی جوانن، سیفاتهکانی هه رههمووی کامل و بی کهم و کورین، کارهکانی هه رههمووی به حیکمه ت و چاکه و دادپهروه رانه و به په حمه ته، به لام جوانی زاتی خوای گهوره، جگه له ختری که سی تر نهیگهیشتترتی و نایزانیت، که سیش له دروستکراوه کانی هیچی لی نازانن، جگه له و پیناسانه نه بیت که خوا به و که سانه ی ناشنا کردووه که ریزی لی ناون، نه گینا جوانی زاتی خوای گهوره پاریزراوه له خه لکی و نادیاره و پنشراوه.

(ابن عباس) ده فه رمووی: زاتی خوای گهوره پوشراوه به سیفاتی خوا، سیفاته کانی خواش پوشراوه به کاره کانی، که وابوو گومانت چیه به رانبه ر جوانیه که پوشراوه به وهسفی کامل و بی کهم و کوری، پوشراوه به سیفاتی گهوره یی و شکوداری.

له و مانایه وه مروّق له هیندی مانای جوانی زاتی خوا دهگات، چونکه مروّق به پیکای ناسینی کاره کانی خوا سیفاته کانی خوا ده ناسینت، له پیگای ناسینی سیفاته کانی خواش زاتی خوا ده ناسینت، جا هه رکاتیک جوانی کاره کانی خوای به در کرد، جوانی سیفاته کانی خوای بی پیوون ده بیته وه، له جوانی سیفاته کانیشیه وه جوانی زاتی خوای بی پیوون ده بیته وه، لیره دا پیوون ده بیته وه که سیفاته کانیشیه وه جوانی زاتی خوای بی پیوون ده بیته وه که خوای که وره خاوه نی هه موو سوپاس و ستایشیکه که س له دروستکراوه کانی ناتوانن به پیی شیاو ستایشی بکه ن به و شیوه ی خوی ستایشی خوی کردووه، به پاستی خوای گه وره پیویسته بپه رستری له به رزاتی، خوشبویستری له به رزاتی، سوپاس بکری له به رزاتی، بیگومان خوای گه وره خودی خوشده ویت، سوپاس بکری له به رزاتی، بیگومان خوای گه وره خودی خوشده ویت، سوپاس بکری له به رزاتی، بیگومان خوای گه وره خودی خوشده ویت، سوپاسی خوی ده کا.

خۆشەويستى خۆى بۆ خۆى، سوپاسى خۆى بۆ خۆى، ستايشى خۆى بۆ خۆى، تەوحىدى خۆى بۆ خۆى، ئەوە پاستەقىنەى سوپاس و ستايش و خۆشەويستى و تەوحىدە، خواى گەورە ستايشى خۆى دەكات ھەر وەكو بەندەكانى ستايشى دەكسەن، خواى گەورە ھەروەك چۆن زاتى خۆى خۆش دەويىت سىفات و

ئاو<u>يّت ...</u>هى دڵئاوي<u>ّت ...</u>هى دڵ

کارهکانیشی خوشدهویت. ههموو کارهکانی خوای گهوره چاك و سوپاسکراون، کارهکانی هیچ ناپهسندیهکیان تیا نیه، هیچ شتیك نیه لهبهر خودی خوی خوش بویستری، سوپاس بکری لهبهر خودی خوی جگه له خودا نهبیت.

ههر شتیکیش خوشبویستری جگه له خوا، نهگهر خوشهویستیه کهی لهبهر خوا بوو و له بو خوا بوو، نهوه خوشهویستیه کی دروسته و چاکه، به لام نهگهر وانهبوو نهوه خوشهویستیه کی پوچه له، نهمه ش ته نها شیاوی خوایه.

ئا ئەمە(الألوهية)ى راستەقىنەيە، چونكە پەرستراوى راستەقىنە، ئەوەيە كە لەبەر زاتى خۆشبويسترى و سوپاسى بكرى، ئەگەر بىتوو چاكەو نىعمەت و ئارامى و لىبووردن و لىخۆشبوون و رەحمەتىشى لەگەل بىت دەبىت چۆن بىت؟

 ٣٤٠.....ئاوێتـــهى دڵ

شوكرانهبژيرى دهبيت دوو خالى تيادا كۆبيتهوه:

- √ باسكردنى چاكەكانى و سىفاتە كاملەكانى.
- √ لهسهر ئهو نيعهمه تهى خوا پيداوه خواى خوش بويت.

که واته: ئهگه رکه سیّك باسی چاکه ی که سیّکی تر بکات، به لام خوّشی نه ویّت ناکات سوپاسگوزاره، هه رکه سیّکیش که سیّکی تری خوّش بویّت، به لام باسی چاکه کانی نه کات ئه ویش ناکات سوپاسگوزاره، تاکو ئه و دوو خاله ی باسمان کرد تیا کونه بیّته و ه پیّی ناگوتری سوپاسگوزار.

 ئاوىتىسەي دل

روونكردنهومى حهديسهكان:

پێغهمبهرﷺ که دهفهرمووێ: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ))(١).

مەبەسىت لىەم خەدىسە جوانى جىل و بەرگىه وەك لىه بەشى پېشەورەى ئىەم حەدىسە ئاماژەى پۆكىردووە^(۱)، جوانى ھەموو شىتۆكىش دەگرۆتـەوە ھەر وەك پێغەمبەرﷺ لە حەدىسىنكى تـردا دەفــەرمووى: ((إن الله نَظِيـف يحب النظافـة))^(۱۳)، واته: خوای گهوره پاکه و حهزیش له پاکی ئهکات.

له حهديسيّكي ترى (صحيح)دا دهفه رموويّ: ((إن الله طيب لا يقبل إلا طيباً))(1)، واته: خوای گهوره پاکه و ئهو شتهش وهردهگری که پاك بیت.

له (السنن)دا هاتووه پيغهمبهر الله دهفهرمووي: ((إن الله يحب أن يرى أشر نعمته على عبده))(٥)، واته: خواى گهوره حهز دهكات شوينهوارى نيعمهت و بهخششى خزى لەسەر بەندەكەيدا بېينيت.

(أبي الأحوص الجشمي) دهفه رمووي: پيغه مبه ر الله منى بينى جليكى شرم لهبهر دابوو پینی فهرمووم: ئایا سهروهت و سامانت ههیه؟ منیش گوتم: به لی ههمه، ئەويش فەرمووى: چ جۆرە مالنكت ھەيە؟ منيش گووتم: له ھەموو جۆرە مەپ و مالات و حوشتریکم ههیه، جا پیغهمبه ر الناس فی فی مووی: (دهی که وابوو وابکه با خوای گهوره نیعمهت و بهخششه کانی له سه رتدا ببینیّت)^(۱).

⁽۱) صحيح: رواه مسلم (۱۹)، ابو داود (۲۰۹۱)، والترمذي (۱۹۹۹)، و احمد في ((المسند)) (۲۸۰۸و(۲۲۹). (۲) دريزهي حديسه كه بهم شيوه به: ((لا يَدْخُلُ الْجَنَّةُ مَنْ كَانَ فِي قَلِيهِ مِثْقَالُ نَرَّةٍ مِنْ كِيْرِ». قَالَ رَجُلُ إِنَّ الرَّجُلَ يُحبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْيَهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً. قَالَ « إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحبُّ الْجَمَالَ الْكُبْرَ بَطْرُ الحَقِّ وَغَمْطُ النَّاسِ))٠.

⁽٣) رواه الترمذي (٢٨٠٠)، وفي سنده خالد بن الياس او اياس، و هو متروك الحديث كما قبال الحافظ في ((التقريب)) و له شواهد عند الطبراني في ((الاوسط)) من حديث سعد بن ابي وقاص ، ذكره السيوطي في ((الجامع الصغير)) قال المناوى في الفيض قال الهيثمي ورجاله رجال الصحيح .

⁽٤) صحیح: رواه مسلم (۱۰۱۵)، والترمذی (۲۹۹۲)، والدارمی (۲۷۲۰).

⁽٥) استاده حسن: رواه الترمذي (۲۸۲۰)،

⁽٦) اسناده صحیح: رواه النسائی (۱۹۹/۸)، و احمد فی ((المسند)) (۲۷۲/۳).

خوای گهوره پنی خوشه شوینهواری بهخششی خوّی لهسه بهندهکانیدا ببینیّت، پنی خوشه جوانی دل و ببینیّت، پنی خوشه جوانی لهسه بهندهکانیدا ببینیّت، پنی خوشه جوانی دل و دهروونیش به دهربرینی شوکرانه بژیری لهسه بهندهکانی بهدی بکات، دهبینین خوای گهوره چونکه جوانی پی خوشه بزیه پزشاکی بز مرؤه فهراههم هیناوه تاکو پوالهتی خوّیانی پی جوان بکهن و برازیننهوه، تهقوا و خواناسیشی بز فهراههم هیناون تاکو دل و دهروونی خوّیانی پی برازیننهوه و جوان بکهن ده موویی شیناون تاکو دل و دهروونی خوّیانی پی برازیننهوه و جوان بکهن ده مویی خوّش وَرِیشاً وَیَاشُ اَلنَّقُوی ذَالِک خَیرً الله وَرَیشاً وَیَاشُ اَلنَّقُوی ذَالِک خَیرً الله و داره میناوه تاکو عهوره تادهم، بیگومان تیمه پوشاکی له بارمان بز تیوه فهراههم هیناوه، تاکو عهوره تتانی پی داپوشن، ههروه ها پوشاکی خواناسیشمان خواناسی چاکتر و به فهرتره.

لیّره دا خوای گهوره رووخساریانی شادمان کردووه، دل و ده روونیشیانی کامه ران کردووه، لاشه شیانی به حه ریر رازاند قته وه، خوای گهوره چون جوانی خوشده ویّت له خوشده ویّت له قسه و کاروکرده وه و پوشاك و شیّوه دا، به هه مان شیّوه ش رقی له پیسی و گهنده لی ده بیّته وه له قسه و کاروکرده وه و پوشاك و شیّوه دا.

لهم بابهتهدا دوو چين له خه لکي به هه له داچوونه:

بهشی یه کهم: ئه وانه ن که ده لاین: هه ر شتیك خوا دروستی کردبیت ئه وه جوانه ، خوای گه و ره شه معمو و دروستکراوه کانی خوی خوش ده ویت، که وابوو: ئیمه شه معمو به و شتانه مان خوش ده ویت که خوا دروستی کردووه و رقمان له هیچ شتیك و که سیک نابیته وه ، به لگه ش به م ئایه تانه دیننه وه: ﴿ ٱلَّذِیٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَیْءٍ خَلَقَهُ ﴿ }

(السجده:۷)، واته: خوای گهوره ههموو شتیکی بهچاکی و ریکوپیکی بهدی هنناوه.

ئەو ئايەتسەش: ﴿ صُنِّعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِى ٓ أَنْقَنَ كُلُّ شَيْءٍ ﴾ (النمىل: ٨٨)، واتسە: ئەوانسە دەستكردى ئەو خوايەيە كە ھەموو شتىپكى بەو پەرى رېپكوپىكى دروستكردووه.

ئه و ئايه ته ش : ﴿ مَّا تَرَىٰ فِ خَلْقِ ٱلرَّحْمَٰنِ مِن تَفَاوُتِ ﴾ (الملك: ٣)، واته: له نيد به ديهينداوه كانى خواى ميهره بان هيچ ناريّكيه ك به دى ناكريّت.

خواناسی راسته قینه له لای ئه وان ئه و که سه یه که هه مو و شتیک به چاک و جوان بزانیّت، هیچ شتیک به خراپ و گهنده ال نه زانیّت، نا ئه وانه غیره ت له پیّناوی خوا له دلیاندا نه ماوه، رق لیّبوونه وه له پیّناوی خوا و درایه تی کردن له پیّناوی خوا و قه ده غه کردنی خرابه له پیّناوی خوا و کوشتار له پیّناوی خوا و جی به جی کردنی سنووره کانی خوا له دلیاندا نه ماوه.

بهشی دووهم: ئهوانهن که ده لین: خوای گهوره زهمی جوانی شیوه و قیافه و بالاو ریکی مروّقی کردووه ئهوهتا له بارهی مونافقه کانهوه ده فهرمووی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ﴾ (المنافقون:٤)، واته: کاتیک جهستهیان ده بینی سهرنجت راده کیشیت.

ههروه هاده فـــــهرمووى: ﴿ وَكُرُّ أَهْلَكُنَا قَبْلَهُم مِن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَتَنَا وَرِءْ يَا ﴾ (مريم: ٧٤)، واته: چهندين قهومى ناله بارمان پيش ئه وان له ناو بردووه كه مال و سامانيان له وان زياتر بووه سيما و قيافه شيان له وان پيكو پيكتر بووه .

له (صحیح المسلم)یشدا هاتووه پیغهمبهر شش ده فهرمووی: ((ان الله لا ینظر الی صورکم و أموالکم و انما ینظر الی قلوبکم و أعمالکم)) (۱) واتسه: خوای گهوره سهیری وینه تان و مالاتان ناکات، به لکو سه یری دل و کاروکرده و هکانتان ده کات.

⁽۱) صحيح: رواه مسلم (۳٤).

ئەم دوو بەشە كاميان بۆچوونەكانيان راستە:

لهم رووه وه گوتراوه جوانی قیافهت و پؤشاك و شنوه سی جوری ههیه:

۱. به شیکیان چاك و سوپاسکراوه، ئه ویش ئه وه یه جوانیه که ی بی خوابیّت، یارمه تی بدات له سه ر به ندایه تی و گویّرایه لی و وه لامدانه وه ی خوا، هه ر وه ك پیغه مبه ریگ له کاتی هاتنی (وفد) بی خزمه ت جه نابی خوّی ده رازانده وه، ئه وه ش وینه ی پوشینی که ل و په لی جه نگه و بی جیهاد و پوشینی که ل و په لی جه نگه و بی جیهاد و پوشینی که ردنه وهی دوشه ی له جه نگ، ئه مه یان سوپاسکراوه و دروسته ئه گه ر له به ر به رز کردنه وهی ووشه ی اللهٔ "بیّت و بی سه رخستنی دین و درایه تی کردنی دووژمن بیّت.

۲. بهشیکیان خراپ و زهم لی کراوه، ئهویش ئهوه یه جوانیه که ی به کاربینیت بی مهبه ستی دنیا و ناوداری و خوهه لکیشان و گهیشتن به ئاره زووات، جا ده بینین زوریه ی خه لکی له جوانی ته نها ئهمه یان مهبه سته.

۳. به شیکیان نه سوپاسکراوه و نه زهم لی کراوه، نه ویش نه وه یه لهم دووانه ی باسمان کرد له هیچیان نیه.

مەبەست ئەرەيە: ئەو ھەدىسە دوو بنچىنەى گرنگى لەخۆ گرتووە:

يەكەميان: ناسىنى خوايــە.

دووهمیان: رهوشت جوانی یه.

پوختهی قسان ئهوهیه: خوا بناسیّت به سیفاته جوانه کانی، خوّشی بهخوا بناسیّنی به کاروگوفتار و پهوشتی جوان، خوا به جوانی بناسیّت که سیفهتی

خوایه، بهجوانیش بیپهرستی که دین و شهرعی خوایه، به للی: نهم حهدیسه نهو دوو بنچینه ی له خل گرتووه:

- √ خواناسینی به جــوانی.
- √ جوانکردنی خوو رهوشتی.

به ختهوهری له راستگۆیی دایه

هیچ شتنك وه ك راستگویی عه زیمه ت سوودی بن مرؤ ق نیه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ فَإِذَا عَزَمَ ٱلْأُمَّرُ فَلَوْ صَكَ قُوا ٱللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴾ (محمد: ٢١)، واته: كه غه زا بریار درا، ئه گه ر له گه ل خودا راست بكه ن خویان بن شه ر ئاماده بكه نه وه ده بنته مایه ی خیرو قازانج بویان و زور باشتره بویان.

به لني: كامه رانى مرؤق له و دووانه دايه:

کے راستگزیی له عهزیمهت.

کے راستگۆیی له کارهکانی.

راستگزیی له کاریش: تێکوشانه به دل و لاشه.

که واته: راستگویی له عه زیمه ت، ده بیار پزیت له بیهین نیراده و هیمه ت، راستگویش له کاردا ده بیار پزیت له تهمه لی و سست و خاوی، جا هه رکه سیک له کاره کانیدا راستگوییت له گه ل خوادا، نه وه خوای گه وره ش سه رفرازی ده کات، نه و راستگوییه ش له نیخلاص و ته وه کوله وه هه لده قولیت، بویه ش راستگوترین که س نه وه یه که نیخلاص و ته وه کولیکی پته و و دروستی هه یه.

ئاويْت___هى دڵئاويْت___هى دڵ

ويسستگهى ئيمان

پهروهردگار خاوهن ئیرادهیه، فهرمانیش به بهندهیه کی خاوهن ئیراده دهکات، ئهگهر هاتوو خوا یارمهتی بهندهی خزیدا و بهندهش توانای دایه بهرخزی، ئهوکات جی به جی کردنی فهرمانه کانی خوای گهورهی بق ئاسان دهبیّت، به لام ئهگهر خوای گهوره ئهو بهندهی فهراموش کرد و کاره کهی دایه دهستی خودی بهنده که خوی، ئهوه بهنده روو له و کارانه ده کات که هه واو ئاره زوی پیی خوشه.

ههر بۆیهش دهبینین خوای گهوره له قورئاندا زهمی ئینسانی کردووه، تاکو شتیکی تری لهگهان ئینسانیهتیهکهی خوّی زیاد نهکات، ئهویش دهبیّت موسلمان بیّت، ئیماندار بیّت، ئارامگر بیّت، چاکه کاربیّت، سوپاسگوزار بیّت، خوّپاریّز بیّت، چاک کاربیّت، سوپاسگوزار بیّت، خوّپاریّز بیّت، چاک بیّت... هتد.

ئه و کارانه ی باسمانکرد مرؤهٔ له سنووری ئینسانی و ئیراده چاکی دهردهکات بن پلهیه کی به رزتر، ئه ویش دهبیّت یارمه تی خوای له گه لّدا بیّت، ههر وه ك چوّن بینین ته نها به چاو ئه نجام نادریّت، دهبیّت نووری بینینی له گه لّدا بیّت.

دەتەويت ئەلاي خەنكى بەريز بيت: ١

به پیزان گهوره ترین سته م و نه فامی نه وه یه که داوا له خه لکی بکه ی پیزت بگرن و به گهوره ترانن، که چی خیرت دلت چی له به گهوره زانینی خرا و پیزگرتنی خوای گهوره ده فه مرمووی: ﴿مَالكُورُ لَا نُرْجُونَ لِلّهِ وَقَارًا ﴾ (نوح: ۱۳)، واته: نه وه نیوه چیتانه ناترسن له گهورهیی و شکی داری خوا؟!

(الحسن) له بـارهی تهفـسیری ئـهم ئایهتـهوه دهفـهرمووی: بۆچـی مـافى خـوا بـه چاکی لهسهر خوتان نازانن و شوکرانه بژیری ناکهن؟

(مجاهد) دەڧەرمووى: بۆ پەروەردگارتان بەشكۆ نازانن؟

(ابن زید) دهفه رمووی: بن به پوختی گویزپایه لی و بهندایه تی خواناکهن؟

(ابن عباس) دەفەرمووى: بۆ بە چاكى شكۆدارى خوا ناكـەن.

ئه م ووتانه هه مووی ده گه رینته و سه ریه ک مانا ئه ویش ئه وه یه نه گه ر ریزیان له خوا بنابایه و شکوداری خوایان به چاکی بناسیبایه، ئه وکات به تاکیان ده زانی و ملیان بو که چ ده کرد و شوکرانه بریریان ده کرد.

گویّرایه لی خوا و خوّ پاراستن له گوناه و شهرم کردن له خوا، به ئهندازهی ئهو ریّزه دهبیّت که مروّق دایدهنیّت بوّ خوا له دلّی خوّی، ههر بوّیه شمیّندی له (السلف) گوتیانه: ریّنز گرتن له خوا ئهوهیه هیچ شمییّك له دروستکراوه کانی نه هیّنیته ریّزی خوا، نه له قسه وه ك بلیّی: (والله و حیاتك) واته: سویّند به خوا و گیانی توّ، یان بلیّی: (مالی الا الله و انت) واته: من تهنها خوا و توّم ههیه، یان بلیّی : (وماشاء الله وماشئت) واته: ئهگهر خوا حهز بكات و توّش حهز بکهی، ههروه ها نابیّت دروستکراوه کانی خوا بیّنیته ریّزی خوا له خوّشه و به گهوره زانی و شمیری و به گهوره زانی و شمیری در به ندایه تی، به جوّره كه گویّرایه لی مروّقیّك بیّت ههروه ك

گریّرایه لی خوا ده کات، به لکو زیاتریش گویّرایه لی مروّق ده کات، هه روه ک ده بینین حالی زوّربه ی سته مکار و خرابه کاران ناوایه، هه روه ها نابیّت مافه کانی فه راموّش بکات بلیّی: ده ی ده ی خوا لیّبوورده یه، نه گه ر خوار پیّغه مبه ر له لایه ک بوون، خه لکیش له لایه کی تربوون، جه نابت پوو بکه نه و لایه و له و لایه به که خوا و پیّغه مبه رسیّ لیّیه تی، نه که ی له دل و ده روونه وه له خزمه تی دروست کراوه کاندا بی که چی بی دل و ده روون به لاشه و زمان له خزمه ت خوا دابی، نه که ی داوای نه فس و ناره زوی خوّت پیّش په زامه ندی خوا بخه یت.

ئا ئەمانە ھەر ھەمووى نىشانەى نەبوونى رېنى خواپ لە دلى مرۆقدا، ئەگەر مرۆق ئاوا بوو، خواى گەورە بە ھىچ شىنوەيەك لە دلى خەلكى بەرىن و ھەيبەتى ناكات، بەلكو رېن و ھەيبەتى لە دلى خەلكى ھەلدەكىشىت، ئەگەر خەلكى رېنىشى بگرن لەبەر ئەوەيە كابرايەكى خراپە و لىنى دەترسىن بۆيە رېنى دەگرن، نەك لەخىشەويسىتيان رېنى بگرن.

له نیشانهی ریّزی خوا له دلّی مروّق، ئهوهیه که شهرم بکات خوا به نهیّنیهکانی و هه نهانی و هه نهانی و هه نهانی و هه نهانی برانیّت، هه ر له نیشانهی ریّزی خوا له دلّی مروّق، ئهوهیه له کاتی تهنهایشدا شهرم له خوا بکات زیاتر لهوهی شهرم له خها کی ده کات.

که وابوو: ئهگهر که سیک ریّز له خوا و ووته ی خوا نه گریّت، ریّز له و زانست و حیکمه ته نهگریّت که خوا پیّی داوه، چوّن داوا له خه لکی ده کات ریّز و قه دری بگرن؟!

قورئان و زانست و ووتهی پینهمبهر مرزق دهگهیهنن به حهق، جا له ههموو لایه کهوه ئامزژگاری و ئاگاداری و سهرزهنشت دهورهی داوی، کهچی ئا ئهمانه ههر ههمووی هیچ سوودیکی پی نهگهیاندوی! لهگهال ئهوه شدا داوا له خه لکی ده کهی ریز و قهدرت بگرن؟! تو وه کو زامداریک وای که ئامزژگاری و سهرزه نشت دهردی تیمار ناکات، که چی ده یه ویت به سهیر کردن ده ردی تیمار بیت.

کهسیّك گویبیستی سزای کهسیّکی تر بوبیّت، وه کو نه و که سه نیه که بینیبیّتی، ئهگه ر له خودی خوی به دی بكسات؟ ﴿ سَنُرِیهِمْ ءَایکَتِنَا فِی ٱلْآفَاقِ وَفِی اَفْسِمِمْ ﴾ (فصلت:٥٣)، واته: ئیمه به لگه و نیشانه ی سه رسو پهینه ریان نیشان ده دین له ناسو کانی بوونه و ه رد و له خودی خوشیان.

ههروه ها ده فهرمووی: ﴿إِنَّ ٱلَّذِینَ حَقَّتَ عَلَیْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا یُؤْمِنُونَ ﴿نَّ وَلَوْجَآءَ تَهُمْ كَلُلُ ءَایَةٍ حَتَّى یَرُوا ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِیمَ ﴿(یونس:٩٦–٩٧)، واته: بیکومان ئهوانهی بریاری پهروه ردگاری تؤیان لهسهر هاتووه که ئیمان ناهینن، ئهوه تازه ئیمان ناهینن، چونکه ده رگای ئیمان هینانیان له خوّیان داخستووه، ئهوانه ئهگهر چهندها موعجیزه شیان نیشان بدریّت، ههر ئیمان ناهیّنن، تا دووچاری سزای به ئیش و ئازار ئهبن و به چاوی خوّیان ئهیبینن.

له ئایده تیکی تر ده فدرمووی: ﴿ وَلُو أَنّنَا نَزَّلنّا إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَيْكَةَ وَكُلّمَهُمُ ٱلْمُوْنَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَيْكِ الله وَالله وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلّ شَيْءٍ قُبُلًا مّا كَانُوا لِيُوْمِنُوا إِلّا أَن يَشَاءَ ٱلله ﴾ (الانعام:١١١)، وات نهگه رئیمه مه لایکه تیان بی بنیرینه خواره وه و به چاوی خویان بیان بین و مردوویان بو زیندوو بکه ینه وه و قسه یان له گه لدا بکه ن و هه موو جوره شاهید و به لگه یه کی کوبکه ینه وه، به دیده ی خویان بیانبینن، هه موو نه وانه ببنه به لگه له سه ریاستیتی ها تنه خواره وه ی قورئانی پیروز له لایه ن خوداوه هیشتا هه رباوه پناهینن و دهستبه رداری کافرایه تی خویان نابن، چونکه له دوژمنایه تی و عینادی ناهینن و دهستبه رداری کافرایه تی خویان نابن، چونکه له دوژمنایه تی و عینادی زور سه رسه ختن، مه گه ر ته نها خودا خوّی بیه ویّت بیانخاته سه رینگای نیمان.

مرۆقی ژیر و سهرکهوتوو ئهوهیه که پهند وهرگریّت، به ههر پووداویّك کارو پهوشتی خوّی جوان بکات، ههر کاتیّکیش تووشی تاقی کردنهوه بیّت به لاشه، ئیمانی زیاد بیّت، ئهگهر هیّدی لاشهی کهم بیّت، هیّدی ئیمان و یهقین و خوّشهویستی خوا و دوا پوّژی زیاد بیّت، به لام ئهگهر مروّق وانهبوو ئهوه مردن زوّر

چاکتره بۆی، چونکه به ئیش و ئازاریکی دیاریکراو کۆتایی به تهمهنی دیّت، به پیّچهوانه ی ئه وه ی تهمه نیکی دریّژی هه بیّت و پرییّت له خراپه ئه و خراپه ش پاشان تووشی ئیس و ئازاری بکات، به لکو کاتیّك تهمه ن دریّژی سوودی هه یه، ئهگهر مروّق ئه و تهمه نهی وه وه تویه بیّت بوّی به وه ی بیر له خوا بکاته وه و ته و به بکات و کاری چاکه بکات هه روه وه خوای گهوره ده فه رمووی : ﴿ أُولَمْ نُعُمِّرُكُمُ مَّا یَتَذَ کُرُ وَیْهِ بِکات هه در وه ک خوای گهوره ده فه رمووی : ﴿ أُولَمْ نُعُمِّرُكُمُ مَّا یَتَذَ کُرُ وَیْهِ بِکات هه در وه ک خوای گهوره ده فه در موه ی نه به خشین ؟ که هه در که سیّک بیه ویّت بیر له خوا و به خششه کانی بکاته وه تیایدا بتوانیّت بیر بکاته وه .

ههر کهسیّك ئه و تهمه نه که هه یه تی نه یكات به فرسه تیّك بی چاككردنی كاره كانی و ئه نجامدانی به ندایه تی و دل خوردان بی به دهست هیّنانی به هه شدی نه براوه، ئه گهر مروّق وا نه كات ئه وه تهمه ن و رژیان هیچ سوودیّكی نیه بی بی بی چونكه مروّق له سهر ریّگای گه شت دایه یان بی به هه شت یان بی دوره خی جا ئه گهر تهمه نی دریّ برو، كاره كانیشی چاك بوو، ئه وه دریّن گه شته كه ی زیاتر خوش و به له زه ده بیت، چونكه هه ركاتیك گه شته كه ی دریّن بی زیاتر تامه زری و شه یدا ده بیّت بی نامانجه كه ی، به لام نه گه رتهمه نی دریّن بوو، كاره كانیشی خراب بوو، ئه وه دریّن ی گه شته كه ی زیاتر ئیش و نازاری ده دات و دایده به زیّنی ته وه دواره وه پیغه مبه رکی گه شته كه ی زیاتر ئیش و نازاری ده دات و دایده به زیّنی ته وه دریّن می نازاری ده دات و دایده به زیّنی ته و می می نازاری ده دات و دایده به زیّنی ته و می نازاری ده دات و دایده به زیّنی ته و می نازاری ده دات و که نازاری ده دات و دایده به زیّنی ته و می نازاری ده دات و که نازاری ده دات و دایده به زیّنی ته و می نازاری ده دات و که نازاری ده دا دوران و که نازاری ده دات و که نازاری در نازاری در نازاری دو نازاری ده دات و که نازاری داد نازاری داد در نازاری داد داد در نازاری در نازاری در نازاری داد داد داد در نازاری در

⁽١) حسن: رواه الترمذي (٢٣٣١)، و احمد في ((المسند)) (٥/٠٤و٣٤و٤٧)، و الدارمي (٢٧٤٥).

واته: چاکترین کهس له ئیوه، ئه و کهسه یه که تهمهنی درین بیت و کاره کانیشی چاك بیت، خراپترین کهسیش له ئیوه، ئه و کهسه یه که تهمهنی درین بیت و کاره کانیشی خراپ بیت.

مرۆقی عاقل ئەو كەسەيە فرسەت لەو زیانانە وەردەگریّت كە بەسەری دیّت، ھەر كاتیّك زیان بە لاشەی گەیشت، فرسەتی لی وەردەگری و دەیكات چاكسازی دلا و دەروونی، ھەر كاتیّك له دنیا شتیّكی له چەنگ چوو، دەیكات به فرسەت بی تویشووی دوا پۆژی، ھەر كاتیّك تووشی غەم و خەفەت و دلا تەنگی بوو، دەیكات به شادمانی دوا پۆژی.

ئاو<u>ێتـــــه</u>ى دڵئاو<u>ێتـــــهى</u> دڵ

سەفەرنىك بۆ دوا ھەوارگە

مروّهٔ له و کاتهوهی دروستکراوه بهردهوام گهشتیاره و له پیّگادایه، نابیّت کهلوپهلهکهی دابگرن و لیّی دامهزرین، مهگهر یان له بهههشت نهبیّت یان له دوّزه خ.

مرؤفی ژیر دهزانیت که ئینسان له گهشت تووشی ئیش و ئازار و ترسناکی دهبیّت و ناکری ئینسان له گهشتدا له دوای خوشی و ئیسراحه بگهریّت، به لکو خوشی و ئیسراحه دوای نهوه ی گهشته که تهواو بوو و گهیشتنه مهنزلگا چهنگ دهکهویّت.

بینگومان مرزقی گهشتیار دهبیت بهردهوام بیت له گهشته کهی نابیت هیچ کاتیک راوهستی، گهشتیار دهبیت بهردهوام له ناماده باشی دابیت به خوی و کهلوپه لی گهشتیه وه، ههر کاتیکیش دابه زی بی نهوهی بخه ویت یان پشوویه کی کهم بدات، دهبیت لهسه ر ناماده باشی گهشته کهی بیت و گهشته کهی لهبیر نه کات.

شەيتان ئە (٣) دەرگاوە دەچيتە دنى مرۆڤەوە

شهیتان تهنها سن ریکای ههیه لنیهوه بنت و مرؤد هه لخه له تنینت:

دەرگاى يەكەم: زيادە مەسرەڧى، كە مرۆڭ زياد لە پێويست شت بكات، چونكە ئەوە پێگايەكى سەرەكى شەيتانە كە پێيدا بێتە ناو دڵى مرۆڭەوە، بۆ خـۆ پاراسـتن لەوەش دەبێت مرۆڭ زياد لە پێويست شت ئەنجان نەدات، بەوەى زياد لە پێويست خواردن نەخوات، يان زياد لە پێويست نەخەوى يان زياد لە پێويست ئيسراحەت نەكات، ئەگەر مرۆڭ ئەم دەرگايەى داخست، ئەوە دلنيا دەبێت لە نەھاتنى شەيتان بۆ دڵى.

ده رگای دووه م: بی ناگایی، چونکه مروّقیّك زیکر و یادی خوا بکات، وهك ئه وه وایه له ناو قه لای زیکر و یاد دابیّت، به لام هه ركاتیّك بی ناگابوو ئه وه ده رگای قه لاکه ده کریّته و دووژمن دینه ژووره وه، ئه وکاتیش ده رکردنیان زوّر ناسته مه. ده رگای سیّیه م: ته کلیف کردن له و شتانه ی که یه یوه ندی به ویه و ه نیه.

ئاويتـــهى دلّمهم دلّ

رێگای سەركەوتن

مهر کهسیّك داوای پهزامهندی خوا و دوا پوژبکات، یان داوای ههر شتیّکی تر بکات له زانست و پیشه و پلهرپایه، بهوهی ببیّت به مهشخه ل لهم کارهیدا، پیرویسته ئازابی و پیشکهوی و بالادهست بیّت بهسهر خهیالاته کانیدا، نابیّت خوّی بخاته بهر دهستی خهیال و نهندیشه، دهبیّت واز له ههموو شتیّکی تر بیّنیّت جگه لهوه نهبیّت که داوای ده کات، تامهزروی گهیشتن به نامانجه کهی بیّت، شاره زا بیّت چوّن به نامانجه کهی دهگات و چوّنیش لی دادهبریّت، دهبیّت هیمهتی بهرزبیّت، خوّراگربیّت، لامه و سهرزه نشتی خهلکی با ساردی نه کاتهوه، به دل و لاشه بهرده وام بیر بکاتهوه، نه به مهدمی خهلکی با ساردی نه کاتهوه له بهرده وام بیر بکاتهوه، نه به مهدمی خهلکی نه لامه ی خهلکی ساردی نه کاتهوه له کاره کهی، پووبکاته نهو هوّیانه ی که یارمه تی ده دات بو گهیشتن به نامانجه کهی، هیچ شتیّك ساردی نه کاتهوه و هه لی نه خه له تینیّت، دروشمی نارامی بیّت، نیسراحه تی ماندوو بوون بیّت، تامهزروی پهوشتی جوان بیّت، کاته کانی بهاریّزیّت، تیکه لی خهلکی نه بیّت مهگهر به ناگاداریه وه نهبیّت، وه کو ته بریّك که چوّن دیّت دانه کهی له ناو خهلکی نهبیّت مهگهر به ناگاداریه وه نهبیّت، وه کو تهبریّك که چوّن دیّت دانه کهی له ناو خهلکی نه بیات مهگهر به ناگاداریه وه نهبیّت، وه کو تهبریّك که چوّن دیّت دانه کهی له ناو خهلکی نه بیات مهگهر به ناگاداریه وه نهبیّت، وه کو تهبریّك که چوّن دیّت دانه کهی له ناو خهلکی نه بیّت مهگهر به ناگاداریه وه نهبیّت، وه کو ته بریّك که چوّن دیّت

٣٥٦.....ئاوێتـــهى دڵ

کی دهکهی به هاوریّت؟۱

چاکترین کهس که هاوریّیهتی لهگه لدا بکهی نه و که سه یه که سوود و به هره ت پی دهگه یه نیت که سوود و به هره ت پی ده گه یه نیت بی ده که یه نیت و کامل بوونت، خا له راستیدا سوود و هرگرتنی تی له و وه کو سوود و هرگرتنی شهوه له تی یان زیاتریش.

خراپترین هاوریش ئه و کهسه یه که زیانت پی دهگه یه نیت و تووشی بی فهرمانی خوات ده کات، نا نهوه خراپترین یاریده ده ره بی زیان پی گه یاندنت و کهم و کوریت.

ئاو<u>يْت</u>ــــهى دڵناوي<u>ّتــــهى</u> دڵ

چێژی حـــهرام

تام و چیزی نه نجامدانی حه رام هیچ نیه و ته نها ناخوشی و په ریشانی، دوای نه مانی تام و چیزی حه رامه که ش نیش و نازاری به دوادا دین که وابوو نه گه ر نه وه حالی نه نجام دانی حه رام بین، توش هه رکاتیک ویستت حه رامیک نه نجام بده ی نه وه نه نجام دانی مه ده و بیر له نه مانی تام و چیزه که ی بکه وه بیر له مانه وه ی نیش و نازاره که ی بکه وه ، پاشان کردن و نه کردنی به راوورد بکه ، نینجا بروانه جیاوازیان چیه .

له ههمان کاتیش ماندوو بوون به نه نجامدانی به ندایه تی خرشی و شادیه، نه نجامدانی به ندایه تی خرشی و شادیه، نه نجامدانی به ندایه تی دل نارامی و حه سانه و و کامه رانی پیّوه به نده، جا هه و کاتیّك نه نجامدانی به ندایه تی له سه ر نه فست گران بوو، بیر له نهمانی ماندوو بوینه کهی بکه وه، بیر له مانه وهی چاکی و خرشی و کامه رانیه کهی بکه وه، پاشان کردن و نه کردنی به راوورد بکه، نینجا کامه یان چاکه نهوی هه آبریّره، نه گه و دلگرانیش مه به وازه ینانت له حه رام چونکه سزای به دوا دادیّت.

عاقل ئەو كەسەيە كاتنك دوو سوودى بۆ داندرنىت روو دەكاتە زۆرەكە و كەمەكە بەلاوە دەنئىت، ئەگەر دوو زيانىشى تووشىينت كەمەكەيان ھەلدەبىرىنى و زۆرەكەى بەلاوە دەنئىت.

که وابیّت: هه رکه سیّك زانا و هر شمه ند بیّت، ئه وه شتی چاکه به سه رخراپه دا هه لاده بدریّریّت، به لام که سیّك زانا و هر شمه ند نه بیّت، خراب به به سه رچاکه هه لاده بریّریّت، هه رکه سیّکیش بیر له دنیا و دوا پور بکاته وه، بوی ده رده که وی و ده زانیّت که هیچیانی بی ماندوو بوون چهنگ ناکه ویّت، بوّیه خوّراگربه بوّ چاکترینیان و به رده وامترینیان.

پیویسته لهسه ر مرؤهٔ کاته کانی هه موو له گویزایه آی خوا سه رف بکات، بی نه وه ی له خودا نزیك بیته وه، مرؤهٔ نه گه ر کاته کانی سه رقال کرد به گویزایه آی خوا، نه وه له خوا نزیك ده بیته وه، به لام نه گه ر کاته کانی له هه وا و هه وه س و نیسراحه ت سه رف کرد، نه وه له خوا دوور ده که ویته وه، چونکه مرؤهٔ به رده وا نزیك ده بیت نزیك ده بیته وه له خوا هه رگیز له و دوو ریگایه لانادا خوای ده بیته وه له خوا هه رگیز له و دوو ریگایه لانادا خوای گه وره ده فه رمووی : ﴿لِمَن شُاهَ مِنكُمُ أَن یَنْقَدُمُ أَوْ یَنَافَحُ ﴿ (المدثر: ۳۷)، واته : هه رکه س ده یه ویت با به ره و پیش بچیت، یان خینی دوا بخات.

ئاو<u>ێتــــه</u>ى دڵناو<u>ێتــــهى</u> دڵ

دنت مۆنگەي خودايە يان شەيتان

خوای گهوره بز مرزقه کان فهرمان پیکراو و قهده غه کراوی داناوه، به خشش و گرتنه وهی داناوه، خه لکیش له و باره یه وه بوونه به دوو به ش:

به شسی یه که م، فه رمانه کانی جیّب جی ناکه ن هده فه کراوه کانی جیّب جی ده که ن شوکرانه ی به خششه کانیشی ناکه ن و بی ناگان لیّی، که شتیکی شیان لی ده گریّته و سپله یی به رانبه ر ده که ن نا نه وانه دووژمنانی خوان، دووژمنایه تی هه رکه سه شیان به پی خرابه که یه تی.

 خواناسان سهرپیچی هه وا و ناره زووات ده که ن، به ژیرانه پیده که ن، به دل بیر له وه ده که نه وه که بی دروستکراون، نه ندامه کانیان به کاردینن له و شتانهی فهرمانیان پی کراوه، کاته کانیان له خزمه تی دوا پیژدا سه رف ده که ن، په له ده که بیر کی کردنه وه کاری چاکه، به لاشه له دنیانه که چی دلیان له گه شتدایه بی دوا پیژ ناماده ده که ن پیریست پیش نه وه ی بیگه نی، به پیریست پیریست پیرامه ندی خوا به ده ست دینن، تویشو و بیر دوا پیژ ناماده ده که ن به پیری نه وه تیایدا ده مینی ته وای گه وره به به خششی به هه شت دل نه واییان ده کات دله کانیان وه رده گریت و کتری ده کاته وه له سه رخی خوه و گه یشتن به باره گای، به خششی هی گری خوی پییان ده به خشی ، دلیان پاك ده کاته وه له خوش و سیری خوی و گه یشتن به ناره گای، به خششی هی گری خوی پییان ده به خشی ، دلیان پاك ده کاته وه له خوش و سیری دنیا و غه م و خه فه ت و دلاته نگی، به وانه دلخی ش و هی گر ده بن که نه فامه کان پی دلاته نگ ده بن، به لاشه له دنیان، به لام به پووح له مه له کوتی نه فاسمانه کانن.

ئاويْتـــــهى دڵناويْتـــــهى دڵ

باسی یهکتا پهرستی

ئه و شتانه ی به یه کتاپه رستیه و ه ده لکین تیکی ده ده ن ، هیند یکیان زوو پیوه ی ده لکین و زوش لاده چن ، هیندیکی شیان زوو پیوه ی ده لکین و دره نگ لاده چن ، هیندیکی شیان دره نگ پیوه ی ده لکین و زووش لاده چن ، هیندیکی شیان دره نگ پیوه ی ده لکین و دره نگیش لاده چیت .

به لام هیندی خه لک هه یه یه کتاپه رستیه کی به هیز و پته وی هه یه ، که ئه و شدتانه نایشیوینیت ، هه و وه ک ناویکی زور وایه که شدیکی پیسی تیکه وی پیس نابیت ، به لام یه کتاپه رستی که سیکی بی هیز ده شیوینیت ، به جوریک که ئه و کاریگه ریه ی له یه کتاپه رستی به هیزی ناکات .

هـهروهها: شـویّنیّکی زوّر پـاك ئهگـهر شـتیّکی پیـسی تیّدا دهرکـهویّت ئـهوه خاوهنه کهی دهیبینی، وهك ئهوه نیه که شـویّنیّکی وهك ئـهو پـاك نـهبیّت پیـسیش بیّت خاوهنه کهی نهیبینیّت، چونکه ئهوهی یه کهم زوو فریای پیسیه که ده کـهویّت و لای دهبات، به لام ئهوهیان ههر ههستیش به پیسیه که ناکات.

تۆ خوات ھەيە بۆ دل تەنگى؟!

وازهیننان له ههوا و شاره زوواتی خنری له پینناو خودا، شهگه رچی مروّق پزگار دهکات له سزای خوا و شادی دهکات به رهحمه تی خوا.

زهخیرهی خوا، گه وهه راتی چاکه، تام و چیژی هؤگری، تامه زرن بوونی مرزق به خوا، کامه رانی و شادمانی، نا نه مانه له دلیّك جیّگای نابیّته وه که نه و دله غهیری خودای تیا بیّت، نهگه ربیّتوو نه و که سه خواناس و زاهید و زاناش بیّت، چونکه خوای گه وره قبوول ناکات زه خیرهی نه و له دلّی که سیّك دابیّت که جگه له خوای تیایه و هیمه تی به ستراوه ته وه به غهیری خوا، به لكو خوای گه وره زه خیره ی خیّی له ناو دلیّکدا ده نیّت، که هه ژاری به خواوه به ده وله مه ندی بزانیّت، ده وله مه ندی به بی خوا به سه ربه رزی بزانیّت، زه لیلی به خواوه به ساز بزانیّت، ناخوشیش به خواوه به خواوه به خواوه به ساز بزانیّت، ناخوشیش به خواوه به ساز بزانیّت، ناخوشیش به خواوه به خواوه به ساز بزانیّت، ناخوشیش به خواوه به خواوه به خواوه به ساز بزانیّت، ناخوشیش به خواوه به خواوه به خواوه به ساز بزانیّت، ناخوشی بزانیّت، خواه به خواوه ب

پوختهی قسان ئهوهیه: ئهو کهسه ژیانی تهنها به خواوه دهوییت، ئهگهر ژیبانی خوای تیا نهبوو ئهوه به مردن و ئازار و خهفهت و غهم و پهژارهی دهزانییت، ئهگهر مروّق ئاوا بوو ئهوه دوو بهههشتی ههیه:

- به هه شتیک له دنیادا و بزی پیشی خراوه، که دلی شادمانه و وه ک ته وهی له به هه شت دابیت.

بههه شتیکیش له دوا روزدا بوی دانراوه.

ئاويْتـــــهى دڵئاويّتــــهى دڵ

باسى (الإنابة)

(ألإنابة) واته: پهیوهست بوونی دل به خواوه، وهك چۆن (اعتكاف) پهیوهست بوونی لاشهیه به مزگهوت و لئی جیانابیتهوه.

(ألإنابة)ی راستهقینه، ئهوهیه بهردهوام پهیوهست بوونی دلّه به خوشهویستی خوا، به زیکر و یادی خوا، بهردهوام پهیوهست بوونی ئهندامهکانه لهسهر بهندایه تی خوا به ئیخلاص و به شیّوهی که پیخهمبهر کالی کردوویه تی، ههر کهسیّك دلّی پهیوهست دهبیّت به شتی تری جوراوجور، ههر وهك پیخهمبهر ابراهیم به گهله کهی خوی فهرموو: ﴿مَا هَذِهِ ٱلتَّمَاشِلُ ٱلَّتِی آنتُر هَا عَکِمُونَ ﴾ (الانبیاء:٥٢)، واته: ئهو بتانه چیه؟! که ئیّوه دلّتان پیّوهی بهنده و دهیپهرستن.

لیّرهدا دهبینین دل پهیوهست بوونی ههر دوو لایهنمان بی دهردهکهویّت، بهوهی گهلهکهی دلّیان پهیوهسته به بتانه و بهندایهتی دهکهن، به لاّم نهو دلّی پهیوهسته به خوا و بهندایهتی پهروهردگار دهکات.

کهوابوو: دلا پهیوهست بوون به ههر شتیك و سهرقال بوون پیوهی، نهوه وازهینانه له خوا و پهرستنی نهو شتهیه که دلی پیوه بهنده، نهمهش وینهی بت پهرستنه، نهگهر له دلادا ههر شتیك ههبوو جگه له خوا و نهو شته به جوریك دهستی بهسهر دلادا کیشا و دلا پیوهی بهند بوو و ملی بی کهچکرد، نهوه وهکو پهرستنی بته که وایه، ههر بیههش پیغهمبهر ناوی بردووه به بهندهی نهو شتهی که بهم جوره دلی پیوه بهنده، دووعای به هیلاك چوون و به پواکهوتنی لی کردووه ده ده به مجرمووی: ((تعس عبد الدینار، تعس عبد الدرهم، تعس و انتکس و إذا شیك فلا انتقش))(۱۱)، واته: بهندهی دینار و درههم به هیلاك چیت و به پوا بکهویت، به جوریك وه کو درکیك که لینی بئالی و لیی ده رنه چیت.

⁽۱) صحیح: رواه البخاری (۱/۱۲و ۱۹۱۱)، وابن ماجه (۱۲۵).

٣٦٤

ويستكه

 ئاو<u>يّتــــه</u>ي دڵناو<u>يّتـــهي</u> دڵ

له ووتهكاني شيّخ (على)

- ♦ له خهودا پێيان گووتم: ئهى بهندهكهم بۆيـه تـاقيم كرديـهوه بـه هـه ژارى، تـا
 وهك زێرێكى پاكت لێ بێت كه دواى دارشتن نهگزرێت.
- ♦ برپیارم بن تن داوه به هه ژاری بن نه فسی خنشم به ده ولهمه ندی، جا نه گه ر
 هاتوی منت به ده ولهمه ند زانی نه وه من ده ولهمه ندت ده که م، به لام نه گه ر غه یری
 منت به ده ولهمه ند زانی، سه رگه ردانت ده که م و له ده رگای خنرم ده رت ده که م.
- ♦ نه که ی روو بکه یه غهیری ئیمه، چونکه سه رگه ردانت ده کات و ده رمانیکی
 کرشنده یه بین، به لام نه گهر رووتکرده کاریک ئیمه بیمان دیاری کردبووی یان
 رووتکرده ناسینیکی شیاو نامیز یان رووتکرده کاریکی فه رمان پیکراو یان
 رووتکرده چهند دروستکراویک که تیمان پینی سپاردبوو، نه وه رازیم بیم به
 په روه ردگارت و به به نده ی خیمتم قبوول بکه م.

مەناسە مەلكىشانى قورل

ئەو ھەناسە قوولەى مىزۇڭ لە كاتى بىستنى قورئان يان لە شىوينى تىر ھەلى دەكيشىت چەند ھۆيەكى ھەيە لەواند:

یه که م: له کاتی بیستنی قورئان دلّی به جزریّك روّشن دهبیّته وه که ئارام و شادمان دهبیّت، ئهمهیان ههناسه هدلکیشانی تامهزروییه بر پهیمانه کانی قورئان.

دووهم: گوناهه کانی خوی بیر ده که ویته وه، بویه له ترسان و خه فه تان ئه و هه ناسه هه لکیشانی می ناسه ها لکیشانی ترسه.

سێیهم: شتێکی بۆ دێته پێ که ناتوانێ له خێی لابهرێت، بۆیه ههناسهیهکی قووڵ ههڵدهکێشێت له خهفهتان، ئهمهش ههناسهی خهفهته.

چوارهم: خۆشهویستی بی پایانی خوای له دلیدا دهدرهوشینتهوه، دهشبینی پیکای گهیشتن به خوا ئیستا داخراوه تاکو دهمریت نینجا پیی دهگات، بویه نهو ههناسه قووله ههلاه کیشیت، له داخان.

پینجهم: خوشه ویستی خوای له بیر نه ماوه ، سه رقالی شتی تر بووه ، جا له پردا که گوی که گوی که قورنان ده بینت ، خوشه ویستی خوای بیرده که ویته وه ، ده شبینی ده رگای په شیمانی کراوه ته وه و ریگای بو روشن کراوه ته وه ، بویه هه ناسه یه کی قوول هه لده کیشیت له خوشی و ناسووده یدا.

ئه و ههناسه هه لکیشانه: هیزیکه به دلی مروقدا دیت، ئه و هیزه کاریگهری خوی له دلدا دهبینیت و کاری خوی له دل دهکات، به لام له رواله تدا دیار نیه.

ئەو كەسەى ئەو ھەناسەيەش ھەلدەكىشىىت ئەوە سىي جۆرە ھەناسەيە:

- ١٠ ههناسه په كې راستگريانه په و له دليه وه هه لاه قولتيت.
 - ۲. ههناسهیهکی دهسکرده و هیچ نیه.
- ٣. هەناسەيەكى ساختە و مونافيقانەيە بۆ فريودانى خەلكى.

ئاو<u>يّت</u>ـــهى دڵناو<u>يّتـــهى</u> دڵ

بــير له چې دهکهيهوه؟!

بنسچینهی هسهموو کساریکی چساك یسان خراپسه لسه سسهرهنجامی بیرکردنسهوه سسهرهه لاهدات، چونکه بیرکردنسهوه سهرچساوهی شسیراده و تهنجامسدانی زوهسد و وازهینان له گوناه و خترشهویستی و تورهیه.

بەسوودترىن بىركردنەوە، بىركردنەوەيە لە چوار شت:

- ۱. بیرکردنهوه لهو شتانهی بهرژهوهندی بن دوا رنزژی تیایه.
 - ۲. بیرکردنه وه له و رنگایانه ی دوا روژی پی به دهست دی.
- بیرکردنه وه له و شتانه ی به رژه وه ندی بق دوا رۆژی تیا نیه.
- ٤. بيركردنهوه لهو رێگايانهى دوا رێژى پێ له دەست دەچێت.

ئەو چوار بىركردنەوەيە چاكترىن و گرنگترىن بىركردنەوەن بى مىرۆۋ، لـە دواى ئەمانەش چوار بىركردنەوەى ترىش دىت ئەوانىش:

- ۱. بیرکردنه وه له و شتانه ی دنیا که به رژه وه ندی بن قیامه تی مرزق تیایه .
 - ۲. بیرکردنه وه له و پنگایانه ی ئه و به رژه وه ندیانه ی پی به دهست دی.
- ٣. بيركردنهوهيه لهو شتانهى دنيا كه بهرژهوهندى بن قيامهتى مرؤف تيا نيه.
 - ٤. بيركردنه وه له و ريّگايانه ى ئه و به رژه و هنديانه ى پى له دهست ده چيّت.

سهرهکیترین بیرکردنه وه ش بیکردنه وه یه له دروستکرا و نیعمه ته کانی خوا، بیرکردنه وه له فهرمان و قه ده غه کراوه کانی خوا، بیرکردنه وه له پنگای زانیاری په یاکردن به ناو و سیفاته کانی له پنگای قورئان و سوونه تی پنه مبه ره وه نهم بیرکردنه وه خن شه ویستی و ناسینی خوا به مرز قده به خشی، نه گهر بیریکرده وه له شه په ف و به رده وامی دوا پنژ، بیریکرده وه له بی نرخی و نه مانی دنیا، نهم بیرکردنه وه تامه زرزی دوا پنژ له دلی مرز قدروست ده کات، نه گهر بیریکرده وه له بیرکردنه وه تامه زرزی دوا پنژ له دلی مرز قدروست ده کات، نه گهر بیریکرده وه له

ئه و ماوه کورت و تهنگهی دنیا، ئه وه زیاتر خزی هیلاك ده کات و تی ده کوشیت و ناهیّلیّت کاتی به فیروّبچیّت.

بهرانبهر ئهم بیرکردنهوه باشانهش، چهند بیرکردنهوهی پوچهان و بی هوده ههیه، که له ناو دلی زوربهی خهانکیدا دیت و دهچیت لهوانه:

۱. بیرکردنه وه له و شتانه ی که داوا له که س نه کراوه بیری لی بکه نه وه کو بیرکردنه وه له چونیه تی زاتی خوا که هه رگیز عه قلی مروّق پینی ناگات.

۲. بیرکردنه و خل سه رقال کردن به و زانستانه ی که بیرکردنه و ه ای م میچ

پیزیک به نه نسی مروّق نادات، وه کو بیرکردنه وه له ورده کاری (منطق)و زانستی بیرکاری و سروشتی و زوّریک له و زانسته فه لسه فیه کان، نه گه و مروّق بیشی گاتی پینی کامل نابیّت و نه فسی پی پاک نابیّته وه.

۳. بیرکردنه وه و خوّ سه رقال کردن به ناره زووات و رابواردن و ریّگای به دهست

 ۱۰ بیرخردنه و حق سه رفال خردن به ناره زووات و پابواردن و پیخای به دهست هینانی، نه مانه نه گه رچی نه فسی مروق تامیکی لی و هرده گریّت، به لام زیانه که ی له دنیا زور زیاتره له دوا پوژ نه گه ر مروق بیزانیّت.

بیرکردنه و خو سه رقال کردن به شتانیک که وجودی نیه، وه ک بیرکردنه وه که بیرکردنه وه که بیرکردنه وه که بینت به پادشا چی بکات! یان نه گهر کوپه یه کی زیری بدوزیته وه چی لی بکات! یان نه گهر شتیک بدوزیته وه نه و کات چی لی بکات؟ چون ره فتاری تیا بکات، چه ندین بیری بی هووده ی له م جوره.

ه. بیرکردنه و ه خو سه رقال کردن به گوزه رانی خه لکی که چی ده که و چی ناکه ن و چی ناکه ن و چی ناکه ن و چی ناکه ن و دوورن له خوا و پینه مبه ر و پوژی دوایی.

٦. بیرکردنهوه و خن سه رقال کردن به فیل و ته له کانه بن گهیشتن به مه رام و ئاره زوواتی جا مباح بیت یان حه رام بیت.

۷. بیرکردنهوه و خن سهرقال کردن به هونهری شیعری مهدح و دلداری و چهندین جوّر لهم بابهته، چونکه نهمه مروّق له شتیک سهرقال دهکات که کامهرانی و

ئاو<u>يّت</u>ــهى دڵئاو<u>يّتـــهى</u> دڵ

ژیانی بهرده وامی پیوه بهنده،

۸. بیرکردنه و فق سه رقال کردن به و شته خه یا لاتیانه ی که هیچ ئه سلّی نیه و هه رگیز که سیش پیویستی پی نابی، ئه وهش له هه موو زانستیکدا هه یه، هه تا له زانستی (الفقه) و (الاصول) و (الطب)یشدا هه یه.

ئهم بیرکردنهوانهی باسمانکرد زیانی زوّر زیاتره له سیوودهکهی، ههر ئهوهنده زیانه بهسه که مروّق سهرقال دهکات و ناهیّالیّت بیر له شتی چاك بکاتهوه.

۳۷۰ئاوێتـــهى دڵ

ووتدى پەند ئامىيز

* داواکسردن هانده ری مروقه بق ئیمان، کوبوونه و ی ئیمان و داواکسردن پیکه وهش، به رووبومه که ی کاری چاکه یه .

* گومانی چاکبردن به خوا هانده ری مروّقه بن ملکه چی و زهلیلیه بن خوا، کوّبوونه وهی نه و دووه ش پیّکه وه، به رووبومه کهی وه لامدانه وهی دوعای به نده کانه له لایه ن خواوه.

* له خوا ترسان هاندهری مروّقه بو خوشهویستی خوای، کوبوونهوهی له خواترسان و خوشهویستی پیکهوه، بهرووبومه کهی گویّرایه لی فهرمانه کانی خوایه و خو پاراستنه له قهده غه کراوه کانی.

* خۆراگرتن هانده رى مرۆفه بۆيەقىن، ئەگەر خۆراگرتن ويەقىن پىكەوه كۆببوونەوه، بەرووبومەكەى ئەوەيە مرۆف لە دىندا دەكات بە پىشەوا خواى گەورە دەفىسسەرمووى: ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيِمَةُ يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِعَاينَتِنَا يُوقِنُونَ ﴾ (السجده: ٢٤)، واته: له وانىشدا چەند كەسىتكمان كرده پىشەوا كە ھەر بە فەرمانى ئىدمە پىنىمونى مىرۆف بكەن، چونكە تواناى خۆراگرتنىان تىلىدا بوو يەقىينىشيان بە ئايەتەكانمان ھەبوو.

* شویننکه وتنی پیخه مبه ربه پوختی الله هانده ره بن ئیخلاص، جا نهگه ر هه ردوو کیان پیکه وه کربوونه وه، به رووبومه کهی نه وه یه کاروکرده و هکانی له لای خوا قبول ده بیت.

* کارکردن هانده ره بق زانست، جا ئهگهر کارکردن و زانست پیکهوه کوبوه، ئهوه بهختهوه ری و سه رفرازی تیا دایه، به لام ئهگه ریه کیان ئهوی تری لهگه لدا نه بوو، ئه وه هیچ سوودی نیه. ئاو<u>يّت</u>ـــــهى دڵئاو<u>يّتـــــهى</u> دڵ

* ئارامگرتن هانده ره بق زانست، جا ئهگه رئارامگرتن و زانست پیکه وه کوبووه، مروّق سه ربه رزی دنیا و قیامه تی ده ست ده که وی، سوود له هه موو زانستیك و هرده گری، به لام ئه گه ریه کیان ئه وی تری له گه لدا نه بوو ئه وه سوودی نامینی.

* عەزىمەت ھاندەرە بى چاوسىاغى، ئەگەر مىرۆڭ عەزىمەت و چاوسىاغى تىيا كۆبىۆرە، ئەرە خارەنەكەى چاكەى دنىيا و دوا رۆژى بەدەسىت دەھىنىنىت، جا دواكەرتنى مرۆڭ لە كامل بوون، يان ئەرەتا چاوساغ نىيە، يان ئەرەتا عەزىمەتى نىيە.

*برچوونی چاك هانده ره بی جوامیری، جا ئهگه رئه م دووانه پیکه وه كربوونه وه ، ئه وه سه ركه و تن و سه رفرازی به مروّق ده به خشن، ئهگه ر هه ردووكیشی له ده ستچوو ئه وه تووشی سه رشوری و دوران ده بیت، به لام ئهگه ر مروّق بوچوونی هه بوو به بی جوامیری، ئه وه ترسنوکی و بی تواناییه، ئهگه ر جوامیریشی هه بوو برخوونی نه بوه و بودخان و هه ره س هینانیه تی.

* ئارامگرتن هانده ره بن چاوساغی، جا ئهگه ر هه ردووکیان پیکه وه کوبوونه وه، ئه وه خیریکی زوری تیایه .

* ئامۆژگارى ھاندەرە بىلى بەھىز بوونى عەقل، جا ھەر كاتىنىك ئامۆژگاريەكە
 بەھىز بىت، ئەوە زیاتر عەقل بەھىز دەبى و دەدرەوشىتەوە.

* یادکردنه و و بیرکردنه وه ههر یه کیان هانده ری یه کترین، جا نه گهر پیکه وه کترینه وه به روویومه که ی پشت هه لکردنه له دنیا و پووکردنه دوا پیژه و

* تەقوا ھاندەرە بۆ تەوەكول، ئەگەر تەقوا و تەوەكول پېكەوە كۆبونەوە ئەوە دلا جېڭىر دەبېت.

* هاندهری ئادمادهگی دل پهیوهست نه بوونه به دنیا، ئهگهر ههردووکیان

پێکهوه کۆبوونهوه، ئهوه ههموو خێر و چاکهیهکی پێوهیه، به لام ئهگهر لێك جیابوونهوه ئهوه شهر و خراپهی پێوهیه.

" نیهتی ساغ و پاك هانده ره بن هیمهتی به رز، ئهگه رئهم دووانه پنکه وه كربوونه وه ، ئه وه به نده دهگات به ئامانجی خوّی.

وهستان لهبهر دهستى خوا

مرؤد له دوو ويستكه لهبهر دهستى خوا دهوهستى:

يهكيان: له نوێژدا له خزمهتي خوا دهوهستي.

دووهمیان: لهو روزهی به خزمهتی دهگات لهبهر دهستی دهوهستی.

جا هه رکه سیک به پوختی و دروستی مافی ویستگهی یه که میدا ــ که نویز کردنه نه وه ویستگهی دووه می بن ناسان ده بیت، به لام نه گه ر به پوختی و دروستی مافی ویستگهی یه که می نه دا، ویستگهی دووه می له سه رگران و ناسته م ده بیت خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَمِنَ اَلْیَالِ فَاسْجُدُ لَهُ, وَسَیِّحُهُ لَیَلا طَوِیلاً ده بیت خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿وَمِنَ الیّالِ فَاسْجُدُ لَهُ, وَسَیِّحُهُ لَیَلا طَوِیلاً الله وَاسْدِی مَا اَلْیَالِ اَلْمَاجِلَة وَیَدُرُونَ وَرَاءَهُمْ یَوْمًا ثِقِیلاً ﴾ (الانسان: ۲۹ ــ ۲۷)، واته: له شه وگاریشدا سوجده ی بن ببه و ته سبحاتی له هیندیکی شه ودا زور بکه، نه و گوم پایانه حه زیان له دنیای بن به قایه و پوژیکی سه خت و سه نگیش پشتگوی ده خه ن.

ويستكه

تام و چیژ و لهزهت وهرگرتن پیویستی ههموو مرزهٔ و گیانداریکه، بزیه چیژ وهرگرتن سهرزهنشت و لزمهی وهرگرتن سهرزهنشت و لزمهی لی نهکراوه، به لکو کاتیک سهرزهنشت و لزمهی لیکراوه نهگهر به نهنجامدانی نهو چیژهوه چیژیکی چاکتر و گهورهتری له دهست بچیت، یان نهنجامدانی نهو چیژه نازار و سزای به دواوه بیت.

تا لیّرهدا جیاوازی نیّوان مروّقیّکی عاقـل و زیره ک به گه ل مروّقیّکی گهمره و نه نازار ده درده که ویّت، چونکه مروّقی ژیر به راوورد له نیّوان شه و دوو چیژه و شازاره ده کات، بوّی ده رکهوت که یه کیان هیچ نیه به رانبه ر نه وی تریان، نه وکات وازهیّنانی چیّژیّکی کهم بوّ به دهست هیّنانی چیژیّکی زوّد و به نرختر له لای ناسان ده بیّت، نه گهر تارامگرتن له سه ر نازاریّکی کهم بو لابردنی نازاریّکی زوّد لای ناسان ده بیّت، نه گهر مروّق وابیر بکاته وه نه وه بوّی ده رده که ویّت که چیّر و خوّشی دوا پورژ زوّد گرنگتر و به به به ده و بیّن و خوّشی دنیا، به ههمان شیّوه ش نییش و نازاری دوا پورژ نوّد گرانتر و به نیّشتره له نیش و نازاری دنیا، نهم به راورد کردنه ش پهیوه سته به نیمان و یه قینو و دلنیایی، نه وه چیژ و خوّشی به رز و گرنگ به سه ر کاتی مروّق دلّی پر بوو له یه قین و دلنیایی، نه وه چیژ و خوّشی به رز و گرنگ به سه ر چیژ و خوّشی که م و بی نرخ هه لاه بری نیش و نازاری زوّد و قورس.

ئاو<u>ن</u>تـــــــهى دڵئاو<u>ن</u>تــــــهى دڵ

تەفسىرى چەند ئايەتىك

نه م نایه ته: ﴿ وَأَیُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ وَ أَنِّى مَسَنِی اَلضُّرُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ ٱلرَّحِینَ ﴾ (الانبیاء: ۸۳)، واته: یادی (ایوب) بکه کاتیک هانا و هاواری بق پهروه ردگاری برد، ووتی: پهروه رگارا به راستی من نازار و ناخرشیم تووش بووه، ترش له ههموو که س به ره حمتری.

ئه م نزایه راسته قینه ی یه کتاپه رستی له خو گرتووه ، ده ربرپینی فه قیری و هه ژاری خوی به رانبه ر په روه رد کاری له خو گرتووه ، په یوه ست بوون به خوشه ویستی له خو گرتووه ، دان هینان به سیفه تی ره حمه تی خوای به وه ی له هه موو که س به ره حمتره له خو گرتووه ، (التوسل) ی به سیفاتی خوای له خو گرتووه ، ده ربرپینی ئاتاجی و پیویستی له خو گرتووه ، جا هه رکه سیک که تاقی ده کریته وه به مشیوه یه شیوه یه شرکه ی ناته ده کریت و به شیوه یه شرکه ی ناته ده کریت و به شیوه یه شرکه ی ناته ده کریت و به شیوه یه شده یه شده یه شده یات .

لهم نایه ته شدا (یوسف) پیغه مبه رسی ده یفه رموو: ﴿أَنْتَ وَلِیّ فِی ٱلدُّنْیَا وَاللّهُ مَا وَاللّهُ مَا وَاللّهُ وَاللّهُ مَا وَاللّهُ وَالّهُ وَاللّهُ وَلّهُ وَلِمُواللّهُ وَلّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ و

ئهم نزایه ئهمانهی لهخوّگرتووه، دان هیّنان به یهکتاپهرستی خوا، تهسلیم بوون بو پهروهردگار، دهربرینی بی دهسه لاتی و ههژاری خوّی بهرانبه ر به خوا، خوّ پاراستن له پهنا بردنه غهیری خوا، مردن لهسه رئیسلام که گرنگترین ئامانجی بهنده یه که نهمه بهدهستی خوایه بهدهستی کهسی تر نیه، دان هیّنان به دوا پوّژ، داواکردنی دوّستایه تی خوّش بهختان.

خواى گەورە لەم ئايەتەدا دەفەرمووى: ﴿ وَإِن مِن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآبِنُكُ ﴾ (الحجر: ٢١)، واته: گەنجىنەى ھەموو شتىك لاى ئىمەيە.

ئه و گهنجینه یه وه یه که هه ر شتیک داوا بکریّت نه وه گهنجینه که ی خوای گهوره یه نخونی که نخونی که وره یه و کلیلی نه و گهنجینه یه شه به دهست خوای گهوره یه ، داوا کردنی جگه له خودا داواکردنه له که سیّک که هیچی له لا نیه و هیچی له دهست نایه ت.

که ده فه رمووی: ﴿ وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ ٱلْمُنْهَىٰ ﴾ (النجم: ٤٢)، واته: کوت ایی هه موو شتیک بق لای په وه ردگارته.

ئه م ئايه ته ش گه نجينه يه كى گهوره ى له خۆگرتووه، ئهويش ئهوه يه كه ههر شتيك مه به ستيك مه به ستيك مه به ستيك مه به ستيك مه به خوا نه بيت و بن خوا نه بيت ئه وه بى سوود و براوه يه، چونكه ئه مه كۆتاييه كه ى بن خوا نه بووه، جا خۆشه ويستى هه ر شتيك له به ر خوا نه بيت ئه وه ئه وه خۆشه ويستيه كه سزاو نه هامه تيه، هه ر كاريك مه به ستى خوا نه بيت ئه وه پوچ و بى هووده يه، هه ر دليك په يوه ست نه بيت به خواوه ئه وه سه رگه ردانه و دووره له كامه رانى و سه رفرانى.

كه واته: هه ر شتيك له خواوه بيت بن مرزة نه وه له و ثايه ته دا خنى ده گريته وه: ﴿ وَإِن مِن شَيْءٍ إِلَّا عِن دَنَا خَرَآبِنُهُ ﴾ (الحجر: ٢١).

ههر شتنكيش له مروقهوه بنت بن خوا ئهوه لهو ئايهته دا خنى دهگريتهوه: ﴿ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلْمُنْهَىٰ ﴾ (النجم: ٤٢).

چونکه هیچ شتیک نیه جگه له خوا داوابکریّت، هیچ شتیکیش نیه کوتاییهکهی بو لای غهیری خوا بیّت.

له ژیر ئه م بابه ته دا نهینیه کی گرنگ هه یه له نهینیه کانی یه کتاپه رسستی، ئه ویش ئه و مه یه هم یه مه که ربه خواوه نه بینت، هه درگیز دل جیگیر و ئارام و راحه ت نابیت مه گه ربه خواوه نه بینت، هه در شتیک جگه له خوا که خوشه ویسته له به رخاتری خوی نیه، به لکو له به رشتیکی تره، ته نها خوشه ویستی خوا له به رزاتیه تی، ناشگونجی کوتایی بو لای دوو که س

ئاو<u>ێت</u>ـــهى دڵ

بیّت هه روه ک چوّن ناگونجیّت سه ره تای دروستکردنی دروستکراوه کان له دوو که سه وه بیّت، جا هه رکه سیّك خوّشه و یستی و حه زو ئیراده و ملکه چی بی غه یری خوا بیّت ئه وه کاره کانی پوچه ل و دوا براوه، هه رکه سیّکیش خوّشه و یستی و حه زو ترس و ئیراده و داواکاری ته نها بی خوا بیّت ئه وه به رده وام سه رکه و توو و کامه ران و شادمان ده بیّت.

مرزد ههموو کات دهسوریت له نیران ئه و فهرمانانه ی خوا فهرمانی پیکردووه، ئه و بریارانهش که خودا بهسهری دا نازل کردووه، مرزد پیریستی به یارمهتی خوا ههیه بر جیبه جی کردنی فهرمانه کانی، پیریستیشی به لوتفی خوا ههیه له کاتی دابه زاندنی بریاریك به سهریدا، جا به ئهندازه ی هه لسانی به فهرمانی خوا لوتفی خوای دهست ده کهویت له کاتی دابه زاندنی بریار به سهریدا، ئه گهر به دلا و پواله ته ده گریته وه، پواله ته ده گریته وه، به لام ئه گهر ته نها به فهرمانه کانی خوا هه لسا به دلانه بود، ئه وه لوتفی خوا به لام ئه گهر ته نها به فهرمانه کانی خوا هه لسا به دلانه بود، ئه وه لوتفی خوا به لام ئه گهر ته نها به فهرمانه کانی خوا هه لسا به دلانه بود، ئه وه لوتفی خوا پواله تی ده گریته وه کواله تی ده گریته وه که میک له دلی ده گریته وه.

نهگهر گرتت لوتفی خوا بر دل چییه؟ به لام لوتفی خوا بر دل نه وه یه که له کاتی توش هاتنی به شتیک له لایه ن خواوه دلی جینگیر و نارامه، دله پاویکی و دوودلی نیه، له ژیر ده ستی په وره ردگار و به مات و مه لوولی ده وه ستیت به دل بوی ده پوانیت، دلی پی نارامه له به ر لوتفی خودا نه و نیش و نازاره له بیر ده کات که تیایدایه، ناگای له و ناخوشیه نامینیت له به ر نه وه ی چاك خوا ده ناسیت، ده زانیت خوا چاكتر مه سله حه تی نه وی ده ویت، نه و ته نها به نده یه که له ژیر ده ستی گه وره که ی که بریاری به سه ر ده دات، جا پازی بیت یان ناپازی بیت، نه گه ر پازی بوو نه وه پردامه ندی به ده ست دینیت، نه گه ر ناپازیش بوو نه وه هه ر نه و به ده ست دینیت، نه گه ر زیادی که به رووبومه که ی په یوه سته به کاری دان نه گه ر زیادی کرد زیاد ده بیت نه گه ر که م ده بیت.

دنت پهيوهسته به چې؟!

مرزهٔ ئهگهر ئیراده و خزشهویستی نهبهستیته وه به خوا، ئه وه ده پچری له خوا، مهبهست به بهستنه وه ئه وه به دلی پهیوهست بیّت ته نها به خزشه ویستی خوا هیچ شتیک له و خزشه ویستیه داینه بریّنیّت، دلّی پهیوهست بیّت به ناو و سیفات و کاره کانی خواوه، هیچ شتیّک ئه م نووره ی لی نه کوژینیّته وه، دلّی پهیوهست بیّت به زیکری خواوه، هیچ شتیّک رووی وه رنه گیریّت له زیکری خوا و بی ناگای نه کات له زیکری خوا.

مرزهٔ نهگهر بهم شیوهبوو نهوه چوست و چالاك دهبیت له زیكر و كارهكانی و گریزایه لی خوا و خزپاراستنی له خراپه، به جزریک چالاك دهبیت كه كارهكانی به كامهرانیهوه نه نجامده دات چونكه فهرمانی پی كراوه، خوی ده پاریزیت له قهده غه كراوه كان چونكه قهده غه كراوه و رقی لییه تی، نائه و مانای پهیوه ست بوونیه تی به فهرمان و قهده غه كراوه كانی خوا.

پهیوهست بوون به تهوهکولیش ئهوهیه خوشهویستی خوای له دلاا بیّت و پیّی دلا دلاه بیّت و پیّی دلام و دلّنیا بیّت و به خوا رازی بیّت و ههژار و بی دهسهلاتی خوّی تهنها بهرانبه ر به خوا دهربریّت.

پهیوهست بیّت به تـرس وئومیّدو رهجا و دلّخوّشی و کامهرانی و شادمانی به خوا، به جوّریّك ترسی له کهس نهبیّت تهنها له خوا، رهجا له کهس نهکات تهنها له خوا، به تهواوی به کهسی تـر شادمان خوا، به تهواوی به کهسی تـر شادمان نهبیّت، نهگهر چی به هیّندی شت دلّخوّش و شادمان بـوو، بـهلام دلّخوّشی تـهواو، ئاسوودهیی کامل، شادمانی و چاوگهشی و دل تارامی تهنها به خوایه، جگه لهمانه نهگهر یارمهتی بوو بق نهمه دلّخوّشی و شادمانیه، بهلام نهگهر ریّگر بوو لهمه نهوه دلتهنگی و خهفهت بـاری و په ژارهییه، ههرچـی دلّخوّشـی و ناسـوودهییه کهیه

ههمووی به خواوهیه، یان بهوهوهیه که بهوی دهگهیهنیّت و یارمهتی دهره لهسهر رهزامهندی خوا.

خوای گهوره ئهوهشی پوون کردوتهوه که ئهو که سانه ی خوش ناویّت، که به دنیا و جوانی دنیا دلّخوشن، فهرمانیشی به بهنده کانی کردووه که دلّخوش بن به فهزل و رهحمه تی خوا که ئیسلام و ئیمان و قورئانه، جا لیّره دا مهبه ست ئهوه یه: ههر که سیّك ئه و کارانه ی بی خوا بکات، ده کات پهیوه سته به خوا، ئهگه ر نا ده کات پچپاوه له پهروه ردگاری، و پهیوه سته به نه فسی خوّیه وه.

شوكرانه بژيري خودا

خـــوای گـــهورره دهفـــهرمووی: ﴿فَأَذْكُرُوٓا ءَالَآءَ ٱللَّهِ لَعَلَّكُمُ نُفُلِحُونَ ﴾ (الاعراف:٦٩)، واتـه: یادی ناز و نیعمه ته کانی خوا بکه ن بغ نه وهی سه رفراز بن.

هـهروه ها ده فـهرمووی: ﴿وَاَشَّكُرُواْ نِعْمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمَّ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾ (النحل:١١٤)، واته: شوكرانه ى ناز و نيعمه ته كانى خوا بكه ن ئه گهر ئيوه ته نها ئه و ده په رستن.

جا هه روه ک چون شهم ناز و نیعمه تانه له فه زلا و به خششی خوداوه یه به هه مان شیوه شمروق زیکر و شوکرانه بژیری خوای ده ست ناکه ویت مه گه ربه یارمه تی خوا نه بینت.

گوناهیش سهرگهردانی خودایه بن مروّق که وازی لی دههینیت و ده یسپیریته نه نه نه نه نه که رخوای گهوره له مه دا فریای به نده کهی نه که ویّت، نه وه هیچ پیّت و پیّگایه کی تر نیه به فریای بکه ویّت، که واته: مروّق ناچاره و ناتاجه که ملکه چ بیّت و هانا و هاوار ته نها بن خوا به ریّت، تاکو نه م سه رگه ردانیه ی لی لابه ریّت و تووشی نه بیّت ، نه گه ر بریار درابو و تووشی هات، نه وه پیریسته ملکه چ بیّت و هانا و هاوار بی خوا به ریّت که تووشی سیزاکه ی نه کات که پیّوه ی به نده، مروّق به رده وام پیریستی به م سی بنچینه یه هه یه هم رگیز سه رفرازیش نابیّت مه گه ر به و سیانه

ئاو<u>ێتــــه</u>ى دڵناو<u>ێتــــهى</u> دڵ

نەبىت، ئەرىش ئەمانەن:

۱. شوکرانه بژیری خوا.

٢. داوا كردني سهلامهتي له خوا.

۳. تەوبەي راستكۆيانە،

ئهگهر بیتو ووردبییه وه له وه بی تده رده که وی که نه وانه هه رهه مووی په یوه سته به (الرغبة) حه زلیبوون، و (الرهبة) حه زلینه بوونی مروّفه، ئه م دووانه ش به ده ستی به نده نیه به لکو به ده ستی ئه و که سه یه که چیزنی بوی تد له کان ئال و گور ده کات، ئهگه رخوای گه وره یارمه تی به نده کهی بدات ئه وه دلی پر ده کات له (الرغبة) و (الرهبة)، به لام ئهگه رسه رگه ردانی بکات ئه وه وازی لی ده هینیت و فه رامی شی ده کات و دلی و ه رناگیری، پرسیاریشی لی ناکریت، خوای گه وره چی بویت ده بیت، چیشی نه ویت نابیت.

 نا نه وانه نیعمه تیان ناسیوه و وه ریان گرتووه و خوشیان ویستووه، سوپاس و ستایشی خوایان له سه رکردووه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ وَإِذَا جَآءَتُهُمْ ءَایَةً وَ الله الله وَ الله الله وَ الله الله وَ الله و الله و ده روونه ی که بن پیغه مه ران ها تووه به نیمه نه به خشریت، خوا زانایه به و دل و ده روونه ی که شایسته یه که په یامی خنی تیدا دابنیت.

ئاو<u>ێت</u>ـــهى دڵئاو<u>ێتــــهى</u> دڵ

هۆكارى سەرگەردانى مرۆۋ

ئهگهر بینیت مرزفیّك سهرگهردانه ئهوه هزیه کهی ئهوه یه شیاو نیه بهوهی به نیعمه تی خوای گهوره شاد بیّت، به لکو ئهگهر نیعمه تیشی پی ببه خشریّت، ده لیّت: ئهمه مولکی خوّمه، ئهم سهروه ت و سامانه م بوّیه پی دراوه چونکه من شیاوم ههر وه ک خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوبِیْتُهُ، عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِی ۖ ﴾ (القصص:۷۸)، واته: دهیووت: ئهم سهروه ت و سامانه م به هزی زانست و زانیاری خوّم پیم دراوه.

(الفراء) له تهفسیری ئهم ئایهته دا دهفه رمووی: ده لیّت: من ریّن هه یه لای خوداو شیاوم برّیه نهم سه روه ت و سامانه ی پی داوم.

(مقاتل) دهفهرمووی: ده لینت: شهم سهروهت و سامانهم پیدراوه، چونکه خوا خیری له من بهدی کردووه.

(عبدالله)ی کوپی(الحارث) باسی پیخه مبه ر (سلیمان)ی ده کرد که خواچ مولکیکی پی به خشیبوو پاشان نه و نایه ته ی خوینده وه: ﴿ هَنذَامِن فَضَلِ رَبِی لِبَالُونِیَ مَا الله مِنْ الله مَا الله مِنْ الله مِنْ الله مَا ا

(سلیمان) نه یووت: (هذا من کرامتی)واته: نهم سه روه ت و ده سه لاته ی پیم دراوه له به ریزی خومه، پاشان باسی (قارون)ی کردوو و نه و نایه ته ی خوینده وه: ﴿ أُوبِیْتُهُ، عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِی ﴾ (القصص: ۷۸)، واته: نهم سه روه ت و سامانه م به هوی زانست و زانیاری خومه وه پی دراوه.

لیّره دا دهبینین که (سلیمان) نه و سهروه ت و سامانه ی به فهزل و منه تی خوا دهزانی و دهیووت: بق نهوه سهروه ت و دهسه لاته ی پیداوم تاکو تاقیم بکاته و ه

ئایا سوپاسگوزارم یان نا، به لام (قارون) ئهوهی به ههولی شان و بالی خوّی دهزانی و خوّی پی به شیاو دهزانی.

هه وه ها خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿ وَلَهِنَّ أَذَقَنَاهُ رَحْمَةُ مِّنَا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَنَهُ لَيَقُولَنَّ هَلَا لِي ﴾ (فصلت:٥٠)، واته: ئاده میزاد دوای ئه و ده رد و به لایه ی تووشی ها تبوو، خیر و خوشی به سه ردا بریزین و پینی بچیزین، ده لیّت: ئه مه به ره نجی شانی خوم په یدام کردووه.

به لنی: مرۆقی ئیماندار ئه و سهروهت و سامانه ی ههیهتی به مولکی پهروه ردگاری ده زانیّت، که خودا به فه زل و منهتی خوّی پیّی به خشیووه، بی ئه وه ی مافی له سه ر خوا بیّت، به لکو خوا خیریّکه و لهگه ل ئه ویدا کردووه، خوا بوّشی هه یه پیّی نه به خشی، جا ئه گه ر پیّی نه به خشی واناگه یه نیّت که مافیّکی لیّ پیّشیّل کردووه.

ئهگهر مرؤهٔ ثاوا بیرنه کاته وه نه وه وا ده زانیت که ثه و شیاوه به و شته ، بزیه له خوی بای ده بیت به و نیعمه ته و له سنوور ده رده چینت ، خوی له خه لکی به چاکتر و به پیزتر ده زانیت و شانازی و فه خری پسی ده کات ، هه ر وه ك خوای گهوره ده فر ده فرانیت و شانازی و فه خری پسی ده کات ، هه ر وه ك خوای گهوره ده فر سه رمووی: ﴿وَلَمِنْ أَذَقَنَا ٱلْإِنسَانَ مِنّا رَحْمَةً ثُمّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنّهُ لَيَنُوسُ وَمَعَنَا وَمُناهَا مِنْهُ إِنّهُ لِيَنُوسُ مَنّا رَحْمَة ثُمّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنّهُ لَيَنُوسُ لَا مَنْهُ إِنّهُ لَيَعُولُنَ ذَهَبَ السّيِّنَاتُ عَنِيّ وَكَفُورُ لَا وَلَمِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَّاءً مَسّته لَيَقُولُنَ ذَهَبَ السّيِّنَاتُ عَنِيّ إِنّهُ لِنَهُ لَيْحُورُ لَا وَلَمِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ مَرَقَهُ نُه گهر تامی خوشیمان پی چیزاند و پاشی پاشان لیمان سانده وه ، بیگومان نا نومیدی و کوفرانه بریّری ده کات ، نه گه ر پاشی لی قه ومانیش شادمانیمان پی دا، هه لبه ته ده لیّت: ناخوشیه کانم لی په وینه وه ، به کوی هه لاه لیّ.

خوای گهوره زهمی کردووه که بی ئومید و کوفرانه بریّر دهبیّت له کاتی ئهوهی که تاقی ده کاتی نهوهی که تاقی ده کاتی شهوه که تاقی ده کاته وه به به لا و نه هامه تی، زهمی کردووه که دلفوش و له خوّبایی دهبیّت نهگه ر به نیعمه ت تاقی بکاته وه، نه و مروّقه کاتیّك ناخوّشی لی ده په ویّته وه، له باتی سوپاس و شوکرانه بریّری و ستایشی خوا بکات ده لیّن: (نهب السیئات

عنى) واته: ناخرشيه كانم لى پهويه وه ئه گهر بيگوتايا: (اذهب الله السيئات عنى برحمه و منته) واته: ئهم ناخرشيانهم به رهجمهت و منهتى خوا لى پهوايهوه، ئا ئهمه بهم جوّره زهم ليكراو نيه، به لكو چاكيشه.

جا ئەگەر خوا ئەمەى لە دلى بەندەيەك بەدى كرد، ئەوە گەورەترين مۆكارە بۆ سەرگەردانى ئەو بەندەيە و فەرامۆش كردنى خوا بۆى، چونكە ئەو مرۆقە شياوى بەخشش و نيعمەتى خوا نيە ھەر وەك خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿إِنَّ شَرَّ ٱلدَّواَتِ بِعندَ ٱللَّهِ ٱلشَّمُ ٱلْبُكُمُ ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿ وَلَوْ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمْ خَيْراً لَأَسْمَعُهُمْ وَلَوْ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمْ خَيْراً لَأَسْمَعُهُمْ وَلَوْ اللَّهِ ٱللَّهُ فِيهِمْ نَولُو وَهُم مُعْرِضُور لَى اللَّهُ وَالانفال: ٢١ ـ ٢٢)، واته: خراپترين گياندار لهلاى خودا ئەو كەپو لالانەن كەوا هيچ تى ناگەن، خۆ ئەگەر خوا خيرى تيادا بەدى بكردنايە، ئەوە واى لى دەكردن كە حەق و راستى ببيستن، خى ئەگەر حەقىشيان بىن بېيستنايە، ئەوە ھەر روويان لى وەردەگيرا و خىريان دەبوارد.

لیّرهدا خوای گهوره ئهوه پوون دهکاتهوه که ئهوانه شیاوی ئهوه نین نیعمهتی خوا وهرگرن، لهگهل ئهوهش که شیاوی ئهو نیعمهته نین پیّگریّکی تریشمان تیا بهدی دهکری، ئهویش پوو وهرگیّران و خق لی بواردنه دوای ناسینیشی.

ئهوهی پیریسته بزانریّت ئهوهیه، هوکاری سهرگهردانی مروّق فهراموّش کردن و وازلیّهیّنانیهتی لهسه رئه و شیّوهی لهسه ری دروستکراوه، هوٚکاری سه رفرازیشی ئهوهیه که چونکه شیاوی سه رفرازییه خوا نیعمه تی لهگه لّدا ده کات، هوٚکاری سه رفرازی له فه زلّی خواوهیه، خوای گهوره به دیهیّنه ری سه رفرازی و سه رگه ردانیه، ههر وه کو چوّن به شه کانی زهوی دروستکردووه، که هیّندیّکی شیاوی پووه ک لا شین بوونه هیّندیّکی شیاو نیه، دره ختی دروستکردووه، هیّندیّکی به رووبوم ده دا هیّندیّکی شیاده که دروستکردووه سازاوه که هه نگوین به خشی، به لام زهرده واله وانیه، هیّندی پوّحی پاکیشی دروستکردووه، که شیاوه بر زیکر و شه کرانه بریّری و یه کتاپه رستی و ناموّرگاری و شه کرداری خوا، هیّندی پوّحی پیسیشی دروستکردووه که شیاوی دری نهمانه یه.

تاقى كردنهومى خوا

(شیخ الاسلام، ابن تیمیة)(رهحمه تی خوای لیبینت) ده فه رمووی (۱) خوای گهوره دەفەرمووى: ﴿ الْمَدَ اللَّ أَحْسِبُ ٱلنَّاسُ أَن يُتْرَكُّوا أَن يَقُولُوا ءَامَنَكَا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ال وَلَقَدْ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَلْيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِيكَ صَدَقُواْ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْكَندِبِينَ ٣ أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا سَآءَ مَا يَعْكُمُونَ اللَّ مَن كَانَ يَرْجُواْ لِقَآءَ ٱللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ ٱلسَّكِيمُ ٱلْعَكِيمُ الْ وَمَن جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَيْ عَنِ ٱلْعَلَمِينَ اللَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّعَانِهِمْ وَلَنَجْزِينَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعْمَلُونَ ۞ وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَنَ بِوَلِدَيْهِ حُسِّنًا ۗ وَإِن جَنهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ فَأَنْبِنْكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١١٠ وَأَلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّلِلِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي ٱلصَّلِلِحِينَ ۗ ۞ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَكَا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِي فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِ وَلَهِن جَآءَ نَصْرٌ مِن زَيْك لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۚ أَوَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ ٱلْعَلَمِينَ ۞ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَيْعَ لَمَنَّ ٱلْمُنَافِقِينَ اللَّهُ (العنكبوت: ١ _ ١١).

واته: الم، ئایا خه لکی لایان وایه، ههر بلدین: ئیمه ئیمانمان هیناوه، وازیان لی ده هیناری و تاقی ناکرینه وه؟ بیگومان ئیمه ئهوانهی پیش ئهمانیشمان تاقی کردوته وه جوره ها شیوه، تا خوای گهوره ئهوانهی راستیان کردووه دهرکهون، در فرزنه کانیش ده رکهون، ئایا ئهوانهی خرابه و نادروستی ده که و دهزانن که له

⁽۱) لنرهدا تا كۆتاى كتنبهكه ههمووى ووتهى (ابن تيميه)ه.

دەستمان دەردەچن و دەرباز دەبن؟! ئاى چەند خراپە ئەو بريارەى كە دەيدەن، ئەوەى كە ئاواتە خوازە بە دىدارى خوا شاد بنت، با دانىيا بنت كە كاتى دىارىكراوى خوا و ساتی سهرهمه رگ ههر دیّت، بینگومان ئه و خوایه بیسه ره و زانایه، ئهوه ش که ههول وکوشش دهکات له پیناوی خوا، بیگومان قازانج و سوودی ههول و كۆششەكەي ھەر بى خۆيەتى، چونكە بەراستى خىوا بى نىيازە لـ ھـەموو خـەلكى، ئەوانەى ئىماندارن و ئاكار چاكن، ھەلە و گوناھيان دەسرىنەوھ و بە چاكتر لەوھى که دەپانکرد پاداشتیان دەدەپنهوه، ئیمه فهرمانمان داوه به ئینسان که چاك رەفتار بنت لەگەل دايك و باوكيدا، خق ئەگەر زۆريان لنكرديت تا ھاوبەشىم بق بريار بدهیت، بی نهوهی زانست و زانیاریان ههبیت لهم بارهیهوه، به گوییان مهکه، دلنياش بن كه گەرانەوەتان بۆ لاى منه، ئەو كاتە ئاگادارتان دەكەمەوە لەو کردهوانهی که ئه نجامتان دهدا، ئهوانهی ئیمانیان هیناوه و کاری چاکهیان ئەنجامدارە، بنگومان دەيانخەينىە ريىزى چاكەكارانەرە، ھنندنىك لىە خەلكى ھەن ده لنن: ئيمانمان هنناوه، جا كاتنك لهبهر خوا تووشى ئازار و ناخوشى دهبن وا دەزانىن ئازارى خەلكى وەكى سىزاى خوا وايىه، خىق ئەگەر لىە پەروەردگارتەوە سەركەوتننك بنت، دەلدن: ئىمەش ھاوكارتان بووين، مەگەر خوا لەومى كە لە سينهي خه لکيدايه شاره زاتر و ناگادارتر نيه؟ بينگرمان خوا ئيمانداران باش دەناسىت و منافقانىش باش دەناسىخ.

خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُواْ الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثُلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ مَّسَّتُهُمُ الْبَأْسَآةُ وَالظَّرَّاةُ وَزُلْزِلُواْ حَتَى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَثَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاّ إِنّ نَصْرَ اللّهِ قَرِبِبٌ ﴾ (البقره:٢١٤)، واته: ثایا لاتان وایه هه روا به ئاسانی ده چنه به هه شته وه، مه گه ر نموونه ی ثیماندارانی پیشووتان بر باس نه کراوه، که تووشی ناخوشی و ته نگانه و گرانی و نه داری بوون و ته کانیان خواردووه و زوریان بر هاتووه به راده یه که یه روه ردگار سه رکه و تن ده به خشید؟ باوه ریان هیناوه له گه آلیاندا، ده یانگوت: که ی په روه ردگار سه رکه و تن ده به خشید؟

ئاگادار بن و دلنيا بن سهركهوتنى خوا نزيكه.

خەڭكى كاتنىك خوا پىغەمبەرانيان بىق دەنىرىنىت دوو وەلامىيان بىق پىغەمبەران مەيە:

- یان دولین: ئیمانمان مینا.
- یان ده لین: ئیمانمان نه هینا و به رده وام ده بن له سه ر خراپه کاریه کانیاندا.

جا ههر کهسیّك بلّی: ئیمانم هیّنا ئهوه پهروهردگار تاقی ده کاتهوه تاکوراستگو و درفرن لیّك جیابیّتهوه، به لام ئهوهی نالیّت: ئیمانم هیّنا وا نه زانیّت پهروهردگاری خه له تاندووه و خوا تاقی ناکاتهوه.

به لنى: ئەوە سوونەتى خوايە پىغەمبەران بى خەلكى پەوانە دەكات خەلكى بە دىرى ئەوە سوونەتى خوايە پىغەمبەران بى خەلكى پەولىن دەزانن و ئازاريان دەدەن خواى گەورە دەفەرمووى: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِي عَدُوًّا شَيَاطِينَ ٱلْإِنْسِ وَٱلْجِنِّ ﴾ (الانعام:١١٢)، واتە: ھەروەھا بىق ھەموو پىغەمبەرىك دوژمنىكىمان لە شەيتانەكانى ئىنس و جنىركە سازاندووه.

خواى گەورە دەفــەرمووى: ﴿كَنَالِكَ مَا أَتَى اللَّذِينَ مِن قَبَلِهِم مِّن رَسُولٍ إِلَا قَالُواْ سَلِحُرُ أَو بَحَنُونُ ﴾ (الـذاريات:٥٢)، واتــه: هـهروهها بـهر لهمانـهش هـهر وابـووه، هـهر كاتێـك پێغهمبهرێکيان بۆ هاتووه گوتيانه: يان جادوگهره، يان شێته.

ههروهها دهفهرمووی:﴿ مَّا اُیْقَالُ لَکَ إِلَّا مَا قَدْ قِیلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِکَ ﴾ (فـصلت:٤٣)، واتـه: ههرچی به تق گوترا بنیت، به پیغهمبهرانی پیش تنوش گوتراوه.

ههر کهسیّك ئیمان به پیخهمبهران بهیّنی و گویّرایهایّان بکات، ئهوه درایهتی دهکهن و ئازاری دهدهن، خوای گهوره بهم شیّوه به ئیّش و ئازار تاقی دهکاتهوه، ئهوهی ئیمانیش به پیخهمبهران نههیّنی، ئهوه لهلایهن خواوه سنزا دهدریّت، که ئیّش و ئازاری سزای خوا زوّر گرانتر و بهردهوامتره.

که واته: ده بینت هه رهه موو که سیک ئیش و نازار بچیزینت جا نیماندار بینت، یان کافر بین، به لام نیماندار سه ره تا له دنیادا که میک نیش و نازار ده کیسینت، پاشان نهوه ی بی ده بینته سه رفرازی له دنیا و قیامه ت، به لام کافر سه ره تا له دنیادا که میک خیشی ده چیزینت، پاشان بی ده بینت به نیش و نازار.

پیاویّك پرسیاری له ئیمامی (الشافعی) كرد و ووتی: باوكی (عبدالله) ئایا كام لهم دووانه فهزلّیان زیاتره، پیاویّیك دامهزراو بیّت، بیان تاقی بكریّتهوه؟ ئیمامی (الشافعی) له وه لامدا فهرمووی: مروّق دامهزراو نابیّت تاكو تاقی نهكریّتهوه، چونكه خوای گهوره (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد)(سهلامی خوایان لیّبیّت) تاقی كردهوه جا كاتیّك خوراگی بوون خواش دامهزراوی كردن، با كهس گرمانی وا نهبات كه به تهواوی رزگاری بووه له ئیّش و ئازار.

عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا نَعْلُونَ ﴾ (الاعراف:٣٣)، واته: بليّ: به راستى پهروه ردگارم هه رچى گوناه و خراپه یه که هه هه حدرامی کردووه چ ئه وانه ی ناشکران چ ئه وانه ی پهنهانن،

ههموو گوناه و دهست دریزیه کی به ناحه قی حه رام کردووه، ههروه ها حه رامی کردووه شهری ها و دهسته و بینت، کردووه شه ریان به بی ناوی خواوه شت بلین.

دهبینی جاری وا هه یه که سیکی موسلمانی چاك به ناچاری تیکه لی ئه و خه لکه خراپانه دهبینت که هه ردوولا له یه ک شوین دانه وه ک شوقه، یان دوکان، یان قهیسه ری، یان قوتابخانه، یان له کاریک پیکه وهن، یان له گوندن لهگه لا یه کن، یان له ریکادا، یان له شاریک پیکه وهن، یان له شوینیکی تر، ئه و موسلمانانه بیانه وی هه ر شتیک بکه ن دهبیت ئه وانه ی له گه لیانن قایل بکه ن، یان له خراپه کانیان بی دهنگ بن.

⁽۱) صحيح: رواه الترمذي (۲٤١٦).

رەزامەندى خوا بە دەست بێنێت گوێ نەداتە رەزامەندى خەڵكى، ئەرە خواى گەورە خەڵكى بـێ مەيسەر دەكات، بـﻪلام ھـﻪر كەسـێك رەزامەنـدى خـﻪڵكى پـێش رەزامەندى خوا بخات، ئەرە خوا كارەكانى دەسپێرێتە خەڵكى.

ئهگهر خوا هیدایهتی کهسیّك بدات و سهرفرازی کردبیّت، ئهوه تووشی ئه و کاره حهرامانه نابیّت و ئارام دهگریّت لهسهر ئازاردان و دژایهتی کردنی مل هوران، پاش ئهوهی ئارامی گرت سهرفرازی دنیا و قیامهتی چهنگ دهکهویّت، ههروه کو چوّن پیغهمبهران و شویّن کهوتوانیان و زانایان و پیاوچاکان ئازاردراون و دژایهتیان کراوه، به لام ئهوان ئارامیان لهسهر گرتووه.

بیّگومان دهبیّت ئهوهش بزاندریّت که هیّندی جار دروسته له پوالهت پهزامهندی دهرببریّت، به لام له دلهوه دا پیّی پازی نهبیّت، وه ک ئهوه ی که زوّری لیّبکریّت کوفر بکات، ئهم بابه ته جگه لهم باسه قسه ی لیّکراوه به دریّژی.

ئه وه ی مه به ستمانه لیّره دا باسی بکه ین ئه وه یه ده بیّت هه ر هه موو که سیّك به گویّره ی ختری تاقی بکریّته وه ، هه رگیز که س له تاقی کردنه وه پزگاری نابیّت ، جا بقیه خوای گه وره له زوّر شویّندا باسی ئه وه ی کردووه که ده بیّت خه لکی تاقی بکریّته وه ، تاقی کردنه وه ش یان به خوّشی یه ، یان به ناخو شیه ، ئه وکات پیّویسته مروّق ئارامگر و سوپاسگوزار بیّت خوای گه وره ده نه رمووی : ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَ الْأَرْضِ زِینَةٌ لَمَّا لِنَبّلُوهُر أَیّهُم أَحْسَنُ عَمَلا ﴾ (الکهف:۷)، واته : هه رچی له سه رووی زه ویدا هه یه ئیمه کردوومانه به هنی پازاندنه وه تا تاقیان بکه ینه وه ، که کامیان کاروکرده وه ی چاکتر ئه نجام ده ده ن

هـــهروه ها ده فـــهرمووى: ﴿وَبَكُونَكُهُم بِالْخُسَنَاتِ وَالسَّيِّ اَتِ لَعَلَّهُمْ يَرَّجِعُونَ ﴾ (الاعـراف:١٦٨)، واتـه: بـه خوشــى و ناخوشــى تاقيمان كردنـه وه بــق ئـهوهى بگهرينه وه.

دُه فه رمووي: ﴿ فَإِمَّا يَأْلِينَكُمُ مِّنِي هُدَى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَاى فَلاَ يَضِلُّ وَلاَ يَشْقَى

(ش) وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكِي فَإِنَّ لَهُ، مَعِيشَةُ ضَنكاً وَخَشُرُهُ، يَوْمَ ٱلْقِيكَمَةِ أَعْمَى ﴾ (طه:١٢٤)، واته: ئه گهر هيدايه تى منتان بن هات، ئه وهى شوينى هيدايه تى من بكه ويّت، نه گوم پا ده بيّت نه تووشى نه گبه تى ده بيّ، ههر كه سيّكيش پشت له قورئان بكات، بيّگومان تووشى ژيانيكى ته نگ ده بيّت، له پورژى قيامه تيشدا به كويرى حه شر ده كريّن.

له ئايهتيكى تىر دەفسهرمووى: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُواْ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَا يَعْلَمِ ٱللهُ ٱلَّذِينَ جَله ئايه تايه ئايا ئيوه وادهزانن ههر ئاوا به ئاسانى دەچىنه بههه شست؟! كه هيشتا خودا دەرى نه خستووه كامتان خهراتكارى كردووه كامتان خۆراگربوونه.

ههر خراپه یه ك تووشی مرؤ ده بنت ئه وه له نه فسی خراپ و نه فام و سته مكاری خویه تی خوای گه وره ده فه ده وی شیر نگر خویه تی خویه تی خویه تی خویه تی خویه تی خوای گه وره ده فی خوای دیت الله خیر و چاكه، نه وه له خوای دیه هه در چیت بن پیش دیت له خیر و چاكه، نه وه له خوای ده هه در چی ناخن شیه كیشت بن پیش دیت، نه وه ده ستی خوتی تیایه.

هه روه ها ده فه رمووی: ﴿أُوَلَمَّا أَصَابَتَكُم مُّصِيبَةٌ قَدَّ أَصَبَتُم مِّثَلَيْهَا قُلْنُمْ أَنَّ هَادُأً قُلِّ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ ﴾(ال عمران:١٦٥)، واته: شاخر كاتى زيانتان له دووژمن پيكه يشت كه جاريكيش دوو ئه وه نده زيان ليدان هيچ پرسيتان زيانه كه مان له چى بوو؟ بلى: له خرتانه وه بوو.

له نایه تنکی ترده فه رمووی: ﴿ وَمَا أَصَلَبَكُم مِن مُصِیبَةٍ فَبِما كُسَبَتَ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُواْ عَن كَثِيرٍ ﴾ (الشوری: ۳۰)، واته: ههر به لا و نه هامه تیه كتان به سه ر

بیّت، ئەوە لە ئەنجامى ئەو كاروكردەوانەيە كە بە ئارەزووى خۆتان ئەنجامتان داوە ــ كەچى خواى گەورەــ لە زۆربەى گوناھەكانىشتان دەبووریّت.

ههروه ها ده فـهرمووى: ﴿ ذَالِكَ بِأَتَ اللّهَ لَمْ يَكُ مُعَيِّرًا نِعْمَدُّ أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِمٍ م ﴾ (الانفال:٥٣)، واته: خودا دهروى چاكهى لـه هـهر گهليّكدا كردبيّتهوه، هه تا ئه وان بيرى خوّيان نه كوّريبيّ، قه ت خودا ليّى نه كوّريون.

خوای گهوره له ئایه تنکی ترده فهرمووی: ﴿ وَإِذَا آَرَادَ ٱللّهُ بِقَوْمِ سُوٓءَا فَلَا مَرَدَّ لَهُۥ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن وَالٍ ﴾ (الرعد:١١)، واته: ئه گهر خوا بیه ویّت به لایه ك به سهر ههر میلله تنکدا بهیننیت، ئه وه هیچ هیزیك ناتوانیّت به ری بگریّت، هیچ که سیش ناتوانیّت جگه له خوا فریایان بکه ویّت و پزگاریان بکات.

خوای گهوره که باسی سزای گهلهکانی پیشتر دهکات له ئادهمهوه تا کوتای، له ههموویدا دهفهرمووی: ئهوانه ستهمیان له نهفسی خویان کردووه ستهمکار بوونه، ههرگیز نهیفهرمووه: ستهم لیکراو بوونه، یهکهم کهسیکیش که دانی به ستهمی خوی نا باوه ئادهم و دایه حهوا بووه که ووتیان: ﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمَنَا آنفُسَنَا وَإِن لَّرَ تَغَفِّرُ لَنَا وَرَبَّحَمَّنَا لَنَکُونَنَّ مِنَ ٱلْخَسِرِينَ ﴾ (الاعراف: ۲۳)، واته: پهروهردگارا ئیمه ستهممان له نهفسی خومان کرد، خو نهگهر لیمان خوش نهبیت و بهزهییت پیماندا نهیهتهوه ئهوه له خهساره تههندان دهبین.

خوای گهوره به (إبلیس)ی فهرموو: ﴿ لَأَمَلاَّنَ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ (ص:۸۰)، واته: سویند به زاتی خوّم دهبیّت دوّزه خ پر بکهم له توّ و له ههموو نهوانهی که شوینی توش دهکهون.

ئه و که سانه ی شویّنی (إبلیس) ده که ون سه رگه ردان و گوم پان هه روه ك (إبلیس) خسری ده لیّنت: ﴿ قَالَ رَبِّ مِمَا آغُویَنَنِی لَأُرْیِّنَنَ لَهُمْ فِی ٱلْأَرْضِ وَلَأُغُویَنَهُمْ ٱلْمُعُویِنَ ﴿ آَا الْمُحَدِد ٢٩٠ ــ ٤٠)، واته: په روه ردگارم، ماده م به هنری نهم نینسانه وه منت سه رگه ردان و گوم پا کرد شه رت بیّت له زه ویدا هه موو

گوناه و تاواننکیان لا جوان بکهم و ههر ههموویان سهرگهردان و گومرا بکهم، تهنها بهنده دلسوزه کانت نهبینت.

خوای گهوره ش پینی فهرموو: ﴿ إِنَّ عِبَادِی لَیْسَ لَكَ عَلَیْمٍ سُلْطَكُ اَلَّا مَنِ ٱتَبَعَكَ مِنَ ٱلْغَاوِینَ ﴾ (الحجر:٤٢)، واته: برق چیت پیده کریت بیکه لهبه ر تهوه ی به نده چاك و پاکه کانی من به تق فریو نادرین و تق هیچ ده سه لاتیکت به سه ریاندا نیه، ته نها نه وانه ی سه رکه ش و یاخی و سه رگه ردانه کانن شوینت ده که وون.

بۆیه دهبینین پیشینانی چاکمان بهردهوام دانیان به هههه خویان ناوه نموینهی (ابی بکر)و(عمر)و(ابن مسعود) کاتیک قسهیه کیان ده کرد دهیانووت: ئهوه بوچوونی خومانه ئهگهر راست بوو و پیکا بوومان، ئهوه له خواوهیه، ئهگهر هههش بوو و ئهوه له نهفسی خومان و شهیتانه وه یه خوا و پیغهمبهر لی ی بهرینه.

له حهدیسی (القدسی)یشدا هاتووه که پیغهمبهری اله پهروهردگاری دهگیریتهوه دهفهرمووی: ((یا عبادی، انما هی اعمالکم احصیها لکم ثم اوفیکم ایاها، فمن وجد خیراً فلیحمد الله و من وجد غیر ذلك فلا یلومن الا نفسه))(۱) واته: ئهی بهنده کانم ههرچی دیته پیتان ئهوه کردهوهی خوّتانه، من زوّر به ووردی سهرژمیّریان دهکهم بوّتان، پاشان به تهواوی دهیدهمهوه پیّتان، جا ههرچی هاتهوه پیّتان کردهوهی خوّتانه، ئهگهر باش بوو سوپاسی خوای لهسهر بکهن، خوّ ئهگهر به جوّریّکی تر بوو ئهوه سهرزهنشتی خوّتان بکهن بهس.

⁽۱) صحیح: رواه مسلم (۲۰۷۷)، و ابو داود ()، والترمذی (۲٤۹۷)، و احمد فی ((المسند)) (۱۹۰۹و،۱۲۰)، وابن ماجه (۲۷۰۷).

ئاويتـــهى دل

چەند حەدىسىك ئەسەر دان پى داھىنانى بەندە بە ھەلەكانى:

له حهدیسنکی (صحیح)دا هاتووه پیغهمبهر استفاره دهفهرمووی: ((سید الاستغفاره أن یقول العبد: اللهم انت ربی لا آله إلا انت، خلقتنی و انا عبدك، وانا علی عهدك و وَعدك ما استطعت، أعوذ بك مِنْ شَرِ ما صَنعْت، أبوءُلك بنعمتك علی و أبوء بِذَنبی، فاغفر لی إنه لا المنعفر الذنوب إلا أنْت، من قالها إذا أصبح مُوقِنا بها فمات من یومه دخل الجنة، و من قالها إذا أمسی مُوقِنا بها فمات من یومه دخل الجنة) ((۱) واته :گهورهی (الاستغفار) ان ئهوهیه بهنده بلیّت: خوایه تق پهروهردگارمی، هیچ پهرستراویک نیه به حهق جگه له تق، بهدیت هیناوم و من بهندهی تقم، من تا بتوانم لهسهر نهو پهیمان و بهلینهم که به تقرم داوه، پهنات پی دهگرم له خراپهی نهوهی که کردوومه، دان نههینم بهو نیعمهتانهی بهسهرتدا پژاندووم، دان نههینم به گوناههکانم، لیم خقشبه بهراستی نیعمهتانهی بهسهرتدا پژاندووم، دان نههینم به گوناههکانم، لیم خقشبه بهراستی کهس له گوناه خقش نابیّت جگه له تق، ههر کهسیک کاتیک بهیانی دهکاتهوه به یهقینه وه نهمه بلیّت، نهگهر له و پقره دا بمری دهچیّته بهههشت، ههر کهسیکیش که یهقینه وه به یهقینه وه به یهقینه وه به یهقینه وه نهمه بلیّت، نهگهر له یههشت، ههر کهسیکیش که بهههشت.

(ابي بكر الصديق) به پێغهمبهرى فهرموو ﷺ چى بلێت: ئهگهر بهيانى و ئێوارهى كردهوه، وه ئهگهر چووه سهر جێگا: پێغهمبهر ﷺ (ابي بكر الصديق)ى فێركرد ئهگهر بهيانى و ئێوارهى كردهوه، ئهگهر چووه سهر جێگا بلێت: ((اللَّهُمَّ فێركرد ئهگهر بهيانى و ئێوارهى كردهوه، ئهگهر چووه سهر جێگا بلێت: ((اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَواتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبَّ كُلِّ شَنَىْءٍ وَمَلِيكَهُ، أشهد ان لا اله الا أنت، أعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِى وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَركِهِ، وَآنْ ٱقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِى سُوءًا أَوْ

⁽۱) صحیح: رواه البخاری (۸۳/۱۱)، والنسائی (۲۷۹/۸)، والترمذی (۳۳۹۰).

أجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ))(۱) واته: خوایه ئهی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی، ئهی زانای غهیب و ئاشکرا، پهروه ردگار و پادشای ههموو شیتیك، شایه تی ده ده م که هیچ پهرستراویک نیه به حه ق جگه له تق، پهنات پیده گرم له خراپهی نه نه سهر نه نه سمدا یان خراپهی شهیتان و هاوبه ش دانانی له وه ی که خراپهیه ک بهینم به سهر نه فسمدا یان بیئالینم له موسلمانیکه وه، کاتیک بهیانیت کرده وه یان ئیواره ت کرده وه شهم نزایه بکه.

پینه مبه ریستان از مینه ده و و ته کانیدا ده یفه رموو: ((الحمد لله نستعینه و نستغفره، و نعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سیئات أعمالنا)) (۱) واته: سوپاس بن خوای گهوره، پهنای پیده گرین، داوای لیبوردنی لیده کهین، پهنا ده گرین به خوا له خراپه ی نه نه نه سماندا و له کرده و هی خراپماندا.

له فه رموده یه کی تر پیغه مبه رسم الله ده فه رمووی: ((إِنِّی آخِذَ بِحُجَزِکُمْ عن النَّارِ وانتم تنها فتون تهافت الفراش)) (۱) واته: من که مه رتانم گرتووه تاکو نه چنه ناو ناگرهوه، که چی نیّوه وه کو په پوله خوتان راده پسکینن و خوتانی تیده هاوین.

پینه مبه ر النظام کی تاوانساری به پهپوله چواندوه، له به نهامی و جولهی به پهله کی د جوله ده کات. جولهی به پهله کی چونکه پهپوله هیچ نازانی و به پهله شروله ده کات.

له حهدیسیکی تردا هاتووه دهفهرمووی: ((مثل القلب، مثل الریشة ملقاة بأرضِ فلاة)) (نه واته: نمونهی دل وه کو نمونهی په پیک وایه که له بیابان فریدراوه.

ئەرەش دىارە كە پەر چۆن بە ئاسانى بە ھەرادا دەچىت، بۆيـە بەر كەسـەش دەگروترى: كە گويرايەلى كەسىنك دەكات كە دەيچەرسىنىنتەرە (انە اسـتخفه)واتـە:

⁽۱) صحیح: رواه ابس داود (۰۲۷)، والترمـذی (۳۳۸۹)، و احمـد فـی ((المـسند)) (۱۹۳/۲)، وحـاکم (۱۳/۱)).

⁽۲) صحیح: رواه النسائی (۱۰۰/۳)، و ابو داود (۲۱۱۸)، والترمذی (۱۱۰۰).

⁽۳) .صحیح: رواه البخاری (۲/۱۷)، ومسلم (۲۲۸۶)، والترمذی (۲۸۷۷)، و احمد فی ((المسند)) (۲۲۶۲و۲۲۳).

⁽٤) سنده حسن: كما قال الالباني في صحيح جامع (٧٠٩).

به سووکی زانی و سه رگه ردانی کرد، ده بینین له باره ی فیرعه و نه وه ده گوو تریّت: ﴿ فَأُسَّتَخَفَّ فَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ ﴾ (الزخرف:٥٤)، واته: (فرعون) هیچ نرخی بن دانه نا بن گهله که ی و به سووك سه یری ده کردن و سه رگه ردانی کردن، ئه وانیش گویّرایه لی بوون.

خوای گهورهش ده فهرمووی: ﴿ فَأَصَّبِرُ إِنَّ وَعُدَ اللَّهِ حَقُّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴾ (الروم: ٦٠)، واته: ئارام بگره، به لننی خوا دنیته جی، نه کا ئه وانه ی به گومانن، تن له ری ی حهق بترازینن و سووکت بکهن.

چونکه (الخفیف)بی هیّز، جیّگیرنابی و ده پوخی، به لکو خاوه ن یه قین دامه زراو و جیّگیر ده بیّت، جا (الیقین) جیّگیر بوون و دامه زراندنی ئیمانه له دل به زانست و کرده وه، جاری واش هه یه به نده زانستیکی چاکی هه یه، به لام له کاتی پیش هاتنی به لا ده پوخی، بویه نه فسی مروّق له په له یی و خرابی و توو په یی به ناگر چوینزاوه، ئاره زوواته کانی له ناگره و شهیتانیش له ناگره، پینه مبه رسی ده فارد ده فه رمووی: ((الغضبُ منَ الشیطان و الشیطان من النار، و انما تطفأ النار بالماء، فإذا غضب أحد کم فلیتوضاً)) (۱) واته: تو په یی له شهیتانه وه یه، شهیتانیش له ناگر دروستکراوه، ئاگریش به ناو ده کو ژیته وه، که واته هه رکه سیّك له ئیره توو په بوو با ده ست نویّن بشوریّت.

⁽١) حسن: رواه ابو داود (٤٧٨٤)، و احمد في ((المسند)) (٢٢٦/٤).

له حهدیسیکی تردا هاتووه: ((الغضب جمرة توقد فی جوف ابن ادم، ألا تری إلی حمرة عینیه و انتفاخ أوداجه)) (۱)، واته: توورهیی وهك پشكریهك وایه كه له سینگی مروّفدا هه لده گیرسی، ئایا نابینن كه چوّن چاوی سوور ده بیّت و رهگی لاملی هه لده ستی.

نه مه هه نچوونی و کولانی خوینی دله بن تنوله سهندنه وه، له حه دیسینکی تردا هاتووه پیغه مبه رسین ده فه رمووی: ((إن الشیطان یجری من ابن ادم مجری الدم))(۲)، واته: خه ته ره و وه سوه سه ی شهیتان له گه ل خوینی نه وه ی ناده مدا دیت و ده روات.

خۆپاراستن ئە شەيتان:

دوو پیاو له خزمه ت پیخه مبه ردا ﷺ بوو به شه په جنیویان، یه کیکیان زور تووپه بوو بریه پیخه مبه ریا ﷺ فه رمووی: من ووشه یه ک ده زانم نه گهر نه و کابرایه بیلیّت نه وه پقه که ی ده نیشیّته وه، نه ویش نه وه یه، که بلیّت: ((اعوذ بالله من الشیطان الرجیم))(۱۳) واته: په ناده گرم به خوا له شه یتانی نه فره ت لیّکراو.

⁽۱) (رواه احمد فی المسند (۱۹/۳) والترمذی (۲۱۹۲) له سهنه ده کهی (علی)ی کوپی (زید)ی کوری (جدعان) ههیه که (ضعیف) له که لا ته وشدا (الترمذی) به حه دیسیّکی (حسن)ی داناوه.

⁽۲) صحیح: رواه البخاری (۶/۰۶۲)، ومسلم (۲۱۷۰)، و ابسو داود (۲۲۷۰)، و احمد فسی ((المسند)) ۱/۳۳۷.

⁽۲) صحیح: رواه البخاری (۲۱/۱۰)، ومسلم (۲۹۱۰)، و ابو داود (۷۸۱)، والترمذی (۳۶۶۸).

ئاويتــــهى دڵناويتـــهى دڵ

به ردفتاره ههستیت جگه لهوانهی که نارامیان گرتووه، ههروهها کهسیش ناتوانیّت ههلّویّستی وا بنویّنیّت جگه له کهسیّك نهبیّت که خاوهنی بههرهیه کی گهوره بیّت، ههرکاتی له شهیتانه وه خهته ره و خهیالی نادروست له دل و دهروونتدا دروست بوو، گورج پهنا به خوا بگره، چونکه به راستی خوای گهوره بیسه ر و زانایه.

خوای گەورە دەفەرمووى: ﴿ وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْمُلَكُ لَا يَسْمَعُوا ۚ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ

إِلَيْكَ وَهُمَّ لَا يُبَصِّرُونَ ﴿ خُلِ الْعَفَّوَ وَأَمُنَ بِالْفُرْفِ وَأَعْرِضَ عَنِ اَلْجَهِلِينَ ﴾ (الاعراف:١٩٩ ــ ٢٠٠)، واته: چاو بينشه و فهرمان به كارى چاكه بكه و وازبينه لهو نهزانانه، ههر كاتيْكيش خهيالاتيْكى خراپت له شهيتانهوه به دلدا هات، ههر پهنا به خوا بگره، بيْگومان خواى گهوره بيسهر و زانايه.

ههروه ها ده فه مرمووی: ﴿ اَدْفَعْ بِالنِّی هِی آَحْسَنُ اَلسَّیِتُهُ غَنُ اَعْلَمُ بِمَا یَصِفُونَ ﴿ اَ اَعْلَمُ بِمَا یَصِفُرُونِ ﴿ اَ اَعْلَمُ بِنَا اَعْلَمُ بِكَ مِنْ هَمَزُونِ اللَّهُ عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهِ وَهَا لَهُ كَانَ المَعْمَنُونَ اللَّهُ عَلَى اللَّهِ عَرَابِهِ وَهَا لَهُ كَانَ المَعْمَنُونَ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَهَا اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللْمُ اللللَّهُ الللْمُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ الللَّهُ اللللِّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللَّهُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللِمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللِمُ اللللِمُ اللللْمُ اللللْمُ اللللِمُ اللللْمُ اللللْمُ اللل

به پشتیوانی خوای گهوره ته واو بووم له وه رگیّران و پوخت کردنی نهم کتیّبه، خودایه زوّر سوپاست دهکهم که یارمه تیت دام بوّ ته واو کردنی، خودایه داوات لیّده که م بوّم بکهی به تویّشووی قیامه ت

واخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين، حسبنا الله و نعم الوكيل.

ئاويتـــهى دڵ

ناومرۆك

o	پیشه کی وهرکیږ
Υ	كورتەيەك لـه ژيانى (ابن القيم)
<i>w</i>	وهفات كردنى:
\\	سـوود وهرگرتن له قورئان
17	بنچینه ئیمانیانیهکان له سورهتی (ق) دا
11	به لگهی زیندوو بوونه و هی پۆژی دوایی
 سێ ۱۹	ئەو بەلگانەي كە لە قورئاندا ھاتوون لەسەر پۆژى دوايى، لەس
71	يەكەم: دڵى رۆشن دەبێت
۲۳	
۲۸	شەش پەوشتى خەلكى دۆزەخ
٣٢	باسكردنى چوار پەوشتى بەھەشتيەكان
٣٦	شەرحى حەدىسى: ((وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ اطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ))
	تەنسىرى ئەم ئايەتە: ﴿ هُوَ ٱلَّذِى جَعَـٰلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ ذَلُواً
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
٤٣	
٤٣	روون کردنه وهی سورهتی (الفاتحه)
٤٣	روون کردنه وهی سورهتی (الفاتحه)
٤٣ ٤٦ ٤٩	روون کردنهوهی سورهتی (الفاتحه)
	روون كردنه وهى سورهتى (الفاتحه)ناسينى خوا
	روون کردنه وهی سوره تی (الفاتحه)ناسینی خوا
	رپوون کردنه وه ی سو په تی (الفاتحه)
73	روون کردنه وه ی سو په تی (الفاتحه)
73	روون کردنه وه ی سو په تی (الفاتحه)
73	روون کردنه وه ی سو په تی (الفاتحه)
ΣΥ	روون کردنه وه ی سو په تی (الفاتحه)
ξΥ	روون کردنه وه ی سو په تی (الفاتحه)

باسی غیــرهت
چەند ئامۆژگاريەكى زێڕين٧٧
(علی)ی کوپی (ابی طالب) ـ (سلمان)ی کوپی (الاسلام)
چەند ئامۆژگاريەكى زێڕين
خۆشەويستى بۆ پێغەمبەرى خودا٥٨
نموونه ی دنیا
سهیره به راستی سهیره
ئەنجام دەرى خەرام
چەند ئامۆژگاريەكى زێړين
پشتکردنه قورئان و سوُونهت٩٣
چەند ئامۆژگاريەكى زێړينە٩
پوختهی قسان ئهوهیه:
ئاگات له گەورەيى خودا بېت
يەكتاپەرستى مرۆۋ رزگار دەكات
چێــــــــــــــــــــــــــــــــــــ
پنگای گهیشتن به پهزامهندی خوداپنگای گهیشتن به پهزامهندی خودا
تەقوا و ﭘﻪﻭﺷﺖ ﺟﻮﺍﻧﻰ ﺩﻭﻭ ﺷﺘﻰ ﺯﯙﺭ ﺑﻪﺭﺯﻥ
چەند ئامۆژگاريەكى زىرپىن
ب <u>روای پته و رزگارت ده کات</u>
کارهکانت بسپێره خودا
پشت به خوا ببهسته، خوا فهرامزشت ناکات
چەند ئامۆژگاريەكى زێڕين
، نۆربەي خەلكى لە سىن رېگاوە تووشى دۆزەخ دەبن:
خراپه کۆ دەبنتەرە له سى بنچينه:
کامهرانی دنیا و قیامهت
ئەفسىرى ئايەتى ﴿ وَٱلَّذِينَ جَاھَدُواْ فِيـنَا ﴾
·
مهولَّدان بق بهدهست هننانی زانست

حالی زانای بی عهمهل

٠٣	دڵ	ئاويتىسەي
----	----	-----------

چەمكى لە ژيانى پێغەمبەر
حالی له خوّبای بووهکان
دروستكردنى قەلەم و ئادەم
چەند ئامۆژگاريەكى زێڕين
باسى قورئان
كۆچكردنى پێغەمبەر بۆ مەدىنە
چەند ئامۆژگاريەكى زێڕين
باسی بروادار و بیّ بروا
گوناه و تاوان
پشت هه لکردن له قورئان
مرۆڤى دنيا ويست و مرۆڤى دنيا نەويست
باسی زانست و زانیاری
جۆرەكانى ئىمان
تەوەكول و جۆرەكانى٥٥٠
سكالاى خواناس و سكالاى نه فام
ژیان له گویٚرایه لی خوا و پی نغهمبهر دایه
تۆ نازانى خێر له چى دايه
رێگای به دهست هێنانی زوهـد
بق تورشی نه هامه تی دهبیت
خەرمانەي دلان
شموونه ی زانای به د عهمه ل
نموونه ی دینداریکی نه زان
ئيمان و زانست چاكترين شتن
ئەو ئىمانەى خوا و پېغەمبەر دەيانەويت
چەند ئامۆژگاريەكى زێڕين
ریبازی ئیمانداران و ریبازی تاوانباران
خه لکی له و باوه ره دا چوار جزرن:
ده شت هه یه هیچ سوودی نیه بل مرلاق

ووتهی پهند ئاميز

Y19	زوهد و جـــــــــــــــــــــــــــــــــــ
77	ووتهی پهند ئاميز
771	وازهێنان له فهرمانهکانی خوا
	باسی زیکری خوا و شوکرانه بژیری
YYX	ری <mark>نگای سهرفرازیی و گومرایی</mark>
ن گومرایی و ۲٤٦	كۆكردنەوەى ھىدايەت و رەحمەت پېكەوە، كۆكردنەوە
YoY	
Yoo	چەند نهێنى كە ئەم ئايەتە لە خۆى گرتورە:
Υολ	نەفسىي خۆت بناسى خواش دەناسى
۲٦٠	زیانهکانی گوناح و ئارهزووات
177	له ههموو شتێك ناوهړاست بگره
٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠	به دلّی پر له تهقوا دهگهی به رهزامهندی خودا
	بنچینهی کاری چاك و خراپ
ΥΥ·	هیمهت و نیهتی بهرز
YY1	چەمكىٰ لە ووتەكانى (عبدالله)ى كورى (مسعود)
YYA	باسى ئيفــلاصباسى ئيفــلاص
	تام و چێژ وهرگرتن
۲۸۳	سوودی وازهیّنان له گوناه
	به کارهکانت مهنــازه
	له و شتانهی ریکرن بن گهیشتن به رهزامهندی خودا
	نیشانهی کامهرانی و سهرگهردانی مروّق
797	بناغهی کارهکانت پتهو بکه
797	ناغهی کارهکانیش دوو جۆره:

٤٠٥	ى دڵ	اريّتـــه
-----	------	-----------

797	سەرچاوەكانى كوفر
Y99	باسنیکی زور گرنك و به سوود
٣٠١	وه لامدانه وه گومانه پوچه که یان:
٣٠٥	وه لامدانه وه ی به نگه پوچه کانیان:
٣٠٨	درهختی ژیـان
٣٠٩	درهختی ئیخلاص و یهکتاپهرستی
٣٠٩	درهختی شیرك و درق و ریا
٣١٠	پلەكانى كامەرانى مرۆۋ
٣١٣	باسی حالی روّح و لاشهی مروّق
٣١٦	ناسینی خوای گهوره دوو جۆره
٣١٨	پاره چوار جۆرى هەيە
٣١٩	دل نهوایی کردنی ئیمانداران
٣٢٠	ويْسـتگەى ئىمان
٣٢٢	نيعمەتەكانى خودا
٣٢٣	ئەر خەتەرەى بە دلت داديت؟
TY9	فەرمور: بەرداغتك لە ئارى ئىمان
***	ويستگهى ئيمان
٣٣٤	بەلايەكى ناديار كە تۆ نازانى؟
٣٣٦	به چ سیفهتیّك خودا دهناسی
٣٣٧	فراوانترین جۆرى خواناسى
TE1	روونکردنهوهی حهدیسهکان:
چوونه: ٣٤٢	لهم بابه ته دا دوو چین له خه لکی به هه له دا.
TEE::	ئەم دوو بەشە كاميان بۆچۈونەكانيان راستە
T37	بهخته وه ری له راستگویی دایه
۳٤٧	ويستگهى ئىمان
YEA	دەتەرىت لەلاى خەلكى بەرىز بىت!!
٣٥٢	سەفەرىك بۆ دوا ھەوارگە
٠٠٤ ٤٥٠	شهبتان له (۳) دهرگاه و دمخته دلي مرؤفه

• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	
رنگای سهرکهوتن ه	۰۰۰ .
کې ده که ی به هاوړیّت؟!۲	۲٥٦.
چێڙى حــهرام٧٠	۳0V.
ويِّســتگه۸۰	٣ 0٨.
دلت مۆلگەى خودايە يان شەيتان ٥٥	۳09.
باسى يەكتاپەرستى	۳٦١.
تۆ خوات ھەيە بۆ دلا تەنگى؟!	۳7۲.
باسى (الإنابة)	۳٦٣.
ويّسـ تـگه	۳٦٤.
له ووتهکانی شنیخ (علی)ه۲	۳٦٥.
بير له چې دهکهپهوه؟!	۳٦٧.
ووتهی پهند ئاميز	٣٧٠.
وهستان لهبهر دهستي خوا	474
ويْسـتگه	377
تەفسى <i>رى</i> چەند ئايەت <u>ن</u> ك	٣٧٥
دڵت پەيوەستە بە چى؟!	۳۷۸
شوكرانه بژێړى خودام	۳۸۰
مۆكارى سەرگەردانى مر <u>ۆ</u> ڤىــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	474
ناقی کردنه وه ی خواناقی کردنه وه ی خوا	۳۸٦
چەند حەدىسى <u>ن</u> ك لەسەر دان پى داھىنانى بەندە بە ھەلەكانى:	440
اوهرۆكا	

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing
Tok 834301, 886030, Per: 835614, Refund-language
http://www.marefah.com
Email biodemansish.com